ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

த்ரோணபர்வம்.

திரிசிரபுரம்
ஸெயிண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதர்,
மஹாவித்வான், ஸாரஸ்வதஸாரஜ்ஞர், கவிசிகாமணி,
ஸ்ரீ - உ. வே - T. V ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்
அவர்களால்
மொழிபெயர்க்கப்பெற்று,
கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்
மணலூர் - வீரவல்லி
இராமானுஜாசாரியரால்

சென்னை
கேஸரி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

இரண்டாம் பதிப்பு

விலை ரூபா ௩—0—0 தபாற்கூலி வேறு

1933

ஸ்ரீ:

த்ரோண பர்வம்

*முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில், த்ரோணபர்வம், 'வெளிவரத் தொடங்கி இரண்டு வருஷத்திற்கு மேலாகியும் பலகாரணங்களால் இதுவரை பூர்த்தியாகாமலிருந்தது, ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடைய திருவருளால் இப்பொழுதாவது பூர்த்தியானதில், ஆப்தர்களுக்கெல்லாம் பெருமகிழ்ச்சி உண்டாகுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

பலவகையான தர்மங்களும் நீதிகளும் சரித்திரங்களும் பிறவும் இந்த இதிஹாஸத்தில் கூறப்பெற்றிருப்பினும் மிகுதியாகக் கூறப்படுவது யுத்தச்சிறப்பேயாகும். இக்காரணம்பற்றியே ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தைப் ''பெரும்போர்' என்று பொருள்படும் 'Great war' என்னும் பெயரால் ஆங்கிலபாஷையில் வழங்குவர். இந்நூலில் வேறு சில பர்வங்களிலும் இடையிடையே யுத்த நிகழ்ச்சி கூறப்படுவதன்றி, ஐந்து பர்வங்கள் யுத்தத்தைப்பற்றி மட்டுமே கூறுவன. இவற்றிலும், பல தர்மங்களும் நீதிகளும் அவற்றை விளக்கக்கூடிய கதைகளும் நிரம்பியிருக்கும். பதினெட்டுநாட்போரில் இடைப்பட்ட ஐந்துநாட்களில் நிகழ்ந்த கடும்போரைப்பற்றிக் கூறுவது இந்தத் த்ரோணபர்வம்.

பாரதவீரர்கள் வில்வித்தையில் சிறந்து விளங்கியதற்குக் காரணமான த்ரோணாசார்யர் படைத்தலைமைபூண்டு நடத்தியதும், அபிமன்யு பகதத்தன் கடோத்கசன் முதலானவர்களுடைய பெரும்போரும் அபிமன்யுவதமும் ஷோடசராஜகீயமும் ஜயத்ரதவதமும் ராத்ரியுத்தமுமாகிய அருமையான பலவிஷயங்களை விவரித்துக்கூறுவதுமான இந்தப்பர்வத்திலடங்கிய கதைகள் படிப்பவர் மனத்தைக் கவராமலிரா. 'ஸூதபாரதம்' என்று சொல்லப்படுகிற பர்வஸங்கிரஹ அத்யாயத்தில், 'இதில் த்ரோணாபிஷேக பர்வமும், ஸம்சப்தகவதபர்வமும், அபிமன்யுவதபர்வமும்,

* இரண்டாம் பதிப்பில் வேறுபாடு சிறிதும் இல்லாமையால் இதற்குத் தனியே முகவுரை எழுதப்படவில்லை.

கடோத்கசவதபர்வமும், மயிர்க்கூச்செடுக்கத்தக்கதாகிய துரோ
ணவதபர்வமும், நாராயணாஸ்திரமோக்ஷபர்வமும் உள்ளன' என்
றும், 'அதன்பின் அநேக விஷயங்கள் அடங்கினதும் விசித்திரமு
மாகிய துரோணபர்வம் சொல்லப்படுகின்றது. அதில், பீஷ்மருக்
குப் பின் பராக்கிரமசாலியாகிய துரோணாசாரியர் ஸேனாதிபதி
யாகப் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டதும், சிறந்த அஸ்திரங்களை
அறிந்தவரான அவர் துரியோதனனை உத்ஸாகப்படுத்தும்
பொருட்டுப் புத்திமானாகிய தர்மராஜரைப் பிடிப்பதாக வாக்குத்தத்
தம் செய்ததும், ஸம்சப்தகர்கள் அர்ஜுனனை யுத்தகளத்தினின்
றும் தூரத்திற்கொண்டுபோனதும், யுத்தத்தில் இந்திரனுக்குச்
சமானனாகிய பகதத்தமஹாராஜன் ஸுப்ரதீகமென்னும் யானை
யோடுகூட அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டதும், யௌவனத்தை
அடையாத பாலனும் சூரனுமாகிய அபிமன்யு ஒருவனை
மகாரதர்கள் அநேகர்கள் சேர்ந்து கொன்றதும், அபி
மன்யுவதத்தினால் கோபங்கொண்ட அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் ஏழு
அக்ஷௌஹிணிகளைக்கொன்று ஜயத்ரதராஜனையுங் கொன்ற
தும், சிறந்த கைகளுள்ள பீமனும் பெருந்தேராளியாகிய ஸாத்
யகியும் தர்மராஜரின் ஆஜ்ஞையினால் அர்ஜுனனைத் தேடுவதற்
காகத் தேவர்களாலும் கலக்கமுடியாத கௌரவசேனையில் பிரவே
சித்ததும், ஸம்சப்தகர்களில் மிஞ்சியவர்களையும் யுத்தத்தில் மிச்ச
மில்லாமற் செய்ததும் சொல்லப்பட்டன. அர்ஜுனன் சேனையை
விட்டு வெளியேபோய் மகாத்மாக்களும் வீரர்களுமாகிய ஒன்பது
கோடி ஸம்சப்தகர்களை யமனவீட்டுக்கு அனுப்பினதும், சுறகளி
ஞற் சண்டைசெய்கிற திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களும், யுத்தத்தில்
விசித்திரமாகச் சண்டைசெய்யும் நாராயணர்களென்று சொல்லப்
பட்ட கோபாலர்களும், அலம்புஸனும், ச்ருதாயுவும், வீரனாகிய
ஜலஸந்தனும், ஸௌமதத்தியும், விராடனும், மகாரதனாகிய த்ரு
பதனும், கடோத்கசன் முதலான மற்றவர்களும் கொல்லப்பட்
டார்களென்பதும் துரோணபர்வத்தில் சொல்லப்பட்டன. துரோ
ணர் யுத்தத்திற் கொல்லப்பட்டபோது, அசுவத்தாமாவும்
கோபங்கொண்டவராகி உக்கிரமான நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிர
யோகித்ததும், ஆக்நேயமென்பதாகிய உத்தமமான ருத்திர
மாகாத்மியம் சொல்வதும், வியாஸருடைய வரவும், கிருஷ்ணா

ஜுனன்களின் மகிமையும் சொல்லப்பட்டன, இது மஹாபாரதத்தில் சிறந்ததாகிய ஏழாவது பாவமென்று சொல்லப்படுகிறது என்றும் ஸூதபௌராணிகரே பாராட்டிக்கூறியிருத்தலால், இந்தப் பாவத்தின் பெருமை நன்கு விளங்கும்.

கும்போர் நிகழும்போது, முட்டுப்பாடான சமயங்களில், இருதிறத்து வீரர்களும் மந்திராலோசனை செய்வதும் சமயங்களுக்கு ஏற்றபடி காரியங்களை நிச்சயித்து நடத்துவதும் அவர்களுடைய வீரவாதங்களும் வீரச்செயல்களும் ஸல்லாபங்களும் ஒருவரையொருவர் புகழ்தலும் இகழ்தலும் நேரில் அனுபவிப்பதுபோல மனத்தில் பதியும்படி மிகவும் அழகாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன

ஸ்ரீகண்ணபிரான் பாண்டவர்களுக்காகத் தூதுசென்றானென்றும் பிரதிஜ்ஞை தவறிச் சக்கரத்தை பிரயோகித்தானென்றும் சிறப்பித்துக் கூறுவர் அவை, முறையே, அவனுடைய அரசரிமைக்கும் நிரங்குச ஸ்வாதந்திரியமுடைமைக்கும் பொருத்தமானவை ஆனால், பதினன்காவது நாட்போரில், ஸூர்யாஸ்தமனத்திற்குள் ஜயத்ரதனைக் கொல்லவேண்டும், ஸூரியன் மேற்கே சாய்ந்துவிட்டான், அர்ஜுனனுடைய குதிரைகள் களைப்படைந்து நடக்கச் சக்தியற்றவைகளாயின, அப்போது அர்ஜுனனாலுண்டாக்கப்பட்ட தடாகத்தில் குதிரைகளுக்குத் தண்ணீர் காட்டிக் களைபாற்றித் தேய்த்துப் புண்களுக்குச் சிகித்ஸைசெய்து அவைகளை மணலில் புரளவிட்டுத் தேரிற்பூட்டி அர்ஜுனனைத் தேரிலேற்றிக்கொண்டு அதிவேகமாகத் தேரைச்செலுத்தினனென்பதே அவனுடைய அடியார்க்கெளியனுந்தன்மையை நன்குவெளியிடுவது அவனுடைய ஆச்ரிதரக்ஷண முதலிய பல கல்யாணகுணங்கள் வெளிப்பாவது இந்தப் பாவத்திலேதான் கொள்கை வேறுபாடுபற்றிப் பகைமை கூடாதென்பதை விளக்கும் கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் கைலாஸம்சென்று மீண்டதும், வியாஸர் அச்வத்தாமாவுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் சந்தேகம் தெளிவித்ததுமாகிய சில ரகசியங்கள் வெளிபாவதும் இந்தப் பாவத்தினலேதான்; இந்தப் பாவத்தின் சிறப்பியல்புகளையெல்லாம் தனித்தனி எழுதப்புகின் மிக விரியுமாதலால் இம்மட்டோடே நிறுத்துகிறேன்

இந்தப் பாவத்தையும் மற்ற யுத்த பாவங்களையும் மொழிபெயர்த்துதவிய கவிசிகாமணி, ஸாரஸ்வதஸாரஜ்ஞர், ஸ்ரீமான்

T-V ஸ்ரீநிவாஸாசாரியா ஸவாமியினுடைய தகுதியையும் பெருப் காரததையுமபறறிப பீஷமபாவததின முகவுரையில விவரமாகத் தெரிவிததுளளேன. பலநாள மிகவும சிரமபபடடு வேலை செய்த் தின பயனாக இநதப பாவம பூாததியாகி வெளிவநததைப பாாக் குமபொழுது, 'வயாவும வருததமும ஈனறககால் நோவும, கவாஅன மகறகணடு தாய மறநதாஙகு', தமது சிரமஙகளை யெலலாம மறநது அவாகள பரமசநதோஷததை அடைவாாகள

ஸ்ரீ மஹாபாரதததிறகுச சரியான தமிழ மொழிபெயாபபு இதுவரை இலலாமையால, இது வெளிவநதபோது, இதனை விரும பிபபடிககத தொடஙகியவாகளுள மிகவும முககியமானவாகள திருபபனநதாள ஆதீனத தலைவாகளாயிருநத மஹா கனம பொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாஸி, சோமசுநதரத தமபிரானவா கள சில ஸஞசிகைகளைத தொடாசசியாகப படிககததொடஙகின வுடன, அவாகளுககு இதில மிகக சுவை உணடாயிறறு ரயிலி யாததிரை செயயுமபொழுதும பலலககில சவாரி செயயுமபொழு தும மறற நேரஙகளிலும, அவாகள இநத மஹாபாரதததையே படிததுககொணடிருபபாாகள, யாரிடததும இதன பெருமையை யே பாராடடிக கூறிககொணடிருபபாாகள, ஸஞசிகைகள விரை வில வெளிவரவேணடுமெனறு நேரிலும கடிதமூலமாகவும எனனை அடிககடி தூணடுவாாகள, வெயிலமிகக கோடைககாலததில நீல கிரியில வஸிததால வேலை மிக விரைவாக நடககுமெனறு வற் புறுததிககூறி, நானும எனககு உதவியாக வேலை செயபவாகளும சில வருஷஙகளில அஙகேபோய வஸிககுமபடி வேணடிய ஸௌ காயஙகள செயவிததாாகள மஹாபாரதம பூாததியானால வட மொழியிலுளள பதினெண புராணஙகளையும இநதமாதிரியே தமிழில வசனமாக மொழிபெயாதது வெளியிடததகக ஏறபாடு செயவதாக அவாகள சில பெரியோாகளிடததுப பலமுறை வெளி யிடடதுணடு இநதப பாவம வெளிவருகையில அவாகள படிதது ஆனநதிபபதறகிலலையே எனனும வருததம எனககு மிகுதியா யிருககிறது. அவாகளுககுபபின அநத ஸதானததிறகு வநத மஹாகனம பொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாஸி சொககலிஙகத் தமபிரானவாகள தமககு முனனிருநதவாகள இநத மஹாபாரதத் தில அதிக அபிமானம வைததிருநததை நேரில பாாததவா

ளாதலால அவாகளைபபோலவே இதனை ஆதரிததுவநதாாகள. இவாகள ஆதரிதத விவரததைப பினனாக காணடபாவததின முகவுரையில கூறுவேன

அவாகளுககுபபின, இப்பொழுது ஷை ஆதீன த்தலைவாகளா யிருபபவாகளும, வடமொழி தெனமொழிகளில சிறநதபாணடித்ய முடையவாகளும இளமை தொடஙகி எனனிடதது மிகக அனபு டையவாகளுமான மஹாகனம பொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாஸி சொககலிஙகத் தமபிரானவாகளும், அவாகளால ஷை ஆதீனத் திறகு இளவரசாக நியமிககப பெறறிருபபவாகளும் திருப்பணி விடையில தலைமையுடைஷை ஆதீனகாரியஙகளை நிாவகிததுநடதது பவாகளும திருவிடைமருதூாப புராணம கோடீசசுவாக கோவை தஞசைப பெருவுடையாருலா முதலிய பல அரிய நூலகளையும சிறநத பல தனிபபாடலகளையும இயறறியும திருவாசகததை முதலமுதலில அசசிடடு வெளியிடடும சென்னை பராஸிடெனஸி காலேஜிலும தஞசை ஸமஸதானததிலும தமிழப பணடிதரா யிருநதும புகழபெறறு விளஙகிய கொடடையூா ஸ்ரீமத் சிவக் கொழுநது தேசிகாவாகள் மரபில் தோனறியவாகளுமான மஹா கனமபொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாஸி* சாமிநாதத தமபிரானவா களும, தஙகள ஆதீனததில பரமபரையாகவருகிற வழககபபடி, மஹாபாரத விஷயததில மிகக அபிமானததைச செலுததி ஆத ரிததுவருகிறாாகள இதுவரையில வெளிவராத அரிய பெரிய பலவிஷயஙகள தமிழில வெளிவருதறகுக காரணமான இநதத தமிழ மஹாபாரதம பூாததியாவதறகு வேணடிய ஸௌகாயங களைசசெயது ஆதரிததுவருகிற திருபபனநதாள ஆதீனத தலைவா களுககுத தமிழ உலகம நனறிபாராடடக கடமைபபடடிருககிறது தககசமயஙகளில இநத ஆதீனததின உதவி கிடைததிராவிட டால இநத மஹாபாரத கைஙகாயததை இநதமடடிலாவது நான நடததிவநதிருககமாடடேன

இநத நறகாரியம, தககஉதவியிலலாமையால, நான எண ணியபடி விரைவில நடைபெறுமலிருபபதைபபறறி ஸஞசிகைகளி லும ஸமாசார பததிரிகைகளிலும பலமுறை தெரிவிததுககொண

* இவாகள இபபொழுது அநத ஆதீனத தலைவாகளாக இருநது கலவி வளாசசிககு வேணடிய பல உதவிகளைப புரிநது வருகிறாாகள

ஸ்ரீ

முகவுரை.

டிருக்கிறேன். மிகத் செல்வர்களும் ஸ்ரீ மஹாபாரத ஸஞ்சிகைகளைப் பலவருஷங்களாக விரும்பி வாங்கிக்கொண்டுவருபவர்களுமான பலகனவான்கள் விசேஷ உதவிகளைச்செய்து ஆதரியாவிட்டாலும் வாங்கிக்கொண்ட புஸ்தகங்களின் விலையையாவது கொடாமலிருப்பதை நினைக்கும்போது எனக்கு மனஊக்கம் மிகக் குறைகின்றது. இதனைப் பார்த்தபிறகாவது, மேற்கூறிய கனவான்கள் தங்கள் கடமையைச் செலுத்துவார்களானால் புதிய ஸஞ்சிகைகள் வெளிவருதற்குப் பேருதவியாகும். அவர்கள் செய்யும் உதவியை நான் என்றும் மறவேன்.

மற்றப்பர்வங்களையும் விரைவில் வெளிப்படுத்த விரும்பி நான் சிலகாலமாகச் சென்னையில் வந்து வசிக்கிறேன். என்னுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றியருளும்படி எல்லாம்வல்ல ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடித்தாமரைகளை எப்பொழுதும் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

மயிலாப்பூர், சென்னை
15—1—1922

இங்ஙனம்
ம. வீ. இராமானுஜாசாரியன்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

துரோணபர்வம்.

விஷயஸூசிகை

துரோணாபிஷேகபர்வம

அத்யாயம் பக்கம்

ஸமசபதகவத பாவம

அபிமனயுவத பாவம்

அத்யாயம் பக்கம்

நாராயணாஸதர மோக்ஷபாவம

திருத்தம்.

இதன் 764-ம் பக்கம் 36-வது வரியில், 'பாண்டவர்களே!' என்பதை, 'பாண்டவர்களிடமிருந்து' என்று மாற்றிக் கொள்க,

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயநாய நம:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

த்ரோண பர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்

த்ரோணாபிஷேக பர்வம்.

1 நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரம் சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

(பீஷ்மர் விழுந்தபிறகு, துர்யோதனாதியர் என்னசெய்தனரென்று திருதராஷ்டிரன் வினவியதும், ஸஞ்சயன் யுத்தவீரர்களைக் காப்பதற்காகக் கர்ணனையழைத்ததைக் கூறியதும், திருதராஷ்டிரன் கர்ணனுடைய விருத்தாந்தத்தை வினவியதும்)

ஜனமேஜயர், "பிரமமரிஷியே! ஸ்ரீமானும, பீஷமா துரோ
ணா முதலான ரதிகாகளால மஹாவிலலாளிகளான பாணடவா
ளைத தோலவியடையசசெயது ராஜயததையடைய விருமபுகிற
ாயோதனனைப புதரனுகவுடையவனும, வீரயமுடையவனுமான
ந்தத திருதராஷடிரமஹாராஜன, நிகரறற தைரயம, மனோ
லம், தேகபலம, வீரயம, பகைவாகளை அவமதிககும திறமை
வைகளையுடையவரும தன பிதாவுமான அநதப பீஷமா பாஞ
ால ராஜகுமாரனன சிகணடியினுல கொலலபபடடாரெனபதைக
கடடு, துயரததினுல கணகள கலஙகி அவா கொலலபபடட
ிறகு எனனசெயதான? பகவானே! தபோதனரே! எலலா வில
ாளிகளுளளும பிரஸிததிபெறறவரான அநதப பீஷமா கொலலப
டடவுடன துாயோதனன எனனசெயதான? அவறறை எனக
குச சொலவீராக" எனறுவினவ, வைசமபாயனா சொலலலானா

"குருவமசததிலதோனறிய திருதராஷடிர மஹாராஜன பிதா
கொலலபபடடாரெனபதைககேடடு மனககவலையையும சோகத

1 இதன உரைவிசேஷஙகளை ஆதிபாவம முதறபககததிறகாணக

தையும அடைநது ஆறுதலடையாதவனுஞன அநதத துகக
துககுக காரணததை அநத அரசன இடைவிடாமல சிநதிதது
கொணடேயிருககையில பரிசுததமான மனமுளள கவலகண
னுடைய குமாரனுன ஸஞசயன அபபொழுது மறுபடியும வ
தான மஹாராஜரே! இரணடுஸேனைகளிலுமுளள எலலா வீரா
ளுடைய சிறநத வரலாறு முழுமையையும வியாஸருடைய அ
ளால நனருக உணாநது அபபொழுது கெளரவபாணடவா
ளுடைய ஸேனைகள தஙகியிருககுமிடமான குருக்ஷேததிரத
னினறு இரவில ஹஸதினுபபடடணததிறகு வநத ஸஞசயனைநோக
அமபிகாகுமாரனுன திருதராஷடிரன விஞவினன பீஷமருடை
நாசததைககேடடு மிகக மனவருததததையடைநத அரசன பு
திராகளுடைய ஜயததைவிருமபி வியாதியினுல வருநதுகிறவ
போலப பினவருமாறு புலமபலானுன

‘ஐயனே! பயஙகரமான பராககரமததையுடையவரும மஹா
மாவுமான பீஷமரைபபறறி மிகத துககிததுக காலனுல தூணட
படடவாகளான கெளரவாகள பிறகு எனனசெயதாாகள? எ
விததததினுலும ஜயிககமுடியாதவரும மஹாதமாவுமான அநத
ஞூரா கொலலபபட டபிறகு, துயாககடலில மூழகின கெளரவாக
யாதுசெயதனா? ஸஞசய! அதிகமான யுதத முயறசியுளளது
பெரிதும மஹாதமாககளான பாணடவாகளுடையதுமான அநத
சேனையானது மூவுலகஙகளுககும உககிரமான பயததையுண
பணணுமபடி நோநதிருககும ஸமயததில யுதததில வீராக
பினபறறிப பயததையடையாமலிருககககூடிய மஹாரதனுன ம
தன துாயோதனனுடைய படையில எவன இருநதான? ஸஞசய
கெளரவசிரேஷடரான தேவவிரதா கொலலபபடட வுடன அரச
கள எனனசெயதாாகள? அதனை எனககுச சொலலவேணடு
எனறுவினவ, ஸஞசயன கூறலானுன

‘ராஜரே! யுததகளததில தேவவிரதா மாயககபபட
பிறகு உமமுடைய புதரிாாகள அபபொழுது இனனது செ
தாாகளெனபதை யான சொலலுகிறேன ஒரேமனததுட
கேளும அரசரே! ஸததியமான பராககரமமுளளபீஷமா கொ
லபபடட பிறகு, உமமைச சோநதவாகளும பாணடவ
களைச சோநதவாகளும (சிலா தோறறோமெனறும மறறவ
கள வெனறோமெனறும) தனித தனியாகச சிநதிததாாகள
புருஷ சிரேஷடரே! அநத க்ஷததரியாகள க்ஷததிரிய தாம
தைப பாாதது ஆசசாயததையும ஸநதோஷததையு
அடைநது ஸவதாமததை நிநதிததுககொணடு மஹாதமாவா
பீஷமரை நமஸகரிதது அளவிட முடியாத பெருங காரியததை

செய்தவராகிய அவருக்குப் பதிந்த கணுக்களுள்ள அம்புகளால் லையணையையும் சயனத்தையும் அமைத்தார்கள். அவருக்கு க்ஷணத்தை ஏற்படுத்தி ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டு அவரிடம் விடைபெற்று அவரைப் பிரதக்ஷிணமும் செய்து அவர் ள் காலனால் தூண்டப்பட்டவர்களாகிக் கோபத்தினால் கண்கள் சிவந்து ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்து மறுபடியும் யுத்தத் த்துக்குச் சென்றார்கள். பிறகு உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடைய சேனைகளும் பகைவர்களுடைய சேனைகளும் தூரிய வாத்தியங்களு டைய சப்தங்களோடும் பேரீ வாத்யங்களுடைய முழக்கத்தோடும் வெளிப்பட்டன. ராஜசிரேஷ்டரே! சூரியன் பிறபகலை அடைய ம், கங்காகுமாரரான பீஷ்மாசார்யவும், பரத சிரேஷ்டர்களான கௌரவர்கள் கோபத்திற்கு வசப்பட்டுக் காலத்தினால் கெடுக்கப் பட்ட மனத்தையுடையவர்களாகி மஹாத்மாவான காங்கேயரு டைய பத்யமான வார்த்தையை அலட்சியஞ் செய்துவிட்டு ஆயு தங்களை எடுத்துக்கொண்டு விரைவுடன் வெளிப்பட்டார்கள். உம் முடைய புத்திரனுக்கும் உமக்குமுள்ள மோஹத்தாலும் பீஷ்மரு டைய வதத்தினாலும் எல்லா அரசர்களுடனும் கூடின கௌரவர் ள் மிருத்யுவினால் அழைக்கப்பட்டார்கள். பாரதரே! மிச்சமான ந்த அரசர்கள் தேவவிரதரால் விடுபட்டு மிக்க பயமுற்ற மனத் தையுடையவர்களாகி, கொடிய மிருகங்கள் நிறைந்துள்ள கானகத் தில் இடையனையிழந்த வெள்ளாடுகளையும் செம்மறியாடுகளையும் போல, 'கர்ணா! கர்ணா!' என்று அலறினார்கள். பரதசிரேஷ்ட ரான பீஷ்மாசார்யர் வீழ்ந்தவுடனே கௌரவ ஸேனையானது நக்ஷத்திரங் களை இழந்த வானம்போலவும் காற்றையிழந்த ஆகாயம்போலவும் யிரையிழந்த நிலம்போலவும் வியாகரணத்தினால் திருத்தமடை யாத வாக்கைப்போலவும் பலியென்கிற அரசன் தோல்வி அடை விக்கப்பட்டவுடன் இருந்த அசுரசேனைபோலவும் கணவனை யிழந்த கற்பிற்சிறந்த பெண்போலவும் ஜலம் வறண்டுபோன ஆறு போலவும் கூட்டத்தலைவன் கொல்லப்பட்டதும் காட்டில் செந் நாய்களால் தடுக்கப்பட்டதுமான பெண்மான் போலவும் சரபத் தால் கொல்லப்பட்ட சிங்கத்தையுடைய பெரிய மலையின் குகை போலவுமிருந்தது. பரதசிரேஷ்டரான காங்கேயர் வீழ்ந்தவுட னே, அந்தச்சேனையானது பலசாலிகளும் வீரர்களும் (தகுந்தபடி) ப்ராயத்திருக்கிற லட்சியத்தையுடையவர்களுமான பாண்டவர்க ளால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டுப் பெரிய கடலில் எல்லாப் பக்கத்தி லும் காற்று மோதுவதால் தத்தளிக்கச் செய்யப்பட்ட மரக்கலம் போலிருந்தது. அப்பொழுது அந்தச் சேனையானது மிகவும் கலக்கமுற்ற குதிரைகளையும் தேர்களையும் யானைகளையுமுடையதும்

பலபோர்வீரர்கள் பிந்தனும் தைரியத்தை விட்டதும் மனக்கலக்க
முற்றதுமாயிற்று அந்தஸேனையிலுள்ள அரசர்களும் பலவ
யான போர்வீரர்களும் தேவவிரதரையிழந்து அச்சத்தையடைந்து
பாதாளத்தில் அமிழுகின்றவர்கள்போலானார்கள் கௌரவர்க
[1] கர்ணனை நினைத்தார்கள் ஏனென்றால், அவன் தேவவிரதரு
கொப்பானவனல்லனோ? ஆயுததாரிகளெல்லாருள்ளும் சிறந்த
னும் வித்தையினாலும் தவத்தினாலும் விளங்குகின்ற [2] அதி
போன்றவனுமான அந்தக்கர்ணனையே எல்லாருடைய மனங்களு
ஆபத்தை அடைந்தவனுடைய மனமானது பந்துவை நாடுவது
போல நாடின. பாரதரே! அங்கிருந்த அரசர்கள் நமக்கு நன்மை
செய்பவனும் சரீரத்தையும் விடத்துணிந்தவனும் ஸூத புத்திர
மான ராதேயனைக் குறித்து, 'கர்ண! கர்ண!' என்று அழை
தார்கள். பெரிய புகழுள்ளவனான அந்தக்கர்ணன் மந்திரிகளு
னும் பந்துக்களுடனும் அப்பொழுது பத்துநாட்கள் வரையி
யுத்தம் செய்யாமலேயிருந்து [3] சேனையை மாத்திரம் (யுத்தத்தில்
ஏவிக்கொண்டிருந்தான். சூரர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவனு
ரதிகர்கள், அதிரதர்கள் இவர்களுடைய எண்ணிக்கையில் முந்தி
வனும் யுத்தத்தில் அசுரர்களுடன் கூடின தேவ சிரேஷ்டர்களே
டும் போர்புரிய வல்லமையுள்ளவனும் இருமடங்கு ஸாமர்த்தி
முள்ளவனும் புருஷ சிரேஷ்டனும் மிக்க புஜபலமுள்ளவனும
யிருந்தும் அந்தக்கர்ணன் எல்லா அரசர்களின் முன்னிலையிலு
தேகபலத்தையும் பராக்ரமத்தையுமுடைய ரதிகர்கள் எண்ண
படுங்காலத்தில் பீஷ்மரால் அர்த்தரதனாக எண்ணப்பட்டான்
அரசரே! அந்தக் கோபத்தினாலேயே அந்தக்கர்ணன் கங்காபுத்தி
ரைப் பார்த்து, 'கௌரவ்யரே! நீர் ஜீவித்திருக்கும் வரையி
யான் ஒருபொழுதும் போர்புரியேன். உம்மால் பெரிய யுத்த
தில் பாண்டவர்கள் கொல்லப்பட்டார்களானால் துரியோதனனை
அனுமதி கொடுக்கும்படி செய்துகொண்டு யான் கானகம் செ
வேன். கௌரவரே! அல்லது பாண்டவர்களால் யுத்தரங்கத்தி
நீர் கொல்லப்பட்டு ஸ்வர்க்கத்தையடைவீரானால் எவர்களை நீ
ரதிகர்களென்று நினைக்கிறீரோ அவர்களைவரையும் ஒரு ரத
தோடிருந்தே கொல்வேன்' என்று சொன்னான். இவ்வித
சொல்லிவிட்டு மிக்க புஜபலத்தையுடைய அவன் ஒருவனே உ
முடைய புத்திரனது சம்மதத்தின்மேல் பத்து நாள் யுத்தம் செ
யாமலிருந்தான். பாரதரே! யுத்தத்தில் வல்லமை பொருந்தி
வரும் அளவிடமுடியாத பராக்ரமமுள்ளவருமான பீஷ்மர் யுத்த
தில் பாண்டுபுத்திரனைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களைக்கொன்றார். ஸத

---

1 வேறுபாடம். 2 விருந்தினன். 3 வேறுபாடம்.

ந்தரும மிகக வலிமையுள்ளவரும சூரருமான அந்தப பீஷமா
காலலபபட்டவுடன உமமுடைய குமாராகள (நதியைத)தாணட
ணணஙகொணடவாகள தெபபததைதகினைபபதுபோலக காணனை
னைததாாகள உமமைசசோநதவாகளும உமமுடைய குமாராக
நம எலலாஅரசாகளுடனுமசோநது, 'ஓ! காண!' எனறு அழைத
ராகள 'இதுதான ஸமயம' எனறும சொனனாகள இவ
ாறு ஆஙகாஙகுளள மகாபலசாலிகளானயுததவீராகள ஒனறு
சாநது சரீரததைவிடததுணிநத ஸூதபுததிரனைராதயனை
புழைததாாகள அஸதிரவிததையில ஜமதகனியினகுமாரரான
ரசுராமராலே கறபிககபபடடவனும (எவவிததததிலும) தடுகக
டியாத ஆணமையுளளவனுமான அவனை நமமைசசோநதவா
ளுடைய மனமானது ஆபததுககாலஙகளில பநதுவைநாடுவது
பால நாடியது அரசரே! கோவிநதா, தேவாகளை மிகுநத
யததினினறும எபபொழுதும காபபதுபோல, அநதககாணன
ததததில மஹாபயததினினறும நமமைக காபபாறறசசகதியுள
ரவன' எனறு சொனனான

இவவாறு அடிககடி காணனைபபுகழநதுபேசுகினற ஸஞச
னைககுறிததுத திருதராஷடிரன ஸாபபமபோலப பெருமூசசை
டடுககொணடு பினவருமாறு இநதவாாததையைக கூறலானான
அநதகைய உஙகளுடைய மனமானது அபபொழுது ஸூாயகுமா
ான காணனையடைநததனறோ? ஸூதபுததிரனான அநத ராதே
ன சரீரததையிழபபவாகளைக காபபாறறினானா? ஸததியபராக
ரமனான அவன அபபொழுது பரபரபபுளளவாகளும துயரததை
டைநதவாகளும நடுககமுறறு ரக்ஷணததை விருமபுகினறவாகளு
ான ஸைனிகாகள விஷயததில நமமைசசோநதவாகளுடைய
ணணததைப பொயயாககாமல இருநதானா? பீஷமா கொலலப
டடவுடன, கௌரவாகளுககு நோநதகுறையை விலலாளிகளுள
றநத காணன யுததரஙகததில பூாததிசெயதானா? ஸஞசய! அப
டிபபடட குறையைபபூாததிசெயகினறவனும பகைவாகளுககுப
யததையுணடுபணணுகிறவனுமான அநதககாணனனறோ உலகத
தில புருஷசிரேஷடனெனறு சொலலபபடுகிறான ரணகளததில
துனபமடைநது அதிகமாக அலறுகினற பநதுககளைககாககும
பொருடடுத தன உயிரையும சுகததையுமவிடடு எனபுததிரா
ளுககு ஜயததில உணடானவிருபபததைக காணன பயனுளள
தாகசசெயதானா?" எனறு வினவினன

———

இரண்டாவது அத்யாயம்

த்ரோ ணா பி ஷே க பா வ ம (தொடர்ச்சி)

(கர்ணன் பாண்டவர்களை அழித்துத் துரியோதனனுக்கு ராஜ்யத்தைத்
தருவதாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்து யுத்தத்துக்குப் புறப்பட்டது.)

வை ஞசயன, 'ராஜரே! பிறகு பகைவாகளையழிபபவனும வி
லாளிகளுள 'மிகவுமசிறநதவனும அதிரதனெனனும ஸூதனுடைய
குமாரனுமான காணன, புருஷாகளுள சிறநதவரும விரதம தவறு
தவரும மஹாரதரும சநதனுவினபுதலவருமான பீஷமா அடி
தாக தளளபபடடாரெனபதைக கேடடு மிக ஆழநதகடலில உடை
படட மரககலமபோனற உமது புததிரனுடைய சேனையைத து
ரததினினறு கரையேறறிவிடுவதறகாக அபபொழுது ஸஹோ
ரனபோல விரைவாக அருகில வநதான

பிறகு, ரதிகாகளுளசிறநதவரான பீஷமா சததுருககளா
வதஞசெயயபபடடவுடன, காணன கடலில மூழகுகினற கபபலை
போனற உமது புததிரனுடைய சேனையைக கரையேறறபபோகிற
வனைகப பிதா புததிராகளிடம வருவதுபோலக கௌரவா
ளிடம விரைநதுவநதான சததுருககூடடஙகளையழிககிற இய
தையுளள காணன, பரசுராமரால கொடுககபபடட திவயமான
விலலை நனறுகததுடைதது நாணேறறிப பிரளயகாலநெருபபு
கும காறறுககுமொபபான* அமபுகளையும அதிகமாகபபிரகாசி
ககசசெயதுகொணடு இநத வாாததைகளைச சொலலலானான

'எபபொழுதும நனறியறிவுளளவரும பிரமமதவேஷிகளை
கொலலுகிறவரும பகைவரையழிபபவருமான எநதப பீஷமா
டததில தைரியமும, புததியும, பராககிரமமும, மனோபலமும
ஸதயமும, ஞாபகசசகதியம, வீராகளுககுரிய எலலாககுணங
களும, திவயமான அஸதிரஙகளும, வணககமும, (அகாயததில)
வெடகமும, இனியசொலலும, அஸூயையினமையும, சநதிரனி
டததில ஒளியிருபபதுபோல ஸதிரமாக இருககினறனவோ
அவரே தோலவியடைநதாா ஆதலால, எலலா வீராகளையு
மாணடவாகளாகவே நினைககிறேன இவவுலகததில வினையின
பயன நிலையறறிருபபதால ஒருவஸதுவாவது ஒருபொழுது
நிலையுளளதனறு பூஜிககததககவரும திடமானபிரமமசாய விர
முளளவருமான பீஷமரே கொலலபபடடாரானால சூரியன உதி
குமெனறு எவனதான நிசசயததோடிருபபான? வஸுக
களின பிரபாவமுடையவரும வஸுககளின வீாயமபோனற வீா

ளள சநதனுவினிடம தோனறியவரும பூமிககு நாதருமான
ஷமா வஸுககளையே அடைநதபிறகு (ஜனஙகளே!) பொருள
ள, புததிராகள, பூமி, கௌரவாகள, இநதஸேனை இவைகளைக
றிததுத துயரமடையுஙகள' எனறுன
(அரசரே!) மிகக பெருமை வாயநதவரும வரனகளைககொடுக
னறவரும லோகநாதரும சிக்ஷிககினறவரும அளவறற வலலமை
பாருநதியவருமான பீஷமா தளளபபடடும பாரதாகளதோலவி
டைவிககபபடடுமிருககையில காணன மனவருததமுறறுக
ணணீா சொரிநது மிகுநத பெருமூசசுவிடடான ராஜரே!
ரதேயனுடைய இநத வாாததையைககேடடு உமமுடைய குமா
ாகளும படைவீராகளும ஒருவரையொருவா அலறியழைததாா
ள, அடிககடி அழுகைககுரலோடுகூடவே துககததினுணடான
ணணீரையும கணகளால அபபொழுது வடிததாாகள மஹா
ததமானது மறுபடியும தொடஙகி, அரசாகள சேனைகளில பிர
வசிததவுடன, எலலா மஹாரதாகளுளளும சிறநதகாணன ரதிக
ரேஷடாகளைக குறிதது அபபொழுது ஸநதோஷததையுணடு
ணணககூடிய வாாததையைச சொலலலானன
'உலகமானது அநிதயமாக எபபொழுதுமஓடிககொணடிருப
தை ஆலோசிககுமிடதது (எலலாவறறையும) இபபொழுது
லையறறனவாகவே யான காணகிறேன இஙகு நீஙகள இருககும
ாலததிலேயே மலைபோலப பிரகாசிததுவநத குரு சிரேஷடரான
ஷமா ரணகளததில எஙஙனம தளளபபடடாா? பூமியில வந
திருககும சூரியனைப போனறவரும மஹாரதருமானஅவா விழும
டி செயயபபடடபிறகு மலையைத தூககிககொணடு போகிற
ாறறை மரஙகள தாஙகமுடியாததுபோல அரசாகள தனஞசய
னத தாஙகச சகதியறறவாகளே தலைவரையிழநததும மிகக
ளிமையுறறதும பகைவாகளால மனவூககமழிககபபெறறதும
ாதனறறதுமான இநதக கௌரவசேனையானது யுததகளததில
அநத மஹாதமாவான பீஷமரால காககபபடடதுபோலவே என
னால இபபொழுது காககபபடகததககது போரில வலலவரான
ஷமரும வீழததபபடடு இபபடிபபடடபாரமும எனனிடததில
மததபபடடகாரணததினால இநத உலகததை அநிதயமெனறு
ான காணகிறேன, இவவிதமானயுததததில எவவாறு பயததைப
ாராடடுவேன? நான யுதததநதில ஸஞசரிததுககொணடு குரு
லததிற பிறநதவாகளுட் சிறநதவாகளான அநதபபாணடவா
ளை அமபுகளாலே யமனுடையவீடடை அடையசசெயது உத
மமான கீாததியை உலகததில நிலைநிறுததி வஙிபபேன, அல

லது, சததுருககளால கொலலபபடடு, யுதத பூமியில படுபபேன
யுதிஷடிரன, தையமும புததியும ஸதயமும வலலமையுமுள
வன, விருகோதரன அனேகயானைகளுககு ஸமமான பலமுடை
வன அவவாறே, தேவராஜகுமாரனன அாஜுனனும யௌவன
முடையவன ஆதலால, அநதபபாணடவஸேனையானது தேவ
களாலும ஸுலபமாக இபபொழுது ஜயிகக ஸாததியபபடாதது
எநதசசேனையில நகுலஸஹதேவாகள யுததததில யமனுககு ஒ
பானவாகளாக இருககிறாகளோ, மேலும எநதச சேனையி
தேவகீ குமாரனன கிருஷணனை ஸாதயகியுடனசோநதிருககிறதோ
அநதச சேனையை எதிாதத அலபமனிதன மிருதயுவினுடை
வாயிலகபபடடபிராணிபோல திருமபமாடடான மிகவும விருத
யடைநதிருககினற தவமானது தவததினலேயே தடுககபபடு
அவவாறே, வலலமையும தீராகளால வலலமையினலேயே அழி
கபபடும எனமனமானது சததுருககளைததடுபபதிலும நமம
ரைக காபபதிலும மலைபோல அசையாமல உறுதியுறறிருககிறது
ஸூத ! ஆகையால, நானே சென்று இவாகளுடைய வலலமை
அழிதது இவாகளை இபபொழுது ஜயிககிறேன இநத மித
தரோகமானது எனனல பொறுககததககதனறு ஸைனியம
னது தோறறோடும தருணததில எவன உதவிசெயயவருவனே
அவனே மிததிரன நான ஸதபுருஷாகளுககுரிய இநத உதத
காரியததைச செயயபபோகினறேன உயிரையிழநது பீஷமரைப
பினதொடருவேன, யுததகளததில சததுருககளுடைய கூடட
ளனைததையும கொலவேன, அலலது, அவாகளாலே கொலல
படடு வீராகளுககுரிய உலகததை அடைவேன ஸூதனே
ஸதிரீகளும பாலாகளும உரததசபதததுடன, [1] ரோதனம செ
வதனலும துரியோதனனிடததிலிருநத ஆணமையும நாச
செயயபபடடதனலும இனிச செயயததககககாாயம எனனைச சா
நததெனறே எணணுகிறேன ஆதலால இபபொழுதே பகைவா
களான அரசாகளை ஜயிககபபோகிறேன மிகக கோரமான
இநத யுததததில கௌரவாகளை நான பாதுகாததுககொண
பாணடுபுததிராகளைக கொலலககருதிப பிராணனைவிடடாவது
எலலாச சததுருககளுடைய கூடடஙகளையும யுததததி
கொனறு திருதராஷடிர குமாரனுககு ராஜயததைக கொடு
பேன தஙகததினல செயயபபடடதும நிாமலமானது
மணிகளாலும ரதனஙகளாலும விளஙகுகினறதும விசி
திரமாயுளளதுமான கவசமும, ஸூாயனுககு நிகரான ஒளியை

[1] இஙகு 'ருதகி' எனகிற பாடம கொளளபபடடது

டைய கிரீடமும எனககு அணியபபடலாம விலலேயும, நெருப
ககும விஷமுளளஸாபபஙகளுககும ஒபபான அமபுகளேயும,
நிறை அமபுபபெட்டிகளேயும கொணடுவநது சேருஙகள, அவ
ாறே, திவயமான விறகளேயும, வாளகளேயும, சகதிகளேயும,
பரியகதாயுதஙகளேயும, பொனனல சிததிரவேலே செயயபபட்ட
டியுளள சஙகததையும கொணடுவாருஙகள ஸவாணமயமும
சிததிரமுமான கருநெயதல புஷபஙகளே அலஙகாரமாககொண
தும ஜயததைததருவதும ஸாவோததமமுமான இநத யானேகட
ம சஙகிலிவடிவமான கொடியை மெலலிய பளபளபபான வஸ
திரஙகளால துடைதது[1] அதில வலேபோனற இடைவெளியுளள
சிததிரமான மாலேயைககட்டிக கொணடுவாருஙகள ஸூத
ததிர! வெணமைநிறமுளள மேகமபோலபபிரகாசிககினறவைகளும
ஷடியுளளவைகளும மநதிரததினுல பரிசுததமான தீாததஙகளால
நானமசெயவிககபபட்டவைகளும மெருகிடபபட்ட பொனனு
ரணஙகளேயணிநதவைகளும சீககிரமாகச செலலுகினறவைகளும
சிறநதவைகளுமான குதிரைகளே விரைவில கொணடுவா சிறநத
தும பொனமாலே கட்டபபட்டதும சூரியசநதிராகளுககொபபான
காநதியுளள ரததினஙகளால சிததிரவேலே செயயபபட்டதும
யுததததுககுரிய வஸதுககளோடுகூடியதுமான ரததைதக குதி
ரைகளேப பூட்டிச சீககிரமாகக கொணடுவா வீராகளே! விசித்
திரமானவையும வேகமுளளவையுமான விறகளேயும நலலமுடிச
சுகளுளள சிறநதநாணகளேயும அமபுகளால நிறைநத பெரிய
அமபுப பெட்டிகளேயும கவசஙகளேயும காநதியினுல நிறைநததும
வெணகலததாலானதும பொனனுலானதுமான யுததபரயாணத
திறகேறற எலலா வஸதுவையும சீககிரமாகக கொணடுவாருஙகள
மாலேயைக கொணடு வநது அஙகததில சூட்டிவிட்டுச சீககிரமாக
ஜயததினபொருட்டுப பேரிவாததியஙகளே முழககுஙகள ஸூத!
எநத இடததில அாஜுனனும பீமஸேனனும தாமபுததிரனும
நகுலனும ஸகதேவனும இருககிறாகளோ அநத இடததிறகு வேக
மாகசசெல யுததததில எதிாததுச சதருககளேயாவது கொல
வேன, அலலது, நானவது அவாகளால கொலலபபட்டுப பீஷம
ரைபபோலசசெலவேன எநதசசேனேயில ஸததியததில உறுதி
யுளள யுதிஷடிரராஜனும பீமஸேனனும அாஜுனனும கிருஷண
னும ஸாதயகியும ஸருஞசயாகளும உறுதியாக நிறகினறாகளோ
அநதசசேனேயானது, அரசாகளால ஜயிககமுடியாததென்று எண

1 வேறுபாடம கொளளபபட்டது

ணுகிறேன எலலாரையும அபஹரிககிற யமனே எபபொழுது
ஜாககிரதையுடன யுததரஙகததில அநத அாஜுனனைக காபபாற
வதாயிருநதாலும, யான யுததததில எதிாதது (அாஜுனனைக
கொலலுவேன, அலலது, பீஷமரை முனனிடடு யமனையாவ
அடைவேன நான அநதச சூராகளுடைய மததியில போகா
விரேன அவவிஷயததில மிதரதரோகிகளும உறுதியான பக
யிலலாதவாகளும கெடட எணணமுளளவாகளும எனககு ஸஹ
யாகளலலரெனறு நான சொலலுகிறேன' எனறு கூறினன

போககருவிகள நிறைநததும உறுதியானதும நலல ஏகக
லுளளதும பொனனல அலஙகரிககபபடடதும மஙகளகரமானது
கொடிததுணிகளுளளதும காறறின வேகம போனற வேகமுள
சிறநத குதிரைகள பூடடபபடடதுமான சிறநத தேரினமீதேறி
காணன (யுததபூமியை நோககி) ஜயததைககருதிச செனறுன
மகாதமாவும ரதிகாேஷடனுமான காணன, தேவாகளுடை
கூடடஙகளால இநதிரன பூஜிககபபடுவதுபோலக கௌரவாகளா
னனுகப பூஜிககபபடடு உககிரமான விலலைக கையில தாங
எநத யுததகளததில பரதாேஷடரான பீஷமருககு முடிவு நே
ததோ அவவிடததிறகுச செனறுன [1] வருததததையுடையது
பொனனும முததும மணிகளும ரததினஙகளும சோநத மா
களுளளதும தவஜமுளளதும நலலகுதிரைகள கடடபபெறறது
மேகததின சபதமபோனற சபதமுளளதும பெரிதுமான ரதத
னுல காணன சூரியனைபபோல அதிகதேஜஸுளளவனுக விளங
னன நெருபபுபபோனற காநதியையுடையவனும மஙகளகரனு
விலலைகையிலேநதியவனும அதிரதனுடைய புததிரனும மகாரத
மான அநதககாணன, நெருபபுபோல ஜவலிககினற மஙகளக
மான தனனுடைய ரததததில வீறறிருநது, விமானததில வீறறிரு
கிற ஸாகூாத தேவராஜனபோல விளஙகினன

மூன்றுவது அத்யாயம்

த்ரோணாபிஷேகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கர்ணன் பீஷ்மரிடம் சென்று போர்செய்ய அனுமதி கேட்டது)

அமபுபபடுககையில படுததவரும மஹாதமாவும அளவுகடந
பராககரமமுளளவரும எலலா கூததிரியாகளுககும அநதகா

---

1 தேருககு மறறெருனறேடு மோதலால நீஙகு நேராமலிருததறகா
அதனைசசுறறி மரததால அமைககபபெறற பாதுகாபபு

ிருப்பவரும் குருவும் பெரிய வில்லையேந்தியவரும் ஸவ்யஸாசியி
றலே திவ்யாஸ்திரங்களினால் வீழ்த்தப்பட்டவரும் பிதாமஹரு
ான பீஷ்மரை, மிகுந்தபெருங்காற்றினால் வற்றச்செய்யப்பட்ட
டலைப் போலக்கண்டு, உம்முடைய குமாரர்களுக்கு ஜயத்திலுண்
ானவிருப்பமும் ஸுகமும் கவசமும் உடைந்தன. கரைகாணுமல்
ழ்த்திலகப்பட்டு மேட்டானதரையை விரும்புகின்றவர்களுக்குத்
ிட்டுப்போலிருக்கின்றவரும், யமுனைப்பிரவாகம்போன்ற அம்புக
ட்டத்தால் நான்குபக்கமும் சூழப்பட்டவரும், பூமியில்தள்ளப்
ட்ட பெரிய மைநாகமென்கிற மலைபோன்றவரும், ஆகாயத்தி
ினறு நழுவிப் [1]பூமியில் வீழ்ந்திருக்கின்ற சூரியன்போன்றவரும்,
னபு விருத்திராசுரனால் ஜயிக்கப்பட்டவனும் மனத்தினால் நினைத்
றகரியபலபராக்ரமங்களுள்ளவனுமான மகேந்திரனைப்போன்ற
ரும், யுத்தகளத்தில் எல்லாச்சேனைகளையும் மோகிக்கச்செய்கின்
வரும், கீழேதள்ளப்பட்டவரும், எல்லாஸைனிகர்களுள்ளும்
றந்தவரும், எல்லாவில்லாளிகளுக்கும் கொடிபோன்றவரும்,
னஞ்சயனுடைய அம்புகளினால் மூடப்பட்டவரும், உமக்குப்பிதா
ம, பெரியவிரதத்தையனுஷ்டித்தவரும், பரதர்களுக்குப் பிதா
ஹரும், வீரசயனத்திலபடுத்திருக்கின்றவரும், புருஷஶ்ரேஷ்ட
ும, வீரருமான அந்தப்பீஷ்மரை அதிரதபுத்திரனானகர்ணன்
ார்த்து விரைவாக ரதத்தினின்றிறங்கித் துயரத்தாலும் மோக
த்தாலும் நிரம்பியவனாகவும் தீனனாகவும் கண்ணீரினால் கலக்க
றற கண்களையுடையவனாகவும் கால்நடையாகவே அவரிடம்
சன்று நமஸ்கரித்து அபிவாதனம்பண்ணிக் கைகளைக்குவித்துக்
கொண்டு கூறலானன்

'பாரதரே! நான் கர்ணன்; உமக்கு மங்களமுண்டாகுக; என்னை
நாக்கிப் பரிசுத்தமும் க்ஷேமகரமுமானவாக்கினாலே பேசும்
ணனும் பாரும். தாமத்தையே முக்கியமாகக்கொண்டவரும்
றதிர்ந்தவருமான தேவரீர் இந்தயுத்தபூமியில் படுத்திருந்ததலால்
சசயமாக இவ்வுலகில் ஒருவனும் புண்ணியபலனை அடையமாட்
ான். குருபுங்கவரே! பொக்கசங்களை நிரப்புவதிலும் ஆலோ
னைசெய்வதிலும் சேனைகளை அணிவகுப்பதிலும் யுத்தங்களிலும்
களரவர்களுள் (உங்களைத்தவிர) வேறொருவரையும் (வல்லவராக)
ான காணவில்லை. தெளிந்தஅறிவுடன் கௌரவர்களைப் பயத்தி
ிருந்து காக்கும் நீர் போர்வீரர்களைத் தெப்பமில்லாத (பயமாகிற
டலில்) விட்டுவிட்டுப் பிதிர்லோகம் போகப்போகிறீர். பரத
ஶ்ரேஷ்டரே! கோபங்கொண்டபுலிகள் மான்களையழிப்பதுபோல

[1] வேறுபாடம்

இனறுமுதல பாணடவாகள கௌரவாகளுககு நாசததை உண
பணணபபோகிறாகள ஸவயஸாசியினுடைய வீரியததை அறி
தவாகளான கௌரவாகள, அசுராகள வஜராயுதததினசபதத
ஞல பயததையடைவதுபோலக காணடீவததினுடையசபதத
ஞல இனறு பயததையடையபபோகிறாகள. இபபொழுது காண
டீவததினினறுவிடுபடுமஅமபுகளுடையசபதமானது இடிகளுடை
சபதமபோலக கௌரவாகளையும, மறறுமுளள அரசாகளையு
பயமுறுததபபோகினறது வீரரே! பெரியஜவாலையோடு நன
கபபிரகாசிககினற நெருபபானது மரஙகளை எரிபபதுபோலக கி
டியினுடையபாணஙகள தாாததராஷடிராகளை எரிககபபோகி
றன காடடில காறறுமநெருபபும ஒனறுகூடி எநதஎநதவழிய
கச செலலுகினறனவோ அநதஅநதவழிகளிலுளள அநேகமபுத
களையும திரணஙகளையும மரஙகளையும (அவை) எரிககினறன ந
ஙரேஷடரே! அாஜுனன நனகுபறறிஎரிகினற நெருபபுபபோ
றவனே, ஸமசயமிலலை, காறறு எவவிதமோ அவவிதமே கிரு
ணன, ஸநதேகமிலலை பாரகரே! முழஙகுகினற பாஞசஜநயம ஒலி
கினறகாணடீவம இவறறினுடைய சபதததைககேடடு எலலா
சைனியஙகளும பயததைஅடையபபோகினறன வீரரே! வா
ரககொடியையுடையதும பகைவாகளை அழிககுநதனமையுளளது
எதிாதது வருகினறதுமான அாஜுன ரதததினுடைய சபத
ததைசசகிககத தேவரீரைததவிர மறற அரசாகள சகதியுளளவாகள
காாகள கறறறிநதவாகள எவனுடைய அதபுதமானகாரியஙகளை
யும நிவாதகவசாகளமுதலானவாகளோடுமமுககணணருமமஹா
மாவுமான பரமேஙவரரோடும நடநத யுததஙகளையும புகழுகிறா
களோ அபபடிபபடட அாஜுனனைததேவரீரைததவிர வேறு எந
அரசன எதிாததுயுததஞசெயயத தகுநதவன? புணயம செய
தவாகளால அடையமுடியாத வரததையும அநதஈஙவரரிடத
லிருநதே அாஜுனன பெறறிருககிறான எவன முனபு உமம
லேயே ஜயிககபபடவிலலையோ அவனை வேறுஎவன யுததததி
ஜயிககவலலமையுடையவன? க்ஷததிரியாகளுககு நாசததைஉண
பணணுகிறவரும கோரரூபியும தேவாஸுராகளுடையமததை
அழிபபவருமான பரசுராமரை ரணகளததிலஜயிததவரும வீர
முளளவருமான நீரும சிகணடியினுலஅடிககபபடடவராகவும அ
புகளால கோககபபடடவராகவும இபபொழுது (யுததபூமியில
படுததிருககிறீா கோபமுடையவனுனநான உமமாலும கடடளை
டபபடடு யுததததில மிகுநதஸாமாததியமுளளவனும பாாண
யினுலேயே உயிரைககவாகினற மிககொடிய ஸாபபமபோனற

னும சூரனும பாணடுகுமாரனுமான அநத அாஜுனனை இபபொ
ழுது அஸதிரபலததினுல நாசஞசெயயவலலமையுடையவனுவேன'
என றுசொனஞன

நானகாவது அதயாயம்

துரோணுபிஷேகபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கர்ணன் பீஷ்மரிடம் அனுமதிபெற்றுப் போருக்குவந்தது)

அநதககர்ணன அடிககடிசொலலுமபோது,கௌரவாகளுள
முதிாநதவரும பிதாமஹருமானபீஷமா மனமகிழுசசியோடு தேச
காலஙகளுககு உசிதமான ஒருவாாததையைச சொலலலானா —
(ஓ! காண!) நீ நதிகளுககு ஸமுதரமபோலவும, ஒளிகளுககுச சூரி
யன போலவும, ஸததியததிறகு ஸாதுககளபோலவும, விததுககளு
ககு க்ஷேததிரம போலவும, பிராணிகளுககு மேகமபோலவும ஸநே
கிதாகளுககு ஆதாரமாக இருககிருய இனியகனியுளளமரததை
அணடிப பக்ஷிகளபிழைபபதுபோலப பநதுககள உனனையணடிப
பிழைககடடும, நீ சததுருககளுடையகாவததை அழிபபவனும,
மிததிராகளுககு ஸநதோஷததை விருததிபணணுகிறவனுமாக்க
கடவாய தேவாகளுககு விஷணுவைபபோல,நீ கௌரவாகளுககுக
கதியாகககடவாய ஓ! காண! துரியோதனனுககுப பிரியததைச
செயயவிருபபமுளள உனனுலே உனனுடையபுஜபலததினுலும வீா
யததினுலும ராஜபுரததை அடைநது காமபோஜாகள ஜயிககபபட
டாாகள (அவவாறே) உனனுல கிரிவரஜ தேசவாஸிகளான நகன
ஜிதது முதலான அரசாகளும அமபஷடாகளும விதேஹாகளும
காநதாராகளும ஜயிககபபடடாாகள காண! இமயமலையினுடைய
துாககஙகளை வாஸஸதானமாகவுடையவாகளும யுததததில குரூரா
களுமான கிராதாகளும, முனபு உனனுல துரியோதனனுககு வசப
படடவாகளாகச செயயபபடடாாகள உனனுல யுதகததில உத
கலாகளும மேகலாகளும பௌணடராகளும கலிஙகாகளும
ஆநதிராகளும நிஷாதாகளும திரிகாததாகளும பாஹலீகாகளும
ஜயிககபபடடாாகள காண! துரியோதனனுககு ஹிததததை
விருமபுகிற ஸவபாவமுடையவனும மகாபராகரமசாலியுமான உன
னுலே அநதஅநதயுதததததில அநேகவீராகள ஜயிககபபடடாாகள
அபபா! ஞாதிவாககஙகளோடும பநதுககளோடுங்கூடிய துரியோ
தனன எபபடியோ அபபடியே நீயும எலலாககௌரவாகளுககும
ரக்ஷகனுயிருபபாயாக உனககு மஙகளமுணடாகவேணடுமென று
நான ஆசீாவதிககினறேன, போ, சததுருககளோடு யுததமசெய,

எல்லாக்கௌரவர்களையும் அடக்கி ஆண்டுகொண்டு துரியோதன னுக்கு ஜயத்தையுண்டுபண்ணு நீ எங்களுக்குத் துரியோதனனைப் போலப் பேரனுக்கு ஒப்பானவன் நாங்களெல்லோரும் அந்தத் துரியோதனனுக்கு முறையினால் எப்படியோ அப்படியே உனக் கும் ஆகிறோம் உலகத்தினகண் ரக்த ஸம்பந்தத்தைக்காட்டிலும் நல்லோர்களுடைய ஸ்நேக ஸம்பந்தமே மேலானது, ஆதலால், கற்றறிந்தவர்கள் பகைவர்களாயிருந்தாலும் நல்லோர்களோடு சேர்க்கையை விரும்புகிறார்கள் அப்படிப்பட்ட நீ ஸத்தியப்பிரதி ஜ்ஞையுடையவனாக இருந்துகொண்டு, 'இது என்னுடையது' என்று நிச்சயங்கொண்டு துரியோதனனைப்போலக் கௌரவர்களுடைய ஸேனையைப் பாதுகாப்பாயாக ஓ! கர்ண! கௌரவர்கள் ரண களத்தில் பாண்டவர்களோடு போர்புரிந்ததுபோலவே, துரியோ தனனுக்கு நன்மையைப்பயக்க எண்ணங்கொண்ட நீயும் யுத்தம் செய்யவேண்டும்' என்றுகூறினர்

சூரியகுமாரனான கர்ணன் அவருடைய வார்த்தையைக்கேட்டு அவர் சரணங்களில் நமஸ்கரித்து யுத்தபூமியைக்குறித்துச் சீக்கிர மாகச் சென்றான் அவன் மனிதர்களுடையக்கூட்டங்களுக்கு இருப் பிடமும் ஒப்பற்றதும் பெரிதும் ஆயுதங்களைத்தரித்ததும் அகன்ற மார்புள்ளதுமான அந்தச்சேனையைப்பார்த்து உத்ஸாஹமிகுந் தியடையும்படி செய்தான் துரியோதனன்முதலான எல்லாக் கௌரவர்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள் மிக்கபுஜபலமுள்ள வனும் எல்லாச்சேனைகளுக்கும் முந்திச்செல்லுகின்றவனும் அதிக மான மனோதைரியத்தையுடையவனும் யுத்தஸன்னத்தனாக அரு கில் வந்திருக்கின்றவனுமான கர்ணனைக் கண்டு, கௌரவர்கள் கர்ஜ னைகளாலும் தோள்தட்டுகிற சப்தங்களாலும் வில்நாணத்தினு டைய ஒலிகளாலும் பலவிதமான விற்களுடைய டங்காரத்வனி களாலும் அவனைப் பூஜித்தார்கள்

ஐந்தாவது அத்யாயம்

துரோணாபிஷேகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் கர்ணனைக் கேட்டுக்கொண்டதும், கர்ணன் துரோணருக்கு ஸேனாபதிப்பட்டமளிக்க ஏற்பாடுசெய்ததும்)

அரசரே! தேரின்மீதேறி யுத்தஸன்னத்தனாயிருக்கின்ற புருஷ சிரேஷ்டனான கர்ணனைக்கண்டு துரியோதனன் களிப்புற்று, 'ஓ! கர்ண! உன்னால் காக்கப்பட்ட இந்தஸேனையை நான் நாதனோடு

டியதாக எண்ணுகிறேன் இந்த ஸமயத்தில் எது சிறந்ததோ, து ஹிதமோ அதை நன்கு நிச்சயிக்கவேண்டும்' என்று இந்த ார்த்தையைச்சொன்னான் கர்ணன், 'புருஷச்ரேஷ்டனே! மனி ர்களுள் நீயல்லவோ மஹாபுத்திசாலி, நீ எங்களுக்குச் சொல் செய்யவேண்டிய கார்யத்தை முக்கியனான தலைவன் அறிவதுபோல ற்றவன் அறியமாட்டான் ராஜனே! அப்படிப்பட்டநாங்களனை ரும் உன்னுடைய வார்த்தையைக் கேட்கப் பிரியமுள்ளவர்களா ிருக்கிறோம். நீ நீதிதவறின வார்த்தையைச் சொல்லமாட்டா யென்பது என்னுடைய எண்ணம்' என்று சொன்னான்

துரியோதனன், 'கர்ண! பிராயமுதிர்ச்சியும் பராக்கிரமமும் ாஸ்திர ஞானமும் அவ்வாறே யுத்த வீரர்களுக்குரிய எல்லாக் துணங்களுமமைந்த பீஷ்மர் சேனாபதியாக இருந்தார் மிகுந்த ீர்த்தியையுடையவரும் என் சத்துருக்களினுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லுகின்றவரும் மகாத்மாவுமான அந்தப் பீஷ்மரால் சிறந்த யுத்தத்தில் பத்துநாள் முழுமையும் பாதுகாக்கப்பட்டோம் செய் ற்கரிய செய்கையைச் செய்தவரான அந்தப்பீஷ்மர் ஸ்வர்க்கத் ைத யடைந்தபிறகு அவருக்குப்பின் எவரை ஸேனாபதியாக நீ ணணுகிறாய்? யுத்தத்தில் சிறந்தவனே! தலைவனில்லாவிட்டால் ஸேனையானது கரைகின்ற கணகளிலிட்ட மைபோலவும் ஜலத்தில் ாலுமியை யிழந்த மரக்கலம்போலவும் போர்க்களங்களில் ஒரு கூடாத்த காலங்கூட நில்லாது, மாலுமியை யிழந்த மரக்கலம் போலவும் ஸாரதியையிழந்த ரதம்போலவும் ஸேனாபதியில்லாத சேனையானது தன்னிஷ்டப்படி ஓடும் தலைவனற்ற கூட்டம் முழு மையும் கஷ்டத்தையடைவதுபோலவே தலைவனையிழந்த சேனை யானது எல்லாத் தோஷங்களையும் அடையும் (ஆகையால்) நீ மஹாத்மாக்களாயுள்ள நம்மைச் சேர்ந்த அனைவருள்ளும் இப் பொழுது பீஷ்மருக்குப் பிறகு தகுந்தவனான எவனைத் தேர்ந் தெடுத்து, யுத்தரங்கத்தில் ஸேனாபதியாகச் சொல்வாயோ அவனை நாமெல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து சேனாபதியாகச் செய்வோம் ஸம்சயமில்லை' என்றான்

கர்ணன், 'மகாத்மாக்களும் புருஷச்ரேஷ்டர்களுமான இவர்க ளெல்லோருமே ஸேனாபதியாகவிருக்கும் நிலைமையை அடையத் தகுந்தவர்கள் இந்த விஷயத்தில் ஆலோசனை செய்யத்தக்கதில்லை இவர்களெல்லோரும் சிறந்தகுலம், தேகம், ஞானம், பலம், பராக்கர மம், புத்தி இவைகளையுடையவர்களும் சாஸ்திரங்களை அறிந்தவர் களும் புத்திசாலிகளும் யுத்தங்களில் திரும்பாதவர்களுமாயிருக்

கிறாகள ஆனால், ஒரேஸமயத்தில அவாகளெலலோரும தலைவ
களாக ஏறபடுத்தத் தகுநதவாகளாகாா எநத மனிதனிடததில
விசேஷமான குணஙகளிருககினறனவோ அபபடிபபடட ஒரு
னே தலைவனாக ஏறபடுத்தத்தககவன ஒருவரையொருவா முநத
பவாகளான இவாகளுள ஒருவனை நீ தலைவனாக ஏறபடுத்துவாய
னால உனககு நனமையைத தேடுகிறவாகளான மறறவாகள மன
வெறுபபுறறவாகளாகி நிசசயமாக யுததம செயயமாடடாாகள
எலலா யுதத வீராகளுககும ஆசாாயரும பிராயமுதிாநதவரு
குருவும சஸதிரஙகளைத தரிததவாகளுள சிரேஷடருமான இநத
துரோணா ஸேனைபதியாக ஏறபடுத்தத் தகுநதவா ஜயிகக முடி
யாதவரும சஸதிரதாரிகளுள சிறநதவருமான துரோணசாா
ரிருககும்பொழுது சுககிரனுககும பிருஹஸபதிககும ஸமமான
இநதத துரோணரைக காட்டிலும வேறெவன ஸேனைபதியாகலாம
ஓ! பாரத! யுததபூமியில ஸஞசாரம செயகினற துரோணரை யுத
ததில பினதொடாநது செலலககூடிய மனிதனகூட உனனுடைய
எலலா அரசாகளுளளும இலலை அரசனே! உனககு ஆசாரியரா
யிருககிற இநதததுரோணா ஸேனைபதிகளும விலலாளிகளும புததி
மானகளுமாகிய எலலாருளளும சிறநதவா துரியோதன! யுத
ததில அசுராகளை ஜயிகக எணணஙகொணட தேவாகள ஸுப்
ரமமணயரை ஸேனைபதியாக ஏறபடுததியதுபோல ஆசாாயரான
துரோணரைச சீககிரமாக ஸேனைபதியாக ஏறபடுததிவிடு' எனறுன

ஆறாவது அதயாயம

துரோணபிஷேகபாவம (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் துரோணரிடம் சென்று ஸேனைபதித் தன்மையை ஏற்றுக்கொள்ளுமபடி வேண்டினது)

காணனுடைய வாாததைகளைக் கேட்டுத் துரியோதன
ராஜன, அபபொழுது, சேனையின நடுவிலிருககினற துரோணரை
நோககி, இநத வாாததையைச சொலலலானன 'குருவே
ஜாதியின மேனமையினுலும உயாகுலப பிறபபினுலும சாஸ
திர ஞானததினுலும வயதினுலும புததியினுலும வீாயததினு
லும ஸாமாததியததினுலும பிறரால ஜயிககமுடியாத தனமை
யாலும அாதத சாஸதிரததிலுளள அறிவினுலும நீதியினு
லும ஜயததினுலும தவததினுலும நனறியறிவினுலும சிறநத
வரும எலலாக குணஙகளுமமைநதவருமான உமககொபபாக

க்ஷகா அரசாகளுள வேறுயாருமிலலை பிராமமஞேததமரே !
பபடிபபடட நீா எலலாததேவாகளேயும இநதிரன பாதுகாப
துபோல எஙகளேப பாதுகாககவேணடும உமமைச சேனு
தியாககொணடு சததுருககளே ஜயிககவிருமபுகிரேம ருததி
ரகளுககுக காபாலிபோலவும, வஸுககளுககுப பாவகனபோல
ம, யக்ஷாகளுககுக குபேரனபோலவும, தேவதைகளுககு இந
ரன போலவும, பிராமமணாகளுககு வஸிஷடா போலவும,
தஜஸுகளுககுச சூரியனபோலவும, பிதருககளுககுத தாம
ரஜனபோலவும, ஜலஜநதுககளுககு வருணனபோலவும, நக்ஷத
ரஙகளுககுச சநதிரனபோலவும, அசுராகளுககுச சுககிரன
பாலவும, எலலா உலகஙகளுககும எலலா வஸதுககளுககும
எலலாவறறினுடைய படைபபையும காபபையும அழிபபையும
சயவதிலவலல பிரபுவான நாராயணாபோலவும இவவிதமான
னனுடைய ஸேனுபதிகளுககெலலாம நீா தலைவராயிரும தோஷ
றறவரே ! பதினேரா அக்ஷெளஹிணிகளும உமமுடைய வசததை
புடைநதிருககடடும அவைகளாலே எதிரணிவகுதது அசுரா
ளே இநதிரன நாசமசெயததுபோலச சததுருககளே நாசஞசெய
ம தேவாகளுககு முனனிலையில ஸுபரமமணயா செலவது
பால நீா எஙகளுககு முநதிச செலலவேணடும பசுவின கனறு
ள விருஷபததைதத தொடாநது செலவதுபோல யுததததில
மமைப பினதொடருவோம உககிரமான விலலைக கையிலேந
தியவனும சிறநத விலலாளியும திவயமான காணடீவததை ஒலிக
நமபடி செயபவனுமான அாஜுனன, யுததரஙகததில உமமைப
ாாததுவிடடுப பாணபிரயோகம செயயமாடடான புரு
ஷாததமரே ! நீா ஸேனுபதியாயிருநதால பநதுககளோடும மித
ரரகளோடுமகூடிய யுதிஷடிரனை யுததததில நிசசயமாக ஜயிப
பன ’ எனறு சொனனுன இவவாறு சொலலபபடட பிறகு,
புரசாகள உரததவிமமநாததினுலே உமமுடைய குமாரனே
நதோஷபபடுததிககொணடு துரோணரைப பாாதது, ‘ ஜய
ய ’ எனறு சொனனாகள ஸைனிகாகளும ஸநதோஷததோடு
துரியோதனனை முனனிடடுககொணடு மிககீாததியை விருமபித
துரோணரை விருததியடையசசெயதாாகள ராஜரே ! பிறகு
துரோணா துரியோதனனை நோககி இநத வாாததையைச சொலல
ானா

---

1 ஒருசொல விடபபடடது

ஏழாவது அத்யாயம்.

துரோணாபிஷேகபாவம (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் துரோணரை ஸேனாபதிஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்வித்ததும், துரோணருடைய யுத்தவர்ணனமும்)

துரோணா, 'ராஜனே! நான ஆறு அஙகஙகளோடுகூடி வேததவதையும, மனுதாமசாஸதிரததில சொலலபபடட நண நீதியையும, முககணணரைத தேவதையாககொணட அமபுகளை யும, அஸதிரஙகளையும, பலவித சஸதிரஙகளையும அறிவேன ஜய தில விருபபமுளளவாகளான உஙகளால எனனிடததில எநத குணஙகள கூறபபடடனவோ அவைகளெலலாவறறையும நா வெளியிடஎணணிப பாணடவாகளோடு போாபுரிவேன ராஜனே பாாஷதனான தருஷடதயுமனனை யுததததில நான எவவிததததி லும கொலலேன, புருஷரேஷடனான அநததருஷடதயுமன எனனைக கொலலவதறகாகவே ஸருஷடிககபபடடிருககிறான லலோ? (பாணடவ) ஸைனயஙகளை நாசஞசெயதுகொணடு எலல ஸோமகாகளோடும நான போாபுரிவேன பாணடவாகள யுத ரஙகததில எனனையெதிாததுச சநதோஷததோடு போாபுரிய போவதிலலை' எனறுசொனனா அரசரே! இவவாறு அனும கொடுககபபடட உமமுடையகுமாரனான அநதத தாயோதனன பிறகு, சாஸதிரஙகளில காணபபடட முறைபபடி துரோணரை சேனாபதியாகச செயதான பிறகு, தாயோதனன முதலாகி அரசாகள ஸவஸதிவாசனதவனிகளோடும, ரமணீயஙகளும மன துககினியவைகளுமான மறற (மஙகளதவனிகளோடும) முறகால தில இநதிரன முதலான தேவாகள ஸகநதரைத தேவஸேனாப ஸதானததில அபிஷேகம செயததுபோலத துரோணரை ஸேன பதிஸதானததில அபிஷேகஞ செயதாாகள அபபொழுது துரோ ணா ஸேனாபதியாகச செயயபபடடவுடன, நானகுவித வாத கோஷததாலும சஙகஙகளினுடைய பெருமுழககததாலும சேனை களுககு ஆனநதமுணடாயிறறு பிறகு, ஆசீாவாததவனிகளாலு புணயாஹகோஷததாலும ஸதோததிரஙகளாலும [1] ஸூதாகள [2] மாகதாகள, [3]வநதிகள இவாகளுடைய கானதவனிகளாலும பிர மணோததமாகளின ஜயசபதஙகளினாலும அவவாறே மடநதை யரின நாடடியஙகளாலும விதிபபடி துரோணரைக கௌ விதது (அவரால) பாணடவாகள ஜயிககபபடடாாகளென

1, 2, 3 ஆதிபாவம 354-ம பககம குறிபபிறகாணக

ணணிஞாகள மஹாரதரான பாரதவாஜா ஸேஞபதிஸதானத
தப பெறறு யுததஞசெயய எணணஙகொணடு ஸைனிகாகளை
ணிவகுதது உமமுடைய குமாராகளோடு சோநது யுததததிற
ச சென்ருா ஸிநதுதேசததரசன கலிஙகதேசததரசன உமது
மாரஞனவிகாணன ஆகிய இவாகள கவசஙகளைபபூணடு துரோ
ருடைய வலபபககததை அடைநது நலலமுயறசியுடன நினருா
ள சகுனியானவன மிககசிறநத குதிரை வீராகளுடனும பள
ளபபுளள ஈடடிகளால யுததம செயகினற காநதாராகளுடனும
சாநது அவாகளுககு முனனிலையில சென்ருன கிருபா கிருத
ாமா சிதரஸேனன விவிமசதி துசசாஸனன முதலானமறறவா
ளும ஸனனததாகளாக இடபபககததைக காததாாகள ஸு
ஷிணாகளை முனனிடடவாகளான காமபோஜாகளும யவனாகளும
காகளும மிககவேகமுளள குதிரைகளோடு அவாகளுககு முன்
சனருாகள மதராகளும, அமபஷடாகளும, தரிகாததாகளும,
மஞடடு வடநாடடு அரசாகளும, மாலவாகளும, சிபிகளும, சூரஸே
ாகளும, மலதாகளுடன கூடின சூதராகளும, ஸௌவீராகளும;
ழ நாடடிலும தெனஞடடிலுமுளள எலலாககிதவாகளும, உம்
டைய குமாரஞன தாயோதனனை முனனிடடுககொணடு
ெதபுததிரஞன காணனுககுபபின உமமுடைய குமாராகளோடு
சாநது தஙகளுடைய ஸைனயஙகளை உதஸாஹபபடுததிக்
காணடு சென்ருாகள எலலா யுததவீராகளுளளும சிரேஷடனும
ரியபுததிரனுமான காணன ஸேனைகளில பலததையுணடுபண
ிககொணடு எலலாவிலலாளிகளுககும முதலில சென்ருன.
வலிககினறதும பெரிதான உருவமுளளதுமான அநதக்காண
ுடைய கசசைவடிவமான் பெரியகொடியானது தனனுடைய
ஸனியஙகளை ஸநதோஷிக்கும்படி செயதுகொணடு சூரியனுககு
பபான ஒளியோடு விளஙகியது. கர்ணனைபபாாதத பிறகு ஒரு
ஞவது பீஷமருடைய துககத்தைத் நினைககவிலலை எலலா அர
ாகளும கௌரவாகளோடு சேர்நது துககததை விடடவாகளு
ாஞாகள அவவிடததிலுளள அநேக யுததவீராகள ஸநதோஷ
ளளவாகளாக,'பாணடவாகள் ரணகளத்தில காணனைப பாாதது
டடு யுததததில நிறகபபோகிறதிலலை காணஞே ரணகளததில'
நதிரஞேடு கூடின தேவாகளையும ஜயிககவலலவன அவவா'
ருகக, மிககக்குறைநத பல பராககிரமஙகளையுடைய பாணடுகுமா'
ாகளை யுததததில ஜயிபபானெனபதில ஸநதேகமெனன ?'' எனறு
ரைவாகப பேசிககொணடாாகள். ராஜரே! 'பாகுபலமுளளவ
ான பீஷமராலே பாாததாகள யுததததில காககபபடடாாகள்
ர்ணஞே அவாகளை யுததததில கூாமையான அமபுகளால நாசஞ

செயயபபோகிறுன' எனறு இவவாறு அவாகள பரஸபரமபேசி
கொணடு மிகக ஸநதோஷமுளளவாகளாக ராதேயனைப பூஜி
துககொணடும புகழநதுகொணடும புறபபடடாாகள துரோ
ராலே நமமுடைய ஸேனையில சகடவயூகமானது அமைககப
டிருநதது பாரதரே! ராஜரே! மஹாதமாககளான சததுருக
ளுடைய ஸேனையில அனபுடன கூடின தாமராஜாாலே கரௌஞ
வயூஹமே ஏறபடுததபபடடிருநதது அவாகளுடைய வயூஹ
திறகு முனனுல புருஷ சிரேஷடாகளான கிருஷ்ணாஜுனாி
வரும வானரககொடியைத தூககிகிறுததிககொணடு நினறுாக
எலலாசசேனைகளுளளுஞ சிறநததும எலலா விலலாளிகளுக்கு
இருபபிடமும சூரியனுடைய மாாககததை அடைநததுமான, மக
தேஜஸவியும பாணடுபுதரனும மகாதமாவும புததிசாலியுமா
அாஜுனனுடைய கொடியானது, யுகாநதகாலததில மிகவும ஜ
லிககினற சூரியன பூமியை விளஙகசசெயவது போல, அநத
சேனையை விளககிககொணடு எஙகும காணபபடடது. யுத
வீராகளுள அாஜுனன சிறநதவன, விறகளுள காணடீவம சிற
தது, பிராணிகளுள வாஸுதேவா சிறநதவா, சகரஙகளு
ஸுதாசனம சிறநதது இநத நானகு தேஜஸுகளையும வஹி
பதும வெணமையான குதிரைகளோடு கூடியதுமான அாஜு
னுடையரதமானது, எடுககபபடட காலசகரமபோலச சததுரு
களுககு முனனிலையில நினறது உமமைச சோநதவாகளுடை
முனனிலையில காணனும சததுருவீராகளின முனனிலையில தன
சயனுமாக, இவவிதம மிககபலசாலிகளான அநத இருவரும ப
முளள ஸேனைகளுககுமுன சென்றுாகள். பிறகு, ஜயததில அதி
ஆவலுடையவாகளான காணன பாணடவன இருவரும ஒருவ
ஒருவா கொலலஎணணஙகொணடு அபபொழுது யுததகள
தில ஒருவரையொருவா பாாததாாகள பிறகு, மகாரதிகரா
பாரதவாஜா, சீககிரமாகப புறபபடடவுடன, கோரமான விம
நாததினுலே பூமி மிகநடுஙகியது. பிறகு, காறறினுல தூற
படடதும படடாடைககுவியலபோனறதும, அடாநததுமா
புழுதியானது சூரியனுடன கூடிய ஆகாயததை இடைவெளியில
மல மறைததது ஆகாயமானது மேகமிலலாமலிருநதும இறைச
களையும எலுமபுகளையும ரகதஙகளையும பொழிநதது ஓ! ராஜ
அபபொழுது உமதுஸேனையினமேல கிருகாஙகளும ஸயேன
களும கொககுகளும பருநதுகளும ஆயிரககணககான காககைகளு
நானகுபககஙகளிலுமிருநதுவிழுநதன நரிகளும, பயததைகொ
ககககூடிய குரூரமானசபதஙகளைவெளியிடடு ஊளையிடடன அ

ளை மாமஸஙகளைப பக்ஷிககவும ரகதசதைப பானமபணணவும
ிருபபமுளளவைகளாகிப பலவாறு உமமுடைய சேனையை அப
ிரதக்ஷிணமாகச சுறறிவநதன இடியோடும நடுககததோடும
ூடியதும ஜவலிககினறதுமான எரிநக்ஷததிரமானது வாலினாலே
ரலலா இடததையும சூழநதுகொணடு பிரகாசததுடனே யுதத
ளததில விழுநதது. ஓ! ராஜரே! ஸேனாபதியான துரோணா
புறபபடடவுடன, மினனலுளள மேகததுடன கூடின ஒரு பெரிய
படடமான ரேகையானது ஸூரியனுககு உணடாயிறறு யுதத
ளததில வீராகளுககு உயிாசசேததததை உணடுபணணககூடிய
இவவிதமான உதபாதஙகளும மறறும மிகக பயஙகரமான
அனேக உதபாதஙகளும தோனறின பிறகு, ஒருவரை
யொருவா கொலவதில எணணஙகொணட குருபாணடவ ஸைன
யஙகளுககுச சபதததால உலகததை நிரபபுகினறதான போா
டநதது ஜயததில ஆவலுடையவாகளும நனறுயடிககுந தனமை
யுளளவாகளுமான அநதப பாணடவாகளும கௌரவாகளும எதிா
ததுப பரஸபரம மிகுநத கோபததுடன கூாமையான சஸதிரங
களாலே அடிததுககொணடாாகள உறுதியான விலலைக கையில
பிடிததவரும, மிகுநத காநதியுளளவருமான அநதத துரோணா
சாரயா கூாமையான அமபுகளை இறைததுககொணடு வேகததோடு
பெரிதான பாணடவ சேனையை எதிாதது வநதாா வேநதரே!
அநத ஸமயததில துரோணா எதிாநோககி வருகினறதைக கணடு,
பாணடவாகள ஸருஞசயாகளுடன கூடித தனிததனியாக அமபு
மழைகளால அவரை எதிாததாாகள துரோணராலே நனறுகக
கலககபபடுவதும உடைககபபடுவதுமான அநதப பெரிய ஸேனை
யானது பாஞசாலாகளோடு கூடக காறறினால மேகஙகள சிதற
அடிககபபடுவது போலச சிதற அடிககபபடடது துரோணா
இநத யுதததில நொடிப பொழுதுககுள பலவித திவயாஸதிரங
களை வெளிபபடுததிப பாணடவாகளையும ஸருஞசயாகளையும ஹிம
ஸிததாா இநதிரனால அசுராகள அடிககபபடுவதுபோலத
துரோணராலே அடிககபபடுகினறவாகளான தருஷடதயுமனன
முதலான அநதப பாஞசாலாகள மிக நடுககமுறறாாகள பிறகு,
திவயாஸதிரஙகளையறிநதவனும சூரனும மகாரதனுமான தருஷ
டதயுமனனும துரோணருடைய ஸேனையை அமபுமழையினாலே
அநேகவிதமாகப பிளநதான பிறகு, பலசாலியான அவன அமபு
மழையினாலே துரோணருடைய அமபுமழைகளைத தடுதது எல
லாக கௌரவாகளையும கொனறான பிறகு, மகாவில்லாளியான

துரோணா ரணகளததில தம ஸேனையை அடககி நன்ருக நிஜ பெறறிருககுமபடிசெயது தருஷடதயுமனனைக குறிதது எதிர்து அருகிறசென்ருா அவா, கோபமூணட இநதிரனுனவன வேகமா அசுராகளினமீது அமபுகளைப பொழிவதுபோல தருஷடதயு னனமீது மிகவும பெரிதான அமபு மழையைப பொழிநதார் துரோணராலே அமபுகளால நடுஙகுமபடி செயயபபடுகினற அ தப பாணடவாகளும, ஸருஞசயாகளும, ஸிமமததிஞலே மற மிருகஙகள அடிககபபடுவதுபோல அடிககடி அடிககபபடடா கள அரசரே! பலமுளளவரான துரோணா பாணடவாகளுடை ஸேனையினமீது கொளளிவடடமபோலச சுறறிச சுறறித தாக ஞா அஃது ஆசசரியமாயிருநதது கநதாவநகரததுககு ஒ பானதும, சாஸதிரததில கணடபடி அமைககபபடடதும, காற ஞலசைகினற கொடிததுணிகளையுடையதும, ஸநதோஷத யுணடுபணணககூடியதும, நாததனஞ செயகினற குதிரைகளுள தும, ஸபடிகமபோல மாசறற கொடிமரமுளளதும, பகைவா ஞககு நடுககததை உணடுபணணககூடியதுமான சிறநத தேரி மீதேறிககொணடு துரோணா சததுருககளுடைய ஸேனையை ஸ ஹாரம செயதாா

எடடாவது அதயாயம்

துரோணுபிஷேகபாவம (தொடர்ச்சி)

(துரோணருடைய பராக்ரமமும் மரணமும்)

குதிரைகளையும ஸாரதிகளையும தோகளையும யானைகளையு அவவாறு துரோணா வதஞசெயவதைக கணட பாணடவாகள மனவருததததையடைநதாாகள, அவரை நானகுபககஙகளிலு சூழநது நினறு தடுககவிலலை பிறகு, யுதிஷடிரராஜா, 'முயறசி யுடன துரோணரை நானகுபககஙகளிலும சூழநது தடுககவேண் டும' எனறு திருஷடதயுமனனையும அாஜுனனையும நோககி சொனஞா ராஜரே! அநத யுததகளததில அாஜுனனும பா ஷதனை தருஷடதயுமனனும பாணடவனை அனுஸரிததுவந ஸைநிகாகளும மறறுமுளள மஹாரதாகளான அரசாகளும அங அருகிலவநது துரோணரை எதிாததாாகள ராஜரே! கேகயா களும பீமஸேனனும அபிமனயுவும கடோதகசனும யுதிஷடி ரும நகுலஸகதேவாகளும விராட ராஜனும துருபதனும அவனு டைய குமாராகளும மிகக களிபபுளள தரெளபதிகுமாராகளும்

ாதயகியும தருஷடகேதுவும மிகககோபமுடைட சேகிதானனும
ஹாரதனன யுயுதஸைவும பாணடவனை யனுசரிததுச செலலு
னற மறற அரசாகளும தஙகள வமசததிறகும வீாயததுககும
குநத செயகைகளைப பலவாறுகச செயதாாகள பாரதவா
ா ரணாகளததில பாணடவாகளாலே நனருகப பிளககபபடுகினற
ந்த ஸேனையைக கணடு கோபததினல கணகளை உருடடி விழித
ப பாாததா யுததததில ஒருவராலும ஜயிகக முடியாத
நதத துரோணா ரததநினமேலிருநது கடுஙகோபததை
டைநது காறறுனது பெரிய மேகஙகளைச சிதற அடிபபதுபோ
ப பாணடவசேனையைச சிதற அடிததாா துரோணா முதிய
ராயிருநதும யௌவனமுளளவாபோல ரதஙகளுககும, குதிரை
ளுககும, யுததவீராகளுககும, யானைகளுககும நானகுபககததி
லும இஙகுமஙகுமாக ஓடிககொணடு உனமததனபோல ஸஞ
ாரம பணணிஞா ராஜரே! இரததததினற பூசபபடட மேனியை
டையவைகளும சிவநத நிறமுளளவைகளும காறறைபபோனற
வகமுடையவைகளுமான துரோணருடைய அநத உததமஜாதிக
ுதிரைகள களைபபடையாமல ஸுகமாகசசெனறன யமன
பாலக கோபிததது எதிாததுவருகினறவரும விரதஙகளை அனுஷ
தததவருமான அநதத துரோணரைககணடு பாணடவனுடைய
ுததவீராகள ஆஙகாஙகு ஓடிஞாகள அதிகமாக ஓடுகினறவா
ளும, மீணடும திருமபிவருகினறவாகளும, பாாககினறவாகளும,
றகினறவாகளுமான அநதப பாணடவனைச சோநத யுததவீராக
டைய பயஙகரமான சபதமானது அதயுககிரமாயிருநதது.
ூராகளுககு ஸநதோஷததை உணடுபணணககூடியதும பயநதவா
ளுககுப பயததை விருததிபணணககூடியதுமான (அநதச சபத
ானது) நானகுபககஙகளிலும ஆகாசம, பூமி இவைகளினுடைய
டைவெளியை நிரபபியது பிறகு, மறுபடியும துரோணா யுதத
ளததில (தம) பெயரைச சொலலிககொணடும நூறறுக
ணககான அமபுகளைச சததுருககளினமீது இறைததுககொண
ம தம ஸவருபததை அதிபயஙகரமாககககாடடிஞா பலமுடை
வரும வயது சென்றவருமான அநதத துரோணா யௌவன
முடையவாபோலப பாணடுபுததிரனுடைய அநதச சேனைகளில
மனபோல ஸஞசாரம செயதாா துரோணா உகரஸவருபத
தாடு கூடியவராக (சததுருககளின) தலைகளையும பூஷணஙகளை
ணிநத கைகளையும அறுததுத தோகளின நடுவிடஙகளைச
ூனயமாககிப பெரிய ஆரவாரஞ செயதாா பிரபுவே!
வருடைய ஸநதோஷததினலுணடான உரதத சபதததி
லும அமபுமழையினலும, யுததவீராகள குளிரினல பீடித

கபபட்ட பசுககளபோல யுததததில அதிகநடுககமுறறாாகள
துரோணருடைய தேரொலியினுலும நாண உரைதலாலும வி
லோசையிஞலும ஆகாயததில பெரிய சபதமுணடாயிறறு பிற
ஆயிரமாயிரமாக அவருடைய விலலினினறு வெளிபபடுகின
அமபுகள எலலாததிககுககளையுமவியாபிததுககொணடு யானைகள
குதிரைகள, தோகள, காலாடபடைகள இவைகளினமீது விழு
தன மிகக வேகமுளள விலலையேநதியவரும, அஸதிரஙகளாகி
ஜவாலையுளள நெருபபுபபோனறவருமான அநதத துரோணரை
பாஞசாலாகள பாணடவாகளோடு சோநது அருகில நெருங
ஞாகள துரோணா யானைகளையும, தோகளையும, காலாடகளை
யும, குதிரைகளையும, யமனுடையவீடடுககு அனுபபிஞா. அ
சீககிரமாகப பூமியை ரகதசசேறுளளதாககச செயதாா உதத
மான அஸதிரஙகளைச சொரிகினறவரும, அமபுகளை எபபொழு
தும எயகினறவருமான துரோணராலே ஏறபடுததபபடட அமபு
கூடடஙகளே திககுகளில காணபபடடன காலாடபடைக
தோகள குதிரைகள யானைகள இவைகளுககு நானகு பககத
லும ஸஞசாரம செயகினற அவருடைய கொடியானது மேக
களில மினனலபோலக காணபபடடது ஆணமையிற சிறநத
ரும விலலையும அமபுகளையும கையிலகொணடவருமான அநத
துரோணா கேகயதேசததரசாகளுள முககியமான ஐவாகளையு
பாஞசாலராஜனையும அமபுகளாலடிதது யுதிஷடிரருடைய
படையை எதிாததுவநதாா பீமஸேனனும தனஞசயனும சினி
னுடைய பேரனை ஸாதயகியும துருபதனுடைய குமாரனு
சைபயனுடைய குமாரனும காசிராஜனும சிபியும அநதத துரோ
ணரைப பாாதது விமமாதஞசெயது அமபுததிரளகளை நனறு
இறைததாாகள வரிசையாயவிடபபடும அவாகளுடைய அம
கள துரோணருடைய அமபுகளால அறுககபபடடு யுததததி
பயனறற வேகததையுடையவைகளாகவும பூமியில புரளுகின
வைகளாகவும நதிகளுடைய திடடிலுளள நாணலமுளைகளபோல
காணபபடடன துரோணருடைய விலலினினறு விடபபடடன
வும, பொனனால சிததிரவேலைசெயயபபடட கணுககளுளளன
மான அநத அமபுகளானவை யானைகள குதிரைகள இவறறின
சரீரஙகளையும யௌவனமுளள யுததவீராகளுடைய சரீரஙகளையு
பிளநது ரகததததினுற பூசபபடட இறகுகளுளளனவாகப பூமியை
யடைநதன அநத யுததபூமியானது அமபுகளாற பிளககபபட
வீழநதிருககினற யுததவீராகளுடைய கூடடஙகளாலும, ரதங
ளாலும, யானைகளாலும, குதிரைகளாலும நனறாக மூடபபட
காாமேகஙகளால சூழபபடட ஆகாயமபோலாயிறறு உமு

டயபுததிரர்களுக்கு ஐசுவரியததையுணடுபணணுவதில விருபப
ளள துரோணா, ஸாதயகியையும பீமனையும அாஜுனனையும
ஸனுபதியான (தருஷடதயுமனனையும) அபிமனயுவையும பாஞ
ாலராஜனையும காசிராஜனையும மறறுமுளள வீராகளையும யுத
ததில அடிததார கௌரவாகளுககுததலைவரே! அரசரே!
ஹாதமாவான துரோணா யுதததில இநதககாரியஙகளையும
னனுமமறறககாரியஙகளையும செயது பிரளயகாலததுச சூரியன
பால ஜனஙகளை நனறுகததவிககச செயதுவிடடு இமமணணுல
னினறு விணணுலகை அடைநதாா 1 பொறறேருளளவரும சூர
மான அநததுரோணா யுதததில பாணடவாகளுடைய யுதத
ராகளை, இவவாறு லகூம லகூமாககொனறுவிடடு (முடிவில)
ருஷடதயுமனனுல வீழததபபடடாா தைரியசாலியான துரோ
ாா (யுதததில) திருமபாத ஓா அகூெளஹிணிககுமேறபடட
ராகளுடைய சேனையைக கொனறுவிடடுப பிறகு உததமமான
தியையடைநதாா. மனனரே! பொனனுலாகிய தேருளள அவா,
ருவராலும செயயமுடியாத காரியததைச செயது அமஙகள
ராகளும கொடியசெயகைகளையுடையவாகளும பாஞசாலனேடு
டியவாகளுமான பாணடவாகளாலே கொலலபபடடாா
ாஜரே! பிறகு யுதததில ஆசாரயா கொலலபபடடவுடனே,
ராணிகள ஸைனியஙகள இவறறின சபதமானது ஆகாயததில
தானறியது 'ஆ! ஆ! இது நிநதிககததககது' எனகிற பிராணிக
நடைய சபதமானது ஸவாககததையும பூமியையும ஆகாசததை
ம திககுககளையும திககோணஙகளையும எதிரொலியிடுமபடி
சயது அதிகமாகத தோனறியது அவவிடததில மகாரதரான
ாரதவாஜா கொலலபபடடதைத தேவதைகளும பிதிருககளும
நததுரோணருடைய முநதியபநதுககளும கணடாாகள பாண
வாகளோ ஜயததையடைநது ஸிமமநாதஙகளைச செயதாாகள
பரிதான ஸிமமநாததினுலே பூமி மிகநடுககமுறறது விசிததி
மானதும தஙகததாலலஙகரிககபபடடதுமான கொடியையுடை
வருமபொறறேருளளவரும மகாரதருமானதுரோணா யுதத
லெ கொலலபபடடாரெனபதைககேடடு (யுததாஙகததில) ஸருஞ
யாகளையும துருபதகுமாராகளையுமதவிர வேறு ஒருவரும ஸந
தாஷமடையவிலலை' எனறுன

---

1 'ருகமரதஃ' எனபது மூலம், இது துரோணருககுப பெயராக
ழஙகுகிறது

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

துரோணாபிஷேகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(த்ருதராஷ்டிரன் துரோணரது குணங்களைச்சொல்லித் துக்கித்தது)

திருதராஷ்டிரன், 'ஆயுதமபிடிதத எலலாவீராகளுளளு அஸதிரஙகளில அவவிதமான ஸாமாததியமுளள துரோண எதைச செயதுகொணடிருககும தருணததில பாணடவாகளு ஸருஞசயாகளும யுததததில அவரை வதஞசெயதாாகள? துரோ ணா எதனுல மரணமடைநதாா? அவருடைய தோ சாயநததா அமபுகளை எயயும காலததில வில முறிநததா? அஜாகரதைய யிருநதாரா? அபபா! சததுருககளால தோலவியடையுமபடி செயயமுடியாதவரும தஙககககடடுகளுளள அமபுததிரளகளை பலவாறு இறைககினறவரும ஹஸதலாகவமுளளவரும ஸமாத ரும வசிததிரமாக யுததம செயகினறவரும அதிதூரததிலிருந அமபுகளால லடசியததை அடிககும திறமையுடையவரும ஐம் பொறிகளையும அடககினவரும அஸதிரயுததஙகளில கரைகண வரும திவயாஸதிரஙகளைத தரிததவரும தவருத வீரவரததை டையவரும யுததகளததில முயறசியோடு குரூரமான செயகை யைசசெயகினறவரும மகாரதிகரும பிராமமணஶரேஷடருமான அநதத துரோணரைப பாஞசால ராஜகுமாரனன பாாஷதன எ ஙனம கொனறுன? சூரரான துரோணா மஹாதமாவான பாா தனுல கொலலபபடடதனுல மனிதனுடைய வலலமையைககாட லும தெயவமே பலமுளளதெனபது எனது நிசசயமான எணண எநத வீரரிடததில [1] நானகுவித அஸதிரஙகளும நிலைபெறறிரு தனவோ அமபுகளையும அஸதிரஙகளையும தரிததவாகளுக ஆசாாயரான அநதத துரோணா கொலலபபடடாரெனறு என குசசொலலுகிறுய புலிததோலால நாறபுறமும மூடபபடடது பொனனுலலஙகரிககபபடடதுமான பொறறேரையுடைய துரோ ணா கொலலபபடடாரெனபதைக கேடடு நான இபபொழு துயரததைபபோககச சகதியறறவனுயிருககிறேன ஸஞசய! மந புததியுளளவனன நான துரோணா கொலலபபடடதைககேடடு உயிரோடிருததலால ஒருவனும பிறனுடைய துயரததினுல இற பதிலலையெனறும தெயவமே சிறநததெனறும யான நிசசயமா நினைககிறேன (மனிதனுடைய) முயறசியானது பிரயோஜ

1 ஸநதாபனம ஸமசோஷணம ஸமமோஹனம ஸமமாரணம எ நானகு விதம

றறதனறே? துரோணா கொலலபபட்டாரெனபதைககேட
ம நூறுதுணடாகச சிதறுமலிருததலால மிககதிடமான என
னமானது நிசசயமாக உருககிலலானதுதான பிரமமஸம
நதமபெறறவைகளும தேவஸமபநதமபெறறவைகளுமான அமபு
ளிலும அஸதிரஙகளிலும மேனமை அடைவதில விருபப
முளள பிராமமணாகளும ராஜகுமாரரகளும எவரை உபா
ஸிததாாகளோ அநதத துரோணா மிருதயுவினல எவவாறு
வரபபட்டார? ஸமுததிரததினுடைய வறடசியைபபோலவும
மேருபாவததகின சிதறுதலைபபோலவும சூரியனுடைய வீழ
தலைபபோலவும துரோணருடைய மரணததை நான ஸஹிகக
பிலலை எவா துஷடாகளுககுச சிகூஷகராகவும தாாமிகாகளுககு
கூஷகராகவுமிருநதாரோ, சததுருககளைத தவிககசசெயபவ
ரான எவா பகுததறிவிலலாத துரியோதனனவிஷயமாகப பிரா
ணனையும இழநதாரோ, எவருடைய பராககிரமததினல மூடா
ளான எனபுததிராகளுககு ஜயததில ஆசையானது இருநததோ,
புததியினல பிருஹஸபதியையும சுககிரனையும ஒதத அநதத
துரோணா எவவாறு கொலலபபட்டார்? மஹாதேஜஸவியான
அநதத துரோணா தமககுக கீழபபட்டவாகளான எலலா யுதத
வீராகளும நிலைததிருபபதறகுக காரணமாக இருநதாரோ, மிருதயு
வானவன எவருககு வசபபட்டிருநதானே, அவா மிருதயுவினல
எவவாறு கொலலபபட்டார்? சிவபபுநிறமுளளவைகளும பெரிய
உருவமுளளவைகளும பொனவலைகளால மூடபபட்டவைகளும
ரததில பூடடபபட்டவைகளும காறறின வேகமபோனற வேக
முளளவைகளும யுதததததில எலலாச சஸதிரஙகளையுந தாணடிச
செலலுகினறவைகளும பலமுளளவைகளும கனைககினறவைகளும
பழககபபட்டவைகளும ஸிநதுதேசததில தோனறியவைகளும
நனருகப பாரததைத தாஙகுகினறவைகளும உறுதியாக நிறகினற
வைகளுமான அநதக குதிரைகள போரினிடையில மனததளாசசி
யடையாமல நினறனவா? ஐயனே! சஙகதுநதுபிகோஷஙகளால
யுதததததில காஜிககினற யானைகளையும நாணகயிறறினினறு விடப
படுகினற அமபுமழைகளையும சஸதிரஙகளையும தாஙகுகினறவைக
ளும பகைவாகளை ஜயிபபதறகு விருபபமுறறவைகளும சுவாஸத
தை அடககியவைகளும துனபததைப பாராட்டாமலிருபபவைக
ளும சததுருககளால ஜயிககபபடாதவைகளும விரைவாகச செல
பவைகளும பாரதவாஜருடைய ரததததை நனருக இழுககினறவை
களும பொறறேரில பூடடபபட்டவைகளும நரவீரரான துரோண
ரால (தம தேரில இருநது) நடததபபெறறவைகளுமான அநதக

குதிரைகள் பாண்டவர்களுடைய் ஸேனையை என எதிர்த்து தாண்டவில்லை? ஸத்யபராக்கிரமமான பாரத்வாஜர் பொன் லங்காரமுள்ள உத்தமமான ரதத்தின் மீதேறி யுத்தத்தில் என் செய்தார்? உலகத்திலுள்ள எல்லா வில்லாளிகளும் எவருடை வித்தையை ஆஸ்ரயித்துப் பிழைக்கிறார்களோ அந்த ஸத்யஸ ரும் பலசாலியுமான துரோணர் யுத்தத்தில் யாது செய்தா ஸ்வர்க்கத்தில் சிறந்தவனான மஹேந்திரனைப்போல வில்லாளிகளு தலைமைபெற்றவரும் பிறர் அஞ்சத்தக்க செய்கையுள்ளவருமா அந்தத்துரோணரை யுத்தத்தில் எந்தரதிகர்கள் எதிர்த்துச் செ றார்கள்? அந்த யுத்தத்தில் மிகுந்த பலமுள்ளவரும் திவ்யாஸ்திர களைப் பிரயோகிக்கின்றவரும் பொற்றேருள்ளவருமான அந்த துரோணரைக்கண்டு பாண்டவர்கள் ஓடினார்களா? அல்லது, தா புத்திரன் தன் தம்பிகளுடனும் எல்லாச் சேனைகளுடனும் சோந் த்ருஷ்டத்யும்னனுகிற கட்டுக்கயிற்றைச் ஸாதனமாகக் கொண் ரீனகுபக்கத்திலும் சூழந்துகொண்டானு? அர்ஜுனனனவ மற்றரதிகர்களை அம்புகளாலே நிச்சயமாகத் தடுத்திருக்கவே டும் ஆதலாலேதான், பாபகாரியத்தைச் செய்கிறவனன த்ரு ட்டத்யும்னன் துரோணரை ஸம்ஹாரஞ்செய்தான் அந்தத்துரே ணரைக்கொல்லும் விஷயத்தில் தேஜஸ்வியும் பயங்கரனும் அர்ஜு னனல் ரக்ஷிக்கப்படுகின்றவனுமான த்ருஷ்டத்யும்னனைத்தவி வேறொருவனையும் நான் காணவில்லை [1] ஆகையால் அவன் மிக அற்பர்களான அந்தப்பாஞ்சாலர்களால் சூழப்பட்டவனுகி, கே யர்களாலும் சேதிதேசத்தார்களாலும் கரூசர்களாலும் மத்ஸ்ய களாலும் மற்றவேந்தர்களாலும் எறும்புகளால் (மொய்க்க பெற்ற) ஸர்ப்பம்போலத் துன்பமடையும்படி செய்யப்பட்டவரு செய்யமுடியாதகாரியத்தில் பற்றுதலுள்ளவருமான துரோணரை கொன்றுவிட்டானென்பது என்னுடைய எண்ணம் அங்கங் ளோடுகூடியவைகளும் புராணம் முதலியவற்றை ஐந்தாவதா உடையவைகளுமான நான்குவேதங்களையும் அத்யயனம் பண் நதிகளுக்கு ஸமுத்திரம்போலப் பிராம்மணர்களுக்குத் தஞ்சமா ருந்தவரும் சத்ருக்களை வாட்டுகின்றவரும் க்ஷத்திரியத்தன்மை யையும் பிராம்மணயத்தையும் இவ்வுலகில் அனுஷ்டித்தவரும் கா மடைந்தவர்களைச் சிக்ஷிக்கின்றவரும் கண்ணில்லாதவர்களுக்கு கண்போன்றவரும் பொறுமையுள்ளவர்களிடம் கோபமுள்ளவரு தார்மிகர்விஷயத்தில் தார்மிகராயிருந்தவரும் முதியவருமா அந்தப்பிராம்மணர் சஸ்திரத்தினலே எவ்வாறு வதத்தையடை தார்? கோபமுள்ள என்னல் எப்பொழுதும் வருத்தப்படுகின்றவ

1 அதிகபாடமான ஒரு சுலோகம் விடப்பட்டது

ளும தகுதியறறவாகளுமானகுநதீபுததிராகளை அநததுரோணா பாறுததுககொணடிருநதாா அசசெயகையினபயன அததான லகததில எலலா விலலாளிகளும, எவருடையசெயகையை அண பபிழைநகினறாாகளோ ஸதயஸநதரும புணயவானுமான அநதத ரோணா ஐசுவாயததில விருபபமுளளவாகளால எவவாறு காலலபபடடாா? ஸவாககததிலஇநதிரனபோலசசிறபபுறறவரும திகமனேளைதரியமும அதிகபலமுமுளளவருமான அநததுரோ ா சிறியமீனகளால [1] திமி கொலலபபடுவதுபோல, பாாததா ாால எவவாறு கொலலபபடடாா? கைதோநதவரும சிறநதபல ளளவரும உறுதியான விலலையுடையவரும சததுருககளைப டிபபவரும ஜயததைவிருமபித தமமைஎதிாததவனை உயிரோ ருகக விடாதவரும ஜீவிததிருககையில வேதததில விருபப ளளவாகளுடைய வேதகோஷமும விலலாளிகளுடைய நா ணொலியுமாகிய இரணடும ஒருகாலும தமமைவிடடுவிலகாத ரும கமபீரஸவபாவமுளளவரும புருஷஸரேஷடரும (அகாரி ததில) வெடகமுடையவரும சததுருககளால ஜயிககபபடாத ரும தனுாவேதததில சிறநதஆசாாயருமான அநததுரோ ரை ரதிகாகள எவவாறு கொனறாாகள? நான துரோணரை ரணடவராக நினைககவிலலை அவா உலகததையே எதிாதது ததமசெயவாரனறோ? எவா பிரமமவாசசவில பிரமமதேவருககு பபானவரோ, க்ஷததிரியதாமததில நாராயணருககுஸமா ரோ, ஸமபூாணமான பிரமமக்ஷததிரிய தேஜஸ—கள ஈசுவர ககு வசபபடடிருநததுபோல எவருககுவசபபடடிருநதனவோ, ழபபடுததமுடியாதகீாததியும பலமுமுளளவரான அநதத ரோணரை யுதததததில ஜயிபபதறகு எவன வலலமையுடையவன? திஷடிரனுடைய தவததினலை எனனைசசோநத எலலாககுருவீரா ளும குதிரைகளோடும ரதஙகளோடும யானைகளோடும கொலலப டடாாகளெனறு எணணுகிறேன ஸஞசய! ஜயிககமுடியாதவரும வமதிககமுடியாத கீாததியையும பலததையுமுடையவருமான துரோணரைப புருஷசிரேஷடாகள பாாததுககொணடிருககும பொழுது யுததகளததில துருபதகுமாரன எவவாறு கொனறான? அருகில துரோணாைரககாபபாறறிககொணடு முனனிலையில எவா ள போாபுரிநதாாகள? (ஒருவராலும) நாடமுடியாத யுதததகதி யை நாடிசசெனறுகொணடிருககும துரோணருககுப பினபுறத தில எவாகளிருநதாாகள? யுததகளததில யுததமசெயபவரும வீர ரும மஹாதமாவுமான துரோணருடைய வலபபககததிலுளள சக

[1] பெரிய மதஸயம

ரத்தை எவர்கள் ரக்ஷித்தார்கள்? இடப்பக்கத்திலுள்ள சக்ரத்தை எவர்கள் காத்தார்கள்? முன்னிருக்கிற சேனையை எவர்கள் பா காத்தார்கள்? எவர்கள் அந்தச்சண்டையில் சரீரங்களைவிட்டு வி பத்தகாத மரணத்தை அடைந்தார்கள்? எந்த வீரர்கள் து ணருடைய யுத்தத்தில் அதிகதைரியத்தைப் பாராட்டினார்க யுத்தகளத்தில் ரக்ஷகர்களானக்ஷத்திரியர்கள் பயத்தினால் தார்களாகி இவரைவிட்டு விலகாமலிருந்தார்களா? அங்ஙனம் வி னதனால், சூன்யமான ரணகளத்தில் அந்தப்பகைவர்களா (துரோணர்) கொல்லப்படாமலிருந்தாரா? சூரராக இருந்தலா அவர் அதிக ஆபத்தையடைந்தாலும் யுத்தத்தில்பயத்தினால் சத் ருவுக்குப் புறங்காட்டமாட்டார் துரோணர் எவ்வண்ணம் சத் ருக்களால் கொல்லப்பட்டார்? ஸஞ்சய! கஷ்டமான ஆபத்து களில் தனக்குச்சக்தியுள்ளமட்டில் பகைவர்களை எதிர்த்துப்போ புரிவதென்பது உத்தமபுருஷனால் செய்யத்தக்கது அது அவரிடம் நிலைபெற்றிருந்தது எவர் தம்மைச்சேர்ந்தவர்களை காப்பாற்றிக்கொண்டு தமசக்திக்குத் தக்கப்படி சத்துருக்களோ போர்புரிவரோ அப்படிப்பட்டதுரோணரை அற்பர்கள் பயத்தின பாண்டவர்களிடம் விட்டுவிடாமலிருந்தார்களா? இவர் அ ரக்ஷகர்களால் விடப்பட்டுச் சத்துருக்களால் கொல்லப்படா ருந்தாரா? ஐயா! யுத்தத்தில் பிராமணரைக்கொல்லமுயலுகின் தருஷ்டத்யும்னனை மகாதேஜஸ்வியான அஸ்வத்தாமா தடுத்திரு பாரென்று யானநினைக்கிறேன் அப்பா! என்மனம் மயங்குகிற கதையை முழுதும் நிறுத்து ஸஞ்சய! புத்தியானது நல்ல நி மையை அடைந்த பிறகு மறுபடியும் உன்னிடம் கேட்கிறேன் என்று கூறினன்.

பத்தாவது அத்யாயம்

துரோணாபிஷேகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் மயங்கமுற்றதும், தாதிகள் சைத்யோபசாரத்தால் தெளிவித்ததும, திருதராஷ்டிரன் ஸஞ்சயனைப் போர்கூற ஏவியதும்.)

திருதராஷ்டிரன் இவ்வாறு ஸஞ்சயனைவினவி மனத்துயர தினால் மிகவும்பீடிக்கப்பட்டுக் குமாரர்களுடைய ஜயத்தில் ஆ யற்றவனாகிப் பூமியில்விழுந்தான் பிரஜ்ஞையையிழந்து விழுந் அவன்மீது தாதிகள் மிகவும் குளிர்ந்ததும் நல்லவாஸனையுள்ள

ன ஜலததைத தெளிதது 1 விசிறினாகள விழுநதிருககினற நத மஹாராஜனைபபாரததுக கௌரவமாதாகள எலலோரும னகுபககமும சூழநதுகொணடு கைகளால தடவிககொடுத ாகள கணணீரால தடைபபடட குரலுடன அநத ஸதிரீகள தலததிலிருநது அவவரசனை மெலலததூககி ஆஸனததிலிருககும டி செயதாாகள அரசனே ஆஸனததையடைநது மூாசசையை டைநதவனுகவும நாறபுறஙகளிலும (விசிறிகளால) விசிறபபட ஞகவும அபபொழுது அசைவறறிருநதான அவவரசன மெது ாகப பிரஜஞையை யடைநது நடுககமுறறவனுக மறுபடியும ஒதனுன ஸஞசயனைபபாாதது நடநதவணணம (கூறுமபடி) கடகத தொடஙகினுன

'இருளைபபோககிககொணடு உதிககுமசூரியனபோனறவனும காபஙகொணடமதயானைபோனற பலமுளளவனும பெணயானை பாடு சேருமவிஷயததில விரோதியானையை எதிரததுச செலலும தயானைபோலச சததருஸேனுபதிகளால ஜயிககமுடியாதவனும திாததுவருபவனுமான தாமபுததிரனைத துரோணாிடததினினறு வன தடுததான? புருஷசிரேஷடனும மஹாவீாயமுடையவனும ரனுமான எவன ஒருவனுகவே யுதததததில வீராகளை நாசமசெய ானே, தைாயசாலியும ஸதயபிரதிஜஞையையுடையவனுமான வன குரூரமான கணணுலே தாயோதனனுடையசேனை முழுவ தயும கொளுததுவனே, கணணுலேயே (பகைவாகளை) அழிபப னும ஜயததில பறறுதலுளளவனும விலலைககைககொணடவனும வாறுதவிரததததையுடையவனும மனததை அடககினவனும உல ததில நனகுமதிககபபெறறவனுமான அநதததாமநநதனனை புதததததில) எநதசசூராகள நாறபுறததிலும சூழநதுகொண ாாகள? (எவவிததததாலும) அவமதிகக முடியாதவனும வில லததரிததவனும (சததுருஸமஹார விரதததினினறு) தவறுதவ னும புருஷசிரேஷடனும குநதியினபுதலவனுமானயுதிஷடிரராஜனை அநத யுதததததில எனனைசசேோநதவாகளில எவாகள எதிரததா ளா? பலததினுலேயே துரோணரை எதிரதது அருகில விரைவாக நதவனும மஹாபலசாலியும பகைவாகளிடததில பெரிய காரி ததைச செயகிறவனும பருததசேகமுடையவனும அதிக உத ாஹமுளளவனும பலததில பதினுயிரம யானைககு ஒபபானவனு மான அநதபபீமஸேனன எதிரததுவருஙகால எநதசசூராகள தடுததாாகள? மேகமபோல விளஙகுபவனும ரதிகனும சிறநத

1 வேறு பாடம

வீரியமுளளவனும கையுறை தேருருளை இவைகளின ஒலியா
எலலாததிசைகளையும முழஙகசசெயபவனும மினனலபோ
விளஙகும விலலுளளவனும பயஙகரனும மேகஙகளபோனற தோ
கூடடமுளளவனும மேகமுழககம போனற தேருருளையின ஒ
யுளளவனும அமபுகளின ஒலியால அதிபயஙகரனுயிருபபவனு
கோபததால மேகததை ஜயிததவனும மனததினினைவினும விரை
நது செலபவனும (பகைவரின) உயிாநிலைகளைப பிளபபவனு
அமபுகளைத தரிததவனும நெருஙகியபடையுளளவனும இரததப
கிற நீரால திசையினைததையும நனைககிறவனும மனிதாகளால பூ
மியைப பரபபுகிறவனும பயஙகரமாயக காஜிபபவனும அஞசததக
தோறறமுளளவனும காணடீவம பிடிததவனும புததிசாலியு
வெறறிபெறுபவனுமான அாஜுனனவநது மேகததினபேரிடிபே
லக காஜிதது இநதிரன மழைபொழிவதுபோல அமபுததிரளகளை
பொழிநது யுதததததில துரியோதனனமுதலானவாகளமீது சாணை
யிலதீடடிக கழுகிறகுகடடிய பாணஙகளை வாவிததபொழுது உ
களமனம எபபடியிருநதது? உததமமான வானரதவஜததையுடை
அாஜுனன ஆகாயததை அமபுகளால நெருஙகியதாகச செய
கொணடு வநதபொழுது அவனைபபாாககினறவாகளுடைய மன
மானது எவவாறிருநதது? அநத அாஜுனன காணடீவததி
டைய சபதததினுலே மிககபயததை உணடுபணணிககொண
அருகில வநதபொழுது உஙகளுடைய படை அழியாமலிருநததா
காறறானது மேகஙகளை வேகததால சிதறுமபடி செயவதுபோ
அரசாகளை அமபுககூடடஙகளால அடிககினற தனஞசய
அமபுகளால உஙகளுடைய உயிாகளைப போககாமலிருநதானு
படைமுகததில எவன பெயரைக கேடடால எலலாஜனஙகளு
(பயததினுல) பிளககபபடுகிறாகளோ காணடீவததை விலலாக
கொணட அநத அாஜுனனை யுததகளததில எநத மனித
ஸஹிபபதறகுததகுதியுளளவன? யாருடைய சேனைகள நடுஙகின
எநத வீராகளைப பயம அணுகியது? எவாகள அநத யுதததி
துரோணரை விடாமலிருநதாாகள? அறபாகளான எவாக
பயததினுல ஓடினாகள? யுததஙகளில தேவாசுராகளையுஙகூட ஜயி
பவனான தனஞசயனை எதிாதது எவாகள அநத யுததகளததி
சரீரஙகளைவிடடு மரணததை யடைநதாாகள? என்னைசசோநதவ
கள வெளளைககுதிரையுடையவனான அாஜுனனுடைய வேக
ததையும மாரிககாலதது மேகததினுடைய முழககததைபபோன
காணடீவததினுடைய சபதததையும பொறுககமாடடாாகள எந
ரததிறகுக கணணபிரான ஸாரதியோ, எநத ரதத்திறகுத தனஞ

ன் போர்புரியும் வீரனே அந்த ரதமானது, தேவாஸுரர்களா
கூட ஜயிக்கமுடியாதென்று எண்ணுகிறேன் மென்மையான
ரமுள்ளவனும் யௌவனமுடையவனும் சௌர்யமுள்ளவனும்
ாக்கத்தக்கவனும் மேதாவியும் ஸமாத்தனும் சிறந்தபுத்தியுள்ள
னும் யுத்தத்தில் ஸத்யமானபராக்ரமத்தையுடையவனும் பாண்டு
மாரனுமான நகுலன் உரத்தசபத்தத்தைச் செய்துகொண்டும்
லாஸைனிகர்களையும் துன்பமடையும்படி செய்துகொண்டும்
ரோணரிடம் வந்தபொழுது அவனை எந்தச் சூரர்கள் சூழ்ந்து
த்தார்கள்? வல்லமையினால் யுத்தத்தில் (ஒருவராலும்) ஜயிக்க
டியாதவனான ஸஹதேவன், சத்ருக்களையழிப்பதற்காக ஸர்ப்பம்
ாலக் கோபங்கொண்டு (கௌரவர்களை) எதிர்த்துவந்தபொழுது
வனை எவர்கள் எதிர்த்தார்கள்? உத்தமமான விரதத்தையுடை
னும் வீணாகாத அம்புகளையுடையவனும் (அகாரியத்தில்) வெட்க
ள்ளவனும் பகைவர்களால் ஜயிக்கமுடியாதவனும் எதிர்த்து
ருகின்றவனுமான அந்த ஸஹதேவனை எந்தச் சூரர்கள் தடுத்த
ர்? ஸௌவீர ராஜனுடைய பெரியசேனையை அழித்து, விரும்பத்
க்கவளும் ஸர்வாங்கஸுந்தரியுமான போஜையைப் பட்டமஹி
யாகப் பெற்றுக்கொண்டவனும் புருஷஶ்ரேஷ்டனும் ஸத்யம்,
தரியம், சௌர்யம், சுத்தமான பிரமசர்யம் ஆகிய இவைகளை
லலாம் நித்யமாகக்கொண்டவனும் பலமுடையவனும் ஸத்ய
ன செய்கையையுடையவனும் கம்பீரமானவனும் பகைவர்கள்
ிக்கப்படாதவனும் யுத்தத்தில் கிருஷ்ணனுக்கொப்பானவனும்
ருஷ்ணனை அடுத்துப்பிறந்தவனும் தனஞ்சயனுடையஉபதேசத்தி
ல் பாணங்களையும் அஸ்திரங்களையும் பிரயோகிக்குங்காரியத்தில்
மன்மைபெற்றவனும் அஸ்திரங்களில் அர்ஜுனனுக்கொப்பான
னும் விருஷ்ணிகளுள்மிக்கசிறந்தவனும் வீர்யமுள்ளவனும் எல்லா
லலாளிகளுள்ளும் சூரனும் அஸ்திரவித்தைகளில் கீர்த்தியினாலும்
ாக்கிரமத்தினாலும் [1] பரசுராமருக்கொப்பானவனுமான அந்த
ாத்யகியைத் துரோணரிடத்தினின்று எவன் தடுத்தான்? ஸாத்ய
ிடத்தில் ஸத்யமும் தைரியமும் புத்தியும் சௌர்யமும் ஶ்ரேஷ்ட
ன பிரமமாஸ்திரமுமாகிய இவைகளனைத்தும், கேசவனிடத்தில்
லகங்களும் நிலைபெற்றிருப்பதுபோல நிலைபெற்றிருக்கின்றன
விதமான குணங்களுள்ளவனும் தேவர்களாலும் தடுக்கமுடி
ாதவனும் மகாவில்லாளியுமான அந்தஸாத்யகியை எந்தச்சூரர்கள்
ருகிற்சென்று தடுத்தனர்? பாஞ்சாலர்களுள் உத்தமனும் வீரனும்
த்தமகுலத்திற் பிறந்தவர்களிடத்தில் பரீதியுள்ளவனும் எப

[1] 'ராமேண' என்பது மூலம்

பொழுதும யுததததில உததமமான காரியததைச் செய்கின்
னும தனஞசயனுககு நனமையைத தேடுவதில பறறுதலுள
னும எனனுடைய அனாததததினபொருட்டுத தோனறியவ
யமனுககும குபேரனுககும ஸூாயனுககும மஹேநதிரனுக
வருணனுககும ஒபபானவனும மகாரதனெனறு எணணபப
வனும யுததததில துரோணரை வெலல முயலகினறவ
நெருஙகின யுததததில பிராணனைவிடததுணிநதவனுமான உ
மௌஜஸை எநதச சூராகள நனறுகததடுததுப போாபுரிநத
கள? எவன சேதிதேசததினினறு ஒருவனுக வெளிபபட
பாணடவாகளை அடுததானே அநதத்திருஷடகேது துரோண
நோககி (எதிாதது) வருஙகாலததில அவனை எவன தடுததா
அபராநததேசததில கிரிதவாரநகரததில (எவ்விதததிலு
நெருஙகமுடியாத ராஜகுமாரனைக கொனற கேதுமானென்
வீரனைத துரோணரிடம நாடாமல எவன தடுததான? ஸதிரீ
ஷாகளுடைய குணகுணஙகளை அறிநத புருஷஶ்ரேஷடனும ய
ததில வாடாத மனமுளளவனும மகாதமாவான பீஷமருடை
மரணததிறகு யுததததில காரணமாயிருநதவனும (போா புரிவ
காகத) துரோணரைககுறிதது எதிரில வருகினறவனும யஜ
ஸேனகுமாரனுமான சிகணடியை எநதசசூராகள நாறபுறததி
தடுததாாகள? அாஜுனனைககாடடிலும அதிகமான குண
ளனைததுமுளளவனும எபபொழுதும அஸதிரஙகளும ஸததியமு
பிரமமசரியமும நிலைபெறறிருபபவனும வீரயததில வாஸுதே
ருககொபபானவனும பலததில தனஞசயனுககொபபானவ
தேஜஸில சூரியனைபபோனறவனும புததியில பருகஸப
கொபபானவனும மகாதமாவுமான அநத அபிமனயு வாயை
திறநதிருககும யமனபோலத துரோணரை எதிாததுவருஙகால
தில எநதச சூராகள நனறுகததடுததாாகள? யௌவனமுள
னும திடமான பிரஜஞையையுடையவனும சததுருவீராக
கொலலுகிறவனுமான அவன துரோணரை எதிாதது ஓடி
பொழுது உஙகள மனம எபபடியிருநதது? நரஶ்ரேஷடாகள
தரௌபதீபுததிராகள ஸமுததிரததை நதிகள எதிாததுச செ
வதுபோல யுததரஙகததில துரோணரை எதிாதது வநதபொழு
அவாகளை எநதசசூராகள தடுததாாகள? பாலாகளான இந
தரௌபதிபுததிராகள (பாலாகளுககுரிய) லீலையைவிடடு உதத
மான விரததததைக கைககொணடு அஸதிர விததியாபபியாஸ
தினபொருடடுப பனனிரணடு வருஷகாலம பீஷமரிடததி
வாஸஞ செயதாாகள க்ஷததரஞசயன, க்ஷததரதேவன, காவ
தைப போக்குகிறவனன க்ஷததரவாமா இவாகள திருஷடதயு

னுடைய குமாரர்கள் அவர்களைத் துரோணரிடமிருந்து
ந்த வீரர்கள் தடுத்தார்கள்? விருஷ்ணிகள் எவனை யுத்த
்கத்தில் நூறுபேரைக்காட்டிலும் அதிகனென்று நன்றாக எண்
ிஞர்களோ மகாவில்லாளியான அந்தச்சேகிதானனைத் துரோ
ரிடத்தினின்று எவன் தடுத்தான்? ஜயிக்கமுடியாதவனும் உதார
வபாவமுள்ளவனும் கலிங்கர்களின்கன்னியைப் போரில்கவர்ந்
வனுமான [1]வார்த்தக்ஷேமியைத் துரோணரிடத்தினின்று எவன்
டுத்தான்? தார்மிகர்களும் ஸத்திய பராக்ரமமுள்ளவர்களும்
வப்பானகவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் துவஜங்களையுமுடைய
ர்களும் இந்திரகோபமென்னும் பூச்சிபோன்ற நிறமுள்ளவர்க
ும பாண்டவர்களுக்குச் சிறியதாயார் குமாரர்களும் வீர்யமுள்ள
ர்களும் பாண்டவர்களுடையஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களும்
கயராஜகுமாரர்களுமான ஐந்துபிராதாக்கள் துரோணரைக்
கால்லவந்தபோது எந்தவீரர்கள் தடுத்தார்கள்? யுத்தம்செய்ய
ர்களுக்குத்தலைவனும் வில்லாளிகளுள் சிறந்தவனும் சௌர்ய
ள்ளவனும் ஸத்யஸந்தனும் மஹாபலமுடையவனுமான எவனை
ரணுவத்தில் கொல்ல எண்ணங்கொண்டு மிகுந்தகோப
ள்ளவர்களாக அரசர்கள் ஆறுமாதகாலம்போர்புரிந்தும் ஜயிக்க
லலையோ, அப்படிப்பட்ட புருஷசிரேஷ்டனை யுயுத்ஸுவைத்
ரோணரிடத்திலிருந்து எவன் தடுத்தான்? காசியில் மகாரதிக
ும ஸதிரீகளிடத்தில் ஆசைகொண்டவனுமான காசிராஜகுமா
ன யுத்தத்தில் பல்லத்தினால் ரதத்திலிருந்து அறுத்துத்தள்ளின
னும் சிறந்தவில்லாளியும் பாண்டவர்களுக்கு மந்திராலோசனை
யச்செய்கிறவனும் துரியோதனனுக்கு அனார்த்தத்தை விளைவிப
ில் ஊக்கமுள்ளவனும் துரோணரைக் கொல்வதற்காகவே
ருஷ்டிக்கப்பட்டவனும் யுத்தத்தில் போர்வீரர்களைக்கொளுத்து
னறவனும் நான்குபக்கங்களிலும் (சத்துருக்களைப்) பிளக்கின்ற
னுமான தருஷ்டத்யும்னன் துரோணரை எதிர்த்துவந்தகாலத
ில் அவனை எந்தச்சூரர்கள் தடுத்தார்கள்? துருபதனுடையமடி
ிலே வளர்ந்தவனும் அஸ்திரங்களை நன்குஅறிந்தவனும் (அர்
ஜுனனுடைய) ஆயுதங்களால் காக்கப்பட்டவனுமான [2]சிகண்
யைத் துரோணரிடத்திலிருந்து எவர்கள் தடுத்தார்கள்? இந்தப
ூமிமுழுதையும் தோல்போல நன்றாகச்சுருட்டினவனும் பெரிய
த்தத்தினொலியினாலே பிரதானர்களான சத்துருக்களைக்கொன்ற
னும் மகாரதனும் சிலாக்யமான அன்னபானங்களும் ஸம்பூர்ண
க்ஷிணைகளுமுள்ள பத்து அச்வமேதங்களைச் செய்தவனும் பிர
ஜைகளைப் பிள்ளைகளைப்போலப் பரிபாலனம் செய்துகொண்டு

---

1 ஸுசர்மா 2 'சைகண்டினம்' என்பது மூலம்

தடையற்ற எல்லாயாகங்களையும் செய்தவனும் கங்காஜலத்தை
தடுக்கும்படியான தக்ஷிணைகளைக்கொடுத்தவனும் வீரனுமா
அந்த உசீநரராஜகுமாரன், கங்காப்ரவாகத்தில் முழுவதிலும் எ
வளவுமணல்களுண்டோ அவ்வளவுபசுக்களை யாகத்தில் தான
செய்தான் செய்யமுடியாதகாரியம் செய்யப்பட்டவுடன், தே
கள், 'மனிதர்களுள் முன்னோர்களியாரும் இந்தக்காரியத்தை
செய்ததில்லை, பின்னோர்களியாரும் செய்யப்போவதுமில்லை, உ
நரராஜகுமாரனான சைப்யனைத்தவிர்க் காரியபாரத்தை வஹிக்க
சக்தியுள்ள வேறு இரண்டாம் மனிதனை ஸ்தாவரஜங்கமஸ்வரூ
மான மூவுலகங்களுள்ளும் முன்பு பிறந்திருந்தவனாகவாவ
இனி பிறப்பவனாகவாவது இப்பொழுது இருக்கிறவனாகவாவ
நாங்கள் காணோம்' என்று உரத்தசப்தத்துடன் புகழ்ந்தார்க
எவனுடையகதியை உலகினகண் வாஸஞ்செய்கின்ற மனிதர்க
அடையமாட்டார்களோ, அவனுடையபேரனும், வாயைத்திற
திருக்கும் யமனபோலத் துரோணரை எதிர்த்துவருகின்றவனு
முயற்சியுள்ளவனுமான சைப்யனை யுத்தத்திற்குவந்தபோது எவ
தடுத்தான்? சத்துருக்களைக்கொல்லுந் தன்மையையுடையவனு
மத்ஸ்யதேசாதிபதியுமான விராடனுடையதும் துரோணரை
போரில் கவர்ந்துகொள்ள விருப்பங்கொண்டதுமான தேர்
படையை எந்தவீரர்கள் தடுத்தார்கள்? பீமஸேனனிடத்தி
உடனே பிறந்தவனும் அதிகமானதேகபலமும் வீர்யமுமுள்
வனும் மாயாசக்தியையுடையவனும் பாண்டவர்களுடைய ஜய
தில் விருப்பமுள்ளவனும் எனபிள்ளைகளுக்குச் சத்துருவும் மஹா
பலிஷ்டனும் வீரனுமான எந்தராக்ஷஸனிடத்திலிருந்து எனக்
மிக்கபயமுண்டோ அந்தக்கடோத்கசனைத் துரோணரிடமிருந்
எவன் தடுத்தான்? ஸஞ்சய! எவர்களுடைய பிரயோஜனத்தி
பொருட்டு இவர்களும் மற்றுமுள்ள அனேகர்களும் ரணகளத்தி
பிராணனைவிட ஸன்னத்தர்களாயிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்
யுத்தகளத்தில் ஜயிக்கக்கூடாதது யாது இருக்கின்றது? சார்ங்
மென்கிறவில்லையுடைய புருஷோத்தமர் எவர்களுக்கு ஆதாரமு
ஹிதத்தைத்தேடுகிறவருமாயிருக்கிறாரோ அந்தப்பார்த்தர்களு
குத் தோல்வி எப்படியுண்டாகும்? உலகங்களுக்குச் சிறந்தஆசார்
ரும் லோகநாதரும் அழிவற்றவரும் திவ்யரும் திவ்யாத்மஸ்வரூ
முடையவரும் பிரபுவுமான ஸ்ரீமந் நாராயணரே யுத்தகளத்தி
நாதராகவிளங்குகிறார் எவருடைய அத்புதமானகாரியங்க
ஞானிகள் நன்றாகச்சொல்லுகின்றார்களோ அவருடைய அப்படி
பட்ட செய்கைகளைப் பக்தியோடு மனம் நிலைபெறுவதி
பொருட்டு யான் சொல்லப்போகிறேன்

பதினோராவது அத்யாயம்.

துரோணுபிஷேகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(த்ருதராஷ்டிரன் அதிக பக்தியினால் கிருஷ்ண சரித்திரத்தைக்கூறிப் பலவாறு ஆலோசித்துப் பின் யுத்தத்தைச் சொல்லும்படி ஸஞ்சயனை ஏவியது.)

ஸஞ்சய! வாஸுதேவன் செய்த திவ்யமான செய்கைகளைக் கேள் (அந்தக) கோவிந்தன் எவ்விடத்திலும் வேறு எந்த மனிதனாலும் செய்யமுடியாத காரியங்களைச் செய்தான் ஸஞ்சய! இடையர்வீட்டில் வளர்கின்ற மஹாபுருஷனான ஸ்ரீவாசுதேவன் பாலனாயிருக்கும் பொழுதே தன் கைவன்மையை மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெறும்படி செய்தான் மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவனுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பூதனையையும் சகடனையும் குதிரைவடிவங்கொண்ட கேசியையும் ரிஷபனையும் தேனுகனையும் மஹாபலிஷ்டனான அரிஷ்டனையும் கொன்று காட்டுத்தீயினின்று (கோபாகளை) விடுவித்துக் கோவர்த்தனமென்கிற மலையைத் தூக்கி மல்லரங்கினிடையில் சாணூரனையும் முஷ்டிகனையும் கொன்று பிரலம்பன் நரகன் ஜம்பன் மகாஸுரனான பீடன் யமனுக்கொப்பான முரன் இவர்களையுங் கொன்றான் அவ்வாறே, மிக்க காந்தியுள்ளவனும் ஜராஸந்தனால் காக்கப்பட்டவனுமான கம்ஸன், ஸ்ரீகிருஷ்ணனால் பராக்ரமத்தினாலேயே பரிவாரங்களுடன் யுத்தகளத்தில் மாய்க்கப்பட்டான் யுத்தத்தில் மிக்க வல்லமையுடையவனும் பூரணமான ஓர் அக்ஷௌஹிணிஸேனைக்குத் தலைவனும் போஜர்களுக்கு ராஜாவான கம்ஸனுடைய ஸஹோதரர்களுள் நடுவானவனும் வீர்யமுள்ளவனும் வேகமுள்ளவனும் சூரசேன தேசாதிபனுமான ஸுநாமா என்பவன், சத்துருக்களைக்கொல்லுகிற சுபாவமுள்ளவனும் பலதேவரை ஸஹாயமாகக் கொண்டவனுமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனாலே ஸைன்யங்களோடு யுத்தத்தில் எரிக்கப்பட்டான் அவ்வாறே மஹா கோபமுள்ளவரான துர்வாஸஸ் என்கிற பிரமமரிஷியும் மனைவியுடன் கூடின ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் ஆராதிக்கப்பட்டார் அவரும் இவனுக்கு வரங்களைக்கொடுத்தார் அவ்வாறே வீரனும் தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவனுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அரசர்களை ஜயித்துக் காந்தாரராஜனுடைய குமாரியை ஸ்வயம

வாததில கைபபறறினன கோபஙகொணட அவன அநத அரச
களைக குதிரைகளைபபோலத தனனுடைய கலயாண ரததி
பூட்டிச சாட்டையாலடிததுக காயபபடுததினன ஸ்ரீஜநாரததன
மிகக தோளவலிமையுளளவனும பூரணமான அக்ஷௌஹிணி
ளுககு நாதனுமான ஜராஸநதனையும சிறநத உபாயததினால கொ
விததான பலவானன ஸ்ரீகிருஷ்ணன, சௌரியமுளளவனும ரா
ஸேனாபதியாயிருபபவனும பூஜாவிஷயததில விவாதபபடுகினற
னும சேதிதேசததரசனுமான சிசுபாலனையும அககாலததில ப
வைபபோலக கொனறான. லக்ஷ்மீநாதனான ஸ்ரீ வாஸுதேவ
ஆகாயததிலுளளதும சாலவனால காககபபடடதும நாடமுடிய
ததுமான, 'ஸௌபம' எனகிற அஸுரபடடணததைத த
பராககிரமததினால (இடிதது) கடலினிடையில தளளினா
மேலும, அஙகம, வஙகம, கலிஙகம, மாகதம, காசி, கோஸல
வாதஸயம, காாகயம, கரூஷம, பௌணடரம ஆகிய தேசஙக
யும யுதததில ஜயிததான ஸஞசய! அவநதிதேசததையு
தக்ஷிணதேசஙகளையும மலைநாடுகளையும தசேரகதேசஙகளையு
காஶ்மீரஙகளையும ஔரஸிகதேசஙகளையும முதகலதேசஙகளோ
கூடிய பிசாசதேசஙகளையும காமபோஜதேசஙகளையும வா
தானஙகளையும சோளபாணடியதேசஙகளையும திரிகாதத
மாலவம, மிகவும ஜயிககமுடியாத தரதம ஆகிய தேசஙகளையு
ஜயிததான தாமரைபோனற கணகளையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ண
பல திககுககளினினறு (யுதததுககு) வநதிருககினற கசாக
யும சகாகளையும உதவிபபடைகளுடனகூடிய யவனனையும ஜயி
தான முறகாலததில ஜலஜநதுககளுடைய கூடடஙகளால நிறை
திருககினற கடலில புகுநது ஜலததிலுளளிருநத வருணனை யு
ததில ஜயிததான இநதிரியஙகளுககு அதிஷ்டான தே
தையாயிருககிற அநத ஸ்ரீகிருஷ்ணன பாதாளததில வஸிபப
னன பஞசஜனனெனகிற அஸுரனை யுதததில கொனறு பாஞ
ஜனயமெனகிற திவயசஙகததை அடைநதான மகாபலவான
அநதககிருஷ்ணன அாஜுனனோடு சோநது காணடவவனததி
அகனியை மனம களிககசசெயது தடுககமுடியாத ஆககனேயா
திரததையும சகரததையும பெறறான சூரனன ஸ்ரீபகவான க
டனமீதேறி அமராவதியைப பயமுறுததி மஹேநதிரனுடை
அரணமனையினினறு பாரிஜாத விருக்ஷததைக கொணடுவநதான
அநத ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய பராககிரமததையறிநதவனான இந
ரன அதனையும பொறுததான இவவுலகததில, ஸ்ரீகிருஷ்ணனு

ரசாகளுள ஜயிககபபடாத ஒருவனையும நான கேடடதில்லை
ஞசய! என ஸபையில புணடரீகாக்ஷனுகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன
சயத அவவிதமான பெரிய ஆசசரியமான காரியததை அவ
ாத தவிர இவவுலகததில வேறெவன செயயத தகுதியுளளவன ?
ான பகதியினுல சரணமடைநது ஈசுவரனுன வாஸுதேவனைக
ணட காரணததினுல எலலாம எனனுல ெனருக அறியபபடடது
ணணெதிரில நிறபதுபோலவும அறிநதேன ஸஞசய! விகரமததை
ம புததியையுமுடையவனுன ஹருஷீகேசனுடைய செயகைகளின
லலை நாடமுடியாதது அவவாறே,கதன, ஸாமபன,பிரதயுமனன,
ிதூரதன, அகாவஹன, அனிருததன, சாருதேஷணன, ஸார
ான, உலமுகன, நிசடன, ஜிலலி, வீரயமுளளவனுன பபரு, பிருது,
ிபிருது, சமீகன, அரிமேஜயன ஆகிய இவாகளும, பலமுடைய
ாகளும யுததததில ஸமாததாகளுமான மறறவிருஷணிவீராகளும,
காதமாவும விருஷணிகளுள வீரனுமான கேசவனுல அழைககப
பட்டு யுததததில நிறக எவவிதததாலாவது பாணடவசேனையை
வுடைவாாகள அபபொழுது, (எனபக்ஷம) முழுமையும ஸமசயத
துககுளளாகும எனபதே எனனுடைய நிசசயம எநத இடததில
ஞொததனனுன ஸ்ரீகிருஷ்ணன இருககிறுனே அநதஇடததில பதி
னுயிரம யானையின பலமுடையவரும வீரயமுளளவரும கைலாஸ
ிகரததுககொபபானவரும வனமாலையணிநதவரும கலபபையை
புடையவருமான பலராமா இருபபாா ஸஞசய! எலலோருககும
ிதாவெனறும வாஸுதேவனெனறும பிராமமணாகளால சொல
லபபடுகிற அபபடிபபடட இநதககிருஷ்ணன பாணடவாகளின
பிரயோஜனததைககருதி யுததம பணணுவனு ? அபபா! ஸஞசய!
அவன எபபொழுது பாணடவாகளுடைய பிரயோஜனததைககருதி
ஸனனுஹபபடுவனே அபபொழுது அவவிடததில ஒருவனுவது
எதிாதது யுததஞ செயகிறவனுகரன ஒருகால எலலாககௌரவா
களும பாணடவாகளை ஜயிததுவிடுவாாகளானுல அபபொழுது
விருஷ்ணிகுலததில தோனறிய இநதககிருஷ்ணன அநதப்பாணட
வாகளுடைய பிரயோஜனததினபொருடடு உததமமான சஸதிரத
ததைக கையிலெடுததாலுமெடுபபான பிறகு, மிகக புஜபலமுடைய
வனும நரஸரேஷடனுமான அநத வாஸுதேவன எலலா அரசா
களையும கௌரவாகளையும ரணகளததில கொனறு குநதியின
பொருடடுப பூமியைககொடுபபான ஹருஷீகேசன ஸாரதியும
தனஞசயன யுததம செயகிற போாவீரனுமான அநத ரதததுககு
எநத ரதம யுததததில எதிராக நிறகும? ஒருவித உபாயததினுலும்

கௌரவாகளுககு ஜயம காணபபடவிலலை ஆதலால, எவவா
யுததம நடநததெனபதை முழுதும எனககுசசொல அாஜுன
வாஸுதேவனுககு உயிா, வாஸுதேவனும அாஜுனனுககு உயி
அாஜுனனிடததில எபபொழுதும விஜயம நிலைபெறறிருககிறத
கிருஷணனிடததிலும கீாததி சாஸவதமாயிருககிறது எலலாவு
கஙகளிலும அாஜுனன சததுருககளால ஜயிககபபடாதவ
கேசவனிடததில முககியமாகவே மனததினால எணணமுடியா
அனேக குணஙகளிருககினறன இபபோது துரியோதனன அ
யாமையினாலே ஸ்ரீகிருஷணனை (ஸாக்ஷாத) நாராயணஸவரூபியெ
றறியவிலலை, தெயவவசததினாலே புததிமயககஙகொணடு யமபாச
தால முனனிடபபடடவனாகித தாசாாஹனை கிருஷணனையு
பாணடுபுததிரனை அாஜுனனையும அறியவிலலை மகாதமாககளா
அவவிருவரும ஆதிதேவாகளான நரநாராயணாகள அவவிருவரு
மனததினால ஒனறுபடடவாகள (உருவததினால) இருவாகள
தப பூமியில மனிதாகளால காணபபடுகிறாாகள கீாததியுடையவ
களான அவவிருவரும மனததினாலும பிறரால அவமதிககமுடியா
வாகள விரும்புவாாகளேயானால இநதககுருசேனை முழுமை
யும நாசஞசெயவாாகள ஆனால, மனிதபாவனையினால (அவவித
செயய) விருமபாமலிருககிறாாகள அபபா! பீஷமா மகாதம
வான துரோணா இவாகளுடைய வதமானது யுகததினுடை
மாறுபடடமபோலவும, உலகஙகளுககே மோகததையுணடுபணணு
வதுபோலவுமாகியது (உலகததில) ஒருவனாவது பிரமமசாய
தினாலும வேதாததியயனததினாலும காமஙகளினாலும அஸதி
விததையினாலும மிருததியுவினிடததினினறு தடுககபபடான
ஸஞசய! உலகஙகளால கௌரவிககபபடடவாகளும வீராகளு
அஸதிரவிததையில தோசசிபெறறவாகளும யுததததில அட
காத மதமுடையவர்களுமான பீஷமதுரோணாகள கொலல
படடாாகளெனபதைக கேடடும நான என உயிரோடிரு
கிறேன? முறகாலததில யுதிஷடிரனிடததிலிருநத அவவி
மான எநத ஸமபததைககணடு அஸூயைபபடடோமோ அந
ஸமபததை இபபொழுது பீஷம துரோணாகளுடைய வததததினாலே
(அவனிடமேயிருகக) அனுமதி கொடுககிறோம எனனிமித
மாகக கௌரவாகளுககு இபபடிபபடட நாசம வநதுவிடடது
ஸூத! காலததினாலே பககுவமசெயயபபடட மனிதாகளை
கொலலுமவிஷயததில புலலுகளகூட வஜராயுதமபோலாகினறன
எவனுடைய கோபததினாலே மகாதமாககளான பீஷம துரோ

ர்கள் கொல்லப்பட்டார்களோ அந்த யுதிஷ்டிரன் உலகத்தில் டிவற்றதான இந்த ஐசுவரியத்தைப் பெற்றுன ஸ்வபாவத்தி ல தாமம (அவனை) அடைந்திருக்கிறது நம்மைச்சேர்ந்தவர் ரிடம தாமிலலை எல்லாவற்றையும அழிக்கவந்த குரூரமான ந்தக்காலமானது செல்வதாயிலலை அப்பா! புத்திமான்களான ரிதர்களாலே ஒருவிதமாக நினைக்கப்பட்ட விஷயங்களும தய்வத்தினாலே வேறுவிதமாக ஏற்படுகின்றன என்பது என டைய எண்ணம ஆதலால், பரிஹரிக்கமுடியாததும தாண்ட டியாததும நினைக்கமுடியாததும ஸங்கடத்தை உண்டுபண்ணக டியதும பெரிதுமான இப்படிப்பட்டகாரியம நேர்ந்திருக்கும லத்தில உண்மையை எனக்குச்சொல்' என்று வினவினன.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம

துரோணபிஷேகபர்வம (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் தர்மபுத்திரரை உயிரோடுபிடித்துத்தரவேண்டினதும், துரோணர் அர்ஜுனனில்லாதஸமயத்தில் தர்மபுத்திரரைப்பிடிப்ப தாகப் பிரதிஜ்ஞைசெய்ததும், துரியோதனன் அந்தப் பிரதிஜ்ஞையை வெளியிட்டதும்)

ஸஞ்சயன், 'ஓ! பாரதரே! உறுதியுள்ளவராக இருந்து, சொல்லுகின்ற என்னுடைய வார்த்தையை விருப்பத்துடன களும துக்ககரமான விஷயத்தை உமக்கு நான சொல்லப் போகிறேன ஸத்யத்தைப் பிரதானமாகக்கொண்ட துரோ ர பாண்டுகுமாரர்களாலும ஸ்ருஞ்சயர்களாலும நாசஞ்செய பட்ட விதமுழுமையும நேரிலகண்டிருக்கிறேன மகாரதரான ரத்வாஜா ஸேனாபதியாயிருத்தலைப்பெற்று எல்லாச்சேனை ளுக்குமிடையில உம்முடைய புத்திரனை நோக்கி, 'பாதகுலத் ல பிறந்தமன்ன! நீ, கௌரவர்களுள் சிறந்தவரான பீஷ்மருக் பிறகு ஸேனாபதிஸ்தானத்தில இப்பொழுது என்னை வைத்ததுக் கௌரவித்த செய்கைக்குத் தகுந்தபயனை நீ அடைவாயாக. நானு னக்கு எந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்றக்கடவேன? எதனை ரும்புகிறாயோ அதனை இப்பொழுது நீ பெற்றுக்கொள்' என்று சொன்னார் பிறகு, துரியோதனராஜன, கர்ணன துச்சாஸனன முதலியவர்களோடு ஆலோசித்து, ஜயிக்கமுடியாதவரும ஜயசீலர் ளுள் உத்தமருமான ஆசாரியரைக்குறித்து, 'எனக்குத் தேவரீர ரமகொடுப்பீராகில, ரதிகர்களுள் உத்தமனான யுதிஷ்டிரனை உயி ராடு பிடித்து இங்கு எனஸமீபத்தில கொண்டுவாரும. பிராம

மணரே! மஹாதமாவும தாமாதமாவும ரதிகாகளுள ஶ்ரேஷ்ட மான யுதிஷ்டிரனை (அவனுடைய) ஸஹோதராகள பாாது கொணடிருககுமபொழுதே எனககாக உயிரோடுபிடிதது என கததில இஙகுககொணடுவாரும இதைததான விருமபுகிறே இநதக காரியததினல ஸநேகிதாகளோடும பநதுககளோ யான திருபதியடைவேன' எனறு வேண்டினன பிறகு, கெ வாகளுககு ஆசாரயரான துரோணா, உமதுகுமாரனுடைய வா தையைககேடடு, எலலாசசேனையையும ஸநதோஷிககசசெய கொணடு இநதவாாததையைக கூறலாஞா.

'எவவிததததினுலும அவமதிககமுடியாதவனே! ஓ! ராஜே எவனுடைய வததைதை இபபொழுது வேணடாமல உயிரோ பிடிததுததருதலாகிறவரததை விருமபுகிருயோ அநதக குநதீ திரனை யுதிஷ்டிரன பாககியசாலி, புருஷஶ்ரேஷடனே! ஏ அநதத தாமநநதனனுடைய வததைதை நீ விருமபவிலலை? தாமே தன! எனனிடததினினறு நிசசயமாய இநதசசெயகையை விருமபாததனல, தாமராஜனுககுப பகைவன ஒருவனுமிலலை தாமபுததிரன உயிரோடிருகக விருமபுகிருயாதலால, உன்கு தைப பாதுகாபபவஞகிறுய. பரதஶ்ரேஷடனே! அலலது, யு ததில பாணடவாகளை ஜயிதது ராஜயபாகததை அவாகளுக மீணடுமகொடுதது ஸஹோதர நேசததைக காபபாறற விருப கிறுயா? நீ நேசிககிறுயாதலால, குநதீபுதரனை தாமராஜே பாககியசாலி. புததிமானை இநதத தாமபுததிரனுடை பிறபபே நறபிறபபு அவன [1] அஜாதசததுரு எனபது உணமை எனறுா பாரதரே! துரோணா இவவாறு உரைததததை கேட்டவுடன, உமதுகுமாரனது உளளததில எபபொழுதும கு கொணடிருநத எணணமானது விரைவாகவெளிபபடடுவிட்டது அரசரே! பிருஹஸபதிககொபபானவாகளாலும [2] ஆகாரமான மறைககமுடியாது, ஆதலால, உமமுடைய குமாரன மிகக ஸ தோஷததோடு உரைககலாஞன 'ஆசாரியரே! ரணகள தில குநதிநநதனனை தாமபுததிரனைக கொனருல எனக வெறறிகிடையாது. யுதிஷ்டிரன கொலலபபடடால பாாதக ளை எஙகளைவரையும நிசசயமாகக கொலலுவாாகள பாா தாகளெலலோரும யுததததில தேவாகளாலேகூடக கொலலமு யாதவாகள, பாணடவாகளைவரும புதரிராகளோடு யுதத

---

1 பகைவரேயிலலாதவா, அலலது, காமம குரோதமுதலியபகைக அடககினவா. 2 உட்கருததைதத தெரிவிககும முககுறி

ல் கொல்லப்படுவார்களாகில் அப்பொழுது எல்லா அரசர்களு
டைய கூட்டத்தையும் மிச்சமின்றித் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு
முத்திரங்களையும் அரண்யங்களையுமுடையதும் செழிப்புள்ளது
ான இந்தப் பூமியை ஜயித்துப் புருஷோத்தமனான கிருஷ்ணன்
ரௌபதிக்காவது குந்திக்காவது கொடுத்துவிடுவான். அந்தப்
ாண்டவர்களுள் இந்தக் கிருஷ்ணன் மிச்சமாக இருப்பானாகில்,
வனே நம்மை மிஞ்சும்படி செய்யமாட்டான். ஸத்யப்பிரதிஜ்ஞனு
ள்ளவனான அந்த யுதிஷ்டிரன் நம்மால் செய்யப்பட்ட பலவித
பாயங்களால் உயிரோடு இங்கு கொண்டுவரப்பட்டு மறுபடியும்
தாட்டத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டால், அவனை அனுஸரித்தே(மற்றப்)
ாண்டவர்களும் மறுபடியும் காட்டுக்குச் செல்வார்கள். அவ்வித
ாக எனக்கு ஏற்படும் ஜயமானது நிச்சயமாக நெடுங்காலம் இருக்
ம். ஆதலால், ஒரு ஸமயத்திலாவது தர்மராஜனுடைய வதத்தை
சிக்கவே மாட்டேன்' என்று கூறினன். ஆத்தத்தத்வங்களை
றிந்தவரும் புத்திமானுமான துரோணர் துரியோதனனுடைய
டிலமான அந்தக் கருத்தை அறிந்து நன்றாக ஆலோசித்து அவ
க்கு அந்த வரத்தை[1] இழுக்கோடு அளிக்கலானார்: 'யுத்தரங்கத்
ல் வீரனான அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரனைப் பாதுகாவாமலிருந்தால்,
ாண்டவச்ரேஷ்டனான தர்மபுத்திரனை உன்வசம் கொண்டுவரப்
ட்டவனாக நீ எண்ணு. அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் இந்திர
னுடுகூடின தேவாஸுரர்களாலும் எதிர்க்கமுடியாதவன். அப்
ா! ஆதலால், நான் அவனைத் தோல்வியடையும்படி செய்ய முடி
ாது. அவன் என்னுடைய சிஷ்யன், ஸம்சயமில்லை, அஸ்திரவித்
தயில் என்னைக் குருவாகவுடையவன், யௌவனமுள்ளவன்,
ணயவான், முயற்சியுடையவன், (ஜயம் அல்லது மரணம் இவ
ரண்டில்) ஒன்றை நிச்சயமாகக்கொண்டவன், இந்திரனிடத்தி
ருந்தும், ருத்திரனிடத்திலிருந்தும் அனேகமான அஸ்திரங்களைப்
பெற்றவன். ராஜனே! (அவன்) உன்னிடத்தில் கோபங்கொண்
வன். ஆதலால், நான் அவனைக் கோபமூட்டமாட்டேன். எந்த
பாயத்தினால் முடியுமோ அந்த உபாயத்தினால் அவன் யுத்தத்தி
ின்று விலகிப்போகும்படி செய்யப்படவேண்டும். பிருதையின்
மாரனான அர்ஜுனன் விலக்கப்பட்டால் தர்மராஜன் உன்னால்
யிக்கப்பட்டவனே. புருஷர்களில் சிறந்தவனே! 'அவனைப் பிடித்
ால் ஜயம், கொன்றால் அபஜயம்' என்றிருத்தலால், அந்தத் தர்ம
ஜனுடைய வதத்தைவிட்டு அவனைப் பிடித்தலையே கருதுகிறாய்

[1] 'ஸாந்தரம்' என்பது மூலம்

இநத் உபாயததினாலேயே அவனைப பிடிததலைப பெறுவா
ராஜனே! நரஸ்ரேஷ்டனும குநதிபுததிரனுமான தனஞசயன வி
கபபட்ட பிறகு, யுததகளததில எனமுனனிலையில ஒருமுகூர
காலமாவது தாமபுததிரன நினறால, ஸவயம தாமம இவைகளை
பிரதானமாககொணட அவவரசனைப பிடிதது உனவசத
உடனே கொணடுவருவேன ஸநதேகமிலலை ராஜனே! யுதி
டிரன பலகுனனுககு ஸமீபததில யுததததில இநதிரனோடுகூடி
தேவாஸுராகளாலும பிடிககமுடியாதவன' எனறு கூறின
தேவாஸுராகளுடைய யுததததுககுசசமமான அநத யுததத
துரோணராலே தாமராஜனைபபிடிததலானது அபபொழுது
இழுககோடு பிரதிஜ்ஞைபணணபபட்டது, உடனே மிகக அ
புததியுடையவாகளான உமமுடைய குமாராகள தாமராஜனை
பிடிபட்டவனாகவே எணணினாகள, சததுருககளை அடக
பவரே! பிறகு, துரியோதனனாலேயும தாமபுததிரரைப பிடி
லானது அநத அநத இடஙகளிலுள்ள ஸமஸதமான சேனைக
ளும போாவீராகள தஙகியிருககினற எலலாஇடஙகளிலும நன
வெளியிடபபட்டது உமமுடைய குமாரன துரோணரைப பாண
வாகளிடததில அனபுளளவரெனறு அறிநதுகொணடிருககிறா
ஆதலால, துரோணருடைய பிரதிஜ்ஞையானது ஸதிரபபடுவ
காக அநத மநதிராலோசனையானது எஙகும பரவினதாகச செ
யயபபட்டது

பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்

துரோணாபிஷேகபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் துரோணருடைய சபதத்தைக்கேட்டுப் பயந்த தர்மபுத்ரரைத் தேற்றியதும், யுத்தத்தின் தொடக்கமும், துரோணருடைய பராக்ரமமும்.)

துரோணராலே அரசனைப பிடிததலானது இழுககோடு பி
திஜ்ஞைப்பணணபபட்ட பிறகு, உமமுடைய படைவீராகளெல
ரும் அநத யுதிஷ்டிரரைப பிடிபபதைககேட்டுக் காஜிதது
கைகொட்டினாகள பாரதரே! துரோணா நீதியோடு செய
க்ருதிய அநத விஷயமுழுமையையும தாமபுததிரா ஆபதாகளா
சாராகளால அறிநதாா பிறகு, அவா எலலா ஸகோதராகளையு
மறறவாகளையும் எலலா இடஙகளினினறும அழைததுத தனஞ
யனை நோககி, 'புருஷஸ்ரேஷ்டனே! இபபொழுது துரோண

)சயயவிருமபிய விஷயததை நீ கேடடாயா? நீ அது மெயயாகா
)ணணம உபாயம செயயவேணடும சததுருககளைக கொலலு
)னற துரோணராலே ஓா இழுககோடனறோ பிரதிஜஞை பணணப
)டடிருககிறது அநத இழுககானது அநதத துரோணராலே
)ஞ்ஞாத அமபுகளுளள உனனிடததில வைககபபடடிருககின
)து மிகக புஜபலமுளளவனே! ஆகையால, துரியோதனன
)ரோணரிடததிலிருநது இநத மனோரததகதை அடையாதபடி நீ
)பபொழுது எனபககததிலிருநது யுததஞ்செயவாயாக' எனறு
)சாலலினா அாஜுனன, 'அரசரே! எவவிதததிலும நான
)சாரயரைக கொலவது தகாததுபோல உமமைவிடடு விலகு
)தும எனககு விருபபமிலலை பாணடவரே! இவவிதமாக நான
)ததததில பிராணனை இழநதாலுமிழபபேன, ஆசாரியரை
)திாபபேன, எவவிதததாலும உமமைக கைவிடேன வேநதரே!
)ததததில உமமை ஜயிததுத திருதராஷடிரருடைய குமா
)ன விருமபியவிருபபததை அவன இநத ஜீவலோகததில
)வவிதததாலும அடையபபோகிறதிலலை நக்ஷததிரஙகளுடன
)டிய ஆகாயமும கீழேவிழும, பூமியும துணடுதுணடாகும, நான
)யிரோடிருககுமவரையில உமமைத துரோணா பிடிககமுடியாது,
)து நிசசயம யுதததததில அநதத துரோணருககு வஜரததைத
)ரிதத இநதிரனே உதவிசெயதாலும, அலலது, விஷணுவானவா
)தவாகளோடுகூடி உதவிசெயதாலும அநதத துரோணா உம
)மைப போரில பிடிகக முடியாது ராஜசிரேஷடரே! நான உயி
)ராடிருககையில அஸதிரசஸதிரஙகளைத தரிததவாகளான எலலா
)ராகளுககும சிரேஷடரான துரோணரிடததிலிருநது நீா பயத
)தைப பாராட்ட வேணடாம ராஜேநதிரரே! மேலும, என
)ரதிஜஞையானது தவறுதலெனறு சொலலேன நான பொய
)யையே நினைககிறதிலலை அபஜயததையும ஸமரிககிறதிலலை
)னறைப பிரதிஜ்ஞை செயதுவிடடு, மறநதாவது, அதனைச் செய
)ாமலிருநததாக என மனததில ஞாபகமிலலை' எனறு கூறினன
)காராஜரே! பிறகு, பாணடவாகளுடைய சேனை தஙகியிருககு
)டததில சஙகவாதயஙகளும பேரீவாதயஙகளும படகவாததியங
)ளோடுகூடின மிருதஙகஙகளும நனறாக வாசிககபபடடன மகாத
)ாககளான பாணடவாகளுடைய விமமநாதமும நனறாகத
)தானறியது மிகவும பயஙகரமான விலலினுடைய நாணொலியும்
)லதவனியும ஆகாயததை அளாவின மகாதேஜஸவியான பாண
)வனுடைய சஙகததினேசையைக கேடடு உமமைச சோநத

சேனைகளிலும் வாத்தியங்கள் அடிக்கப்பட்டன பாரதரே! பிறகு உம்முடையதும் அவர்களுடையதுமான சேனைகள் அணிவகுக்கப்பட்டன. அவை யுத்தம்செய்வதற்காக ரணகளத்தில் ஒன்றோடொன்று மெதுவாக நெருங்கின பிறகு, பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும், திருஷ்டத்யும்னனுக்கும் துரோணருக்கும் (பார்த்தவர்களுக்கு) மயிர்க்கூச்சமுண்டாகும்படியான கைகலந்த யுத்தம் நேர்ந்தது. ஸ்ருஞ்சயர்கள் மிகுந்த முயற்சியோடு துரோணருடைய சேனையை நாசப்படுத்துவதில் ஊக்கமுள்ளவர்களாயிருந்தும் (அதை நிறைவேற்றுவதில்) சக்தியற்றவர்களானார்கள் ஏனெனில், அது துரோணரால் காக்கப்பட்டது அவ்வாறே (பகைவர்களை) அடிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவர்களான உம்முடைய புத்திரனைச்சேர்ந்த சிறந்த ரதிகர்கள் கிரீடியினால் காப்பாற்றப்படும் பாண்டவஸேனையை (நாடுவதற்குச்) சக்தியற்றவர்களானார்கள் பரஸ்பரம் ரக்ஷிக்கப்படுகின்ற அந்த இரண்டு ஸேனைகளும் நன்றாகப்பூத்தவைகளும் இரவில் நன்றாக உறங்குகின்றவைகளுமான இரண்டு வனவரிசைகள்போல் அசைவற்றிருந்தன வேந்தரே! பிறகு, சேனையின் முனையில் [1] தங்கத்தேராளியான துரோணர் சூரியனைப்போல் விளங்குகின்ற ரதகுபதியுடன் கூடின ரதத்தோடு வெளிப்பட்டு ஸஞ்சரித்தார் முயற்சியுள்ளவரும் யுத்தத்தில் சுறுசுறுப்பாகக் காரியத்தைச்செய்கின்றவருமான அந்தத் துரோணர் ஒருவரைப் பாண்டவர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் பயத்தினால் பலரைப்போல் நினைத்தார்கள் மஹாராஜரே! அந்தத் துரோணரால் விடப்படும் குரூரமான அம்புகள் எல்லாத்திக்குகளிலும் பாண்டுபுத்திரனுடைய சேனையைப் பயமுறுத்திக்கொண்டு ஸஞ்சாரஞ்செய்தன துரோணரும் அனேக கிரணங்களால் சூழப்பட்டு மத்தியானத்தை அடைந்த சூரியன் காணப்படுவதுபோல் காணப்பட்டார் பாரதரே! யுத்தத்தில் கோபத்தையுடைய மஹேந்திரனை அஸுரர்கள் பார்க்கவும் சக்தியுள்ளவர்களாகாததுபோல் இந்தத் துரோணரைப் பாண்டவர்களுள் ஒருவனும் பார்ப்பதற்குக்கூடச் சக்தியுள்ளவனாகவில்லை பிறகு, பிரதாபசாலியான பாரத்வாஜர் பாண்டவஸைந்யத்தை மோகிக்கச்செய்துவிட்டுக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் திருஷ்டத்யும்னனுடைய ஸைந்யத்தை விரைவில் நாசஞ்செய்தார் அந்தத் துரோணர் திக்குகளை நான்குபக்கங்களிலும் தடுத்துக்கொண்டும் ஆகாயத்தை அம்புகளால் மறைத்துக்கொண்டும் திருஷ்டத்யும்னன் இருந்தவிடத்தில் பாண்டவ சேனையைப் பிளந்தார்

1 'ருக்மரத' என்பது மூலம் இது துரோணருக்கு ஒரு பெயர்

பதினொன்றாவது அத்யாயம்

துரோணாபிஷேகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துரோணருடைய யுத்தமும், இரண்டு ரதிகர்களுடைய யுத்தமும், அபிமன்யுவினுடைய பராக்கிரமமும்)

பிறகு, அந்தத் துரோணர் பாண்டவர்களுடைய சேனையில் அதிகமான பயத்தையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு நெருப்பானது உலர்ந்தகாட்டைக் கொளுத்துவதுபோலச் சேனையைக்கொளுத்திக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தார். ஸ்ருஞ்சயர்கள், கோபமுள்ளவரும் ஸைனியங்களைத் தகிக்கிறவரும் பிரத்தியக்ஷமாயுண்டான நெருப்புப்போன்றவரும் பொற்றேரையுடையவருமான துரோணரைப் பார்த்து மிக நடுங்கினார்கள். எப்பொழுதும் யுத்தத்தில் வில்லை இழுக்கின்றவரும் சுறுசுறுப்பாகச் சண்டைசெய்பவருமான அந்தத் துரோணருடைய நாணொலியானது இடியொலிபோல உரக்கக் கேட்கப்பட்டது. ஹஸ்தலாகவமுள்ள துரோணராலே விடப்படும் பயங்கரமான அம்புகள் தேராளிகளையும் குதிரைக்காரர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் காலாட்படைகளையும் அழித்தன. வேனிற்காலத்தின் முடிவில் அதிகமாகக் காற்றுக்கொண்டு விருத்தியடைகின்ற மேகமானது ஆலங்கட்டியைப் பொழிவது போலத் துரோணர் பகைவர்களுக்குப் பயத்தையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு (அம்புமழையைப்) பொழிந்தார். ஸேனாபதியான அவர், எல்லாத்திக்குக்களிலும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டும் சேனையை மிகக் கலங்கும்படி செய்துகொண்டும் சத்துருக்களுக்கு அமானுஷமான பயத்தை விருத்தியடையச் செய்தார். பொன்னால் அலங்கரிக்கப் பட்டதும் விளங்குகின்றதும் மகாபயங்கரமாயுள்ளதுமான அந்தத் துரோணருடைய வில்லானது மேகங்களில் மின்னல்போல அந்த ரதத்தில் காணப்பட்டது. வீரரும் ஸத்தியஸந்தரும் கற்றறிந்தவரும் எப்பொழுதும் தர்மத்தில் நிலைபெற்றவருமான அந்தத் துரோணர் யுகத்தின்முடிவில் காலன்போலக் கோரமாயும் பயங்கரமாயுமுள்ள ஒருநதியை எப்பொழுதும் பெருகச் செய்தார். ராஜஶ்ரேஷ்டரே! அரசரே! துரோணர், கோபவேகத்தைக் காரணமாகக் கொண்டதும், மாமஸங்களைத் தின்னும் ஜந்துக்களின் கூட்டங்களினால் நிரம்பியதும், படைக்கூட்டங்களால் நான்குபக்கமும் நிறைந்ததும், த்வஜங்களாகிற மரங்களைப்பெயர்த்துக்கொண்டுபோகிறதும், இரத்தமாகிற ஜலமுள்ளதும், தேர்களாகிய சுழல்களுள்ளதும், யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட கரை

களுள்ளதும், கவசங்களாகிற தெப்பங்களோடுகூடியதும், மாம்ஸங்களாகிற சேற்றால் நெருங்கியதும், கொழுப்பும் மஜ்ஜையும் என்னும் புமாகிற மணல்களுள்ளதும், தலைப்பாகைகளுடைய கூட்டங்களாகிற நுரைகளுள்ளதும், யுத்தமாகிற மேகத்தினாலே நான்குபக்கமும் நிறைந்ததும், ப்ராஸங்களாகிற மீன்களால் சூழப்பட்டதும், மனிதர்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் வியாபிக்கப்பட்டதும், அம்புகளுடைய வேகமாகிற வெள்ளத்தினால் பெருகுகின்றதும், சரீரங்களாகிற கட்டைமரங்களுள்ளதும், ரதங்களாகிற ஆமைகளாற்சூழப்பட்டதும், தலைகளாகிறதாமரைமலருள்ளதும், நீண்டகத்திகளாகிற மீன்களாலே சூழப்பட்டதும், ரதங்களும் யானைகளுமாகிற மடுக்களோடு கூடியதும், பலவித ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், நூற்றுக்கணக்கான பெரியரதங்களாகிற நீர்ச்சுழல்களுள்ளதும், பூமியிலுள்ள புழுதிகளாகிற அலைவரிசைகளுள்ளதும், சிறந்த வீர்யமுள்ளவர்களாலேயே எளிதில் தாண்டக்கூடியதும், பயமுள்ளவர்களால் எவ்விதத்தாலும் தாண்டமுடியாததும், அனேக சரீரங்களாலே நெருக்கமுள்ளதும், கழுகுகளாலும் பருந்துகளாலுமடையப்பட்டதும், ஆயிரம் மகாரதர்களை யமனுடையவீட்டுக்குக் கொண்டுபோகின்றதும், நாற்புறங்களிலும் இறைந்திருக்கின்ற சூலங்களாகிற ஸர்ப்பங்களால் எங்கும் நிறைந்ததும், பிராணிகளாகிற பக்ஷிகளாலே அடையப்பட்டதும், அறுக்கப்பட்ட அரசர்களாகிய சிறந்த அன்னப்பறவைகளுள்ளதும், கிரீடங்களாகிற பக்ஷிகளால் அடையப்பட்டதும், சக்ரங்களாகிற ஆமைகளுள்ளதும், கதைகளாகிற முதலைகளுள்ளதும், அம்புகளாகிற சிறுமீன்களால் நிறைந்ததும், கொக்குகள் கழுகுகள் நரிகள் இவைகளினுடைய கோரமான கூட்டங்களால் அடையப்பட்டதும், போரில் பலசாலியான துரோணரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட பிராணிகளை நூற்றுக்கணக்காகப் பிதிருலோகத்துக்குக் கொண்டுபோகின்றதும், அனேக சரீரங்களால் நிறைந்ததும், மயிர்களாகிற பாசிகளும் புல்தரைகளுமுள்ளதும், பயந்தவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணக்கூடியதுமான இரத்தநதியை உண்டுபண்ணினார் அந்த அந்தச் சேனைகளைப் பயமுறுத்துகின்ற மகாரதரான துரோணரைக்குறித்து யுதிஷ்டிரர்முதலானவர்கள் நான்குபக்கங்களிலும் எதிர்த்து ஓடி வந்தார்கள் எதிரில் ஓடி வருகின்ற அந்தச் சூரர்களை உறுதியான பராக்கிரமமுள்ள உம்முடைய யுத்தவீரர்கள் நான்குபக்கமும் எதிர்த்தார்கள் அது புளகத்தையுண்டுபண்ணத்தக்கதாயிருந்தது. அனேகமாயிக

ள சகுனியானவன ஸஹதேவனை எதிரதரோடி வநதான
ன கூாமையான அமபுகளாலே ஸாரதியையும கொடிமரததை
தேரையும பிளநதான மாதரீபுததிரனுன ஸஹதேவனும
நகோபததைப பாராடடாமலே அநதச சகுனியினுடைய
டிமரததையும விலலையும ஸாரதியையும குதிரைகளையும அம
ாலறுததுவிடடு அறுபது பாணஙகளாலே அவனையும அடித
, அமபுமழையினல சகுனியைப பிளநது தடுததான சகு
னவன கதையை எடுததுச சிறநத தேரினினறு கீழேகுதித
ராஜரே! அநதச சகுனி கதாயுதததினலே அநத ஸஹ
னுடைய ரததினினறு ஸாரதியைக கீழேததளளினன
ரே! பிறகு, மகாபலசாலிகளும சூராகளுமான அவவிருவரும்
தையிழநது கதையைக கையிலகொணடு கொடுமுடிகளோடு
இரணடு மலைகளபோல யுததத்தில விளையாடினாகள
ாணா கூாமையான அமபுகளாலே பாஞசாலராஜகுமாரனை
ததாா மகாராஜரே! புருஷஶ்ரேஷடரே! அநத யுததகளத
அவவிருவருடைய அமபுமழைகளாலும ஆகாயமானது இர
மினமினிபபூசசிகளால பிரகாசிபபதுபோலப பிரகாசிததது
ன பீமஸேனன, விவிமசதியைக கூாமையான இருபது
ஙகளாலடிததும அசைவுறச செயதானிலலை அஃது ஆச
மாயிருநதது மகாராஜரே!விவிமசதியோ விரைவாகப பீமனைக
ரைகளையும கொடிமரததையும விலலையும இழநதவனுககச செய
பிறகு ஸைனயஙகள கொணடாடின வீரனுன அநதபபீமன
ளததில சததுருவினுடைய அநத விககிரமததைப பொறுகக
ல பிறகு, அநதபபீமன தன கதாயுதததினலே, விவிமசதியி
டய நனகு பழககபபடட எலலாககுதிரைகளையும அடிததுக
ததளளினன அரசரே! அநத மகாபலசாலியான விவிமசதி
வன குதிரைகளையிழநத ரததினினறு கேடகததைககைபி
ததுககொணடு மதஙகொணடயானையை மதஙகொணடயானை
பபதுபோலப பீமஸேனனை எதிரததுசசெனறுன சூரனுன
னே ஸகோதரியின குமாரனும தனககுபபிரியனுமான நகு
லாலனமசெயகிறவனபோலவும கோபததையுணடுபணணுகி
னபோலவும உரககச்சிரிததுககொணடு அமபுகளாலடிததான
த பிரதாபசாலியான நகுலன யுததததில அநதசசலயனுடைய
ரைகளையும குடையையும கொடியையும ஸாரதியையும விலலை
கீழேததளளிச சஙகததை ஊதினன திருஷடகேதுவானவன
பராலே தொடுககபபடும பலவித அமபுகளையறுதது எழுபது
ஙகளால அவரைபபிளநதான மூனறுபாணஙகளாலே அவ
டய கொடியையும அறுததான பிராமமணரான கிருபாசாரி

யா கோபமுள்ள அநததிருஷடகேதுவை யுததகளததில பெரி தான அமபுமழையினுல தடுதது அடிததாா ஸாதயகியானவன கிருதவாமாவை மாாபில அமபினுலடிதது மறுபடியும நகைததுக கொணடு வேறு எழுபது பாணஙகளாலும அடிததான போஜனு னவன ஸாதயகியைக கூாமையுள்ள எழுபததேழு பாணஙகளாலே விரைவாக அடிததும வேகமுள்ள காறறுனது மலையை அசைகக முடியாததுபோல அவனை அசைககமுடியவிலலை ஸேனுபதியான தருஷடதயுமனன ஸுசாமாவை மாமஸதானஙகளில மிகவும அடிததான அவனும அவனைத தோமராயுததினுலே தோளபூட டில அடிததான விராடன யுதததில மகாவீாயமுள்ள மசச நாடாகளோடுகூடி ஸூாயகுமாரனுன காணனை எதிாததான அது ஆசசரியமபோலிருநதது அபபொழுது காணனுககுப பயங கரமான பௌருஷம ஏறபடடது அதனுல அவன பதிவான கணுககளுளளகணைகளால எதிரியின படையைத தடுததான துருபதராஜனே பகதததனேடு தானே நெருஙகினுன மகாராஜரே! அவவிருவருடைய யுததமானது மிகக ஆசசரியகரமாயிருநதது. ஆணமையிறசிறநதவனுன பகதததனே படிநத கணுககளுளள அம புகளாலே ஸாரதியோடும கொடியோடும தேரோடும துருபத ராஜனை அடிததான பிறகு,துருபதனும கோபஙகொணடு மகாரத னுன பகதததனைக கணுககள பதிவான அமபினுலே விரைவாக மாாபிலடிததான உலகததில யுதத வீராகளுள சிறநதவாகளும அஸதிரவிததையில ஸமாததாகளுமான ஸோமதததனுடைய குமாரனுன பூரிஶ்ரவஸுஸும சிகணடியும பிராணிகளுககுப பயததை யுணடுபணணககூடிய போா புரிநதாாகள வேநதரே! வீரியவா னுன பூரிஶ்ரவஸ மகாரதிகனுன சிகணடியை யுததகளததில பெரிதான அமபுவெள்ளததால மூடினுன. பூாதகுலததிலுதிதத மனனரே! பிறகு, சிகணடியும கோபமகொணடு பூரிஶ்ரவஸைத தொணணூறு பாணஙகளால நடுஙகசசெயதான பயஙகரமான செயகையுளள ஹிடிமபாபுததிரனும அலமபுஸனுமாகிய இரணடு ராக்ஷஸாகளும, ஒருவரையொருவா ஜயிகக எணணஙகொணடு மிகவும ஆசசாயகரமான யுததஞசெயதாாகள கொழுபபுள்ள வாகளான அவவிருவரும அனேகமாயைகளையுணடுபணணிக கொணடும ஒருவருககொருவா மாயைகளால மறைநதுகொண டும மிகக ஆசசரியததை உணடுபணணிககொணடும ஸஞசாரஞ செயதாாகள சேகிதானனும அனுவிநதனும (எதிாதது) தேவா ஸுாயுதததில மிககபலமுள்ள பலனும இநதிரனுமபோல மிகக பயஙகரமாகப போாபுரிநதாாகள அரசரே! லக்ஷமணன க்ஷத்ர

தேவனேடு எதிாததது, முறகாலததில ஹிரணயாகூனேடு யுததராங
கததில மகாவிஷணு யுததமசெயததுபோல, கொடியபோாபுரிந
தான வேநதரே! பிறகு, பௌரவன, அதிவேகமாகசசெலலு
கினற குதிரைகளுளளதும, (யுததததின)-முறைபபடி அமைககப
படடதுமான ரததேதாடு ஸுபததிராபுததிரனன அபிமனயுவைக
காஜிததுககொணடு எதிாததுசசெனருன பிறகு, மிககவலிமையுள
ளவனும பகைவாகளை அடககுகிறவனுமான அநத அபிமனயுவான
வன, யுததஞசெயய விருபபஙகொணடு வேகததோடு எதிாதது
வநது அவனேடு பெருமபோா புரிநதான பௌரவனும ஸுபததரா
புததிரனமீது அமபுககூடடஙகளை இறைததான அாஜுனபுததிர
னன அபிமனயு அநதபபௌரவனுடைய கொடிமரததையும குடை
யையும விலலையும பூமியில விழுமபடி செயதான அவன பௌரவனை
வேறு ஏழுபாணஙகளாலே அடிததது ஐநதுபாணஙகளாலே அவ
னுடைய குதிரைகளையும ஸாரதியையும அடிததான பிறகு, அவன
அடிககடி ஸிமமமபோலக காஜிததுத தன சேனையை மகிழவித
துககொணடு பௌரவனுககு நாசததையுணடுபணணததகக
அமபை வேகமாக எடுததான ஹருதிக குமாரனன கிருதவாமா,
பாாககபபயஙகரமானதோறறமுளள அநதபபாணமானது நாணில
பூடடபபடடதை யறிநது, இரணடுபாணஙகளாலே அமபோடு
கூடின (அபிமனயுவினுடைய) விலலை அறுததான சததுருவீரா
களைக கொலலுகிறவனன ஸௌபதரன அறுககபபடட அநத
விலலை எறிநதுவிடடுக கேடகததைக கையில ஏநதிக கூாமையுளள
கததியை உருவிககொணடான அநத அபிமனயுவானவன ஹஸ
தலாகவததுககுதத தககபடியாக அனேகம புளளிகளுளள அப
படிபபடட கேடகததோடும சுறறபபடட கததியோடும தனவீா
யததைக காணபிததுககொணடு பலவித கதிகளோடு ஸஞசாரஞ
செயதான ராஜரே! கேடகததையும கததியையும சுழறறலும மறு
மேலே சுழறறலும நானகுபககததிலும உதறலும மறு
மேலேதூககி நிறுததலும பேதமினறிக காணபபடடன அநத
அபிமனயுவானவன பௌரவனுடைய ரததைதச சோநத ஏககா
லில சீககிரமாகப பாயநது காஜிததுககொணடு அவனுடைய ரதத
தினுள பிரவேசிததது அவனது தலைமயிரைபபிடிததான காலால
அவனுடைய ஸாரதியைககொனறு கததியினால கொடிமரததை
அறுததுக கீழேதளளி, ஸமுததிரததைககலககி அதிலுளள ஸாப
பததைக கருடன கவாவதுபோல, அநதப பௌரவனைப பிடிததுக
கொணடான நானகுபககஙகளிலும தொஙகிககொணடிருககினற
தனிமயிாகளுளளவனும பிரஜஞையறறவனுமான அநதபபௌர
வனை ஸிமமததினாலே கீழேதளளபபடும விருஷபததைபபோல

எலலா அரசாகளும கணடாாகள அபிமனயுவின வசததிலகப படடு அஜுதனபோல இழுககபபடடும தளளபபடடுமிருககினற அநதப பௌரவனைககணடு ஜயதரதன பொறுககவிலலை அநத ஜயதரதனுனவன மயிலதோகைகளகடடபபடடதும அனேக கிணகிணிகளுடைய ஸமூகஙகளுளளதுமான கேடகததையும கததியையும எடுததுககொணடு ஸிமமநாததுடன தேரிலிருநது குதிததான பிறகு, அபிமனயுவானவன, ஸிநதுதேசாதிபனுன ஜயதரதனைபபாாததுப பௌரவனைவிடடுவிடடு ரததததிலிருநது வேகமாகப பருநதுபோல உயரககிளமபிக குதிததான அாஜுனகுமாரனுன அவன சததுருககளால பியோகிககபபடும ஈடடிகளையும படடிசஙகளையும கததிகளையும கததியினுல துணடிததான, கேடகததாலும தடுததான பலசாலியும சூரனுமான அநத அபிமனயு தன்னுடைய கைவனமையை ஸைனயஙகளுககுக காணபிதது மறுபடியும அநதப பெரிய கததியையும கேடகததையும கையில எடுததுககொணடு யானையைப புலிஎதிாபபதுபோல, தனபிதாவுககு மிகக விரோதியாயிருககிற விருததக்ஷததிரன குமாரனுன ஜயதரதனை நேரில எதிாததுசசெனறுன புலியையும சிஙகததையும போனற அவவிருவரும கததியையும பறகைளயும நகஙகளையும ஆயுதஙகளாககொணடு ஒருவரையொருவா தாககி மனககளிபபுடையவாகளாகி நனருக யுததஞ செயதாாகள கததிகேடகஙகளுடைய 1 ஸமபாதஙகளிலும 2 அபிகாதஙகளிலும 3 நிபாதஙகளிலும புருஷரேஷடாகளான அவவிருவருககுமுளள விததியாஸததை ஒருவருஙகாணவிலலை உததறுதலும கததியைசசுழறறுவதால சபதததையுணடுபணணுதலும சஸதிரததிறகுரிய காலததைப பாாததலும வெளிபபுறததிலும உடபுறததிலும எதிரியைததாககுதலும (இருவரிடததும)வேறறுமையினறியே காணபபடடன உளளிலும வெளியிலுமுளள உததமமான யுததமாாககததில ஸஞசரிததுககொணடு மகாதமாககளான அவவிருவரும சிறகுகளுளள இரணடு மலைகளபோலக காணபபடடாாகள பிறகு, கததியை நானகுபககஙகளிலும சுழறறுகினறவனும கீாததியுடையவனுமான சுபதராபுததிரனுடைய கததியை ஜயதரதன தனகேடகததினுடைய ஒரு பககதது நுனியினுல தாககினன ஸவாணமயமானபததிரஙகளை இடையிலகொணடு பிரகாசிககினற அநதககேடகததில அகபபடடு ஜயதரதனுடையபலததினுல உதறபபடட அநதபபெரியகததியானது ஒடிநதுவிடடது கததி ஒடிநததை அறிநது அபிமன

1 எதிராக வீசுதல 2 நானகுபககததிலும சுழறறியடிததல
3 பககஙகி வலவகு சாயநது வீசுதல

வானவன ஆறுஅடி தூரமதாணடி ஒரு நிமிஷததுககுள மறுபடி யும தன ரததகதை அடைநதவனுககக காணபபட்டான யுததத திலிருநது விடுபட்டு உததமமான ரததகதை அடைநத அநத அபிமனயுவை எலலா அரசாகளும ஒனறு சோநது நானகு பககததிலும சூழநதுகொணடாாகள பிறகு மகாபலமுளள வனுன அாஜுனகுமாான கததியையும கேடகததையும கையி லெடுததுககொணடு ஜயதரதனைபபாாதது விமமநாதஞ்செய தான சததுருவீராகளை ஸமஹரிககிறவனுன அவன சிநது ராஜனுன ஜயதரதனைவிடடுவிடடு உலகததைச சூரியன தபிககச செயவதுபோல அவனுடைய சைனியததைத தவிககச செயதான அவனமீது சலலியன முழுதும இருமபினுல செயயபபட்டதும பொனனுலலஙகரிககபபட்டதும ஜவலிககினற அகனிஜவாலைபோல அசசநதருவதுமான சகதியாயுததகதை யுததததில பிரயோகம செயதான அநதசசகதியை அபிமனயுவானவன கீழேவிழுகினற உததமமான ஸாபபததைக கருடன பிடிபபதுபோல வேகமாகப பாயநது பிடிததான, உறையைவிட்டுக கததியையும உருவிக கொணடான பிறகு அளவறற செளாயமுளள அநத அபிமனயு வினுடைய லாகவததையும பெளருஷததையும அறிநது எலலா அரசாகளும ஒனறுகூடி விமமநாதஞ்செயதாாகள பிறகு,பகைவா களான வீராகளைககொலலுகினற ஸெளபதரன வைடூரியதகினுல சிதரவேலைசெயயபபட்டதும கூாமையுளளதுமான அநதச சலலி யனுடைய சகதியாயுததகதையே தன பாகுபலததினுல (சலலியனைக குறிததே) பிரயோகஞ்செயதான அநதச சகதியானது சட்டை யுரிததபாமபுபோல வேகமாகச சலலியனுடைய தேரையடைநது அவனுடைய ஸாரதியைக கொனறு ரததகினினறு அவனையும விழுமபடிசெயதது பிறகு, விராடனும துருபதனும திருஷட கேதுவும யுதிஷடிாரும ஸாதயகியும கேகயாகளும பீமஸேன னும திருஷடதயுமனனும சிகணடியும நகுலஸஹதேவாகளும தரெளபதிகுமாராகளும, 'நலலது, நலலது' எனறு ஆரவாரஞ்செய் தாாகள பலவிதமான பாணஙகளுடைய ஒலிகளும உாததவிமம நாதஙகளும (புறஙகாட்டி) ஓடாதவனுன அபிமனயுவை ஸநதோ ஷிககசசெயதுகொணடுதோனறின உமமுடைய குமாராகள சத துருவினுடைய வெறறிககு அடையாளமான அநத விஷயததைப பொறுககவிலலை மகாராஜரே! பிறகு எலலோரும சீககிரமாக நானகுபககஙகளிலும அநத அபிமனயுவினமீது கூாமையான [illegible]மபுகளை மேகஙகள பாவகததினமீது பொழிவது போலப [illegible]நதாாகள பகைவாகளைக கொலபவனும ரிதாயனகுமாரனு [illegible]ன கோபஙகொணடு ஸாரதிககுநோநத அவமானத

தைககணடு அநத வீராகளுககும பிரியததைச செயய விருமபி அபிமனயுவை எதிர்தது வநதான' எனறு கூறினை

பதினைநதாவது அதயாயம

துரோணபிஷேகபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(பீமன் கதாயுத்தத்தில சல்யனை் தோற்கச் செய்தது)

திருதராஷடிரன, 'சஞசய! உனனுலசொலலபபடட மிகக ஆசசரியமான பலவித தவநதுவயுததஙகளைககேடடுக கணணுளள வனுயிருததலை யான விருமபுகிறேன ஸஞசய! இநதககோரமான யுததஙகளைக கேடடபிறகு, (முனபுநடநத) தேவாஸுரயுததஙகூட இவவிதமிராதெனறே எணணுகிறேன மனிதாகள தேவாஸுர யுததததுககொபபான கௌரவபாணடவாகளுடைய இநதயுதத தை உலகஙகளில மிகக ஆசசரியகரமெனறு சொலலபபோகிறாகள இநத ஸமயததில உததமமான யுதததைக கேட்கினறஎனக்குப போதுமெனகிற எணணம உணடாகவிலலை ஆதலால சலய னுககும அபிமனயுவுககும நடநத யுதததை எனககுச சொல' எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலலத தொடஙகினன்

'ஓ! ராஜரே! ஸாரதிகொலலபபடடதைககணடு சலயன முழு மையும இருமபினுலான கதையைததூககிககொணடு விமமநாதஞ செயது கோபததோடு உததமமானதேரினினறு கீழேகுதிதது ஒடிவநதான ஜவலிககினற பிரளயகாலநெருபபைபபோனறவனும தணடததைககையிலகொணட யமனைபபோனறவனுமான அநதச சலயனைககுறிததுப பீமஸேனன பெரிதான கதையை எடுததுக கொணடுவேகததோடு எதிாததுசசென்றன அபிமனயுவும வஜ ராயுதததுககொபபான பெரிய கதாயுததததை எடுததுககொணடு சலயனை, 'வா, வா' எனறு கூறினை, அவனைப பீம ஸேனன முயனறு தடுததான பிரதாபசாலியான பீமஸேனனே அபிமனயுவைத தடுததுவிடடு யுதததததில சலயனை எதிாதது மலை போல அசைவறறுநினறன அவவாறே மதராஜனும மகாபல சாலியானபீமனைககணடு புலியானது யானையையெதிாபபதுபோல் வேகமாக எதிாததுவநதான விளஙகுகினற காலாகனியைபபோல வும பாசாயுதததைககையிலகொணட யமனைபபோலவுமிருககிற அநதசசலயனைநோககிப பீமன பெரிதான கதாயுதததை எடுதது கொணடு வேகமாக எதிாததுவநதான பிறகு, கணககான தூயவாதய கோஷஙகளும சங

களும - விமமாதஙகளும் - பேரீவாதயஙகளுடைய பேரொலி
களும நனறுகததோனறின,- ஒருவரை ஒருவா பாாபபவா
களும எதிாதது ஓடிவருபவாகளுமான நூறறுககணககான பாண
ளரவாகளுடைய, 'நலலது, நலலது' எனகிறஒலியானது
ாயிறறு. பாரதரே! எலலா அரசாகளுளளும மததிரதே
தியான சலயனைததவிர வேறொருவனும யுததததில பீமஸே
டையவேகததைச சகிககச சகதியுளளவனலலன அவவா
மகாதமாவான மதரராஜனுடைய கதையின வேகததையும
ததில விருகோதரனைததவிர (உலகததில) வேறெவன தாங
தியுளளவன? பொறபூணகள கட்டியதும ஜனஙகளுககு ஸந
ததையுணடுபணணுகிறதுமான பெரியகதையானது பீம
பபொழுது சுழறறபபடடு மிகவிளஙகியது அகனியினுலே
கினறதும மகாபயஙகரமுமான அநதகககதாயுதமானது அப
து பிரகாசிததது அவவாறே பலவிதமான யுததகதிகளி
ணடலாகாரமானகதிகளிலும செலலுகினற சலயனுடைய
தமானது பெரிய மினனலுககொபபாக விளஙகியது அந
யன விருகோதரன இருவரும கதைகளாகிற கொமபுகளைச
கிற இரணடு காளைகளபோலக காஜிததுககொணடு மணடல
ாடு ஸஞசரிததாாகள கோபததினுல சிவநதகணகளை
வாகளும வீராகளும சததுருககளுடைய கூட்டததை அடிக
ாகளும பிரதானாகளும மிகக ஊககமுளளவாகளுமான
வரும கதாயுதததில ஸமாததாகளாகக காணபபடடாா
ணமையிறசிறநதவாகளான அவவிருவருககும சுழலபோ
ணடலகதிகளிலும கதைசுழறறும விளையாடடுககளிலும
மையிலலாமல யுததமநடநதது அகனிஜவாலையோடு கூடி
ஹாபயஙகரமுமான சலயனுடையபெரியகதையானது பீம
ல அடிககபபடடு அபபொழுது விரைவாகசசிதறியது
றசததுருவினுலடிககபபடட பீமஸேனனுடையகதையும
ாலதது ராததிரியில மினமினிபபூசசிகளால சூழபபடட
ால விளஙகியது பாரதரே! யுததததில மதரராஜனுலே
டடகதை ஆகாசததைப பிரகாசிககசசெயதுகொணடு
நெருபபைக கககியது அவவாறே பீமஸேனனுல சதது
ாககி எறியபபடடகதையானது கீழேவிழுகினற பெருங
ககடடைபோல அநத (சததுரு) ஸைனியததைததவிக
பதது [1] கதாயுதஙகளுட சிறநத அநத இரணடுகதை
ாறொடொனறுதாககி, சீறுகினற இரணடு பெணணுகங

1 ...ஹா0' எனபதுபலவம.

களபோல நெருபபைக ககின. அவவிருவரும நகஙகளாலே இரணடு பெருமபுலிகள போலவும தநதஙகளாலே இரணடு பெரிய யானைகள போலவும சிறநத கதைகளோடு ஒருவரையொருவா எதிாததுப பறபலவிதமாக ஸஞசரிததாாகள பிறகு, ஒரு க்ஷணத துககுள கதையின நுனியினுல அடிககபபடடு ரதததால நனைக கபபடடவாகளாகி மகாதமாககளான அவவிருவரும பூததிருக கினற இரணடு பலாசவிருக்ஷஙகளபோலக காணபபடடாாகள புரு ஷஶ்ரேஷடாகளான அவவிருவருடைய கதாயுதஙகளினடியினுல உணடான ஓசையானது இநதிரனுடைய வஜராயுதததின ஒலிககொ பபாக எலலாததிககுககளிலும கேடகபபடடது மதாராஜனுலே கதாயுதததினுல இடபபககததிலும வலபபககததிலும அடிககப படட பீமஸேனன பிளககபபடுகினறமலைபோல அபபொழுது நடுககமினறி நினருன அவவாறே பீமனுடைய கதையினவேகஙக ளாலே அடிககபபடுகினற மகாபலசாலியான சலயனும வஜராயுதங களாலஅடிககபபடடமலைபோலதைரியததோடுநினருன மஹா வேகமுளளவாகளும நனருகததூககபபடட கதைகளையுடையவா களுமான இருவரும நெருஙகியெதிாததாாகள மறுபடியும (ஒரு வருககொருவா) துனபம விளைவிககும வழியைததேடுவதில நிலை பெறறவாகளாக மணடலாகாரமான கதிகளோடு ஸஞசரிததாா கள பிறகு, துளளி எடடடிபாயநது கிடடநெருஙகி இருவரும யானைகளபோல இருபபுததடிகளாலே ஒருவரையொருவா வேக மாக அடிததாாகள கதைகளால பரஸபரம வேகததோடு மிக வுமடிககபபடட அநத வீராகளிருவரும ஒரேசமயததில இரணடு 1 இநதிரதவஜஙகளபோலப பூமியில விழுநதாாகள பிறகு, மெயம மறநதவனும அடிககடி பெருமூசசுவிடுகினறவனுமான அநதச சலயனைககுறிதது மஹாரதனுன கருதவாமா வேகமாக ஸமீபத தில வநதான மஹாராஜரே! பிறகு, மஹாரதனுனகிருதவாமா, கதையினுல மிகக துனபததையடைவிககபபடடவனும மூாசசை யினுல கவரபபடடவனும பாமபுபோலப புரளுகினறவனும மதரதே சாதிபதியுமான அநதச சலயனைபபாாதது ரணகளததில அவனைத தனதேரினமீதேறறிவைததுககொணடு யுததகளததைவிடடு விரை வாக விலககிககொணடு சென்ருன வீரனும மிகச சிறநதகைகளுள ளவனுமான பீமனும மதஙகொணடவனபோல மெயமமறநதவ ளுகி மறுபடியும நிமிஷநேரததினுள எழுநதிருநது கதாயுதததைக் கையில ஏநதியவனுகக காணபபடடான பிறகு, யுததகளததினி னறு விலகின மதரதேசாதிபதியான சலயனைககணடு உமமுடைய

1 ஆதிபாவம 218-ம பககம பாாகக

புததிராகள தோகளோடும யானைகளோடும குதிரைகளோடும காலாடகளோடும மிக நடுஙகினாகள உமமைச சோநதவாகளான அவாகள, ஜயததால விளஙகுகினற பாணடவாகளால பீடிககபபடடுப பயநது காறறினால தளளபபடட மேகஙகள போலத திககுககளில ஓடினாகள ஓ! ராஜரே! மகாரதாகளான பாணடவாகள கௌரவாகளை ஜயிதது, விளஙகுகினற நெருபபுக்களபோல ரணகளததில விசேஷமாக விளஙகினாகள நரஸரேஷடரே! பிறகு, மடடுகஙகளும பேரிகைகளும பெரியமுரசஙகளும பணவமும ஆனகமும துநதுபியும ஜாஜரியும சஙகொலிகளோடு கூடின பலவித விமமாதஙகளும மிக ஒலிததன

பதினாறுவது அதயாயம.

துரோணாபிஷேக பாவம். (தொடர்ச்சி)

(துரோணர் யுதிஷ்டிரரை உயிரோடு பிடிக்கமுயன்றதும், அதனை அர்ஜுனன் தடுத்ததும)

உமமைச சோநததும மிகபபெரிதுமான அநதசசேனையானது பிளககபபடடதைக கணடு, வீரியமுளளவனான விருஷஸேனன யுததகளததில ஒருவனாகவே அஸதிரஸாமாததியததினாலே பாணடவாகளை எதிாததான யுதததில விருஷஸேனனாலே விடபபடும அமபுகள, காலாடகளையும குதிரைகளையும தோகளையும யானைகளையும பிளநதுகொணடு பததுததிசைகளிலும ஸஞசரிததன மகாராஜரே! வெயிறகாலததில சூரியனுடைய கிரணஙகளபோலப பிரகாசிககினற அநத விருஷஸேனனுடைய பெரிய பாணஙகள ஆயிரககணககாக வெளிபபடடன மகாராஜரே! அநத விருஷஸேனனாலே துனபுறுததபபடும ரதிகாகளும குதிரை வீராகளும காறறினால முறிககபபடட மரஙகளபோல விரைவாகப பூமியில விழுநதாாகள மனனரே! மகாரதனான விருஷஸேனன, குதிரைககூடடஙகளையும தோககூடடஙகளையும யானைககூடடஙகளையும நூறுநூறாகவும ஆயிரமாயிரமாகவும யுதததில சாயததான பயமறறவனபோல ஸகாயமறறவனாக யுததததில ஸஞசரிததுககொணடிருககிற அநத விருஷஸேனனைக கணடு எலலா அரசாகளும ஒனறுசோநது நானகுபககஙகளிலும சூழநதுகொணடாாகள நகுலனுடைய குமாரனான சதானீகன விருஷஸேனனை எதிாததுவநது மாமஸதானஙகளைப பிளககினற பாணஙகளாலே அவனை அடிததான காணகுமாரனான விருஷ

ஸேனன அநதச சதானீகனுடைய விலலை அறுததுக கொ
ததையும கீழே தளளினன, பிராதாவான அநதச சதான
பாதுகாகக விருமபி தரௌபதீகுமாராகள எதிராக ஓடி
கள அமபுககூடடஙகளாலே சீககிரமாகக காணகும
விருஷஸேனனைக கணணுககுத தெரியாமற செயதாாகள
களைக குறிததுத துரோணபுததிரா முதலான ரதிகாகள
நாதனு செயதுகொணடு எதிாதது வநதாாகள மகா
மகாரதிகாகளான தரௌபதீபுததிராகளைப பலவித அமபு
மலைகளை மேகஙகள மூடுவதுபோலச சீககிரமாக மூடிவிட
புததிராகளிடததில அனபுளளவாகளான பாணடவாகளு
தஙகளை எடுததுககொணடவாகளான பாஞசாலாகளும
களும மதஸயதேசததரசாகளும ஸருஞசயாகளும வி
அநதக குருவீராகளை எதிாததாாகள அசுராகளோடு
களுககு யுததம நடநததுபோல உமமைச சோநதவா
பாணடுபுததிராகளுககுக கோரமானதும மிகபபெரிது
கூசசமடையுமபடி செயயததககதுமான அநத யுததம
பரஸபரம அபராதிகளான கௌரவ பாணடவாகள ரோ
ஒருவரையொருவா பாாததுககொணடே இவவாறு
செயதாாகள கோபததினால அளவறற தே
அவாகளுடைய தேகஙகள, ஆகாயததில யுததமசெ
ணஙகொணடிருககினற கருடன ஸாபபஙகள இ
டைய தேகஙகளபோலக காணபபடடன பீமன, கா
பா, துரோணா, அஶவததாமா, தருஷடதயுமனன,
ஆகிய இவாகளால அநத யுதத பூமியானது பிரளய
உதிதத (அநேகம) ஸூாயாகளால விளஙகுவதுபோ
யது புருஷஶரேஷடரே! [1] அபபொழுது, பரஸபரம
கொளளுகினற மஹாபலசாலிகளான வீராகளுககுப
சூராகளோடு, தேவாகளோடு அசுராகளுககு யுததம
போலக கைகலநத யுததமுணடாயிறறு பிறகு, (
கொநதளிபபுறற கடலினுடைய ஒலிககுசசமமான
அநத யுதிஷடிாருடைய சேனையானது நனறாக ஓடுகின
காகளுளள உமமுடைய ஸைனயததைக கொனறது
களாலே மிகவும பீடிககபபடடும அதிகமாக நாச
படடுமிருககினற அநத ஸைனயததைககணடு துரோ
நினறு 'சூராகளே! நீஙகள ஓடவேணடாம' எனறு
துரோணருககுக கோபமும விககிரமமும மேலிட

[1] அதிக பாடமான ஒரு சுலோகம விடபபிடடது

அம்புப பெட்டியிலிருந்து (அமபை) எடுத்து விலலின் நாணை உருவித தடைத்துப பெரிதான அமபையும விலலையும கையில கொண்டு ஸாரதியைபபாாததுப பினவருமாறு சொலலலானா 'ஸாரதியே! பிரகாசமான வெளளைககுடை பிடிககபபெறற அரசனிருககுமிடத்திறகுப போ துரியோதனனைச சோநத தான இநதச சேனையானது பலவாறு பிளககபபடுகிறது நான யுதிஷடிரனைத தடுத்து இநதச சைனியத்தை நிலைநிறுத்து வேன அபபா! யுத்தத்தில (பாணஙகளை) நானகு பககஙகளி லும வாஷிககினற எனனை, பாணடவாகளும ஸோமகாகளோடு கூடின மதஸயதேசததரசரனைவரும பாஞசால மன னா களும, (எதிாககச) சகதியுளளவாகளாகாாகள அாஜுனன என அனுககிரஹததினால மகாஸதிரஙகளைப பெறறானலலனோ? அபபா! பீமனுவது ஸாதயகியாவது எனனை எதிாகக உதஸாஹ முளளவாகளாகாா பீபதஸுவானவன என அனுகரஹததினு லலலவோ விலலாளிகளுள சிறநதிருககும நிலைமையைப பெற றான? பாாஷதனான தருஷடதயுமனனும எனனுடைய அஸ திரததை அறிநதிருககிறான அபபா! ஜயததில விருபபமுளளவ னால பிராணனைக காபபாறறுவதறகு இது ஸமயமனறு ஸவாக கததை முனனிடடுககொணடு கீாததிககாகவும ஜயததுககாகவும செல' எனறாா

இவவாறு தூணடபபடட ஸாரதியானவன, உடனே, அபூவ ஹருதயமெனகிற மநதிரததினால அபபொழுது குதிரைகளை மந திரிததுச சீககிரமாக ஸநதோஷிககச செயதுகொணடு, [1] வருந்த தோடுகூடினதும காநதி பொருநதியதும மிகக பிரகாசமுளளது மான ரதததினால துரோணரைக கொணடுசெனறான அநதத துரோணாசாரியரைக கருசாகளும மதஸய தேசததரசாகளும ஸாதவதாகளோடுகூடின சேதிதேசததரசாகளும பாஞசாலா களோடுகூடின பாணடவாகளும ஒனறுசோநது சூழநதுகொண டாாகள பிறகு, சிவபபுககுதிரைகளுளள துரோணா, கோப மூணடு நானகு தநதஙகளுளள யானைபோலப பாணடவ சேனை யில பிரவேசிதது, யுதிஷடிரருககு அருகில விரைவாகச சென றாா யுதிஷடிரா கழுகிறகுகள பூணட கூாமையான அமபுகளால அநதத துரோணரை அடிததாா துரோணா தாமபுததிர ருடைய விலலையறுததுச சீககிரமாக அவரை எதிாதது அருகில விரைவாகசசெனறாா பாஞசாலாகளுககுக கீாததியையுணடுபண ணுகிறவனும (பாணடவ) ஸேனா ரகஷகனுமான [2] குமாரனே வேக மாக வருகினற துரோணரை ஸமுததிரததைக கரை தாஙகுவது

1 [illegible] 2 [illegible]

போலத் தாங்கினன் குமாரனாலே பிராம்மணோத்தமரான துரோணர் தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு அங்குள்ள வீரர்களுடைய ஸிம்ம நாதசப்தமும், 'நல்லது, நல்லது' என்கிற வார்த்தையும் உண்டா யின் பிறகு, குமாரனே மகாயுத்தத்தில் அதிக கோபமடைந்து ஸிம்மம்போல் அடிக்கடி கர்ஜித்துக்கொண்டு ஒருபாணத்தினால் துரோணரை மார்பில் அடித்தான் மகாபலமுள்ளவனும் கைப் பழக்கமுள்ளவனும் ச்ரமத்தை ஜயித்தவனுமான குமாரன் அனேக ஆயிரம் அம்புகளாலே யுத்தபூமியில் துரோணரைத் தடுத்து நின்றான் சூரனும் சிறந்த விரதமுள்ளவனும் மந்திரங்களுடன் சேர்ந்த அஸ்திரங்களில் மிக்க பயிற்சியுள்ளவனும் ஸேனாரக்ஷகனு மான அந்தக் குமாரனைப் பிராம்மணச்ரேஷ்டரான துரோணர் நன்றாக அடித்தார் அந்தப் பிராம்மணோத்தமரான பாரத்வாஜர் ஸைனியங்களுடைய மத்தியத்தையடைந்து எல்லாத்திக்குகளி லும் ஸஞ்சாரஞ் செய்துகொண்டு உமது ஸைன்யத்திற்கு ரக்ஷகரா யிருந்தார் சிகண்டியைப் பன்னிரண்டு அம்புகளாலும், உத்தமௌ ஜஸை இருபது அம்புகளாலும், நகுலனை ஐந்து பாணங்களாலும், ஸஹதேவனை ஏழுபாணங்களாலும், யுதிஷ்டிரரைப் பன்னிரண்டு பாணங்களாலும், த்ரௌபதிபுத்திரர்களை மும்மூன்று பாணங் களாலும், ஸாத்யகியை ஐந்து பாணங்களாலும், விராடனைப் பத் துப்பாணங்களாலும் அடித்து, யுத்தகளத்தில் தலைவர்களான யுத்த வீரர்களை எதிர்த்து மிக்க கலங்கச்செய்தார் குந்தீபுத்திர ரான யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க எண்ணி (அவரை) எதிர்த்து வந்தார். அரசரே! பிறகு, [1] யுகந்தரனென்பவன், மிகவும் கோபங்கொண்ட வரும் காற்றினால் கொந்தளிப்புற்ற கடல்போன்றவரும் மஹா ரதருமான துரோணரைத் தடுத்தான் அந்தத்துரோணர் பதி வான கணுக்களுள்ள அம்புகளால் யுதிஷ்டிரரை அடித்து யுகந் தரனைப் பல்லத்தினால் தேர்த்தட்டினின்று கீழே விழும்படிசெய் தார் மிக்க காந்தியுள்ளவரும் பெரியமனமுள்ளவருமான அவர் அந்த யுகந்தரனை ஜயித்துக் குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க எண்ணங்கொண்டு அவரை எதிர்த்துவந்தார். பிறகு, விராடன், துருபதன், கேகயர்கள், ஸாத்யகி, சிபி, பாஞ்சால தேசத்தானான வியாக்ரதத்தன், வீர்யவானான ஸிம்மஸேனன் ஆகிய இவர்களும் மற்றுமுள்ள அனேக வீரர்களும் யுதிஷ்டிரரைக் காக்க எண்ணி அனேகபாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு துரோண ருடைய மார்க்கத்தை நாற்புறங்களிலும் தடுத்தார்கள் வேந் தரே! பாஞ்சாலகுமாரனான வியாக்ரதத்தனே கூர்மையான ஐம்பது பாணங்களினால் துரோணரை அடித்தான் பிறகு,

1 ஸாத்யகியின் குமாரன்.

ஜனங்கள், பெருங்கூச்சலிட்டார்கள் வீமஸேனனே மகாரத ரான துரோணரை விரைவாக அடித்து மனக்களிப்புற்று மகாரதர் களைப் பயப்படும்படி செய்துகொண்டு சீக்கிரமாக அட்டஹாஸம் பண்ணினன் பிறகு, துரோணர் கண்களைப் புரட்டிவிழித்து வில்லிலுள்ள நாணகயிற்றை உருவிப் பெரிதான தலதவனியை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு அந்த வீமஸேனனை நோக்கி ஸமீபத் தில் விரைவாகச் சென்றார் பிறகு, பலவானன துரோணர், குண்ட லங்களை அணிந்த வீமஸேனனுடைய தலையையும் வியாக்கிர தத்தனுடைய தலையையும் இரண்டு ஆத்த சந்திர பாணங்களி னல சரீரத்தினின்று பலாத்கரித்துக் கீழேதள்ளினர் பாண்டவர் களைச்சேர்ந்த அந்த மகாரதர்களை அம்புக்கூட்டங்களாலே மிக நாசம்செய்து யுதிஷ்டிரருடைய ரதத்தின் ஸமீபத்தில் பிராணி களின் உயிரை வாங்குகின்ற யமன்போல் நின்றார் அரசரே! பிறகு, தவருத விரதமுள்ள துரோணர் ஸமீபத்தில் வந்து நின்ற வுடன், யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில், 'அரசர் பிடிக்கப்பட்டார்' என்னும் யுத்த வீரர்களுடைய பெரிய ஆரவாரம் உண்டாயிற்று. அங்குள்ள ஸைனிகர்கள், துரோணருடைய பராக்கிரமத்தைக் கண்டு, 'இப்பொழுது திருதராஷ்டிரபுத்திரனன துரியோதன ராஜன் கிருதார்த்தனுகப்போகிருன் துரோணரோ இந்த முகூர்த் தத்தில் தர்மபுத்திரரைப் பிடித்துக்கொண்டு மனக்களிப்புடன் யுத்தகளத்தில் நம்முடைய துரியோதனனிடம் நிச்சயமாக வரப் போகிருர்' என்று சொன்னர்கள் இவ்வாருக உமமைச்சேர்ந்த அந்த யுத்தவீரர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, மஹாரத னும் குந்தீபுத்ரனுமான கிரீடியானவன் தேரினுடைய சப்தத் தினலே (திசைகளை) ஒலியிடும்படி செய்துகொண்டு வேகமாக வந் தான் பாண்டுகுமாரனு அந்தக் கிரீடியானவன் ரக்தமாகிற ஜலமுள்ளதும் ரதங்களாகிற சுழல்களுள்ளதுமான நதியை யுத்த களத்தில் உண்டுபண்ணி, பிறகு, சூரர்களுடைய எலும்புக்கூட்டங் கள் பரவியதும், பிணங்களாகிற கரைகளை அறுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்றதும், அம்புக்கூட்டங்களாகிற பெரிய நுரைகளுள்ள தும், ஈட்டிகளாகிற மீன்களால் பரவப்பெற்றதுமான அந்த நதியை வேகத்துடன் தாண்டிக் கௌரவர்களைத் துரத்தியடித்து அதிகமான பாணக்கூட்டத்தினல துரோணருடைய சேனையை மூடி அதனை மோகமடையும்படி செய்கின்றவன்போல் ஸமீபத்தில் ஓடிவந்தான் சீக்கிரமாக அம்புகளைத் தொடுக்கின்றவனும் எப் பொழுதும் ஸந்தானம் செய்கின்றவனும் கீர்த்திசாலியுமான கௌந் தேயனுடைய தொடுத்தல் விடுத்தல்களுடைய மத்திய காலத்தை ஒருவரும் காணவில்லை மகாராஜரே! திக்குக்களும் இடைவெளி

யும ஆகாயமும பூமியும காணபபடவிலலை (எஙகும) பாணமய மாகவே இருநதன அரசரே! காணடீவததை விலலாககொணட அாஜுனனுலே பெரிதான பாணுநதகாரம உணடுபணணபபட்டி ருககுஙகால, அநத யுததபூமியில அபபொழுது ஒனறும காணப படவிலலை சூரியனும அஸதமிதது இருளால நானகுபககமும மூடபபடவே, அபபொழுது சததுருவாவது மிதரனுவது ஒருவ னும அறியபபடவிலலை பிறகு, துரோணா துரியோதனன முத லானவாகள யுததததை நிறுததினாகள பீபதஸுவானவன், அநதச சததுருககளைப பயநதவாகளாகவும, யுததம செயயமன மறறவாகளாகவுமறிநது தன ஸேனைகளை மெதுவாக யுதததகி னினறு விலகுமபடிசெயதான பிறகு, சூரியனை ரிஷிகளதுதிபபது போல, சநதோஷமடைநதவாகளான பாணடவாகளும ஸருஞ்ச யாகளும பாஞசாலாகளும அாஜுனனை இனபமான சொற களால துதிததாாகள தனஞசயன இவவாறு சததுருககளை ஜயிதது ஸநதோஷமடைநது கேசவரோடு எலலாசசைனியங களுககுமபின் நடநது தனபாசறைககுச சென்றுன இநதிரநீலம், பதமராகம, சிறநத தஙகம இவைகளாலும சிறநத வஜாஙகளா லும பவழஙகளாலும படிகஙகளாலும சிததிரிககபபட்ட ரததகில, பாணடுபுததிரனுன அாஜுனன, நககூததிரஙகளால அலஙகரிககபபடட ஆகாயததில சநதிரன விளஙகுவதுபோல விளஙகினுன

பதினேழாவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது
துரோணபிஷேக பர்வம் முற்றிற்று

பதினேழாவது அதயாயம்

ஸம்சபதகவதபாவம்.

(1 ஸம்சப்தகர்கள் அர்ஜுனனைப் போருக்கழைத்ததும், அர்ஜுனன் ஸத்யஜித்தை யுதிஷ்டிரரைக் காக்கும்படி வைத்துத் தான் போருக்குச்சென்றதும்)

அரசரே! அநத இரணடு சேனைகளும பாசறையை அடைநது, நானகுபககஙகளிலும, எநதபபடைவகுபபில எநதப பிரிவில எநத நியாயததோடு இருககவேணடுமோ அஙஙனமே இருநதன துரோணா ஸைனிகாகளுககு யுதததகின நிறுததலை

1 பிரதிஜஞை செயது, யுதததினினறு திருமபாதவாகள

ஏறபடுததி மிகக மனவருததமுறறுத துரியோதனனைபபாாதது வெடகததுடன பினவருமாறு கூறலானா. 'தனஞசயன இறகும பொழுது யுததததில தேவாகளாலும யுதிஷடிரன பிடிககமுடியாதவன எனகிறவிஷயம முனனமே எனனுல சொலலபபடடிருககிறது நீஙகள பிரயததனஞ செயதுகொணடிருககுமபொழுதே யுததததில அாஜுனனுல அநதககாரியம செயயபபடடது என வசனததில நீ ஸநதேகிககவேணடாம கிருஷணனும பாணடவனும ஜயிககபபடததகாதவாகள ராஜனே! வெளளைககுதிரைகளையுடைய அாஜுனன ஏதாவது ஓா உபாயததினலே விலககபபடுவானுகில, பிறகு, இநத யுதிஷடிரன உனவசததை அடைவான. ஒருவன யுததததிறகாக அநத அாஜுனனை அழைதது வேறிடததிறகு இழுததுககொணடுபோகவேணடும கௌநதேயன அவனை ஜயிககாமல எவவிதததாலும திருமபமாடடான ராஜனே! அாஜுனன இலலாமலிருககிற அநதச சமயததில, திருஷடதயுமனன பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, நான ஸேனையைப பிளநது தாமராஜனைப பிடிபபேன அாஜுனனுல விடபபடட அநதத தருமராஜன பககததிலசெலலுகினற எனனைபபாாததுப பயததினுல ஓடாமலிருநதால, பாணடுபுதரனை அவனைப பிடிபபடடவனெனறே நீ அறிநதுகொள மகாராஜனே! இவவாறு, நான, தாமராஜகுமாரனை யுதிஷடிரன ஒரு நிமிஷநேரமாவது யுததததில எனககு எதிரில நிறபானுனுல, அவனைப பரிவாரததுடன இபபொழுதே உனவசததில கொணடுவநது சோபபேன, ஸமசயமிலலை (எனபராககிரமததை ஸஹிககமுடியாமல) யுததபூமியிலிருநது ஓடிபபோயவிடுவானுனுல, அது (நாம அடையும) வெறறியைககாடடிலும மேலானது' எனறு கூறினா

அரசரே! துரோணருடைய அநதவாாததையைககேடடுத திரிகாததேசாதிபதியும ஸஹோதராகளுடன கூடினவனுமான ஸுசாமாவானவன, அபபோது (அரசனைநோககி,) பினவரும வாாததையைச சொலலலானுன 'அரசனே! காணடீவததை விலலாககொணட அாஜுனனுலே நாஙகள எபபொழுதும அவமதிககபபடடிருககிறோம குறறமிலலாதவாகளாயிருநதும எஙகளிடததில அநத அாஜுனனுல அவவிதமான தீஙகு செயயபபடடிருககிறது அபபடிபபடட நாஙகள அநதபபலவிதமான அவமானஙகளையுமநினைதது இரவில எபபொழுதும கோபாககினியால எரிககபபடுகினறவாகளாகிப படுததிருநதோம அஸதிரவிததையில மிககதோசசியுளள அநத அாஜுனன, பாககியவிசேஷததினுல எஙகள கணகளுககுஎதிராக வநதுவிடடான நாஙகள

மன்றதில் செய்ய எண்ணிக்கொண்டிருப்பதும் உமக்குப்பிரிய மானதும் எங்களுக்கும் கீர்த்தியை உண்டுபண்ணக்கூடியதுமான காரியத்தை நாங்கள் செய்யப்போகிறோம் நாங்கள் யுத்தகளத்தினின்று வெளியில்இழுத்து இவனைக் கொல்லப்போகிறோம் இன்று பூமியானது அர்ஜுனனில்லாததாகவாவது அல்லது திரிகர்த்தர்களில்லாததாகவாவது ஆகுக உண்மையாக உமமிடம் பிரதிஜ்ஞைசெய்கிறோம் இது பொய்யாகப்போகிறதில்லை' என்றுன். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! மஹாராஜரே! இவ்வாறு ஸத்தியரதன், ஸத்தியவர்மா, ஸத்தியவிரதன், ஸத்தியேஷு, ஸத்தியகர்மா என்கிற ஐந்துஸஹோதரர்களும் ஒன்றுசேர்ந்துசொல்லிவிட்டு யுத்தவிஷயத்தில் பிரதிஜ்ஞையைச்செய்துகொண்டு, பதினுயிரம் ரதங்களோடு (யுத்தத்துக்குத்) திரும்பினார்கள் மாளவர்களும் துண்டிகேரர்களும் முப்பதினுயிரமரதங்களோடு யுத்தத்துக்குத் திரும்பினார்கள் திரிகர்த்ததேசத்துக்கும் பிரஸ்தலதேசத்துக்கும் அதிபதியும் புருஷஸ்ரேஷ்டனுமான ஸுசர்மாவானவன் மாவேல்லகர்களோடும் லலித்தர்களோடும் மத்திரகர்களோடும் ஸஹோதரர்களோடும்சேர்ந்து பதினுயிரமரதங்களோடு யுத்தத்துக்குச்சென்றுன் (யுத்தத்தில்) பலதேசங்களிலிருந்துவந்திருந்த மஹாஸ்மார்த்தர்களான பதினுயிரமதேராளிகள் சபதம்செய்வதின் பொருட்டு அங்கில் வந்துசேர்ந்தார்கள் பிறகு எல்லோரும் தனித்தனியாக அக்நியை ஆராதித்து ஹோமம்செய்து குசப்புல்லாலாகிய உடைகளையும் விசித்ரமானகவசங்களையும் எடுத்துக்கொண்டார்கள் கவசங்களை அணிந்தவர்களும் நெய்யினால் நனைக்கப்பட்டவர்களும் குசத்தாலாகியஆடைகளைத் தரித்தவர்களும் நாணற்பிறறை அரைஞாணைத்தரித்தவர்களும் லக்ஷக்கணக்கான திரவியங்களைத் தக்ஷிணையாகக்கொடுத்து யாகஞ்செய்தவர்களும் புத்திரர்களையுடையவர்களும் புண்ணியலோகவாஸத்திற்குத் தகுந்தவர்களும் செய்யவேண்டியகாரியங்களைச் செய்து முடித்தவர்களும் சரீரத்தைவிட ஸன்னத்தர்களுமான அந்தசூரர்கள், அப்பொழுது, தங்களைக் கீர்த்தியோடும் வெற்றியோடும்சேர்க்கப்போகிறவர்களாகவும் பிரமசர்யத்தினுலும் வேதாத்தியயனமுதலியவைகளாலும் ஸம்பூர்ண தக்ஷிணைகளுள்ளயாகங்களாலும் அடையத்தக்கலோகங்களை நல்லயுத்தத்தினுல் சீக்கிரமாகவேஅடைய எண்ணங்கொண்டவர்களாகவும் பிராமணர்களைத்திருப்திசெய்வித்துத் தனித்தனியாக ஸவர்ணங்களையும் மீண்டும் பசுக்களையும்வஸ்திரங்களையும்கொடுத்து ஒருவரோடொருவர்ஸம்பாஷித்துக்கொண்டு ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற பிராமணஜ்ஞேத்தமர்களால் செய்யப்

க்ஷேமகரமான ஆசீர்வாதங்களைப்பெற்றவர்களாகவும் உத
ஹத்தையும் ஸந்தோஷத்தையும் அடைந்தவர்களாகவும் வி
மான ஜலத்தையெடுத்து ஆசமனஞ்செய்து அக்னியை நன்றாக
ாத்து யுத்தவிரதத்தை நாடி, அவ்வக்னி சாக்ஷியமாக உறுதி
ன நிச்சயித்தோடு அப்பொழுது ஒரு பிரதிஜ்ஞை செய்தார்,
, எல்லாப்பிராணிகளும் கேட்கும்படியாக உரத்தவார்த்தை
ச சொன்னார்கள்; எல்லோரும் (ஒன்றுகூடி) அர்ஜுனனைக
லவதில பிரதிஜ்ஞையையும் செய்தார்கள் நாங்கள் யுத
தில் தனஞ்சயனைக்கொல்லாமல் திரும்பினாலும் அல்லது
த அர்ஜுனனால் பீடிக்கப்பட்டுப் பயந்து புறங்காட்டி ஓடி
தாலும் அப்பொழுது விரதங்களை அனுஷ்டிக்காதவர்களுக்கு
த உலகங்களோ; பிரமஹத்தி செய்தவர்களுக்கு எந்த
ாகங்களோ, மதுபானம் பண்ணினவனுக்கும் குருவினுடைய
தினியிடம் ஆசைவைத்தவனுக்கும் எந்தலோகங்களோ, பிராம
ணனுடைய பொருளை அபஹரித்தவனுக்கும் அரசனுடைய அன
ந்தை அபஹரித்தவனுக்கும் சரணமடைந்தவனைக் கைவிட்ட
வனுக்கும் யாசிக்கிறவனைக் கொல்லுகிறவனுக்கும் வீட்டைக
ளுத்துகிறவர்களுக்கும் பசுவைக் கொல்லுகின்றவர்களுக்கும்
த லோகங்களோ, அபகாரம் செய்கிறவர்களுக்கும்
ரமமணர்களை விரோதிப்பவர்களுக்கும் எந்தலோகங்களோ,
கள் மனைவியினிடத்தில் ருதுகாலங்களில் அஞ்ஞானத்தினாலே
ரர்தவர்களுக்கும் சிராத்ததினத்தில் ஸ்திரீயோடு சேருகிறவர்
களுக்கும் தமஜாதியைமறைக்கிறவர்களுக்கும் எந்தலோகங்களோ,
ா அடைக்கலமாகக் கொடுத்தபொருளை அபகரிக்கிறவர்களுக
பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டதை அழிப்பவர்களுக்கும், எந்த
ாகங்களோ, ஆண்மையற்றவனோடு யுத்தம் செய்கிறவர்களுக
நீசனை அண்டுகின்றவர்களுக்கும் எந்தலோகங்களோ, நாஸ்தி
களுக்கும் அக்னியையும் தாயையும் தகப்பனையும் கைவிடுகிற
களுக்கும் பாபங்களைச் செய்தவர்களுக்கும் எந்தலோகங்
ளோ அந்த லோகங்களை நாங்கள் அடையக்கடவோம் இப்
ாழுது ரணகளத்தில் நாம் உலகத்தில் (ஒருவராலும்) செய்ய
டியாத காரியத்தைச் செய்வோமாகில் இஷ்டமான லோகங
அடைவோம், ஸம்சயமில்லை' என்றனர்.
அரசரே! அப்பொழுது, இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு, யுத்தகளத
அந்தச் சூரர்கள் பிதிருக்களால் அடையப்பட்ட திக்கைக்
ித்து யுத்தத்துக்காக அர்ஜுனனை அழைத்துக்கொண்டு (ரண
த்தை) நோக்கி வந்தார்கள் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான அந்த
சப்தர்களாலே அழைக்கப்பட்டவனும் சத்துரு பட்டணங
ஜயிக்கிறவனுமான அர்ஜுனன் தாமாதமையினோக்கி

'ராஜரே! யுத்தத்திற்கு அழைக்கப்பட்டால், நான் பின்வாங்கித்திரும்புவதில்லை' என்கிறவிரதம் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய யுத்தத்திற்காக ஸம்சப்தர்கள் என்னை அழைக்கிறார்கள் இதோ ஸுசர்மாவானவன் ஸஹோதரர்களோடுகூடி என்னை யுத்தத்துக்கு அழைக்கிறான் பரிவாரங்களுடன் கூடின இந்த ஸுசர்மாவைக் கொல்வதின் பொருட்டு நீர் எனக்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் புருஷஸ்ரேஷ்டரே! இவ்வாறு யுத்தத்துக்கு அழைத்தலை நான் ஸகிப்பதற்குச் சக்தனல்லேன் உண்மையாகவே உம்மிடத்தில் பிரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறேன் யுத்தத்தில் சத்துருக்களைக் கொல்லப்பட்டவர்களாகவே நீர் அறியும்' என்கிற வாக்கியத்தை உடனே கூறினன் யுதிஷ்டிரர், 'அப்பா! துரோணர் செய்யவிரும்பிய விஷயம் யதார்த்தமாக உன்னால் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது அவருடைய அந்த எண்ணமானது பொய்யாகும்படி நீ நடந்துகொள் மகாரதனே! துரோணரோ பலமுள்ளவர், சௌர்யமுள்ளவர், அஸ்திரவித்தையில் நல்ல பாண்டித்தியமுள்ளவர், யுத்தசிரமத்தைப் பொறுக்கும் சக்தியுடையவர் அந்தத் துரோணராலே என்னைப் பிடிப்பதானது பிரதிஜ்ஞை பண்ணப்பட்டிருக்கிறது' என்று சொல்ல, அர்ஜுனன், 'ஓ! அரசரே! இந்த ஸத்யஜித்தானவன் யுத்தத்தில் இப்பொழுது உம்மைக் காப்பாற்றுவான் பாஞ்சால ராஜகுமாரன் உயிரோடிருக்குங்காலத்தில் ஆசாரியர் தம்மனோரதத்தை அடையப்போகிறதில்லை பிரபுவே! புருஷஸ்ரேஷ்டனான ஸத்யஜித்தானவன் யுத்தத்தில் கொல்லப்படுவானானால் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்தும் எவ்விதத்திலும் (போரில்) நிற்கமுடியாது' என்று கூறினன்

பிறகு, அர்ஜுனன் தர்மராஜராலே அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவனும் ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ளப்பட்டவனும் அன்பினாலே பலவாறு பார்க்கப்பட்டவனுமானான் அர்ஜுனனுக்கு, ஆசீர்வாதங்களும் செய்யப்பட்டன பிறகு, பலசாலியான பார்த்தன் இந்தத்தர்மபுத்திரரைவிட்டுத் திரிகர்த்தர்களைக்குறித்துப் பசிகொண்ட சிங்கமானது பசியைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்காக மான்களுடைய கூட்டங்களைக்குறித்துச் செல்வதுபோல் எதிர்த்துச் சென்றான் பிறகு, துரியோதனனுடைய சேனையானது, மிக்க சந்தோஷத்தோடுகூடி, அர்ஜுனனால் விடப்பட்டிருக்கிற தர்மராஜரைப்பிடிக்கும் விஷயத்தில் மிக்க கோபங்கொண்டது பிறகு, அவ்விருஸேனைகளும் வர்ஷாகாலத்தில் அதிகமான ஜலமுள்ள கங்கையும் ஸரயுவும்போல ஒன்றை ஒன்று பராக்கிரமத்தோடு வேகமாக எதிர்த்தன.

பதினேட்டாவது அத்யாயம்.

ஸம்சப்தகவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் ஸம்சப்தகர்களோடு போர்புரிந்தது)

மன்னவரே! பிறகு, ஸம்சப்தகர்கள் ஸந்தோஷத்தோடு அர்த்தசந்திரன் என்று பெயருள்ளதாக அணிவகுக்கப்பட்ட ரதங்களோடு ஸமமான இடத்தில் (யுத்தத்திற்கு) உறுதியாக நின்றார்கள். அவர்கள், (யுத்தத்திற்குச்) ஸந்தோஷத்தோடு வருகின்ற அர்ஜுனனைக் கண்டு[1] அதிக ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள். புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான திரிகர்த்தர்கள் அப்பொழுது பெரிய சப்தத்தோடு கர்ஜித்தார்கள். அந்தச் சப்தமானது எல்லாத் திக்குக்களையும் திக்குக்களின் மத்திகளையும் ஆகாயத்தையும் நன்கு சூழ்ந்துகொண்டது. உலகமானது மூடப்பட்டிருப்பதினால் அந்த ஸமயத்தில் எதிரொலியுண்டாகவில்லை. அந்த அர்ஜுனனானவன் அந்த ஸம்சப்தகர்களை மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்தவர்களாகக் கண்டு சிறிது புன்னகைகொண்டு கிருஷ்ணனைப் பார்த்து, 'தேவகீநந்தனரே! இப்பொழுது யுத்தகளத்தில் பிராணனை விடப் போகிறவர்களும் ஸகோதரர்களுமான இந்தத் திரிகர்த்தர்கள் அழ வேண்டிய ஸமயத்தில் மிகுந்த மனக்களிப்புடனிருக்கிறார்கள், பாரும்! அல்லது, இது அவர்களுக்கு ஸந்தோஷிக்கும் காலமே, ஸம்சயமில்லை. ஏனெனில், அற்பர்களால் அடையமுடியாத உலகங்களைப் போரில் அடையப் போகிறார்களன்றோ? யுத்தரங்கத்தில் இவர்கள் என்னால் கொல்லப்பட்டு உத்தம லோகங்களை அடையப் போகிறார்கள்' என்று இவ்விதமான வார்த்தையைக் கூறினன். இவ்வாறு ஹ்ருஷீகேசரை நோக்கிச் சொல்லிவிட்டு, பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ளவனான அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற திரிகர்த்தர்களுடைய சேனையை அணுகினன். அவன் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேவதத்தம் என்கிற சங்கத்தை எடுத்துப் பெரிய கோஷத்தினாலே திக்குக்களை நிரப்பிக்கொண்டு வேகமாக ஊதினன். அந்தச் சப்தத்தினாலே பயந்த ஸம்சப்தக சேனையானது யுத்தகளத்தில் இரும்பினால் செய்யப்பட்ட பிரதிமைபோல அசைவற்று நின்றது. பரதஶ்ரேஷ்டரே! அப்பொழுது, அசைவற்ற அந்தச் சேனையானது, ஸமர்த்தர்களான சிற்பிகளாலே சித்திரப்படத்திலெழுதப்பட்டது

போல விளஙகியது அபபொழுது ஸைனிகாகளுடைய ஆகாயததை மறைககினற அநதச சபதததிஞலே பூமிமுழுவதும மகாஸமுததிரமும எதிரொலி கொணடன. போாவீராகளுடைய அநதச சபதததிஞலே காதுகள செவிடுபடுமபடி செயயபபட்டன. அவாகளுடைய குதிரைகள கணகளைப புரட்டி விழிததுககொணடு அசைவறறிருககிற காதும கழுததும காலுமுளளவைகளாக மூததிரததையும ரததததையும பெருககிவிடடன பிறகு, சபதம அடஙகியது அதனல அவாகள ஸநதோஷததை அடைநதவாகளாஞாகள பிறகு, அநத ஸமசபதகாகள பிரஜஞையை அடைநது, படையையும நிலைநிறுததி ஒரே ஸமயததில கழுகிறகுகள பூணட அமபுகளை அாஜுனனமீது பிரயோகிததாாகள பராககிரமசாலியான அாஜுனன ஆயிரககணககான அவவமபுகளைத தனனிடம வருதறகுளளாகவே விரைவாகச செலலுகினற ஐமபதுபாணஙகளால சீககிரமாக அறுததான பிறகு, அவாகள மறுபடியும அாஜுனனைக கூாமையான பபபததுக கணைகளால நனறுக அடிததாாகள. பிறகு, பாாததன அவாகளை மும்மூனறு பாணஙகளால அடிததான. அரசரே! பிறகு, ஒவவொருவரும பாாததனை ஐநது ஐநது பாணஙகளால அடிததாாகள பராககிரமசாலியான அநத அாஜுனனும அவாகளை இரணடு இரணடு பாணஙகளால திருபபி அடிததான திரும்பவும, கோபமூணட அநத ஸமசபதகாகள, கேசவரோடிருககும அாஜுனனை, தடாகததை மழைகளால நிரபபுவதுபோலக கூாமையான அமபுகளால நிரபபிஞாகள பிறகு, காட்டில பூதத மரஙகளுடைய கூடடததை நோககி வணடுககூட்டஙகளவநது விழுவதுபோல அாஜுனனமீது லக்ஷம பாணஙகள வநதுவிழுநதன. பிறகு, ஸுபாகுவானவன உருககிஞலாகிய முபபது பாணஙகளாலே ஸவயஸாசியைக கிரீடததில [1] நனறுக அடிததான. கிரீடியானவன, கிரீடததில இருபபவைகளும பொறகட்டுககளுளளவைகளுமான அநதப பாணஙகளாலே பொனமயமான தலைஅலஙகாரமுளளதும உயாததூககி நிறுததபபடடதுமான யூபஸதமபமபோல விளஙகிஞன பாணடவன யுதததததில அாததசநதிர பாணததிஞல ஸுபாகுவினுடைய கையுறையை அறுதது மீணடும அவனமீதும அமபு மழைகளைப பொழிநதான பிறகு ஸுசாமாவும ஸுரதனும ஸுதாமாவும ஸுதனுவும ஸுபாகுவும பததுபபததுப பாணஙகளால கிரீடியை அடிததாாகள சிறநத வானரததைத துவஜமாககொணட அாஜுனன அவாகளெல

1 [illegible]

வேலரையும் தனித்தனியாக அம்புகளால் திருப்பி அடித்து, அவர்களுடைய கொடிகளையும் பாணங்களையும் பல்லங்களால் அறுத்தான்; அம்புகளாலே ஸுதன்வாவினுடைய தனுஸை அறுத்து அவனுடைய குதிரைகளையும் கொன்றான்; பிறகு, தலைப்பாகையோடுகூடிய அவனுடைய தலையையும் சரீரத்தினின்று கீழே தள்ளினான். அவன், (சத்துரு) ஸைனியங்களில் இரண்டாயிரம் யுத்தவீரர்களைக் கொன்றான். அந்தவீரன் விழுந்தவுடன், அவனைத் தொடர்ந்து வந்திருந்தவர்கள் பயந்தார்கள். கொடிய யுத்தவீரர்களால் அதிகமாகத் தடுக்கப்பட்டவர்களும் புகழ்பெற்றவர்களுமாகிய அவர்கள் துரியோதனனுடைய ஸைன்யமிருக்குமிடத்திற்குப் பயந்து நடுங்கி ஓடினார்கள். பிறகு, கோபமுண்ட இந்திரகுமாரனான அர்ஜுனன் அந்தப் பெரிய ஸேனையை, ஸூரியன் கிரணங்களால் இருளையழிப்பதுபோலத் தொடர்ச்சியான அம்புக்கூட்டங்களால் அழித்தான். பிறகு, ஸவ்யஸாசி மிக்க கோபத்தையடைந்ததனால், அந்த ஸைன்யமானது தோல்வியடைந்து நான்கு பக்கங்களிலும் பதுங்கவே, த்ரிகர்த்தர்களைப் பயம் வந்து அடைந்தது. அவர்கள் அர்ஜுனனாலே பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளால் துன்பமடைந்து பயந்த மான்கூட்டங்களைப்போல அங்கங்கு மயக்கமுற்றார்கள். பிறகு, த்ரிகர்த்தராஜன் கோபங்கொண்டு அந்த மகாரதர்களைப் பார்த்து, 'ஓ! சூரர்களே! நீங்கள் ஓடவேண்டாம். பயத்தைப் பாராட்டுவதற்கு நீங்கள் தகுதியுள்ளவர்களல்லீர். எல்லா ஸைனிகர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது கோரமான சபதங்களைச் செய்துவிட்டு, பிறகு, துரியோதனனுடைய ஸைன்யத்தையடைந்து முக்கியமாக என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள்? யுத்தத்தில் நேர்ந்த இச்செய்கையினாலே உலகத்தில் நீங்கள் ஏன் பரிஹஸிக்கப்படமாட்டீர்கள்? நாமெல்லோரும் ஒன்றுசேர்வோம். அவரவருடைய பலத்துக்குத் தகுந்தபடி (யுத்தஞ்செய்யத்) திரும்புங்கள்' என்று சொன்னான். வேந்தரே! இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்ட அவர்கள் அடிக்கடி உரத்த ஸிம்மநாதஞ்செய்தார்கள். அந்தவீரர்கள் ஒருவரை ஒருவர் ஸந்தோஷப்படும்படி செய்துகொண்டு சங்கங்களையும் முழக்கினார்கள். பிறகு, அந்த ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களும் [1] நாராயணர்களும் கோபாலர்களும் ம்ருத்யுவை எப்பொழுதும் தடுக்கமுடியாதென்று எண்ணி (யுத்தத்திற்கு) மறுபடியும் திரும்பினார்கள்.

---

1. 'கோபாலர்களான நாராயணர்களும்' என்றுமாம்.

பததோன்பதாவது அத்யாயம்

ஸம்சபதகவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் ஸம்சப்தகர்களோடு போர்புரிந்தது)

பிறகு, அரஜுனன, திருமபிவந்து அநதஸமசபதகரகளுடைய கூடடஙகளைககணடு மகாதமாவான வாஸுதேவரைப பாரதது, 'ஹருஷீகேசரே! ஸமசபதகரகளுடைய கூடடஙகளைக குறிததுக குதிரைகளை நடததும, இவரகள உயிரோடிருககுமளவும யுததததைவிடடு விலகாரகளெனபது எனனெணணம பயஙகரமான எனனுடைய அஸதிரபலததையும கைகளினபலததையும தனுவினபலததையும பாரும இபபொழுது, கோபஙகொணட ருததிரர பசுககளை வீழததுவதுபோல இவரகளைவீழததபபோகிறேன' எனறுசொனனான. பிறகு, கிருஷணன சிரிததுககொணடு மஙகளவசனததாலே அவனை ஸநதோஷபபடுததி, ஒருவராலும ஜயிககமுடியாத அரஜுனனாவன (யுததகளததில) எஙகெஙகு (செலல) விருமபினானோ அஙகஙகு அவனைப பிரவேசிககச செயதார. அபபொழுது வெணமையானகுதிரைகளாலே யுதததில இழுககபபடுகினற அநத ரதமானது ஆகாயததில ஸஞசரிககினற விமானமபோல மிகவுமபிரகாசிததது மனனரே! பிறகு, அநதரத்மானது முனபு தேவாஸுரயுதததில இநதிரனுடைய ரதமபோல மணடலகதிகளையும (பலவிதமான) போககுவரவுகளையுமசெயதது. பிறகு, நாராயணரகள கோபஙகொணடு பலவித ஆயுதஙகளைக கையிலெடுதது அமபுககூடடஙகளாலே அரஜுனனை மறைததுககொணடு நானகுபககமும சூழநதுகொணடாரகள பரதஶரேஷடரே! அவரகள யுததகளததில கிருஷணனோடுகூடின குநதிபுததிரனான தனஞசயனை ஒரு முகூரததகாலததிறகுள கணணுககுப புலபபடாதவனாககச செயதாரகள. பலகுனனோ கோபஙகொணடு யுதததில இருமடஙகு அதிகரிதத பராககிரமமுளளவனாகக காணடீவம எனனும விலலைஉருவித துடைதது யுததஞசெயவதறகாகச சீககிரமாக எடுததான அவன கோபததுககடையாளமான புருவநெறிததலை முகததில உணடுபணணிககொணடு தேவதததம எனகிற பெரியசஙகததை ஊதினான பிறகு, அவன சததுருககூடடஙகளைககொலலககூடியதும தவஷடாவைததேவதையாககொணடதுமான அஸதிரமநதிரததை மனததினால ஜபிததான பிறகு, (அநதமநதிரசகதியினால) ஆயிரககணககான அரஜுனஸவரூபஙகள தனிததனியாகத தோனறின. பலவிதரூபஙகளோடு

கூடின அந்த அர்ஜுனனுடைய பிரதிரூபங்களாலே அந்த நாராயணர்கள் மோகித்து ஒருவரையொருவர் அர்ஜுனனென்றெண்ணித் தங்களைத் தாங்களே கொன்றுகொண்டார்கள். 'இவன் அர்ஜுனன், இவன் கோவிந்தன், இவர்கள் கிருஷ்ணார்ச்சுனர்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டு மிக்க புத்தி மயக்கங்கொண்டு யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் கொன்றார்கள் பாரதஸ்ரேஷ்டரே! யுத்தகளத்தில் உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் (இப்படி) ஒருவரையொருவர் அடித்துக் கொண்டார்கள்; உத்தமமான அஸ்திரத்தினாலே மோகத்தை அடைந்து ஒருவரால் ஒருவர் நாசமடைந்தார்கள் அவர்கள் இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட சரீரமுள்ளவர்களாக ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள் யுத்த வீரர்கள் ரணகளத்தில் பூத்திருக்கின்ற பலாச விருக்ஷங்களைப்போல விளங்கினார்கள் அந்த வீரர்கள் இரத்தப்பெருக்குப்பெருகுகின்றவர்களும் இரத்தத்தால் நன்குநனைக்கப்பட்டவர்களுமாகி யுத்தபூமியில் செஞ்சந்தனக் குழம்பினால் பூசப்பட்டவர்கள்போல விளங்கினார்கள் பிறகு, பீபத்ஸுவானவன் காண்டீவமென்கிற வில்லை வலிமையுடன் அசைவுறச் செய்து, சூரியன் கிரணங்களால் இருளை அடிப்பதுபோலக் கூர்மையான அம்புகளாலே அவர்களை அடித்தான். மாண்டவர்கள் போக, மிகுந்திருக்கின்ற அந்தப் போர்வீரர்கள் மறுபடியும் தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்துகொண்டு அம்பு மழைகளாலே அவனைக் குதிரைகளோடும் கொடிமரத்தோடும் தேரோடும் கூடக் கண்ணுக்குப் புலப்படாதபடி செய்தார்கள். அர்ஜுனன் அவர்களால் விடப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளையும் அவர்களுடைய அஸ்திரத்தையும் சாம்பலாக்கச் செய்து அந்த வீரர்களை யமலோகத்திற்கு அனுப்பினான் பிறகு, அவன், பெருநகை செய்து, லலித்தர்களையும் மாளவர்களையும் மாவேல்லகர்களையும் திரிகர்த்தர்களையும் யௌதேயர்களையும் அம்புகளால் அடித்தான் அந்த வீரனாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்த க்ஷத்திரியர்கள் காலனால் தூண்டப்பட்டுப் பார்த்தன்மீது நானாவிதமான பாணஸமூகங்களைப் பிரயோகித்தார்கள் அந்த ரணகளத்தில் கோரமான அம்புமழையினால் நன்றாக்மூடப்பட்டுக் கொடிமரமும் அர்ஜுனனும் தேரும் வாஸுதேவரும் காணப்படவில்லை பிறகு, அவர்கள் லக்ஷ்யத்தினின்று தவறாத பாணங்களையுடையவர்களாயிருத்தலால் ஒருவரை ஒருவர் எதிரில் (வீரவாதத்தால்) அழைத்தார்கள் கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் கொல்லப்பட்டார்களென்று அப்பொழுது மகிழ்ச்சியினால் வஸ்திரங்களை வீசினார்கள் அந்த யுத்தபூமியில் வீரர்கள் ஆயிரக்கணக்காகப் பேரீவாத்தியங்களையும் மிருதங்கங்களையும் அடித்துச் சங்கங்களையும் ஊதினார்கள், உக்கிரமான ஸிம்மநாத சப்தங்களை

யும செயதாாகள பிறகு, வாஸுதேவா, ஸரமததையடைநது வோவையுடையவராகி, அாஜுனனைபபாாதது, 'பாாதத!' நீ எஙகு இருககிருய? உனனை நான காணவிலலை சததுருககளை அழிபபவனே! நீ பிழைததிருககிருயா?' எனறு கேடடாா அவ ருடைய அநத வாாததையைக கேடடுத தனஞசயன விரைவுடன வாயவயாஸதிரததினுல அவாகளால பொழியபபடும அமபு மழையை விலககினன பிறகு, வாயுபகவான உலாநத இலைச்சரு குகளுடைய கூடடஙகளைபபோல, ஸமசபதகாகளுடைய கூடடங களைக குதிரைகளோடும யானைகளோடும தோகளோடும ஆயுதஙக ளோடும அடிததுககொணடுபோனுன மனனரே! காறறினுலே கொணடுபோகபபடுகினற அநதச ச்ததுரு வீராகள ஒரேகாலத தில மரஙகளினினறு பறநது போகினற பக்ஷிகள போல மிகவும பிரகாசிததனா தனஞசயன அவாகளை அவவாறு வியாகுல மடைநதவாகளாகச செயதுவிடடுக கூாமையான பாணஙகளி னுலே லக்ஷம வீராகளையும விரைநது கொனருன, பலலஙகளாலே அவாகளுடைய தலைகளையும ஆயுதஙகளோடு கூடிய கைகளையும அறுததான, யானையின துதிககைகளுககொபபான தொடைகளை யும அமபுகளால பூமியில தளளினுன தனஞசயன சததுருக களைப புறமறுபடடவாகளாகவும கால, தலை, கண, விரலகள இவைகளை இழநதவாகளாகவும அனேக அஙகஙகளும அவயவங களும குறைநதவாகளாகவும செயதான [1]கநதாவ நகரமபோனற வைகளும, முறைபபடி ஏறபடுததபபடடவைகளுமான தோகளை அமபுகளால துணடிததுககொணடு சததுருககளைக குதிரைகளும தோகளும யானைகளும அறறவாகளாகச செயதான அநத யுதத பூமியில ஒவவோரிடததில அறுககபபடடிருககினற ரதஙகளி லுளள சில கொடிமரஙகளுடைய கூடடஙகள தலையிலலாத பனங காடுகளபோல ஆஙகாஙகு பிரகாசிததன மேலேறியிருககினற யுதத வீராகளுடன கூடின யானைகள கொடிததுணிகளோடும அஙகுசஙகளோடும கொடிமரஙகளோடுமகூட இநதிரனுடைய வஜ்ராயுதததினுல அடிககபபடட மரஙகளோடு கூடின மலைகள போலக கீழே விழுநதன

குதிரைகள பாாததனுடைய அமபுகளாலடிககபபடடுத தலை அலஙகாரமான சாமரஙகளோடுமகவசஙகளோடுமநரமபுகளுமகண களும சரிய ஸாதிகளநழுவப பூமியில விழுநதன காலாடகளகததி களும அமபுகளுமஒடிககபபடடும [2]கவசஙகளும ரிஷடிகளும சகதி

1 பீஷமபாவம 402-பககம குறிபபிறகாணக

2 கூறியது கூறலால ஒருசொல விடபபடடது

களும அறுககபபட்டும அடிபட்டு மிகக வாட்டததுடன கிடநதாா கள கொலலபபட்டவாகளாலும கொலலபபடுகினறவாகளாலும விழுகினறவாகளாலும விழுநதவாகளாலும சுறறுகினறவாகளாலும விடமநாதம செயகினறவாகளாலும யுததமானது பயஙகரமாக விளஙகியது மிகுதியாகததோனறின புழுதியும உதிர மழைகளால தணிநதது. பூமியும அனேகம தலையிலலா முணடஙகளாலே நெருஙகியதும பிரவேசிககமுடியாததுமாயிறறு யுததகளததில பயஙகரமும அருவருககததககதுமாயிருககினற பீபதஸ ரஸமெலலும அநதவழியானது, பிரளயகாலததில பிராணிகளைக கொலலுகினற ருதரருடைய உததியானமபோல விளஙகியது பாாததனுலே அடிககப்படுகினற அநத யுததவீராகள, குதிரைகளும தோகளும யானைகளும நிலைதவறியோட, அவனுககெதிராகவே பிராணனைவிட்டு இநதிரனுககு விருநதினாராளுாகள பரதஸரேஷடரே! அடிககபபட்டுப பிராணனைஇழநத அநதமகாரதாகளாலே அநதப பூமி முழுதும நானகு பககததிலும பரபபபபட்டு விளஙகியது ஸவயஸாசியானவன அஜாககிரதையோடிருககும இநதச சமயததில, துரோணா, அணிவகுககபபட்ட சேனையுடன யுதிஷடிரருககு அருகில வநதாா யுதிஷடிரரைப பிடிகக எணணம கொணடவாகளும நனறுக அடிகக வலைமையுளளவாகளுமான போாவீராகள, அணிவகுககபபட்ட சேனையுடன வேகததோடு அநதத தாமபுததிரரை எதிாததாாகள அபபொழுது கைகலநத பெருமபோா நோநதது

இருபதாவது அதயாயம

ஸமசபதகவதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஸஙகுலயுந்தவீர்ணனம)

பரதஸரேஷடரே! ராஜேநதிரரே! அபபொழுது மகாரதிகரும பரதவாஜபுதரருமான துரோணா அநத இரவைககழிததுத துரியோதனனை நோககிப பலவாறுன வாாததைகளைக கூறினா அாஜுனன தாமபுததிரருககுக காவலகளை ஏறபடுததிவிட்டு ஸமசபதகாகளைக கொலவதறகாக அநதக கூட்டஙகளோடு(போா புரியப) போனவுடன, துரோணா தமசேனையை அணிவகுததுக கொணடு தாமராஜரைப பிடிகக விருமபிப பாணடவாகளுடைய பெரிய சேனையை எதிாததுச செனறாா யுதிஷடிரா, கருடவடிவமாக வகுககபபட்ட பாரதவாஜருடைய அநதச சேனையைககணடு அாததசசநதிராகாரமாக எதிா அணிவகுததாா மகாரதாான

பாரதவாஜா அநதக கருடவயூகததிறகு முகமாகவிருநத
துரியோதனராஜன பரிவாரஙகளாலும ஸகோதராகளாலுமசூ
படடு (அநதககருட வயூஹததிறகுத) தலையாயிருநதான கி
வாமாவும கணைதொடுபபவாகளுள மிகச சிறநத கிருபரும க
ளானாகள பூதசாமா, க்ஷேமசாமா, வீரயவானன கரகாக்ஷ
களிஙகாகள, ஸிமஹலாகள, கிழநாடடிலுளள சூராகள, ஆ
கள, தசேரகாகள, சகாகள, யவனாகள, காமபோஜாகள, ஹ
பதாகள, சூரஸேனாகள, தரதாகள, மததிரதேசததுவீரா
கேகயாகள ஆகிய இவாகள, நனகுகவசம பூணடு, யானைகள
ரைகள தோகள காலாடபடைகள இவைகளுடைய கூடட
ளோடு கூடி (அநதககருடவயூகததினுடைய) கழுததில நின
கள பூரிஸரவஸ, சலலியன, ஸோமதததன, பாஹலிகன இ
வீராகள ஓா அக்ஷௌஹிணி சேனையினுல சூழபபடடு (அந
கருடவயூஹததினுடைய) வலபபககததில நினறாகள அவ
தேசததரசாகளான விநதானுவிநதாகளும காமபோஜனும ல
க்ஷிணனும (வயூககருடனுடைய) இடபபககததை அடை
துரோணபுததிரரான அஸவததாமாவுககுமுன நினறாகள
பஷடாகளும களிஙகாகளும மாகதாகளும பௌணடராக
மதரகாகளும காநதாராகளும சகுனாகளும கிழநாடடு வீராக
மலைநாடடு வீராகளும வஸாதிகளும (வயூக கருடனுடைய)
புறததில நினறாகள ஸூாயகுமாரனன காணன புததி
ளோடும ஞாதிகளோடும பநதுககளோடுமசோநது பலதேசங
லிருநது வநதிருககினற பெரிய சேனையோடு (அநத வயூஹக
னுடைய) வாலில நினறுன அரசரே! யுததததில ஸமாத
ளான ஜயதரதனும பீமரதனும ஸமபாதியும ரிஷபனும ஜய
பூமிஞசயனும விருஷனும கராதனும மஹாபலமுளள நைஷத
பெரிய சேனையினுல சூழபபடடவாகளாகவும பிரமமலோகத
முனனிடடவாகளாகவும உமது கருடவயூஹததினுடைய மா
நினறாகள துரோணரால காலாடகளாலும குதிரைகளா
தோகளாலும யானைகளாலும ஏறபடுததபபடட வயூஹமான
காறறினுல அதிகமாகக கொநதளிககினற ஸமுததிரமபோ
நிலை தவறினதாகக காணபபடடது வெயிறகாலததினு
முடிவில மினனலுடனும இடியுடனும கூடிய மேகஙகள எல
திககுககளினினறும புறபபடுவதுபோல யுததம செயய எண
கொணட வீராகள அநத வயூககருடனுடைய சிறகுகளினின
சிறகு ஓரஙகளினினறும வெளிவநதாாகள அரசரே! அநத
கததின மததியில பிராகஜயோதிஷதேசாதிபதியானவன முன

விததமசெயயபபடடிருககிற யானையினமீதேறி உதயபாவதத சூரியனபோல விளஙகினன அரசரே! மாலைகளோடுமமுததுககளோடும கூடியதும தூககிபபிடிககபபடடதும பௌாண ணியில கருததிகையோடுசோநத சநதிரனபோல விளஙகுவது ன வெணகுடையினுலும விளஙகினன கறுதத மைககுவியலைப னறதும மதமயககமுளளதுமான யானையானது மகாமேகங ாலே மிகுநதமழைபொழியபபடட பெரியமலைபோல விளஙகி பறபல ஆயுதஙகளைப பூஷணமாககொணடவாகளும மலை டில வலிககினறவாகளும சூராகளுமான பலவித அரசாக ாடுகூடி, தேவாகளுடைய கூடடஙகளோடுகூடிய இநதிரன ால (பிராகஜயோதிஷாதிபதியானவன) விளஙகினன பிறகு, ஷடிரா, மனிதாகளால வகுககமுடியாத அநதவயூஹததைச நருககளால ஜயிககததகாததெனறுகணடு, யுததகளததில ஷடதயுமனனைபபாாதது, 'பிரபுவே! புறவின நிறததிறகொப ன நிறமுளள குதிரைகளையுடையவனே! நான பிராமமணரு ய வசததை இபபொழுது அடையாவணணம (சேனைகளுககுக டளையிடு' எனறு சொனனா திருஷடதயுமனன, 'நலல விரத டையவரே! முயறசிசெயகினற துரோணருடைய வசததை நீா டையமாடடீா, நான இபபொழுது பரிவாரஙகளோடு கூடின ரோணரைத தடுககபபோகினறேன குருகுலததில உதிததவ! நான உயிரோடிருககுமளவும நீா மனககவலையடைதல ாது துரோணா யுததததில எனனை எவவிதததாலும ஜயிக சகதியுளளவராக மாடடாரனறோ?' எனறு சொனனன. பல ளவனும புறவினிறமுளள குதிரைகளையுடையவனும துருபத ாரனுமான திருஷடதயுமனன இவவாறுசொலலிவிடடுத தான ணஙகளை இறைததுககொணடு துரோணரைநோககி அவா ஸமீ திலோடிவநதான (தமககு) விருபபமிலலாத தோறறமுளள நம (யுதததிறகுமுனவநது) நிறகினறவனுமான திருஷடத னனைககணடு, துரோணா ஒருக்ஷணததிறகுள அதிகஸநதோஷ ற மனததையுடையவரானா மகாராஜரே! அநதத்திருஷடத னன துரோணரைககொலலவதறகாகவே பிறநதவன அவனி திலிருநது மரணததை அடையவேணடியவராயிருபபதால, ரோணா மதிமயஙகினா, அநதயுததகளததில அநதசசேனையை ரில பாாபபதறகுச சிறிதும சகதியறறவரானா பிறகு, அவா தகளததில திருஷடதயுமனனை விடடுவிடடுத துருபதனுடைய னையினமீது கூாமையான அமபுகளை இறைததுககொணடு கிரமாகச சென்றா அநதப பிராமமணரான துரோணா ருபதனுடைய பெரியசேனையைப பிளநதாா சததுருககளை

அழிப்பவனும் உம்முடைய குமாரனுமான துர்முகன் அ
த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்துத் துரோணருக்குப் பிரியத்தை
செய்யவிரும்பி அவனைத் தடுத்தான் பரதகுலத்திற்பிறந்தவ
சூரனான பார்ஷதனுக்கும் துர்முகனுக்கும் மிக்கபயங்கரம
கைகலந்தயுத்தம் நேர்ந்தது. பார்ஷதன் அம்புக்கூட்டத்தின
துர்முகனைச் சீக்கிரமாக மறைத்துத் துரோணரைப் பெரித
அம்புப்பிரவாஹத்தினால் தடுத்தான் துரோணர் சாற்புற
தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு உம்முடைய குமாரன் மிகுந்த முய
யுள்ளவனாகிப் பலவித அடையாளங்கொண்ட அம்புக்கூட
களால் பார்ஷதனை நன்றாக மோஹிக்கச்செய்தான் பாஞ்சா
களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் தலைவர்களான அவ்விருவரும்
த்தில் எதிர்த்து நிற்குங்காலத்தில் துரோணர் யுதிஷ்டிரருடை
ஸேனையைப் பாணங்களால் பலவாறாக அடித்தார் மேகங்
காற்றினால் நான்குபக்கங்களிலும் சிதற அடிக்கப்படுவதுபோ
பார்த்தனுடையபடைகள் ஓரோரிடத்தில் அதிகமாகப் பிளக
பட்டன. வேந்தரே! ஒரு முகூர்த்தகாலம் அந்தயுத்தம் பார
இனபமாக இருந்தது. பிறகு, பயித்தியம்பிடித்ததுபோல வர
கடந்திருந்தது. ஆகாயமும் திக்குக்களும் பூமியும் சூரியன
பிரகாசிக்கவேயில்லை. அரசரே! தமரும் பிறரும் ஒருவராலெ
வர் அறியப்படவில்லை. அனுமானத்தினாலும் குறிப்புகளால
அந்தயுத்தம் நடந்தது, அந்தயுத்தவீரர்களுடைய சூடாரத்த
களிலும் பொன் ஆபரணங்களிலும் கவசங்களிலும் சூரியனுடை
காந்திக்குச்சமமாக விளங்கும் கிரணங்கள் பிரகாசித்தன. யுத்
தில் நான்குபக்கங்களிலும் சிதறியிருக்கின்ற கொடிகளுள்ள ர
கள் யானைகள் குதிரைகள் இவற்றின் அந்த உருவமானது கொ
குக்களுடன் கலந்த மேகம்போலக் காந்தியுள்ளதாகக் காணப்ப
டது. மனிதர்கள் மனிதர்களையே கொன்றார்கள். பலமுள்ளகுதிர
கள் குதிரைகளைக் கொன்றன தேராளிகள் தேராளிகளை வதைசெ
தார்கள். யானைகள் சிறந்தயானைகளைக் கொன்றன. உயர்த்தப்
நிறுத்தப்பட்ட கொடிகளுள்ள யானைகளுக்கு உத்தமமான யா
களோடு க்ஷணத்தில் நெருங்கியதும் பயங்கரமுமான யுத்தமே
த்து. சரீரத்தோடு சரீரத்தைச்சேர்த்து ஒன்றைமற்றொன்று இ
கின்ற அந்தயானைகளுடைய தந்தஸமூகங்களின் உராய்தலினா
புகையுடன்கூடின நெருப்பு உண்டாயிற்று. அதிகமாக அசை
பதாகைகளுள்ளவையும் தந்தங்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட
நெருப்புக்களையுடையவையுமான அந்தயானைகள், ஆகாசத்த
யடைந்து மின்னலுடன்கூடிய மேகங்களைப்போல இருந்தன. தள

னறவைகளும காஜிககினறவைகளும கீழே விழுகினறவை
ளுமான யானைகளாலே வியாபிககபபடட பூமியானது,
மகஙகளாலே சூழபபடட காாகாலதது ஆகாயம போலா
றறு அமபுகளாலும தோமரஙகளாலும ரிஷடிகளாலும
டிககபபடட அநதயானைகளுடைய சபதமானது பிரளய
ாலதது மேகஙகளுடைய சபதமபோலத தோனறியது
லலாயானைகளுளளும சிலயானைகள தோமரஙகளால அடிக
பபடடன உததமகஜஙகள பாணஙகளால பிளககபபடடு
திகமாகபபயநதன மறறவைகள சபததைதயே உணடுபண
ரின அபபொழுது சிலயானைகள யானைகளால கொமபுகளால
டிககபபடடு உதபாதமேகஙகளபோலக கோரமான தீனஸவரத
த வெளியிடடன உததமமான யானைகளாலே (யுததரஙகத
தினறு) தோறகசசெயயபபடட யானைகள சிறநத அஙகுசஙகளை
டையமாவுததாகளால நனறாக அடிததுததுணடபபடடு மறுபடி
ம வநதன யானைவீராகளால யானைவீராகள அமபுகளாலும
தாமரஙகளாலும அடிககபபடடு ஆயுதஙகளையும அஙகுசஙகளை
ம விடடுவிடடு யானைகளினினறு பூமியிலவிழுநதாாகள வீரா
ளயிழநதயானைகள ஆஙகாஙகு கததிககொணடும ஒனறோ
டானறு மோதிககொணடும சிதறினமேகஙகளபோல விழுநதன
தாமரஙகளாலும ஈடடிகளாலும கோடாலிகளாலும அடிககப
டடவையும அடிககபபடுகினறவையுமான யானைகள தீனஸவரத
த வெளியிடடுககொணடு விழுநதன நானகுபககஙகளிலும
ழுகினற அநதயானைகளுடைய மலைபோனற சரீரஙகளால தாக
பபடடபூமியானது உடனே நடுஙகிறறு, அலறவும அலறியது
னைககாராகளோடும பதாகைகளோடுமகூடி நானகுபககங
ரிலும நாசஞசெயயபபடடிருககிற யானைகளாலே பூமியானது
நறியிருககினற மலைகளால விளஙகுவதுபோல விளஙகியது
நததில யானையினமீதிருநத வீராகள, தோாளிகளால பலலங
ாால பிளககபபடட மாாபபையுடையவாகளும சிதறின அஙகுசங
நுமதோமரஙகளுமுளளவாகளுமாகக கீழேதளளபபடடாாகள
றும சிலயானைகள அமபுகளாலடிககபபடடு கிரௌஞசபகஷிகள
பால அலறிககொணடும சததுருககளையும தமமைச சேரநதவா
ளயும அடிததுககொணடும பததுத்திககுககளிலும ஓடின அரச
[1] பூமியானது (கொலலபபடட) யானைகள குதிரைகள ரதவீரா
ர இவறறின சரீரஙகளுடைய கூடடஙகளால நனறாக மூடபபட
தும மாமஸததினாலும இரததததினாலும சேறுளளதுமாகிவிட
து யானைகளாலே நொருககி நுனிககொமபுகளாலே உயரத
ககி எறியபபடட பெரியரதஙகள சகரமுளளவைகளாயிருநதும

ரதங்களாலேயே சக்ரமற்றவைகளாயின ரதங்கள் ரதிகளை இழந்தவையாகவும் குதிரைகள் குதிரைவீரர்களை இழந்தவையாகவும் யானைகள் யானைவீரர்களை இழந்தவையாகவும் பயத்தினால் துன்பமுற்றவைகளாகித் திக்குக்களில் ஓடின இந்த யுத்தத்தில் தகப்பன் புத்திரனைக் கொன்றான் அவ்வாறே, புத்திரனும் தகப்பனைக் கொன்றான் இவ்விதமாக நெருங்கின யுத்தமானது நேர்ந்தது ஒன்றுமறியப்படவில்லை யுத்தவீரர்கள் கணுக்கால்வரையில் புதைகின்ற ரக்தச் சேறுகளால், ஜ்வலிக்கின்ற காட்டுத்தீக்களால் நாற்புறங்களிலும் சூழப்பட்ட பெரியமரங்களைப்போல் வாட்டமுற்றார்கள் வஸ்திரங்களும் கவசங்களும் குடைகளும் பதாகைகளும் இரத்தங்களால் நனைக்கப்பட்டன எல்லாம் ரக்தமாகவே காணப்பட்டன கிழே தள்ளப்பட்ட குதிரைக்கூட்டங்களும், தேர்க்கூட்டங்களும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களும் பலவாறாகத் தேருருளைகளின் நுனிகளாலே பலமுறை திரும்பிவந்து நன்றாகப் பொடிபண்ணப்பட்டன யானைக்கூட்டமாகிற மகாவேகமுள்ள துருமரித்த மனிதர்களாகிற பாசிக்கொத்துக்களுள்ளதும் ரதங்களுடைய கூட்டமாகிற நெருங்கினசுழல்களுள்ளதுமான அந்த சைன்யமாகிற ஸமுத்திரம் நன்றாகவிளங்கிறது ஜயமாகிற தனத்தை விரும்பினவர்களான யுத்தவீரர்கள் வாகனங்களாகிற மரக்கலங்களால் அந்த ஸேனாஸமுத்திரத்தில் பிரவேசித்துப் பின்பு மூழ்கினவர்களாயிருந்தும் மோகத்தையடையவே இல்லை அழகான கொடிகளுள்ளவர்களும் அம்பு மழைகளால் பொழியப்பட்டவர்களுமான அந்த யுத்தவீரர்களுள் ஒருவனாவது கொடியை இழக்கவுமில்லை மூர்ச்சையடையவுமில்லை அவ்வாறு கோரரூபமாகவும் பயங்கரமாகவுமுள்ள யுத்தம் நிகழுங்காலத்தில், துரோணர் சத்ருக்களை மயக்கமடையும்படி செய்துகொண்டு வேகமாக யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்து வந்தார்

இருபத்தோராவது அத்யாயம்

ஸம்சப்தகவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்கக்கருதிய துரோணரை ஸத்யஜித்து தடுத்தது, துரோணர் அவனைக்கொன்றதும், யுதிஷ்டிரர் பயந்தோடியதும், துரோணர் மறுபடியும் அவரைப் பிடிக்கக்கருதிப் பாஞ்சால்யன்முதலானவர்களைக் கொன்றதும்)

பிறகு, யுதிஷ்டிரர், பக்கத்தில் வந்த துரோணரைக்கண்டு பயப்படாதவர்போலப் பெரிதான அம்புமழையினால் அவரை

டுத்தார் பின்பு,யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில் பெரியவலிமைமானது
ஜயூதபதியைப் பிடிக்க யத்தனிக்கும்பொழுது யானைக்கூட்டத்
ல் சப்தமுண்டாவதுபோல் ஹலஹலா சப்தமுண்டாயிற்று பிறகு,
ண்மையான பராக்கிரமம் பொருந்திய சூரனான ஸத்யஜித்தான்
ன் யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்க எண்ணங்கொண்டு ஆசாரியரான
ரோணரை நோக்கி எதிர்த்தோடி வந்தான் பிறகு, மகாபல
ாலிகளான ஆசாரியரும் பாஞ்சாலயனான ஸத்யஜித்தும் அந்த
ஸேனையைக் குழப்பிக்கொண்டு இந்திரனும் மகாபலியும்போல
த்தஞ் செய்தார்கள் பிறகு, பெரிய வில்லுள்ளவனும் உண்மை
ான பராக்ரமமுள்ளவனுமான ஸத்யஜித்தானவன் உத்தமமான
ஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு கூர்மையான அம்புநுனி
னாலே துரோணரை அடித்தான், அவ்வாறே, ஸர்ப்பங்களுடைய
ஷங்களுக் கொப்பானவைகளும் அந்தகன் போன்றவைகளுமான
ந்து பாணங்களை அவருடைய ஸாரதியின்மீது பிரயோகித்தான்
வருடைய ஸாரதி மூர்ச்சையை அடைந்தான் பிறகு, பத்துப்
ாணங்களாலே அவருடைய குதிரைகளை விரைவாக அடித்தான்.
காபங்கொண்டு, பத்துப் பத்துப் பாணங்களால் இரண்டு பக்கங்
ளிலுமுள்ள ஸாரதிகளையும் அடித்தான் சத்துருக்களை வதஞ்
சய்யும் ஸத்யஜித்து,கோபமுண்டு, ஸேனைமுகத்தில் வட்டமாகச்
றி ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு, துரோணருடைய கொடியை அறுத்
ான் சத்துருக்களை அடக்குபவரான துரோணரோ யுத்தத்
ல் அவனுடைய அந்தச் செய்கையை நன்கு பார்த்து அந்தச்
மயத்துக்குரிய காரியத்தை மனத்தினால் சிந்தித்தார் பிறகு,
வர் இந்த ஸத்யஜித்தினுடைய அம்பையும் வில்லையும் அறுத்து
ரம ஸ்தானத்தைப் பிளக்கின்ற கூர்மையுள்ள பத்துப்பாணங்
ாலே அவனையும் விரைவாக அடித்தார் அரசரே! பிரதாப
லியான அவன் அதிசீக்கிரமாக வேறு வில்லை யெடுத்துக் கழு
றகுகள் பூண்ட முப்பது பாணங்களாலே துரோணரை அடித்
ான் யுத்தத்தில் ஸத்யஜித்தினால் விழுங்கப்படுகிறவர்போலி
க்கும் துரோணரைப் பார்த்துப் பாஞ்சால ராஜகுமாரனான
ருகனானவன் கூர்மையுள்ள நூறு அம்புகளாலே அவரையடித்
ான் வேந்தரே! யுத்தத்தில் மகாரதரான துரோணரை (அம்பு
ால்) மூடப்பட்டவராகக் கண்டு பாண்டவர்கள் ஸிம்மநாதஞ்
ய்தார்கள், வஸ்திரங்களையும் வீசினார்கள் மன்னரே! பல
லியான விருகனோ மிக்க கோபமுண்டு துரோணரை நடுமார்பில்
றுபது பாணங்களால் அடித்தான் அது ஆச்சரியமாயிருந்
து மகாரதரும் மகாவேகமுள்ளவருமான துரோணாசாரியரோ
ம்பு மழையினால் மூடப்பட்டுக் கோபத்தினால் கண்களைப் புரட்டி

விழிதது வேகததைச செயதார பிறகு, அவர ஸதயஜித
விருகன இவாகளுடைய விறகளையும அறுதது ஆறு பாண
களாலே ஸாரதியோடும குதிரைகளோடுங்கூட விருகனைக கொ
ஞர பிறகு, ஸதயஜிததானவன மிகக உறுதியுள்ள வேறொ
விலலை எடுததுககொணடு அமபுகளாலே குதிரைகளோடும ஸா
யோடும தவஜததோடும கூடின துரோணரைத துனபமடை
படி அடிததான அநதத துரோணர, யுதததில பாஞசால்ர
குமாரனான ஸதயஜிததினலடிககபபடடு அதைப பொறுககவில
பிறகு, அவர, அவனை நாசமபணணுவதினபொருடடு அதிவே
தோடு அமபுகளைப பிரயோகிததார ஆயிரககணககான அ
மழைகளைக குதிரைகளினமீதும கொடியினமீதும விறபிடிய
மீதும பககஙகளிலுள்ள இரணடு ஸாரதிகளமீதும இறைதத
அவவிதமாக விறகள அடிககடி அறுககபபடுமபொழுது உத
மான அஸதிரஙகளை அறிநத பாஞசால ராஜகுமாரனான ஸ
ஜிதது, சிவபபான குதிரைகளுள்ள துரோணரை நனறாக எதி
துப போரபுரிநதான அநதத துரோணர மகா யுதததில
வாறு பராககிரமிககினற ஸதயஜிததைககணடு அாதத சந
பாணததினாலே மகாதமாவான அவனுடைய தலையை அறுதத
பாஞசாலாகளுள தலைவனும மகாரதனுமான அநத ஸதயஜித
கொலலபபடடவுடனே, யுதிஷடிரர துரோணரிடததிலிரு
பயநது வேகமுள்ள குதிரைகளோடு விலகிசசெனறார பாஞசா
களும கேகயாகளும மசச தேசதது அரசாகளும சேதி தேச
வீராகளும காருசாகளும கோஸலாகளும யுதிஷடிரரைபபாதுகா
எணணித துரோணரை நோககி ஸமீபததில ஓடி வநதாாக
பிறகு, சததுருககளுடைய கூடடததைக கொலபவரான ஆசாரி
யுதிஷடிரரைப பிடிககக கருதி நெருபபானது பஞசுககுவிய
எரிபபதுபோல அநத ஸேனைகளை எரிததார அநத அநத ஸே
களை அடிககடி அதிகமாக எரிககினற துரோணரை விராட ர
னுடைய இளைய ஸகோதரனான சதானீகன எதிரததான சிற
ஞல நனறாகச சாணைபிடிககபபடடவையும சூரிய கிரணஙக
கொபபானவையுமான ஆறு பாணஙகளாலே துரோணரை ஸா
யோடும குதிரைகளோடும அடிதது உரகக விமமநாதஞ செ
தான குரூரமான செயகையினபொருடடு முயனறவனும (ஒ
ராலும) செயயமுடியாத காரியததைச செயய எணணஙகொண
வனுமான அவன மகாரதரான துரோணரினமீது அனேக அ
களைப பொழிநதான துரோணர, மிகவும ஆரவாரம செயகி
அநதச சதானீகனுடைய தலையைக குணடலஙகளோடு க
யினாலே சரீரததிலிருநது அறுததார பிறகு, மசசதேசததார
(யுதத பூமியைவிடடு) அதிவேகமாக ஓடிவிடடாாகள துரோ

தலையாகளை ஜயிததது அடிககடி சேதிதேசதது வீராகளையும
நசாகளையும கேகயாகளையும பாஞசாலாகளையும ஸருஞசயாகளை
பாணடவாகளையும ஜயிததாா காடடை நெருபபு எரிபபது
ாலக கோபததோடு சேனைகளைக கொளுததுகினற ஸவாணத
ராளியான அநத வீரரைக கணடு ஸருஞசயாகள மிகநடுஙகினாா
இரணடு கைகளாலும விலலில அமபுகளைப பூடடுகிறவரும
க சுறுசுறுபபுளளவரும சததுருககளைக கொலலுகினறவரு
ன இநதத துரோணருடைய நாணொலியானது எலலாத திக
களிலும கேடகபபடடது கைததோசசியுளள துரோணராலே
பபடட பயஙகரமான அமபுகள, யானைகளையும குதிரைகளை
காலாடகளையும தோராளிகளையும யானைவீராகளையும நாசம
யதன பனிககாலததிலுடைய முடிவில, சுழலகாறறுடன
ன மேகமானது, பெரிதான இடிமுழககததோடு சோநது கல
ரியைப பொழிவதுபோல (தரோணா) பகைவாகளுககுப பயத
உணடுபணணிககொணடு சரமாரியைப பொழிநதாா மிததிரா
நககு அபயமகொடுபபவரும பலவானும சூரருமசிறநத விலலா
மான அவா ஸைனயஙகளை விசேஷமாகக கொநதளிககச
யதுகொணடு எலலாத திசைகளிலும ஸஞசாரம செயதாா.
ா தேஜஸவியான அநததுரோணருடைய ஸவாணததால அலங
ககபபடட விலலை மேகஙகளில மினனலைபபோல எலலாத திக
களிலும கணடோம பாரதரே! யுததபூமியில அதிகமாக
நசரிததுககொணடிருககிற அநததுரோணருடைய கொடியில
யமலையின சிகரமபோல விளஙகுகினறவேதியையும கணடோம.
வாஸுராகளால நமஸகரிககபபடட விஷணுவானவா எவவாறு
தயாகளுடைய கூடடததை நாசமபணணினாரோ அவவாறே
ரோணா பாணடவஸேனையில அதிகநாசததை உணடுபணணி
செளாயமுளளவரும ஸததியமான வாககையுடையவரும
ககறறறிநதவரும பலமுளளவரும ஸதய விககிரமரும மகானு
வருமான அநததுரோணாசாரியா, கவசஙகளாகிற அலைகளும
ஜஙகளாகிற நீாசசுழலகளுமுளளதும, மனிதாகளாகிற கரை
ரயிடிககினறதும, யானைகள குதிரைகளாகிற பெரிய முதலைகளை
டையதும, கததிகளாகிற மீனகளையுடையதும், வீராகளுடைய
அமபுகளாகிற பரறகறகளுளளதும,பேரிகளுமமுரஜஙகளுமாகிற
மைகளையுடையதும, கவசஙகளும கேடகஙகளுமாகிற தெபபங
ரயுடையதும, மயிாகளாகிற பாசியும புலதரையுமுளளதும,
பபுகளாகிற நீரோடடததையுடையதும, விறகளாகிற பிரவாக
ளதும, கைகளாகிற நாகஙகளால சூழபபடடதும, மனிதாக
டைய தலைகளாகிற கறகளையுடையதும, சகதிகளாகிற மீனகளுள
தும, கதைகளாகிற தெபபஙகளுளளதும, தலைபபாகைகளாகிற

நுரைகள பரவியதும, சிதறியிருக்கின்ற குடலகளாகிற ஸாப
களுளளதும, உகரமான மாமஸத்தோடு கலநத உதிரமா
சேறுளளதும, யானைகளாகிற முதலைகளையுடையதும, கொடிக
கிற மரஙகளையுடையதும, சரீரஙகளாகிற கடடுமரஙகளையு
தும, யானைவீராகளும குதிரைவீராகளுமாகிற சுறுமீனகளுளள
கலபாநதததிறபோலக கோரமாயிருபபதும, பயநதவாகளு
மிகக பயததையுணடுபணணுவதும, (ஒருவராலும) நெருஙகு
யாததும, பயஙகரமானதும, கோரமாயுளளதும, போாககளத
பெருகுகினறதும, வேகமுளளதும, கௌரவாகளையும ஸருஞ
களையும இழுததுசசெலலுகினறதும, சூராகளை அடிததுககொ
போகினறதும, க்ஷததரியாகளை முழுக்ச செயகினறதும, குரூரம
தும,(ஒருவராலும)தாணடமுடியாததும,யமனுடைய சமீபத
குறிததுசசெலலுகினறதும, மாமஸாசிகளின கூடடஙகளால
யபபடடதும, நாய நரிகளுடைய கூடடஙகளோடு கூடியதும,
புறமும மிகக பயஙகராகளான ராக்ஷஸாகளால அடையபபட
மான அநதயுததபூமியில ஒரு ரகதநதி பெருகியோடுமபடி
தாா யமனபோல ஸைனியஙகளை எரிககினறவரும ரகத
பிரகாசிககினறவருமான அநததுரோணரை, யுதிஷடிரரை மு
மையாககொணட வீராகள நாறபுறஙகளிலும எதிாததாா
சூராகளான அவாகள ஒனறுகூடி, கிரணஙகளாலே உலகத
தபிககசசெயகினற சூரியனபோனற துரோணரை நாறபுற
லும எதிாததாாகள மகிமைதஙகிய விலலையுடைய அநத
ரான துரோணரை, உமமைச சோநதவாகளான அரசாக
ராஜபுததிராகளும ஆயுதஙகளைக கையிலெடுதது நானகுபக
களிலும சூழநதுகொணடாாகள பிறகு, சிகணடியான
பதிவானகணுககளுளள ஐநதுபாணஙகளாலே துரோணரை அ
தான, க்ஷததிரவாமா இருபதுபாணஙகளாலும வஸுதா
ஐநதுபாணஙகளாலும உததமௌஜஸ மூனறு பாணஙகளா
க்ஷதரதேவன ஏழுபாணஙகளாலும ஸாதயகி நூறுபாணங
லும யுதாமனயு எடடுபபாணஙகளாலும யுததபூமியில அடித
கள யுதிஷடிரா பனனிரணடு பாணஙகளால துரோணரை அ
தாா திருஷடதயுமனன பததுபபாணஙகளாலும சேகிதா
மூனறு பாணஙகளாலும அடிததாாகள பிறகு, ஸதயஸநதா
துரோணா, மதஙகொணடயானைபோலத தோபபடையை எதி
ாததாணடி தருடஸேனனை அடிததுத தளளினாா, பி
பயபபடாதவனபோல அடிககினற க்ஷேமனெனனும அரச
குறிதது ஒன்பது பாணஙகளால அடிததாா அவன உயி
இழநது தேரினினறு கீழேவிழுநதான அநதத துரோ

னிகாகளுடைய மததியைநாடி எலலாததிககுககளிலும ஸஞ'
நதுககொணடு மறறவாகளுககும ரக்ஷகராஞா (பிறால)
விதததாலும அவா ரக்ஷிககபபடததககவராகவிலலை சிகணடி
ப பனனிரணடுபாணஙகளாலும உததமௌஜஸை இருபது
ணஙகளாலும (அடிதது) வஸுதானனை ஒருபலலததால யம
கததிறகு அனுபபிஞா க்ஷதரவாமாவை எணபதுபாணங
ாலும ஸுதக்ஷிணனை இருபததாறுபாணஙகளாலும(அடிதது)
நரதேவனை ஒருபலலததால ரதமததியததிலிருநது கீழேதளளி
. ருகமாதரான துரோணா யுதாமனயுவை அறுபதது நானகு
ணஙகளாலும ஸாதயகியை முபபது பாணஙகளாலும அடிதது
டு, யுதிஷடிராருடைய ஸமீபததில வேகமாக வநதாா பிறகு,
ஸரேஷடரான யுதிஷடிரா வேகமுளள குதிரைகளோடு குரு
ன துரோணரிடமிருநது விரைவாக ஒடிவிடடாா பாஞசால
துரோணரை எதிாததான துரோணா விலலையும குதிரை
யும ஸாரதியையுமுடைய அநதபபாஞசலயனை அடிததாா
ககபபடட அநதபபாஞசாலயன ஆகாயததினினறு நக்ஷத
ம் விழுவதுபோலத தேரினினறு பூமியிலவிழுநதான துரோ
அவனைககொனறு கௌரவாகளாலே சூழபபடடு மிகவிளஙகி
. விருஷணிகுலததில பிறநதவனும அரசனுமான வாாதத
க்ஷமியோ அவரைச சிறநத ஒனபதுபாணஙகளாலே அடிததுத
மபவும ஐநதுபாணஙகளால அடிததான அரசரே! ஸாதயகி
தத துரோணரை அறுபதுநானகு பாணஙளிஞலே அடித
ன பலமுளளவஞன ஸுசிதரன துரோணரைப பததுப
ணஙகளாலடிததுக காஜிததான மனனரே! யுதததில
ராணா அநத ஸுசிதரனமீது அமபுமழைகளைப பொழிநதாா.
நதரே! பிறகு, அவா ஸுசிதரனை ஸாரதியோடும குதிரைக
ளோடும விழுமபடிசெயதாா அவன யுதததில கொலலபபட
பூமியில விழுநதான மகாராஜரே! தளளபபடுகினற அநத
சிதரன ஆகாயததினினறு கீழேவிழுகினற நக்ஷததிரமபோல
ஙகிஞன பாஞசாலாகளுககுக கீாததியுணடுபணணுகிறவஞன
த ராஜகுமாரன கொலலபபடடவுடன, 'துரோணரைககொல
கள,துரோணரைக கொலலுஙகள' எனகிற பெரிய சபதமானது
டாயிறறு பலமுளளவரான துரோணா, அவவாறு மிகுநத
ரபபுளளவாகளான அநதபபாஞசாலாகளையும மாதஸயாகளை
கேகயாகளையும ஸருஞசயாகளையும பாணடவாகளையும கலங
செயதாா யுதததில கௌரவாகளால சூழபபடட துரோ
, ஸாதயகி, சேகிதானன, தருஷடதயுமனன, சிகணடி, வாாதத

க்ஷேமி, சைத்ரஸேனி, ஸேனுபிந்து, ஸுவர்ச்சஸ் ஆகிய இவர்களை
மற்றும் பலதேசங்களுக்கு அரசர்களான மற்றும் அனேகர்களை
ஜயித்தார் மகாராஜரே! அந்தமகாயுத்தத்தில் உம்மைச்சேர்ந்த
கள் ஜயம் பெற்று, யுத்தத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் ஓடுகி
பாண்டவஸேனையிலுள்ள வீரர்களைக் கொன்றார்கள் பாரத
இந்திரனாலே அஸுரர்கள் கொல்லப்படுவதுபோல மகாத்மாவ
துரோணராலே கொல்லப்படுகின்ற பாஞ்சாலர்களும் கே
களும் மாத்ஸ்யர்களும் மிகநடுங்கினார்கள்" என்று கூறினா

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

ஸம்சப்தகவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் துரோணரது பராக்கிரமத்துக்கு மகிழ்ந்து பாண்
வர்களை அவமதித்ததும், கர்ணன் அவர்கள் அவமதிக்கத்தகாத
வர்களென்று புகழ்ந்து கூறியதும்)

திருதராஷ்டிரன், "ஓ! ஸஞ்சய! மகாயுத்தத்தில் துரோ
ரால் பாண்டவர்களும் எல்லாப்பாஞ்சாலர்களும் தோற்கச் செ
ய்யப்பட்டபிறகு, அற்பர்களால் அனுஷ்டிக்கப்படாததும் பு
ஶ்ரேஷ்டர்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதும் க்ஷத்திரியர்களுக
கீர்த்தியை உண்டுபண்ணக் கூடியதும் உத்தமமுமான எண்
தைச் செலுத்தி யுத்தத்தில் யாராவது ஒருவன் அவரை எதி
தானா? எவன் (எல்லோரும்) வெல்லப்பட்ட ஸமயத்தில்
(ருவை) எதிர்க்கிறானோ அந்தச்சூரன்லலவோ வீரர்களுள் சி
வன்! அந்தோ! ஸந்நத்தராக் இருக்கிற துரோணரைப்பார்
அவரை எதிர்ப்பவன் ஒருவனுமில்லையா? கொட்டாவி விடுகி
புலியைப்போலவும் மதப்பெருக்குக்கொண்ட யானையைப்போ
வும் இருப்பவரும் யுத்தத்தில் பிராணனைவிட ஸன்னத்தராயி
கின்றவரும் விசித்ரமாக யுத்தம்பண்ணுகிறவரும் பெரியவில்லு
வரும் புருஷஶ்ரேஷ்டரும் சத்துருக்களுக்குப் பயத்தைவிரு
பண்ணுகிறவரும் நன்றியறிவுள்ளவரும் ஸத்யத்தில் நிலைபெ
வரும் துரியோதனனுடைய நன்மையை விரும்புகின்றவரும்
வாறே சேனையில் நிலைபெற்றிருக்கின்றவரும் சூரருமான அ
துரோணரைக்கண்டு எந்தச்சூரர்கள் (யுத்தம்செய்வதற்கா
திரும்பினார்கள்? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக" என்று வி
ஸஞ்சயன் கூறுகிறான்

"யுத்தத்தில் துரோணருடைய அம்புகளால் நன்குதள
பட்டவர்களும், நிலைதவறினவர்களும், நதியினுடைய பெரு

ததினால இழுததுககொணடு போகபபடுகினற ஒடஙகளைப பாலத துரோணருடைய விலலினின்று விடுபடுவதும பகைவாக ளுடைய உயிாகளை விரைவாக வாஙகுநதனமையுளளதுமான பாண மூஹததினால கவரபபடுகினறவாகளுமான அநதப பாஞசாலா களையும பாணடவாகளையும மாதஸயாகளையும ஸருஞசயாகளையும சதயாகளையும கேகயாகளையும பாாதது, கெளரவாகள விமம ததோடும பறபல வாதய கோஷததோடும சோநது தோ களையும யானைகளையும யுததவீராகளையும நானகுபுறததிலும சூழந கொணடாாகள தாயோதனராஜன படைகளுடைய மத யிலிருநதுகொணடு தனஜனஙகளால சூழபபடடவனுக அவா களைககணடு மிகக ஸநதோஷமடைநது நகைககினறவனபோலக கணணைப்பாாதது, 'ராதேய! பாஞசாலாகள, விமமததினால காடடிலுளள மிருகங்கள பயமுறுததபபடுவதுபோல உறுதியான விலலுளள துரோணரால பயமுறுததபபடுவதையும அவரு டைய பாணஙகளால அதிகமாக விலககிததளளபபடுவதையும பாா காறறினால முறிககபபடட பெரிய மரஙகளபோலத துரோணராலே தோறகசசெயயபபடட இவாகள ஒருபோதும திருமப யுததததை விருமபமாடடாாகளெனபது எனனுடைய எணணம மஹாதமாவான துரோணராலே பொறகபபடுகக ளுளள அமபுகளாலே துனபமடைகிற இவாகள ஆஙகாஙகு மூனறுகொணடு பலவழிகளால செலலுகிறாாகள காடடுததீயி னால யானைகள தடுககபபடுவதுபோலக கெளரவாகளாலும மகாத மாவான துரோணராலும நனருகததடுககபபடடு இதோ சிலா மணடலாகாரமாகச சுழலுகிறாாகள வணடுகளால மொயககபபடு வதுபோலத துரோணருடைய கூாமையான அமபுகளால மொயக கபபடட இநதசசததுருவீராகள ஓடுவதில நோககமுளளவாகளாக ஒருவருககொருவா பதுஙகுகிறாாகள ஓ! காண! இதோபீமனதிக கோபஙகொணடு பாணடவாகளாலும ஸருஞசயாகளாலும விடு படடும எனனுடைய யுதத வீராகளாறசூழபபடடும எனனை ஆனந்த பபடுததுகிறவனபோல இருககிறுன தாபபுததியுளளவனுன அநதப பீமஸேனன இபபொழுது உலகததைத துரோணமய மாகவே காணகிறுனெனபது நிசசயம இநதப பாணடவன இப பொழுது நிசசயமாகத தனனுயிரிலும ராஜயததிலும ஆசையை விடடுவிடடான' எனறுன,

காணன,'புருஷஸரேஷடனே! ஒருபோதும இநத மிகக புஜபல முளளவனுன பீமஸேனன தானஉயிரோடிருநதுகொணடு யுததத தை விடடு விலகான, இநத(க கெளரவவீராகளுடைய) விமம நாதஙகளையும்பொறுன பாணடவாகளயுததததிலதோலவியடைய

மாட்டார்களென்பது என்னுடைய எண்ணம் சூரர்களும்பலசா
களும் அஸ்திரத்தில் பயிற்சியுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் கெட்
மதங்கொண்டவர்களுமான பாண்டவர்கள் விஷத்தினாலும் நெரு
பினாலும் சூதாட்டத்தாலுமுண்டான துன்பங்களையும் வனவாஸ
தையும் நினைத்து யுத்தத்தை விட்டு விலகமாட்டார்களென்ப
என்னுடைய எண்ணம் மிகுந்த புஜபலமுள்ளவனும் அளவற
பராக்ரமமுள்ளவனும் செந்நாயினுடைய வயிறுபோன்ற வயிறை
யுடையவனும் குந்தியின் புத்திரனுமான பீமஸேனன் ரதிகசிரே
டர்களான சிறந்த யுத்தவீரர்களனைவரையும்கொல்லப்போகிறான்
கத்தியினாலும் வில்லினாலும் சக்தியினாலும் குதிரைகளாலும் யானை
களாலும் காலாட்களாலும் ரதங்களாலும் இருப்புத் தடியினாலு
கூட்டங்கூட்டமாகக் கொல்லப்போகிறான் அப்படிப்பட்ட இந்த
பீமஸேனனை ஸாத்யகி முதலான ரதிகர்களும் பாஞ்சாலர்களு
கேகயர்களும் மாத்ஸ்யர்களும் விசேஷித்துப்பாண்டவர்களும் அ
ஸரிக்கிறார்கள் சூரர்களும் பலமுள்ளவர்களும் விக்ரமமுள்ளவா
ளும் (சத்துருஸைன்யங்களைப்) பீடிக்கிறவர்களுமான மகாரதர்க
கோபங்கொண்டபீமனால் எதிர்த்து ஒட்டப்பட்டார்கள் அந்த
கௌரவஸ்ரேஷ்டர்கள் பீமஸேனனைக் கவர்ந்துகொள்ளவிரும்பி
சூரியனை மேகங்களுடைய கூட்டங்கள் சூழ்வதுபோலத் துரோண
ரை நான்குபக்கமும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பாண்டவர்கள் யு
தங்களில் கிருஷ்ணனைப் பந்துவாக உடையவர்களாகச் சொல்ல
படுகின்றார்கள் பாஞ்சாலர்களும் கேகயர்களும் மாத்ஸ்யர்களு
பாண்டவர்களும் எல்லாவிதத்தாலும் சூரர்கள், பலசாலிகள், வி
கிரமமுடையவர்கள், மகாரதர்கள், (அகாரியத்தில்) வெட்கமுடை
யவர்கள், சத்துருக்களைக் கொல்வதில் ஸமர்த்தர்கள், பரிசுத்த
மான லக்ஷணம் பொருந்தியவர்கள் அரசனே! அனேக அரச
கள் யுத்தத்தில் அவர்களுக்கு வசப்பட்டிருக்கிறார்கள் நாராயண
னைத் தலைவனாகக்கொண்ட பாண்டவர்களை நீ அவமதியாதே
சாகப்போகிற விட்டிற்பூச்சிகள் விளக்கைத்தாக்கி அவிப்பதுபோ
ஒரே வழியில் செல்லும் இந்தப் பாண்டவர்கள், விரதம் தவறா
துரோணரை, அவர் காக்கப்படாமலிருந்தால், கொன்றுவிடுவா
கள் இந்தப் பாண்டவர்கள் அஸ்திரத்தில் பழக்கமுள்ளவர்க
தடுப்பதில் ஸமர்த்தர்கள், ஸம்சயமில்லை பாரத்வாஜரிடத்தி
பெரிய பாரமானது வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்று நான் நினை
கிறேன் எந்த இடத்தில் அவரிருக்கிறாரோ அந்தவிடத்துக்கு
சீக்கிரமாக நாம் போவோம் ஓநாய்கள் பெரிய யானையை
கொல்வது போல அந்தப் பாண்டவர்கள் தவறாத வி
ததையுடைய துரோணரை வதம் செய்ய வேண்டா

னறு கூறினன அரசரே! பிறகு, துரியோதனராஜன ராதா
தரனுன காணனுடையவாரததையைககேட்டு ஸகோதரர்களுடன
ரோணருடைய ரததைத நோககிச சென்றன அவவிடததில
றபலநிறஙகளுள்ள உததமமான குதிரைகள பூடடின ரதஙகளின
து ஏறிவநதிருககினறவாகளும ஸஹாயமறறிருககிற துரோண
ரககொலல எணணஙகொணடவாகளுமான பாணடவாகளுடைய
பரிய (வமமனாததின) ஒலியானது தோனறியது'' என்றன

இருபத்துமூன்றுவது அத்யாயம

ஸம்சப்தகவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ரதங்களில் பூட்டப்பட்டிருக்கின்ற குதிரைகளேயும் கொடிகளேயும் வர்ணித்தது)

திருதராஷ்டிரன, "ஸஞ்சய! பீமன முதலான எநதயுதத
ராகள கோபமகொணடு துரோணுசாரயரை எதிாததாாகளோ,
நத எலலா வீராகளுடைய ரதஙகளிலுமுள்ள குதிரைகளேயும
வஜஙகளேயும எனககுச சொலவாயாக நான அவைகளேத தனித
னி விஸதாரமாகக கேடகவிருமபுகிறேன அபபா! பீஷமரு
டயவததைதககேடடு, அவவிதமாகவே இதுவும நோநதுவிடு
மாவெனறு சததுருககளேத தவிககச்செயபவரான துரோண
ரககுறிதது எனமனம வருநதுகிறது'' என்று கேடக, ஸஞசயன
சாலலததொடஙகினன

"1 கரடிநிறமுள்ள குதிரைகளுடன திருமபிவருகினற விரு
காதானககணடு, பிறகு, வெள்ளிபோனறகுதிரைகளேயுடைய சூர
ம சினியின பேரனுமான ஸாதயகியும யுதததுககுத திருமபி
ன வெணமை நிறமும நீலநிறமும சிவபபுநிறமுமுள்ள குதிரை
ளயுடையவனும எதிாககமுடியாதவனுமான யுதாமனயு கோபத
டன தானே குதிரைகளே வேகமாக நடததிககொணடு துரோண
டைய தேரைககுறிதது எதிாதது வநதான பாஞசாலராஜகுமா
னன திருஷடதயுமனன வெணமைநிறமும கருமைநிறமு முள்ள
வகளும பொறகலனகளே அணிநதவைகளும மிகுநத வேக
ளளவைகளுமான குதிரைகளோடு திருமபினன தவறுதவிரத
தை அனுஷ்டிததவனும சிவநதகுதிரைகளுள்ளவனுமான க்ஷத்ர
மாவெனபவன தனபிதாவைப பாதுகாககக எணணியும அவ
ககு உததமமான ஜயவிததியை விருமபியும திருமபினன.

1 'ரிக்ஷ' எனபது மூலம, நக்ஷததிரம முதலிய பல பொருளகளுணடு

சிகண்டியின குமாரனான க்ஷத்திரதேவனோ தாமரையிலைபோன
நிறமுள்ளவைகளும நிர்மலமான கண்களையுடையவைகளும நன
அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகளைத் தானே வேகம
நடத்திக்கொண்டு சென்றான கிளியிறகுநிறமான ரோமங்களுள
வைகளும பார்க்க அழகியவைகளுமான காம்போஜதேசத்
குதிரைகள நகுலனைச்சுமந்துகொண்டு விரைவாக உம்மைச்சேர
வர்களை எதிர்த்து வந்தன பாரதரே! மேகம்போன்றநிறமுள
கறுப்புக்குதிரைகள பகைவர்களுடைய செய்கையை நினைத்து ஒ
வராலும செய்யமுடியாத யுத்தத்தினபொருட்டுக் கோபங்கொ
டிருக்கிற உத்தமௌஜஸைச் சுமந்துவந்தன அவ்வாறே, தி
திரிப்பக்ஷிபோல நானாவிதமான நிறமுள்ளவையும வேகத்தி
காற்றுக்கொப்பானவையுமான குதிரைகள ஸங்குலமான யுத்
தில ஆயுதபாணியான ஸஹதேவனை வகித்தன தந்தம்போன
நிறமுடையவைகளும கறுத்தவாலுள்ளவைகளும பயங்கரமா
வேகமுடையவைகளும காற்றுப்போன்ற வேகமுடையவை
மான குதிரைகள நரஶ்ரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரராஜரைத்தாங்கி
உத்தமமான பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்டவையும வேகத்தில க
றுபோன்றவையுமான குதிரைகளோடு எல்லாஸைனிகர்க
யுதிஷ்டிரருக்கு எதிரில நின்றார்கள பாஞ்சாலதேசத்தரசனா
துருபதன பொற்குடையுள்ளவனாக அந்த எல்லாஸைனிகர்க
ளும நான்குபக்கங்களிலும காக்கப்பட்டு யுதிஷ்டிரராஜரை அ
த்து நின்றான சிறந்த வில்லாளியான துருபதன நெற்றி
வெள்ளைச்சுட்டிகளோடு கூடியவைகளும பொன்மயமான பி
மயிர்களுடனும ரோமங்களுடனும கூடியவைகளும மஞ்சள ப
கக்கு ஒப்பான நிறமுள்ளவைகளும யுத்தத்தில எல்லாச்சப்தங்க
யும பொறுக்கின்றவைகளுமான குதிரைகளோடு அரசர்களுடை
மத்தியில பயமற்றவனாக எதிர்த்துநின்றான விராடன அவ
எல்லாமகாரதர்களோடும சீக்கிரமாகப பின தொடர்ந்தா
கேகயர்களும சிகண்டியும திருஷ்டகேதுவும தங்கள்தங்கள ப
களாற சூழப்பட்டு மச்சதேசத்தரசனான விராடனைப பின்தொ
டர்ந்தார்கள பகைவரை அழிப்பவனான விராடனுடைய பாதி
புஷ்பங்களுக்கொப்பான காந்தியையுடைய சிறந்த குதிரைக
அவனைச்சுமந்துகொண்டு மிகவும விளங்கின மஞ்சளுக்கு ஒ
மான நிறமுள்ளவைகளும வேகமுள்ளவைகளும பொன்மா
களை அணிந்தவைகளுமான குதிரைகள விராடராஜகுமாரனா
உத்தரனை அதிவேகமாகச் சுமந்து வந்தன எல்லோரும பொ
போன்ற காந்தியுள்ளவர்களும சிவப்பான கொடிமரங்களுள
வர்களும ஸ்வர்ணமாலையையுடையவர்களும சௌர்யமுள்ள

ளும [1] யுததததில் ஸாமாததியமுள்ளவாகளும கவசம்பூண்டவர்
ளும ஸகோதராகளுமான ஐநதுகேகயாகளும இநதிரகோப
ன னும பூசசி நிறமுள்ள குதிரைகளோடு வாஷிககினற மேகங
போலக காணபபட்டாாகள சுடபபடாத மணபாணடஙகள
ானற நிறமுடையவைகளும துமபுருவினற கொடுககபபட
வைகளுமான சிறநதகுதிரைகள மகாதேஜஸவியும பாஞசால
ஜகுமாரனுமான சிகணடியைச சுமநதன பாஞசாலாகளுள
ாாதாகள பனனீராயிரமபோகள, அவாகளுள ஆறுயிரவா
ணடியைப பினதொடாநதாாகள ஐயா! மானபோனற பல
த நிறமுடைய குதிரைகள உறசாகததோடு துளளிககொணடு
ஸரேஷடனை சிசுபாலனுடைய புததிரனைச சுமநதன சேதி
சததுவீராகளுட சிறநதவனும மிகக பலததோடு தோனறின
னும (ஒருவராலும) ஜயிக்கமுடியாதவனுமான திருஷடகேது
னவன நாஞவித நிறமுள்ள காமபோஜதேசததுக குதிரை
ளோடு எதிாததுவநதான வைககோலும புகையுமபோனற
முள்ளவைகளும ஸிநதுதேசததிற பிறநதவைகளுமான உத
மான குதிரைகள ஸுகுமாரனும கேகயதேசததரசனுமான
நஹததக்ஷதரனைச சீககிரமாகத தாஙகின நிாமலமான கணக
ள்ளவைகளும தாமரைபபுஷபமபோனற நிறமுடையவைகளும
ருயலஙகரிககபபட்டவைகளுமான பாஹலிகதேசததுககுதிரை
சூரனை ரிக்ஷதேவனெனனகிற சிகணடியினுடைய குமாரனைச
நது செனறன பொனனுபரணஙகளால மூடபபட்டவை
நம வெணபட்டுககு ஸமமான நிறமுடையவைகளும யுததததில
ருகப பழககபபட்டவைகளுமான குதிரைகள பகைவாகளை
டககுகிறவனை ஸேனபிநதுவை வகிததன கௌளஞசபக்ஷியி
டைய நிறமபோனற நிறமுள்ள சிறநத குதிரைகள யுததகளத
யௌவனமுள்ளவனும ஸுகுமாரனும மகாரதிகனுமான
சிதேசததரசனுகிய அபிபூவினகுமாரனை வகிததன மன
ா! வெணமைநிறமுடையவைகளும கறுதத கழுததையுடை
வைகளும மனமபோனற வேகமுள்ளவைகளும ஸாரதியி
டைய இசசையை அனுசரிககினறவைகளுமான குதிரைகள
தப பிரதிவிநதியனெனற ராஜகுமாரனை வகிததன உளுந
பூவுககுசசமமான நிறமுள்ள குதிரைகள யுததரஙகததில
ாபலமுள்ளவனும யுததவீராகளுள தலைவனும பீமஸேனன
திரனுமான அநத ஸுதஸோமனை வகிததன கௌரவாக
டைய உதயேநது எனனும பெயாபூணட அநதப பட்டணத
ஸோமலதையைப பிழியுமபொழுது ஆயிரமசநதிரனுககொப
னவனுகத தோனறின காரணததினுல அநதபபீமகுமாரன

[1] ஒருசொல விடபபட்டது

ஸுதஸோமன் என்கிற பெயருள்ளவனுன், ஸாலபுஷ்ப
போலச் சிவப்பும் மஞ்சளுமான நிறமுள்ளவைகளும் பால
யனைப்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான குதிரைகள் புக
தக்க நகுலகுமாரனுன சதானீகனை வகித்தன. மரகதவிசேஷ
துக்கொப்பான நிறமுடையகுதிரைகள் தங்கத்தினுல் மூடப்ப
டிருக்கிற வார்களோடு யுத்தகளத்தில் புருஷஶ்ரேஷ்டனும் திரௌ
பதிகுமாரனுமான சுருதகர்மாவைத் தாங்கின்றன. கா
யின் இறகுபோன்ற நிறமுள்ள சிறந்த குதிரைகள், யுத்தத்
பார்த்தனுக்குச் சமமானவனும் திரௌபதீகுமாரனும் சா
திரங்களுக்கு நிதியாயிருப்பவனுமான சுருதகீர்த்தியைச் சுமந்த
யுத்தத்தில், கிருஷ்ணனையும் அர்ஜுனனையும் காட்டிலும் அ
மடங்கு அதிகரித்தவனென்று சொல்லப்படுகிறவனுன அந்த அ
மன்யுவென்னும் குமாரனை யுத்தகளத்தில் மஞ்சள் நிறமுள்
குதிரைகள் பொறுத்தன. உத்தமமான தாமரைப்புஷ்
போன்ற நிறமுள்ளவைகளும் பருத்தசரீரங்களையுடையவைக
மான சிறந்த பெரிய குதிரைகள் ஏகாகியாகி உம்மவர்களைவிட்
பாண்டவர்களையடுத்த யுயுத்ஸுவை யுத்தத்தில் வகித்த
வைக்கோலின் அடித்தண்டுக்கு ஸமமான நிறமுடையவைக
நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகள் மனக்க
புடன் மிக நெருங்கிய யுத்தத்தில் பலமுள்ளவனுன வார்த்தக்ஷே
யைச் சுமந்தன. கறுப்பான கால்களையுடையவைகளும் ஸ
ணத்தினுல் சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட கவசங்களுள்ளவைக
ஸாரதியின் நோக்கம்போல நடப்பவைகளுமான குதிரை
யுத்தகளத்தில் ஸௌசித்தியென்கிற ராஜகுமாரனை வகித்த
1 பொன்னிறமான முதுகுள்ளவைகளும் வெண்பட்டுபோ
நிறமுள்ளவைகளும் பொன்மாலையணிந்தவைகளும் பழக்கமு
வைகளுமான குதிரைகள் ஶ்ரேணிமானென்பவனை வகித்த
பொன்மாலைகள் அணிந்தவைகளும் சௌர்யமுள்ளவைக
2 பொற்சேணங்கட்டினவைகளும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட
களுமான குதிரைகள், புகழத்தக்கவனும் நரஶ்ரேஷ்டனும்
காசிராஜனைத் தாங்கின. அஸ்திரமந்திரங்களை வெளியிடுகி
தனுர்வேதத்திலும் பிரம்மவேதத்திலும் கரைகண்டவ
எதிர்த்து வருகின்றவனுமான அந்த ஸத்யத்ருதியை அ
காசமான சிவப்புநிறமுள்ள குதிரைகள் தாங்கின. பாஞ்
சேனைக்குத் தலைவனுன எவன் துரோணரைத் தனக்குப்
மாகச் செய்துகொண்டானே அந்தத்திருஷ்டத்யும்னனைப் பு

---

1 'ருக்மபீட' என்பது மூலம், 'பொற்கவசம்' என்பது இங்கி
மொழி பெயர்ப்பு

2 'பொன்மயமான முதுகுகளுள்ளவைகளும்' என்பது பழைய உ

பானற நிறமுள்ள குதிரைகள தாஙகின அநதத திருஷடத
ம்னனை ஸதயதருதியும யுததததில கொடிய மதஙகொணடவ
ன சௌசிததியும ஶரேணிமானும வஸுதானனும காசிராஜ
டைய குமாரனுன அபிபூவும பின தொடாநதாாகள பூட
பபடடவைகளும வேகமுடையவைகளும தஙகமயமான மாலை
யுடையவைகளும சிறநதவைகளுமான காமபோஜ தேசததுக
திரைகளாலே சததுருககளுடைய ஸேனையைப பயபபடும
செயகினறவாகளும யமனுககும குபேரனுககும ஒபபான
களும மிகக அழகுள்ள தலையுடையவாகளும ஆயுதஙகளைக
கயில பிடிததவாகளும ஸவாணமயமான தோகளையும கொடி
ஙகளையுமுடையவாகளும காமபோஜ தேசவாசிகளுமான ஆரு
ம பிரபததிரகாகள பலவித வாணமுள்ள சிறநதகுதிரைகளோடு
டினவாகளாக விறகளை வளைதது அமபுககூடடஙகளால பகை
களைச சிதறிவிழுமபடி அடிததுககொணடு ஒரே காலததில
பிரை விடடதுணிநதவாகளாகி தருஷடதயுமனனைப பின
தொடாநதாாகள மஞசள கலநத வெணணிறமுடையவை
ளும தஙகமயமான சிறநத மாலையை அணிநதவைகளும தளராத
நதையுடையவைகளுமான சிறநத குதிரைகள சேகிதானனைத
ஙகின. [1] குநதிபோஜன இநதிராயுததுககு ஸமமான நிற
ள்ள உததமமான குதிரைகளோடு வநதான ஸவயஸாசிககு
துலனுன புருஜிததும நலல குதிரைகளோடு வநதான வானம
பானற நிறமுடையவைகளும நடசததிரஙகளால சிததிரிககப
டடவைபோனறவைகளுமான அநதக குதிரைகள யுதத பூமியில
ராசமானனெனகிற அரசனை வகிததன நானுவித வாணமுடைய
வகளும கறுதத காலகளையுடையவைகளும ஸவாணமயமான
லபோனற விரிபபுள்ளவைகளும சிறநதவைகளுமான குதிரை
ஜராஸநதனுடைய குமாரனுன ஸகதேவனைச சுமநதன
மரைத தணடையொதத நிறமுடையவையும வேகததில
நதுககு ஒபபானவைகளுமான விசிததிரமான சிறநத குதிரை
ஸுதாமாவைச சுமநதன முயல இரதததுககு ஸமமான
முள்ளவைகளும வெணமையாக மேல நோககி வநதிருககும
ரமமுள்ளவைகளுமான குதிரைகள பாஞசால தேசததில பிறந
னும கோபதியினுடைய குமாரனுமான ஸிமஹஸேனனைத தாங
புருஷஶரேஷடனும பாஞசாலாகளுள பிரசிததி பெறற
னுமான ஜனமேஜயனுடைய சிறநத குதிரைகள எளளுபபூவுக
சமமான நிறமுள்ளவைகளாயிருநதன உளுநது நிறமுள்ள
வகளும வேகமுள்ளவைகளும பெரியவைகளும பொனமாலைகளை
ணிநதவைகளும தயிா நிறமான முதுகுகளையுடையவைகளும

[1] குநதிபோஜனெனனுமபுருஜித' எனபது இஙகிலிஷமொழிபெயாபபு

பறபல விதமான முகமுளளவைகளுமான குதிரைகள பாஞச
யனை விரைவாக வகிததன சௌரியமுளளவைகளும அழ
தலையுளளவைகளும நாணலின தணடுகொபபானவைகளும த
ரைபபுஷபததின கிஞசலகம போனற நிறமுடையவைகளுமா
குதிரைகள தணடதாரனைச சுமநதன கழுதை நிறமபோ
சிவபபாகவும மலினமாகவுமிருககினற நிறமுளளவைகளும பு
கில எலியின நிறமபோல மஙகலான வெணமைநிறமுளள
களும துளளுகினறவைகளுமான குதிரைகள மிககமுயறசியுள
வைகளாக வியாககிரதததனைத தாஙகின கறுதத தலை
யுடையவைகளும பறபல நிறமுடையவைகளும நானாவிதமா
மாலைகளால அலஙகரிககபபடடவைகளுமான குதிரைகள புரு
களுள சிறநத பாஞசால ராஜகுமாரனான ஸுதனவாவை நன
வகிததன இநதிரனுடைய வஜராயுததறுககுச சமமான ஸப
முளளவைகளும இநதிர கோபமெனனும பூசசி நிறமுளள
களும சரீரததில விசிததிரமான புளளிகளுளளவைகளும ஆசச
கரமான தோறறததையுடையவைகளுமான குதிரைகள சித
யுதனைச சுமநதன பொனமாலைகளை அணிநதவைகளும சக
வாகப புளளின நிறமபோனற நிறமுளள வயிறறை யுடைய
களுமான குதிரைகள கோஸலதேசதது ராஜகுமாரனாகிய ஏ
க்ஷததிரனை வகிததன பறபல நிறமுளளவைகளும பெரியஉ
முளளவைகளும பழககபபடடவைகளும ஸுவரண மாலை
அணிநதவைகளும உயாநதவைகளும மஙகளகரமாயுளள
களுமான குதிரைகள யுததததில ஸததியததிருதியை
க்ஷேமியையும பொறுததன சுகலனெனபவன, முழு
ஒரே வெணணிறமான கொடியோடும கவசததோ
குதிரைகளோடும விலலோடும (யுதததறுககுத) திருமபின
கடறகரையில பிறநதவைகளும சநதிரனைப போனற
முளளவைகளுமான குதிரைகள ஸமுததிரஸேனபுததிரனும ப
கரமான சகதியுளளவனுமான சநதிரஸேனனைத தாஙகின
நெயதலபோனற நிறமுளளவைகளும பொனனாலலஙகரிககப
டவைகளும விசிததிரமான மாலைகளை அணிநதவைகளும
குதிரைகள, யுததகளததில சிபியினுடைய குமாரனான சி
ரதனைத தாஙகின கலாய புஷபமபோலக கலநத கறுபபுநிற
ளவைகளும வெணமையாயும சிவபபாயுமுளள மயிர வரிசைக
யுடையவைகளுமான சிறநத குதிரைகள யுதததில கெடடம
தோடு கூடின ரதஸேனனை நனறுகத தாஙகின எலலா மனி
களையுஙகாடடிலும மிகக சௌரயமுளள அரசனெனறு செ
லபபடுகினறவனும படசசராககளெனகிற அஸுராகளைக கொ
வனுமான சிறநத அரசனைக கிளியின நிறம போனற

டைய குதிரைகள் தாங்கின விசித்திரமான மாலைகளை
ணிந்தவனும் சித்திரமானகவசங்களும் ஆயுதங்களும் கொடியு
ள்ளவனுமான சித்ராயுதனைப் பலாச புஷ்பங்களுக்கு கொப
ன நிறமுள்ள உத்தமமான அசுவங்கள் தாங்கின. நீலன், ஒரே
பபாயிருக்கின்ற கொடிமரத்தோடும் கவசத்தோடும் வில்லோ
தேரில் பூட்டப்பட்டுள்ள குதிரைகளோடும் எதிர்த்துவந்தான
ரனென்பவன் பறபலரூபமுள்ளவைகளும் ரத்னங்களை அடை
ளமாகக் கொண்டவைகளும் ஆச்சாயகரமாயுள்ளவைகளுமான
ந்தத்தோடும் ரத்தத்தோடும் வில்லோடும் குதிரைகளோடும்
ாடிகளோடும் கொடிச்சீலைகளோடும் எதிர்த்துவந்தான் தாம
ப பூவுக்குச்சமமான நிறமுள்ள சிறந்தகுதிரைகள், ரோசமான
டைய குமாரனான ஹேமவாணனைத் தாங்கின. யுத்தத்தில
மாத்தியமுள்ளவைகளும் மங்களகரமான செய்கையுள்ளவைக
் நாணல் தண்டுக்குஸமமான முதுகெலும்பையுடையவைகளும்
ணமையான அண்டங்களை உடையவைகளும் கோழிமுட்டை
ாலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான குதிரைகள் தண்டகேதுவை
த்தன் கேசவனாலே அரசனான தன் பிதாவும் யுத்தத்தில
ால்லப்பட்டுப் பிறகு பாண்டியர்களுடைய [1] கபாடபுரமும
ககப்பட்டு உறவினர்களும் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானத்தைவிட்டு
பபோனஸமயத்தில், பீஷ்மரிடத்திலிருந்தும் அவ்வாறே
ரோணரிடத்தினின்றும் பரசுராமரிடத்தினின்றும் கிருபாசாரிய
த்தினின்றும் அஸ்திரங்களைப்பெற்று அந்த அஸ்திரங்களாலே
மி, கர்ணன், அர்ஜுனன், அச்சுதன் இவர்களோடு ஒப்புமை
பபெற்றுத் துவாரகையைநாசம்பண்ணுவதற்கும் பூமிமுழுதை
ஜயிப்பதற்கும் விரும்பினவனும் கற்றறிந்தவர்களான ஸ்நே
ர்களால் நன்மையைக்கருதி அவ்வித முயற்சியிலிருந்து தடுக
பட்டுத் தொடர்ச்சியான வைரத்தைவிட்டுத் தன் ராஜ்யத்தை
ண்டுவருகிறவனும் பலசாலியுமான ஸாகரத்வஜபாண்டியன் சந
கிரணங்களைப்போன்ற நிறமுள்ளவைகளும் வைடூர்யமிழைத்த
ிப்புக்களால் மூடப்பட்டவைகளுமான குதிரைகளோடு பராக
மமென்கிற பொருளைக் கைப்பற்றித் திவ்யமான தனுஸை
ஞ்ஜலி செய்துகொண்டு துரோணரை எதிர்த்துவந்தான. பித
ாபோன்ற நிறமுடைய குதிரைகள், பாண்டியனைப் பின
ர்டர்ந்து வருகின்ற லக்ஷத்தநாற்பதினாயிரம் சிறந்த தேராளி
ாத தாங்கின. நானாவிதவர்ணமுள்ள உருவமுடையவைகளும
பலமாதிரியான முகத்தையுடையவைகளுமான குதிரைகள்,
த்தினுடைய சக்கரத்தையே கொடியாகக்கொண்ட வீரனான

[1] தமிழ்நூல்களில் பாண்டியனுக்கு இந்தக் கபாடபுரம் ராஜதானி
 இருந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கடோத்கசனைத் தாங்கின; ஒன்று சேர்ந்தவர்களான கௌர
ளுடைய அபிப்பிராயங்களை அலக்ஷ்யஞ்செய்து எல்லா இஷ்
களையும் விட்டு ஒருவனுக்கே பக்தியோடு யுதிஷ்டிரரை அடை
வனும் சிவப்பான கண்களையுடையவனும் மிக்க புஜபலமுடை
னும் மகரத்தை த்வஜமாகக்கொண்டவனும் பொற்றேரிலிருக்
றவனுமான அந்தயுயுத்ஸுவை அதிகபலமுள்ளவைகளும் பரு
சரீரத்தையுடையவைகளுமான குதிரைகள் தாங்கின. தாமங்
யறிந்தவரும் யுத்தரங்கத்தில் திறகின்றவரும் ராஜஶ்ரேஷ்டரும்
யுதிஷ்டிரரைப் பொன்னிறமுள்ள சிறந்தகுதிரைகள் நான்கு
கத்திலும் பின்தொடர்ந்து சென்றன. தேவதைபோன்ற ரூ
தையுடையவர்களும் அனேகர்களுமான பரபத்ரர்கள், பலவித
முள்ள அனேக உத்தமஜாதிக்குதிரைகளோடு யுத்தத்தின்பொ
டுத் திருமபினார்கள். ராஜஶ்ரேஷ்டரே! ஸுவர்ணமயம
கொடிகளுள்ளவர்களான அந்த யுத்தவீரர்கள், பீமஸேனரோ
கூடி முயற்சியுள்ளவர்களாக, இந்திரனோடுகூடின தேவர்களை
லக் காணப்பட்டார்கள். ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற அந்த எ
வீரர்களையும் காட்டிலும் தருஷ்டத்யும்னன் அதிகமாக விள
ஞன். துரோணரும் எல்லா ஸைனிகர்களையும்விட அதிகமா
பிரகாசித்தார். மகாராஜரே! கிருஷ்ணாஜினத்தினால் மே
மூடப்பட்டதும் மங்களகரமானதும் ஸ்வர்ணமயமானதும் க
டலுவடிவமுள்ளதுமான அவருடைய கொடியானது மிக
விளங்கியது. வேந்தரே! வைடூரியரத்னத்தால் கண்களையு
தும் பிரகாசிக்கிறதுமான மகாவிம்மஸ்வரூபமான பீமஸே
னுடைய த்வஜத்தை நான் கண்டேன். மிக்க தேஜஸையுடை
ரும் கௌரவர்களுக்கு அரசருமான யுதிஷ்டிரருக்குக் கொடி
யிருக்கின்றதும் கிரகங்களுடைய கூட்டங்களோடுகூடியதும் பொ
மயமாயிருப்பதுமான சந்திரனையான கண்டேன். அந்த யு
ளத்தில் யந்திரத்தினலடிக்கப்பட்டு நல்ல ஒலியுள்ளவைக
ஸந்தோஷத்தை விருத்திபண்ணுகின்றவைகளுமான நந்தம
நந்தம் என்று பெயர்கொண்ட திவ்யமான இரண்டு பெரிய
தங்களையும் நான் கண்டேன். பொன்மயமான முதுகுள்ள
அதிக உக்ரமானதும் பயங்கரமாயிருப்பதுமான நகுலனுடை
ரத்தத்திலுள்ள சரபரூபமான பெரியத்வஜத்தையும் நாங்கள்
டோம். வெள்ளிமயமானதும் மிக்க காந்தியுள்ளதும் வீரகண
களும் பதாகைகளுமுள்ளதும் பகைவர்களுக்குச் சோகத்தை
த்திபண்ணக்கூடியதும் பகைவர்களால் அவமதிக்க முடியா
மான ஹம்ஸமானது ஸகதேவனுடைய த்வஜத்தில் காணப்பட்ட
...

மராஜன், மாருதன், இநதிரன், மஹாத்மாக்களான அஸ்வினி
வர்கள இவாகளுடைய பரதிமைகளே பூஷணமாயிருநதன.
னரே! குமாரனுன அபிமனயுவினுடையரததில புடமிடப
ட தஙகததினுல ஜவலிககினற பொனமயமான சாரஙகபக்ஷி
னது சிறநத தவஜமாக விளஙகிறது ராஜஸ்ரேஷடரே! கடோத
னுடைய தவஜததில கழுகு அதிகமாக விளஙகிறது அவனு
ய குதிரைகள முறகாலததில ராவணனுடைய குதிரைகள
ால நினைததபடி ஸஞசரிககினறனவாயிருநதன தாமராஜரான
ஷடிரரிடததில மஹேநதிரனுலே கொடுககபபடட திவயமான
வஸானது விளஙகிறது மனனரே! பீமஸேனனிடததில வாயு
த தேவதையாககொணட அதபுதமான விலலானது இருந
. மூவுலகஙகளேயும ரக்ஷிபபதறகாக பரமமதேவரால உணடு
ணபபடடதும முடிததுப்போகாத ஆயுதமுமான அநதச
நத விலலானது அாஜ்ஜுனனுடைய பிரயோஜனததின
ாருடடு விளஙகியது பாரதரே! நகுலனுககு விஷ்ணு வைத
வதையாககொணட தனுஸ்ஸும, ஸஹதேவனுககு அஸ்வினி
வாகளேத தேவதையாககொணட தனுஸ்ஸும, கடோதகசனுக்
பயஙகரமும அதபுதமானதும புலஸதியரைத தேவதையாகக
ணடதுமான தனுஸ்ஸும, தரௌபதீகுமாராகளான ஐவா
நககும முறையே [1] ருததிரன, அகனி, குபேரன, யமன, [2] கிரி
இவாகளேத தேவதைகளாககொணட உததமமான விறகளும
நதன ரோஹிணீ புததிரரான பலராமா தாமபெறறிருநத
ததிரரைத தேவதையாககொணட உததமமான சிறநத
நஸை மிகக வலிமையுளளவனுன அபிமனயுவுககு ஸநதோஷத
டன கொடுததா பொனனுலலஙகரிககபபடட பலவிதமான
ததவஜஙகளும இனனும மறறுமுளள சூராகளுடைய அனேக
ன கொடிகளும அநதபுததகளததில பகைவாகளுககுத துக
தை விருததிபணணுவனவாகவே காணபபடடன மகா
ரே! நெருககமான தவஜஙகளுளளதும உததம வீராகளால
டையபபடடதுமான அநதத துரோணருடைய ஸேனையானது
ததில எழுதபபடட சிததிரமபோலிருநதது அரசரே! யுதத
ததில அபபொழுது துரோணரைககுறிதது யுதததிறகாக
ாததுவருகினற வீராகளுடைய பெயாகளும கோததிரஙகளும்
யமவரஸபையிலபோலக கேடகபபடடன" எனமுன்

---

1 அதிகாரபேதமுளள மூாககிகள.

இருபததுநான்காவது அதயாயம்

ஸம்சபதகவதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் தன் புத்திரர்களைக்குறித்துத் துக்கித்ததும், ஸஞ்சய
யுத்தவிஷயத்தைச் சொல்லக் கட்டளையிட்டதும்)

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! விருகோதரனைத தலை
கக் கொணடு யுததம செயயவநத இநத அரசாகள தேவா
டைய சேனையையும துனபமடையுமபடி செயவாாகள மனி
அதிாஷடஙகளுடன கூடியவனுகப பிறககிருன் அநத அதிாஷ
திலேயே பறபலவிதமான எலலாப பிரயோஜனஙகளும கா
படுகினறன யுதிஷடிரன நாட்டைவிடடுத துரததபபடடு நீ
காலம சடையும மானதோலும தாிதது வனததில திரிநதுகெ
டிருநதான, பினபு உலகததால அறியபபடவுமிலலை அநத யு
டிரனே எனபிளளைகளுடைய நாசததினபொருடடுப பெரியசே
யையும் யுததகளததிறகுத திருபபிககொணடு வநதுவிடடா
(இது) தெயவசசெயலே தவிர வேறெனன? மனிதன பாக
தோடுசோநதே பிறககிருனெனபது நிசசயம அநதமனிதன த
விருமபாமலே அநதபபாகயததினுல இழுககபபடுகிருன சூதா
மாகிற வியஸனததை யடைநது யுதிஷடிரன துனபபபடுத
பட்டானலலவா? அநதயுதிஷடிரனே மறுபடியும அதிாஷ
தினுல ஸகாயாகளைப பெறருன ஸூத! முறகாலததில பு
யிலலாதவனுன துாயோதனன எனனைநோககி, 'ஐயா! கே
தேசததாாகளிற பாதியும காசிதேசததாாகளும கோசலதே
தாாகளும சேதிதேசததாாகளில பாதியும இனனும மறறுமு
நாடடாாகளும எனனையே அடைநதுவிடடனா எனககு மி
யான பூமியிருககிறது அவவளவு தாம புததிரனுககு இ
எனறுசொனனுன அநதஸேனாஸமூகததினிடையில நனறாகக
கபபடட துரோணா போாககளததில தருஷடதயுமனனுல கெ
லபபடடாா அதிாஷடததைககாடடிலும வேறெனன விருக
றது? மிககவைவனமையுளளவரும எபபொழுதும போ
கொணடாடுகிறவரும எலலா அஸதிரவிததைகளின கரையை
கணடவருமான துரோணரை அரசாகளினிடையில எவவிதம
மிருதயுவானவன அடைநதான? மிகக கஷடததை அடை
நான மிகக மோகததை அடைநதேன பீஷமரும து
ணரும கொலலபபடடாாகளெனபதைக கேடடு நான உயி
டிருபபதறகு விருமபவிலலை அபபா! ஸூத! எனனைப பு
ரனிடததில பேராசையுளளவனெனறு நனகு அறிநதுவித

ானனவையெல்லாம என்னுடைய தாயோதனனுடைய அடையப்
டடன அப்பா! குரூரனன துரியோதனனைமாததிரம இழநது
றப புததிராகளை மிசசமாகக விருமபுவேனுகில எல்லாரும
ணமடைய மாட்டார்கள். எநத மனிதன தாமததைவிடடுப
ாருளைப பிரதானமாககக்கொள்வனே அவன இவவுலகததில
றைவை அடைகிறுன, அலபததனமையையும அடைகிறுன
ஞ்சய! இபபொழுதும நாசம பண்ணபபடட இநதத தேச
னது, ஶ்ரேஷ்டரான துரோணா கொல்லபபடடுங்கூட மிகுந
நககபபோகிறதாக நான எண்ணவில்லை பொறுமையுடையவா
நம புருஷஶ்ரேஷ்டாகளுமான எவாகளை எபபொழுதும அண
பிழைககிறேமோ அப்படிபபடட பொறுபபுள்ள துரோண
பீஷமரும காலம சென்ற பிறகு, (நமமவாகள) எவவிதமாக
நதிருபபாாகள? எவவாறு யுததம நடநததென்பதை விளகக
கவே எனககுச சொல எவாகள யுததஞ செயதாாகள?
ாகள தடுததாாகள? எநத அறபாகள பயததால ஓடினுாகள?
கஶ்ரேஷ்டனுன தனஞசயன எதை எதைச செயதானே அதை
தையும எனககுச சொல சததுருவாயிருககினற அநத
ஜுனனிடததினின்றும அநத விருகோதரனிடததினினறும
ககு அதிக பயமுணடு ஸஞ்சய! பாணடவாகள (யுததததிற
) திருமபி வநதவுடன, மிகுநதிருககிற என்னுடைய ஸைனியத
கு மிகவும பயஙகரமாக அனாததம எவவிதம விளைநததோ
தையும எனககுச சொல அபபா! அபபொழுது (பகைவா
) திருமபி வநதிருககுங காலததில உஙகளுடைய மனம எவவித
நதது? நமமைச சோநதவாகளுள சூராகளான எவாகள
கே அவாகளை எதிாததனா?" என்று வினவினுன

இருபததைநதாவது அதயாயம்

ஸம் ச ப த க வ த பா வ ம். (தொடர்ச்சி)

(த்வந்துவ யுந்த வர்ணனை)

ஸஞ்சயன, "பாணடவாகள யுததததிறகுத திருமபி வநத
ன, மேகஙகளாலே ஸூரியன மறைககபபடுவதுபோல அநதப
ணடவ வீராகளாலே துரோணா மறைககபபடுவதுகணடு எங
ககுப பெரிய பயமுணடாயிறறு மேலும, அவாகளால
லே எழுபபிவிடபபடட அதிகமான தூளியானது உமமுடைய
னயை மறைததுவிடடது பிறகு, பாாவையானது தடைப
டபொழுது, துரோணரை மாணடவராகவே நாஙகள எண்ணி

ணும் குரூரமான காரியத்தைச் செய்ய எண்ணங்கொண்ட
களும் பெரிய வில்லையுடையவர்களும் சூரர்களுமான அந்தப் பா
டவ வீரர்களைக்கண்டு, துரியோதனன், 'அரசர்களே! நீங்கள் உ
ளுடைய ஆற்றலுக்கும் ஊக்கத்துக்கும் ஆண்மைக்கும் தக்க
பாண்டவர்களுடைய சேனையைத் தகுந்த உபாயத்தோடு தடு
யுத்தம் செய்யுங்கள்' என்று சொல்லிச் சீக்கிரமாகத்
சேனையை ஏவினன் பிறகு, உம்முடைய குமாரனான துர
னன், தூரத்தில் பீமஸேனனைக்கண்டு துரோணருடைய உயி
காப்பாற்ற விரும்பினவனாக (அவன்மீது) அம்புகளை இறைத்
கொண்டு எதிர்த்துவந்து யுத்தகளத்தில் யமன்போலக் கோ
கொண்டு அம்புகளாலே அவனையும் மூடினன் அந்தத் து
ஷணனையும் பீமன் அம்புகளால் துன்பமடையும்படி செய்
அப்பொழுது கைகலந்த பெரிய யுத்தம் நடந்தது கற்றறிந்த
களும் அடிக்கும் திறமையுள்ளவர்களுமான அந்தச்சூரர்கள், அ
ஞன துரியோதனனால் கட்டளையிடப்பட்டும் ராஜ்யத்தையும் ம
பயத்தையும் விட்டும், யுத்த பூமியில் சத்துருக்களை எதிர்த்து
ரர்கள் ஓ! அரசரே! கிருதவர்மாவானவன், துரோணரை எதி
எண்ணங்கொண்டு வருகின்றவனும் சௌரியமுடையவனும்
த்தில் விளங்குகின்றவனும் சினியினுடைய பௌத்திரனும
ஸாத்யகியைத் தடுத்தான் கோபங்கொண்டவனும் சினி
பேரனுமான ஸாத்யகி, கோபங்கொண்ட அந்த கிருதவர்மா
பாண ஸமூகங்களாலே தடுத்தான் மதங்கொண்ட யானை ம
கொண்ட யானையை எதிர்ப்பதுபோல, கிருதவர்மாவும் ஸ
யகியை எதிர்த்தான் பயங்கரமான வில்லையுடைய ஸிந்து
ஞன ஜயத்ரதன், முயற்சியுள்ளவனாக வருகின்ற மகாவில்ல
யான க்ஷத்ரவர்மாவைக் கூர்மையான அம்புகளாலே துரோ
ரிடத்தில் செல்லவொட்டாமல் தடுத்தான் க்ஷத்ரவர்மா
வன் ஸிந்துராஜனுடைய கொடியையும் வில்லையும் அறுத்
கோபங்கொண்டு பத்துக்கணைகளாலே எல்லா மர்மஸ்தானங்
ளு ம் அடித்தான் பிறகு, ஸைந்தவனானவன் கைத்தேர்ச்சியு
வன்போல வேறு வில்லையெடுத்து ரணகளத்தில் முழுதும் இ
பினால் செய்த அம்புகளாலே க்ஷத்ரவர்மாவை அடித்தான் பா
டவர்களின் நன்மைக்காக முயற்சி செய்பவனும் மகாரதனும் ப
குலத்தில் தோன்றியவனும் சூரனுமான யுயுத்ஸுவை ஸுப
முயற்சியோடு துரோணரிடத்தினின்று தடுத்தான் யுயுத்ஸு,
யோகம் செய்கின்ற ஸுபாகுவினுடைய வில்லோடும் அம்புக
டுங்கூடியவைகளும் பரிகாயுதம் போன்றவைகளுமான இரண்டு
களையும் அராவித்துவைந்தவைகளான இரண்டு பாணங்களால் செ

றன், பாண்டவர்களுள் ஶ்ரேஷ்டரும் தர்மாத்மாவுமான யுதிஷ
ராஜரை மத்ரராஜனுன சல்யன், பொங்கிவருகின்ற ஸமுத்திரத்
க கரைதடுப்பதுபோலத் தடுத்தான். தர்மராஜா மர்மஸ்தா
களைப் பிளக்கின்ற அநேக பாணங்களை அவன்மீது இறைத்
ர் மத்ரராஜனுனவன் அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலே
த்த தர்மபுத்திரரை அடித்து அதிகமாக ஸிம்மநாதஞ்செய்
ன பாண்டவர்களுள் மூத்தவரான தர்மராஜா, அடிக்கடி
மமநாதஞ்செய்கின்ற மத்ரதேசத்தரசனுடைய கொடிமரத்தை
வில்லையும் இரண்டு பாணங்களாலே அறுத்தார் பிறகு,
ங்கள் உரக்கச் சபித்தார்கள் அவ்வாறே, பாஹ்லிக
சத்தரசனுனவன், சேனையோடு சேர்ந்து, சேனையோடுகூடி ஓடி
கின்ற துருபதராஜனை அம்புகளால் தடுத்தான் ஸேனையை
டயவர்களும் வயதில் முதிர்ந்தவர்களுமான அவ்விருவருக்கும்
பெருக்குள்ளவைகளும் பெரிய யூதபதிகளுமான இரண்டு
னகளுக்கு யுத்தம் நேருவதுபோலக் கோரமான அவ்விதயுத்
நடந்தது ஸைன்யங்களையுடையவர்களும் அவந்திதேசத்
சர்களுமான விந்தன் அநுவிந்தன் இருவரும், இந்திரனும் அக்
யும் எவ்வாறு பலியை முற்காலத்தில் எதிர்த்தார்களோ அவ்
றே ஸேனையுடன் கூடின மத்ஸ்ய தேசாதிபதியான விராடனை
ர்த்தார்கள் மத்ஸ்யர்களுக்குக் கேகயர்களுடன் போர்நேர்ந்
அதில் குதிரைகளும் ரதிகர்களும் யானைகளும் பயமற்று
நெருங்கி யுத்தம் செய்தார்கள் அது தேவாஸுரயுத்தத்திற்
ரப்பானதாக இருந்தது பாணஸமூகங்களைப் பிரயோகம்
யதுகொண்டு செல்லுகின்ற நகுலகுமாரனுன சதானீகனை ஸபா
தியென்று (மறுபெயருள்ள) பூதகர்மாவானவன் துரோணரிடத்
னின்றும் தடுத்தான் பிறகு, நகுல புத்ரனுன சதானீகன்
ருக்கு தீட்டப்பட்டுக் கூர்மையுள்ள மூன்று அர்த்தசந்திரபாணங்
ராலே யுத்தகளத்தில் பூதகர்மாவைக் கைகளையும் தலையையும்
றந்தவனுகச் செய்தான். சௌர்யமுள்ளவனும் பாண சமூகங்
ருள்ளவனும் துரோணரை நோக்கி வருகின்ற வீரனுமான
ஸுதஸோமனைச் சால்வன் அம்புகளால் தடுத்தான். பயங்கர
ன ரதமுள்ளவனுன அந்தஸுதஸோமன் இரும்பினுலானவை
ம் தீட்டப்பட்டவையுமான ஆறுபாணங்களாலே சால்வனைக்
திரைகளோடும் சாரதியோடும் யமலோகத்துக்கு அனுப்பினுன்.
ராராஜரே! மயிலுக்கொப்பான நிறமுள்ள குதிரைகளோடு யுத்
த்திற்கு வருகின்ற உம்முடைய பௌத்ரனுன ஶ்ருதகீர்த்தியைச்
ந்ரஸேனன் தடுத்தான். தன் பிதாவுக்குச் சகோதரமுறையி

[1] ஒருசொல் விடப்பட்டது

விருககினற அநதச சித்ரஸேனனை அர்ஜுன குமாரனை
அமபுகளாலே ஒளியை இழநதவனுககச செயதான சித்ரஸேன
தரௌபதீபுதரனை அமபுகளால நனருககமறைததான அம
கூட்டஙகளை இறைககினறவனும, மதஙகொணடிருககிற யா
போல (யுதததிறகு) வருகினறவனுமான ஸுருதகாமா
துசசாஸனகுமாரன தடுததான ஜயிககமுடியாதவாகளும உ
குப பேராகளுமான அவவிருவரும ஒருவனை ஒருவன கொ
விருமபித தனதனதகபபனமாாகளுடைய காரியஸிததி
பொருடடுக கடுமபோாசெயதாாகள மகாயுததததில முத
நிறகினற அநதப பிரதிவிநதியனைககணடு, அஸுவததாமா த
பிதாவான துரோணருககுக கௌரவததைச செயதுகொ
பாணஙகளால நனருகத தடுததாா தமபிதாவைக காககும
யததில உறுதியாக நிறபவரும ஸிமமததினுடைய வாலை த
மாககொணடவரும கோபமுளளவருமான அநத அஸுவததா
வைப பிரதிவிநதியன கூாமையான அமபுகளாலே திருபபிய
தான பயிாசெயபவன விதை விதைககக கூடியகாலததில வி
களை விதைபபதுபோல அஸுவததாமா பிரதிவிநதியனமீது பா
மழைகளைபபொழிநதாா அரசரே! இரணடு சேனைகளி
மிகுநத சூரனெனறு கருதபபடடவனும [1] படசசராக
கொனறவனுமான அநதசசூரனை லக்ஷமணனை தடுததான ப
தரே! அவன லக்ஷமணனுடைய வில்லையும கொடியையும அறு
அவனமீது அமபுமழைகளைப பொழிநதுகொணடு மிகவும பி
சிததான பிறகு, அர்ஜுன குமாரனை அபிமனயுவானவ
குரூரமான காரியஙகளைச செயகினறவனும விசிததிரமாகப பே
புரிகிறவனும திறமையுளளவனும சௌாயமுடையவனுமா
லக்ஷமணனை எதிாதது யுததஞசெயதான கேடகிறவாக
கும பாாககிறவாகளுககும மிகக பிரீதியை உணடுபணணுகிற
நெருஙகினதுமான அநத யுததமானது மிககவலிமையுளளவ
ளான அவவிருவாகளுககும உணடாயிறறு மிககககறறறிநதவ
யுவாவுமான விகாணனே, எதிாதது வருகினறவனும யௌவ
முடையவனும யாகஸேன குமாரனுமான சிகணடியை யுத
தில எதிாததான பிறகு, சிகணடியானவன அநதவிகாணனை
புககூடடததிலலே மூடினன பலமுளளவனை உமமுடை
குமாரன அநதப பாணசமூகததை உதறியெறிநது பிர
சிததான அஙகதன யுததகளததில துரோணரைககுறித
எதிாததுவருகினற சூரனை உததமௌஜஸைப பாணஙகொ
ளததால தடுததான புருஷஸிமமஙகளான அவவிரு

[1] ஒருதேசதது ஜனஙகள . திருடாகள எனறும பொருள உண

கரும் உண்டான அநத நெருஙகிய யுததமானது, அவவிருவா ருககும மறற ஸைனிகாகளுககும மகிழசசியை விளைவிததது பரிய விலலையுடையவனும பலசாலியுமான தாமுகனே துரோ ருககு எதிராக வருகினற சூரனுன புருஜிததை வதஸதநதஙக ரலே தடுததான அவன தாமுகனைப புருவஙகளுடைய மததி ல அமபினுல அடிததான. அவனுடைய அநதமுகமானது மபுடன கூடிய தாமரைபபுஷபமபோல விளஙகியது காணனே வபபான கொடியையுடையவாகளும, துரோணரை எதிாததுச சலலுகினறவாகளும, ஸகோதராகளுமான ஐநது கேகயாகளை ம அமபு மழைகளால தடுததான அவாகளும, மிகவும சநதா ததை அடைநது அவன மீது அமபு மழைகளைப பொழிநதாா ா அவனும, அடிககடி அவாகளை அமபுக கூடடஙகளால மூடி ன. குதிரைகளோடும சாரதிகளோடும கொடிகளோடும தோக ாடுஙகூடச சோநது பரஸபரம அமபுகளால நிறைககபபடடு வைகளால மூடபபடடவாகளான அநத ஐநதுகேகயாகளாவது ணுவது காணபபடவிலலை உமமுடைய புததிராகளான ாஜயன ஜயன விஜயன எனகிற மூவாகளும, நீலன, காஸயன, ததஸேனன எனகிற மூனறு போகளையும தடுததாாகள ஸிம ம, புலி, சிறுததை இவைகளுககு, கரடி, எருமைககடா, காளை வைகளோடு யுததம நோநததுபோலப பாாககிறவாகளுககுப ாதியை விருததிபணணக கூடிய அவவித கோரமான யுததம ாநதது சகோதராகளான க்ஷேமதூாததி பருஹநதன என இருவரும, யுததரஙகததில துரோணரைககுறிதது எதிாததுச லலுகினற [1] ஸாதவதனைக கூாமையான அமபுகளால செதுக ாாகள. மதபபெருககுளள சிறநத இரணடு யானைகளோடு டடில ஒரு ஸிமமததுககு (யுததம நோநதது) போல அவவிரு களுககும அநத ஸாதவதனுககும, அதயாசசாயகரமான அவ த யுததம நோநதது கோபஙகொணடவனும அமபுகளைத தாடுககிறவனுமான சேதிராஜன, யுததததிலை சநதோஷமடை வனும ஏகாகியாயிருபபவனுமான அமபஷடராஜனைத துரோ ரிடததிலிருநது தடுததான பிறகு, அமபஷடனுனவன எலும பப பிளககினற முனையினுல அவனைப பிளநதான அவன அமபு ளாடு கூட விலலை எறிநதுவிடடுத தேரினினறு பூமியில விழுந ன சரதவானுடைய குமாரரும மகாதமாவுமான கிருபா ாயா, அதிக கோபஙகொணடவனும விருஷணிகுலததில பிறந வனுமான வாாததக்ஷேமியை அமபுகளால தடுததா விசித

[1] ஸாதயகி.

திரமாகப போராபுரிகினற கிருபரையும வாாதத க்ஷேமியைய
கணடவாகள யுததததில மனமபறறி வேறு காாயததை அற
விலலை ஸௌமததியோ, வருகினறவனும ஆலஸயமிலலா
வனுமான மணிமான எனகிற அரசனை, துரோணருககுக கீ
தியை விருததிசெயது கொணடு தடுததான அநதமணிமானு
வன வேகததோடு ஸௌமததியுடைய விசிதரமான விலலைய
கொடியையும கொடிததுணியையும சாரதியையும குடையைய
ரததநினினறு கீழே தளளினை பிறகு, சததுருககளைக கொ
லுகிற யூபகேதுவானவன தேரினினறு சீககிரமாகப பாயந
சிறநத கததியினுலே குதிரைகளோடும சாரதியோடும கொடிமே
டும ரததநோடும அநத மணிமானை அறுததான அரசமே
அவன தனனுடைய ரததநதை அடைநது வேறு விலலையும கை
லெடுததுக குதிரைகளையும தானே நடததிககொணடு பாணட
களுடைய சேனையை அடிததான அஸுராகளைக குறிதது வ
கினற இநதிரனைபபோனறவனும எவராலும ஜயிககமுடியாதவ
மான பாணடியனை வலலமையுடைய [1] விருஷஸேனன அம
கூடடஙகளால தடுததான பிறகு, பெரிய மாயையுடையவனு
அதிக பலமுளளவனும ஹிடிமபியின குமாரனுமான கடோ
கசன, தகபபனமாாகளுககு ஹிததநதைககருதிக கௌரவாக
டைய சேனையை எரிததுககொணடும, துரோணரைப பிடி
எணணி, கதாயுதஙகளாலும பரிகஙகளாலும நிஸதரிமசஙகள
லும படடசஙகளாலும அயோகனஙகளாலும கறகளாலு
தடிகளாலும புசுணடிகளாலும பிராசஙகளாலும தோமரங
ளாலும அமபுகளாலும முசலஙகளாலும முதகரஙகளாலு
சககரஙகளாலும பிணடிபாலஙகளாலும கோடாலிகளாலு
புழுதிகளாலும காறறினுலும நெருபபினுலும தணணீராலு
சாமபலாலும மணணுஙகடடிகளாலும திருணஙகளாலும ம
களாலும துனபததை உணடுபணணிககொணடும, அடிதது
கொணடும, துளைததுககொணடும, நாசஞ செயதுகொணடு
ஓடுமபடி செயதுகொணடும, விலககிககொணடும, கௌரவ சே
யைப பயபபடுததிககொணடும வநதான, அபபடிபபடட ராக்ஷ
ஸனை, அலமபுஸன எனகிற ராக்ஷஸன கோபம கொணடு பறப
யுததஙகளில உபயோகிககபபடுகினற பறபல ஆயுதஙகளினு
நனறாக அடிததான முறகாலததில சமபரனுககும தேவராஜனு
ககும நடநததுபோல, அரககாகளுளமிகசசிறநதவாகளான அவவி
வருககும யுததம நடநதது உமமைசசோநதவாகளுககும பாண
டவாகளுககும நோநத மஹாயுதததநில, தோாளிகளுககும யானை
களுககும குதிரைகளுககும காலாடகளுககும இவவாறு அநே

1 காணனுடைய குமாரன.

ாந்துவயுததஙகள நோநதன உமககு மஙகளம உணடாகவேண
துரோணரை நாசம செயயும விஷயததிலும காககும விஷ
திலும ஒருவரோடு ஒருவா முயறசிசெயத ஸைனிகாகளுககு
ாநத இவவித யுததமானது பாாககபபடடதுமிலலை, கேடகப
டதுமிலலை பிரபுவே! 'இது குரூரமானது, இது ஆசசரியகர
னது, இது பயஙகரமானது' எனறு சொலலபபடட மிகக விரி
ன பலயுததஙகள அஙகு காணபபடடன'' எனறு கூறினன

இருபததாறுவது அதயாயம

ஸமசபதகவதபாவம். (தொடர்சசி)

(பகதத்தனுடைய பாாக்கிரமத்தை வர்ணிததல)

திருதராஷடிரன, "ஓ! ஸஞசய! அவாகள இவவாறு யுததத
குத திருமபி (தனிததனி) வகுபபாக எதிாததபொழுது, பல
லிகளான பாாததாகளும நமமைச சோநதவாகளும எவவித
க யுததஞசெயதாாகள? அாஜுனன ஸமசபதகாகளுடைய
னையககுறிதது எனன செயதான? ஸமசபதகாகளும அா
னனைககுறிதது எனன செயதாாகள?" எனறு வினவ, ஸஞ
ன சொலலலானன

"அவவாறு அவாகள திருமபி வகுபபு வகுபபாக எதிாககும
லததில உமமுடைய குமாரனை துாயோதனன யானைசசேனை
ாடு பீமஸேனனைத தானே எதிாததுசசெனறுன யானையி
ல் யானையும காளையினல காளையும அழைககபபடடதுபோல,
யோதனராஜனல வலிய அழைககபபடட அநதபபீமஸேனன
னைபபடையைக குறிதது அருகில விரைவாகவநதான ஐயா!
தஞசெயவதில ஸாமாததியமுளள அநதபபீமஸேனன பாகு
ததோடு விரைவில யானைபபடையைப பிளநதான நானகு
கஙகளிலும மதஜலததைப பெருககுகினறவைகளும மலைகளுக
ாபபானவைகளுமான அநத யானைகள பீமஸேனனுடைய அம
ளாலே மததவையிழநதவைகளாகச செயயபபடடுத திருமபி
ன பெரியகாறறுனது மேகக கூடடஙகளைச சிதற அடிபபது
ால (வாயுகுமாரனன) பீமஸேனன அநதபபடைகளைச சிதற
டததான அநத யானைகளினமீது அமபுகளைவிடுகினற அநதப
ஸேனன, கிரணஙகளை எலலாவுலகஙகளினமீதும (பரபபு
றப) உதிததசூரியனபோல விளஙகினன பீமனுடைய பாணங
ால அடிககபபடடு நனகு தைககபபடடிருககினற அநத
னகள, ஆகாயததில சூரியனுடைய கிரணஙகளாலே வியாபிக

கப்பட்ட பற்பலமேகங்களைப்போல் விளங்கின அவ்வாறு, யா
களுக்கு நாசத்தையுண்டாக்குகின்ற பீமஸேனனைத் துர்யோதன
கோபங்கொண்டு எதிர்த்துவந்து, கூர்மையுள்ள அம்புகள
அடித்தான் பிறகு, இரத்தத்தால்கோபமான சிவந்தகண்க
டைய பீமன்,ஒரு க்ஷணத்தில் துர்யோதனராஜனை அழிக்கக்கரு
கூர்மையான அம்புகளால் அடித்தான் அந்தத்துர்யோதன
அம்புகளால் எல்லா அங்கங்களும் நாற்புறமும் நிறைக்கப்பட
கோபமுண்டு, சிரிப்பவனைப்போல், சூரியனுடைய கிரணம்போல
ங்குகின்ற அம்புகளாலே பாண்டு குமாரனான பீமஸேனனை அ
தான் பாண்டவன் அந்தத்துர்யோதனனுடைய இரதத்தின
னால் சிதறிக்கப்பட்ட கொடிமரத்திலுள்ள மணிமயமான அர
தையும் வில்லையும் இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களாலே சீக
மாக அறுத்தான் துர்யோதனன் பீமனாலே பீடிக்கப்படுத
கண்டு, அங்கன், (பீமனை) கலங்கச்செய்யக்கருதி யானைமீதே
எதிர்த்துவந்தான் மேகத்திற்கொப்பான ஒலியோடுவருகி
உத்தமமானயானையைப் பீமஸேனன் கும்பஸ்தலங்களுக்கிடை
நாராசங்களாலே அதிகமாக அடித்தான் அந்த நாராசங
அந்தயானையின் தேகத்தைப் பிளந்து பூமியில் பாய்ந்தன பி
அந்தயானையானது, வஜ்ராயுதத்தினாலடிக்கப்பட்ட மலைபோ
கீழேவிழுந்தது கீழேவிழுகின்ற யானையிலிருந்து கீழேவிழுப
கிறவனும் மிலேச்சனுமான அங்கனுடையதலையைச் சுறுசு
புள்ள பீமஸேனன் அர்த்தசந்திர பாணத்தினால் அறுத்தா
அவன் கீழேவிழுந்தவுடன், அச்சேனையானது பரபரப்புள்ள
ரைகளோடும் யானைகளோடும் ரதங்களோடும் காலாட்களைமிதி
நாசஞ்செய்துகொண்டு விரைவாக ஓடியது

பிறகு, அந்தச்சேனைகள் முறிபட்டு நான்குபக்கத்தி
ஓடும்போது, பிராக்ஜ்யோதிஷ தேசாதிபதியானவன், யானையே
பீமஸேனனை எதிர்த்து வந்தான், தேவராஜாவானவன் எ
யானையினால் தைத்தியர்களையும் தானவர்களையும் வென்றானோ அ
யானையின் வம்சத்தில் தோன்றினயானையோடு பீமஸேனனைக் கு
த்து எதிர்த்து அருகில் வந்தான் அந்த உத்தமமானயானை
னது சுருக்கப்பட்டிருக்கிற துதிக்கையோடும் இரண்டு [1]காதுகளோ
டும் பீமஸேனனைக்குறித்து எதிர்த்து வேகமாக ஓடிவந்தது க
களைப்புரட்டி விழிக்கும் அந்த யானையானது கோபங் கொண
பாண்டவனை நாசஞ்செய்வதுபோல அவனுடைய ரதத்தைக் கு
ரைகளோடு மிச்சமின்றிப் பொடியாகச்செய்தது பிறகு, பீமனு

[1] 'கால்களோடும்' என்பது வேறுபாடத்தின் பொருள்

லகளால ஓடி அநத யானையின அஙகஙகளிலேயே பதுஙகினன
அஞசலிகாவேததைத அறிநத பாணடவன விலகவிலலை, சரீர
தியததை அடைநது அடிககடி கையினல அநதயானையை
டததான, (தனனைக) கொலல எணணமகொணடதும அழிவற
மான அநத யானையை உதஸாஹபபடுததினன பதினயிரம
னையின பலமுடையதும காநதியுளளதுமான அநதயானை
னது அபபொழுது விருகோதரனைத தூரததியடிகக எணணம
ாணடு குயவனுடைய சககரமபோல வேகமாகச சுழனறது.
னும, அநதயானையினிடததிலிருநது வெளிபபடடு ஸுபர
மெனனும அதன எதிரில நினறுன அது பீமனைத துதிக
யினல வளைதது இரணடு முழஙகாலகளாலும அடிததுக கழுத
சசுறறி அவனைக கொலவதறகு விருமபியது செநநாயின
டலபோனற உடலையுடையவன பீமஸேனன சுழனறு துதிக
ச சுழறசியிலிருநது தனனை விடுவிததுககொணடு, மறுபடியும
தனுடைய அஙகஙகளில பிரவேசிததான தன ஸைனியததில
திகஜததினுடைய வரவை முழுதும எதிரபாரததான அவன
னையினுடைய அஙகஙகளினினறு வெளிபபடடு வேகமாக ஓடி
ன ஐயா! பிறகு, 'ஐயோ! கஷடம! பீமஸேனன யானை
ல கொலலபபடடான' எனறு எலலா ஸைனியஙகளும
ருங கூசசலிடடன அரசரே! அநத யானையினலே பாண
வஸேனையானது மிகவும பயததையடைநது, விருகோதர
ருககுமிடததிறகுச சீககிரமாக ஓடிவநதது பிறகு, யுதிஷடிர
ஜா பீமஸேனனை மாணடவனகவே எணணிப பாஞசாலயரோடு
ாநது பகதததனை நானகுபககமும சூழநதுகொணடு எதிர
ா அநதப பகதததனைச சததுருககளைத தவிககசசெயகிற
களும தேராளிகளுள சிறநதவாகளுமான வீராகள தோகளால
ழநதுகொணடு நூறறுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவும
ரமையான அமபுகளைப பொழிநதாகள மலைநாடடுககுத
லவன அநதப பகதததன அஙகுசததினல அமபுகளுடைய
டியை நாசஞசெயது கூஷணததிறகுள பாணடவாகளையும பாஞ
லாகளையும சிதறுமபடி அடிததான அரசரே! அபபடியே
தகளததில கிழவன பகதததனுடைய யானையினல செயயப
ட அநத ஆசசாயததையும கணடோம பிறகு, தசாரண
சததாசன, குறுககாகச செலலுகினறதும மதமுடையதும
வகமாகசசெலலுகிற ஸவபாவமுளளதுமான யானையோடு பராக
யோதிஷ தேசாதிபதியை எதிரதது வநதான முறகாலததில
ஙகளோடும சிறகுகளோடும கூடிய மலைகளுககு யுததம நோந

1 யானையின மாமஸதானஙகளை அறிநது அடிததல

தாற போலப பயஙகரமான உருவமுளள அநத இரணடு யா
களுககும யுததம நோநதது பிராகஜயோதிஷ பதியினுை
யானையானது திருமபி விலகிவநது, தசாாணதேசாதிப
னுடைய யானையை விலாபபககததில பிளநது கீழேதளளிய
பிறகு, பகதததன ஸூாயகிரணஙகளபோல பிரகாசிககினற
தோமராயுதஙகளால யானையினமீதுளள அநதசசததுரு
இருபபிடததைவிடடு நகருமபடி அடிததான பினபு, யுதிஷ
பகதததராஜனையடிததுப பெரிய தோாளிகளினுடைய சே
யோடு நானகுபுறமும சூழநதுகொணடாா தோாளிகளால நா
புறமும சூழபபடடு, யானையினமீதேறி யிருககினற அநதப
ததததனனவன, மலையிலுளள காடடின நடுவில ஜவலிககி
அககினிபோல ஜவலிததான பயஙகரமான விலலையுடைய
களும அமபுமழைகளைப பொழிகினறவாகளுமான ரதிக
ளுடைய எலலாபபககததிலும நெருஙகி ஒனறுசோநதிருக
மணடலததை அநத யானையானது சுறறிவநதது பிறகு, பி
ஜயோதிஷ தேசததரசனனவன, மகாகஜததைத திருபபி
தானனுடைய ரததததைககுறிதது வேகமாக நடததினன ஸ
வதாகளுள சிறநத அநத யுயுதானனும, நோில வருகினற அ
யானையைககணடு, கூாமையுளளவையும ஸாபபஙகளபோனற
யுமான ஐநது பாணஙகளால அடிததான பெரிய யானையான
சினியின பேரனன யுயுதானனுடைய ரததததைப பிடிதது வே
மாக எதிரில தூககி எறிநதது யுயுதானனே விலகிவிடடா
பிறகு, ஸாரதியானவன அநத ரதததினமீது துளளிக குதி
ஸிநதுதேசததில பிறநதவைகளும பெரியவைகளுமான அக
ரைகளை எழுபபிககொணடு ஸாதயகியை அடைநது நினறு
அநத யானையோ, ஸமயம வாயததமையால, வேகததோடு
ஸமூகததினினறும வெளிபபடடு எலலா அரசாகளையும இ
விடாமல நானகு பககஙகளிலும எறிநதது அதி வேகமா
செலலுகிற அநத யானையினாலே பயபபடுததபபடுகினற அந
புருஷஶ்ரேஷடாகள யுததகளததில அநத ஒருயானையையே நூ
யானையாக எணணினாாகள யானையினமீதுளள பகதததனு
அநத அரசாகள ஐராவததததினமீதேறின தேவராஜனாலே அ
ராகளபோலத துரததபபடடாாகள இஙகும அஙகுமாக ஓடுகி
அநதபபாஞசாலாகளுடைய யானைகளாலும குதிரைகளா
உணடுபணணபபடட சபதமானது மிகபபெரிதாகத தோனறிற
பாணடவாகள யுதததததில பகதததனனாலே துரததபபடுமள
பீமன மறுபடியும கோபஙகொணடு பகதததனைககுறிதது எதி
துவநதான எதிாததுவருகினற அநதபபீமஸேனனுடைய

ரகளை அநதயானையானது துதிககையினால விடபபட்ட நீரால
னதது அதிக பயமடையுமபடி செயதது. அககுதிரைகள அவ
டததினினறு பீமனை வேறிடததிறகு இழுததுசசெனறன.
றகு, யமனுககொபபானவனும கிருதியின குமாரனுமான ருசி
வாவானவன ரததினமீதிருநதுகொணடும அமபுமழையினால
ிமவிததுககொணடும அவனைச சீககிரமாக எதிாததுவநதான
றகு, பாவதபதியான அநத ஸுபாவாவானவன ருசிபாவாவைப
கிவான கணுககளுள்ள அமபினால யமனுடைய வீடடை அடை
செயதான சூரனான அவன வீழநதவுடனே, அபிமனயுவும
திரளபதீபுததிரனான பிரதிவிநதியனும சேகிதானனும திருஷட
துவும யுயுதஸுவும அநத யானையை அடிததாாகள பயஙக
ான விமமநாதஙகளைச செயகினறவாகளும கொலல எணணங
ாணடவாகளுமான அவாகள, மேகஙகள வாஷதாரைகளாலே
னபபதுபோலச சரதாரைகளாலே அநத யானையை நனைததாா
ா பிறகு, ஸமாததனான பாகததனாலே குதிகாலாலும
வெடடிகளாலும காலகடடைவிரலகளாலும தூணடபபடட
ானையானது துதிககையை நீட்டிககொணடு அசைவறறிருககினற
துகளோடும, கணகளோடும விரைவாக ஓடிறறு அநத யானை
ுதஸுவினுடைய குதிரைகளைக காலினால மிதிததுககொணடு
ரதியைக கொனறுவிடடது. மனனரே! யுயுதஸுவோ
கததுடன ரததினினறு விலகிவிட்டான. பிறகு, அநதப
ணடவவீராகளபயஙகரமானவிமமநாததைதசசெயதுகொணடு
நதச சிறநத யானையைககொலல எணணி விரைவாக அமபுமழை
ால நனைததாாகள உமமுடைய குமாரனோ பரபரபபுளளவ
க அபிமனயுவினுடைய ரததினமேல பாயநதான யானை
னமீதுளள அநதப பிராகஜயோதிஷராஜன உலகஙகளினமீது
ணஙகளைப பரபபுகினற சூரியனபோலச சததுருககளினமீது
மபுகளைப பொழிநதுகொணடு பிரகாசிததான அவனை அா
னகுமாரன பனனிரணடு பாணஙகளாலும யுயுதஸு பததுப
ணஙகளாலும திரௌபதீகுமாராகளும திருஷடகேதுவும
மூனறு பாணஙகளாலும அடிததாாகள சேகிதானன மறு
யும மேனமேலும ஆயுத பரயோகம செயகினற பகததனை
பததுநானகு பாணஙகளால அடிததான பிறகு, பகதத
ா எலலோரையும மும்மூனறு பாணஙகளால திருபபியடித
ன. மிகக முயறசியோடு தொடுககபபடும அமபுகளாலே
னகுபககஙகளிலும திறைககபபடட அநத யானையானது
ிய கிரணஙகளாலே கோககபபடட பெரியமேகமபோல
ாஙகியது. சததுரு பாணஙகளாற பீடிககபபட[illegible]

யானது ஏறி நடததுகிறவனுடைய திறமையினுலும முயறசியி
லும தூணடபபடடு, அநதப பகைவாகளை இடபபுறமாகவும வ
புறமாகவும எறிநதது காடடில இடையன பசுககூடடஙகளை
தடியினுலோடடுவதுபோலப பகததன அடிககடி அநதச
னையை ஓடுமபடி செயதான கழுகுகளால விரைவாக எதிாக
படட காககைகளினுடைய சபதமபோல மிக வேகமாயோடுகி
பாணடவாகளைச்சோநத வீராகளுடைய சபதமானது தோன
யது அரசரே! முறகாலததில சிறகுகளுடனிருநத சிறநத
போலிருபபதும சிறநத அஙகுசததினுல அடிககபபடடதுமா
அநதச சிறநத யானையானது கொநதளிபபுறற ஸமுததிரமான
வியாபாரிகளுககுபபயததை உணடுபணணுவதுபோலச சதது
களுககு அபபொழுது அதிகமாகப பயததை உணடுபணணிற
அரசரே! பிறகு, பயததாலோடுகினற யானைகளாலும தோக
லும குதிரைகளாலும அரசாகளாலும உணடுபணணபபடட
மிகக பயஙகரமுமான ஒலியானது யுதததில பூமியையும ஆ
யததையும ஸவாககததையும திககோணஙகளையும அவவா
திககுககளையும சூழநதுகொணடது. முறகாலததில யுதத
தேவாகளால நனகு காககபபடட தேவஸேனையில விரோசன
போல அநத உததமமான யானையோடு பகததராஜன சத்து
களுடைய ஸேனையில புகுநதான நெருபபுககுத தோழ
காறறுனது அதிகமாக வீசியது ஆகாயததையும ஸைனிகா
யும புழுதியானது அடிககடி மூடியது பிறகு, ஜனஙகள நா
பககஙகளிலும வேகமாக ஓடிவரும அநத ஒருயானையையே
டம கூடடமான யானைகளைபபோல எணணினாகள

இருபததேழாவது அதயாயம்

ஸமசபதகவதபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் ஸம்சப்தகர்களைக் கொன்றது)

சிறநத கைகளுளளவரே! யுதததில பாாததனுடை
செயகைகளைபபறறி எனனை நீா வினவியதால, அவன யுதத
செயத காரியததை நீா கேளும பகததனுனவன பல
மான காாயஙகளைச செயகையில, உயர எழுமபின புழுதியை
கணடும யானையினுடைய சபதததைக கேடடும குநதிபுததிர
கிருஷணனைபபாாதது, 'ஓ! மதுஸூதனரே! பிராகஜோ
திஷ ராஜனுனவன யானையோடுகூட விரைவுளளவனுக
மில பறபபடடுவிடடானபோலிருககிறது இஃது அநத யா

னுடைய சபதம், நிச்சயமே இவன் யுத்தத்தில் இந்திரனிலும்
றைந்தவனல்லன், யானையை நடத்துவதில் ஸமர்த்தன், பூமியில்
த்தினால் யுத்தம் செய்கிறவர்களுள் இவன் முதன்மையானவ
ானென்பது என்னெண்ணம் தோஷமற்றவரே! அந்த உத்தமமான
ீன, யுத்தத்தில் எப்பொழுதும் ஒப்பில்லாதது யுத்தத்தில் எல்
ச ஸஸ்திரங்களையும் மீறிச்செல்லக்கூடியது, பெரிய காயங்க
ச செய்திருக்கிறது, சிரமத்தை அடையாதது, ஆயுதங்களின்
ச்சியையும் அக்னி ஸ்பர்சத்தையும் பொறுக்கக்கூடியது
்த யானையானது ஒன்றியாயிருந்துகொண்டு இப்பொழுது
ணடவஸேனை முழுமையையும் நாசஞ்செய்யப்போகிறது விற
அம்புகள் இவற்றினுடைய சபதங்களோடு பெரிய விம்ம
த்தைச் செய்து தூரத்தப்படுகின்றதும், பெருமபானமை
கத தலைவர்கள் கொல்லப்படுகிறதுமான இச்சேனையைப
ரும் என்ஸேனையைக்கண்டு காஜீத்துச் சீக்கிரமாக நாசஞ்செய்
து அந்த யானையைத் திருப்பியடிப்பதற்கு நம்மிருவரைத்தவிர
றொருவனும் சக்தியுள்ளவனல்லன் ஆதலால், பிராக்ஜ்யோதி
திபதியிருக்குமிடத்திற்கு வேகமாகச்செல்லும் யுத்தத்தில்
னையின் பலத்தினால் கொழுப்படைந்தவனும் வயதினால் விசேஷ
கக் காவங்கொண்டவனுமான இந்தப்பகத்தத்தனை இப்பொழுது
லாஸுரனைக் கொன்ற இந்திரனுக்குப் பிரியமுள்ள விருந்தின
் அனுப்பப்போகிறேன்' என்று சொன்னான் பிறகு, அர்ஜுன
டையவசனத்தினால், கிருஷ்ணன், பாண்டவஸேனையானது பக
தனால் பிளக்கப்படுகின்றவிடம் சென்றார் செல்லுகின்ற அந்த
ஜுனனை மகாரதிகர்களான பதினாலாயிரம் ஸம்சப்தகர்கள்
ாபக்கத்திலிருந்து அழைத்துக்கொண்டு நெருங்கி வந்தனர்.
ர்களுள் பதினாயிரம் திரிகர்த்த மஹாரதிகர்கள் அர்ஜுனனை
, நாலாயிரம் மஹாரதர்கள் கிருஷ்ணனையும் அழைத்துக்
ாண்டு பின் தொடர்ந்தனர் ஐயா! பகத்தத்தனால் பிளக்கப
கின்ற ஸேனையைக்கண்டு அவர்களால் கூப்பிடப்படுகின்ற
ஜுனனுடையமனமானது இரண்டாயிற்று. 'நான் இங்கு திரும்ப
மா? அன்றி யுதிஷ்டிரரிடம் செல்லலாமா? எந்தச்செய்கை
க்கு இப்பொழுது நன்மையைப் பயக்கக்கூடியது?' என்று ஆலோ
தான் கௌரவர்களுள்சிறந்தவரே! இவ்வாறு புத்தியினால் ஆலோ
கின்ற அந்த அர்ஜுனனுக்கு ஸம்சப்தகர்களைக் கொல்லும் விஷ
திலேயே ஸ்திரமான பெரிய சித்தவிருத்தி ஏற்பட்டது சிறந்த
னரதவஜமுள்ளவனும் இந்திரகுமாரனுமான அந்த அர்ஜுனன்

1 இவனை வல்லனென்றும் சொல்வதுண்டு.

யுததரஙகததில ஒருவனுகவே ஆயிரககணககான ரதிகாகளைக
லவதினபொருடடுச சீககிரமதிருமபினுன அாஜுனனைககொல
உபாயததில துரியோதனன காணுகிய இருவருமசெயத ஆ
சனையானது, அாஜுனனுககு ஸநதோஷததை உணடாககி
அநத ஆலோசனையை அாஜுனன அப்பொழுது சிறநத மனி
ளுடைய வததுதினுல வீணுகசசெய்தான அரசரே! பிறகு, ப
ரதிகாகளான ஸமசபதகாகள அாஜுனனமீது பதிவானகணு
ளுளள லக்ஷம பாணஙகளைப பொழிநதாாகள மனனரே! அ
ளால மூடபபடட குநதீபுததிரனுன பாாததனுவது ஜநாாத
ரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணராவது காணபபடவிலலை குதிரைக
தேரும கணணுககுப புலப்படவேயிலலை அபபொ
ஸ்ரீ ஜநாாததநா மோகமடைநதாா, வோததவருமாணு பி
பாாததன அவாகளைப பெருமபாலும பிரமமாஸதிரததி
கொனறுன அமபுகளையும நாணகயிறுகளையும விரலுறைகளை
விறகளையுமுடைய கைகளும கொடிமரஙகளும குதிரைகளும
றுககணககாக அறுககபபடடுக கீழேவிழுநதன ஸாரதிகளும
காகளும பூமியில விழுநதாாகள. மரஙகளுககும மலையின சிக
ளுககும மேகஙகளுககும ஒபபான சரீரததையுடையவைக
றனறுகப பழககப்பட்டவைகளுமான யானைகள அாஜு
னுடைய அமபுகளால அடிக்கப்பட்டுக கொலலபபடடிருககி
மாவுததாகளோடு பூமியில விழுநதன. மேலவிரிபபுககள புர
தளளபபடடவைகளும அணிகலனகள அறுககபபட்ட
களுமான யானைகள பாணஙகளாலே மிகவும அடிககபப
பாகாகளோடு உயிரையிழநது யுததபூமியில விழுநதன கிரீடியி
ஆாததசநதிர பாணஙகளாலே அறுககபபடட மனிதாகளு
கைகள, ரிஷ்டிகள பிராஸஙகள கததிகள நகரஙகள முதகர
கோடாலிகள இவைகளையுடையவைகளாக விழுநதன ஐயா! அ
னனுடைய பாணஙகளால அறுககபபடட தலைகள பாலஸூரியனை
செநதாமரைமலரையும சநதிரனையுமொதத ரூபததையுடைய
ளாகப பூமியையடைநதன அாஜுனன கோபஙகொணடு சதது
களைககொலலுஙகாலததில அநதஸேனையானது அபபொழுது
பலரூபமுளளவைகளும பிராணிகளைத தினபவைகளுமான ப
ளால அலஙகரிககபபடடு விளஙகியது அபபொழுது தாம
ஓடையைக கலககுகினற ஒருயானைபோல ஸேனையைககலககுகி
அாஜுனனைப பூதகணஙகள, 'நலலது, நலலது' எனறுபுகழநத
மாதவா, இநதிரனுடைய செயகையைபபோலிருககினற அாஜு
னுடைய அசசெயகையைக கணடு மிகுநத ஆசசரியததையடை
அஞசலிபநததுடன அவனைபபாாதது, 'பாாததனே!

பொழுது யுத்தத்தில் நீ செய்த இக்காரியமானது இந்திரனு
ம் யமனும் குபேரனும் செய்யமுடியாததென்றே என்னு
டைய அபிப்பிராயம் யுத்தத்தில் மகாரதிகர்களான ஸம்சப்தகர்
் நூறுநூறாகவும், ஆயிரமாயிரமாகவும், ஒரேதடவையில் விழுந்
வர்களாகவே என்னால் காணப்பட்டார்கள்' என்று சொன்னார்.
பிறகு, 'மிக்க உறுதியுடன் நின்ற ஸம்சப்தகர்களைக் கொன்று
விட்டு, பகதத்தனைக் குறித்துச் செல்லும்' என்று கிருஷ்ணனை
அர்ஜுனன் தூண்டினான்

இருபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

ஸம்சப்தகவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பகதத்தனும் அர்ஜுனனும் போருக்கு எதிர்த்தது.)

பிறகு, வாஸுதேவர், எதிர்க்கக்கருதிய அர்ஜுனனுடைய
மனோவேகம்போன்ற வேகமுடையவைகளும் ஸ்வர்ணாலங்காரங்
களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகளைத் துரோண
ருடைய படையை நோக்கி வேகமாக நடத்தினார் துரோணராலே
பீடிக்கும்படி செய்யப்பட்ட தன்னுடைய ஸைனிகர்களைக் காப்
பாற்றுவதற்காகச் செல்லுகின்ற அந்தக்குருசிரேஷ்டனை அர
ஜுனனோடு யுத்தஞ்செய்ய விரும்பி, ஸுசர்மாவானவன் ஸகோ
தரர்களோடு அவனைப் பின்தொடர்ந்தான் பிறகு, வெண்மை
யான குதிரைகளையுடையவனும், ஜயிக்கமுடியாதவர்களை ஜயிக்
கிறவனுமான அர்ஜுனன், கிருஷ்ணனைப்பார்த்து, 'ஓ! அச்சுத
! இந்த ஸுசர்மாவானவன் தன்ஸகோதரர்களோடு என்னை
யுத்தத்திற்கு அழைக்கிறான் மதுஸூதனரே! வடபுறத்தில
(நம்முடைய) அந்த ஸைனியமானது பிளக்கப்படுகிறது இப்
பொழுது என்மனமானது ஸம்சப்தகர்களாலே இரண்டுபட்ட
தாகச்செய்யப்பட்டது 'ஸம்சப்தகர்களைக் கொல்லலாமா? அன்றிச்
சத்துருக்களால் பீடிக்கப்பட்ட நம்மைச் சேர்ந்தவர்களைக் காப்
பாற்றலாமா?' என்னும் என்னுடைய எண்ணத்தை நீர் அறிந்
திருக்கிறீர் அவற்றுள் எது நற்காரியமாகும்?' என்று கேட்
டான்

இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட வாஸுதேவர், திரிகர்த்த தேசாதி
பதியானவன் பாண்டு குமாரனாகிய அர்ஜுனனைப் போருக்
கழைத்தவிடத்திற்கு ரதத்தைத்திருப்பினார் பிறகு, அர்ஜுனன்
ஸுசர்மாவை ஏழம்புகளாலடித்தது . அவ்வாறே இரண்டு க்ஷுரங்

களால அவனுடைய கொடியையும விலலையும அறுததான அ
ஜுனன விரைந்து ஆறுபாணஙகளாலே திரிகாதத தேசாதிப
டைய ஸகோதரனைக குதிரைகளோடும ஸாரதியோடும ப
லோகததிறகு அனுபபினன பிறகு, ஸுசாமா, ஸாபபத
கொபபானதும இருமபினால செயயபபடடதுமான சகதியாயு
தை அாஜுனனைககுறிததும, தோமரததை வாஸுதேவனை
குறிததும பிரயோகிததான அாஜுனன மூனறு பாணஙக
லே சகதியையும மூனறு பாணஙகளால தோமரததையும அறு
அமபுககூடடஙகளாலே ஸுசாமாவை மோகமடையுமபடிசெ
திருமபுமபடி செயதான வேநதரே! அதிகமாக வாஷிககினற
திரனபோல வருகினறவனும பாணஸமூகஙகளுளளவனும உக
மாயிருபபவனுமான அநத அாஜுனனை உமமுடைய ஸைனி
களுள ஒருவனாவது தடுககவிலலை பிறகு, தனஞசயன உலா
காடடை நெருபபு எரிபபதுபோலக கௌரவஸேனையிலு
எலலா மகாரதிகாகளையும பாணஙகளால அடிததுககொணடு
தான குநதிகுமாரனும புததிமானுமான அநத அாஜுனனுடை
ஸகிககததகாத அநத வேகததை நெருபபினுடைய தொடுத
பிராணிகள தாஙகமாடடாததுபோல அநதச சததுருவீராகள த
கசசகதியறறவாகளானாகள, அாஜுனன ஸேனைகளை அமபும
யினால சூழநதுகொணடு, கருடன பெரிய ஸாபபததை எதிா
செலவதுபோல, பராகஜயோதிஷதேசததரசனைக குறி
எதிாததுசசெனறான ராஜரே! அாஜுனன பாபமறறப
களுககு க்ஷேமததை உணடுபணணுகிறதும யுதததில சதது
களுககுக கணணீரை விருததிபணணுகிறதுமான எநதவி
முநதிவளைததானோ அநதவிலலையே கெடட சூதாடடததை
யாடடாகவுடையவனான உமமுடைய புததிரனநிமிததமும எ
அரசாகளுடைய விநாசததினபொருடடும கையில பிடிததா
மகாராஜரே! அாஜுனனாலே அவவாறு கலககபபடுகினற
முடைய அநத ஸேனையானது, மலையிலமோதிய கபபலபோ
௫ சிதறியது பிறகு, வீராகளான பதினாயிரம விலலாளிகள யுத
கததில வெறறிதோலவிகளில குரூரமான புததியைச செலுத
வாகளாகத திருமபினாாகள மஹாரதாகள மனததில பயத
விடடு அநத அாஜுனனை நாறபுறஙகளிலும சூழநதுகொண
கள யுததரஙகததில எலலாபபாரததையும தாஙகவலலமையு
பாாததன பெரியபாரததை அடைநதான கோபஙகொண
கினறதும மதபபெருககுளளதும அறுபது பிராயமுளளது
யானை எவவாறு கோரைககாடடைஅழிககுமோ அவவாறே சி
கைமேறகொணடு பாாததன உமமுடையஸேனையை அழிதத

ந்த ஸேனையானது நன்றாக நாசமபண்ணப்பட்டபோது, ராஜா
ான பகதத்தன அந்த யானையோடு சீக்கிரமாக அர்ஜுனனுக்கு
ருகிலவந்தான புருஷஶ்ரேஷ்டனான தனஞ்சயன அந்தப்பகதத்
னைத் தேருடன எதிர்த்தான நரஶ்ரேஷ்டர்களான அவவிரு
ருக்கும அவவிதமான நெருங்கிய யுத்தம நேர்ந்தது. சூரர்களான
கதத்தனும அர்ஜுனனும சாஸ்திரப்படி பழக்கப்பட்ட யானை
பாடும ரதத்தோடும யுத்தத்தில ஸஞ்சரித்தார்கள பிறகு, பக
த்தனானவன மேகத்துக்கொப்பான யானையின மீதிருந்துகொண்டு
ரபுவான இந்திரனபோல அர்ஜுனனமீது அம்புக்கூட்டத்தினால
பாழிந்தான. வீர்யமுள்ளவனும இந்திரகுமாரனுமான அந்த
ர்ஜுனனும, பகதத்தனுடைய அந்த அம்புமழையை அருகில
ட்டாதபடி அம்புமழையினால விலக்கினான பிறகு, ப்ராக்ஜ்யோ
ஷ தேசத்தரசன, தனது அம்புமழையானது தடுக்கப்பட்ட
டன கோபத்தால கண்கள மிக்கசிவந்து மறுபடியும பார்த்தன
து அம்புகளை இறைத்தான அந்தப்பகதத்தன அம்புமழையி
ல பார்த்தனை அவவாறு நன்றாக அடித்துக் கிருஷ்ணார்ஜுனர்
ளைக் கொல்லும்பொருட்டு அந்தயானையைத் தூண்டினான
காபங்கொண்ட அந்தகனபோல வருகின்ற அந்த யானையைக்
ண்டு ஸ்ரீ ஜநார்த்தனர் தேரினாலே அதிவேகத்தோடே அதனை
பஸவயமாகச் சுற்றினார் தனஞ்சயன யுத்ததர்மத்தை நினைத்து
த்தத்திற்காக வந்திருந்தாலும, திரும்பிய அந்தப்பெரியயானையை
தனமீதுள்ள பகதத்தனோடு மரணத்துக்கு உட்படுத்த விரும்ப
லலை ஐயா! அந்த யானையோ, யானைகளையும ரதங்களையும குதி
ரகளையும நாசஞ்செய்து யமலோகத்திற்கனுப்பியது பிறகு, அர்
ஜுனன கோபமடைந்தான" என்று கூறினான

இருபத்தோனபதாவது அத்யாயம

ஸம்சப்தகவதபர்வம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன், யானையோடு பகதத்தனைக்கொன்றது.)

திருதராஷ்டிரன, "அவவாறு கோபங்கொண்ட பாண்டவன
கதத்தனவிஷயத்தில என்ன செய்தான? அல்லது, பகதத்தன
து அர்ஜுனனவிஷயத்தில என்னசெய்தான? அதனை எனக்கு
ள்ளபடி உரைக்கவேண்டும" என்றுவினவ, ஸஞ்சயன சொல்லலா
னன

"ப்ராக்ஜ்யோதிஷதேசத்தரசனோடு எதிர்த்தவர்களானகிருஷ்
ணார்ஜுனரிருவரையும் ...

அடைநதவாகளாக எலலாபபிராணிகளும எணணின அநதபட
ததடன யானையின பிடரினமீதிருநதுகொணடு, ரததினமீதுள
கிருஷ்ணாாஜ—னாகளினமேல அவவாறு அமபுமழைகளை ஓயாப
பொழிநதான மகாராஜரே! பிறகு, உருககினற செயயபபட
வைகளும நனருக வளைககபபடட விலலிலிருநது வெளிபபட
வைகளும பொறகடடுககளையுடையவைகளும சாணையில தீட
டபபட்டவைகளுமான அமபுகளாலே தேவகீகுமாரரான கிருஷ
பகவானை அடிததான அகனிஸபாசததுககுசசமமாயிருபபவை
ளும கூாமையுளளவைகளும நலல இறகுகளுளளவைகளுமா
அமபுகள பகதததனுல விடபபடடுத தேவகீகுமாரரைப பிளந
பூமியில பிரவேசிததன அாஜ—னன அநதபபகதததனுடை
விலலையும அறுதது அவனுபரிவாரததையும கொனறு பகதத
ராஜனை லாலனம செயகிறவனபோலிருநதுகொணடு போாபுரி
தான அநதபபகதததன ஸூாயகிரணததுககொபபானதும கூ
மையுளளதுமான பதினனகுதோமரஙகளைப பிரயோகஞசெ
தான பிறகு, ஸவயஸாசி ஒவவொனறையும இரணடிரணடாக
துணடாககினன இநதிர குமாரனன அாஜ—னன யானையினுடை
கவசததைப பெரிய பாண சமூகததால உடைததான அது பூ
யில சிதறிவிழுநதது சிதறின கவசததையுடைய அநதயானை
யானது அமபுகளால மிகபபீடிககபபடடு, வாஷதாரையின
நனைககபபடடும மேகமிலலாமலுமிருககினற பாவதராஜனபோ
விளஙகியது பிறகு, பிராகஜயோதிஷ தேசததரசன பொறகா
பபுளளதும இருமபினற செயததுமான சகதியாயுததததை வாஸ
தேவாமீது பிரயோகமசெயதான அதனை அாஜ—னன இரணடா
வெடடினன பிறகு, அாஜ—னன பகததராஜனுடைய குடையை
யும கொடியையும அமபுகளால அறுதது அதிகமான காவ
கொணடு பததுபபாணஙகளாலே சீககிரமாகப பாவதேசுவரனு
அவனைப பிளநதான பினபு, அநதப பகதததராஜன நலலகணு
களையுடையவைகளும கழுகிறகுகளுளளவைகளுமான அாஜ—னனு
டைய அமபுகளாலே அதிகமாக அடிககபபடடுக கோபஙகொண
வெளளைககுதிரைகளையுடைய அாஜ—னனுடையமுடியில தோ
ரஙகளைபபிரயோகிதது ஸிமமநாதம செயதான் அநத
தோமரஙகளாலே யுததகளததில அாஜ—னனுடைய கிரீ
மானது பினபுறம திருபபபபடடது அாஜ—னன, திருமபி
அநதககிரீடததை ஸரியாகவைததுககொணடே பகததராஜனை
நோககி, 'பகதததத! உலகததை நீ நனருகபபாா' எனறுசொ
னை. இவவாறு சொலலககேடட பகதததத மிகுநதகோப

ாண்டு ஜ்வலிக்கின்ற வில்லையெடுத்துப் பாண்டவன்மீதும் கிருஷ
ன்மீதும் அம்புமழையைப் பொழிந்தான் அர்ஜுனன், அந்தப்
த்தனுடைய வில்லையும் அறுத்து அவன் அம்புப்பெட்டிகளையு
டைத்து அதிவேகத்தோடு எழுபத்திரண்டுபாணங்களால் எல்
மர்மஸ்தானங்களிலும் அடித்தான் அடிக்கப்பட்டவனும்
தனால் அதிகமான துன்பத்தை அடைவிக்கப்பட்டவனுமான
த்தன் கோபமூண்டு வைஷ்ணவாஸ்திரமந்திரத்தை உச
ித்து அங்குசத்தை அபிமந்திரணஞ்செய்து பாண்டவனுடைய
ாயில் பிரயோகித்தான். பகத்தனால் விடப்பட்டதும் எல்
லாரையும் கொல்லுந்தன்மையுள்ளதுமான அந்த அஸ்திரத்தைக்
கேசவர் பார்த்தனை மறைத்துக்கொண்டு தமதுமார்பினால் ஏற்றுக்
காண்டார். அந்த அஸ்திரமானது ஸ்ரீகேசவருடைய மார்
ல் தாமரைமொட்டுக்களால் விசித்திரமானதும் எல்லாருதுக
ளிலுமுண்டாகிற புஷ்பஸமூகங்களையுடையதும் அக்னி, ஸூர்
ன், சந்திரன் இவர்களின் காந்திபோன்ற காந்தியுள்ளதும்
நெருப்புபோல் மிகவிளங்குகின்ற தளிர்களுள்ளதுமான வை
பந்தினனும் மாலையாகியது காயாம்பூவுக்கு ஒப்பானவரும்
ரகுலத்தில் தோன்றியவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தாமரை
தழ்களுள்ளதும் காற்றினால் அசைவுற்ற தளிர்களுள்ளதுமான
ந்தவனமாலையால் மிகப்பிரகாசித்தார். பிறகு, அர்ஜுனன்
ன்மவாடி ஸ்ரீகேசவரைப்பார்த்து, 'ஜநார்த்தனரே! புண்டரீ
ாக்ஷரே! 'நான் யுத்தஞ்செய்யாமல் குதிரையைநடத்துவேன்'
ன்றுசொல்லிவிட்டு, உம்முடைய பிரதிஜ்ஞையை நீர் காப்பாற்று
நீரில்லை யான் விசனத்தை அடைந்திருந்தாலாவது, அன்றி
டக்கும் விஷயத்தில் சக்தியற்றிருந்தாலாவது நீர் இவ்வாறு
சய்யத்தக்கும். யான் யுத்தத்தில் ஸன்னத்தனாயிருக்கும்
பாழுது இவ்விதகார்யம் (உம்மால்) செய்யத்தக்கதன்று அம்
பயும் வில்லையுமுடைய நான் தேவர்கள், அஸுரர்கள், மனிதர்
ள் இவர்களோடுகூடிய இவ்வுலகங்களைஜயிக்கத் திறமையுள்ள
ன், அதுவும் உமக்குத் தெரிந்தவிஷயம்' என்று சொன்னான்

பிறகு, வாஸுதேவர் அர்ஜுனனைநோக்கி, 'குற்றமற்ற
ார்த்த! முற்காலத்தில் நடந்ததும் இரகசியமுமான இதனைக்
கள் —பிராணிகளைத்தரிப்பவளும் ஸர்வப்பிராணிகளையும் போ
ிக்கின்றவளுமான பூதேவியானவள் காமமுடையவளாக லோக
ர்த்தாவான ஸ்ரீமந்நாராயணரை அடைந்தாள் அந்தப்பகவான்
வளுடன்சேர்ந்து பிரீதியடைந்து அவளுக்கு வரத்தையும் கொடு
க அர்மபிககார வந்தப்பூதேவி, விஷ்ணுவினையனை புத்திரனை

யும வைஷ்ணவாஸதிரததையும வேணடினள அநதபூதேவிக
நரகன எனறு பிரஸிததனன ஒரு புதரன பிறநதான அந
நரகனுககு நாராயணா தாமாகவே வைஷ்ணவாஸதிரததைய
கொடுததாா இவவாறு ஸாவசதருநாசகமான இநதநாராயண
திரமானது நரகாஸுரனுககுக கிடைததிருநதது எலலா ஆயுத
களையும நாசமபணணககூடிய அநத வைஷ்ணவாஸதிரமான
அநதநரகாசுரனிடததினினறு பகதததனை அடைநதது அ
ஜுன ¹ இநதலோகததில எனனைததவிர வேறொருவனும இந
வைஷ்ணவாஸதிரததிறகுக கொலலததகாதவனுகான ஆதலா
எனனல இநதககாரியமசெயயபபடடது உனககு வேறுவிதமா
எணணம உணடாகவேணடாம' எனறு ஆததமுளளவாாதல
யைச சொனனா ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான அாஜுனனை ஸப
தானமசெயது, 'பிராகஜயோதிஷபதியைச சீககிரமாககொ
மிசசமிருககிற எனவாாததையையும கேள நான நானகு மூாத
யுளளவனுக அடிககடி உலகததைககாபபதறகாக முயறசிசெய
றேன. இவவுலகததில எனஸவரூபததைபபிரிதது உலகஙகளுக
ஹிதததைசசெயகிறேன எனனுடைய ¹ ஒரு மூாததியான
இபபுவியிலிருநதுகொணடு தபோனுஷடானததைசசெயகிற
மறறொரு மூாததியானது ஸாக்ஷியாயிருநது நனமைதீமைகளை
செயகினற உலகததைப பாாககிறது ² மறறொரு மூாததியான
மானிடஉலகததை அடைநது காமததைச செயகினறது ³ ப
றொனறான நானகாவது மூாததியானது ஆயிரம வருஷமாயுள
நிதரையைச் செயகினறது ஆயிரம வருஷததினமுடிவில எழு
திருபபதான எனனுடைய அநத மூாததியானது அககாலதத
வரனபெறறுககொளபவாகளுககுச சிறநதவரனகளைக கொ
கிறது அநத ஸமயம சோநதிருபபதை அறிநது பூமியானவ
அபபொழுது நரகாஸுரனுககாக எனனிடம எநத வர
வேணடினளெனபதைககேள 'எனகுமாரன தேவாகளாலு
அஸுராகளாலும கொலலததகாதவனயிருககவேணடும, வை
ஷ்ணவாஸதிரததையடைநதவனும ஆகவேணடும தேவ
எனககு இநத வரததை அளிககவேணடும' எனறுள அ
போது இவவிதமாக (விருமபிய) வரனைககேடடு, பூமிபி
புததிரனன நரகாஸுரனுககு முறகாலததில பயனறறதாக
சிறநத வைஷ்ணவாஸதிரததைக கொடுததேன நான அவ

1 'பதரிகாசசிரமததிலுளள நாராயணா' எனபது பழையஉ
2 'ராமன கிருஷ்ணனமுதலான ஸவரூபமாயுளளது' எனபது பழை
வுரை, 3 'ஜலததில சயனிததிருககும மூாததி' எனபது பழையவுரை,

ாகி, 'பூமியே! இந்த அஸ்திரம் பழுதாகாமல் நரகனைக் காத்
கொண்டிருக்கட்டும் இவனை ஒருவனும் கொல்லப்போகிற
லை இந்த அஸ்திரத்தினால் காக்கப்பட்ட உன்னுடைய குமா
சத்துருஸேனையை நாசம்பண்ணுகிறவனும் எப்பொழுதும்
லா உலகங்களிலும் (யாராலும்) ஜயிக்கமுடியாதவனுமா
ன்' என்றும் சொன்னேன் நல்ல மனமுள்ள பூதேவி
, 'அது அவ்விதமே ஆகுக' என்று சொல்லிவிட்டு, விருப்பம்
றவேறினவளாகிச் சென்றுள் அந்த நரகாஸுரனும், சத்
ருக்களை வாட்டுகிறவனும் (ஒருவராலும்) ஜயிக்க முடியாதவனு
ஞன் பார்த்த! என்னுடைய அந்த அஸ்திரமானது நரக
டத்தினின்று பகதத்தனை அடைந்தது இந்திரன், ருத்ரா
ாகளோடு கூடின உலகங்களில் இந்த அஸ்திரத்தினால் கொல்
தகாதவன் ஒருவனும் இல்லை ஆதலால், இந்த அஸ்திரமா
் உன்னிமித்தமாக என்னால் வேறுவிதமாகச் செய்யப்பட
, பார்த்தனே! உத்தமமான இந்த அஸ்திரத்தை இழந்
ருக்கிற மகாஸுரனைக்கொல் இந்தப்பகத்தத்தன் இந்த மகாஸ
ஸம்பந்தத்தினாலே தேவாஸுராகளாலும் கொல்லத் தகாதவ
ிருக்கிறான் யான் முற்காலத்தில் நன்மையின்பொருட்டு
ாசுரனைக் கொன்றதுபோலவே, நீயும், தேவசத்ருவும் ஜயிக்க
டியாதவனும் விரோதியுமான பகதத்தனைக்கொல்' என்று
ரவுடன் கூறினா

மகாத்மாவான கேசவா அப்பொழுது இவ்வாறு சொல்ல,
ஜுனன் பகதத்தன்மீது கூர்மையான அம்புகளை வேகமாக
றத்தான் பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் உதாரமான
்தையுடையவனுமான அந்தப்பார்த்தன் பரபரப்பில்லாதவ
் யானையை அம்பினால் இரண்டு கும்பஸ்தலங்களுக்குமிடை
அடித்தான் அந்தப்பாணமானது வஜ்ராயுதம் மலையை
டைவதுபோல அந்த யானையை அடைந்து புற்றினுள் பாம்பு
லவதுபோலக் கணுவுடன் சென்றது பகதத்தனாலே அடிக்க
தூண்டப்பட்டும், தரித்ரனுடைய வார்த்தையை மனைவி அனுஷ்
ாத்ததுபோல, அந்த யானையானது அவனுடைய வார்த்தையை
னுஷ்டிக்கவில்லை அந்தப் பெரியயானையோ அங்கங்களை ஸ்தம்
ஞ் செய்துகொண்டும் தந்தங்களால் பூமியை முட்டிக்கொண்டும்
மான ஸ்வரத்துடன் அலறிக்கொண்டும் பிராணனை விட்டது
கு, கேசவா காண்டீவத்தைத் தனுஸாகக்கொண்ட அர்ஜு
ன நோக்கி, 'பார்த்த! இவன் மேன்மைபெற்றவன், நரை
லை நன்கு மூடப்பட்டவன், மடித்த சதையினாலே நன்றாக

மறைககபபடட கணகளுளளவன , சூரன, எவவிதததாலும
ககமுடியாதவன இவவரசன கணகள திறநதிருபபதறகா
படடு வஸதிரததால (தூககிக) கடடிககொணடிருககிறுன' என
சொனனா. அாஜுனன கிருஷணனுடைய வாககியததைக கே
அமபினுலே அநத வஸதிரததை நனருக அறுததான அது அ
கபபடடவுடன அநதபபகதததன கணகள மறைககபபடட
ஞன பிரதாபசாலியான பகதததன உலகததை இருளமய
எணணினன, பிறகு, பாணடவன பதிநதகனுககளுளள
பிறைவடிவமாயிருபபதுமான அமபினுலே பகதததராஜனு
மாாபைப பிளநதான கிரீடியினுல மாாபு பிளககபபடட அந
பகதததராஜன உயிரை இழநது விலலேயும அமபுகளேயும ந
விடடான காமபைத தடடினவுடன தாமரைப பூவினி
இதழ உதிாகினறதுபோல அநதப பகதததனுடைய தலையிலிரு
சிறநத வஸதிரம நழுவிவிழுநதது பொனமாலையை அணி
அநதப பகதததனனவன பொன்னுபரணஙகளுளளதும
போனறதுமான யானையிலிருநது நனகுபூதத காணிகாரம
னது மலையுசசியிலிருநது காறறின வேகததினுலொடிககபப
விழுவதுபோல விழுநதான, இநதிர குமாரனுன அாஜுன
அபபொழுது ரணகளததில இநதிரனுடைய வலலமைபோ
வலலமை பொருநதியவனும இநதிரனுககு நணபனுமான அந
பகதததனெனனும அரசனேக கொனற பிறகு, உமககு ஜயத
விருமபுகினறவாகளான மறற வீராகளேயும பெருஙகாறறு
மரஙகளே ஒடிபபதுபோல நாசஞ செயதான

முபபதாவது அதயாயம.

ஸமசப்தகவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனனுடைய யுத்தத்தை வர்ணித்தது)

அாஜுனன, எபபொழுதும இநதிரனுககுப பிரிய
பனும் அளவறற வலலமையுளளவனுமான அநதப பிர
யோதிஷாதிபதியைக கொனறுவிடடு வலமாக வநதான பி
சததுரு படடணஙகளே ஜயிபபவாகளும ஸகோதராக
காநதார ராஜ குமாராகளுமான விருஷகன, அசலன என
இருவரும அாஜுனனே யுததததில துனபஞ செயதா
அநதசசூராகள ஒனறுசோநது விறகளேததாஙகி மகா வேகமு
வையும கூாமையுளளவையுமான அமபுகளாலே அாஜு

ர் புறததிலும பினபுறததிலும அதிகமாக அடிததாாகள.
ஜ௺னன கூாமையான அமபுகளாலே ஸௌபலனை விருஷக
டைய குதிரைகளையும ஸாரதியையும விலலையும குடையையும
ததையும துவஜததையும எளளளவெளளளவாக நாசஞ்செய
ன பிறகு, அவன, அமபுககூடடஙகளாலும பலவித ஆயுதங
ாலும ஸௌபலனை முதனமையாககொணட காநதாராகளை
கலககமுளளவாகளாகச செயதான பிறகு, தனஞசயன,
பஙகொணடு, ஆயுதஙகளைக கையில எடுதத சூராகளான
நூறு காநதாராகளை அமபுகளால யமலோகததிறகனுபபினான.
க புஜபலமுளளவனான விருஷகன குதிரைகள கொலலபபடட
ததினினறு சீககிரம இறஙகித தன ஸகோதரனான அசலனு
ய ரததிலேறி வேறு தனுஸையும எடுததான ஒரே ரதத
மீதேறின ஸகோதராகளான அநத விருஷகனும அசலனும
பு மழையினாலே அடிககடி பீபதஸ௺வை அடிததாாகள.
கு மைததுனாகளும மகாபலசாலிகளும அரசாகளுமான
ாகள, இநதிரனை விருதானும பலனும அடிததுபோலப
ததனை மிக அடிததாாகள கிரீஷமருதுவைசசோநத மாஸங
உஷணமான கிரணஙகளால எவவாறு உலகததைத தபிககும
செயயுமோ அவவாறே லக்ஷயததையறிநதவாகளான காந
ராஜாகளிருவரும பாணடவனை அடிககடி அடிததாாகள
னரே! ஒரே ரதததினமீதேறித தேகததோடு தேகமுரைநது
நது நிறகினற புருஷஸ்ரேஷடாகளான விருஷகன அசலன
கிற அநத அரசரிருவரையும அாஜ௺னன ஒரே பாணததினால
னறுன வேநதரே! செளாயமுளளவாகளும ஒரே மாதிரி
ன லக்ஷணமுளளவாகளும விமமததுககொபபானவாகளும
நத கணகளையுடையவாகளும பெரிய புஜஙகளையுடையவாகளும
காதராகளுமான அவவிருவரும ரதததினினறு கீழேவிழுந
கள தேரினினறு பூமியை அடைநதவையும பநது ஜனங
ககுப பிரியமாயிருககினறவையுமான அவவிருவருடைய சரீ
ளும பரிசுததமான கீாததியைப பததுத திககுககளையும
டயுமபடி செயவிததுககொணடு கிடநதன அரசரே! (யுத
தைவிடடு) ஓடாதவாகளான தம மாமனமாாகளிருவரும யுத
தில கொலலபபடடது கணடு, உமமுடைய குமாராகள மிகுநத
ணீரைச சொரிநதாாகள பிறகு, பிராதாககள கொலலப
டதைககணடு, அனேக மாயைகளில ஸமாததனான சகுனி
னவன, கிருஷணாாஜ௺னாகளை மோகிககச செயதுகொணடு
யையை உணடுபணணினான (மாயையினால) அாஜ௺னனமீது
ககளினின...

காகத தடிகளும இருபபுலககைகளும கறகளும சகதிகளே
கூடின சதகனிகளும கதாயுதஙகளும பரிகஙகளும நீணட க
களும சூலஙகளும முதகரஙகளும படடஸஙகளும கமபனஙக
ரிஷடிகளும நகரஙகளும உலககைகளும கோடாலிகளும க்ஷு
களும க்ஷுரபரஙகளும நாளீகஙகளும வதஸதநதஙகளும அ
ஸநதிகளும சகரஙகளும பாணஙகளும பிராஸஙகளும இன
அனேகமான ஆயுதஙகளும விழுநதன கழுதைகளும ஒ
கஙகளும கடாமாடுகளும ஸிமமஙகளும வேஙகைகளும கவ
களும புலிகளும கரடிகளும நாயகளும கழுகுகளும குரஙகுக
பாமபுகளும பசியுளள பலவிதமான ராக்ஷஸாகளும பலவ
பக்ஷிகளும மிகக கோபஙகொணடு அாஜுனனைக குறி
எதிாதது ஓடிவநதன, பிறகு, திவயாஸதிரஙகளையறிநதவ
சௌாயமுடையவனும குநதிபுததிரனுமான தனஞசயன அ
கூடடஙகளைத தொடுததுககொணடு சீககிரமாக அவைகளை அ
தான குரூானன அவனால சிறநத உறுதியான அமபுகளால பி
கபபடுகினற அநதப பிராணிகள நானகுபககஙகளிலும அடி
படடுப பெருங கூசசலிடடு அலறிககொணடு நாசமடைந
பிறகு, அாஜுனனுடைய ரததகதை நோககி இருள தோனறி
அநத இருளினிடததினினறு குரூரமான வாககுகள தோ
அவனை வெருடடின அாஜுனன, பயஙகரமானதும கோர
ரூபமுளளதும மஹாயுததததில பயததை உணடுபணணுகின
மான அநத இருளை மகிமைபொருநதிய சோதிமயமான உ
மாஸதிரததினால நாசம செயதான அவவிருள நாசமபண
படடபின, பயஙகரமான ஜலபபிரவாகஙகள தோனறின அ
ஜலததை நாசம செயயுமபொருடடு உடனே அாஜுனன ஆ
யாஸதிரததைப பிரயோகஞ செயதான பிறகு, அநத அஸ
திறைலே தணணீரானது பெருமபானமையும வறறசசெயயப
டது இவவாறு ஸௌபலனான சகுனியினாலே அடிககடி உ
பணணபபடட பலவித மாயைகளை அாஜுனன தன அஸதிர
தினால விரைவாக நாசஞசெயது சிரிததுககொணடு (சகுன
நோககி,) 'ஓ! கெடட சூதாடடககார! காநதாராதிபதி
இககாணடீவமானது சொககடடான காயகளைப போடாது,
காணடீவமோ ஜவலிககினறவைவும தீடடபபடடவையும கூ
யுளளவையுமான அமபுகளைப பிரயோகிககும' எனறு சொன
அபபொழுது மாயைகள நாசம செயயபபடடவுடன, பயநத ச
யானவன, அாஜுனனுடைய பாணஙகளாலடிககபபடடு,
மான குதிரைகளோடு அறபனபோலச சென்றான பிறகு, அஸ
களையறிநதவனான அாஜுனன தன சுறுசுறுபபைச சததுருகக

ா காணபிததுககொணடு கௌரவாகளுடைய ஸேனையில அமபு
ழையைப பொழிநதான மகாராஜரே! பாாததனுலே அடிக
படுகினற உமது புததிரனுடைய அநத ஸேனையானது மலையை
டைநத கஙகாபபிரவாகமபோல இரணடாகப பிரிநதது
சரே! அநதச சேனையில கிரீடியினுல ஹிமஸிககபபடுகினற
நரஶரேஷடாகள துரோணரையே தொடாநது சென்ருாகள
ா துரியோதனனைத தொட ாநதாாகள பிறகு, சேனையானது
தியினுல நானகுபககஙகளிலும சூழபபடடபொழுது அநதக
டியை நாஙகள காணவிலலை காணடீவததினுடைய இடிமுழக
போனற ஒலி என்னுல தெனபககததில கேடகபபடடது
ணடீவததின ஒலியோ சஙகுகள துநதுபிகள இவைகளுடைய
சையையும நானகுவிதமான வாதயஙகளுடைய ஒலியையும
ணடி ஆகாயததை அளாவியது பிறகு, சிதராயுததம பணணு
வாகளுககும அாஜுனனுககும மறுபடியும தெனபுறததில
ல யுததம நோநதது நானே துரோணரைப பினதொடாந
ன பாாதரே! ஆஙகாஙகு யுதிஷடிரருடைய படைகளை அடிக
ற உமது புதராகளின பலவிதமான படைகளை அாஜுனன
ாயததில மழைககாலதது மேகஙகளைக காறறுச சிதற அடிப
போலச சிதற அடிததான இநதிரனைபபோல (யுதததில)
கினறவனும அளவிலலாத பாண வாஷஙகளைப பொழிகினற
ம உககிரஸவரூபியுமான அநத அாஜுனனை மகாவிலலாளி
ம புருஷஶரேஷடாகளுமான யுததவீரருள எவரும தடுகக
லை அாஜுனனுலே உமமைச சோநதவாகள அடிககபபடடு
நத துனபததை அடைநது ஆஙகாஙகு ஓடுகினறவாகளாகித
மைச சோநதவாகளையே பலா கொன்ருாகள அாஜுன
ல விடபபடட கழுகிறகுகள பூணட அமபுகள சரீரஙகளைப
நதுகொணடு விடடிறபூசசிகளபோலப பததுத திககுகளையும
கொணடு விழுநதன பெரியவரே! அவைகள, குதிரையை
ரதிகனையும யானையையும காலாளையும பிளநதுகொணடு புற
ஸாபபஙகள பிரவேசிபபதுபோலப பூமியில பிரவேசிததன
த அாஜுனன, யானைகளினமீதும குதிரைகளினமீதும மனி
ளினமீதும இரணடாவது பாணததை விடவேயிலலை தனித
யாக அவைகள ஒவவொரு பாணததாலடிககபபடடு உயி
து விழுநதன கொலலபபடட மனிதாகளாலும யானை
லும நானகு பககஙகளிலும பாணஙகளாலடிததுத தளளப
குதிரைகளாலும, விசிதரமான அநதப போாககளமானது
பொழுது நாயநரிகளின கூடடஙகளால ஒலியுளளதாகியது.

அம்பினாலே பீடிக்கப்பட்டுத் தகப்பன் பிள்ளையை யிழந்தான்; ஸ்நேகிதன் உத்தம ஸ்நேகிதனை இழந்தான், அவ்விதமாக புத்திரன் பிதாவை யிழந்தான். அப்பொழுது, பார்த்தனால் பீடிக்கப்பட்ட வீரர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதில் எண்ணங் கொண்டவர்களாக வாகனங்களையும் விட்டுவிட்டார்கள்'' என்று கூறினான்.

முப்பத்தோராவது அத்யாயம்.

ஸம்சப்தகவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அச்வத்தாமா நீலனைக் கொன்றது)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! பாண்டுகுமாரனான அர்ஜுனனாலே அந்தப்படைகள் அடிக்கப்பட்டபொழுது, நிலைமை தப்பினவர்களும் ஓடியவர்களுமான உங்கள் மனங்கள் எவ்வாறிருந்தன? ஸஞ்சய! தோல்வியடைவிக்கப்பட்டு நிலைகாணாமலிருக்கிற சைன்யங்களை மீண்டும் நிலைபெறும்படி செய்வது அஸாத்தியமே. அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக'' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்:

"அரசரே! அவ்வாறிருந்தும் சிறந்த வீரர்கள் உம்முடைய குமாரனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்ய எண்ணங்கொண்டு யுத்தங்களில் கீர்த்தியைப் பாதுகாக்கின்றவர்களாகத் துரோணரைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். அவர்கள், (பாண்டவ சேனைகள்) அஸ்திரங்களை எடுக்கவும் யுதிஷ்டிரரும் (சமீபத்தில்) வந்திருக்கவும் பயம் நேர்ந்திருக்கும்பொழுது, பயமற்றவர்களைப்போலவே உத்தமமான காரியங்களைச் செய்தார்கள். விபுவே! அளவு கடந்த வீரியமுள்ளவர்களான கௌரவவீரர்கள், பீமஸேனனும் வீரனான ஸாத்யகியும் திருஷ்டத்யும்னனும் தவறும் ஸமயத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். கொடியவர்களான பாஞ்சாலர்கள், 'துரோணரைக் கொல்லுங்கள், துரோணரைக் கொல்லுங்கள்' என்று ஏவினார்கள். உம்முடைய குமாரர்கள், 'துரோணரைக் கொல்லப்படும்படி விடவேண்டாம்' என்று எல்லாக் கௌரவர்களையும் தூண்டினார்கள். சிலர், 'துரோணரைக் கொல்லுங்கள், துரோணரைக் கொல்லுங்கள்' என்றார்கள். மற்றவர்கள், 'துரோணரைக் கொல்லப்படும்படி விடவேண்டாம்' என்றார்கள். கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் துரோணத்யூதமானது நேர்ந்தது. துரோணர் பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்க்கூட்டத்தை நாசம்பண்ணும்பொழுதெல்லாம் பாஞ்சாலகுமாரனான திருஷ்டத்யும்னன் எதிர்த்தான். அவர்களுடைய பாகயக்குறைவால் பயங்கரமான யுத்தம் நே

ழுது, வீரர்கள் பயங்கரமான ஸிம்மநாதத்தைச் செய்து
ண்டு வீரர்களை எதிர்த்தார்கள். அந்தயுத்தத்தில் பாண்டவர்
சத்துருக்களால் நடுக்கமடையும்படி செய்யத்தக்கதவர்களா
கள் அவர்கள் தங்களுடைய கிலேசங்களை நினைத்துக்கொண்டு
ளயங்களை நடுங்கும்படி செய்தார்கள் அவர்கள் மஹாயுத்தத்
கோபத்திற்கு வசப்பட்டவர்களாகவும் வெட்கப்பட்டவர்
கவும் பலத்தினால் தூண்டப்பட்டவர்களாகவும் பிராணனை
க்கத் துணிந்து, துரோணரை அம்புகளாலடித்துக்கொண்டு
த்தினின்று) திரும்பினார்கள் நெருங்கிய யுத்தத்தில், உயிரைப்
யப்பொருளாகக்கொண்ட விளையாட்டைச் செய்கின்ற அள
பலமுள்ளவர்களுக்கு,இரும்புகளுக்கு மோதுதல் உண்டாவது
லவும், கற்களுக்கு மோதுதல் உண்டாவதுபோலவும், மோது
உண்டாயிற்று அஸுரர்களோடு தேவர்களுக்கு நேர்ந்த
புதமான யுத்தத்தைக்கண்டிருக்கிற அந்த முதியோர்கள், அப்
பட்ட யுத்தத்தையும் நினைக்கவில்லை வீரர்கள் மடியும்படி
ர அந்த யுத்தத்தில் திரும்பிவருகின்ற பெரிய ஸேனாஸமூகத்தி
டய பாரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டுப் பூமியானது மிகநடுங்கியது
லாயிற்று சுழலுகின்ற பெரிய ஸேனையினுடைய மிக்கபயங்
ான சப்தமானது, ஆகாயத்தை நிரப்பியதுபோல அஜாதசத்
வான யுதிஷ்டிரருடைய அந்தச் சேனையில் பிரவேசித்தது
ரங்கத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற துரோணராலே பாண்டவர்க
டய சேனைகளை எதிர்த்துக் கூர்மையான அம்புகளால் ஆயிரக்
கணான படைவீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். ஆச்சரியமான
கையையுடைய துரோணராலே அந்தப் பாண்டவசேனைகள்
ம் பண்ணப்படும்பொழுது, ஸேனாபதியானதிருஷ்டத்யும்னன்
ன அருகில் நெருங்கித் துரோணரைத்தடுத்தான் அவ்வாறு
ாணருக்கும் பாஞ்சாலகுமாரனை திருஷ்டத்யும்னனுக்கும்
வித ஆச்சரியகரமான யுத்தம் நேர்ந்தது அவ்விதமான யுத்
திற்கு ஒருவிதமான உவமையும் இல்லையென்றே என்னுடைய
யமான எண்ணம் பிறகு, உலர்ந்த காட்டை நெருப்பு எரிப்
போலப் பொறிகள்போன்ற அம்புகளோடும் ஜ்வாலைபோன்ற
லோடும் கூடி நெருப்புப்போல ஜ்வலிக்கின்ற நீலன் கௌரவ
னயை எரித்தான் முந்திப் பேசுந்தன்மையுள்ளவரும் பிர
சாலியும் துரோணபுத்திரருமான அஸ்வத்தாமா ஸைனியங்
எரிக்கின்ற அந்த நீலனைப்பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டு, 'ஓ!
! அம்புகளுடைய ஜ்வாலையினால் அனேகயுத்தவீரர்களையெரிப்ப
உனக்கு என்னபயன்? நீ என்னொருவனோடேயே போர்புரி,
பங்கொண்டவனை நீ விரைவாக என்னை அடி' என்று மிக

நயமாக மொழிந்தார் பதமங்களுடைய குவியல்போன்ற பே
யையுடையவரும், தாமரை இதழ்கபோன்ற கண்களையு
வருமான அந்த அஸ்வத்தாமாவை, மலர்ந்த தாமரைபோல்வி
கும் முகத்தையுடைய நீலன் அம்புகளாலடித்தான். அந்த
லே அடிக்கப்பட்ட அஸ்வத்தாமா சீக்கிரமாக மூன்று பல்
ளால் சத்துருவினுடைய வில்லையும் கொடியையும் குடையை
நன்கு அறுத்தார். அந்த நீலன் அந்தத்தேரினின்று குதித்
கேடகத்தையும் உத்தமமான கத்தியையும் பிடித்துப் பக்ஷிபே
அஸ்வத்தாமாவுடைய தலையை உடலிலிருந்து கவர்ந்துகொ
விரும்பினன். குற்றமற்றவரே! கத்தியையெடுத்த அந்த
னுடைய அழகிய மூக்கையும் குண்டலத்தையுமுடைய தலை
அஸ்வத்தாமா சிரிப்பவர்போல் ஓர் அர்த்தசந்திரபாணத்தி
அவன் சரீரத்தினின்று அறுத்துத்தள்ளினார். பூர்ணசந்தி
போல் விளங்குகிற முகத்தையுடையவனும் தாமரையிதழ்போ
கண்களையுடையவனும் உயர்ந்தவனும் உத்பலதளம்போன்ற
தியையுடையவனுமான நீலன் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் வி
தான். பிறகு, ஆசார்யபுத்திரரான அஸ்வத்தாமாவினலே ஜ்
கின்ற தேஜஸ்ஸுள்ள நீலன்கொல்லப்பட்டவுடன், பாண்டவசே
யானது மிக்க மனக்கலக்கமுற்றுத் துன்பமடைந்தது. ஐ
பாண்டவர்களெச்சேர்ந்த அந்த மகாரதர்களெல்லாம், 'பல
யும் இந்திரகுமாரனுமான அர்ஜுனன், ஸேனைக்குத் தென்பு
விருந்துகொண்டு, மிச்சமிருக்கின்ற ஸம்சப்தகர்களுக்கும்
யணர்களுடைய ஸேனைக்கும் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகி
அவன் நம்மையும் பகைவர்களிடமிருந்து எவ்வாறு பாது
பான்?' என்று எண்ணினார்கள்.

முப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

ஸம்சப்தகவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குல யுத்தத்தை வர்ணித்தது)

அவ்வாறு ஸேனையடிபடுவதைப் பீமஸேனன் பொ
வில்லை. அவன் ஆசார்யரான துரோணரை அறுபது ப
ளாலும் கர்ணனைப் பத்துப் பாணங்களாலும் அடித்
துரோணர் பீமஸேனனுடைய உயிரை மாய்க்க எண்ணி,
டப்பட்டவைகளும் கூர்மையான நுனிகளையுடையவை
மான அம்புகளால் பீமஸேனனை மர்மஸ்தானத்தில் சீக்
அடித்தார். அவர் தொடர்ச்சியாக அடிக்க விரும்பி

ததாறு பாணஙகளைப பிரயோகம செயதார பிறகு, கா
ன பனனிரணடு பாணஙகளையும அஸவததாமா ஏழு பாணங
ளையும துரயோதன ராஜன ஆறு பாணஙகளையும பீமஸேனன
து இறைததாரகள மகாபலசாலியான பீமஸேனனும அவாக
ளெலலோரையும திருபபியடிததான அவன ஐமபது பாணங
ளால துரோணரையும, பததுப பாணஙகளால காணனையும,
னனிரணடு பாணஙகளால துரியோதனனையும, எடடுபபாணங
ளால அஸவததாமாவையும அடிதது மிகக விமமநாததைதச
சயதுகொணடு யுததகளததில அவாகளை எதிரததான அநதப
மஸேனன மரணாவஸதைககு ஸமமான அவஸதையை அடை
கபபடடுப பிராணனையிழககுமபடியான நிலைமையிலிருககும
மயததில, யுதிஷடிரா, 'பீமனைக காபபாறறுஙகள்' எனறு அநத
ததவீராகளை ஏவினா அளவறற பராககிரமமுளளவாகளான யுயு
ானமுதலான வீராகளும மாததிரிகுமாராகளான நகுலஸக
தவாகளும பீமஸேனனுடைய பககததை அடைநதாரகள
ருஷஸரேஷடாகளும மகாவீாயசாலிகளுமான ரதிகாகள ஒனறு
சாநது மிகக கோபமுளளவாகளும மகாவிலலாளிகளால காககப
டடவாகளும துரோணருடைய ஸேனையைப பிளகக எணணின
ாகளுமாகிப பீமஸேனனை முனனிடடுககொணடு யுததததிறகுச
சனறாகள ரதிகாகளுள சிறநத துரோணரும மனமகலஙகாமல,
காரதிகாகளும அதிபலசாலிகளும வீாயமுளளவாகளும போா
ியும திறமையுடையவாகளுமான அநதப பாணடவவீராகளை
திாததார பாணடவாகள மரணபயததை நெடுநதூரததில
லககிததளளி உமமைச சோநதவாகளை எதிரததாாகள குதி
ரவீராகள குதிரைவீராகளையும அவவாறே தேராளிகள தேராளி
ளையும அடிததாரகள கததிகள சகதிகள ரிஷடிகள இவைகளு
டைய கூடடஙகளாலும கோடாலிகளாலும யுததம நோநதது
காடுமை விளையககூடிய உததமமான கததிசசணடையும நோந
து போாககளததில யானைகளுககும மிகக பயஙகரமான யுததம
டநதது இறைவரே! ஒருவன யானையினினறு விழுநதான மற
றொருவன குதிரையினமீதிருநது தலைகீழாகவிழுநதான வேறொரு
வன பாணததினால பிளககபபடடு ரததததினினறு விழுநதான
அநத மகாயுததததில கவசமுடைநது கீழே விழுநதிருககினற
ஒருவனுடைய தலையை யானையானது மாாபில மிதிததுககொணடு
ாசஞசெயதது மறற யானைகள கீழேவிழுநதிருககினற மறற
மனிதாகளை நாசஞசெயதன, கொமபுகளால பூமியைததாககி
அனேகம தேராளிகளையும பிளநதன மறறும சில யானைகள
கொமபுகளின நுனியில சுறறிககொணடிருககிற மனிதாகளுடைய

ரம்புகளோடு யுத்தகளத்தில் மனிதர்களை நூற்றுக்கணக்கா
நாசஞ்செய்துகொண்டு சுற்றிவந்தன சிலயானைகள் உருக்கும்
மான கவசங்களபூண்டு கீழேவிழுந்திருக்கின்ற யுத்தவீரர்களையு
குதிரைகளையும் ரதங்களையும் யானைகளையும் பெரிய கோரைகளை
போல மிதித்தழுத்தின அரசர்கள் வெட்கமடைந்து மிக்க வி
னப்பட்டத்தக்கவைகளும் கழுகிறகுகளாகிற மேலவிரிப்புள்ளவைக
மான படுக்கைகளில் காலமநோந்துவிட்டமையால் படுத்தார்க
அந்த யுத்தகளத்தில் தேரோட்டித்துவந்து தகப்பன பிள்ளை
யைக் கொன்றான், பிள்ளையும் தகப்பனை மதிமயக்கத்தால் கொ
ன்றான் வரம்புகடந்து யுத்தம் நடந்தது தேர் உடைக்கப்பட்ட
கொடி அறுக்கப்பட்டது, குடை பூமியில் தள்ளப்பட்டது அ
வாறே குதிரையானது ஓடிக்கப்பட்ட நுகத்தடியினபாதியை
இழுத்துக்கொண்டு விரைவாக ஓடியது கையானது கத்தியுட
கீழே விழுந்தது குண்டலங்களுடன் தலை அறுக்கப்பட்ட
பலமுள்ள யானையினால் ரதமானது தூக்கி எறியப்பட்டுப் பூமியி
மிகப்பொடியாக்கப்பட்டது ரதிகனால் அம்பினாலடிக்கப்பட
யானையானது பூமியில் விழுந்தது யானையினால் அதிகமாக எதிர்
த்துத் தாக்கப்பட்ட குதிரையானது தனமீதேறியிருக்கின்ற வீ
னுடனே கீழே விழுந்தது வரம்புகடந்த பெரிய யுத்தமான
மிக்கபயங்கரமாயிருந்தது ' ஆ! ஐயா! ஆ! புத்திர! ஓ! மித்ர
எங்கிருக்கிறாய்? நில், எங்கு ஓடுகிறாய்? கொல், கொண்டுவா, இ
னைக் கொல்' என்று இவ்விதமாகப் பலவிதமான வார்த்தைக
சிரிப்போடும் ஸிம்மநாதங்களோடும் கர்ஜனங்களோடுங்கூ
உரக்க மிகவும் கேட்கப்பட்டன மனிதர், குதிரை, யானை இவ
களின் இரத்தமானது உறைந்துபோயிற்று அதனால், பூமியிலுள்ள
புழுதி அடங்கியது பயமுள்ளவர்களை மயக்கம் வந்தடைந்த
யுத்தத்தில் ஒருவீரன் தனசேனையோடு மற்றொரு வீரனுடை
சேனையை எதிர்த்து அம்பு நுழையமுடியாத ஸமயத்தில் அவ
தலையைக் கதையினால் கவர்ந்தான் நிராதாரமான யுத்த
தில் ஆதாரத்தை விரும்புகின்றவர்களான சூரர்களுக்கு மயிரபி
சண்டையும் கைக்குத்துச் சண்டையும் நகங்களாலும் பற்களாலு
பயங்கரமான சண்டையும் நேர்ந்தன அந்த யுத்தகளத்தில், கத
யுடன் ஓங்கப்பட்ட சூரனுடைய கையானது அறுக்கப்பட்ட
அவ்வாறே வில்லையும் அம்பையும் அங்குசத்தையுமுடைய ம
ற்றொருவனுடைய கையும் அறுக்கப்பட்டது இந்த யுத்த
தில் ஒருவன் மற்றொருவனை அழைத்தான். அவ்வாறே ம
ற்றொருவன் புறங்காட்டியோடினான் வேறொருவன் பக்கத்தில் வ
திருக்கின்ற ஒருவனுடைய தலையைச் சரீரத்திலிருந்து கொய்தான்

றுவன் அலறிக்கொண்டு ஓடினான் மற்றொருவன் சப்தத்தினால்
கவும் பயந்தான் பிறகு, ஒருவன் கூர்மையான அம்புகளால்
னைச் சேர்ந்தவர்களையே அடித்தான் மற்றொருவன் பிராகளை
டித்தான் இந்த யுத்தபூமியில் மலையினுடைய கொடுமுடி
ான்ற யானை அம்பினாலடிக்கப்பட்டு மழைக்காலத்தில் நதிகளு
டய கரை இடிந்து விழுகிறதுபோல விழுந்தது அவ்வாறே
தஜலப் பெருக்குள்ளதும் மலைபோன்றதுமான யானையானது
ிகளையும் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் தேரையும் காலால
ிதது நாசஞ்செய்துகொண்டு யுத்தபூமியில் எதிர்த்துநின்றது
ஸ்திரங்களில் தேர்ச்சியுள்ளவர்களும் அடிக்கின்றவர்களும் ரக
ததால் நனைக்கப்பட்டவர்களுமான சூரர்களைக்கண்டு பயப்படு
றவர்களும் மனோபலத்தையிழந்தவர்களுமான பலரை மோகம
ந்தடைந்தது எல்லாம் பயமடைந்தன ஒன்றும் அறியப்பட
லலை சேனையினுலுண்டுபண்ணப்பட்ட புழுதியினாலே நாசம
சய்யப்பட்ட அந்தச் சேனைமுழுவதும் வரம்புகடந்திருந்தது.
றகு, சேனாபதியானவன், 'இதுதான் ஸமயம்' என்று சொல
கொண்டு எப்பொழுதுமே பகைவர்களைநோக்கிச் செல்வதில
வகமுள்ளவர்களான பாண்டவர்களைச் சீக்கிரமாக (துரோணரை
ிரக்கும்படி) தூண்டினான் புஜபலமுள்ள பாண்டவர்கள் அவ
ுடைய கட்டளையை அனுஷ்டிக்கின்றவர்களாக அன்னபக்ஷிகள்
டாகத்தைச் சூழ்வதுபோலத் துரோணருடையரதத்தை நான்கு
க்கங்களிலும் அடித்துக்கொண்டு சூழ்ந்தார்கள் (எவ்வித்த
ாலும்) ஜயிக்கமுடியாதவரான துரோணருடைய தேரிருக்குமிடத
ல, 'பிடியுங்கள், நான்குபக்கங்களிலும் ஓடிவளையுங்கள், பய
றவர்களாக வெட்டுங்கள்' என்று ஒருவரோடொருவர் சொல
கொள்ளுகிற இடைவெளியற்ற சப்தமானது உண்டாயிற்று
றகு, துரோணரும் கிருபரும் கர்ணனும் அசுவத்தாமாவும் துரி
ாதனனும் ஜயத்ரதனும் அவந்திதேசத்தரசர்களான விந்தானு
ந்தர்களும் சல்யனும் அந்தப் பாண்டவர்களைத் தடுத்தார்கள்
த்தமமான யுத்ததர்மத்தில் மிகுந்த ஆவேசங்கொண்டவர்களும்
டுக்கவும் நெருங்கவும் முடியாதவர்களுமான அந்தப் பாஞ்சாலா
ள பாண்டவர்களோடு சேர்ந்து பாணங்களாலே பீடிக்கப்பட்டும்
ுரோணரை விடவில்லை பிறகு, துரோணர் மிக்க கோபமுண்டு
ுற்றுக்கணக்காக அம்புகளைத் தொடுத்துக்கொண்டு, சேதி
தசத்தரசர்களுக்கும் பாஞ்சாலர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும்
க்க துன்பத்தைச்செய்தார் பெரியவரே! இடிமுழக்கத்துக்
காப்பான அந்தத் துரோணருடைய நாணொலியும் கையுறையி
ுலியும் அனேக மனிதர்களைப் பயப்படும்படி செய்துகொண்டு

திக்குகளில் கேட்கப்பட்டன. இந்தச் சமயத்தில் அர்ஜுன
அனேகம் ஸம்சப்தகர்களை வென்றுவிட்டு, அந்தத் துரோண
பாண்டவர்களை அடிக்குமிடத்திற்கு எதிர்த்துவந்தான். பலகுன
ஸம்சப்தகர்களைக்கொன்று அம்புகளாகிற வெள்ளமுள்ளவைகளு
பெரிய சுழல்களையுடையவைகளும் ரக்த ஜலமுள்ளவைகளுமா
பெரிய மடுக்களைத் தாண்டினவனாகக் காணப்பட்டான். ஸூ
னுக்கு ஒப்பான காந்தியுடையவனும் கீர்த்தியுடையவனுமா
அந்த அர்ஜுனனுக்கு அடையாளமாகவுள்ளதும் தேஜஸினுெ
பிரகாசிக்கின்றதுமான வானரக்கொடியைக் கண்டோம். அந்
பாண்டவனென்னும் யுகாந்த சூரியன், அஸ்திரங்களாகிற கிர
களாலே அந்த ஸம்சப்தகர்களாகிற ஸமுத்திரத்தை வற்றிப்போ
கும்படி செய்துவிட்டுக் கௌரவர்களையும் தபிக்கும்படி செ
தான். யுகாந்தத்தில் தோன்றும் நெருப்பானது எல்ல
பிராணிகளையும் எரிப்பதுபோல அர்ஜுனன் சஸ்திரங்களுடை
தேஜஸினலே எல்லாக் கௌரவர்களையும் நன்றாக எரித்தா
அவனால், ஆயிரக்கணக்கான பாணஸமூகங்களால் அடிக்கப்
கின்றவர்களும் யானைகளோடும் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடு
போர்புரிகின்றவர்களுமான வீரர்கள், அவிழ்ந்த தலைமயிருள்ள
களாகிப் பூமியில் விழுந்தார்கள். பார்த்தனுடைய பாணங்களா
அடிக்கப்பட்ட சிலர் தீனஸ்வரத்தை வெளியிட்டார்கள். ம
வர்கள் மறைந்துகொண்டார்கள், சிலர் உயிரை இழந்து கீ
விழுந்தார்கள். அர்ஜுனன் யுத்தவீரர்களுக்குரிய விரதத்
நினைத்து அவர்களுள் விழுந்தெழுந்த சிலரையும், விழுந்தவர்களா
சிலரையும், புறங்காட்டியோடுகிற போர்வீரர்களையும் அடி
வில்லை. சிதறின தேர்களையுடையவர்களும் பெரும்பான்
யாகத் திரும்பினவர்களுமான அந்தக் கௌரவர்கள் நா
விதமான ஸ்வபாவத்தையுடையவர்களாகி, 'கர்ண! கர்ண
என்றும், 'ஆ! ஆ!!' என்றும் அலறினார்கள். அதிரதபுத்ர
கர்ணன், அடைக்கலம் வேண்டுபவர்களுடைய அந்த அ
குரலை அறிந்து, 'பயப்படாதீர்கள்' என்று தேறுதல் சொல்
கொண்டு, அர்ஜுனனை எதிர்த்துச்சென்றான். பரத கு
தில் தோன்றிய ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் எல்லாப் பார
களையும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்கிறவனும் அஸ்திரங்களை அறி
வர்களுள் சிறந்தவனுமான அந்தக்கர்ணன் அப்பொழு
ஆக்னேயாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினன். பிரகாசிக்கின
பாணஸமூகத்தையுடையவனும் ஜ்வலிக்கின்ற வில்லைக் கைய
பிடித்தவனுமான அந்தக் கர்ணனுடைய ஆக்நேயாஸ்திரத்
அர்ஜுனன் வாருணாஸ்திரத்தினலே நிலைகுலையும்படி செய

கு, அவனுடைய பாணஸமூகஙகளைத தன பாணஸமூகததால
ஞசெயதான அவவாறே, காணனும, ஜவலிககினற தேஜ
ளள அநத அாஜுனனுடைய பாணஙகளையும அஸதிரததை
அஸதிரததாலதடுதது அமபுகளைபபொழிநதுகொணடு ஸிமம
ஞசெயதான திருஷடதயுமனனும பீமனும மகாரதனை
தயகியும காணனை எதிாதது முமமூனறு பாணஙகளால் அடித
கள காணனும, அமபுமழைகளாலே அாஜுனனுடைய அஸ
ததைத தடுதது, மூனறுபாணஙகளாலே அமமூவாகளுடைய
களையும அறுததான சூராகளான அவாகள, ஆயுதஙகள
பககபபடடு விஷததையிழநத ஸாபபஙகளபோல, ரததிலிருக
சகதியாயுதஙகளைக கையிலதூககிககொணடு ஸிமமஙகளபோல
ககக காஜிததாாகள ஸாபபஙகளுககொபபான மிககவேக
ளவையும பிரகாசிககினறவையுமான அமமகாசகதிகள கைந
ிகளால எறியபபடடுக காணனைநோககிசசெனறன பலசாலி
ன காணன நேரேசெலலுகினறவைகளும முமமூனறுகசசோநத
களுமான அமபுககூடடஙகளால அநதசசகதிகளை அறுதது
ஜுனனமீது அமபுகளை எயதுகொணடு காஜிததான அாஜு
மும ராதேயனை விரைநதுசெலலும ஏழுபாணஙகளாலடிதது
னுடைய இளையஸகோதரனைக கூாமையான அமபுகளால
டததான பிறகு, அாஜுனன ஆறுபாணஙகளால சததுருஞச
ாககொனறு உடனே ஓா அாததசநதிரபாணததினலே ரததி
ககிற விபாடனுடையதலையை அறுததான உமமைசசோநத
கள பாாததுககொணடிருககுமபொழுது ஒருவனுயிருககினற
டியினல ஸூதபுததிரனுடைய காணனுககெதிரில மூனறுஸகோத
ள கொலலபபடடாாகள பிறகு, பீமன கருடனபோலத
தேரினினறு கிளமபி உததமமானகததியினலே காணனுடைய
கததைச சோநதவாகளான பதினைநதுபோகளைக கொனறுன,
டும தனரததைதயடைநது வேறுவிலலை எடுதது, பதது
புகளாலே காணனையும, ஐநது அமபுகளாலே ஸாரதியையும
ிரைகளையும அடிததான. திருஷடதயுமனனும, ஜவலிக
ற கேடகததையும சிறநத கததியையும எடுததுககொணடு
திரவாமாவையும நிஷததேசாதிபதியான பிருஹதக்ஷதரனை
கொனறுன பிறகு, தருஷடதயுமனன தனரததை
டைநது வேறுவிலலையெடுதது ரணகளததில காஜிததுககொணடு
ழுபததுமூனறு பாணஙகளால காணனை அடிததான சநதிரன
ானற காநதியுளள ஸாதயகியும, வேறு விலலையெடுதது,
ூதபுதரனை காணனை அறுபததுநாலுபாணஙகளால அடிதது.

விமமமபோலக காஜிததான, நனருகவிடபபடட இர
ஆததசநதிரபாணஙகளாலே காணனுடைய விலலை அறுதது
படியும மூனறுபாணஙகளாலே அவனைக கைகளிலும மாாபி
அடிததான பிறகு, தூாயோதனனும துரோணரும ஜய
ராஜனும, ஸாதயகியாகிற ஸமுததிரததில முழுகுகினற க
னைக கரையேறறினாாகள சததுருககளை அடிககிற ஸவபாவமு
யவைகளான உமமைசசோநத காலாடபடைகளும குதி
களும யானைகளும நூறறுககணககான மறறவாகளும பயமடை
படி செயயபபடுகிறவாகளாகிக காணனை நோககியே ஓடினா
தருஷடதயுமனனும பீமனும அபிமனயுவும அாஜுனனும ந
னும ஸஹதேவனும யுததகளததில ஸாதயகியைக காபபாறறி
கள இவவாறாக உமமைசசோநதவாகளுககும சதருககளுக
பிராணனை இழககததககதும மகாபயஙகரமுமான அவவிதய
மானது எலலாவிலலாளிகளினுடைய நாசததினபொருடடும உ
டாயிறறு காலாடகளும தோகளும யானைகளும குதிரைக
யானைகளோடும குதிரைகளோடும தோகளோடும காலாடக
டும எதிாததன, தோாளிகள யானைகளோடும காலாடகளோ
குதிரைகளோடும எதிாததாாகள ரதஙகள ரதஙகளோ
காலாடகள யானைகளோடும, குதிரைகள குதிரைகளோடும ய
கள யானைகளோடும, தோாளிகள தோாளிகளோடும, காலாட
காலாடகளோடும எதிாததிாகக காணபபடடாாகள இவவ
பயபபடாதவாகளான ஸைனிகாகளுககுச சிறநத அநத வீ
ளோடு யமனுடைய ராஜயததை விருததிபணணககூடியதும,
ஸததைத தினனுமபக்ஷிகளை ஸநதோஷிககசசெயவதுமான
வும கைகலநதபோாநடநதது பிறகு, ரதஙகளாலும யானை
லும குதிரைகளாலும மனிதாகளாலும; அனேகரதஙகளும ய
களும குதிரைகளும காலாடகளும, யானைகளாலே யானைக
தோாளிகளாலே ஆயுதபாணிகளானதோாளிகளும, குதிரைக
குதிரைகளும, காலாடகளுடைய கூடடஙகளால காலாடக
கொலலபபடடனா தோகளாலே யானைகளும, சிறநத யா
ளாலே உததமஜாதிக குதிரைகளும, குதிரைகளாலே மனிதாக
உததமமான ரதிகாகளாலே குதிரைகளும, நாககளும பறக
கணகளுமசிதறிக கவசஙகளும பூஷணஙகளும நனகுபொடிசெ
படடுப பூமியிலவிழுநது பிராணனைவிடடன அவவாறே பல
உபகரணஙகளுளளவாகளும சிறநத ஆயுதஙகளையுடையவா
மான பகைவாகளாலே அடிககபபடடு ஸைநயஙகள பய
மான உருவககடன யககயமிவை அடைநதன குதிரை

யானைககால்களாலும அடிககபபட்டுச சினனபினனமாககப
ட சேனைகள், சிறநதரதஙகளுடைய சககரஙகளின ஓரத
லே நசுககபபடடு மிகக துனபஙகளையடைநதன அநத
களததில, துஷடமிருகஙகளுககும பகஷிகளுககும ராககூஸா
ககும ஸநதோஷததை உணடுபணணுவதும அசசமதருவது
ா ஜனஙகளினநாசம நோநதிருககையில, மிககபலசாலிகளான
த யுததவீராகள கோபமுறறுப பராககிரமததினால ஒருவரை
ருவா நாசஞ செயதுகொணடு ஸஞசாரஞ செயதாாகள
தரே! பிறகு, இருதிறததுச சேனைகளும மிகவும அடிககப
டும, ரகதவெளளததினால நனைககபபடடும, ஒனறை மற
னறு பாாததுககொணடும ஸூாியன அஸதகிாியை அடைநத
ன, தஙகியிருககுமிடததுககு மெளளச சென்றன

பன்னிரண்டாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

ஸம்சப்தகவதபர்வம் முற்றிற்று.

முப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

அபிமன்யுவதபாவம்

யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்காததினால், துர்யோதனன் வருத்தமடையத்
துரோணர் ஒரு மஹாரதனைக் கொல்லுவதாகப் ப்ரதிஜ்ஞை செய்ததும்,
அபிமன்யு வதச் சுருக்கமும்)

அதிகமான வீரயமுளள பலகுனனாலே முதலில நாஙகள
லவி அடைவிககபபடடுத துரோணருடைய பிரதிஜஞை பய
றதாக யுதிஷடிரருமம காபபாறறபபடடபொழுது, உமமைச
நதவாகளான எலலா யுததவீராகளும, கவசமுடைநதவா
ம ரணகளததில ஜயிககபபடடவாகளும புழுதியடாநத
னியையுடையவாகளும மிகுநத துயரததை அடைநதவாகளும
துததிககுககளையும பாாககினறவாகளுமாகித துரோணருடைய
மததினமேல யுததததை நிறுததி, (சததுருககளுடைய)
தவறுத அமபுகளால பிளககபபடடு யுததகளததில பகைவா
ால மிக நிநதிககபபடடாாகள பிராணிகள பலகுனனுடைய
வறற குணஙகளைப புகழவும அவனிடததிலிருககினற
ஷணனுடைய நேசமானது சொலலபபடவும உமமைசசோநத
களெலலாரும (பிரமமஹததி முதலான தோஷததினால) நிந
கபபடடவாகளபோலத தியானததினால ஊமைததனமையை

அடைநதார்கள பிறகு, மறுநாள் விடிநதவுடன, பேசுவதிலதிற
யுள்ள துரியோதனன, மிகுநத கோபததுடன துரோண
நோககி, அனபினலும அபிமானததினலும பகைவாகளுடை
அபிவிருததியினலும மனவருததததுடன, எலலா யுததவீராக
கேட்டுககொணடிருககுமபொழுதே பினவருமாறு கூறலானன

'பிராமமணேததமரே! அருகில வநதிருநத யுதிஷடிரனை
இபபொழுது பிடியாமையால, நிசசயமாக நாஙகள கொ
ததகவாகளுடையகூடடததில உமமால சோககபபடடுவிட்டே
சததுருவானவன ரணகளததில தேவாகளோடுகூடின பாண்ட
களால காபபாறறபபடடாலும, நீா பிடிககக கருதினல
முடைய கணணுககெதிாபபடடு அவன தபபமுடியாது எ
குத தேவரீா அனபோடு வரனைக கொடுததுப பிறகு வேறு
மாகச செயகிறீா பெரியோாகள எவவிதததினலும பகதா
டைய விருபபததை வீணுகச் செயயமாட்டாாகள' என
பிறகு, அவவாறு சொலலககேட்ட அநதத துரோணுசா
பிரீதியறறவராகித தூயோதனராஜனை நோககி, 'உனககுப பி
தைத தேடுவதில முயறசியையுடைய என்னை நீ அவவாறெ
வது தகாது அாஜுனனலே காககபபடுகினறவனை, அசுரா
தேவாகள, கநதாவாகள, யக்ஷாகள, நாகாகள, ராக்ஷஸாகள இ
களுடன சோநதிருநதாலும உலகததிலுள்ள ஜனஙகள
களததில ஜயிகக ஸாமாததியமறறவாகளே எநதவிடததில
கததைப படைபபவரான கோவிநதரும அாஜுனனும ே
நாயகாகளாக விளஙகுகிருாகளோ அவவிடததில பிரபுவான
கணணனைத தவிர வேறு எவனுடைய பராககிரமம செல
ஐயா! இபபொழுது யான உணமையைப பேசுகிறேன இது
காலும வேறுகமாறாது இபபொழுது உததமனை ஒரு மஹ
னைச சாயககபபோகிறேன தேவாகளாலும உடைககமுடி
சககரவியூகததை ஏறபடுததபபோகிறேன அரசனே! ஏதா
ஒருபாயததினலே அாஜுனன விலககப்படவேணடும ய
களததில அவனல அறியபபடாததும நிறைவேறறததகாத
ஒனறுமிலலை அநத அாஜுனன பறபல ஆசாரியாகளிடமி
எலலா விஷயஙகளிலும அறிவைப பூரணமாக அடைநதிருககி
என்று சொனனா இவவாறு துரோணா சொலலியவுடனே
டும ஸமசபதகாகளுடையகூடடஙகள யுததகளததில அாஜு
யுததததிறகாகத தெனதிககிலிருநது அழைததன பிறகு,
ஜுனனுககுச சததுருககளோடு நோநததுபோனற வேறு
மானது ஓரிடததிலும கேடகபபடடதிலலை, பாாககபபட்

ல்லை அரசரே! அவவிடததில துரோணராலே ஏறபடுததப
டட வியூகமானது நடுபபகலில ஸஞசரிககின்றவனும மனகு
ரிககினறவனுமான ஸூரியனைபபோலப பாாகக முடியாததாக
ளஙகிறது பாரதரே! யுதததததில உடைககமுடியாத அநதச சக
ரவியூகததையும மூததநதையரான தாமபுததிரருடைய வாககி
ததினலே அபிமனயுவானவன பலவாறு உடைததான சததுருக
ளை ததவிககசசெயபவரே! பூமியைககாபபவரே! அநதஸுபதரா
தரன ஒருவராலும செயயமுடியாத காரியததைச செயது
ராககளை ஆயிரககணககாகக கொனறு, அநேக ராஜகுமாராகளை
ம கோஸலதேசாதிபதியான பிருஹதபலனையும மஹாரதனை
லயபுததிரனையும அவவாறே உமமுடைய பேரனான லக்ஷமணனை
ம கொனறு, ஆறுவீராகளோடு எதிரததுச சணடைசெயது,
ரசசாஸனனுடைய குமாரன வசததையடைநது பிராணனையிழந
ான. மனனரே! ஸுபத்திராபுததிரன கொலலபபடடவுடனே,
ாஙகள மிகுநத ஆனநதததையடைநதோம பாணடவாகள
சாகததால பீடிககபபடடாாகள நாஙகள யுதததததை நிறுததி
ோம" எனறு கூறினன" எனறுா

ஜனமேஜயா, "யுதததததில விடாமுயறசியுடையவாகளும
சயகைகளாலே சிரமததைத தெரிவிககினறவாகளும கிருஷண
ராடு கூடினவாகளுமான பாணடவாகளைவரும தேவாகளாலும
ணுகமுடியாதவாகள அடிககடி தொடாசசியான உததம காா
ஙகளாலும புததியினுலும ஸவபாவததினுலும கீாததியினுலும
ஸவரியததினுலும கிருஷணருககு நிகரான ஒரு மனிதன உண
ானதுமிலலை, உணடாகபபோகிறதுமிலலை யுதிஷடிரராஜா,
தயம தாமம தவம தானம பிராமமணபூஜை முதலான குணங
ளாலே தேகததுடனே ஸவாககமடைநதாராம ஊழிககாலதது
நதகன, கீாததியுடைய ஜமதகநிகுமாரரான பரசுராமா, யுதத
ககததில நிறகினற பீமஸேனா ஆகிய மூவரும ஸமானாகளாகச
சாலலபபடுகிறாாகள பிரதிஜஞைசெயதகாரியததை நிறைவேறறு
தில ஸாமாததியமுளளவரும, ரணகளததில காணடீவததை
லலாகவுடையவருமான பாாததருககுச சமமான உவமையை
பபுவியில யான அறிகிறேனிலலை நகுலரிடததில அதிகமான
ருபகதி, செயயபபடடதையும செயயததககதையும வெளியிடா
ிருததல, வணககம, மன அடககம, ஸௌநதரியம, வலலமை
கிய ஆறும நிலைபெறறிருநதன வீரரான ஸகதேவா கலவி,
னிமை, காமபீரயம, தைரியம, ரூபம, பராககிரமம இவைகளால
ஸவினீதேவதைகளுககு ஒபபானவா கிருஷணரிடததிலும

பாண்டவர்களிடத்திலும் அதிகமான எந்தக் குணங்களுண்டோ மங்களகரங்களான அந்தக்குணங்கள் அபிமன்யு ஒருவரிடத்திலிருக்கின்றவையாகக் காணப்பட்டனவாம் பிராம்மணோத்தமரே! வல்லமையினால் யுதிஷ்டிரருக்கும், ஒழுக்கத்தினால் கிருஷ்ணருக்கும், செய்கையினால் பயங்கரமான செய்கையுடைய பீமசேனருக்கும், வடிவத்தினாலும் மங்களகரமான பராக்ரமத்தினாலும் தனஞ்சயருக்கும், வணக்கத்தில் ஸஹதேவருக்கும் நகுலருக்கும் ஒப்பாயிருக்கின்றவரும் பகைவர்களால் தோல்வியடைவிக்கத்தகாதவரும் சுபத்ராபுத்திரருமாகிய அபிமன்யுவைப்பற்றிய விருத்தாந்தத்தை யான் முழுதும் கேட்க விரும்புகிறேன் அவர் யுத்தத்தில் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்?'' என்று வினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார்

"மஹாராஜரே! திருதராஷ்டிரராஜன், அபிமன்யு கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு ஸஞ்சயனைக்குறித்து (அபிமன்யுவினுடைய விருத்தாந்தத்தை) விஸ்தாரமாக (ச்சொல்லவேண்டுமென்று) வினவினன் அவன், "ஸஞ்சய! புருஷவிமமனுக்குக் குமாரனும் யௌவனத்தை அடையாதவனுமான அபிமன்யுவானவன் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதைக்கேட்டு என்மனம் மிகவும் பிளக்கப்படுகிறது தாமகாத்தாக்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற இந்த க்ஷத்திரியதாமம் குரூரமானது கவலகணகுமார! எந்தத்தாமத்தில் (கட்டுப்பட்டு நின்று) சூரர்கள் ராஜ்யத்தை அடைய விருப்பங்கொண்டு பாலன்மீது சஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார்களோ? பாலனும் மிகவும் ஸுகியும் பயமற்றவனுக (ரணகளத்தில்) ஸஞ்சாரம் செய்பவனுமான அபிமன்யுவை அஸ்திரத்தில் தோசசியுள்ள அநேக சூரர்கள் எவ்வாறு கொன்றார்கள்? ஸஞ்சய! எனக்குச் சொல்வாயாக தேராளிகளுடைய படையைப் பிளக்க எண்ணியவனும், அளவற்ற வல்லமையுடையவனுமான ஸுபத்திராபுத்திரன் யுத்தகளத்தில் விளையாடின விதத்தை எனக்குச் சொல்வாயாக'' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

"ராஜஸ்ரேஷ்டரே! அபிமன்யுவினுடைய வதத்தைப்பற்றி என்னை நீர் கேட்கிறீர் மன்னரே! அதனை உமக்கு முழுமையாய் உரைப்பேன், கவனத்துடன் கேட்பீராக சத்ருஸேனையைப் பிளக்க எண்ணங்கொண்ட பாலனான அபிமன்யு எவ்வாறு விளையாடினனென்பதையும், யுத்தகளத்தில் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத வீரர்களை அவன் எவ்வாறு நாசஞ்செய்தானென்பதையும் சொல்வேன் அதிகமான புதர்களாலும் திருண

ளாலும மரஙகளாலும அடாநத காட்டில, காட்டுததீயினுல ானகுபககஙகளிலும சூழபபட்ட வனததில வஸிககும ஜநதுக ளுககுப பயமுணடாவதுபோல உமமைச சோநதவாகளுககுப யம உணடாயிறறு

முபபததுநானகாவது அதயாயம.

அபிமனயுவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துரோணர் பத்மவியூகம் அமைத்தது.)

மஹாராஜரே! உறுதியுடனிரும பொறுகக முடியாத சாகததைப பொறுததுககொளளும பெரிதான பநதுககளின ரசததை உமககு யான உரைபபேன, அதைககேளும மஹா ஜரே! ஆசாாயரால (அநத ரணகளததில) பதமவயூஹம மைககபபட்டது அநதப பதமவியூகததில எலலா அரசா ளும தாமரைபபூபபோலவும, ராஜவாககததைசசோநத குமாரா ள தாதுககளபோலவும அமைககபபட்டாாகள மஹாராஜரே! நதப பதமவயூகததுககுத துாயோதனன [1] காணிகை ஸதா ததில நிறபவனுனன, எலலாரும செயயபபட்ட பிரதிஜஞை டையவாகள, எலலாரும ஸவாணததினுல சிததிரவேலை செய பபட்ட தவஜததையுடையவாகள, எலலாரும சிவபபுவஸதிரம ரிததவாகள, எலலாரும சிவபபான ஆபரணஙகளையுடையவா ள, எலலாரும சிவநத கொடிததுணியுளளவாகள, எலலாரும வாணமாலை அணிநதவாகள, அவாகள சநதனககுழமபினுலும ரகிலசாநதினுலும பூசபபட்டமேனியுடையவாகளும பூமாலையை ணிநதவாகளும மெலலிய ஆடையையுடையவாகளும ஒனறு டினவாகளுமாகி அபிமனயுவை எதிாததுப போாபுரியககருதி னகுபககமும ஓடினாாகள திடமான விறகளையுடைய அநத ராகள பதினுயிரவா இருநதனா இனியதோறறமுளளவனும மககுப பேரனுமான லக்ஷமணனை முனனிட்டுககொணடு அவா ா ஒருவருககொருவா ஸமமாகத துககததைப பாராட்டினவா ரும ஒருவருககொருவா ஸமமான ஸாஹஸததையுடையவா ரும ஒருவருககொருவா போட்டியுளளவாகளும ஒருவருக ாருவா நனமையைச செயவதில பறறுளளவாகளுமாயிருநதாா ா ராஜசிரேஷ்டரே! துரியோதனராஜனே சேனைநடுவில னறுகொணடு, மஹாரதாகளான காணனும துசசாஸனனு

1 தாமரைபபூவிலிருககும காய

ஹும கிருபராஹும சூழபபடடிருநதான தேவராஜனுககொபபா
வனும மஹாதேஜஸஸுளளவனுமான துரியோதனன, வெணகுடை
யினால நானகுபககஙகளிலும மூடபபடடுச சாமரஙகளாலும விசி
களாலும வீசபபெறறு, உதிககினற ஸூரியனபோலப பிரகாசி
தான அநதசசேனையின முனனிலையில துரோணா நாயகரா
நினறா அவவாறே ஸிநதுதேசததரசனான ஜயதரதன மிக
காநதியுளள மேருபாவதமபோல நினறான மஹாராஜரே! தேவ
களுககொபபான உமமுடைய முபபது குமாராகள அசுவதத
மாவை முனனிடடுககொணடு ஸிநதுராஜனுடைய விலாபபுற
களில நினறாாகள சூதாடியான காநதார தேசாதிபதியும சல
னும பூரிசுரவஸஸும ஆகிய மஹாரதாகள ஸிநதுராஜனுடைய ப
கததில விளஙகினாாகள பிறகு, மிருதயுவை மீறமுடியாதெ
றெணணி உமமைச சோநதவாகளுககும சதருககளுககும மயி
பொடிததலை உணடாககககூடிய கைகலநத யுததம நடநதது

முபபததைநதாவது அதயாயம

அபிமனயுவ்தபாவம (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் அபிமனயுவைப் பத்மவியூகத்தை உடைக்கஏவியது)

துரோணராலே காககபபடடதும, ஜயிககமுடியாததுமா
அநதச சேனையைப பாாததாகள, பீமஸேனனை முனனிடடவ
ளாகி எதிாததாாகள, ஸாதயகி,சேகிதானன, பாாஷதனான திரு
டதயுமனன, சூரனான குநதிபோஜன, மஹாரதனான துருபத
அாஜுனன குமாரனான அபிமனயு, க்ஷதரதாமா, வீாயமுளள ப
ஹதக்ஷதரன, சேதிதேசததரசனான திருஷடகேது, மாதரீகுமா
களான நகுலஸஹதேவாகள, கடோதகசன, பராககிரமசாலியா
யுதாமனயு, சதருககளால ஜயிககமுடியாதவனான சிகண
டிருவராலும அவமதிககமுடியாத உததமௌஜஸ, மகாரதன
விராடன, கோபஙகொணடவாகளான தரௌபதிபுததிரா
வீாயமுளளவனான சிசுபாலபுததிரன, மகா வீாயமுளளவாகள
கேகயாகள, ஆயிரககணககான ஸருஞசயாகள ஆகிய இவாகளு
அஸதிரபபயிறசியுளளவாகளும யுதததததில கெடடமதஙகொண
வாகளுமான இனனும மறற வீராகளும சேனைககூடடஙகளோ
கூடிப போாபுரியககருதித துரோணரை எதிாதது விரைவா
சென்றாாகள அதிக வீாயமுடைய துரோணா பராபரபபிலலா
ாகி ஸமீபககிலிருககினற அவாகளைப பெரிதான அமபவெள

ல் தடுத்தார் பெரிய வெள்ளமானது உடைக்கமுடியாத
லையை அடுத்தத் தடைப்பட்டு நிற்பதுபோலவும், நீர்நிலைகள்
ரயை அடைந்து தடைப்பட்டு நிற்பதுபோலவும், துரோணரை
அந்த யுத்தவீரர்கள் அவரை எதிர்க்கவில்லை வேந்தரே!
ராணருடைய வில்லினின்று விடுபடும் அம்புகளால் பீடிக்கப்
ம பாண்டவர்கள் அவருக்கு எதிரில் நிற்கமாட்டாதவராயினார்
ஞ்சயர்களோடுகூடின பாஞ்சாலர்கள் அந்தத் துரோணரை
ர்க்கமாட்டாமற்போனமையால் அவருடையபுஜபலத்தை ஆச
மாகக்கண்டோம் மிகுந்த கோபத்தோடு எதிர்த்துவருகின்ற
த்துரோணரைக்கண்டு யுதிஷ்டிரர் அவரைத் தடுப்பதைப்பற்
பலவாறு ஆலோசித்தார் யுதிஷ்டிரரானவர் துரோணர் மற்ற
ல எதிர்க்கமுடியாதவரென்று எண்ணித் தாங்கமுடியாத
ந்தபாரத்தை அபிமன்யுவிடம் வைத்தார் கிருஷ்ணார்ஜுனர்
க்காட்டிலும் குறைவற்றவனும் அதிக பராக்கிரமமுடைய
ம சத்ருவீரர்களைக் கொல்பவனுமான அபிமன்யுவைப்பார்த்
பின்வரும் வசனத்தைக்கூறினார் 'அப்பா! அர்ஜுனன் வந்து
ம நிந்திக்காமலிருக்கத்தக்க காரியத்தை நீ செய் நாங்கள்
கித்தினும் துரோணருடைய ஸேனையை உடைக்குமவித்த
அறியோம் மிக்கபுஜபலமுடையவனே! துரோணருடைய
த்தை நீயாவது அர்ஜுனனாவது கிருஷ்ணனாவது பிரத்யும்ன
து உடைக்கச்சக்தியுள்ளவர்கள் ஐந்தாமவன் (உடைப்பா
னபது) பொருந்தாது அப்பா! அபிமன்யுவே! வரத்தை
உன்னிடமிருந்து வேண்டுகிறேன். தகப்பன்மார்களுக்கும்
ன்மார்களுக்கும் எல்லா ஸைன்யங்களுக்கும் இந்த வரத்தை
ாடுக்கவேண்டும் ஐயா! தனஞ்சயனோ யுத்தரங்கத்தினின்று
திம்வந்து நம்மனைவர்களையும் நிந்திப்பான் சீக்கிரமாக அஸ
தை எடுத்துத் துரோணருடைய ஸேனையை நாசம்செய்'
று சொன்னார் அபிமன்யு, 'யுத்தத்தில் மிகவும் உக்ரமாயும்
ியாயுமிருக்கிற துரோணருடைய உத்தமமான சேனையில் தந்
ர்களுக்கு ஜயத்தைவிரும்பிக் காலவிளம்பமின்றிப் பிரவேசிக்
ன் என் பிதாவினால் வியூகத்தையுடைத்து நாசம்செய்வதில்
உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறேன் ஓர் ஆபத்து நேரிடும் காலத்
ர் வெளிப்படுவதற்கு நான்சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன்' என்று
னனை யுதிஷ்டிரர், 'யுத்தவீரர்களுள் சிறந்தவனே! வியூ
த உடைத்துவிட்டு, எங்களுக்கு வழியையுண்டுபண்ணு அப்பா!
ல் வும் வழியினாலே நாங்கள் உன்னைப்பின்தொடர்ந்தே...

ஐயா! யுததததில அாஜுனனுககு ஸமானனன உனனை நாங
யுததரஙகததில பிரவேசிககசசெயது நானகுபககஙகளிலும த
யறறவாகளாகப பினதொடாநது வருவோம' எனறு சொன
பீமஸேனன, 'யான உனனைப பினதொடாநதுவருவேன. மே
திருஷடதயுமனனும ஸாதயகியும பாஞசாலாகளும கேகயாக
மசசதேசததாாகளும எலலாபபிரபததிரகாகளும உனனைப
தொடாபபோகிறாாகள அநத வியூகததை ஒருமுறை நீ உ
துவிடடால நாஙகள ஆஙகாஙகு சிறநதவாகளை எலலாம திரும
திருமப அடிதது அழிபபோம' எனறு சொனனன அபிம
'யான மிகுநத கோபஙகொணடவனுகி, நெருஙகமுடியாத
இநதததுரோணருடைய சேனையில, விடடிறபூசசியானது எரி
கொணடிருககிற நெருபபில பிரவேசிபபதுபோலப பிரவேசி
போகிறேன இரண்டு வமசஙகளுககும எது நனமையோ, எ
செயகையானது எனமாதுலருககும எனபிதாவுககும பிரீ
உணடுபணணுமோ அநதசசெயகையை யான இபபொழுது
யபபோகிறேன சிசுவான எனனெருவனுலே யுததகளததில
டம கூடடமாகத தோலவியடைவிககபபடபபோகிற ப
சேனைகளை எலலாபபிராணிகளும பாாககபபோகினறன யுத
ததில இபபோது ஒருவனவது உயிரோடு எனனுலே விடப
னுகில நான அாஜுனரால உணடுபணணபபடடவனுமல
ஸுபதராதேவியின புதரனுமலலேன. நான ஒருரததத
எலலா க்ஷததரியாகளுடைய கூடடததையும எடுததுண
செயயாமலபோவேனேயாகில, நான அாஜுனருககுப பிள
லேன' எனறுசொனனன யுதிஷடிரா, 'ஸுபதராபுததி
சிறநதவிலலாளிகளும, மிககபலசாலிகளும, ஸாதயாகளையும
ராகளையும மருததுககளையும போனறவாகளும, வஸு அக
யன இவாகளைபபோனற பராககரமததையுடையவாகளுமான
ஸ்ரேஷடாகளால காககபபடடு அணுககமுடியாததாயிருக
துரோணருடைய சேனையைப பிளபபதறகு நீ ஊககமுள
யிருததலால, இவவாறு பேசும உனககுப பலம விருததிய
எனறுசொனனா அநத அபிமனயு அநதத தாமபுததிர
வாாததையைககேடடு, ஸாரதியைநோககி, 'ஸுமிதர! யுத
தில துரோணருடைய படையைககுறிததுச சீககிரமாகக
களை நடதது' எனறுசொனனன

முப்பத்தாறுவது அத்யாயம்
அபிமன்யுவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அபிமன்யுவினுடைய யுத்தத்தை வர்ணித்தது)

பாரதரே! புத்திமானான தர்மராஜருடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு, ஸுபத்ராகுமாரனான அபிமன்யு, துரோணருடைய சேனையை நோக்கி, (தேரைச் செலுத்துமபடி) ஸாரதியை ...ினான் ராஜரே! அந்த அபிமன்யுவினாலே, 'போ, போ' என்று ...ருக்கத் தூண்டப்படும ஸாரதி அபிமன்யுவை நோக்கி, '[1] ஆயுஷ...ா! பாண்டவர்களாலே உமமிடத்தில இந்தப் பெருமபாரம ...வக்கப்பட்டுவிட்டது புத்தியினால க்ஷணகாலம (ஆலோசித்து) ...சயம செய்துகொண்டு, பிறகு, நீர் யுத்தம செய்யவேண்டும. ...சாரியரான துரோணரோ ஸமர்த்தர், சிறந்த அஸ்திரங்களில ...சேஷமாகப் பயின்றவர், நீரோ பாலர், அவரோ பலசாலி, நீர் ...த்தங்களை அறியாதவர்' என்று கூறினான் பிறகு, அபிமன்யு ...த்துக்கொண்டு ஸாரதியை நோக்கி, 'ஸாரதியே! இந்தத் துரோ...ர் எவ்வளவு? எல்லா க்ஷத்திரியர்களும எவ்வளவு? எனக்கு ...த்தம செய்வதற்கு முயற்சியானது, இந்த யுத்த மஹோத்ஸவத...லுண்டாயிருக்கிறது யான், தேவகணங்களோடு ஐராவதமென்...யானையின் மீதேறிய இந்திரனையும், அல்லது எல்லாப் பூத...ங்களாலும பூஜிக்கப்பட்ட ஈசுவரரான ருத்ரரையும யுத்த...னையில எதிர்த்துப் போர்புரிவேன் எனக்கு இப்பொழுது ...த்ரியர்கள்விஷயத்தில ஆச்சரியமில்லை ஸுதனே! யுத்த...ர்களோடும குதிரைகளோடும தேர்களோடும யானைகளோடும ...டி எதிரில காணப்படும இந்தச் சத்ருஸைன்யமானது, இப...பொழுது எனக்குப் பதினறில ஒரு பாகத்துக்குத் தகுதியுள்ளது ...ஸுதபுத்ர! உலகமனைத்தையும ஜயித்த விஷ்ணுவை மாதுலராக...ம், அர்ஜுனரைத் தந்தையாகவும அடைந்த என்னைப் பூமியில ...பம நாடாது' என்று சொன்னான் இவவாறு சொல்லக் கேட்...டு, அந்த ஸாரதியானவன் ஸுபத்ராபுத்திரனான அபிமன்யுவை ...நோக்கி, 'வீரரே! உமக்கு அந்தத் துரோணரோடு யுத்தம வேண...டும' என்றே அடிக்கடி கூறினான் அபிமன்யுவோ, ஸாரதியி...னுடைய அந்த வார்த்தையை அலக்ஷியம செய்து அந்த ஸாரதி...யை நோக்கி, 'துரோணருடைய ஸேனையைக்குறித்துக் காலதாமத...மின்றிப் போ' என்றே சொன்னான் பிறகு, ஸாரதியானவன்

1 'நீண்ட ஆயுளுள்ளவனே' என்பது பொருள், ஸாரதி தலைவனை ...

மிகவும ஸநதோஷமறற மனததையுடையவனுகிப பொனமயமா
அலஙகாரஙகளும மேலவிரிபபுககளுமுளள மூனறுவயதுள
குதிரைகளை வேகமாக ஒடடினை அரசரே! ஸுமிததிரனு
துரோணருடைய ஸேனையைககுறிதது ஒடடபபடடவையும மஹ
வேகமுளளவையும மிகக பலமுளளவையுமான அநதக குதி
கள துரோணரை எதிாததுச சென றன அநத அபிமச
அவவாறு எதிாதது வருகினறதைப பாாதது, துரோணரை மு
னிடடுககொணடவாகளான எலலாககெளரவாகளும அவ
எதிாததாாகள பாணடவாகளும அவனைப பினதொடாநத
கள தூககிககடடபபடட உயாநத கோவகுமாரததை த
மாகவுடையவனும பொறகவசததைபபூணடவனும அாஜு
னைககாடடிலும மேலானவனுமான அநத அபிமனயு யுதத
செயயும விருபபததுடன ஸிமமததினகுடடி யானைகளையெதி
பதுபோலத துரோணாமுதலான மஹாரதாகளை எதிததா
வியூகததைக காபபாறறுவதில முயறசியுளள அநதககெளர
கள போாபுரிநதாாகள ஸமுததிரததில கஙகாபரவாஹததினசு
உணடாவதுபோல ஒருமுகூாததகாலம சுழலுணடாயிறறு
சரே! யுததமசெயகினறவாகளும பரஸபரமபீடிககின்றவாக
மான அநதச சூராகளுககு மிகக பயஙகரமானதும இடைவெ
யிலலாததுமான யுததம தொடஙகிறறு மிகக பயஙகரமான
விதயுததம நடநதுகொணடிருககையில, அாஜுனகுமாரன
அபிமனயு துரோணா பாாததுககொணடிருககும்பொழு
வியூகததை உடைதது உளளேபுகுநதான எணணமுடியாத ப
கிரமமுளளவனுன் அாஜுனகுமாரன, அவசரபபடாமல,உடை
முடியாததும அவமதிககமுடியாததும ஜயிககமுடியாததும
அநதத துரோணருடைய வியூகததைப பிளநது உளளே பிர
சிததான உளளே நுழைநது, பகைவாகளுடைய கூடடஙக
வதஞ்செயகினற மஹாபலசாலியான அநதஅபிமனயுவை நால
பககஙகளிலும உயாததிபபிடிககபபடட ஆயுதஙகளையு
யானைகளும குதிரைகளும தோாளிகளும காலாடகூடடஙக
சூழநதுகொணடன நானுவித வாதயகோஷஙகளாலும செ
கரிபபுககளாலும போாககு அழைககும ஒலிகளாலும காஜன
ளாலும ஹுஙகாரஙகளாலும ஸிமமநாதஙகளாலும, 'நில, ந
எனற சபதஙகளாலும கோரமான கூககுரலகளாலும,'போகா
நில, எனனை நோககிவா' எனகிற சபதஙகளாலும, 'பகைவ
இதோ நான இருககிறேன' எனகிற உரததபேசசுககளாலும யா
களுடைய சபதஙகளாலும பூஷணஙகளுடைய சபதஙகளா
வடடஹாஸஙகளாலும கைககொடடுககளாலும தேருருளை ஒ

்லும பூமியை அதிருமபடிசெயதுகொணடு அநதகெளரவாகள
ாஜுனகுமாரனை எதிாததுசசென்றாகள மனனரே! எதிாதது
நகினற அநத யுததவீராகளை, சுறுசுறுபபுடன யுததஞ்செயயும
னமையுளளவனும மிகக வலிமையுளளவனும சீககிரமாக அஸதி
பிரயோகம செய்கினறவனும மாமஸதானஙகளை அறிநதவனும
னுமான அநத அபிமனயு மாமஸதானஙகளைப பிளககுந தன
மயுளள அமபுகளாலே அடிததான பறபல அடையாளஙக
ளள கூரிய அமபுகளாலே அடிககபபடடு மெயமமறநதவா
ான அநத யுததவீராகள, கூடடமகூடடமாக விடடிறபூசசிகள
ருபபை நோககிவநது விழுவதுபோல அபிமனயுவை எதிாதது
து விழுநதாாகள பிறகு, அநத அபிமனயு, யாகததில தாபபங
ால 1 வேதியைப பரபபுவதுபோல அவாகளுடைய சரீரங்க
்லும சரீரததின உறுபபுகக்ளாலும சீககிரமாக யுததபூமியைப
பபினனை அவன உடமபுததோலவிரலுறை கடடபபெறறவை
நம விறகள, அமபுகள, கததிகள, கேடகஙகள, அஙகுசஙகள,
வாளஙகள, தோமரஙகள, கோடாலிகள, கதைகள, இருப
கைகைகள, ஈடடிகள, ரிஷடிகள, தோமரஙகள, படடாககததி
, பிணடிபாலஙகள, பரிகஙகள, சகதிகள, சிறநதகமபனஙகள,
டைகள, மஹாசஙகஙகள, குநதஙகள இவைகளையுடையவை
நம அஙகுசததையுடையனவைகளும முததகரஙகள, க்ஷேபணீயங
, பாசஙகள, பரிகஙகள, கறகள இவைகளையுடையவைகளும
ளவளைகளை அணிநதனவைகளும ஸுகநதமான சநதனபபூச
ளவைகளும உருணடிருககினறவைகளுமான உமமைசசோநத
ாகளுடைய கைகளை ஆயிரககணககாக அறுததெறிநதான
றாராஜரே! ஐயா! கருடனாலே துணடாககபபடட ஐநது தலை
கஙகளபோல அபிமனயுவினால துணடாககபபடடவையும மிகச
நதவையும துடிககினறவையுமான அநதககைகளால யுததபூமி
னது விளஙகியது. பலகுனகுமாரனான அநத அபிமனயு, நலல
குககளாலும முகஙகளாலும மயிாகளாலும அழகுளளவையும
மிலலாதவையும அழகிய குணடலஙகளுளளவையும கோப
ணடு பறகளால உதடுகளைககடிததவையும அதிகமாக ரதத
ப பெருககுகினறவையும அழகிய கிரீடஙகளும தலைபபாகை
முளளவையும மணிகளாலும ரதனஙகளாலும அலஙகரிககப
டவையும தணடைஇழநத தாமரைபபூபபோனறவையும சூரிய
திராகளுககு ஸமமான காநதியுளளவையும காலததில ஹிதத
யும பிரியததையும சொனனவையும பரிசுததமான வாஸனை
ளவையும அநேகஙகளுமான சததுருககளுடைய தலைகளாலே

1 யாகம செயயும மேடை.

பூமியைப் பரபபினன அநத அபிமனயு, சிறநத யுததவீராக
வீறறிருபபவைகளும நனறுகப பழககபபடட குதிரைகளையுடை
வைகளும நலல ஸாரதிகளையுடையவைகளும கநதாவ நகரத
கொபபானவைகளும யுததததின முறைபபடி அமைககபபட
வைகளுமான தோகளை, ஏககாலகளின முனபாகஙகள ஸா
உடகாரநதிருககும மூனறு மூஙகிலசடடஙகள அழகிய தண
கள ஏககாலைததாஙகும அணடைமரஙகள சககரஙகளின விளி
ஆரககால சககரஙகளிலுளள குடம வடடை முதலான ஸாம
கள தேரின நடுவிடம இவைகளை யிழநதவைகளும, எலலா உட
ணஙகளும உடைககபபெறறவைகளும, பதாகைகளையும கெ
மரஙகளையும குடைகளையும இழநதவைகளும, அமபுததூணி
ஆயுதஙகள இவைகளை இழநதவைகளும, விரிபபுககள புரட
தளளபபடடவைகளும, யுததவீராகள கொலலபபடடவை
மாகுமபடி ஆயிரககணககான அமபுகளால துணடித
கொணடு எலலாத திககுககளிலும காணபபடடான பி
அநத அபிமனயு சதருககளுடைய யானைகளையும யா
மீது ஏறியிருககினற வீராகளையும கொடிகளையும அஙகுசஙகளை
கொடிமரஙகளையும அமபுததூணிகளையும கவசஙகளையும யா
கடடியிருககிற ககசைகளையும கமபளஙகளுடன கூடின கழுதத
களையும மணிகளையும துதிககைநுனிகளையும கொமபுநுனி
யும குடைகளின வரிசைகளையும அவறறைத தொடாநதுவ
காலாடபடைகளையும கூாமையான முனைகளுளள அமபுகள
நாசஞசெயதான பிறகு, அநத அபிமனயு வனாயுதேசததி
மலைநாடுகளிலும காமபோஜதேசததிலும பாஹலிகதேசததி
பிறநதவைகளும, உறுதியான வாலும காதும கணகளுமுளள
களும, வேகமுடையவைகளும, நனகு பொறுதது இழுககும
மையுளளவைகளும, நனகு பழககபபடடவாகளும சகதிகளா
ரிஷடிகளாலும பராஸஙகளாலும போாபுரிகினறவாகளும
யுததவீராகளாலே ஏறபபடடவைகளுமான குதிரைகளை, சாப
கள நாசம செயயபபடட முகததையுடையவைகளும சாப
கள சிதறினவைகளும நாககுககளும கணகளும தெறிததுபபே
வைகளும வெளியில பிதுஙகிவநதிருககினற நரமபுகளாலும கற
ஈரலகளாலும நெருஙகியவைகளும குதிரைககாராகள கொ
படடவைகளும கணகளறுககபபடடவைகளும புலாலுண
கூடடஙகளுககு ஆனநதததை உணடுபணணுகினறவைக
தோலவாகளும கவசஙகளும அறுககபபடடவைகளும ப
களாலும மூததிரஙகளாலும ரகதஙகளாலும நனைககப
டவைகளும ஆகுமபடி செயதான. உமக்கு சேனையில

லா உயாநத குதிரைகளையும நாசஞசெய்கின்ற அநத அபி
னயு, செயயமுடியாததும எணணமுடியாததுமான காரியததைச
யது, விஷ்ணுவைபபோல நிகரறறவனுக விளஙகினன மிகக
தஜஸுளள பரமசிவனுல கோரமான அஸுராசேனையானது
வவாறு நாசஞசெயயபபடடதோ அவவாறே அநத அபிமனயுவி
லே பெரிதான அநதச சதுரஙகசேனையானது நாசமசெயயப
டடது அாஜுனகுமாரனன அபிமனயு யுததததில சதருககு
ரலே தாஙகமுடியாததான காரியததைச செயதுவிடடு, உம
மச சோநத காலாடபடைககூடடஙகளையே முழுதும பிளந
ன ஸுபரமமணயராலே நாசஞ செயயபபடட அஸுரசேனை
பபோல ஸுபதராகுமாரனன அபிமனயு ஒருவனுலே கூா
மயான அமபுகளால இவவிதம மிகுநதநாசததை அடைவிககப
டட அநதசசேனையைப பாாதது உமமைச சோநதவாகளும
முடைய்குமாராகளும பதறுதறிகருககளையும நோககி வாயமிக
றணடவாகளும, சஞசலிககினற கணகளையுடையவாகளும,
குநத வோவையுடையவாகளும, மயிாசிலிாததலையுடையவா
ளும, ஓடுவதில உதஸாகமுளளவாகளும, சதருககளை ஜயிபபதில
றசாகமறறவாகளும, ஒருவரையொருவா கோதரநாமஙகளாலே
ழைககினறவாகளும, பிழைபபதில ஆசையுளளவாகளுமாகிக
காலலபபடட பிளளைகளையும தகபபனகளையும ஸஹோதராகளை
ம பநதுககளையும ஸமபநதிகளையும விடடுவிடடுக குதிரைகளையும
ானைகளையும வேகமாக நடததிககொணடு சென்றாாகள

முப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

அபிமன்யுவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(அபிமன்யுவினுடைய பராக்கிரமத்தை வாணித்தது)

அளவறற பராககரமமுளள அபிமனயுவினுலே அநதசசேனை
சம பணணபபடடதுகணடு, துாயோதனன மிகுநத கோபம
காணடு தானே அபிமனயுவை எதிாததான பிறகு, யுததகளத
ல அபிமனயுவை நோககி அரசன திருமபிவருகினறதைககணடு,
ரோணா யுததவீராகளைப பாாதது, 'அரசனை நானகுபககங
ளிலும காபபாறறுஙகள வீாயமுளள அபிமனயு, நாம பாாத
கொணடிருககுமபொழுதே, லக்ஷம யுததவீராகளைக கொல
ன அவனை எதிாததோடுஙகள , பயததை அடையாதீாகள,
ரமாகத துரியோதனனைக காககககடவீா' எனறு சொனனா,

அனபுள்ளவர்களும வெறறியோடுவிளஙகுகினறவாகளுமான வீ
கள சிறநத புததியுடையவரான அநததுரோணா இவவா
சொல்லியதைககேடடு, விருததிபணணபபடட ஞானததைய
பலததையுமுடையவாகளாகி வீரனுன உமமுடைய குமாரனை
பயததினினறு ரக்ஷிபபதறகாகச சூழநதுகொணடாாகள து
ணா, அஸவததாமா, கிருபா, காணன, கிருதவாமா, சகுனி, ப
ஹதபலன, சலயன, பூரி, பூரிஸரவஸ, சலன, பௌரவன, விரு
ஸேனன இவாகள கூாமையான அமபுகளைதெதாடுதது, அபிமன
வினமீது பெரிய அமபுமழையைபபொழிநது, அவனை மோகிக
செயது, பிறகு துரியோதனனை விடுவிததாாகள அாஜுனகும
னுன அபிமனயு, உடகொளளககூடிய ஆகாரததை வாயிலிருந
பிடுஙகினதுபோல (அதனை) ஸஹிககவிலலை அவன அநத மகாரத
களைப பெரிய அமபுமழையினுல குதிரைகளோடும ஸாரதிகளோடு
புறஙகாடடிஓடுமபடிசெயது, பிறகு, ஸிமமநாதஞ செயதா
பிறகு, மாமஸததில விருபபஙகொணட ஸிமமததினுடைய க
ஜனமபோனற அநத அபிமனயுவினுடைய காஜனததைக கேட
மிககோபமுளளவாகளான துரோணாமுதலான ரதிகாகள மீ
டும அதைப பொறுககவிலலை ஐயா! அவாகள அநத அபிமனயு
ரதஸமூஹததால சூழநதுகொணடு பலவித அடையாளஙகளுள
பாணசமூகஙகளைக கூடடமகூடடமாகப பிரயோகிததாாகள உ
முடையபௌதரன கூாமையான அமபுகளாலே ஆகாயததிலே
அநதபபாணஙகளை அறுதது, அவாகளையும திருபபியடிததா
அது ஆசசாயமபோலிருநதது பிறகு, அநதசூரனுலே ஸாபப
களுககொபபான அமபுகளால கோபமூடடபபடட ரதிகாக
காலாடகள இவாகளுடைய கூடடஙகளும யானைகளும குதிரை
காராகளுஞ சதருககளாலே ஜயிககமுடியாத அபிமனயுவைக கொ
ளளணணி நானகுபககஙகளிலும சூழநதுகொணடாாகள ஸமு
ரமபோலக கரைபுரணடுவருகினற உமமுடைய அநத ஸேனஸமு
ரததை அாஜுனகுமாரனுன அபிமனயு, ஒருவனுயிருநதுகொண
பொஙகிவருமஸமுததிரததைக கரைதடுபபதுபோல, அமபுகளா
தடுததான ஒருவரையொருவா அடிததுககொணடு யுததஞசெ
கினற சூராகளான சதருககள, அபிமனயு இவாகளுள ஒருவராவ
புறஙகாடடவிலலை பயஙகரமாயும கோரமாயுமிருககினற அந
யுததமானது நடநதுகொணடிருககுமபொழுது துஸஸஹன ஒ
பதுபாணஙகளால அபிமனயுவை அடிததான துசசாஸன
பனனிரணடு பாணஙகளினுலும, சாரதவதரான கிருபாசாா
மூனறு பாணஙகளினுலும, துரோணா ஸாபபததுககொபபா
பதினேழு பாணஙகளினுலும, விவிமசதி எழுபது பாணஙகளி

ம, கிருதவாமா ஏழுபாணஙகளினுலும, அவவாறே பருஹத
ன எடடுபபாணஙகளினுலும, அஸவததாமா ஏழுபாணஙகளி
லும, பூரிஸரவஸ மூனறுபாணஙகளினுலும, மதரதேசாதிபதி
ன சலயன ஆறுபாணஙகளினுலும, சகுனி இரணடுபாணஙகளி
லும, துரியோதனராஜன மூனறுபாணஙகளினுலும அபிமன
வ அடிததாாகள ஓ ! மஹாராஜரே ! பிரதாபசாலியான அநத
மனயுவோ விலலைக கைககொணடு நாததனம செயகினறவன
ால அவாகளை மும்மூனறுபாணஙகளால திருபபி அடிததான
கு, உமமுடைய குமாரராகளாலே பயபபடுததபபடுகிற அபி
யு மிகுநத கோபமகொணடு சிக்ஷையினுலும இயறகையாகவும
படடிருககும மிகசசிறநத பலததைக காணபிததான அஸமக
ன கருடனுககும காறறிறகும சமமான வேகமுளளவையும
ரதி சொலவதைச செயகினறவையுமான குதிரைகளோடுஅநத
மனயுவை விரைவுடன எதிாதது வநதான குதிரைகளும
மகனை வகிததுககொணடு அதிவேகததுடன அபிமனயுவை
ாததோடி வநதன அவன அபிமனயுவைப பததுபபாணஙக
ல் அடிதது, 'நில, நில' எனறும சொனனுன அபிமனயு
நதுககொணடு பததுபபாணஙகளாலே அநத அஸமகனுடைய
ரைகளையும ஸாரதியையும கொடிமரததையும இரணடுகைகளை
விலலையும தலையையும அறுததுப பூமியில தளளினுன சூர
அநத அஸமகேநதிரன அபிமனயுவினுல கொலலபபடட
னே, எலலாசசேனையும ஓடுவதில நோககஙகொணடு மிகச
ததது பிறகு, காணன, கிருபா, துரோணா, அஸவததாமா,
தாராராஜன, சலன, சலயன, பூரிஸரவஸ, கராதன, ஸோமதத
, விவிமசதி, விருஷஸேனன, ஸுஷேணன, குணடபேதி,
ாததனன, பிருநதாரகன, லலிததன, பரபாகு, தீாககலோ
ன, கோபமூணட துரியோதனன இவாகள அமபுமழை
ப பொழிநதாாகள சிறநத விலலாளிகளால அமபுகளாலே
யும அடிககபபடட அநத அபிமனயு காணனைக கொலவதின
ருடடுக கவசததையும சரீரததையும பிளககககூடிய பாணத
எடுததான அநத அமபானது, அநதக காணனுடைய கவ
தயுடைததுத தேகததைப பிளநது வேகததோடு பாமபு
ல நுழைவதுபோலப பூமியில உருவிச சென்றது அநதக
ன அதிதீவரமான அநத அடியினுலே துனபமுறறு மனத
ாசசியடைநதவனபோல, ரணகளததில, பூமி அசையும
மூது மலையசைவதுபோல அசைவுறறுன. பலசாலியான அபி

மனயு மிகக கோபமுளளவனுகிக கூாமையுளள வேறு மூன
பாணஙகளினுலே ஸுஷேணன, தீாககலோசனன, குணடபே
ஆகிய மூனறுபோகளையும அடிததான காணன அநத அபிம
வின்மீது இருபததைநது பாணஙகளைப பிரயோகஞசெயதா
அஸவததாமா இருபதுபாணஙகளாலும கிருதவாமா ஏழுபாண
களாலும அபிமனயுவை அடிததாாகள எலலா அஙகஙகளி
அமபு தைததிருபபவனும இநதிாபுததிரனுககுப புதரனும
அநத அபிமனயு கோபஙகொணடவனுககச சேனையில ஸஞசரித
கொணடு, பாசாயுததததைக கையிறகொணட யமனபோலககாண
படடான, ஸமீபததிலிருககினற சலயனமீது ஓாஅமபுமழை
பொழிநதான மிகக புஜபலமுளள அபிமனயு உமமுடையசே
களைப பயபபடுமபடி செயதுகொணடு உரதத ஸிமமநாதஞ செ
தான அரசரே! பிறகு, அஸதரஙகளை அறிநதவனுன அபிம
வினுலே மாமஸதானஙகளைப பிளககினற அமபுகளாலே அடிக
படட அநதசசலயன தேரினமததியில உடகாாநதான, மூாசசை
மடைநதான கீாததியுடையவனுன அபிமனயுவினுல அநதச
யன அவவாறு அடிககபபடடதைககணடு சேனை முழுவ
துரோணாபாாததுககொணடிருககுமபொழுதே ஓடியது ஸவ
மயமான கணுககளுளள அமபுகளாலே நானகுபககஙகளி
மூடபபடடிருககிற அநத மிகக புஜபலமுளளவனுன சலய
கணடு, யுததததில தேவாகளபோனற பராகரமமுளளவாக
உமமைச சோநதவாகளுமான யுததவீராகள அபிமனயுவினுல
அமபுகளாலே நனருக அடிககபபடடு, சிஙகததினுலபீடிககபப
மிருகஙகளபோல ஓடினுாகள பாரதரே! இவவாறு உடமுடை
பேரனுல சலயன அடிககபபடடான அநத அபிமனயுவே
யுததகளததிலுணடான கீாததியினுல பிதிாககள, தேவாகள,
ணாகள, ஸிததாகள, யக்ஷாகள இவாகளுடைய கூடடஙகளா
பூமியிலுளள பிராணிககூடடஙகளாலும நானகுபககஙகளி
கொணடாடபபடடு, நெயயினுல ஹோமம செயயபபடட அ
போல மிகவும விளஙகினுன'' எனறு கூறினுன

முபபததேடடாவது அதயாயம

அபிமனயுவதபாவம (தொடர்ச்சி.)

(அபிமன்யுவின் பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது)

திருதராஷடிரன, ''மஹாவிலலாளிகளை அமபுகளாலே
வாறு நாசமபணணுகினற அநத அாசசுனகுமாரனை யுதத

எனனைச சோநதவாகளில எவாகளஎதிாததாாகள?'' எனறு
வ, ஸஞசயன சொலலத தொடஙகினன

“அரசரே! துரோணராலே காககபபடட தோபபடையைப
கக எணணஙகொணட பாலனன அபிமனயுவினுடைய பெரி
ன யுததவிளையாடடைக கேளும யுததகளததில, மதராஜன
பிமனயுவின பாணஙகளால களைபபடைநதிருபபதுகணடு, அவ
டைய இளையஸஹோதரன கோபஙகொணடு பாணஙகளை இறை
கொணடு எதிாததுசசெனறுன அவன பததுபபாணஙக
லே குதிரைகளோடும ஸாரதியோடும அாஜுனகுமாரனை அடி
உரகக விமமநாதஞ செயதான, 'நில, நில' எனறுமசொன
கைசசுறுசுறுபபுளள அாஜுனகுமாரன அமபுகளாலே அவ
டைய தலையையும கழுததையும கைகாலகளையும விலலையும குதி
களையும குடையையும கொடிமரததையும ஸாரதியையும தரி
னுவையும தேரின மறறஉறுபபுககளையும சககரததையும நுக
தயும அமபுததூணியையும ஏககாலுககுககீழே இருககிற அண
மரததையும கொடிததுணியையும சகாரகூஷகாகளஇருவாகளை
எலலா உபகரணஙகளையும நனறுக அறுததான அவனை ஒரு
ம பாககவிலலை அநதசசலயஸஹோதரன நனறுக அடிக
பபடட ஆபரணஙகளும ஆடையுமுளளவனுக நாசமடைநது காற
லவேரோடும விசிததிரமான மேடையோடும விழுகினற பெரி
சதயவிருக்ஷமபோலப பூமியில விழுநதான அவனைப பின
டாநதுவநதிருநத சேனைகளும மிககபயமுறறுஎலலாததிககுக
ளும ஓடின பாரதரே! அபிமனயுவினுடைய அநதசசெயகை
கணடு நானகுபககஙகளிலும எலலாபராணிகளும, 'நலலது!
து!' எனறு உரகக அடடஹாஸஞ செயதன இவவாறு சல
ஹோதரன நாசஞசெயயபபடடவுடன, அவனுடைய சேனை
ளள வலிமைமிகக பலவீராகள மிககககோபஙகொணடு பலவித
ஆயுதஙகளைககையில எடுததுச சிலா ரதஙகளோடும குதி
களோடும யானைகளோடும, பலததினுல மேறபடடிருககிற மற
கள காலநடையோடும பாணஙகளுடைய சபதததோடும
ய ரதஙகளுடைய சகரஙகளின விளிமபினினறுணடாகிற ஒலி
டும ஹுஙகாரஙகளோடும அடடஹாஸஙகளால அதிகரிதத
பும காஜனைகளுடனகூடியவையுமான விமமநாதஙகளோடும,
நாணொலிகளோடும தலதவனிகளோடும அாஜுனகுமாரனைப
ததுக காஜிதது, 'நீ இனி உயிரோடு எஙகளிடமிருநது விடுதலை
டயப போகிறதிலலை' எனறு சொலலித தஙகளுடைய வமசம

இருபபிடம பெயா முதலியவைகளை அவன காதிலவிழுமபடி ெ
துகொணடு அவனை எதிாததாாகள. அவவாறு சொலலுகி
அவாகளைபபாாதது, அபிமனயு, நகைககினறவனபோல எவ
வன தனனை முநதி அடிததாஞே அவனவனை அமபுகளால அ
தான. சூரனுன அபிமனயு போரில விசிதரமான வேகமு
அஸதிரஙகளைக காணபிககபபோகிறவனுகித தொடககததில
துவாக யுததஞசெயதான. வாஸுதேவரிடததிலிருநதும அா
னனிடததிலிருநதும எநத எநத அஸதிரஙகளைப பெறறு
அநத அநத அஸதிரஙகளை அபிமனயுவானவன அநத வாஸு
வரையும அாஜுனனையும போலவே காணபிததான பெரிய
ரததையும பயததையும அடிககடி தூரததிலவிலககிவிடடுப பா
களைத தொடுததுககொணடும விடுததுககொணடும அககாரிய
ளில காலபேதமினறிக காணபபடடான சரதகாலததில ப
பிரகாசிககினற சூரியமணடலமபோல அநத அபிமனயுவினு
விலமாதரம பிரகாசிததுககொணடு திககுககளில காணபபட
அநத அபிமனயுவினுடைய நாணெலியும குரூரமான தலதவனி
பிரளயகாலததில பேரிடியைததளளுகினற மேகததினுடைய
தமபோலக கேடகபபடடன (அகாரியததினினறு) வெட
வனும கோபமுளளவனும [1] பகைவாகளுடைய அகஙகாரத
அழிககிறவனும காடசிககினியவனுமான அபிமனயு வீராகளை
மானிகக எணணி அமபுகளாலும அஸதிரஙகளாலும யுததம
தான ஓ! மஹாராஜரே! அவன வாஷாகாலததைத தாணடிய
கினற சரதகாலததிய ஸூாயபகவானபோல மிருதுவாயிரு
பிறகு, அதிக உககிரனுன ஸூாயன கிரணஙகளை விடுவது
லக கோபஙகொணட அபிமனயு விசிதரமானவைகளும கண
அடஙகாதவைகளும தஙகமயமான கணுககளுளளவைக
சாணையிலை தீடடபபடடவைகளுமான அமபுகளை நூறுநூ
தொடுததான மிகுநத கீாததியையுடைய அபிமனயு, பாா
ஜா பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, கூஷுரபரஙகளா
வதஸதநதஙகளாலும விபாடஙகளாலும அாததசநதிரனே
விளஙகுகினற பாணஙகளாலும பலலஙகளாலும அஞசலிகங
லும தோாளிகளுடைய படையைச சிதற அடிததான பி
அநதசசேனையானது அமபுகளால பீடிககபபடடுப புறஙகா
ஓடியது'' எனறு கூறினுன

முபபததோனபதாவது அதயாயம

அபிமன்யுவத பாவம (தொடர்ச்சி)

(துச்சாஸனனும் அபிமன்யுவும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தது)

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! அபிமனயு எனபுதரனுடைய சேனையைத தடுததானெனபதனல எனமனம துககததாலும நதோஷததாலும இரணடுபட்டிருககிறது கவலகணகுமாரனே! ஸ-ராகளோடு ஸ-பரமமணயாசெயத விளையாட்டைபபோனற பிமனயுவினுடைய விளையாட்டையெலலாம விஸதாரமாகவே முபடியும எனககுச சொல" எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலல ரனன

"ஒரு வீரனுககும அநேக வீராகளுககும கைகலநது நடந துமஅதிபயஙகரமும ஆசசரியகரமுமான அநத யுததததை நான மககுக கூறுவேன அபிமனயு உதஸாஹததுடன ரததிலிருநது காணடு ஊககமுடையவாகளும சதருககளை அடககுகிறவா ளுமான உமமைசசோநத எலலாத தேராளிகளினமீதும (அமபு ளைப) பொழிநதான அவன கொளளிவட்டமபோலச சுழனறு ஞசரிததுககொணடு துரோணா, காணன, கிருபா, சலயன, மவததாமா, போஜன, பருஹதபலன, துாயோதனன, ஸௌம ததி, மஹாபலமுளளவனன சகுனி, அநேக அரசாகள, ராஜ மாராகள, பறபல சேனைகள ஆகிய எலலாரையும அமபுகளால டிததான பாரதரே! பிரதாபசாலியும தேஜஸ-ளளவனுமான வன சிறநத அஸதிரஙகளாலே சதருககளை ஸமஹாரஞ செயது காணடு எலலாத திககுககளிலும காணபபட்டான அளவறற ராகரமமுளள அநத அபிமனயுவினுடைய அநத நடககையைப ராதத ஆயிரககணககான உமமுடைய சேனைகள நடுஙகின ரதரே! பிறகு, மஹாபுததியுளளவரும பிரதாபசாலியுமான ரதவாஜா ஸநதோஷததால கணகள மலாநது யுததததில மாததனன அபிமனயுவை அபபொழுது ரணகளததில பாாதது மது புததிரனுடைய எலலா அபீஷடஙகளையும சோபபிககிறவா பால விரைவோடு கிருபரை அழைததுப பினவருமாறு சொலல ரனா

'பாாததாகளுள பிரஸிததிபெறறவனும யௌவனமுளளவனு ான இநத அபிமனயு எலலா ஸநேஹிதாகளையும யுதிஷடிரராஜ ரயும நகுலனையும ஸஹதேவனையும பாணடுநநதனனன பீமஸே னையும பநதுககளையும ஸமபநதிகளையும அனனியாகளையும (நண ாகளலலாமலும பகைவாகளலலாமலும இருககிற) மதயஸதாகளை

யும நணபாகளையும மகிழவிததுககொணடு செலலுகிருன வே
ஒரு விலலாளியையும யுததததில இவனுககு நிகராக நான நினை
கவிலலை இவன விரும்பிஞல இநதசசேனையை நாசஞசெயது
வான எனன காரணததிஞலோ விருமபவிலலை' எனறு கூறி
பிறகு, உமமுடைய குமாரஞன துரியோதனராஜன பிரீதியு
துரோணருடைய வாககியததைககேடடு அபிமனயுவைககுறி
மிகுநத கோபஙகொணடு துரோணரைபபாாதது நகைத
காணனையும பாஹலிகனையும துசசாஸனனையும மதராஜனை
அவவாறே இனனும மறற மஹாரதாகளையும பாாதது, 'பு
கூடின எலலா அரசாகளுககும ஆசாாயரும பிரமமவிததுகக
சிறநதவருமான இநதத துரோணுசாரியா மூடஞன அாஜ
குமாரனை இபபொழுது கொலல விருமபவிலலை போாககளத
ஆயுதபாணியான இவருடன யமனும போாபுரியான அவ
திருகக, ஸாமானயஞன வேறு மனிதனவிஷயததில கேடக
வேணடுமா? உணமையாக உஙகளுககு நான சொலலுகிறே
இநததுரோணா தமககுச சிஷயஞயிருபபதிஞல அாஜ
குமாரனைக காககிருா தாாமிகாகளுககுச சிஷயாகளும பு
களும அவாகளுடைய குழநதைகளும அனபுககுரியவாகளாகி
கள மூடஞன இநத அபிமனயு துரோணராலே நனருக ரக
கபபடடு, 'நானே சிறநதவன' எனகிற எணணஙகொ
தனககு வீாயமிருபபதாக எணணுகிருன காலதாமதமினறி இ
னைக கொலலுஙகள' எனறு சொனஞன இவவாறு அரச
சொலல, அதனைக கேடடவாகளான அவாகள, மிகக கோ
கொணடவாகளாகி, பாரதவாஜா பாாததுககொணடிருக
பொழுதே, கொலலககருதி ஸௌபதராபுதரனை எதிாததாக
குருஶரேஷடரே! துசசாஸனனே அபபொழுது தாயோ
னுடைய அவவாாததையைககேடடு, அவனை நோககி, 'ம
ராஜரே! பாணடுபுததிராகளும பாஞசாலாகளும பாாத
கொணடிருககுமபொழுதே யான இவனைக கொலலபபே
றேன, உமககு நான (நிசசயமாகச) சொலலுகிறேன ரா
சூரியனை விழுஙகுவதுபோல இபபொழுது நான அபிமனயு
விழுஙகபபோகிறேன' எனறு சொலலிவிடடு, மறுபடியும கு
ராஜஞன அவனை நோககி, 'வேநதரே! மிகக காவமுளளவ
ளான கிருஷணாாஜுனா இருவாகளும ஸௌபதராகுமா
எனனல விழுஙகபபடடானெனபதைக கேடடு இமமணணுல
தைவிடடு யமலோகம போவாாகள, ஸமசயமிலலை அவ
வாகளும மாணடாாகளெனபதைககேடடுப பாணடுவினுடை

க்ஷத்திரஜாகளான பிளளைகள மித்திரவாக்கங்களுடன அதைா
த்திஞல வெளிப்படையாக ஒரேதினத்தில உயிரை இழப்பாா
ஆதலால, பகைவஞன இவன கொலலபபட்டால உம
டைய பகைவாகளெலலோரும கொலலபபட்டவாகளே அர
ர ! எனககு நனமையை விரும்பும், இதோ நான உமமுடைய
கைவாகளைக கொலலுகிறேன' எனறு இவவாறுன வாககி
தை இரைநது சொனஞன மனனரே ! உமமுடைய புததிர
ன துசசாஸனன இவவாறு கூறி ஸிமமநாதம செயதான,
ாபங்கொண்டு அபிமனயுவை எதிததான, அமபுமழைகளா
ம பொழிநதான அதிக கோபததோடு எதிதது வருகினற
விதமான உமமுடைய புததிரனை, பகைவாகளை அடககுபவ
ன அபிமனயு கூாமையுளள இருபததாறு அமபுகளால அடித
ன துசசாஸனன மதபபெருககுளள யானைபோலக கோபங
ாணடு அபிமனயுவோடு யுததஞசெயதான அபிமனயுவும
தகளததில அவனேடு போாபுரிநதான ரதததை நடதது
ில திறமையுடையவாகளான அவவிருவாகளும ரதங்களால
மும வலமுமாக நாஞவித மணடலகதிகளோடு ஸஞசரிததுக
ாணடு யுததஞசெயதாாகள பிறகு, வீராகள சஙகவாததியங
ளாடும ஸிமமநாததேதோடுகலநத பணவங்கள, மருதங்கங
, துநதுபிகள, கரகசங்கள, பெரியவையான ஆனகங்கள, பேரீ
தயங்கள, ஜாஜரங்கள இவைகளுடைய நாததகை அதிகமாக
ழககிஞாகள

நாறபதாவது அதயாயம

அபிமனயுவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(அபிமன்யு கர்ணனையும் துச்சாஸனனையும் தோற்கச்செய்தது)

பிறகு, புருஷஶரேஷ்டாகளான அவவிருவாகளுககும யுத
நடநதது அநத ஸமயததில, மிகக புஜபலமுளளவனும சததரு
ாகளைக கொலலுகிறவனுமான அபிமனயுவானவன ஹஸத
கவததிஞல அமபுகளோடுகூடியவிலலை அறுததுக கீழே
ளித துசசாஸனனைக கூாமையான அமபுகளாலே நானகு
ுதங்களிலும செதுககிஞன அமபுகளாலே மிகப புண
தபபட்ட சரீரததையுடையவனும பகைவனுககு எதி

1 ஒருவனுடைய பாாயையினிடததில வேறெருவஞல உணடுபண
பபடும புததிராகள,

ரில் திறபவனுமான துசசாஸனனைநோககிப புததிமானுன அ
மனயு நகைததுககொணடு, 'காவமுளளவனும குரூரனும த
மததையிழநதவனும பரதிநதையிலேயே பறறுதலுளளவனும யு
ததிறகாக வநதவனுமான சூரனை யுததததில பாககிய விசேஷ
தால பாாககிறேன ஸபையில திருதராஷடிரமஹாராஜா கே
டுககொணடிருககுமபொழுது, உனனுல கடுமையான சொறக
ளுலே தாமராஜரான யுதிஷடிரா கோபமூடடபபடடதனுலு
சகுனியினுடைய கபடமான சூதாடடததை உனககுப பலமா
அடைநது ஜயததினுல மதமகொணட உனனுல பீமஸேனரு
பொருததமிலலாமல பலவாறுக நிநதிககபபடடதனுலும, அந
மஹாதமாககளுடைய கோபததினுலே இநத ஆபததை நீ அடை
தாய பிறருடைய பொருளை அபகரிததறகும கோபததிறகு
பொறுமைககும பேராசைககும அறிவினமைககும துரோஹ
திறகும உயிரையும லக்ஷியம செயயாமலிருககிற செயகைககு
உகரமான விலலைக கையிலபிடிததவாகளான என தகபபனம
களுடைய ராஜயததைக கவாநததறகும எது தகுநததோ அ
அநத மஹாதமாககளுடைய கோபததினுலேயே இபபொழு
உனனுல அடையபபடடுவிடடது துாபபுததியுளளவனே! அ
படிபபடட நீ எனனுல முன கூறபபடட அவவித அதாமத
னுடைய உசகிரமான பயனை அடைவாயாக எலலாசசேனைகளு
பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே இபபொழுது பாணஙக
ளுல உனனை யான சிக்ஷிககபபோகிறேன நான இபபொழு
யுததததில அநதககோபததின கடனைத தீாபபவனுகபபோ
றேன குருகுலததில பிறநதவனே! இபபொழுது நான இநதயுதத
தில, கோபமூடடபபடடவளான தரௌபதி,எனபிதாவான பா
தா, பீமராஜா ஆகிய இவாகளுடைய விருபபததை நிறைவே
லாகிற கடனைத தீாததவனுகபபோகிறேன நீ, யுததகளததைவிட
விலகாமலிருபபாயாகில உனனை உயிரோடு யான விடமாடடே
எனறுகூறினன மிககபுஜபலமுளளவனும சதருவீராகளைக கொ
லுகிறவனுமான அபிமனயு இவவாறு சொலலிவிடடு, பரளயக
நெருபபுககும காறறிறகும ஸமமான தேஜஸ்ஸும வேகமுமுள
தும துசசாஸனனுடைய பிராணனை வாஙககககூடியதுமான ஓா அ
பைததொடுததான அநத அமபானது வேகமாக அவனுடை
மாாபை அடைநது தோளின ஸநதிஸதானததில அவனைபபிளந
புறறிலபாமபுநுழைவதுபோலக கணுவோடுகூடநுழைநதது பிற
அகனிககு ஸமமான ஸபரிசமுளளவைகளும காதளவுஇழுததுவிட
படடவைகளுமான இருபததைநது அமபுகளாலே இநதததுச

ஙே மறுபடியும அடிததான மஹாராஜரே! ஙனறாக அடிககப
- அநததுசசாஸனன துன்பமுறறுத தேரினிடையில உட
ததான, மிகக மூாசசையையும அடைநதான ஸாரதியோ,
மனயுவினுடைய பாணததினுல பீடிககபபடடு பராஜனை
வனுயிருககிற துசசாஸனனே ரணகளததின நடுவிலிருநது
வில விலககிசசெனருன பிறகு, பாணடவாகளும தரௌபதி
குமாராகளும விராடராஜனும பாஞசாலாகளும கேகயாகளும
னககணடு வஸிமமநாதஞ் செயதாாகள அநதரணகளததி
ா பாணடவஸைனிகாகள ஸநதோஷமடைநதவாகளாகப
ல சினனஙகளுளள எலலாவாதயஙகளையும எஙகும முழககி
ள அபிமனயுவினுடைய செயகையையும, பரமவிரோதி
கொழுபபுடையவனும சததுருவுமான துசசாஸனனதோலவி
டவிககபபடடதையுஙகணடு நகைககவும நகைததாாகள
ராஜன, மாருதன, இநதிரன, அபாவினீ தேவதைகள ஆகிய
களின பிரதிமைகளை தவஜததின நுனிகளில தரிபபவாகளும
ராதாகளுமான திரௌபதிகுமாராகளும ஸாதயகியும சேகி
னும தருஷடதயுமனனும சிகணடியும கேகயாகளும தருஷட
வும மாதஸயாகளும பாஞசாலாகளும ஸருஞசயாகளும
டிரரை முதனமையாககொணட பாணடவாகளும ஸநதோ
தோடு விரைவாகத துரோணருடைய படையை உடைகக
ணி எதிரததுசசெனறாாகள பிறகு, ஜயததை விருமபுகிற
ளும சூராகளும திருமபாதவாகளுமான உமமைசசோநதவா
குச சததுருககளோடு பெரியயுததமநேரநதது மஹாராஜரே!
பயஙகரமானயுததம அவவாறு நடககையில, தாயோதனன,
னைபபாாதது, 'காண! ஜவலிககினற ஸூாயனைபபோனற
ம ரணகளததில பகைவாகளைககொலலுகிறவனும வீரனுமான,
மனயுவின வசததை அடைநதவனன துசசாஸனனைபபாா
ம,பலததினுலஅதிகரிததிருககிற சிஙகஙகளபோனற இநதப
டவாகள மிகுநதகோபமுளளவாகளும அபிமனயுவைரக்ஷிப
முயறசியுளளவாகளுமாக எதிரமுகமாக ஓடிவருகிறாாகள'
று கூறினன பிறகு, உமதுபுததிரனுககு ஹிததததைசசெய்
காணன, மிகுநத கோபஙகொணடு கூாமையுளள அமபுகளை
கிலாடமுடியாத அபிமனயுவினமீது பொழிநதான சூரனன
ன யுததகளததில அவமதிபபை முனனிடடுக கூாமையுளள
த அமபுகளால அநத அபிமனயுவைப பினதொடாநது வரு
யுததவீராகளையும அடிததான வேநதரே! அதிகமான
தைரியமுளள அபிமனயுவோ, துரோணரை எதிாகக எண

களால விரைநது அடிததான. அவவாறு ரதிகாகளுடைய
டஙகளை நானகுபககஙகளிலும ஹிமவஙிககினற வஜரபா
னுடைய புதரனுககுபபுதரஞன அநதஅபிமனனியுவைத து
ரிடததிலிருநது தடுபபதறகு ஒரு ரதிகனுவது சகதியுள்ள
விலலை பிறகு, எலலாவிலலாளிகளுளளும காவமுடையவனு
ணன ஐயததையடையஎணணிச சிறநதஅஸதிரஙகளைக கா
துககொணடு அபிமனயுவைப பலவாறு அடிததான அஸதிர
அறிநதவாகளுள சிறநதவனும பரசுராமருககுச சிஷயனும
தாபசாலியுமான அநதககாணன யுதததகில சதுருகக
அவமதிககமுடியாத அபிமனயுவைப பீடிததான, ராதாபுத
காணஞல சரமாரிகளால அவவாறு பீடிககபபடுகினறவனும
னுககொபபானவனுமான அநதஸுபதராபுததிரனே யதத
தளாசசி அடையவிலலை பிறகு, அபிமனயு, சாணைகக
தீடடபபடடுக கூாமையுளளவையும படிநதகணுககளுளள
மான ஆாததசநதிரபாணஙகளாலே சூராகளுடைய வி
அறுததுப புனனகையுடையவனபோல வடடமான விலலில
விடபபடட ஸாபபஙகளபோனற அமபுகளாலே காணனைக
யோடும கொடிமாததோடும ஸாரதியோடும குதிரைகளை
சோதது விரைவாக அடிததான காணனும வணஙகினக
ளுளள அமபுகளை அநதஅபிமனயுவினமீது பிரயோகிததான
குனகுமாரனும பரபரபபிலலாமல அவைகளெலலாவறறையு
றுககொணடான பிறகு, சிறநத வீாயமுளளவஞன அநத
ஒரு முகூாததகாலததிறகுள தவஜததோடுகூடக காணனு
விலலை ஒருபாணததால அறுததுப பூமியிலவிழுமபடி செய
பிறகு, விபததையடைநத காணனைககணடு அவனுடைய
ஸஹோதரன உறுதியான ஒருவிலலைககையிலகொணடு வே
அபிமனயுவை எதிாததான பிறகு, பாாததாகளும அவா
பினதொடாநதுவநதிருககினற ஜனஙகளும உரககககூவினு
நானகுவித வாததியஙகளையும முழககினாகள, அபிமனயு
புகழநதாாகள

நாறபததோராவது அத்யாயம்

அபிமனயுவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(அபிமன்யுவின் பராக்கிரமத்தை வர்ணித்தது)

அநதககாணனுடைய ஸஹோதரன விலலைககையிலபி

மகாதமாக்களான அவ்விருவர்களுடைய தேர்களும் சிக
்க யுத்தஞ்செய்வதற்குப் போதுமான அவகாசத்தைப்
றன் கர்ணனுடைய ஸஹோதரன் புன்சிரிப்புடன் அணுகமுடி
அபிமன்யுவைப் பத்துப்பாணங்களால் குடையோடும்
-மரத்தோடும் ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடும் விரைவாக
ந்தான் தகப்பன்பாட்டன்மார்களுடைய செய்கையைச்
கின்றவனும் மனிதபலத்தைக்காட்டிலும் அதிகரித்திருக்கிற
ுதையுடையவனுமான அபிமன்யு பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு
க்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் மனக்களிப்புற்றவர்களானா
அந்த அபிமன்யு, வில்லை வளைத்துப் புன்சிரிப்புடன் ஒரே
லுல் அந்தக்கர்ணனது ஸகோதரனுடைய தலையைப் பூமியில்
படி செய்தான். அந்தத்தலையானது ரதத்தினின்றும் பூமி
விழுந்தது காற்றினாலே நான்குபக்கத்திலும் அசைக்கப்
மலையினின்று தள்ளப்பட்ட கோங்குமரம்போன்ற கர்ண
டய இளையஸஹோதரனைக்கண்டு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள்
ருத்தமுற்றவர்களானார்கள். கர்ணனும், கொல்லப்பட்ட
றாதரனைக்கண்டு திரும்பினான். ஸுபத்ராகுமாரனான அபி
கழுகிறகுகள் அணிந்த அம்புகளாலே கர்ணனைப் புறங்காட்டி
படி செய்து, மற்றச்சிறந்தவில்லாளிகளையும் சீக்கிரமாகவே
த்துச்சென்றான் உக்ரமான தேஜஸ்ஸுடையவனும் மஹாரத
ன அந்த அபிமன்யுவானவன், விஸ்தாரமாகப்பரவியிருக்கின
, யானைகளும் குதிரைகளும் தேர்களும் காலாட்களுமுள்ளது
அந்தக்கர்ணனுடையசேனையைக் கோபத்துடன் பிளந்தான்
னே அபிமன்யுவினாலே அநேக அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டு
முள்ள குதிரைகளோடு யுத்தரங்கத்தைவிட்டு விலகினான்
, அந்தச்சேனையும் நாற்புறத்திலும் ஓடிவிட்டது அரசரே!
ாணுசாரியர், 'மஹாவில்லாளியான கர்ண! கிருபரே! துரி
தன! நில்லுங்கள்' என்று அழைத்துக்கொண்டிருக்கும்
ழுதே, அந்தச்சேனையானது நாசமடைந்தணப்பட்டது விட்டிற
களாலே ஆகாயமும், மழைத்தாரைகளாலே மலையும் மூடப்
துபோல அபிமன்யுவினுடைய அம்புகளாலே மூடப்பட்ட அந்
சேனையில் யாதொன்றும் காணப்படவில்லை மன்னரே! கூர்
ள்ள அம்புகளாலே வதைக்கப்படுகின்ற உம்மைச்சேர்ந்த
வீரர்களுள் ஸிந்துராஜனைத்தவிர வேறொருவனும் எதிர்த்து
வில்லை பரதசிரேஷ்டரே! பிறகு, ஆண்மையிற்சிறந்தவனான
மன்யுவோ சங்கமுழக்கஞ்செய்து சீக்கிரமாகப் பாரதசேனை
எதிர்த்தான் அந்த அர்ஜுனகுமாரன், உலர்ந்த காட்

டில்வைக்கபபட்ட நெருபபுபோலப பகைவாகளைப பலததில
எதிாததுப பாரதசேனைகளினிடையில நானகுபககஙகளிலும
சரிததான கூாமையுள்ள அமபுகளாலே தோகளையும யானை
யும குதிரைகளையும மனிதாகளையும அடிததுககொணடு நன
பிரவேசிதது யுததபூமியைத தலையிலலாதமுணடஙகளுடைய
டஙகளாலே வியாபிககசசெயதான அவனுடைய விலலில
விடுபடும சிறநதஅமபுகளாலே அறுககபபட்டவாகள உ
விருமபினவாகளாக எதிாபபடுகினற தஙகளைசசோநதவாக
கொனறுகொணடு ஓடினாகள கோரமானவையும பயங்கர
செயகைகளுள்ளவையும கூாமையுள்ளவையுமான அநத அ
விபாடஙகள், தோகளையும யானைகளையும குதிரைகளையும ந
செயதுகொணடு பூமியில விரைவாகப பிரவேசிததன ரண
தில அறுககபபட்டவைகளும ஆயுதஙகளையும விரலுறைக
கதைகளையும தோளவளைகளையுமுடையவைகளும பொன
களால அலஙகரிககபபட்டவைகளுமான கைகள காணபபட
அமபுகளும விறகளும கததிகளும சரீரஙகளும குணடலஙக
பூமாலைகளையுமஅணிநத தலைகளும பூமியில ஆயிரககணக
கிடநதன அரசரே! உபகரணஙகளோடுகூடியவையும எா
களாலே அழகியவையுமான ஆஸனபீடஙகளாலும ஒடிககபப
அசசுககளாலும சககரஙகளாலும பலவாறுகவிழநதிருக
நுகததடிகளாலும விழுநதிருககினற சகதிகள, விறகள, கத
பெரியகொடிமரஙகளாகிய இவைகளாலும நானகுபககஙக
சிதறியிருககினற கேடகஙகளாலும விறகளாலும அமபுக
கொலலபபட்டிருககிற க்ஷததரியாகளாலும குதிரைகளாலும
களாலும யுததபூமியானது க்ஷணததிறகுள செலலததகாத
மையுள்ளதாகவும மிககபயஙகரமாகவும இருநதது கொல
கினறவாகளும ஒருவரைமறறொருவா அழைககினறவாகளு
ராஜகுமாராகளுடைய பெரியசபதமானது பயபபடுகிறவா
குப பயததைவிருததிசெயதுகொணடு தோனறியது ப
ரேஷ்டரே! அவவொலியானது எலலாததிககுககளையும எதிெ
யடையுமபடிசெயதது பிறகு, ஸுபதராபுததிரன சிறநதகு
களையும தோகளையும யானைகளையும நாசஞ்செயதுகொணடு
ரவசேனையைககுறிததுச சென்றுன அவன பாரதசேனை
ளுடையநடுவில உலாநதகாட்டில வைககபபட்ட நெருபபுபோ
பலததினால சததுருககளைஎரிபபவனுககக காணபபட்டான
ரே! சைனயமானது புழுதியினால நானகுபககஙகளிலும சூழ
டிருககையில எலலாததிககுககளிலும திககோணஙகளிலும

சரிக்கின்ற அந்த அபிமன்யுவை அப்பொழுது நாங்கள் பார்க்க
வில்லை பாரதரே! மஹாராஜரே! யானைகள், குதிரைகள், மனி
தர்கள் இவர்களின் உயிர்களைவாங்கிக்கொண்டு, பகைவர்களுடைய
கூட்டங்களை எரிக்கின்ற அபிமன்யுவை உச்சிப்போதிலுள்ள ஸூர்
யனைப்போல மறுபடியும் க்ஷணகாலங்கண்டோம் மஹாராஜரே!
யுத்தத்தில் இந்திரனை ஒத்தவனும் இந்திரகுமாரனுக்குக்குமாரனு
மான அந்த அபிமன்யுவானவன், வீர்யமுள்ளவரும் அக்னிபுத்ர
னுமான ஸுப்ரமண்யர் முற்காலத்தில் தேவஸைன்யங்களில்
எவ்வாறு விளங்கினாரோ அவ்வாறே ஸைன்யத்தினுடையமத்தியத்
தில் விளங்கினான்'' என்றுகூறினான்.

நூற்றுப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

அபிமன்யுவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஜயத்ரதன் அபிமன்யுவைத்தொடர்ந்த தர்மபுத்ராதியரைத் தடுத்ததும், ஜயத்ரதன் ருத்ரரிடம் வரம்பெற்றவரலாறும்)

திருதராஷ்டிரன், "பாலனும் அத்தியந்தம் ஸுகியும் தன்
புஜபலத்தால் இறுமாப்புடையவனும் யுத்தங்களில் அதிகப்பழக்க
மில்லாதவனும் வீரனும் மகாகுலத்திலபிறந்தவனும் சரீரத்தை
விழக்கத்துணிந்தவனும் மூன்றுவயதுள்ள நல்லகுதிரைகளோடு
படைகளில் புகுகின்றவனுமான அபிமன்யுவை, பலசாலியான
எவனாவது யுதிஷ்டிரனுடையசேனையிலிருந்து பின்தொடர்ந்
தானா?'' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

"யுதிஷ்டிரரும் பீமஸேனனும் சிகண்டியும் ஸாத்யகியும் நகுல
னும் ஸஹதேவனும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் விராடனும் கேகயர்க
ளோடுகூடின துருபதனும் கோபமுள்ளவனான த்ருஷ்டகேதுவும்
மத்ஸ்யர்களும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துச்சென்றார்கள் அணிவகுக்
கப்பட்ட சேனையையுடையவர்களும் அடிக்குமஸ்வபாவமுள்ளவர்
களுமான (அபிமன்யுவின்) தகப்பன்மார்கள், (அவனுடைய)
மாமன்மார்களோடு, பாதுகாக்கஎண்ணங்கொண்டு அவ்வழியினா
லேயே செல்லஎண்ணமுள்ளவர்களாக எதிர்த்துச்சென்றார்கள்
ஓடிவருகின்ற அந்தச்சூரர்களைக்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள்
திரும்பிவிட்டார்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, திரும்பிவிட்ட உமது
குமாரனுடைய பெரிதான அந்தச்சேனையைக்கண்டு, உமக்கு மரு
மகனும் பராக்கிரமசாலியும் ஸிந்துதேசராஜகுமாரனுமான ஜயத்
ரதராஜன் அந்தச்சேனையை நிலைநிறுத்தஎண்ணி அருகில்வந்தான்
அவன், புத்திரனான அபிமன்யுவினிடத்தில் அன்புள்ளவர்களும

சேனைகளையுடையவர்களுமான பார்த்தர்களைத் தடுத்தான். உக்கிரமான வில்லையுடையவனும், விலவித்தையிற் சிறந்தவனுமான விருத்தக்ஷத்திரனுடைய குமாரன், சிறந்த அஸ்திரத்தைப் பிர யோகித்துக்கொண்டு பள்ளத்தாக்கை அடைந்து யானைவருவது போல அருகில் எதிர்த்து வந்தான்'' என்று கூறினன்.

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! புத்திரனைக்காக்க எண்ணங் கொண்டு கோபத்துடன் வருகின்ற பாண்டவர்களை ஜயத்ரதன் ஒருவனாகவேயிருந்து தடுத்ததனால் அவனிடத்தில் [1] அதிகமான காரியபாரம் வைக்கப்பட்டதென்றே நான் நினைக்கிறேன். ஸைந்த வனிடத்தில் அத்யாச்சர்யகரமான தேகபலமும் சௌர்யமும் இருக் கின்றனவென்றும் நான் எண்ணுகிறேன். மிக்க பலவானான அந்த ஜயத்ரதனுடைய வீர்யத்தையும் உத்தமமான செய்கையை யும் எனக்கு நீ சொல்லு. அந்த ஜயத்ரதன் என்ன ஜபம், ஹோமம் அல்லது யாகம் செய்தான்? என்ன தவம் செய்தான்? உத்தமனே ஐம்பொறி அடக்கலா? ப்ரம்மசர்யமா? அல்லது இவன் வே... என்ன செய்தான்? விஷ்ணு, ஈசானர், பிரம்மா (இம்மூவர்களுள்) எந்தத்தேவதையை ஆராதித்து, ஸிந்துராஜன், புத்ரனிடத்தி... பற்றுதலுள்ளவர்களும் கோபமுள்ளவர்களுமான பார்த்தர்களை, தடுத்தான்? அவன் ஒருவனாகவேயிருந்துகொண்டு பாண்டவ... களைத் தடுத்ததுபோன்ற பெரிய காரியமானது, பீஷ்மராலு... அவ்வாறு செய்யப்படவில்லை, நான் அறிவேன்'' என்று சொல்ல ஸஞ்சயன் சொல்லலானன்:

"திரௌபதியை அவன் அபகரித்தகாலத்தில் பீமஸேனனு... வெல்லப்பட்டான், அதனாலுண்டானமானத்தினால் அந்தஜயத்ர... ராஜன் வரத்தைப்பெறவிரும்பி மிக்க பெரியதவம் புரிந்தா... அவன் இந்திரியங்களைப் பிரியமான விஷயங்களிலிருந்து நன்றாக... திருப்பிப் பசி தாகம் வெயில் இவைகளைப்பொறுத்தவனாகவு... இளைத்தவனாகவும் நரம்புகள் நிறைந்த தேகமுள்ளவனாகவுமிருந்... கொண்டு, ஸநாதநமான வேதமந்திரத்தை உச்சரித்துத் தே... ரான ஈச்வரரை ஆராதித்தான். பிறகு, பக்தர்களிடத்தி... தயையுள்ளவரானபகவான் அவனுக்கு அருள்செய்தார். பிற... அவர் ஸிந்துராஜகுமாரனுடைய ஸ்வப்னத்தின் முடிவில் அவ... நோக்கி, 'ஜயத்ரத! ஸந்தோஷமடைந்தேன், எந்தவரனை விரும்பு... கிறாயோ அதனைப்பெற்றுக்கொள்' என்று சொன்னார். பாரதே... ருத்ரராலே இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட ஸிந்துராஜனான ஜய... ரதன் வணங்கிக் கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு, நன்றாக அடக்...

[1] வேறுபாடம்

ட்ட சித்தவிருத்தியுள்ளவனாக, அவரைக்குறித்து, 'ரணகளத்தில் யங்கரமான வீரியமும் பராக்கிரமமுமுள்ளவர்களான பாண்டவர் ஊ நானொருவனுக்கே ஒரே ரதத்துடன் தடுக்கச்சக்தியுள்ளவனாக வண்டும்' என்று வேண்டினான் இவ்வாறு வேண்ட, தேவேச ானருத்ரர், பிறகு, ஜயத்ரதனைக்குறித்து, 'ஸௌம்ய! பிருதை னகுமாரனான தனஞ்சயனைத்தவிர மற்றப்பாண்டவர்கள் நால ாகளையும் யுத்தத்தில் ஒருதினம் நீ தடுப்பாய், இந்த வரத்தை னக்கு யான் கொடுக்கிறேன்' என்று சொல்லி, அந்த இடத்தி லயே மறைந்தார் ராஜேந்திரரே! ஸிந்துராஜன், 'அவ்விதமே ஆகட்டும்' என்று அவரைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு விழித்துக் காண்டான் அந்த வரதானத்தாலும் திவ்யமான அஸ்திர லத்தினாலும் அந்த ஜயத்ரதன் ஒருவனாகவே பாண்டவர்க நடைய சேனையைத் தடுத்தான். அவனுடைய நாணொசையினா லும் தலத்வனியினாலும் சத்ருக்களான க்ஷத்ரியர்கள் பயமடைந னர் உமது ஸைன்யத்துக்கு அதிகமான ஸந்தோஷம் உண் டாயிற்று அரசரே! க்ஷத்ரியர்கள் ஸைந்தவனிடத்தில் எல்லாப் பாரமும் சுமத்தப்பட்டதைக்கண்டு யுதிஷ்டிரருடைய ஸேனை இருக்குமிடத்திற்கு உரத்தசப்தஞ்செய்துகொண்டு ஓடிவந்தார்கள்.

நாற்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

அபிமன்யுவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஜயத்ரதன் ருத்ரருடைய வரத்தினாலே வ்யூகமார்க்கத்தை மூடிப் பாண்டவர்களைத் தடுத்தது)

ராஜஶ்ரேஷ்டரே! ஸிந்துராஜனுடைய பராக்கிரமத்தைக் குறித்து என்னை நீர் கேட்கிறீர். அவன் பாண்டவர்களை எதிர்த்துப் போர்புரிந்த விதமனைத்தையும் நான் சொல்வேன், கேளும் ட்டங்கினவைகளும் நன்றாக (ரதத்தை) இழுக்கும் தன்மையுள்ள வைகளும் ஸந்தோஷமுள்ளவைகளும் பெரியவைகளும் வாயுவேக முள்ளவைகளும் ஸிந்துதேசத்தில் பிறந்தவைகளுமான வேக முள்ளகுதிரைகள் கந்தர்வநகரம்போன்றதும் விதிப்படி அமைக் கப்பட்டுள்ளதுமான ஸிந்துராஜனுடைய ரதத்தை இழுத்துச் சென்றன வெள்ளிமயமான பெரிய பன்றிக்கொடியானது அவ னுடைய ரதத்தை விளங்கச்செய்தது ராஜசின்னங்களான அந்த வெண்குடையினாலும் கொடித்துணிகளாலும் சாமரங்களாலும் சிறியினாலும் அந்த ஜயத்ரதனானவன், ஆகாயத்தில் சந்திரன்

லும ரதனஙகளாலும ஸவாணஙகளாலும அலஙகரிககபபடடுள
தும இருமபினுலாகியதுமான அவனுடைய அநத [1] வரூதமான
நக்ஷதரஙகளாலே சூழபபடட ஆகாயமபோல விளஙகியது அந
ஜயதரதன, பெரிய விலலில நாணெலியை உணடுபணணி அநே
அமபுககூடடஙகளை இறைததுககொணடு, எநத ஸேனையில
பாகததை அாஜுனகுமாரன உடைததானே அநத ஸேனுபாக
தைப பூாததிசெயதான அநத ஜயதரதனவன ஸாதயகியை
மூனறுபாணஙகளாலும, பீமஸேனனை எடடுபபாணஙகளாலும
அவவாறே தருஷடதயுமனனை அறுபதுபாணஙகளாலும, விராட
னைப பததுபபாணஙகளாலும, தருபதனைக கூாமையுளள ஐநது
பாணஙகளாலும, சிகணடியை ஏழுபாணஙகளாலும, கேகயராஜ
களை இருபததைநதுபாணஙகளாலும, திரெளபதிகுமாரகளை
மும்மூனறுபாணஙகளாலும, யுதிஷடிரரை எழுபதுபாணஙகளா
லும அடிதது, பிறகு, மறறவாகளையும பெரிய அமபுககூடட
தால விலககிததளளினுன அது ஆசசரியமாயிருநதது. பிறகு
பிரதாபசாலியும அரசருமான தாமநநதனா, சிரிததுககொணடு
'இதோ அறுககிறேன' எனறு சொலலித தீடடித துவைநதிரு
கினற பலலததினுல அவனுடைய விலலை அறுததாா அநத ஜய
ரதன, கணகளைக கொடடுவதறகுள வேறுவிலலை எடுததுப ப
துபபாணஙகளாலே தாமபுததிரரை அடிததான, மறறவாகளை
யும மும்மூனறுபாணஙகளால அடிததான அவனுடைய அந
லாகவததையறிநது பீமன மும்மூனறுபலலஙகளாலே அவனு
டைய விலலையும கொடியையும குடையையும விரைவாகப பூமியி
தளளினுன ஐயா! பலவானுன அநத ஜயதரதன வேறுவிலலை
யெடுதது ஸஜஜமசெயது பீமனுடைய கொடியையும விலலை
யும குதிரைகளையும அறுததுத தளளினுன வில அறுககப
படட அநதப பீமன குதிரையையிழநத உததமமான ரதத
லிருநது கீழேகுதிதது ஸாதயகியினுடைய ரததில சிஙகமானது
மலையுசசியில பாயவதுபோலப பாயநதான பிறகு, ஸிநதுரா
னுடைய ஆசசரியகரமானதும நமபததகாததுமான அநதசசெ
கையைககணடு, உமமைசசோநதவாகள, 'நலலது, நலலது' என
சொலலிககொணடு சநதோஷமடைநதாாகள. ஸிநதுராஜன
ஒருவனுகவே இருநதுகொணடு மிகக கோபமூணடவாகளாக
பாணடவாகளை அஸதிர தேஜஸினுல தடுததததாகிய அவனுடை
அவவிதமான செயகையை எலலாபபிராணிகளுமே புகழநதன

லேறி யுததஞ செயகினற போா வீராகளோடு அபிமனயு
ுல முநதிககொலலபபடட யானைகளாலே பாணடவாகளுககு
டடபபடட வழியானது ஸைநதவனுல தடுககபபடடது. ஶூரா
ான மசசதேசததாாகளும பாஞசாலாகளும கேகயாகளும
ணடவாகளும முயறசியுளளவாகளாக அனுஸரிததுச சென
கள, ஸைநதவனை எதிாககச சகதியறறவாகளானாாகள எநத
த உமமுடைய பகைவன துரோணருடைய சேனையை உடைகக
லகிருனே, அநத அநதசசூரனை ஸைநதவன வாததைபபெறற
யால தடுததான

நாறபததுநானகாவது அதயாயம

அபிமனயவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(அபிமன்யுவின் பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது.)

ஜயததில விருபபமுளளவாகளான பாணடவாகள, ஸைநத
ுல தடுககபபடடவுடன, உமமைசசோநதவாகளுககுச சதருக
ளாடு மிகக பயஙகரமான யுததம நோநதது பிறகு, ஸதயஸந
ும (ஒருவராலும) அணுகமுடியாதவனும காநதியுளளவனு
ன அாஜுனகுமாரன கௌரவஸேனையில புகுநது மகரமா
ு ஸமுதரததைக கலககுவதுபோலக கலககினன அமபு
ழயினுலே அவவாறு மூடுகினறவனும பகைவாகளைக கொலலு
றவனுமான அநத ஸுபதராபுதரனை, குருஶ்ரேஷடாகள
தானாகள வரிசைமுறைபபடியே எதிாததாாகள அமபுமழை
த தொடாசசியாகப பொழிகினறவாகளும அளவறற பராகர
ளளவாகளுமான அநதச சதருவீராகளுககும அபிமனயுவுக
பயஙகரமான யுததம நோநதது அாஜுனகுமாரன, அநதச
ருககளால தோகளுடைய கூடடததினுல அவவாறு தடுககப
டு, விருஷஸேனனுடைய ஸாரதியைககொனறு அவன விலலை
அறுததான பலசாலியான அநத அபிமனயு அமபுகளாலே
னையும அவன குதிரைகளையும அடிததான பாஜனை இழந
னை அநத விருஷஸேனன வாயுவின வேகமபோனற வேக
ள அநதக குதிரைகளாலே யுததபூமியிலிருநது வேறிடததுக
கொணடுபோகபபடடான அதனிடையில அபிமனயுவி
டைய ஸாரதியானவன ரதததை விலககிசசெனறுன பிறகு,
ாகளுடைய கூடடஙகளெலலாம, ஸநதோஷமடைநது, 'நல
, நலலது' எனறு ஆரவாரஞசெயதன ஸிமமமபோல
நத கோபஙகொணடும, அமபுகளால பகைவாகளை காகன

செயதுகொணடும ஸமீபததில வருகினற அநத அபிமனயு
நோககி, வஸாதீயன சீகரமாக நெருஙகி எதிரததான அவ
அபிமனயுவினமீது ஸவாணமயமான கணுககளுளள அ
பாணஙகளை இறைததான, 'யுததபூமியில யான உயிரோடி
குஙகாலததில, நீ உயிரோடு விடபபடமாடடாய' எனறும சொ
ஞன உருககுமயமான கவசம பூணட அநத வஸாதீயனை ஸ
ராபுதரன தூரததிலிருககும லக்ஷயததை வீழததககூடிய அ
ஞலே மாாபிலடிததான (உடனே) அவன பிராணனை இழ
பூமியில விழுநதான ராஜரே! வஸாதீயன கொலலபபட
கணடு க்ஷததரிய சிரேஷடாகள கோபமூணடு உமது பேர
கொலல எணணிப பலவித உருவஙகளுளள விறகளைப பலவா
நாணொலி இடுமபடி செயதுகொணடு அபபொழுது நானகுபக
களிலும சூழநதுகொணடாாகள ஸுபதராபுதரனுககுப ப
வாகளோடு பயஙகரமான அநத யுததம உணடாயிறறு பல
குமாரன கோபம மூணடவனாக அநதச சதருககளுடைய விற
யும அமபுகளையும சரீரஙகளையும குணடலஙகளையுடையவைக
மாலைகளையணிநதவைகளுமான தலைகளையும அறுததான க
களோடும அஙகுளிரக்ஷகஙகளான தோலகளோடும படடாக
திகளோடும கோடாலிகளோடுமகூடினவைகளும பொனனு
ணஙகளால அலஙகரிககபபடடவைகளுமான கைகள அ
கபபடடவைகளாகக காணபபடடன மாலைகளாலும ஆ
ணஙகளாலும வஸதிரஙகளாலும விழுநதிருககினற பல
மான கொடிகளாலும கவசஙகளாலும கேடகஙகளாலும ஆ
களாலும கிரீடஙகளாலும குடைகளாலும சாமரஙகளாலும ப
உபகரணஙகளாலும ரதிகனவீறறிருககும பீடஙகளாலும அ
ஏாககாலகளாலும ஒடிககபபடட அசசுககளாலும சககரங
லும பலவாறுகஒடிககபபடட நுகததடிகளாலும அணைடம
ளாலும கொடிததுணிகளாலும ஸாரதிகளாலும குதிரைகளா
உடைககபபடட ரதஙகளாலும கொலலபபடட யானைகளா
யுததபூமியானது வியாபிககபபடடதாயிறறு சூராகளும பல
தேசஙகளுககு அரசாகளும ஜயததில ஆவலுளளவாகளும கொ
லபபடடவாகளுமான க்ஷததிரியாகளால சூழபபடடுப பூ
னது அதிபயஙகரமாகியது எலலாததிககுககளிலும அவவ
மூலைததிககுககளிலும ஸஞசரிககினறவனும கோபமகொ
வனுமான அநத அபிமனயுவினுடைய ஸவரூபமானது ரண
தில மறைநதுவிடடது பொனனாலான கவசம, ஆபரண
விறகள, அமபுகள இவைகளைமாததிரம கணடோம, அபபொ

ம்புகளால யுததவீராகளைககவருகினறவனும நடுப்பகலிலுள்ள
ரியனபோனறவனுமான அநதஅபிமனயுவைக கணகளால
ாததுபபாாபபதறகும ஒருவனுவது சகதியுள்ளவனுகவிலலை

நாற்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

அபிமன்யுவதபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(அபிமன்யுவின் பராக்கிரமத்தினுல் துர்யோதனன் தோல்வியடைந்தது.)

மகாராஜரே! சூராகளுடைய ஆயுளைககவாகினறவனுன அா
ஜுனகுமாரன, பிரளயகாலமவநதிருககுமபொழுது எலலாப்
பிராணிகளுடைய உயிரையுமவாஙகுகிற யமனபோலிருநதான்
இநதிரனுககொபபான பராககிரமமுடையவனும அதிகபலமுள்ளவனும
இநதிரகுமாரனுககுக குமாரனுமான அபிமனயு, அப
பொழுது சேனையைககலககுகிறவனுகக காணபபட்டான ராஜேந
திரரே! க்ஷததிரியஶரேஷடாகளுககு யமனபோனறவனுன அநத
அபிமனயு சததுருஸேனையில நுழைநது, பலமுள்ள புலியானது
மானைககவாவதுபோல ஸதயஶரவஸைத கவாநதுகொணடான
ஸதயஶரவன, பகைவனுல பிடிககபபடடவுடன, மகாரதிகாகள
விரைவுடன பெரிய ஸஸதிரஙகளைக கையிலஎடுதது அபிமனயுவின
முனனிலையில செனறுாகள குருசேனையிலுள்ள க்ஷதரியஶரேஷடாகள,
அாஜுனகுமாரனைக கொலலககருதி, 'நான முனனே, நான
முனனே' எனறு ஒருவரைஒருவா மிஞசுமஎணணததுடன வந
தாகள நானகுபககஙகளிலும எதிாததுஓடிவருகினற க்ஷததிரி
யாகளுடைய சேனைகளை அபிமனயு கடலில திமியானது சிறியமீன
களை நாடிபபிடிபபதுபோலக கவாநதுகொணடான பினனிட
டோடாமல அநத அபிமனயுவை நெருஙகினவாகள, ஸமுததிரத
தை அடைநத நதிகளபோலத திருமபாமலே போயினா அநதக
கௌரவசேனையானது ஸமுததிரததில திசைதபபினதும காறறின
வேகததினுலே பயததையடைவிககபபடடதும பெரியதிமிஙகிலத
தாலே பிடிககபபடடதுமான கபபலபோல மிக நடுககமுறறது
அபபொழுது, பலசாலியான ருககமரதனெனகிற மதராஜகுமாரன
பயமுறறவனுகிப பயமுறற சேனையைத தேறுத லடையுமபடி
செயதுகொணடு, 'சூராகளே! உஙகளுககுப பயமவேணடாம,
நானிருககுமபொழுது இநத அபிமனயு ஒருவீரனுகான யான
இவனை உயிரோடு பிடிககபபோகிறேன, ஸமசயமிலலை' எனகிற
வாககியததைச சொனனுன இவவாறுசொலலிவிடடு, வீாய
முள்ளவனை ருககமரதன நனறாக வமைககபபடடதும பிரகாசிக

கினறதுமான ரததததிலே செலுததபபடுகின்றவனுகி ஸௌபத்
புததிரனை எதிாததோடிவநதான அவன அபிமனயுவை மூ
பாணஙகளினுல மாாபிலும மூனறுபாணஙகளினுல வ
கையிலும கூாமையுள்ள மூனறுபாணஙகளினுல இடககையி
அடிததுப பிறகு வியமநாதஞசெயதான அநதபபலகுன
ரன, அவனுடையவிலலையும இடககைவலககைகளையும அ
கணகளோடும புருவஙகளோடுஙகூடினதலையையும சீககிர
அறுததுப பூமியிலவிழுமபடிசெயதான அபிமனயுவை உயி
பிடிகக எணணஙகொணடவனும காவமுள்ளவனும சலயகுமா
மான ருகமரதன கிாததியுடையவனுன ஸௌபதராபுததிர
கொலலபபடடதைககணடு, யுததததில அடஙகாத மதமுடைய
களும பகைவாகளைககொலலும தனமையுடையவாகளும பொ
விழைககபபடட கொடிகளுள்ளவாகளும மிககபலசாலிகளும ச
குமாரனுககுசசிநேகிதாகளுமான ராஜகுமாராகள, பனமர
முள்ளவிறகளை நனறுகஇழுததுககொணடு அமபுமழையோடு
ஜுனகுமாரனை நானகுபககஙகளிலும சூழநதுகொணடார
அஸதரவிததையில பழகிததோநதவாகளும யௌவனமுள
வாகளும அஸாததியமான கோபமுடையவாகளுமான சூராக
அமபுககூடடஙகளால மூடபபடுகினறவனும பகைவாகளால
லககூடாதவனும சூரனுமான ஸௌபதராகுமாரனை யுததகளத
ஸஹாயமறறவனுககககணடு துாயோதனன களிபபுறறுன,
அபிமனயுவை யமனுடையவீடடையடைநதவனுகவுமஎணணி
ஐயா! அநதராஜகுமாராகள பொறகணுககளுடையவையும ப
உஅடையாளஙகளுள்ளவையும நனகுதீடடபபடடவையுமான
புகளாலே ஆாஜுனகுமாரனையும ஸாரதியோடும குதிரைக
டும கொடியோடுஙகூடின அவனுடைய அநததேரையும
நிமிஷததிறகுள கணணுககுபபுலபபடாதபடி செயதாாகள
புகளால) நானகுபககஙகளிலும நிறைககபபட்டிருககிற
அபிமனயுவை மூடகளாலே நானகுபககஙகளிலும வியாபி
படடிருககிற காடடுபபனறியைபபோலக கணடோம பாரத
நனறுக அடிககபபடட அநத அபிமனயு அஙகுசஙகளாலே
தபபடட யானையைபபோலக கோபஙகொணடு காநதாவாஸ
தையும ரதஸமபநதமானமாயையையும பிரயோகிததான
புரிநது ஆாஜுனனுல தும்புருமுதலான கநதாவாகளிடமி
பெறறுககொள்ளபபடட அநதஅஸதிரததினுலே சதருக
மயககினுன. மனனவரே! யுததகளததில கொளளிவடடமே
அஸதிரஙகளைச சீககிரமாககாணபிககினறஅபிமனயு, ஒனறு

றுஷிதஙகளாகவும் ஆயிரமஷிதஙகளாகவும காணபபடடான்.
ாநதரே! சதருககளே வாடடுகின்றவனுன அநத அபிமன்யு,
ரைத திறமையோடுநடததுவதனுலும அஸதிரமாயைகளாலும
பஙகசசெயதுகொணடு, அரசாகளுடைய சரீரஙகளே நூறுகப
ாநதான அரசரேயுததகளததில கூாமையான அமபுகளாலே சரீ
தினிடமிருநது போககபபடட பிராணிகளுடையபிராணனகள
லோகததையடைநதன; சரீரஙகள பூமியை அடைநதன பலகுன
மாரன அவாகளுடைய விறகளேயும குதிரைகளேயும ஸாரதிகளே
கொடிகளேயும தோளவளேகளுடனகூடினகைகளேயும தலேகளே
கூாமையானபாணஙகளால அறுததான ஐநதுவருஷஙகள
னறதும பழுநதரும நிலேமையிலிருபபதும்ான் மாநதோபபு
திககபபடடாறபோல ராஜகுமாராகள நூறறுவா ஸுபதரா
திரனல வீழததபபட்டாாகள கோபஙகொணட ஸாபபததிற
ாபபானவாகளும மெனமைககுணமுளளவாகளும ஸுகம
றததககவாகளுமான வீராகள அபிமனயு ஒருவனுலே கொலலப
டடாாகளெனபதைககணடு, துாயோதனன பயமுறறவனுன
ராளிகளும யானேகளும குதிரைகளும காலாடகளும அபிமனயு
னல நாசம பணணபபடடதைககணடு, துாயோதனன, கோபங
ாணடு சீககிரமாக அபிமனயுவை நெருஙகி எதிாததான அவ
நவாகளுககும க்ஷணகாலமபோல அபூாவமானயுததம நோந
பிறகு, உமமுடைய குமாரன அபிமனயுவினுடைய அநேக
மபுகளால அடிககபபடடுப புறஙகாட்டியோடினன'' என று
ினன

நாறபததாறுவது அதயாயம

அபிமனயுவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(அபிமன்யு துர்யோதன குமாரனன லக்ஷ்மணனேயும் க்ராதபுத்ரனேயும் கொன்றது)

திருதராஷடிரன, "ஓ! ஸூத! ஒருவனுன அபிமனயுவுககு
ரகளோடு கைகலநத பயஙகரமானயுததம நடநததாகச
லனுகிறாய மஹாதமாவான ஸுபதராபுததிரனுடைய ஜயத
யும நமபததகாததும ஆசசரியகரமுமான பராகரமததையும
ிப பேசுகிறாய ஆனல, எவாகளுககுத தாமம ஆதாரமோ
ாகளுககு இவை ஆசசரியமலல துாயோதனனும புறஙகாடடி
அநேக ராஜகுமாராகளும கொலலபபடடிருககுமளவில, என
சோநதவாகள ஸுபதராபுததிரனவிஷயததில எவவித புரி

ஹாரதலைத தேடினாகள ?'' எனறு வினவ, ஸஞசயன சொ லானன

"சததுருவுககு ஜயம உணடாகவே, உமமைச சேர்நதவா வாய் வறணடவாகளாகவும சஞசலமான கணகளுளளவாகள வும மிகக வோவையுடையவாகளாகவும மயிாககூசசமுறறவாக கவும ஓடுவதில ஊககமுளளவாகளாகவும சதருவை ஜயிபப உறசாகமறறவாகளாகவும கொலலபபடடவாகளான ஸஹோத களையும் தநதைகளையும புததிராகளையும நணபாகளையும ஸமப களையும பநதுககளையும விட்டுவிடடுக குதிரைகளையும யானை யும வேகததுடன் நடததிககொணடு செனறனா அவவாறு மனயுவினல போாவீராகள தோலவியடைவிககபபடடதுக துரோணரும துரோணபுதரரும பிருஹதபலனும கிருபரும யோதனனும கா்ணனும கிருதவா்மாவும ஸௌபலனும மிகு கோபஙகொணடு பகைவாகளால ஜயிககப்படாத ஸுபதராகு ரனைக குறிதது எதிாததுவநதாகள மனனரே ! மஹாராஜ இநதிரனுககொபபான வலலமைபொருநதியவனும உமககுப னுமான ஸுபதராபுததிரனே அவாகளைப பெருமபானமையா புறஙகாடடியோடச செயதான ஸுகியாக வளாநதவ பாணஙகளையும அஸதிரஙகளையும அறிநதவனும மிககாநதி ளவனுமான லக்ஷமணனெருவனே பாலனயிருபபதினும கெ பினும பயமிலலாமல அா்ஜுனகுமாரனைஎதிாததான பு னிடததில மிகுநத அனபுடையவனன அவனுடையபிதா அவ பினதொடாநது திருமபிவநதான துாயோதனனையடுதது ம மஹாரதாகளும திருமபினாகள மேகஙகள நீரினல மலை நனைபபதுபோல அவாகள அமபுகளால அநதஅபிமனயுவை ஷேகஞ செயதாகள அநத அபிமனயுவோ ஒருவனகவே லாததிககுககளிலுமுணடான காறறனது மேகஙகளைச அடிபபதுபோல அவாகளைச் சினனபினனமாக அடிததா யுததகளததில, அாஜுனகுமாரன, உமககுப பேரனும ஜ முடியாதவனும பாாபபதறகு இனியவனும பிதாவின அருகில கினறவனும சூரனும விலலைக கையிலபிடிததவனும மிகக ஸ தோடு வளாநதவனும குபேரனுடைய புததிரனபோனற மான லக்ஷமணனை, ஒரு மதயானை மறறொரு மதயானையை எ ததுபோல எதிாததான காடடில ஒருவிமமககுடடியானது அ கடி ஒருபுலிககுடடியை எதிாததுபோலச சததுருவீராக கொலலுகினறவனன சுபதராகுமாரன லக்ஷமணனேடு எதி னனாகக கீடடபபடடுக கூாமையுளள அமபுகளாலே அவனு

நகைகளினும் மார்பினும் அடித்தான் [1] மஹாராஜரே! தடியி ல் அடிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பம்போல், மிகுந்த கோபமுண்ட உமது ரனான அபிமன்யு, உம்முடைய பேரனான லக்ஷ்மணனைப் ர்த்து, 'உலகத்தை நன்றாகப் பார், பரலோகத்தை அடையப் ாகிற்ய பந்துக்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே னை யமலோகத்தையடையும்படி செய்யப்போகிறேன்' என்று ானான சத்ருவீரர்களைக் கொல்லுபவனும் மிக்க புஜபல ள்ளவனுமான ஸுபத்ராகுமாரன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச் டையுரித்த பாம்புக்கொப்பான ஒரு பல்லத்தைப் பிரயோகித் ன் அந்த அபிமன்யுவினுடைய கையிலிருந்து விடுபட்ட அந்த பானது, பார்க்க அழகியதும் அழகிய மூக்கும் அழகிய புரு களுமுள்ளதும் கூந்தல்களால் அழகியதும் குண்டலங்களை டயதுமான லக்ஷ்மணனுடைய தலையை அறுத்தது உம டைய பௌத்திரனான அபிமன்யு, ஜயிக்கமுடியாதவனும் காட் கினியவனும் பிதாவினுடைய பக்கத்தில் நிற்கின்றவனும் மிக்க கத்தோடு வளர்ந்தவனும் குபேரனுடைய குமாரனுக்கொப னவனுமான லக்ஷ்மணனை யமலோகத்திற்கனுப்பினான் லக்ஷ் ான கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு ஜனங்கள், 'ஆ! ஆ!!' என ஒலியோடு உரக்கக் கூச்சலிட்டார்கள் பிறகு, க்ஷத்திரிய ரஷ்டனான துர்யோதனன், பிரியனான தன் புத்திரன் கொல்லப் டவுடன், கோபமுண்டு, 'இந்த அபிமன்யுவைக் கொல்லுங் ' என்று க்ஷத்திரியர்களை நோக்கி உரக்கச் சொன்னான் பிறகு, ாணர், கிருபர், கர்ணன், துரோணபுத்திரர், ப்ருஹத்பலன், ந்திகனுடைய குமாரனான கிருதவர்மா என்ற இந்த ஆறு ரதிகர் ம (அபிமன்யுவைச்) சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அர்ஜுன ாரன் கோபங்கொண்டு கூர்மையான அம்புகளாலே அவர் ப புறங்காட்டி ஓடும்படி அடித்து, வேகத்தோடு ஸைந்தவ டைய பெரிய சேனையை எதிர்த்தான் அவனுடைய வழியை, சம்பூண்டவர்களான களிங்கர்களும் நிஷாதர்களும் வீர ளவனான க்ராதபுத்திரனும் யானைப்படையோடு சூழ்ந்து ண்டார்கள் அரசரே! அப்பொழுது மிகவும் நெருங்கிய தம் நேர்ந்தது பிறகு, எப்பொழுதும் வீசிக்கொண்டிருக் ற காற்றானது ஆகாயத்தில் மேகங்களை எவ்வாறு நூறுதுணுக் களாகச் செய்யுமோ அவ்வாறே அர்ஜுனகுமாரன் அந்த னப்படையைத் தாயத்துடன் சிதற அடித்தான் பிறகு, சர்கள் கோபங்கொண்டு அம்புக்கூட்டங்களால் (அபிமன்

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது

யுவை) நானகுபககஙகளிலும சூழநதுகொணடாாகள. பிற
துரோணாமுதலான மறறரதிகாகள மறுபடியும திருமபிச சிற
அஸதிரஙகளைப பிரயோகிததுககொணடு ஸுபதராபுததிர
எதிாததுச சென றனா அாஜுனகுமாரன அமபுகளால அ
களைத தடுதது விரைவுளளவனுகக கொலலும எணணததுட
பிளககமுடியாத அமபுவெளளததிேைல கராதபுததிரனேடு பே
புரிநதான. அநத அபிமனயு (கராதபுததிரனுடைய) விறக
அமபுகள, தோளவளைகள இவைகளுடனகூடிய இரணடு கைக
யும கிரீடததோடுகூடின தலையையும குடை கொடிமரம ஸா
இவைகளுடன கூடின தேரையும குதிரைகளையும அறுததுத
ளினன குலம, சீலம, கலவி, தேகபலம, கீாததி, அஸதிரப
இவைகளையுடைய அநத கராதபுததிரன கொலலபபடடவுட
வீராகள பெருமபாலும (யுததபூமியைவிடடு) ஓடினாகள'' என
கூறினன

நாறபததேழாவது அதயாயம

அபிமனயுவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(அபிமன்யுவின் பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது)

திருதராஷடிரன, "அவவாறு (பதமவயூகததில) நுழை
வனும யெளவனமுளளவனும பகைவாகளால ஜயிககபபடா
னும குலததிறகுத தககபடி யுததஙகளில காாயததைச செய
வனும தோலவியடையாதவனும நலல பலமுடையவைக
மூனறு வயதுளளவைகளுமான ஜாதிககுதிரைகளோடே ஆ
யததில பாயகினறவனபோல ஸஞசாரம செயகினறவனும
ஸுபதராகுமாரனை எநதச சூராகள தடுததாாகள ?'' என
வினவ, ஸஞசயன சொலலததொடஙகினன

"பாணடுநநதனனை அபிமனயு, (உமது சேனைக
நுழைநது கூாமையுளள அமபுகளால உமமைச சோநதவாகள
இநத எலலா அரசாகளையும புறஙகாடடி ஓடுமபடி செயத
அவனைத துரோணா, கிருபா, காணன, பிருஹதபலன, அ
தாமா, ஹருதிகனுடைய குமாரனன கிருதவாமா ஆகிய
ரதிகாகளும சூழநதுகொணடாாகள மஹாராஜரே! ஸை
னிடததில அஸாததியமான பாரமானது வைககபபடடிரு
தைக கணடு, உமமுடைய ஸைனயமானது யுதிஷடிரரை எதி
அருகில சென றது மிகக பலமுளளவாகளான மறறவாகள
மாவளவுளள விறகளை நனறாக இழுததுககொணடு அமபுகள

களை வீரனுன ஸூபதராபுததிரனமீது வாஷிததாாகள. சதரு
களைககொலபவனுன ஸூபதராபுததிரன பெரிய விலலையுடை
களும எலலா விததைகளிலும பூாணமான தோசசியுடையவா
ான அவாகளெலலோரையும ரணகளததில அமபுகளாலே
வறறிருககுமபடி செயதான அவன ஐமபதுபாணஙகளால
ரணரையும இருபதுபாணஙகளால பிருஹதபலனையும எண
ாணஙகளால கிருதவாமாவையும அறுபதுபாணஙகளால
ரையும அடிததான அஸவததாமாவைப பொறகணுககளு
வயும மிகுநத வேகமுடையவையும காதுவரையில நனருக
துவிடபபடடவையுமான புததுபபாணஙகளினுல அடித
பலகுனகுமாரன தீடடபபடடதும தீடடபபடடது
காணி எனகிற சிறநத பாணததால சததுருககளின மததி
ாணனைக காதில அடிததான பிறகு, கிருபருடைய குதிரை
ம இருபககஙகளிலுமுளள ஸாரதிகளையும கீழேவிழுமபடி
அவரைப பததுபபாணஙகளால மாாபிலடிததான பினபு,
ாளவனுன அவன, சூராகளான உமமுடைய புததிராகள
துககொணடிருககையில, கெளரவாகளுககுககீாததியை விரு
ண ணுகிறவனுன பிருநதாரகனெனகிற வீரனைக கொனருன.
ணகுமாரா, சதருககளுள சிறநதவாகளையெலலாம பயமறற
நாசஞசெயகிற அநத அபிமனயுவை இருபததைநது க்ஷூத
ணஙகளினுல அடிததாா. ஐயா! அநத அாஜுன குமாரனே,
டைய புததிராகள பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே,
யுளள அமபுகளாலே சீககிரமாக அஸவததாமாவைத திரு
ததான. அவா, கூாமையான நுனியுளளவையும நனகு
படடவையும அசசநதருபவையுமான அறுபதுபாணஙகளி
மைனுகபாவதமபோலிருககினற அபிமனயுவை அடிததும
அசைவுறசசெயயவிலலை. மஹாதேஜஸூடையவனும பல
மான அநத அபிமனயு அபகாரியான துரோணபுததிரரைப
டடுககளுளள எழுபததுமூனறுபாணஙகளாலே திருபபி
ான புததிரரிடததில அனபுளளவரான துரோணா அநத
யுவினமீது நூறுகணைகளைத தொடுததாா அவவாறே, அஸ
மாவும யுததததில பிதாவைபபாதுககாககஎணணஙகொணடு
மீது எடடுபபாணஙகளைப பிரயோகிததாா காணன இரு
ணடு அாததசநதிரபாணஙகளையும கிருதவாமா இருபதுபல
யும பிருஹதபலன ஐமபதுபாணஙகளையும சாரதவதரான
பததுககணைகளையும பிரயோகிததாாகள நானகுபககங
அநதசசூராகளாலே கூாமையான

படுகின்ற அந்த ஸுபத்ராபுத்திரன் அவர்களெல்லோரையும்
துப்பத்துப்பாணங்களால் திருப்பியடித்தான் கோஸலதே
பதியானவன், அந்த அபிமன்யுவைக் கர்ணியென்கிறபாணத்
மார்பில் அடித்தான் அந்த அபிமன்யு அந்தக் கோஸலர
டைய குதிரைகளையும் கொடியையும் வில்லையும் ஸாரதியையும்
த்துப் பூமியில் தள்ளினன் பிறகு, கோஸலராஜனே தேக
ந்து கத்தியையும் கேடகத்தையும் கையில்கொண்டு, பலகுண
ரனுடைய குண்டலங்களோடுகூடின தலையைத் தேகத்திலி
கொய்வதற்கு விரும்பினன் அந்த அபிமன்யு, கோஸலதே
பனும் ராஜகுமாரனுமான பிருஹத்பலனைப் பாணத்தினல்
லடித்தான் உடனே மார்புபிளந்து அவன் கீழேவிழுந
அமங்களமானவார்த்தைகளை வெளியிடுகிறவர்களும் கத்திக
விற்களையும் கையிற்பிடித்தவர்களும் மஹாத்மாக்களுமான
யிரம் அரசர்களை அபிமன்யு முறிய அடித்தான் அவ
மஹாவில்லாளியான ஸுபத்ராகுமாரன் யுத்தகளத்தில் ப
பலனைக்கொன்றுவிட்டு ஸஞ்சாரஞ்செய்தான் உம்முடை
வீரர்களையும் அம்புமழைகளால் அசைவற்றிருக்கும்படிசெ

நாற்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

அபிமன்யுவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துரோணர்முதலானஆறுவீரர்கள் அபிமன்யுவைத் தேரிழக்கச்செ

அந்தப்பலகுனகுமாரன் மறுபடியும் கர்ணனைச் கர்ண
கிற அம்பினல் காதில் அடித்து அவனுக்கு மிக்ககோப
கொண்டு ஐம்பதுபாணங்களாலும் அடித்தான் பாரதரே!
எல்லா அங்கங்களிலும் அம்புகளைத்தத அந்த அங்கராஜ
வளவுபாணங்களால் அவனைத்திருப்பியடித்து மிகவும் பி
தான். அந்த அபிமன்யு, கோபங்கொண்டு கர்ணனை இரத்
ளத்தைப்பெருக்குகின்றவனுக்கச்செய்தான் சூரனுன கர்ண
புகளால் அறுக்கப்பட்டு இரத்தத்தினல் தேகமெங்கும் ந
பட்டுச் சரத்காலத்தில் ஸந்தியையினல் சூழப்பட்ட ஸ
போலப் பிரகாசித்தான் பலவித அம்புகளால் விசித்ரமா
யுடையவர்களும் இரத்தத்தால் நனறாக நனைக்கப்பட்ட
மஹாபலசாலிகளுமான அவ்விருவர்களும் பூத்திருக்கின
மரங்களபோலிருந்தார்கள் பிறகு, ஸுபத்ராபுத்திரன்
மானயுத்தம்பண்ணுகிறவர்களும் சூரர்களுமான கர்ண

ரதஙகளோடுமகொனருன அவவாறே அநதஅபிமனயு பரபப
வனுககச சிறநதவிலலாளிகளான மறறபோாவீராகளைப பத
பததுபபாணஙகளாலே திருபபியடிததான அது ஆசசரியம்
விருநதது அவவாறு மகததேசாதிபதியினபுததிரனும யெள
முளளவனுமான அஸவகேதுவைக குதிரைகளோடும ஸாரதி
டும ஆறுபாணஙகளால கொனறுதளளினன பிறகு, யானை
கொடியாககொணடவனும போஜகுலததிலதோனறியவனு
மாாததிகாவதகனை க்ஷுரப்ரமெனகிற அம்பினுலே அடிக
அமபுகளைபபொழிநதுகொணடும ஆரவாரஞசெயதான துச
னகுமாரன நானகுபாணஙகளாலே அபிமனயுவினுடைய
குகுதிரைகளையும், ஒருபாணததினுல ஸாரதியையும, பததுப
ஙகளால அவனையும அடிததான பிறகு, அபிமனயு, ஏழு
புகளாலே துசசாஸனகுமாரனை அடிதது, ரோஷததினுல கண
வநது, பிறகு, கமபீரமான சபதததோடு, 'உனதகபபன யுத
த விடடுவிடடு அறபனபோல ஓடிவிடடான பாகயவிசே
தினுலே நீயும யுததம செயயத தெரிநதுகொணடிருககிறுய
பபொழுது விடபபடடபோகிறதிலலை' எனறவாககியததைச
னனன இவவளவு வாாததையைசசொலலிவிடடு, சிறபியி
நனருககசசாணைபிடிககபபடட பாணததை அவனமீது பிர
ததான அநத அமபைத துரோணகுமாரா மூனறு அமபு
ல அறுததாா அாஜுனகுமாரன அநததுரோணகுமார
டய கொடியை அறுததுச சலயனை மூன்று பாணஙகளால
ததான சலயன கோபமிலலாதவனபோலவே அநத அபி
வைக கழுகிறகுகள கடடின ஒனபதுபாணஙகளால மாாபி
தான அரசரே! அது ஆசசரியம்போலிருநதது அாஜுன
ரன அவனுடைய கொடியை அறுததுப பககஙகளிலுளள
டு ஸாரதிகளையுஙகொனறு உருககினுறசெயத ஆறுபாணங
ல அவனையும அடிததான பிறகு, அவன வேறு ரததைதக
துச சென்றன அபிமனயு, சதருஞசயன சநதிரகேது மேக
ன ஸுவாசசஸ ஸூாயபாஸன எனகிற இநத ஐநது வீராகளை
கானறு ஸெளபலனையும அடிததான அவனை ஸெளபலன
றுபாணஙகளாலடிதது, பிறகு, துாயோதனனைபபாாதது,
மலலோரும இவனைககொலவோம (இலலையாயின) இவன
ம ஒவவொருவராகக கொலலுவான' எனறு சொனனுன
, ஸூாயகுமாரனன காணன, யுததகளததில துரோணரைப
தது, 'எலலோரையும இவன கொனறுவிடுவான, இவனைக
லலுதறகுரியஉபாயததை எஙகளுககு விரைவாககசொலலும'

எனறு சொனனான பிறகு, மஹாவிலலாளியான துரோணா, அ
களெலலோரையும பாரதது, 'பிதாவான அரஜுனனபோல
எலலாததிசைகளிலும ஸஞசாரமசெயகினற இநதபபாலனான
மனயுவுககு இபபொழுது சிறிதாவது தவறுதல உணடா? பா
கள நரசிரேஷடனான பாணடவபுததிரனுடைய சுறுசுறுபப
பாருஙகள ரதமபோகும வழிகளில அமபுகளைபபூடடி வி
விடுககினற இநதஅபிமனயுவினுடையவிலலானது மணடலா
மாகவே காணபபடுகிறது சதருவீராகளைககொலலுகிற ஸு
ராபுததிரன எனபிராணனைத துடிககசசெயதாலும அமபுக
எனனை மயககினாலும மறுபடியும மிகுநத ஸநதோஷததையடை
செயகிறான ரணகளததில ஸஞசரிககினற இநத ஸுபதரா
திரன அதிகமானகாவததைக கொணடிருககிறான கோபமு
வாகளான மகாரதாகள கைததோசசியுளளவனும எலலாததி
களிலும கணைகளை அளவிலலாமலதொடுபபவனுமான அபிம
வுககுத தீஙகைவிளைவிககககூடிய ஸமயததைககாணவிலலை
மனயுவுககும காணடீவததை விலலாககொணட அரஜுன
கும யுததததில வேறறுமையை நான காணவிலலை' எனறு
மொழிகூறினா பிறகு, அரஜுனகுமாரனுடைய பாணஙக
அடிககபபடடகரணன, மறுபடியும துரோணரைபபாரதது, 'ப
அபிமனயுவினால பீடிககபபடடும நிறகவேணடுமெனறு நிறகி
அதிகபயஙகரமானவையும கரூரமானவையும நெருபபுககு
மான தேஜஸுளளவையுமான வலலமையுளள அபிமனயு
டையபாணஙகள இபபொழுது எனஇதயததைப பிளககின
எனறுசொலல,ஆசாரயரான துரோணா,அநதககரணனைபபா
மெளளசசிரிககினறவாபோல, 'இவனகவசம உடைகக முடியா
இவனும யெளவனமுளளவன, கடுமையானவனமையுளள
எனனால இவனுடையதநதைககுக கவசததைததரிககும வி
னது உபதேசிககபபடடிருககிறது சததுருபடடணஙகளை
பவனான இநதஅபிமனயு அவைஎலலாவறறையும நிசசயமாக
திருககிறான ஆயினும, குறிபபுததவறாதபாணஙகளால இவனு
விலலையும நாணகயிறறையும கடிவாளஙகளையும குதிரைகளை
இருபககததிலுமுளள இரணடுஸாரதிகளையும அறுததெறிவ
முடியும பெரியவிலலைததாஙகிய ராதேய! முடியுமானால இத
செய பிறகு, இவனை நேரில நிறகாமலசெயது பினபுறததில ஆ
பிரயோகமசெய. இவனவிலலோடுகூடியிருபபானாகில தேவா
களாலும ஜயிககமுடியாதவன, உனககு இஷடமிருககும
இவனை ரதததையும விலலையும இமைககவளைசசெய இநத ஆ

ந்மாரன் முன்னிலையிலிறகின்ற ஒருவனாலும் ஜயிக்கக் கூடாத
ன்' என்றுசொன்னார்
அந்த ஆசாரியருடையவார்த்தையைக்கேட்டு, ஸூர்யகுமார
ன் கர்ணன் விரைந்துகணைதொடுப்பவனும் ஹஸ்தலாகவமுள்ள
னுமான அபிமன்யுவினுடையவில்லைப் பின்புறத்திலிருந்து அறுத்
ான் 1 துரோணர் அவனுடைய குதிரைகளையும் கிருபர் அவனு
டைய இருபக்கங்களிலுமுள்ள ஸாரதிகளையும் கொன்றார்கள் மற
வர்கள் அறுக்கப்பட்டவில்லையுடையவனான அபிமன்யுவின்மீது
மபுமழைகளைப் பொழிந்தார்கள் ஆறுமஹாரதர்களும் விரைந்து
செய்யவேண்டியகாலத்தில் விரைவுள்ளவர்களாகவும் தயையற்றவர்
ளாகவுமிருந்துகொண்டு ரதத்தையிழந்தவனும் பாலனும் (வேறு
காயர்களின்றி) ஒருவனுமான அபிமன்யுவின்மீது அம்புமழை
களைப் பொழிந்தார்கள் வில்லற்றவனும் தேரிழந்தவனுமான
ந்த அபிமன்யு தனக்குரிய தர்மத்தைப் பாதுகாப்பவனாகக்
த்தியையும் கேடகத்தையும் கையில் கொண்டு மிக்ககாந்தியுடன்
காசத்தில் கிளம்பினான் அந்த அர்ஜுனகுமாரன் 2 ஸர்வதோ
தரம் முதலான மார்க்கங்களாலும் லாகவத்தினாலும் பலத்தினா
ம் ஆகாயத்தில் கருடனைப்போல மிகவேகமாக ஸஞ்சாரஞ்செய்
ான் போர்க்களத்தில் கேடுவிளைவிப்பதற்குரிய காலத்தை எதிர்
ர்த்துக்கொண்டிருக்கிற வீரர்கள், 'கத்தியோடு கூடிய இந்த
பிமன்யு என்மேலேயே விழப்போகிறான்' என்று மேலேநோக்
ன கண்களையுடையவர்களாகச் சிறந்த வில்லாளியான அவனை
டித்தார்கள் அவனுடைய கைப்பிடியிலுள்ள இரத்தினமயமான
டியுள்ள கத்தியை, மஹாதேஜஸ்வியும் சத்ருக்களை ஜயிப்பவரு
ான துரோணர் விரைந்து க்ஷுரப்ரம் என்கிற ஆயுதத்தினால்வெட்
னார். ராதேயன் கூர்மையான அம்புகளால் உத்தமமான கேட
த்தைச் சிதற அடித்தான் கத்தியையும் கேடகத்தையுமிழந்து
மபுகளாலே நிறைந்த மேனியையுடையவனான அந்த அபிமன்யு
றுபடியும் ஆகாயத்திலிருந்து பூமியையடைந்து கோபமூண்டு
க்கரத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு துரோணரைக் குறித்து
கிரத்துவந்தான் சக்கரத்தினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட புழுதி
டிந்து மிகவும் விளங்குகின்ற மேனியையுடையவனும் விளங்கு
ன்ற சக்ராயுதத்தைக்கையில்கொண்டவனுமான அந்தஅபிமன்யு
நவும்பிரகாசித்தான் வாஸுதேவர்போலக் காரியங்களைச்செய்
ன்ற அந்தஅபிமன்யு யுத்தத்தில் க்ஷணகாலம் பயங்கரனாயிருந்
ான் பெருகிக்கொண்டிருக்கின்ற இரத்தத்தினாலே முழுதும் சிவப்

1 'போனான்' என்பது வேறுபாடம் 'கொன்றான்' ...

பானவஸ்திரததையுடையவனும புருவநெறிததலுள்ளவனும மன
குழபபமுள்ளவனும அதிகமான விமமநாததனதச செயபவனு
அளவறறபலமுடையவனும பிரபுவுமான அபிமனயு யுததகளததி
சிறநத அரசாகளுடைய மததியையடைநது மிகவும விளஙகினன

நாறபததோனபதாவது அதயாயம

அபிமன்யுவத பாவம். (தொடர்ச்சி.)

(அபிமன்யுவினுடைய வதம்)

விஷணுவினுடைய ஸஹோதரியான ஸுபதராதேவிக
ஆனநததனதயுணடுபணணுகிறவனும விஷணுவினுடைய ஆயு
மான சககரததைபபூஷணமாகவுடையவனும அதிரதனுமான அ
அபிமனயு யுததததில வேறுஜனாததனாபோலவே விளஙகின
காறறினுலே அலைககபபடட நுனியிருள்ளதும கையிலெடுகக
படட சிறநத சகராயுததனதயுடையதும தேவாகளாலேயும பாாக
முடியாததுமான அநத அபிமனயுவின சரீரதனத அரசாகள பா
தது, 'பலகுனகுமாரன கையிலிருநது இநதசசககரததைஎறிவா
கில, அமமானுன விஷணுவினுடைய வரதானததினுலே விஷணுச
ரமபோலவே விழும' எனறு மிகவும மனககலககமுறறவாகளா
அநதசசகராயுததனதப பலவாறு துணடாடினாகள பிறகு, மஹ
ரதனுன அநத அபிமனயு பெரிய கதாயுததனத எடுததா
அநதச சததுருககளாலே, வில, தோ, கததி, சககரம இவைக
இழநதவனுகசசெயயபபடட அபிமனயு கதையைகையிலஎடுத
அஸவததாமாவை அடிககத தொடஙகினன நரஸ்ரேஷடா
அநத அஸவததாமா உயரததூககபபடடுள்ளதும ஜவலிககின
வஜராயுதமபோனறதுமான அநதககதையைககணடு, ரததி
டைய மததியததிலிருநது மூனறுஅடி விலகினா அவருடை
குதிரைகளையும அவவாறே பினபககததிலுள்ளஇரணடுஸாரதிக
யும கதாயுததினுல கொனறு ஸுபதராபுததிரன அமபுகள
நானகுபககஙகளிலும தைககபபடட மேனியையுடையவ
முளளமபனறியைபபோலக காணபபடடான, பிறகு, ஸுப
னுடையகுமாரனுன காளிகேயனையும கொனறுன, அவனுக
உதவியாக வநதிருநத எழுபததேழு காநதாராகளையும கொ
றுன, மறுபடியும, தோாளிகளான பதது வஸாதியாகளை
கொனறுன கேகயாகளுடைய ஏழுரதஙகளையும பததுயா
களையும நாசஞசெயது துசசாஸன குமாரனுடைய ரதத
யும குதிரைகளையும கதாயுததினுல சூரணம பணணின

ஐயா! பிறகு, துச்சாஸனபுத்திரன் கோபங்கொண்டு கதை
யைத் தூக்கிக்கொண்டு ஸுபத்ராபுத்திரனை எதிர்த்தோடி
வந்து, 'நில், நில்' என்றுசொன்னான். கதையைக் கையில்
கொண்டவர்களும் வீரர்களும் ஒருவரையொருவர் கொல்லுவதில்
விருப்பமுள்ளவர்களும் பகைவர்களுமான அவ்விருவர்களும், முற்
காலத்தில் முக்கண்ணனும் அந்தகாஸுரனும் யுத்தஞ்செய்தது
போல் யுத்தஞ்செய்தார்கள் சத்துருக்களைத் தபிக்கும்படிசெய்
கின்றவர்களான அவ்விருவர்களும் ஒருவரையொருவர் கதைநுனி
யினால் அடித்துக்கொண்டு கீழேதள்ளப்பட்ட இந்திரத்வஜங்கள்
போல் ரணகளத்தின்மத்தியபூமியில் விழுந்தார்கள் பிறகு, கௌர
வர்களுக்குக் கீர்த்தியை விருத்திபண்ணுகிறவனான துச்சாஸன
குமாரன் உடனேஎழுந்திருந்து, எழுந்திருக்கின்ற ஸுபத்திரா
புத்திரனைக் கதையினால் தலையில் அடித்தான். சத்துருவீரர்களை
ஸம்ஹரிக்கின்ற ஸுபத்ராபுத்திரன் கதையினுடைய மிக்கவேகத்
தினாலும் யுத்தஞ்செய்த சிரமத்தினாலும் மயக்கமடைந்து உயிரை
இழந்து பூமியில்விழுந்தான் அரசரே! தாமரைஓடையை யானை
கலக்குவதுபோல் எல்லாக்கௌரவசேனையையுமகலக்கி ஸஹாய
மற்ற அபிமன்யுவானவன் அநேகர்களாலே யுத்தத்தில் இவ்வாறு
கொல்லப்பட்டான் சத்துருக்களால் கொல்லப்பட்ட சூரனான
அபிமன்யு, வேடர்களால்கொல்லப்பட்ட காட்டுயானைபோல
விளங்கினான் அவ்வாறு சாய்ந்திருக்கிற அந்தச்சூரனை உம
துமசேர்ந்தவர்கள் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் வஸந்தகாலத்தில்
காட்டையெரித்துத் தணிந்திருக்கின்ற நெருப்பைப்போலவும்,
பர்வதத்தின்நுனிகளை அதிகமாக ஒடித்துத் தணிந்திருக்கின்ற காற்
றைப்போலவும், பாரதசேனையையெரித்துவிட்டு, ஸூரியனைப்
போல் அஸ்தமயத்தை அடைந்தவனும், ராகுவினால் பீடிக்கப்
பட்டிருக்கிற சந்திரனைப்போன்றவனும், வற்றிப்போனஸமுத்தி
ரம்போன்றவனும், பூர்ணசந்திரன்போல்விளங்கும் முகத்தையுடை
யவனும், பக்ஷக்குடுமியினாலே மூடப்பட்டிருக்கிற நெற்றியையுடை
யவனும், பூமியில் விழுந்திருக்கிறவனுமான அந்த அபிமன்யுவைப்
பார்த்து உம்மைச்சேர்ந்த அந்தமஹாரதர்கள் அதிகமனக்களிப்
புற்று அடிக்கடி ஸிம்மம்போலக் கர்ச்சித்தார்கள் அரசரே! உம
துமசேர்ந்தவர்களுக்கு அதிகமான ஸந்தோஷமுண்டாயிற்று
மற்ற வீரர்களுடைய கண்களிலிருந்து கண்ணீர்விழுந்தது. மன்
னரே! ஆகாயத்திலிருந்து நழுவின சந்திரன்போல விழுந்திருக்கின்ற
அந்த வீரனைக்கண்டு ஆகாயத்திலுள்ள பிராணிகள், 'ஸஹாயமற்ற
இந்தஅபிமன்யு, துர்யோதனனைச் சேர்ந்தவர்களான துரோணா

காணன முதலான ஆறுமஹாரதாகளாலே அடிககபபடடுப படு
திருககிறான இததாமம அனறெனறு நாஙகள எணணு
கிறோம' எனறு அலறிஅழுதன அநதசசூரன கொலலபபட்
வுடனே, பூமியானது நக்ஷததிரகணஙகளுடைய வரிசையுடன்
கூடிய ஆகாயம பூாணசநதிரனால எவவாறு விளஙகுமோ அ
வாறே மிகவிளஙகியது ஸ்வாணமயமானகடடுககளுளள அமபு
ளாலநிறைநதும, இரததவெளளததினால நானகுபககஙகளிலும
நனைககபபடடும, விளஙகுகினறவைகளும குணடலஙகளோடுகூடி
வைகளுமான-சூராகளுடைய தலைகளாலும விசிததிரமான யானை
களினுடைய மேலவிரிபபுககளாலும கொடிகளாலும நனறுக
மூடபபடடும, சாமரஙகளாலும விரிபபுககளாலும தளளபபட்
டிருககினற சிறநதவஸதிரஙகளாலும நலலஒளியுளளதோ, யானை
குதிரை, மனிதன இவைகளினுடைய அலஙகாரஙகளினாலும நல
கூாமையுளளவைகளும துவைநதவைகளும சடடையுரிதத ஸா
பமபோனறவைகளுமான கததிகளாலும அறுககபபடட பலவி
விறகளாலும சகதிகளாலும ரிஷ்டிகளாலும பிராஸஙகளாலு
கமபனஙகளாலும மறறுமபலவித ஆயுதஙகளாலும நனறுக மூட
படடும, யுததபூமி விளஙகியது அலறுகினறவாகளும மிகபபெரு
கிற ரகதவெளளமுளளவாகளும விழுகினறவாகளும விழுநதவ
களுமான மறறபபோாவீராகளாலே யுததபூமியானது மிகவு
விளஙகியது ஸபதததிராபுததிரனாலே தளளபபடடு ஜீவனை
இழநதவைகளும பெருமூச்சுவிடுகினறவைகளும இரததததா
நனைககபபடடவைகளும [1] ஸாதிகளோடுகூடினவைகளுமான குதி
ரைகளாலும, அமபுகளால அடிககபபடடவைகளும அஙகுசங
ளோடும [2] மஹாமாதராகளோடும எலலாஆயுதஙகளோடும கொ
களோடுஙகூடியவைகளும நாசஞசெயயபபடட மலைகளபோன
வைகளுமான யானைகளாலும, அநத யுததபூமியானது முழுது
மேடுபளளமுளளதாகச செயயபபடடது பூமியில சிதறிககிட
கினற குதிரை, ஸாரதி, யுததவீரன இவாகளையுடையவைகளு
மிககலககபபடடு ஸாபபஙகளை இழநத மடுககளபோனறவைக
மான உததமமான ரதஙகளாலும, கொலலபபடடவாகளும பு
பலவித ஆயுதஙகளையும பூஷணஙகளையுமுடையவாகளுமா
காலாடகளுடைய கூடடஙகளாலும கோரமான ஸவரூபமுள
அநதயுததபூமியானது, பயபபடுகிறவாகளுககுப பயததை உண
பணணுகிறதாயிறறு யுததபூமியில விழுநதவனும சநதிரஸூா
களுககுஸமமான காநதியையுடையவனுமான அநத அபிமன
வைககணடு உமமைசசோநதவாகளுககு அதிகமானமகிழச

1 குதிரைவீரா 2 யானைவீரா

ணடாயிறறு, பாணடவாகளுககுத துககமுணடாயிறறு ஓ! அர
ர! யௌவனததையடையாதவனும தயைபாராடடததகக
மைபபருவததிலிருபபவனுமான அபிமனயு கொலலபபட
ன, தாமபுததிரா பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, எல
பாணடவசேனையும ஓடியது ஸுபததிராபுததிரன நாசம
ணபபடடவுடன, பிளககபபடுகினற சேனையைககணடு,
ாதசததுருவானவா, அநதவீராகளைககுறிதது, 'திருமபாமல
று கொலலபபடட அநதவீரன ஸவாககததை அடைநது
டான, நீஙகள பயபபடாதீாகள், மனததை நிலைநிறுததிக
ளுஙகள, யுததததில பகைவாகளை ஜயிபபோம' எனறு இநத
ததையைச சொனனா மிகக தேஜஸவியும மஹாபராககிரம
ியும யுததமபணணுகிறவாகளுளசிறநதவருமான அநதத
ராஜா துககமடைநதிருககினறவாகளுககு இவவணணம
லவித துககததை விலககினா யுததததில ஸாபபமபோனற
ளான சததுருராஜகுமாராகளை முநதி ரணகளததிறகொனறு,
கு, அாஜுனகுமாரன யுததததில பகைவாகளை எதிததான
ஷணனுககும அாஜுனனுககும ஒபபான அபிமனயு பதினாயி
பாாவீராகளையும மஹாரதனான கோஸலதேசததரசனையும
னறு இநதிரலோகததை நிசசயமாக அடைநதுவிடடான
ரககணககாகத தோகளையும யானைகளையும குதிரைகளையும
தாகளையும கொனறும யுததததில திருபதியடையாதவனும
ணியகரமான காரியஙகளைசசெயதவனும துககிககததகாத
மான அநத அபிமனயு, அழிவறறவைகளும புணணியஙக
ல ஜயிககபபடடவைகளுமான புணணியசாலிகளுடைய உல
களை அடைநதான

ஐமபதாவது அதயாயம

அபிமனயுவதபாவம (தொடாச்சி)

(யுத்தபூமியை வர்ணித்தது)

நாஙகளோ, உததமனான வீரனைககொனறு, அநதச சததுரு
களுடைய அமபுகளாலே துனபமடைவிககபபடடவாகளும
ததினால நனைககபபடடவாகளுமாக ஸாயஙகாலததில தஙகி
ககுமிடம போயசசோநதோம மகாராஜரே! வாடடததை
நதவாகளும பிரஜஞையையிழநதவாகளுமான நாஙகளும
வாகளும யுததபூமியைப பாாததுககொணடே மெளள வில
சனறோம பிறகு

விளங்கிக்கொண்டு ஸூர்யன் அஸ்தகிரியையடைந்து சாயந்தி(
குந் தருணத்தில், பகலிரவுகளுடைய ஸந்தியானது, குள்ளநரிக
ளுடைய கூச்சல்களாலே அமங்களகரமாயும் ஆச்சரியகரமாயுமி(
ந்தது, சிறந்தவைகளான கத்திகள், சக்திகள், ரிஷ்டிகள், வரூ
கள், கேடகங்கள், ஆபரணங்கள் இவைகளுடைய காந்திகளி
கவர்ந்துகொண்டு ஆகாயத்தையும் பூமியையும் ஸமமாகச் செ
கிறவன்போல ஸூர்யன் தனக்குப்பிரியமான அக்னிஸ்வரூபம
சரீரத்தை அடைந்தான் வஜ்ராயுதத்தினால் வீழ்த்தப்பட்ட பெ
மேகங்களடர்ந்த மலைகளுடைய சிகரங்களபோன்றவைகளு
கொடிகள், அங்குசங்கள், கவசங்கள், யானைப்பாகர்கள் இ
களோடு தள்ளப்பட்டவைகளுமான அநேக யானைகளாலே வி
பிக்கப்பட்ட அந்த யுத்தபூமியானது நடப்பதற்கு இடமில்ல
தாகியது அரசரே! கொல்லப்பட்ட நாதனையுடையவைகளு
சக்கரங்களும் ஏர்க்கால்களும் நொறுக்கப்பட்டவைகளும், குதி
களும் ஸாரதிகளும் கொல்லப்பட்டவைகளும், கொடித்துணிக
கொடிகளுமற்றவைகளும், நன்றாகப் பொடிபண்ணப்பட்ட
களுமான பெரியதேர்களால் யுத்தபூமியானது, சத்துருக்களா
நாசம்பண்ணப்பட்ட நகரங்களால் (பூமிவிளங்குவது)போல வி
கிறது குதிரைக்காரர்களோடு கொல்லப்பட்டவைகளும் சே
களும் ஆபரணங்களும் சிதறினவைகளும் வெவ்வேறுவிதமான
களும் நாக்குக்களும் பற்களும் நரம்புகளும் கண்களும் தெறித்
போனவைகளுமான தேரிற் பூட்டியிருந்த குதிரைகளுடைய
டங்களாலே யுத்தபூமியானது கோரமாயும் அவலக்ஷணமாயு
காட்சியுள்ளதாக விளங்கிறது மிகச்சிறந்த படுக்கையின்
விரிப்பில் படுக்கத்தகுந்தவர்களான மனிதர்கள், கவசங்க
ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும் ஆயுதங்களும் நொறுக்கப்ப
வர்களும், யானைகளும் குதிரைகளும் தேர்களும் காலாட்களும
முற்றவர்களுமாக அப்பொழுது கொல்லப்பட்டு நாதனற்றவ
போலப் பூமியில் படுத்தார்கள் பிறகு, யுத்தரங்கத்தில்
களும் நரிகளும் காக்கைகளும் கொக்குக்களும் பருந்துகளும்
நாய்களும் சிறுத்தைகளும் ரக்தத்தைப் பானம்பண்ணுகிற
களும் ராக்ஷஸர்களுடைய கூட்டங்களும் மிக்க பயங்கர
பிசாசங்களினுடைய கூட்டங்களும், மிகுந்த ஸந்தோஷ
யடைந்து தோல்களை நன்றாகப் பிளந்து கொழுப்பையும்
த்தத்தையும் குடித்து அவ்வாறே மூளைகளையும் மாம்ஸ
யும் பக்ஷித்தன அவைகள், பிணங்களைப் பலவாறாக இ
துக்கொண்டு கூரலைப்பிடுங்கின, சிரித்தன, பாடின அப்பொ

றந்த யுத்தவீரர்களாலே, சரீரங்களாகிற தெப்பங்களை இழுத்துச்
ெலவதும், ரத்தமாகிற ஜலமுள்ளதும், ரதங்களாகிற ஓடங்களுள்ள
தும், யானைகளாகிறமலைகளாலே நெருங்கியதும், மனிதர்க
ளுடைய தலைகளாகிற கற்களையுடையதும், மாமஸங்களாகிற சேற
யுடையதும், நன்றாக அடித்துத் தள்ளப்பட்ட பலவித ஆயு
ங்களுடைய திரளுள்ளதும், வைதரணீநதிபோலப் பயங்கரமான
ம், தாண்டமுடியாததும், மிகவும் பயத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய
ம், தைன்யத்துடன் பிராணனைவிட்டஜந்துக்களை அடித்துக்
ாண்டுபோகின்றதுமான ஒரு இரத்தநதியானது உண்டுபண
பபட்டு யுத்தகளத்தின் நடுவில் பெருகிறது அந்த நதியில
ாக்கமுடியாத பயங்கரமான பிசாசுக்கூட்டங்கள் (ரத்தங்களைக)
டித்து ஸ்நானஞ்செய்து கூச்சலிட்டன பிராணிகளுக்கு அழி
ப உண்டுபண்ணுகின்ற நாய்களும் நரிகளும் பக்ஷிகளும் மிகக
ாநந்தங்கொண்டு சேர்ந்து பக்ஷித்தன அவ்வாறு பயங்கரமான
டசியுள்ளதும யமனுடைய நாட்டை விருத்திசெய்கின்றதும கூத
டுகின்ற தலையில்லாமுண்டங்களால் சூழப்பட்டதுமான அந்த
தகளத்தை ஸாயங்காலத்தில மெள்ளப் பார்த்துக்கொண்டே
தவீரர்கள் கிளம்பிச்சென்றார்கள் அப்பொழுது, ஜனங்கள்,
றினவையும நாசஞ்செய்யப்பட்டவையுமான மிகச்சிறந்த பூஷ
ங்களுள்ளவனும மகாபலசாலியும இந்திரனுக்கொப்பானவனும
ரகளத்தில வீழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றவனுமான அபிமன்யுவை,
பீடத்தில ஹவ்யங்களை இழந்திருக்கிற அக்னியைப்போலக்
ர்டார்கள்

பதின்மூன்றவது நாள் யுத்தம முடிந்தது

ஐம்பத்தோராவது அத்யாயம
அபிமன்யுவதபர்வம (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர், அபிமன்யுவைப்பற்றித் துக்கித்துப் புலம்பியது)

மஹாபராக்கிரமசாலியும் தோப்படைகளைக் காப்பாற்று
றவனுமான அந்த ஸுபத்திராபுத்திரன் கொல்லப்பட்ட
னே, எல்லாவீரர்களும், ரதஸனத்தை இழந்தவர்களும
களைக்கிழேவைத்தவர்களும அந்தயுத்தத்தையே தியானிப
்களும ஸுபத்திராபுத்திரனை நாடினமனமுள்ளவர்களுமாக
ஷ்டிரராஜரைச் சூழ்ந்துகொண்டு ஸமீபத்தில உட்கார்ந்
்கள். பிறகு, யுதிஷ்டிரமஹாராஜர், சூரனும மஹாரதனும

மனயு கொலலபபடடவுடனே, மிகுநத துககமடைநது புலம
லானா

'மகாரதனை இநத அபிமனயுவானவன, கிருபரையும
யனையும ராஜாவான துாயோதனனையும துரோணரையும பெ
விலலையுடைய துரோணபுததிரரையும அவவாறே மறறமஹார
காகளையும ஜயிதது எனககுப பிரியததைச செயயவேணடுமெ
கிற எணணததினால துரோணருடைய படையைத தடையில
மல (எதிாதது), அஸதிரவிததையில தோசசியடைநதவையும
ததில சாமாததியமுடையவையும பெரியவிறகளுளளவை
மிககபலமுளளவையும குலம, சீலம, குணஙகள இவைகளே
கூடியவையும செளாயமுளளவையும வீாயமுளளவையும
விததமான பெளருஷமுடையவையுமான பகைவாகூடடஙக
கொனறுவிடடுப படுததிருககிறான தேவாகளாலும உடை
முடியாததும நமமால இதறகுமுன பாாககபபடாததும துரோ
ராலே ஏறபடுததபபடடதுமான பதமவியூகததைச சகரபா
யான ஸ்ரீ கிருஷணனுககுபபிரியனை இநத அபிமனயு பிள
பசுககளினிடையில சிஙகம நுழைவதுபோல வியூகததினி
யில நுழைநதான உததமாகளான சததுருககளைககொ
கினற அநத அபிமனயு யுததகளததில விளையாடினை செள
முளளவாகளும மஹாவிலலாளிகளும அஸதிரததில தோ
யுளளவாகளும யுதததில அடஙகாத மதஙகொணடவா
மான சததுருசேனையிலுளள வீராகள, ரணகளததில அபிம
வினலே தோலவியை அடைநது திருமபினாகள நமககுப
சததுருவும யுதததில விரைநது எதிாதுவநதவனுமாகிய து
ஸனனை அமபுகளால மதிமயஙகிப புறஙகாடடி ஓடசசெ
னை அபிமனயு, தாணடமுடியாத துரோணருடைய
யாகிற மஹாஸமுததிரததைத தாணடித துசசாஸனபுததி
எதிாதது நாசததை அடைநதான ஸுபததிராபுததிரன
லபபடடபிறகு, குநதிபுததிரனை அாஜுனனை யான எவவ
பாாபபேன? மஹாபாககியவதியும, கனறையிழநத பசு
போலப பிரியனை தனபுததிரனைககாணுதவளும, அவ
பாாபபதில நோககமுளளவளுமான ஸுபததிரையையா
பாாதது நான அாததமிலலாததும மிககவருததததைச
வதும பொருததமிலலாததுமான வாாததையை எவவாறு
வேன? கிருஷணன தனஞசயன இருவரையுமபாாதது
எனன மறுமொழி சொலவேன? ஸுபததிரைககும கிருஷணு
னாகளுககும பிரியததைசசெயவதில விருபபமுளள நானே

இப்படிப்பட்ட அப்பிரியமான காரியத்தைச் செய்
ரசைகொண்டவன் தோஷங்களை அறியான் அவன்
லும் அஜ்ஞானத்தினாலும் பிரவிர்த்திக்கிறான் தேனில்
ஆசைகொண்டவனாகிய நான் இவ்விதமான பெரும்பள்ளமிருப்
பதைப் பார்க்கவில்லை ஆகாரத்திலும் வாஹனங்களிலும் படுக்கை
களிலும் ஆபரணங்களிலும் முன்னிட்டுக்கொள்ளத்தக்க பாலன்,
நம்மால் யுத்தத்தில் முற்படுத்தப்பட்டான் பாலனும் நல்லயௌ
வனமுள்ளவனும் யுத்தங்களில் தோசசியடையாதவனுமான அந்த
அபிமன்யு, நெருக்கமும் மேடுபள்ளமுமான இடத்தில் உத்தம
மான குதிரைபோல் ஸங்கடமான யுத்தத்தில் எவ்வாறு க்ஷேமத்
தையடையத்தக்கவனாவான்? நாமும் இந்த யுத்தரங்கத்தில் இந்த
அபிமன்யுவுடன் படுக்காமல்போவோமாகில் கோபத்தினால் ஜ்வ
லிக்கின்ற அர்ஜுனனுடைய வாட்டமுற்றகண்ணால் எரிக்கப்படு
வோம் அந்த அர்ஜுனனோ லோபமற்றவன், புத்திசாலி, லஜ்
ஜையுள்ளவன், பொறுமையுடையவன், ஸௌந்தரியமுள்ளவன்,
பலசாலி, நல்ல தேகமுள்ளவன், கௌரவத்தைப்பாராட்டுகிற
வன், வீரன், பிரியன் ஸத்தியமான பராக்கிரமத்தையுடையவன்.
காரியங்களை உறுதியாகச்செய்பவனான எவனுடைய செய்கைகளைத்
தேவர்களும் புகழுகிறார்களோ, வீரியமுள்ள எவன் நிவாதகவசர்
களையும் காலகேயர்களையும் கொன்றானோ, எவனாலே ஹிரண்யபுர
வாஸிகளும் மஹேந்திரனுக்குச் சத்துருக்களுமான பௌலோமர்
கள் கண்ணிமைப்பொழுதினுள் கூட்டத்தோடு கொல்லப்பட்டார்
களோ, பிரபுவான எவன் அபயத்தை விரும்புகின்ற சத்துருக்
களுக்கும் அபயந்தக்கொடுக்கிறானோ, அந்த அர்ஜுனனுடைய
பலசாலியான புத்திரன் நம்மால் காப்பாற்றுவதற்குக்கூட முடியா
தவனானான் மஹாபலசாலிகளான தார்த்தராஷ்டிரர்களைப்
பெரியபயம் வந்தடைந்தது புத்திரனைக்கொன்றதினால் கோபங்
கொண்டவனான பார்த்தன் கௌரவர்களை வறட்சியடையச்
செய்யப்போகிறான் அல்பனும் அல்பர்களை உதவியாகக்கொண்
வனும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு க்ஷயத்தை விளைவிக்கின்
னுமான துரியோதனன் பார்த்தனைத் துக்கித்துக்கொண்டு உயி
பிழக்கப்போகிறானென்பது வெளிப்படை ஒப்பற்றவீரியமும்
மையுமுள்ளவனும் தேவர்களுள் சிறந்த இந்திரனுடைய குமா
க்குக்குமாரனும் யுத்தத்தில் பகைவனால் வீழ்த்தப்பட்டவனு
இந்த அபிமன்யுவைப் பார்த்து, எனக்கு ஜயமும் ராஜ்யமும்
த்தலைமையும் தேவர்களோடு ஓர் உலகத்தில் சேர்ந்துவாழ்
ம் பிரீதியை உண்டுபண்ணா' என்று கூறினார்

ஐமபததிரணடாவது அதயாயம.

அபிமன்யுவதபாவம. (தொடர்

(யுதிஷ்டிரரைத் தேற்றுவதற்காக வியாஸர் அகம்ப[illegible]
கதையைச் சொல்லத் தொடங்கியது)

இவவாறு குநதீபுததிரரானயுதிஷடிரா புலமபுமபொழுது, அவவிடததிறகுக கிருஷணதவைபாயன மஹரிஷியானவா வநதனா பிறகு, அநத மஹாதமாவைககணடு, பாணடுபுததிரரான யுதிஷடிரா, வாடியமனததுடன அவருககுத தகுநத ஆஸனம கொடுததுப பூஜைசெயதா முறைபபடி பூஜைசெயயபபெறறு வீறறிருககினற மஹரிஷியைநோககி, யுதிஷடிரா, தமதுபிராதா[illegible] வான அாஜுனனுடைய குமாரனுன அபிமனயுவின வதததிஞ லுணடான சோகததினுல தபிககபபடடவராகிச சொலலலானுா. 'அதாமததில பறறுளளவாகளும பெரியவிலலைக கையிலதாஙகினவாகளுமான அநேக மஹாரதாகளாலே நானகுபககஙகளிலும சூழபபடடு யுததஞசெயகினற ஸுபததிராபுததிரன யுதததில கொலலபபடடான, பாலனும பாலபுததியுளளவனும சதருவீரா களைககொலலுகிறவனும வீரயமுடையவனும உபாயததோடயுத் தஞசெயயாதவனுமான அபிமனயு கொலலபபடடான யுதத் களததில அநத அபிமனயு, 'எஙகளுககு வழியைஉணடுபணணு' எனறு எனனுல சொலலபபடடு வியூகததில நுழைநதான அநத ஸமயததில நாஙகள ஸைநதவனுல தடுககபபடடோம, யுததஞ செயது ஜீவிககினற அரசாகளாலே ஸமமான யுததமலலவோ தேடததககது? சததுருககளாலே செயயபபடட இநத யுததம் சரியானதனறு அதனுல, யான மிகக வருததததையடைநது சோகததினுலுணடான கணணீரோடு கலககமுறறிருககிறேன அடிககடி ஆலோசிததும நான ஆறுதலையடையவிலலை' எனறு கூறினுா சோகததினுலே மனம கலஙகி அவவாறு புலமபுகின அநதயுதிஷடிரரை வியாஸா ஸமாதானஞ் செய்வதறகாகப பி[illegible] வரும வாாததையைசசொலலலானுா

'யுதிஷடிரா! மிகுநத புததியையுடையவனே! எலலாச[illegible] திரஙகளிலும தோசசியுடையவனே! பரதாகளுள ஸ்ரேஷட[illegible] உனனைபபோனறவாகள விசனஙகளில மயஙகாாகள, னும புருஷஸ்ரேஷடனுமான இநத அபிமனயு யுதததில னுககுததகாததான காரியததைச செயது அநேகசததுருக[illegible] கொனறு ஸவாககததையடைநதான யுதிஷடிர! இந[illegible] யானது தாணடமுடியாதது, பாரத! மிருதயுவானவன, [illegible]

தவிருமபி ராகளையும கநதாவாகளையும கவாகிறுன' எனறு
ன பேர் யுதிஷடிரா, 'மஹாபலசாலிகளான இநத அரசா
ராசையிலுகபபடடு இறநதவாகள எனகிற பெயருளளவா
சேனையினிடையில பூமியில படுததிருககிறாகள, சிலா
திஞயிரமயானை பலமுடையவாகள, அவவாறே காற
னவேகமும பலமுமபோனற வேகததையும பலததையுமுடை
வாகள, ஒரேவிதமான உருவமுளள அபபடிபபடட
நதமனிதாகள யுததததில மனிதாகளால கொலலபபடடாாகள,
ராணிகளுள ஒருயுதததிலாவது இவாகளைககொலபவனை நான
ணவிலலை. இவாகள விககிரமமுளளவாகள, தபோபலமுளள
ாகள மேலும, மனததில ஏககாலததிலும ஒருவரையொருவா
லிகக எணணியிருநத இநத அறிஞாகள, ஆயுளையிழநது படுத
ருககிறாகள, மருதாகளஎனகிற இநதசசபதமானது அாதத
ளளதாயிருககிறது பயஙகரமான பராககிரமததையுடையவா
ான இவவரசாகள பெருமபானமையாகமாணடாாகள, சூரா
ளும ரோஷமுளளவாகளுமான ராஜபுததிராகளும கைகால
சைவறறும அபிமானததைஇழநதும சததுருவுககுவசபபடடு
கனியினமுகததைத் அடைநதாாகள எககாரணததினலே இவா
ளுககு மருதாகளெனறபெயா வாயததது? இவவிஷயததில
னககு ஸமசயம உணடாயிருககிறது தேவருககொபபானவரே!
தாமஹரே! யாருககு மிருதயு வருகிறது? எஙகிருநது மிருதயுவரு
றது? மிருதயு யாதுகாரணததினலே இநதபபிரஜைகளைக கவா
றது? அதனை எனககுச சொலவீராக' எனறு வினவினா அவ
ாறுகேடடினற குநதீபுததிரரான அநதயுதிஷடிரரைககுறிததது,
கவானனவியாஸமஹரிஷி தேறுதலடையககூடிய வாககியத
தப பினவருமாறு கூறலானா

'ஓ! ராஜனே! இவவிஷயததிலும முறகாலததில நாரதராலே
கமபனனுககுச சொலலபபடடுளள புராதனமாயிருககிற இநத
திஹாஸததை உதாஹரிககிறாகள ராஜஸரேஷடனே! அநத
ரசனும உலகததில கொஞசமும தாஙகமுடியாத மிகபபெரிய
ததிரசோகததை அடைநதானெனறு நாம கேடடிருககிறோம
தலால, நான மிருதயுவினுடைய உததமமான உறபததியைச
சாலலபபோகிறேன பிறகு, நீ ஸநேகபாசததை ஆதாரமாகக
காணட துககததினினறு விடுபடுவாய, எலலாபபாபராசிகளை
ம நாசமபணணுகினறதும சிறநததும ஆயுளை விருததிபணணக
டியதும துககததைப போககுவதும புஷடியை விருததிபணணு
றதுமான இநதஉபாககியானததைச சொலலுகிறேன அதனை
னனிடததினினறு கேள இநதஉபாககியானம வேககபப...

போலப பரிசுததமானது, சததருககளுடைய கூடடததை நாச
செயவது, மஙகளஙகளுள மஙகளமானது மஹாராஜனே! தீர
காயுளையுடைய பிளளைகளையும ராஜயததையும அவவாறே ஐசுவ
யததையும விருமபுகினற ராஜஸரேஷடாகளாலே காலையில தின
தோறும இநதஉபாகயானம கேடகததககது அபபா! முறகால
தில கிருதயுகததில அகமபனனெனகிற ஓா அரசன இருநதா
அவவரசன போாமுனையினமததியில பகைவாகளவசதன
அடைநதான பலவானனஅவன யுததஞசெயது கடடபபட
ஞனை அவனுககுப பலததில ஸ்ரீமநநாராயணருககொபபா
வனும மிகுநதகாநதியையுடையவனும அஸதிரவிததைய
தேஜசியுடையவனும மேதாவியும போரிலஇநதிரனையொத
னும பலசாலியுமான ஹரி எனனும பிரஸிததனன ஒரு புத
ரன இருநதான மிககககாநதியுள்ள அநதஹரியானவன யுத
தில அவவிதநிலைமையை அடைநதிருககினற பிதாவைபபாாத
பிறகு, மரணததைஆலோசிககாமலே சததருககளினிடை
நுழைநதான எலலா அஸதிரஙகளிலும ஸாமாததியமுடை
வனும பலசாலியுமான அநதஹரி போாமுனையில சதது
களால பலவாறு சூழபபடடு எலலாபபகைவாகளோடும போ
புரிநதான அபரிமிதமான பராகரமததையுடையவனும மஹா
சாலியுமான ஹரியானவன, சததருககளினமீது ஆயிரககண
கான அமபுகளைபபொழிநதுகொணடு, காலாடகள ரதங
யானைகள குதிரைகள இவைகளை நாசமபணணினன சதது
களினுடைய மததியையடைநத பலசாலியான அநதஹ
அமபுகளாலே நானகுபககமும நிறைககபபடடுச சககரஙகளா
கதைகளாலும உலககைகளாலும ஆயிரககணககான தே
களையும காலாடகளையும குதிரைகளையும யானைகளையும பெ
யாககி, யுததததில சததருசேனையைபபிளநது அநதஅரச
யும விடுவிததது மறுபடியும யுததஞசெயதான பிறகு, அ
எலலாததேராளிகளும மறுபடியும யுததததில ஒனறுசோ
கிடடநெருஙகி உதவியறறவனன அவனை நானகுபககஙகளி
சூழநதுகொணடு, தோமரஙகளால யானையை அடிபபதுபோ
அடிததாாகள யுதிஷடிர! யுததததில சததருககளைவா
கிறவனன அநதஹரி யுததகளததில ஒருவராலும செ
முடியாத காரியததைச செயது சததருககளால யுததபூமி
சேனையினிடையில கொலலபபடடான அகமபனன த
குபபிரியமான புததிரன பகைவாகளால கொலலபபடடா
னபததைக கணடு அதனைப பொறுமல கோபஙகொணடு சீககிர
யுததககளததினினறும திருமபி வநதுவிடடான ....

க்கத்துடன் அந்தப்புத்திரனுக்குச் செய்யவேண்டிய உத்தரக்
ரியைகளைச்செய்து, இரவும்பகலும் துக்கித்துக்கொண்டு மனத
ல ஸௌகத்தை அடையாமலிருந்தான் பிறகு, புத்திரனது பிரி
னுண்டான அந்த அகம்பனனுடைய சோகத்தையறிந்து
தவரிஷியான நாரதர் அவன்பக்கத்தில் வந்தார் மஹாபாக்கிய
ியான அந்த அரசன் தேவரிஷிகளுள் உத்தமரானநாரதரைக்
ண்டு, முறைப்படி அவரைப் பூஜைசெய்து, அப்பொழுது தன
தையைச்சொன்னான் யுதிஷ்டிர! அந்தநாரதரிடத்தில் யுத்தத
ல சத்துருக்களின் விஜயத்தையும் அவ்வாறே தன்புத்திரனுடைய
த்தையும் ஏவ்லாஸங்கதியையும் நடந்தபடிசொல்லினன்,
வன், 'மஹாவீரியமுள்ளவனும் இந்திரனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும்
மமான காந்தியையுடையவனும் பலசாலியுமான எனகுமாரன்,
த்தத்தில் பகைவர்கள் அநேகர்களாலே பராக்கிரமத்தை வெளி
டுக் கொல்லப்பட்டான் பகவானே! கேளும். மிருத்யுவானது
ாணிகளுக்கு ஸம்பவிக்கின்றதல்லவோ? இந்த மிருத்யுவென
ன யார்? அவன் எவ்விதமானவீரியமும் பலமும் பௌருஷமு
ள்ளவன்? புத்திசாலிகளுள்சிறந்த நாரதரிஷியே! இதனை உண
யாகக்கேட்க இச்சிக்கிறேன்' என்று வேண்டினன் அவ
டைய அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுப் பிரபுவும் வரங்கொடுப்பவரு
ன நாரதர் புத்திரசோகத்தைப் போக்கக்கூடியதும் பெரிது
ன இந்த ஆக்யானத்தைச் சொல்லலானார்.

'ராஜனே! நீண்டகைகளையுடையவனே! மிகவும் விஸ்தார
ன இந்த உபாக்யானத்தைக் கேள். ராஜனே! நானும் இதனை
ந்தபடி கேட்டிருக்கிறேன். ஆதிஸிருஷ்டிகாலத்தில், மஹா
ஜஸ்வியும் பிரபுவும் பிதாமஹருமான பிரமமதேவர் பிரஜைகளை
ண்டுபண்ணினார். பிறகு, இவ்வுலகமானது, ஸம்ஹாரம் செய
படாமலிருப்பதைக்கண்டு அப்பொழுது அந்தப் பிரமமதேவ
கு அதனஸம்ஹாரத்தைப்பற்றி ஆலோசனையுண்டாயிற்று.
தியே! அந்தப்பிரமமதேவர் ஆலோசித்தும் ஸம்ஹாரத்தைத்
ியவில்லை மகாராஜனே! ரோஷத்தினாலே அவருடைய முகங்
ிலிருந்து நெருப்புண்டாயிற்று எரிக்கவேண்டுமென்ற எண
கொண்ட அந்த அக்னியினாலே மத்தியப்பிரதேசங்களோடு
ன எல்லாத்திக்குகளும் வியாபிக்கப்பட்டன பிறகு,பகவா
ம பிரபுவுமான அந்தப்பிரமமதேவர்,ஆகாயத்தையும் பூமியையும்
ாலைவரிசைகளாலே சூழப்பட்டிருக்கின்ற சராசராத்மகமான
லா உலகங்களையும் எரித்தார் பிறகு, ஜங்கமஸ்தாவரரூபங்க
ன பிராணிகளெல்லாம் நாசஞ்செய்யப்பட்டன. வீரியமுள்ளவ

ரான் பிரமமதேவர் பெரிய கோபவேகததினலே நடுங்கச்செய்கி
வாபோல விளஙகினா பிறகு, சடைமுடியுள்ளவரும ஸதிரரும பூ
க்ணஙகளுககுப்பதியும ஹரருமான அநத ருததிரா ஸதியிலே
வாஸியான பிரமமதேவரைச சரணமடைநதார பிரஜைகளுடை
நனமையை விருமபி அநத ஸதாணுவானவா வநதிருககையி
தேவாகளுள் சிறநதவரும ரிஷிகளுள உததமருமான அந
பிரமமதேவா, ஜவலிககினறவாபோலவிருநதுகொணடு, 'கு
தாய ! நீ காமததினால உணடானவனுயிருககிறய விருமபிய
ற அடைவதறகுததகுநதவனே ! நீ விருமபியகாரியம யாது
ஸதாணுவே ! விருமபியதைசசொல உனககுப பிரியமான எல
வறறையும யானசெயவேன' எனறு கூறினா

ஐமபததுமூனருவது அதயாயம்

அபிமனயுவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பிரம்மாவுக்கும் ருத்ரருக்கும் ஸம்வாதமும் பிரம்மதேவர் மிருத்யுவைப்படைத்ததும்)

உருததிரா, 'விபுவே ! நீா பிரஜைகளை ஸருஷடிககவன
முயறசி செயதீா ? நீா வெவவேறுவிதமான அநேகபிராணிவாக
களைப படைதது விருததியும செயதீா பகவானே ! பிரபு
அநதபபிரஜைகள மறுபடியும தேவரீருடைய கோபததின
முழுதும நாசமடைகினறன. அவைகளைபபாாதது எனக
கருணையுணடாகியது, தயைசெயயும' எனறு வேணடிககொள
பிரமமதேவா சொலலலானா

'பிரஜைகளை ஸமஹாரமபணணுவதறகு எனககு விரு
மிலலை இஃது இவவாறுக இருககவேணடுமெனறு பூமிககு ஹி
தைதத தேடுவதில விருபபமுளளவனன எனனைப பிறகு கோ
வநதடைநதது மஹாதேவ ! பாரததினலே பீடிககபபடடு அ
கினற இநதப பூதேவி சுமையினால துன்புறறு ஸமஹாரத
பொருடடு எனனை ஏவினள. பிறகு, எணணமுடியாததான இ
வுலகததினுடைய ஸமஹாரததைப பலவாறு புததியி
ஆலோசிததும நான அறியவிலலை பிறகு, எனனைக கோ
வநதடைநதது' எனறு சொனனா ருததிரா, 'பூபதி
தேவரீா தயை செயயவேணடும, ஜகதஸமஹாரததினபொருட
கோபிககககூடாது, ஸதாவரஜஙகமஙகளானபிரஜைகளை நாச
செயயவேணடாம பகவானே ! தேவரீருடைய அனுககிரஹ
தினலே இவவுலகமானது வருவதும சென்றதும, தறகாலத

லே தத்திருக்கிறதுமாக மூன்றுவிதமாக இருக்கட்டும் பகவானே!
கோபத்தினாலே ஜ்வலிக்கின்ற தேவரீர் கோபத்திலிருந்து அக்கினியை
ஸிருஷ்டித்தீர் அந்த நெருப்பானது, மலைகளினுடைய சிகரங்
களையும் மரங்களையும் நதிகளையும் எல்லாச் சிறியகுளங்
களையும் ஸட்ஸதமான புறக்களையும் பூண்டுகளையும் எரிக்கிறது
ஸ்தாவரஜங்கமரூபமான உலகத்தை மிச்சமில்லாததாகச் செய்
கிறது, ஸ்தாவரஜங்கமரூபமான இந்த உலகம் சாம்பலாகிவிட்டது
பகவானே! தேவரீர் கிருபை செய்யும், ரோஷம் உண்டாகக்
கூடாது. இஃது என்க்கு வரமாகும் தேவரே! உம்மாலபடைக்கப்
பட்ட எல்லா ஜந்துக்களும் மிக்க துன்பமுற்று நாசமடைகின்
றன ஆதலால், அக்னியைத் தேவரீர் திருப்பவேண்டும், இந்தத்
தேஜஸானது தேவரீரிடத்திலேயே லயமடையவேண்டும், பிரஜை
களுக்கு இதத்தைச் செய்யும் விருப்பத்தோடு வேறுஉபாயத்தை
ஆலோசித்துப்பாரும் இந்தப் பிராணிகளெல்லாம் மீளும்படி செய்
யும், பிரஜைகள் ஸந்ததிகளையிழந்து இப்போது நாசமடையவேண்
டாம் விபுவே! நான் உம்மால் பிரஜைகளை ரக்ஷிக்கும் விஷயத்தில்
ஏற்படுத்தப்பட்டவன் தேவநாதரே! பிரஜைகளிடத்தில் உமக்
குத் த்தயை உண்டாகவில்லை ஜகந்நாதரே! ஸ்தாவரஜங்கமமான
உலகமானது அழியவேண்டாம் ஆதலால், தேவரீர் கருணையில்
நோக்கமுள்ளவராகவேண்டுமென்று நான் இவ்வாறு சொல்லு
கிறேன்' என்று கூறினார் பிரம்மதேவர், அவ்வசனத்தைக்கேட்டு,
பிரஜைகளுக்கு நன்மையைச் செய்யக்கருதித் தம் அந்தராத்மா
விடத்தில் திரும்பவும் தேஜஸை அடக்கிக்கொண்டார் உலகங்
களால் பூஜிக்கப்பட்டவரும் பிரபுவுமான அந்தப்பகவான், பிறகு,
அந்த அக்னியை உபஸம்ஹாரஞ்செய்து, ஸிருஷ்டிக்கும் மோக்ஷத்
துக்கும் காரணமான காமாவை உண்டுபண்ணினார் அவ்வாறு
கோபத்தினாலுண்டான அந்த அக்கினியை உபஸம்ஹாரஞ்செய்கின்ற
வரும் மஹாத்மாவுமான அந்தப் பிரம்மதேவருடைய எல்லா இந்
திரியங்களின் துவாரங்களிலிருந்தும் ஒருஸ்திரீ தோன்றினாள்.
ராஜஸ்ரேஷ்டனே! கறுப்பும் சிவப்பும் மஞ்சளும் கலந்த நிறமுடை
யவளும், நாவும் முகமும் கண்களும் சிவந்தவளும், ஜ்வலிக்கின்ற
குண்டலங்களையும் பிரகாசிக்கின்ற பூஷணங்களையுமுடையவளு
மான அந்தப்பெண் பிரம்மதேவருடைய இந்திரியங்களிலிருந்தும்
இவ்விதமாக வெளிப்பட்டுத் தெற்குத்திக்கை அடைந்து லோக
கர்த்தாக்களான அவ்விருதேவர்களையும் பார்த்துப் புன்னகை செய்
தாள் ராஜனே! அப்பொழுது, உலகங்களுக்குப் பிதாமஹரான
பிரம்மதேவர் அந்தஇடத்திலுள்ள அந்தத்தேவியை, 'மிருத்யுவே!'

என்று அடிக்கடி இன்சொல் சொல்லி, 'இந்தப்பிரஜைகளை ஸம்ஹா ரம்செய். நீயோ என்னுடைய கோபத்திலிருந்து ஸம்ஹ புத்தியுடன் தோன்றினாய் ஆதலால், நீ பாமரர்களும் பண்டி களுமான எல்லாப்பிரஜைகளையும் ஸம்ஹாரம் செய் கோபமுள் வளே! நீ பிரஜைகளை என்னுடைய ஆஜ்ஞையினால் பேதமில் மலே நாசஞ்செய் அதனால் நீ நன்மையடைவாய்' என்று ம மான வாக்கியத்தைச் சொன்னார் இவ்வாறு அந்தப்பிரமதே ரால் சொல்லப்பட்டவளும் கமலம்போன்ற கண்களையுடையவ மான அந்த மிருத்யுதேவியானவள் மிக்கமனவருத்தமுற்று அ தாள். கண்ணீர்த்துளிகள் விழுந்தன பிதாமஹர் அந்தக்க ணீரை இரண்டுகைகளாலும் ஏந்தினார், அப்பொழுது, எல்ல பிராணிகளின் நன்மையின்பொருட்டும் அவளை ஸமாதானம் ப ணினார்.

ஐம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

அபிமன்யுவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மிருத்யுவுக்கும் பிரம்மாவுக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தைச் சொ அகம்பனனுடையதுக்கத்தை விலக்கியதும், வியாஸர் அகம்பனனுடை உபாக்கியானத்தைச் சொல்லி யுதிஷ்டிரருடைய துக்கத்தை விலக்கியதும்)

மிருத்யுவானவள் துக்கத்தை மனத்திலேயே அடக் கொண்டு பிரமதேவரைப் பார்த்துக் கொடிபோல வணங் கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு திரும்பவும் சொல்லலானாள் 'பே கிறவருள் சிறந்தவரே! உம்மால் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிற விதமான ஸ்திரீயான நான், தெரிந்திருந்தும், மூடஸ்திரீ போலக் குரூரமாகவும் அஹிதமாகவுமுள்ள இந்தக்காரியத எவ்வாறு செய்வேன் ? பகவானே! பிரபுவே! நான் அதாமத பயப்படுகிறேன். கிருபை செய்யும் தேவரே ! மரித்தி கின்ற இஷ்டர்களையும் புத்திரர்களையும் ஸ்நேகிதர்களை பிராதாக்களையும் மாதாக்களையும் பிதாக்களையும் பாத்தாக்களை குறித்துத் துயரப்படுபவர்களிடம் யான் பயப்படுகிறேன் வானே! புலம்புகின்ற தீனர்களுடைய விழுகின்றகண்ணீர்த்தி களினால் பயந்து யான் உம்மைச் சரணமடைந்தேன் தேவ களுள் உத்தமரே! தேவரே! யமனுடைய வீட்டுக்கு நா போகவேமாட்டேன் உலகங்களுக்குப் பிதாமஹரே! நான் வ யத்துடன் சிரத்தாலும் அஞ்சலிபந்தத்தோடுகூடின முடியி

ம வணங்கி உம்மிடத்திலிருந்து இந்த வரத்தைவிரும்பு
றேன். பிரஜைகளுக்கு ஈஸ்வரரே! உம்முடைய அனுக்கிரஹத்
லே தவத்தைச் செய்ய விரும்புகிறேன் பகவானே! பிரபுவே!
வரே! எனக்குத் தேவரீர் இந்தவரத்தைக்கொடும். உம்முடைய
றபடி நான் உத்தமமான தேனுகாஸ்ரமத்தை அடைவேன்.
விடத்தில், உம்மை ஆராதிப்பதிலேயே பற்றுதலுள்ளவளாகி
ந்தவம் புரிவேன் தேவேசரே! ரோதனம்பண்ணுகின்ற பிராணி
னுடைய பிரியமான பிராணன்களைக்காவாவதற்கு நான்சக்தியுள்
வளல்லேன் அதர்மத்திலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றுவீராக'
று வேண்ட, பிரமதேவர், 'மிருத்யுவே! பிரஜைகளை ஸம்
ரிப்பதற்காகவே நீ படைக்கப்பட்டவளாயிருக்கிறாய் செல்,
லாப்பிராணிகளையும் வதஞ்செய் உனக்கு ஆலோசனை வேண்
ம் இது இவ்விதமாகத்தான் ஆகவேண்டும், ஒருபோதும்
து வேறுவிதமாகாது நீ உலகத்தில் நிந்திக்கப்படாதவளா
ய். என்சொற்படிசெய்' என்று சொன்னார் பகவானன
மமதேவர் இவ்வாறுசொல்ல, அந்த மிருத்யுதேவியானவள்
ஞ்சலிபந்தஞ்செய்து தலைகுனிந்து பிரஜைகளுக்கு நன்மைசெய்ய
மபி ஸம்ஹாரஞ்செய்வதில் புத்தியைச் செலுத்தவில்லை.
ஜைகளுடைய தலைவர்களுக்கெல்லாம் நாதரும் பிரஜைகளுக்
லாம் பதியும் தேவதைகளுக்கு ஈசருமான பிரமதேவர், அப்
ழுது பேசாமலிருந்து, சீக்கிரமாகத் தாமாகவே மனத்
ளிவைப்பெற்று, எல்லா உலகங்களையும் பார்த்து மந்தஹாஸம்
ணினார் பிறகு, கோபத்தைவிட்ட அந்தப்பிரமதேவராலே
க்கப்பட்ட உலகங்கள் முன்போலாகிவிட்டன. சத்துருக
லே ஜயிக்கப்படாதவரான அந்தப் பகவான், கோபத்தை
டபிறகு, அந்தக்கன்னிகையும் சிறந்த புத்தியையுடைய அவா
த்திலிருந்து சென்றாள். ராஜஸ்ரேஷ்டனே! அப்பொழுது
தமிருத்யுதேவி பிராணிவதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் விரை
விலகித் தேனுகாஸ்ரமஞ்சென்று, அந்தஆஸ்ரமத்தில் மிக்க
கிரமும் உத்தமமுமானவிரதத்தை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு
ணையினாலே பிரஜைகளுக்கு நன்மையை விரும்பி விரும்பப்
ம் புலன்களிலிருந்து பொறிகளைத்திருப்பி இருபத்தொருபத்ம
கியையுள்ளவருஷங்கள் ஒருகாலால் நின்றாள். ராஜனே! மறு
பும், மற்றொருகாலால் இருபத்தொருபத்மகாலம் நின்றாள்
பா! பிறகு, அந்தக்கன்னிகையானவள் மிருகங்களோடு பதி
ரமபத்மகாலமவரையில் ஸஞ்சாரஞ்செய்தாள், பிறகு, குளிர்ந்
ம நிர்மலமுமான தீர்த்தமுள்ள பரிசுத்தமான நந்தையென

கிறந்தியை அடைந்து அதன் ஜலத்தில் எண்ணாயிரம்வருஷ
களாத் தவத்தினால் கழித்தாள் அந்த நகரத்தில் நியமத்தைக
கொண்டு கல்மஷத்தைப் போக்கினவளான அந்தமிருத்யுதேவி,
மங்களாலே விருத்திசெய்யப்பட்டவளாகி முதலில் பரிசுத்தமா
கௌசிகீநதியை அடைந்தாள் அவ்விடத்தில் வாயுவையும் ஜ
த்தையும் உணவாகக்கொண்டு மீண்டும் நியமத்தை அநுஷ்டித்தா
புண்ணியவதியான அந்தக்கன்னிகை ஏழுகங்கைகளிலும் வே
ஸங்கமென்கிற தீர்த்தங்களிலும் பலவிதமான தபோவிசே
களாலே தன்னுடைய தேகத்தை இளைக்கச்செய்தாள் பிற
அந்தக்கன்னிகை கங்கையையும் மஹாமேருவையும் அடை
பிராணாயாமத்தைச்செய்துகொண்டு கல்லைப்போல் அசை
திருந்தாள் மறுபடியும் நற்குணமுள்ள அந்த உத்தமகன்னி
முன்பு தேவதைகள் யாகஞ்செய்த இடமாகிய இமயமலையின் சிக
தில் தன்காலின் பெருவிரலால் ஒருநிகர்வகாலம் நின்றுள மே
அவள் புஷ்கரத்திலும் கோகர்ணத்திலும் நைமிசாரண்யத்தி
அவ்வாறே மலயபர்வதத்திலும் மனத்திற்குப் பிரியமான நிய
களை அநுஷ்டித்துத் தன் உடம்பை இளைக்கச்செய்தாள் வே
ஒரு தேவதையையும் மனத்தினலெண்ணமல பிதாமஹரிட
லேயே எப்பொழுதும் திடமான பக்தியைச் செலுத்தித் தா
தால் அவரை ஸந்தோஷிக்கச்செய்தாள் அரசனே! உ
களுக்கெல்லாம் உற்பத்திஸ்தானமாயிருப்பவரும் அழிவற்ற
மான அந்தப் பிரமதேவர் அப்பொழுது பிரீதியுள்ளவராக
பிரீதியுள்ளமனமுள்ளவராகவும் அந்தக்கன்னிகையைப்பார
'மிருத்தியுவே! இதென்ன? மிக்கதவங்களைச்செய்கிறாய்' எ
வினவினர் பிறகு, மிருத்யுதேவி பகவானன பிதாமஹரை நோ
'தேவரே! பிராணிகள் நன்னிலைமையிலிருக்கின்றன வாயின்
பிறருக்குத் தீங்கிழைக்காமலிருக்கின்றன அவைகளை
கொல்லமாட்டேன் ஸர்வேசரே! பிரபுவே! நான் உம்மி
லிருந்து இந்த வரத்தை விரும்புகிறேன், நான் அதர்மத்தில் ப
வளாயிருக்கிறேன் அதனாலேயே யான் தவத்தில் நிலைபெற
கிறேன் மஹாபாக்கியமுள்ளவரே! குறைவற்றவரே! பய
ளான எனக்கு அபயம்கொடுக்கவேண்டும், துக்கமடைந்தவ
குற்றமற்றவளும் ஸ்திரீயுமான நான் வேண்டுகிறேன், எனக
தேவரீர் கதியாகவேண்டும்' என்றுசொல்ல, இறந்தகாலத்தை
நிகழ்காலத்தையும் வருங்காலத்தையும் அறிந்தவரான அ
பிரமதேவர், பிறகு அவளைப்பார்த்து, 'மிருத்யுவே! இ
பிரஜைகளை ஸம்ஹரிக்கின்றதற்கு அதர்மம் உண்டாக
கல்யாணியே! நான் சொல்லியது எவ்விதத்தாலும் பொய்யாக

யாணி! ஆதலால், நான்குவிதமான எல்லாப் பிரஜைகளையும் மஹாரமசெய, ஸநாதனமான தாமமும எவவிததகிலும உன ப பரிசுததமாகவும, லோகபாலனுன யமனும வியாதிகளும னககுத துணையாயிருபபாாகள, நீ பாவததினினறு விடுபட்டு ஜாகுணமறறவளாகிப பிரஸிததியை அடையுமவணணம நானும வாகளும உனககு மீணடும வரஙகொடுபபோம' எனறு ினா

மஹாராஜனே! இவவாறு சொலலககேட்ட அநதககனனிகை, வான பிரமமதேவரைபபாாதது, கைகளைக குவிததுககொணடு, பொழுது முடியினலவணஙகி, அவரை அருளபுரியுமபடி யது, பினவருமவாாததையைத திருமபவும சொலலலானள. து இவவிதமாகத தாமததினல செயயததககதாயிருநதால, லிருநது பயமிலலை உம்முடைய கட்டளையானது எனனுடைய வில வைககபபட்டது ஆனலும, நான உமமிடததில சொல தக கேளும லோபம, குரோதம, அஸூயை, பொருமை, ரோகம, மோகம, வெட்கமிலலாமை, ஒருவரையொருவா குரூர கச சொலலுதல ஆகிய இவைகள் தனிததனிவிதமாகிப பிராணி டைய தேகததைப பேதிககட்டும' எனறு வேணடினள. மமதேவா, 'மிருதயுவே! அவவாறே ஆகட்டும, பிரஜைகளை ருக ஸமஹாரம செய கலயாணி! உனககு அதாமம உணடா து நான உனககுக கேடுநினைககமாட்டேன, எநதக கண ாத திவலைகள என கையில விழுநதனவோ அவைகள பிராணி டைய தேகததிலுணடான வியாதிகள, அவைகள பிராணிகளை ிழககுமபடி கொலலபபோகினறன, உனககு அதாமம உண காது, நீ பயபபடாதே, பிராணிகளின அதாமம உனககு உண காது, நீயே தாமம, நீயனறே தாமததிறகுத தலைவியாயிருபப . நீ தாமததை விட்டுவிலகாமல எபபொழுதும தாமததி யே பறறுதலுளளவளாயும அதைப போஷிககிறவளாயும ஸாவவிததததிலும இநதப பிராணிகளை உயிரைவாஙகு. றகாக வநத நீ ஒருபொழுதும அவவாறு செயயாமலிருகக யாது எனனல நீ இபபொழுதே ஏறபடுகிறய காமத யும ரோஷததையும விட்டு இவவுலகில எலலாப பிராணிகளி டைய உயிாகளையும வாஙகு [1] இவவாறு நீசெயதால அனநத ன தாமஙகள உனககு உணடாகும. அதாமமானது துராசார ளவாகளைக கொலலபபோகிறது, அதனல நீ உனனைததானே சுததஞ செயதுகொள பிராணிகள அஸததியததினல பாவத

1 வேறுபாடம.

திலே தம்மை அமிழ்த்தப்போகின்றன. ஆதலாலே, உன்மனத்தி
தோன்றிய காமத்தையும் கோபத்தையும்விட்டு, ஜீவன்களை ஸ
ஹாரம்செய்' என்று கூறினார். பயந்தவளான மிருத்யு என்
பெயருள்ள அந்தப்பெண் சாபத்தினின்று பயந்தவளாகி உ
தேசத்தினால் அந்தப் பிரமதேவரைப் பார்த்து, 'அப்படி
ஆகுக.' என்று சொன்னாள். அந்த மிருத்யுதேவி பற்றுதல
வளாகிக் காமக்குரோதங்களை விட்டு முடிவுக்காலத்தில் பிரா
களினுடைய பிராணனை வாங்குகிறாள். இந்தப் பிராணிகளுக்கு
தான் மிருத்யு உண்டாகிறது. வியாதிகளும் அவற்றினிடத்
திருந்தே உண்டாகின்றன. எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் முடி
காலத்தில் விபரீதமான வியாதி உண்டாகின்றது. அதனால், அ
துன்பப்படுகின்றன. ஆதலால், நீ வீணே சோகத்தை அ
யாதே. ஆயுள்முடிவில் எல்லா இந்திரியங்களும் [1] ஜீவன்களோ
சென்று பரலோகத்தில் நிலைபெற்றிருந்து அப்படியே திரு
வந்துவிடுகின்றன. அரசரிற் சிறந்தவனே! இம்மாதிரி எல்ல
பிராணிகளும் [2] மனிதர்களைப்போலவே அந்தப் பரலோகத்தை
அடைந்து அவ்விடத்தில் இந்திராதிதேவர்களாக நிலைபெற்று
கின்றன. பயங்கரமானதும் பயங்கரமான நாதமுள்ளதும் மஹா
பலமுள்ளதும் எங்கும் செல்லுகிறதுமான அந்தப்பிராணவ
வானது பிராணிகளுடைய தேகங்களை உடைக்கிறது. உக்ரமா
தும் அளவில்லாத தேஜஸுள்ளதுமான வாயுவானது ஒருபொ
தும் ஓரிடத்திலாவது நிலையையும் நிலையில்லாமையையும் அடை
திலலை. ராஜச்ரேஷ்டனே! எல்லாத் தேவர்களும் மர்த்திய
ரென்று பெயருள்ளவர்களே. ஆதலால், புத்திரனைக் குறி
நீ துயரப்படாதே. உன்னுடைய குமாரன் ஸ்வர்க்கத்தை
அடைந்து மனோஹரமான வீரலோகங்களை அடைந்து துக்கத்தை
விட்டுப் புண்ணியவான்களோடு சேர்ந்து நித்யமான ஆனந்தத்தை
அடைந்துகொண்டிருக்கிறான். இந்த மிருத்யுவானது பிரஜைகளு
க்குத் தேவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பிரஜைகளுடைய பிராண
களை அபஹரிக்கின்ற மிருத்யுவானது, காலம்வந்தவுடன், உள்ள
பிரஜைகளாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டு அவைகளின் உயிரை வா
கிறது. எல்லாப்பிராணிகளும் தங்களைக்கொன்றுகொள்ளு
றன. தண்டபாணியான மிருத்யு இவர்களைக் கொல்லுகிறதில
ஆதலால், விவேகிகள் மிருத்யுவானது பிரமதேவராலே ஏற்ப
த்தப்பட்டிருக்கிறதென்று, நிச்சயமாக அறிந்து மரித்தவர்களை
பற்றி வியஸனப்படுகிறதில்லை. இவ்வாறு இந்த மிருத்யுஸ்ருஷ்டி

1 காம்தேவர்கள்; இவர்களுக்குப் புனராவிருத்தி உண்டு.
2 ஞானதேவர்கள். இவர்களுக்குப் புனராவிருத்தியில்லை.

து தேவராலே ஏறபடுததபபடடதெனறறிநது, புதரநாசததிஞ
ணடான சோகததை விட்டுவிடு' எனறு கூறிஞா
நாரதரால வெளியிடபபடடதும ஆாததததோடு கூடியது
ன இநத வாககியததைக கேடடு, அகமபனராஜன, ஸகாவான
நத நாரதரைப பாாதது, 'பகவானே! ரிஷிஸரேஷடரே! துக
தை விடடேன பிரீதியையுடையவனுகிறேன தேவரீாகளி
ததிலிருநது இதிஹாஸததைக கேடடுக கிருதாாததனுகிறேன
கு நமஸகாரமபணணுகிறேன' எனறு சொனனுன அவ
சனுலே அவவாறு சொலலபபடட தேவரிஷிகளுள ஸிரேஷட
ன நாரதா, சநதோஷகரமான தமமுடைய அசோகவனததைக
ிதது விரைவாகச சென்ருா இநத இதிஹாஸததை எப
ாழுதும கேடடாலும பிறாகளைககேட்பிததாலும, புணணிய
ம கீாததியும ஸவாககமும தனமும ஆயுளும விருததியடையும.
ஷடிர! அபபொழுது இவவித அாததஙகளுளள சொறகளைக
டடு, மஹாவீாயமுளளவனும மஹாரதனுமான அநத அகம
ராஜன கூஷதரிய தாமததையும சூராகளுடைய உததமமான
யையும அறிநது ஸவாககததையடைநதான பெரிய விலலைக
யில பிடிததவனுன அபிமனயு எலலாவிலலாளிகளுககும முன
லயில யுததஞசெயது பகைவாகளைக கொனறு யுதததததில
ாமுகமாகவே கொலலபபடடான [1] சநதிரனுககுக குமார
ம மஹாரதனும ரஜோகுணமறறவனுமான அநத அபிமனயு,
தியினுலும கதையினுலும சகதியினுலும விலலாலும மீணடும
தச சநதிரனிடததில லயமடைநதான ஓ! பாணடவ! ஆத
ல, நீ சிறநத மனுேதைாயததைபபெறறு ஸஹோதராகளோடு
ஊககததுடனும நலலஸனனுககததுடனும விரைவாக யுததம
யவதறகுத தொடஙகு' எனறு கூறிஞா

ஐம்பததைநதாவது அதயாயம

அபிமனயுவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர் யுதிஷ்டிரநுக்குச் சொல்லிய ஷோடசராஜகீயத்தில் நாரதர் ஸ்ருஞ்சயனுக்குச் சொல்லிய மருத்தன் கதை)

மருதயுவினுடைய உதபததியையும நிகரிலலாத செயகை
யும கேடடுத தாமராஜா அநத வியாஸமஹரிஷிககு அருள
செயத பிறகு, அவரைபபாாததுப பினவரும வாககியததை
ரககலாஞா 'பிராமமணரே! கௌரவமுளளவாகளும பரி

1 ஆதிபருவம 253-ம பககம பாாகக.

சுத்தமான செய்கையையுடையவர்களும் இந்திரனுக்கு ஸமமா
பராக்ரமத்தையுடையவர்களுமான எத்தனை ராஜரிஷிகள் மு
மிருத்யுவினால் கொல்லப்பட்டார்கள்? மறுபடியும் என்னை தே
ரீர் உண்மையான வார்த்தைகளாலே (உத்ஸாஹத்தினால்) விரு
யடையும்படி செய்யும் முற்காலத்திலிருந்த ராஜரிஷிகளுடை
செய்கைகளாலே என்னை ஆறுதலடையும்படி செய்யவேண்டு
மஹாத்மாக்களும் புண்ணியத்தைச் செய்தவர்களுமான ராஜரி
களாலே எவ்வளவு தக்ஷிணைகள் கொடுக்கப்பட்டன? எவை
கொடுக்கப்பட்டன? அவற்றைத் தேவரீர் எனக்குச்சொல்லவே
டும்' என்று வினவ, வியாஸர் சொல்லலானார்

'பாரதனே! யாகஞ் செய்தவர்களுக்கும் தவஞ் செய்த
களுக்கும் பொறுமையுடையவர்களுக்கும் வெவ்வேறான உ
களுண்டு, மூன்று உலகங்களைச் சூரர்களடைகிறார்கள் தாமச
திரத்தை அறிந்த மனிதர்கள் யுத்தத்தில் சத்துருக்களைக்கொ
அல்லது (அவர்களால்) கொல்லப்பட்ட க்ஷத்ரியனுக்கு அழிவ
பலனுண்டென்று சொல்லுகிறார்கள் வேதங்களையும் வித
களையும் அத்தியயனம் செய்து விரதத்தையும் அனுஷ்டி
ஸ்நாதகர்களாயிருக்கிறவர்களும் யாகம்செய்கிறவர்களும் புத்
னுள்ளவர்களுமான இவர்களுள் யாகஞ்செய்கிறவர்கள் சிறந்த
கள் யாகஞ்செய்கிறவர்களைக்காட்டிலும் யுத்தத்தில் சரீரத்
விடுபவர்களே மேலானவர்கள் அரசனே! அந்த வீரனான
ஜுனகுமாரன் எப்பொழுதும் யாகஞ்செய்தவர்களான க்ஷ
யாகளை அனுஸரித்து இஷ்டமானவையும் மிக்க புண்ணியமு
வையுமான உலகங்களை அடைந்தானென்று நீ அறிந்துகொ
ராஜஶ்ரேஷ்டனே! சிறந்த எல்லா அரசர்களுடைய யாகங்கள
கேள் [1] ஸ்வர்க்கத்தில் விருப்பமுள்ளவர்கள் அந்தயாகங்க
கடந்து சரீரத்தைவிட்டு ஸ்வர்க்கத்தை அடைகிறார்கள்' எ
கூறினார் யுதிஷ்டிரர், 'நல்லவிரதமுள்ளவரே! யாகஞ்செ
அனைவர்களுடைய யாகத்தையும் கேட்க விரும்புகிறேன், சி
ராஜரிஷிகளாலே தகுந்த பாத்திரர்களிடத்தில் கொடுக்கப்ப
தக்ஷிணைகளையும் நான் கேட்கவிரும்புகிறேன்' என்று கே
வியாஸர் சொல்லலானார்

'சைப்யராஜனுக்கு ஸ்ருஞ்சயனென்னும் பெயருள்ள
விதத்தி பெற்ற ஒருகுமாரன் இருந்தான், அவனுக்குப் பா
நாரதர் என்கிற இரண்டுரிஷிகள் ஸ்நேகிதர்களானார்கள்

1 ஸ்வர்க்கத்தை விரும்பி (யுத்தத்தில்) சரீரத்தை விட்டவர்கள்
யாகங்களை அதிக்ரமித்து (நல்லலோகங்களை) அடைகிறார்கள் என்று

ருவரும் ஒருஸமயத்தில் அவனைப்பார்க்கக்கருதி அவனுடைய
ணமனையை அடைந்து, அவனால் முறைப்படி பூஜிக்கப்பெற்று
தனால் மனக்களிப்பையடைந்து அவவிடத்திலேயே ஸுகமாக
ஸஞ்செய்தார்கள் ஒருஸமயத்தில் அவவிருவர்களுடனும்
ுகமாக வீற்றிருக்கும் ஸருஞ்சயனருகில், திவ்ய ஸௌந்தர்ய
ாளவளும் கன்னிகைப்பருவத்திலிருப்பவளுமான அவனுடைய
ாரியானவள் புன்னகையோடு வந்தாள் அந்தப்பெண்ணினால்
ஸ்கரிக்கப்பட்ட ஸருஞ்சயன், சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி,
டமானவைகளும் அவளுக்குத் தக்கவைகளுமான ஆசீர்வாதங்களி
ல் தன்பக்கத்தில் நிற்கின்ற குமாரியை ஆசீர்வதித்தான் அந்
பெண்ணைப்பார்த்துப் பர்வதர், புன்னகையுடன், 'ஸர்வலக்ஷ
ங்களும் பொருந்தியவளும் சஞ்சலமான கடைக்கண் பார்வை
டயவளுமான இந்தக் கன்னிகை யாருடையபெண்? உஷா
வியோ? அல்லது ஸூர்யனுடைய ஒளியோ? அக்நிஜ்வாலை
ா? ஸ்ரீதேவியோ? ஹ்ரீதேவியோ? கீர்த்தியோ? த்ரு
யா? புஷ்டியோ? ஸித்தியோ? சந்திரனுடைய ஒளியோ?'
ற வாக்யத்தைச்சொன்னார் இவ்வாறு சொல்லுகின்ற தேவ
யான பர்வதரைப்பார்த்து, ஸருஞ்சயராஜன், 'பகவானே!
ள் என்னுடைய குமாரி, வரனால்வரிக்கத்தக்கவள், வரனை
ரும்புகிறாள்' என்று தெரிவித்தான் அரசனே! நாரதர் அவ
ப்பார்த்து, 'வேந்தனே! நீ அதிகமான ச்ரேயஸ்ஸையடைய
ரும்பினால் இந்தப்பெண்ணை எனக்குக் கொடுத்துவிடு' என்று
ால், ஸருஞ்சயன் ஸந்தோஷமடைந்து அவரைப்பார்த்து,
வசியமாக நான் கொடுக்கிறேன்' என்றே சொன்னான் அர
இவ்வாறு சொல்லலும், க்ரோதத்தால் கலக்கமுற்ற கண்களை
டய பர்வதர், அதிககோபங்கொண்டு நாரதரைப்பார்த்து,
ுநியே! முதலில் என்னுடைய மனத்தினாலேயே இவள் மனைவி
 வரிக்கப்பட்டாளென்றறியும், (அப்படியிருக்க) நீர் நியாய
ாதமான காரியத்தைச் செய்தமையால் ஸ்வர்க்கமார்க்கத்தை
டயமாட்டீர்' என்று சபித்தார் இவ்வாறு சொல்லியதைக்
ட நாரதர், அந்தப் பர்வதரைக்குறித்து, '[1] மனம், வாக்கு,
தி, ஸம்பாஷணம், ஸத்தியம், ஜலம், அக்னிகள், பாணிக்ரஹ
ம், மந்திரங்கள் இவைகளல்லவோ பிரஸித்தமான தாரத்தின
க்ஷணம், இந்தத்தாரலக்ஷணங்களினுடைய பூர்த்தி ஏற்படவில்லை,
த்தினாலே மாத்திரம் உன்னால் அவள் பார்யையாக எண்ணப்
டாள் நீ அறிந்திருந்தும் என்னை இவ்வாறு சபித்ததனால்
ம் என்னைவிட்டு ஸ்வர்க்கம் போகக்கூடாது' என்று பிரதி

[1] இங்கு, நீலகண்ட வியாக்யானபாடம் சிறிது வேறுபடுகிறது

சாபததைககூறினா இவவாறு அவவிருவரும ஒருவரை மறெ
ருவா சபிததது அவவிடததிலேயே அபபொழுது வாஸஞசெயத
கள பிறகு, அநத அரசனும புததிரனை விருமபிப பரிசுதத
யிருநதுகொணடு தன சததிமீறிய முயறசியோடு, அனனபான
களாலும வஸதிரஙகளாலும பிராமமணாகளை உபசரிததா
ஒரு ஸமயததில, தவததிலும வேதாதயயனததிலும பறறுள்
ளாகளும வேதவேதாஙகஙகளின கரைகணடவாகளுமான பிரா
ஞோததமாகள ஒனறுசோநது பரீதியடைநது அவனுககுப பு
னுணடாகவேணடுமெனறு கருதி நாரதரைநோககி, 'இநத ஸரு
சயனுககு விருமபபபடட ஒருபுததிரனைககொடும' என்று செ
னாகள நாரதா, பிராமமணாகளால இவவாறு சொலலபபட
வுடனே, 'அவவாறே ஆகுக' எனறு சொலலி, ஸருஞசயனை
பாாதது, 'ராஜரிஷியே! உனவிஷயததில பிராமமணாகள பி
யுளளவாகளாகி உனககுப புதரனுணடாக வேணடுமெனறு வி
புகிறாகள, உனககு மஙகளமுணடாகடடும, எபபடிபபடட
திரனை நீ விருமபுகிறாயோ அபபடிபபடட புததிரவரனை
பெறறுககொள' எனறு சொனனா அவவாறு சொல
படட அநத ஸருஞசயராஜன, கைகளைக குவிததுககொண
'நறகுணஙகளுளளவனும புகழுடையவனும கீாததியுடையவ
தேஜஸுளளவனும பகைவாகளைக கொலபவனும ஜலம ம
சனி வோவை இவைகளெலலாம, தேவரீருடைய அ
ரஹததினாலே, தஙகமாகககூடியவனுமான புததிரனை ய
விருமபுகிறேன' எனறு வேணடினன 'அவவாறே ஆகு
எனறு அவா சொனனவுடனே, அவனுககுத தஙகததி
இருபபிடமானவனும பேரொளியுளளவனும விருமபபபட
வனுமான புததிரன அனுகரஹததினால பிறநதான அ
கினற அககுழநதையினுடைய இரணடுகணகளிலிருநதும கீ
விழுநத கணணீா ஜலம மலம வோவை ஆகிய எலலாம த
மாயின அநதககுழநதைககு ஸவாணஷடீவி எனறே பெய
இடபபடடது அநதககுழநதை வரபபிரதானததினாலே
வறற தனதநதை விருததிபணணுகையில, ஸருஞசயராஜன இச
கபபடட எலலா வஸதுவையும தஙகமயமாகச செயவிததா
வீடுகள, மதிளகள, கோடடைகள, பிராமமணாகளுடைய வ
ஸதானஙகள, படுககைகள, ஆஸனஙகள, வாகனஙகள, ஸத
கள, பானைகள, பாததிரஙகள, அநத அரசனுடைய அரணம
அரணமனைககு வெளியிலுளள உபகரணஙகள ஆகிய இ
யெலலாம நாளடைவில ஸவாணமயமாக விருததிசெய
படடன பிறகு, திருடாகளுடைய கூடடஙகள, இநத இ

மாரன அவவாறிருபபதைக கேடடும பாாததும, ஒனறு
டி, அவவாசனவிஷயததில செயயவிருமபிய காரியததைசசெயவ
றகுத தொடஙகினு அககூடடததிலுள சிலா, ‘அரசனுடைய
ததிரனை நாமே அபகரிபபோம அநதக குமாரன ஸவாணத
சகு உதபததிஸதானம அதறகாக முயறசியைச செயவோம’
னறு சொனனாகளு பிறகு, பேராசையுளள அநததிருடாகள
ரசனுடைய அரணமனையில நுழைநது ராஜகுமாரனுன ஸவா
ஷடீவியைப பலாதகாரமாக அவவாறே கவாநதாாகள உபா
தைதை அறியாதவாகளும பேராசையுளளவாகளும புததியிலலாத
களுமான அநததிருடாகள அநதஸவாணஷடீவியைப பிடித
க கானகததில கொணடுபோய அவனைககொனறு அறுததும
ிதும பொருளைககாணவிலலை உயிரையிழநதிருககினற அநத
ஜபுததிரனிடததில அநத உததமமான ஸுவாணம நஷடமாகி
டடது அபபொழுது, மூாககாகளும அறிவீனாகளுமான அந
த திருடாகளும ஒருவரையொருவா அடிததுககொணடாாகள,
யில அறபுதமாயிருநத அநதககுமாரனைககொனறு, தாஙகளும
நவரையொருவா கொனறுகொணடு நாசமடைநதாாகள
ஷடகாாயததைசசெயயுந தனமையுளள அநதத திருடாகள
ாததினுலநினைககககூடாத கோரமான நரகததை அடைநதாா
மிககதவததையுடைய ஸருஞசயராஜன வாததினுல கொடுக
படட அநதபபுததிரன கொலலபபடடதைககணடு மிகுநத
கததினுல பீடிககபபடடுத தீனமாகப பலவாறு புலமபி
ன பிறகு, அவவரசன புததிரசோகததால துனபமுறறுப
மபுவதைககேடடுத தேவரிஷியான நாரதா அவனஸமீபததில
ானறினா யுதிஷடிர! நாரதா, துககததினுல பீடிககபபடட
ுமபுலமபுகினறவனும மனநிலைதவறினவனுமான ஸருஞ
னைபபாாததுச சொனனதையெலலாம நீ அறிநதுகொள
நாரதா, ‘மஹாராஜனே! சோகததை விடடுவிடு புததி
னே! மனவருதததததை விடடுவிடு நராதிப! துககபபடடாலும
சசையடைநதாலும மரிததவன பிழையான ராஜஶரேஷடனே!
கததைவிடு உனனைபபோனறவாகள் சோகமடையமாடடாா
மகாராஜனே! நீ சூரன ஞானததினுல முதிாநதவனென
நான நினைககிறேன ஸருஞசய! நீ இவவுலகததில விஷய
கஙகளில திருபதியடையாமலே உயிரை இழககபபோகிறாய
ஞசய! பிரமமவாதிகளானநாஙகள எவனுடைய அரணமனை
வாசமசெயதுகொணடிருநதோமோ அவிக்ஷிததினபுததிர
ா அநதமருததனும மாணடானெனறு நாம கேடடிருககிறோம
வாததா பிருஹஸபதிககு விரோதமாக அவனுாககு யாகஞசெய

விததா ஷாட்குணயபரிபூரணரான ஜகநநாதா பறபலயாக
களால பூஜிககபபோகிறவனுன அநதராஜரிஷிககு ஸவாணம
மான ஹிமயமலையைச சோநத ஒருகுனறை யாகதனமாக
கொடுததா அவனுடைய யாகமுடிவில பிருஹஸபதியை முத
மையாககொணடவைகளும இநதிரனுடன கூடியவைகளுமா
தேவகணஙகளும உலகததைபபடைககிறவாகளான எலலா
தேவாகளும ஸூகமாகவீறறிருநதாாகள அவனுடைய யா
சாலையிலுள்ள எலலாஉபகரணஙகளும பொனமயமாயிருநத
அநத அரசனுடைய மனேபிபபிராயததை அனுஸரிததும ப
சுததமாயுளளதுமான எலலா அனனததையும பால நெய தே
பகஷயம மஙகளகரமானபோஜயம இவைகளையும வேதமவல
பிராமமனேததமாகளும அனனாதிகளான மறறஎலலாதவி
களும திருபதியாகுமவரையில அபபொழுது போஜனஞசெயத
கள அநத அரசனுடைய எலலாயாகஙகளிலும, விருமபபபட
வஸதிரஙகளும ஆபரணஙகளும ஸநதுஷடாகளான வேதததி
களைகணடவாகளை வநதடைநதன அநத மருததனுடைய வீ
டில தேவதைகளே அனனஙகளைப பரிமாறினாகள ராஜரிஷிய
அவிகஷிததினகுமாரனுமான மருததனுககு விஸவேதேவாகளே
ஸபையோாகளாகவிருநதாாகள வீரியவானுன அநத அ
னுககு நலலமழையினலே ஸஸயஸமபததுககள உணடாயி
அநத அரசன நனறுகஹோமமசெயயபபடுகினற ஹவிஸூகள
தேவலோக வாஸிகளைத திருபதியடைவிததான அநதஅரச
ரிஷிகளுககும பிதிாககளுககும ஸூகஜீவிகளான தேவாகளுக
பிரமமசாயம வேதாதயயனமுதலியவைகளாலும எலலாததா
களாலும எபபொழுதும திருபதியைசசெயதான படுககைக
பீடஙகள, பானகமானவஸதுககள, கொடுககமுடியாத ஸ
ணககுவியலகள, அளவறறபொருளகள இவைகளையெலல
பிராமமணாகளுககு இஷடபபடி கொடுததான அநதமருதத
இநதிரனல நினைககபபடடவுடன பிரஜைகளைத துனபமறற
களாககசசெயதுவிடடு மிககசிரததையோடு ஜயிககபபட்ட
களும புணணியததின பயனைத தருகினறவைகளும அழிவ
வைகளுமான உலகஙகளை அடைநதான மருததன பிர
களோடும மறறசசிறறரசாகளோடும மநதிரிகளோடும மனை
மககள பநதுககள இவாகளோடும ஆயிரமவருஷகாலம யு
வாகவிருநது ராஜயததை ஆணடுவநதான ஸருஞசய! [1] தா
ஞானம வைராககயம ஐசுவாயம இநநானகினும உனனை

1 'சதுாபபதராதர,' எனபதுமூலம 'தாமம ஞானம வைராக
ஐஸவரியம' எனபதும, 'தாமம ஆததம காமம பலம' எனப

ட்டிலும மிகமேறபட்டவனுன அபபடிப்பட்ட மருததனே
ிததான உனபுததிரனைககாட்டிலும அவன அதிகபுணணிய
ஸி 1 ஸருஞசய! யாகமசெயயாதவனும தக்ஷிணைகொடாதவனு
ன உனபுததிரனைப்பறறி நீ துககிககவேணடாம

ஐமபததாருவது அதயாயம்

அபிமன்யுவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் ஸருஞ்சயனுக்குச் சொல்லிய ஸுஹோத்ரன் கதை.)

ஸருஞசய! உலகததில ஒபபறறசூரனும தேவாகளாலும
ாபபதறகுமுடியாதவனுமான ஸுஹோதரனெனகிற அரசன
லஞசெனறதாக நாம கேட்டிருககிறோம அநத அரசன தாமத
ுல ராஜயத்தைப் பெறறு ரிதவிககுககளையும மநதிரிகளையும
ோகிதாகளையும ஸமமானிததுத தனககு நனமையைககேட்டு
வாகள ஸமமதபபடி இருநதான அவன பிரஜைகளைபபரிபால
மசெயதல தாமம தானம யாகம சதருஜயம ஆகிய இவறறை
ாருக அறிநதுகொணடு தாமததைவிட்டு விலகாததானபொருள
ரவை விருமபினுன தாமததினுலே தேவாகளை ஆராதனஞ
யதுகொணடும, அவவாறே பாணஙகளினுலே சததுருககளை
ிததுககொணடும, தனகுணஙகளாலே எலலாப பிராணிகளையும
னநதிககச செயதான எநத அரசன இநதப பூமியை மிலேச
களாலும 2 ஆடவிகாகளாலும விடுபட்டதாகச செயது அனு
ிததானே, எநத அரசனபொருட்டு மேகமானது அநேகவருஷ
லம பொனமாரி பொழிநததோ அநத ஸுஹோதர
டைய ராஜயததில, முறகாலததில, நதிகள பொனமயமாகவும
லாஜனஙகளாலும உபயோகிககததககவைகளாகவும தஙகமய
ன முதலைகளையும நணடுகளையும பறபலவிதமான அநேகமீன
ளயுமகொணடு பெருகின மேகமானது விருமபபபட்டவை
ளயும பலவிதமான வெளளிகளையும எணணமுடியாததஙகஙகளை
் வாஷிததது வாவிகள ஒருகுரோச நீளமுளளவைகளா
நதன அவைகளில பொனமயமாகப படைககபபட்டவை
ம 3 லக்ஷ்ம குட்டிகளுடனகூடியவையுமான முதலைகள சுறுமீன
் ஆமைகள இவைகளை அவவரசனகணடு அபபொழுது வியப

காடையுளளசெலவம், காவயிலலாதஞானம, பொறுமையுடனகூடின
ளரியம, பறறுதலிலலாதபோகம' எனபதும பழையஉரை

1 இவன, 'ஶவைதய' என றுமஅழைககபபடுகிறுன 2 வனததில
ிககிற திருடாகள 3 வேறுபாடம

படைந்தான ராஜரிஷியான அவன குருக்ஷேத்திரததில யாக
செயதுகொணடு விஸதாரமான அநத யாகததில அளவறறஅநத
பொனனைப பிராமமணாகளுககுக கொடுகக எணணினன அவ
ஆயிரம அஶ்வமேதஙகளாலும நூறு ராஜஸூயஙகளாலும ப
சுததமானவையும மிகுதியானவையும சிறநதவையும தக்ஷிணை
ளுளளவையும க்ஷதரியாகள செயயககூடியவையுமான யாகஙகள
லும காமயகாமாககளாலும நிதயநைமிததிக காமாககளாலு
தேவாகளைத திருபதியடைவிதது இஷடமானகதியை அடை
தான ஸருஞசய! தாமம ஞானம வைராகயம ஐஶ்வாயம எ
லும இநநானகிலும உனனைககாட்டிலும மிகக மேனமைபெ
றவனும உனபிளளையைக காட்டிலும மஹாபரிசுததாதமாவு
யிருநத அநத ஸஹோதரனே மாணடான ஆதலால, ஸ்ரு
சய! யாகஞசெயயாதவனும தக்ஷிணைகொடாதவனுமான புத
ரனைபபறறி நீ அனுதாபபபடவேணடாம.

ஐம்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

அபிமன்யுவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் ஸ்ருஞ்சயனுக்கு அங்கராஜனுடைய குணத்தைக் கூறியது)

பூருவமசததிலபிறநதவனும சூரனுமாயிருநத[1] அஙகராஜ
காலஞசெனறதாக நாம கேட்டிருககிறேம எவன பததுலக்ஷ
வெளளை கருதிரைகளை யாகததிறகாக வெளியிலவிட்டானே அ
ராஜரிஷியினுடைய அஶ்வமேதததில பறபலதேசஙகளிலிரு
வநதவாகளும சிக்ஷையையும அக்ஷரஙகளுடைய விதிகளை
அறிநதவாகளுமான விதவானகளுககு எணணிககைஇலலை அ
யாகததில வேதஙகளையும விதைதகளையும விரதஙகளையும க
அனுஷ்டிதது முடிததவாகளும அபரிமிதமாககொடுபபவாக
பாாகக இனபமான தோறறமுளளவாகளுமான விதவான
சிறநத வஸதிரஙகளாலும கிருஹஙகளாலும உததமமான சய
ஆஸனம போஜனம இவைகளாலும உபசரிககபபட்டாாக
எபபொழுதும ஊககமுளளவாகளும விளையாடுகினறவாக
ஸவாணமயமான அலஙகாரததை முடியில அணிநதவாக
[2] ஆராதரிகததைக கையில கொணடவாகளுமான [3] நடாக

---

[1] பருஹதரதனெனறும பௌரவனெனறும இவனுககுப பெயா
உணடு [2] தருஷ்டிதோஷததைபபோககும மஞசணீா முதலியன.
[3] நாட்டியம ஆடுகிறவாகள ரஸததைபபிரதானமாககொணட
ஸாதவிகாபிநயப பிரதானமானதுமான வாககியாாததாபிநயம நாட்

ம [1] நாததகாகளாலும பாடகாகளாலும ஸநதோஷபபடுததப
ட்டாாகள அநத அஙகராஜன ஒவவொரு யாகததிலும காலந
வருமல தக்ஷிணைகளைககொடுததான, ஸ்வாணஙகளினுல மூடப
ட்ட பதினுயிரககணககான யானைகளையும, அவவாறே, தஙகமய
னவைகளும கொடிமரஙகளையுடையவைகளும கொடிததுணிக
ளளவைகளுமான தோகளையும கொடுததான அநத அரசன
பானுல அலஙகரிககபபடடவாகளும தோ, குதிரை, யானை
வைகளினமீது ஏறினவாகளும வாஸஸதானஙகள, க்ஷேததிரங
ா,அநேகமபசுககள இவைகளையுடையவாகளுமான பததுலக்ஷம
ாணிகைகளையும, பொனமாலைகளை அணிநதவைகளும ஆயிரம
ுககளைப பினதொடாநதவைகளுமான நூறுலக்ஷம காளைமாடு
ாயும, ஸவாணமயமானகொமபுகளையும வெளளிமயமான குளம
ளையும இளஙகனறுகளையுமுடைய பசுககளையும கறபபதறகு
ண்கலப பாததிரஙகளோடு தக்ஷிணையாககொடுததான மிக
ிவாக அனுஷடிககபபடட அநத யாகததில அவன வேலைககாரி
ாயும வேலைககாராகளையும கோவேறுகழுதைகளையும ஒடடகங
ாயும அளவுககடஙகாத கமபளஙகளையும பலவிதமான ரததி
ஙகளையும பறபலவிதமான மலைபோனற அனனஙகளையும
க்ஷிணையாகத தானமசெயதான அவனுடைய அநத யாகததில
ாாகள புராணமறிநதவாகளோ அவாகள காதைகளைக கானம
ணினாகள அநத அஙகராஜன யாகமசெயயும ஸமயததில
ாயததில ஸஞசரிககினற நாஙகளும திருபதியடைநதோம,
ோமரஸபானததினுல இநதிரன ஸநதோஷமடைநதான, பிராம
ணாகள தக்ஷிணைகளால திருபதியை அடைநதாாகள அவனுல
ாடுககபபடட தக்ஷிணைகள தேவாகளுககும மனிதாகளுககும
தாவாகளுககும அதிகபபிரியமாயிருநதன ஸவதாமததினுல
டையபபடடவைகளும மஙகளகரமானவைகளும குணஙகளால
ககவைகளுமான யாகஙகள யாகசீலனுன அநத அஙகனுககு
வாபீஷடஙகளையும விளைவிததன ஸருஞசய! தாமம, ஞானம,
வராககியம, ஐசுவாயமாகிய நானகினுலும உனனைககாடடிலும
னமையுடையவனும உனனுடைய புததிரனைககாடடிலும மிகக
ாணியசாலியுமாயிருநத அநத அஙகராஜனே மாணடான ஆத
ல, ஸருஞசய! விதிபபடி யாகஞசெயயாதவனும தக்ஷிணைகளைக
ாடாதவனுமான உனபுததிரனைககுறிதது நீ பரிதாபபபட
ணடாம

1 நாததனஞசெயகிறவாகள, கருததைப பிரதானமாககொண
டும ஆஙகிகாபிநயபரதானமுமான பதாாததாபிநயம நாததனம

ஐமபததேட்டாவது அதயாயம்

அபிமன்யுவதபாவம (தொடர்ச்சி.)

(நாரதர் ஸ்ருஞ்சயனுக்குக்கூறிய சிபியின்கதை)

ஸருஞசய! எவன இநதபபூமிமுழுமையையும ஒரு தே
போலச சுருட்டி ஸவாதீனபபடுததினனே அநத உசீநரராஜகும
ஞன சிபியும இறநதுபோனதாக நாம கேட்டிருககிறோம அந
சிபி, தனதேரினுடைய ஒலியினலே, மலைகள தீவுகள கடலக
காடுகள இவைகளோடுகூடிய பூமணடலததை எதிரொலியிட
செயதுகொணடு, எலலாபபகைவாகளையுமவெனறு தலைமைபெற
யாகஞசெயயவிருமபினன அவவரசனல நிறைநத தக்ஷிணையுள
பலவித யாகஙகளாலே தேவாகள பூஜிககபபட்டாாகள அனன
ஜனஙகளைத துனபமசெயயாமல அவன ஸமபூாணமான தன
ததைபபெறறுன அவன முடிசூடின மனனாகளனைவராலும ய
ததில ஒபபததககவனுகவிருநதான ஆயிரஙகோடி 1 ஸவா
நாணயஙகளைககொடுககினற எநதசசிபியானவன இநதபபூமி
ஜயிததுத தடையறறவையும பயனமிககவையுமான அஸவமே
களால தேவாகளைப பூஜைசெயதானே, எவன கொடுதத தக்ஷி
யானது போஷிககிறதோ, கஙகாபபிரவாஹததை மூடியதே
அநதசசிபி பலவிதமான யானைகள, குதிரைகள, மறறமிருகஙக
தானயஙகள, மானகள, பசுககள, வெளளாடுகள, செமமறிய
கள இவைகளோடுகூட்டப பரிசுததமான பூமியைப பிராமமண
களுககு அதீனமாகச செயதான உசீநரராஜகுமாரனுன அந
சிபி, வாஷிககினற மேகததினிடததில எவவளவு நீரததாரைகளோ
ஆகாயததில எவவளவு நக்ஷததிரஙகளோ, கஙகையில எவவள
மணலகளோ, மஹாமேருவில எவவளவு பெருஙகறகளோ, ஸமு
திரததில எவவளவு ரதநஙகளோ, எவவளவு ஜலஜநதுககளோ
அவவளவு பசுககளை யாகததில தானஞ்செயதான பிரமமதே
அநதசசிபிசகரவாததியினுடைய காயபாரததை வஹிககசச
யுளள வேறொரு புருஷஸரேஷ்டனை இருநதவனுகவாவது இருக
வனுகவாவது இனி உணடாகபபோகிறவனுகவாவது அறியவில
அநதசசிபியினுடைய பலவிதமான யாகஙகள ஸாவாபீஷ்ட
ளோடுங்கூடியவைகளும, ஸவாணமயமான யூபஸதமபஙகளை
ஆஸனஙகளையும கிருஹஙகளையுமுடையவைகளும, ஸவாண
மான மதிலகளும கோட்டைவாயிலகளுமுளளவைகளுமாக இ

1 சாநதிபாவம 132-ம பககம குறிபபிறகாணக

ர் பலவிதமான பக்ஷ்யங்களோடுகூடின சுசிருசியான அன்ன
ங்களை லக்ஷக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்கணக்காகவும் பிராம
ணர்கள் பிரியமான ஸல்லாபங்களைச்செய்துகொண்டே புஜித்த
ர்கள். அந்த அரசனுடைய யஜ்ஞசாலைகளில் பால் தயிர்
மான பெரியமடுக்களோடுகூடின நதிகளிருந்தன, வெண்மை
ன அன்னபர்வதங்களுமிருந்தன. எந்த யாகத்தில், 'குடியுங்
', ஸ்நானம் செய்யுங்கள், உண்ணுங்கள்' என்று ஜனங்களாலே
சொல்லப்பட்டதோ, எந்தச்சிபியின்பொருட்டு அவன் செய்த
புண்ணிய காமாவினாலே ஸந்தோஷமடைந்த ருத்ரர் 'கொடுக்கக்
கொடுக்கக் குறைவுபடாதபொருள், சிரத்தை, கீர்த்தி, அவ்வாறே
தாகதமான காமானுஷ்டானங்கள், பிராணிகளுக்குப் பிரியனா
ந்ததல், உத்தமமான ஸ்வர்க்கம் இப்படிப்பட்ட வரன்களைக்
கொடுத்தாரோ அந்தச்சிபிசக்ரவர்த்தி இவ்விதமான இஷ்டமுள்ள
ன்களையடைந்து காலத்தில் ஸ்வர்க்கத்தையடைந்தான். ஸ்ருஞ்
! உன்னைக்காட்டிலும் தர்மம், ஞானம், வைராக்யம், ஐச்வர்
இவை நான்கினாலும் மேன்மைபெற்றவனும் உன்குமாரனைக்
காட்டிலும் மிக்க புண்ணியசாலியுமான அந்த சிபிசக்ரவர்த்தியே
ண்டான். ஸ்ருஞ்சய! ஆதலால், விதிப்படி யாகஞ்செய்யாத
னும் தக்ஷிணைகொடாதவனுமான உன்புத்திரனைப்பற்றி நீ பரி
பப்படவேண்டாம்.

ஐம்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

அபிமன்யுவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(நாரதர் ஸ்ரீராமருடைய மகிமையை ஸ்ருஞ்சயனுக்குக் கூறியது.)

ஓ! ஸ்ருஞ்சய! பிதா ஔரஸபுத்திரனைப்பார்த்து ஆனந்தப
வதுபோலப் பிரஜைகள் எவரை அடுத்து மகிழ்ந்தனவோ
த்த தசரதபுத்திரரான ஸ்ரீராமரும் மாண்டார் என்று நாம்
கேட்கிறோம். அளவற்ற தேஜஸ்ஸுள்ள ராமரிடத்தில் கணக்கிட
யாத குணங்களிருந்தன. லக்ஷ்மணருக்கு ஜ்யேஷ்டப்ராதா
ன அந்தஸ்ரீராமர் பிதாவினுடைய ஆஜ்ஞையினால் பதினான்கு
ருஷகாலம் தவறாத விரதமுள்ளவராகி ஸீதையுடன் கானகத்
வாஸம்செய்தார். புருஷச்ரேஷ்டரான அந்தராமர் ரிஷிகளை
க்ஷிப்பதற்காக ஜனஸ்தானத்தில் பதினாலாயிரம் அரக்கர்களை
மசெய்தார். அந்த ஜனஸ்தானத்திலேயே வஸித்த அந்த
ராமருடைய பார்யையான வைதேஹியை ராவணனென்கிற
[illegible]

அபகரித்தான ஸ்ரீராமபிரான் தமமனைவி ராக்ஷஸனால் கவ
பட்டாளெனபதை ஜடாயுவினிடமிருநது கேட்டு 1 மனவரு
முறறுச சோகததால மிகததபிதது வானராகளுககெல்லாம அ
னன ஸுகரீவனையடைநதாா அவா அநத ஸுகரீவனே
சோநது மிககவலிமையுள்ள வானராகளோடு கடறகரையை வ
டைநதாா மஹாபாகுபலமுள்ள அநதராமா, மஹாஸமுதத
தில அணையைககட்டி அநதலஙகையில ஸுஹருததுககளுடை
கூட்டஙகளோடும பநதுககளோடுமகூடிய பௌலஸதியாகளை
மாயாவியும மஹாகோரரூபியும லோககணடகனும தேவாஸு
களாலும கொலலததகாதவனும தேவாகளுககும பிராமம
களுககும கணடகனும புலஸதிய குலததில உதிததவனுமா
அநதராவணனையும யுததததில பரிவாரஙகளோடு வதஞசெயத
அநதராகவா அநதயுததததில சததுருவைககொனறு பாா
யுடன சோநது தாமாதமரவான விபீஷணனை லஙகேசுவர
செயதாா பிறகு, சூரரான ஸ்ரீராமா, பாாயையோடும வா
சேனையோடுஙகூடி, விளஙகுகினற புஷபகவிமானததினால அயோ
தியை வநதடைநதாா அரசனே! மிகுநத கீாததியையுடை
ஸ்ரீராகவா அநத அயோததியில பிரவேசிததத தாயமாாக
கும சினேகிதாகளுககும மநதிரிகளுககும புரோஹிதாகளுக
ரிதவிககுககளுககும எபபொழுதும பணிவிடைசெயதுகொ
மநதிரிகளால அபிஷேகஞசெயயபபெறறு வானரராஜனான ஸு
ரீவனையும அஙகதனையும ஹனுமானையும அனுபபிவிட்டு, ஸஹோ
தராகளும வீராகளுமான பரதன, சததுருகனன, லக்ஷமணன இ
களை அதிபரீதியோடு மகிழவிபபவராகவும வைதேஹியினால பூ
கபபட்டவராகவும நானகுஸமுததிரஙகளாலும சூழபபட்ட பூ
டலததைப பதினோராயிரமவருஷம ஆணடனா மிகுதியான த
ணைகளுள்ள அநேக அசுவமேதயாகஙகளாலே தேவாகளைப பூ
தாா ஸாவபராணிகளிடததிலும தயைபொருநதினவரான எ
ராகவா பிராமமணாகளுடைய அனுகரஹததினாலே ஸாவாபீஷ
களையுமடைநது, சாஸதிரபபடி ராஜயததையும பெறறு எலலா த
களையும ஆகரமிததுககொணடு பிரஜைகளை நீதிதவறுமல ஆண
ரோ பிரபுவான அநத ராகவா, ஹவிரபபாகததினாலே இநதிரனு
ஸநதோஷததைதயுணடுபணணிககொணடு தடையறறு ஸாவோ
மமான நூறு அசுவமேதஙகளைச செயதாா ராஜாவான அ
ஸ்ரீராகவா அநேகம குணஙகளுள்ள பறபலவிதமான மறறயா
களாலும தேவாகளைப பூஜிததாா அவா பிராணிகளினுடைய
தாகஙகளையும எலலாபபிணிகளையும போககினாா எபபொழு

ற்குணங்களோடுகூடினவரும தமதேஜஸினுல ஜவலிககினறவரும்
சரதகுமாரருமான ஸ்ரீராமா எலலாபராணிகளையுஙகாட்டிலும
மனமையுடன் விளஙகினா ராமா ராஜயததை ஆணடுவருஙகா
ததில, ரிஷிகளுக்கும தேவதைகளுககும மனுஷயாகளுககும
ாவசிததிலும பூமியில ஸஹவாஸம ஏறபட்டது அபபொழுது
ராணிகளுககுப பலம குனறவிலலை, துனபமுமநேரவிலலை அவா
ஜயததை ஆணடுவருஙகாலததில பிராணுபானவாயுககள ஸமமா
ருநதன தேஜஸுகள நரனகுபககஙகளிலும பிரகாசிததன
பபொழுது அனாததஙகள உணடாகவேயிலலை எலலாபரஜை
ளும நீணட ஆயுளுளளவையாயின அககாலததில யௌவனமுள
வன இறபபதிலலை நானகுவேதஙகளாலும மிகுநத பரீதியடைந
வாகளான தேவாகள பலவிதமான ஹவயகவயஙகளையும தடா
ம் பூநதோட்டமுதலானவைகளையும யாகததையும அடைநதாா
ா தேசஙகள ஈககளும மசகஙகளுமிலலாதவைகளாகவும துஷட
நகஙகளும ஸாபபஙகளும அறறவைகளாகவும இருநதன பிரா
ிகளுககு ஜலததில மரணம ஸமபவிககவிலலை அகாலததில
ருபபு எரிககவிலலை அககாலததில அதாமததில ருசியுளளவா
ாவது லுபதாகளாவது மூாககாகளாவது இருநததிலலை அத
நணததில எலலாவாணததாாகளும சாஸதிரஙகளில விதிககப
ட்டவையும இஷடமானவையும நனகு அறியபபட்டவையுமான
மாககளையுடையவாகளாயிருநதாாகள ஈஸவரரான ராகவா,
ாஸதானததில ராக்ஷஸாகளால நாசமபணணபபட்ட [1] ஸவதை
யும பூஜையையும ராக்ஷஸாகளைககொனறு பிதிககளுககும
வதைகளுககும அளிததாா புருஷாகள ஆயிரம புததிராக
ளளவாகளாகவும ஆயிரம வருஷம ஜீவிககினறவாகளாகவுமிருந
ாகள அககாலததில வயதினுலமுதிாநதவாகள சிறுவாகளுககு
ாததஙகளைசசெய்யவிலலை கறுததவரும யௌவனமுடை
ரும சிவநதகணகளையுடையவரும மதஙகொணட யானையினு
ய விகரமமபோனற விகரமததையுடையவரும முழஙகால
ரயில நீணடகைகளையுடையவரும அழகிய புஜஙகளையுடைய
நம விமமததினுடைய தோளபோனற தோளையுடையவ
மஹாபலமுடையவருமான ஸ்ரீராமா எலலாபராணிகளினு
ய மனததிறகும இனியவராயிருநதுகொணடு பதினோாயிரம
ஷம ராஜயபரிபாலனஞ் செயதாா பிரஜைகளுககு, 'ராமா,
மா, ராமா' எனறே கதை ஏறபட்டது ராமா ராஜயபரிபால
ஞ் செயயுஙகாலததில உலகமே ராமமயமாயிறறு ஸ்ரீராமா தம
நபபபடி எட்டுவிதமாக ராஜவமசததைப பூமியில பிரதிஷடை

1 பிதருதேவதைகளை உததேசிததுக கொடுககபபடும ஹவிஸ.

செய்து நானகுவிதமான ப்ரஜைகளையும் ஸ்வர்க்கலோகத்தைய்டை யும்படிசெய்துவிட்டு வைகுண்டம் சென்றார் தாமம், ஞான வைராக்யம், ஐஸ்வர்யம் இந்நான்கினாலும் உன்னைக்காட்டிலு மிக்கச்சிறந்தவரும் உன்னுடைய புத்திரனைக்காட்டிலும் மிகவும் பு ணியசாலியுமான அந்த ராகவரே மாண்டார் ஸ்ருஞ்சய! அப்ப யால், யாகஞ்செய்யாதவனும் தக்ஷிணைகொடாதவனுமான உ னுடைய புத்திரனைக்குறித்து நீ வியஸனப்படவேண்டாம்

அறுபதாவது அத்யாயம்

அபிமன்யுவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர், பகீரதனுடைய சரித்திரத்தை ஸ்ருஞ்சயனுக்குச் சொல்லியது

ஸ்ருஞ்சய! எவனால் முன்னோர்களை ரக்ஷிப்பதின்பொரு டுக் கங்கையானது பூமியில் இறங்கும்படி செய்விக்கப்பட்டதோ அந்தப் பகீரதமஹாராஜனும் மாண்டானென்று நாம் கேள்வி பட்டிருக்கிறோம் மஹாத்மாவான எந்தப்பகீரதராஜனுடைய பா பலத்தினாலே இந்திரன் ப்ரீதியடைந்தானோ அந்தப்பகீரதன் எ பூர்ணமான உத்தமதக்ஷிணைகளுள்ளவைகளும் ஹவிஸ், மந்திர அன்னம் இவைகளோடுகூடினவைகளுமான நூறு அஸ்வமே யாகங்களைச்செய்து தேவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தையுண்டுபண் னன் அவன், பாகீரதி என்று பெயர்பெற்ற கங்கையை ஸ்வர் மயமான [1] சயனங்களால் நிறைத்தான் அவன், அரசர்களை ராஜகுமாரர்களையும் (அதிக்கிரமித்து) ஸ்வர்ணாபரணங்கள அலங்கரிக்கப்பட்ட லக்ஷம் கன்னிகைகளைப் பிராமணர்களுக்கு தானஞ்செய்தான் அந்த எல்லாக்கன்னிகைகளும் ரதத் மீதிருந்தார்கள் எல்லா ரதங்களும் நான்கு குதிரைகள் பூட் பட்டிருந்தன ஒவ்வொரு ரதத்தின்பின்னும் நூறு நூறு யானை இருந்தன எல்லா யானைகளும் ஸ்வர்ணமாலைகளை அணிந்தி தன ஒவ்வொரு யானைக்குப் பின்புறத்திலும் ஆயிரம் ஆயிரம் கு ரைகள் தொடர்ந்துசென்றன ஒவ்வொரு குதிரையையும் நூ நூறு பசுக்கள் பின்தொடர்ந்தன பசுக்களுக்குப் பின்புறத் செம்மறியாடுகள் வெள்ளாடுகள் இவைகளுடைய கூட்டங்கள் பி தொடர்ந்தன பகீரதன் ஸமீபத்திலிருந்து மிகுதியான தக்ஷி களைக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தமையால், ஜனங்களுடைய கூட் தினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்தப் பாகீரதியென் கங்கையானவள் மிகப்பீடிக்கப்பட்டு அந்தப் பகீரதனு

---

[1] யாகமேடைகள், அல்லது செங்கற்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ப கட்டுக்கள்

டியில் வந்து உட்கார்ந்தாள் அவள் முற்சாலத்தில் ஸ்வர்க்க லாகத்தில் பெருகியோடிக்கொண்டிருந்தாள் அப்பொழுது, லவரசனுக்குப் பெண்ணாகவிருக்கும் நிலைமையைப் பெற்ற டன் (முன்னோர்களை நரகதியடையச்செய்தமையால்) புத ரனுயிருக்கும் நிலைமையையும் பெற்றுள் ஸூர்யனுடைய தஜஸ்போன்ற தேஜஸையுடையவர்களான கர்த்தாவர்கள் ஸந் தாஷத்தை அடைந்து, பிதிர்க்களும் தேவதைகளும் மனிதர்களும் டுக்கொண்டிருக்க, மனத்திற்கு இன்பந்தரும் சொற்களினால் பபடிபபட்ட கதையைக் கானஞ்செய்தார்கள் இக்ஷ்வாகு லத்தில் தோன்றினவனும் அதிகமான தக்ஷிணைகளைக்கொடுத்து களுசெய்தவனும் ஈச்வரனுமான பகீரதனை ஸமுத்ரகாமினி ன கங்காதேவியானவள் பிதாவாக வரித்தாள் அவனுடைய கமானது இந்திரனோடுகூடின கணதேவதைகளாலும் தேவர் ராலும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டும் அவர்களால் நன்கு அங்கீ க்கப்பட்டும் இடையூறில்லாமலும் நிர்த்தோஷமாகவும் நிறை றியது எந்தெந்தப் பிராம்மணன் எந்தெந்த இடத்தில் பிரிய ன வஸ்துவைத் தனக்கு விரும்புகிறானோ அவனவனுக்கு அந்த தவிடத்தில் அந்த அந்த வஸ்துவை அவ்வப்பொழுதே யோக பாவமுள்ள பகீரதன் அன்போடு அளித்தான் எந்தப்பிராம்ம னுக்கு எந்தத்தனம் விருப்பமோ அந்தத்தனமானது அந்தப் ராம்மணனுக்குக் கொடுக்கத்தகாததாகவில்லை அந்தப் பகீரத னும் பிராம்மணர்களுடைய அனுக்கிரஹத்தினால் பிரம்மலோக டந்தான் 1 ஸூர்யகிரணங்களால் ஜீவிப்பவர்களான ரிஷி , உதயமானவர்களும் யாகயோகங்களை உபாயமாகக்கொண்ட களுமான ஸூர்யனையும் ஸூர்யாந்தர்யாமியான தேவதையை எதற்காக உபாஸிக்க விரும்புகின்றனரோ அதற்காகவே லகங்களிலும் விளங்குபவனும் தலைவனுமான பகீரதனை உபா க்கவிரும்புகிறார்கள் ஸஞ்சய! தாமம் ஞானம் வைராக்யம் வாயம் இந்த நான்கினுலும் உன்னைக்காட்டிலும் மேன்மை றவனும் உன்னுடைய புத்திரனைக்காட்டிலும் மிகுந்த புண் பசாலியுமான அந்தப் பகீரதமஹாராஜனே மாண்டான் ஞ்சய! ஆதலால்; யாகம் செய்யாதவனும் தக்ஷிணைகொடாத மான உன்புத்திரனைப்பற்றி நீ வ்யஸனமடையாதே

1 'எந்த மரங்கள் ஸ்வர்க்கத்தை நோக்கிப் பகீரதனைத் தொடர்ந்து றனவோ அவைகள் இன்னமும் ஈச்வரனான அவ்வரசனை அனு து வருவதற்கு விருப்பமுள்ளவைகளும் வணங்கினவைகளுமாக ன்றன' என்பது வேறுபாடத்தின் பொருள்.

அறுபததோராவது அத்யாயம்.

அபிமன்யுவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் ஸ்ருஞ்சயனுக்குக் கூறிய திலீபன்கதை)

ஓ! ராஜஶ்ரேஷ்டனான ஸ்ருஞ்சய! திலீபனும் மாண
னென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் அவனுடைய நூற்றுக்க
கான யாகங்களில், கிரியைகளில் ஞானமுடையவர்களும் தனபு
ளவர்களும் விதிப்படி யாகஞ்செய்தவர்களும் புத்ரபௌத்ரர்க
ளவர்களுமான பிராம்மணர்கள் லக்ஷக்கணக்காகவும் பதினாயி
கணக்காகவும் இருந்தார்கள் பண்டிதர்கள் இஷ்டப்படி நடக்கி
வர்களும் பரிசுத்தமான சந்தனங்களையணிந்தவர்களும் நல்ல அ
னங்களைப் புஜிக்கின்றவர்களும் பொன்மாலைகளுள்ளவர்களு
யிருந்துகொண்டு அவனுடைய பலவித ஸத்காரங்களையும் புக
தார்கள் அந்த அரசன் யாகஞ்செய்துகொண்டு ஸவிஸ்தாரம
அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்ற யாகத்தில் தனங்களால் நிறை
இந்தப்பூமியைப் பிராம்மணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தான் ஸவி
தாரமான அந்த யாகத்தில், அரசர்கள் காணிக்கைகளை
கொணர்ந்து கொடுத்தார்கள் திலீபனுடைய யாகங்க
('ஹிரண்மயா:' என்று தொடங்கும் வேதவாக்கியத்தின
யாகபாத்ரங்களெல்லாம் தங்கத்தாலேயே செய்யப்படவே
மென்று சொல்லப்பட்ட விதிமார்க்கமானது (முதன்முத
ஆரம்பிக்கப்பட்டது இந்திராதிதேவர்கள் அவனைத் தாமத
நிலைநாட்டுகின்றவர்கள்போல் அடைந்தார்கள் அவனு
யாகத்தில் மலைகளுக்கொப்பான ஆயிரம் யானைகள் ஸஞ்சரித்
கொண்டிருந்தன ஸதஸ்முழுவதும் ஸ்வர்ணமயமாயும் ப
ஒளிபொருந்தியதாயுமிருந்தது ரஸங்கள் வாய்க்கால்கள்
பெருகின பக்ஷ்யங்கள் மலைகளாகக் குவிந்திருந்தன வேந்
யூபங்கள் ஆயிரம்பாகம் நீட்டளவுள்ளவைகளாகவும் தங்
மாகவுமிருந்தன அவனுடைய யூபத்திலுள்ள [1] சஷாலம் பரச
லம் எனகிற இரண்டு வளையங்களும் தங்கமயமாகவிருந்தன அ
யாகத்தில் பதின்மூவாயிரம் அப்ஸரஸ்திரீகள் நாட்டியஞ்செய
கள் அந்தயாகத்தில் விஶ்வாவஸு—என்கிற கந்தர்வன் பிரீதியி
தானே வீணையை வாசித்தான் எல்லாப் பிராணிகளும், 'அ
என்பொருட்டு வாசிக்கிறான்' என்று எண்ணின சாக்கரைபொ
கலமுதலான உணவுகளால் மதமடைந்தவர்கள் [2] மார்க்கங்க
படுத்திருந்தார்கள் திலீபமஹாராஜன் ஜலத்தில் போபு

1 வனபர்வம் 445-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க 2 வேறுப

லத்தில இரண்டு சகரஙகளும ஜலத்தில முழுகாமலிருந்தன
நு பிறரிடத்தில ரோதது இநத விஷயத்தை ஆச்சரியமெனறே
ன நினைககிறேன் । உறுதியான விலலைக கையிலேநதியவனும
யவாதியும அஸாதயமான தக்ஷிணைகளைக கொடுககினறவனு
ன திலீபமஹாராஜனை எநதமனிதாகள பாாததாாகளோ
பாகளும ஸவாககததை ஜயிததாாகள அவனுடைய அரண
மயில வேதாதயயன கோஷமும, நாணொலியும, 'குடியுஙகள,
ணுஙகள, பக்ஷியுஙகள' எனபவைகளுமான ஐநதுவிதமான
தஙகளும குனறாமலிருநதன ஸருஞசய! தாமம, ஞானம,
ராககியம, ஐஸவாயம இநத நானகிலும உனனைககாட்டி
ம மிகக மேனமைபெறறவனும உனனுடைய புததிரனைககாட்டி
ம மிகுநத புணயசாலியுமான அநததிலீபனே மாணடான
ருஞசய! யாகம்செயயாதவனும தக்ஷிணைகொடாதவனுமான
ன உடைய புததிரனைபபறறி நீ பரிதாபமடையவேணடாம

அறுபததிரணடாவது அதயாயம்

அபிமனயுவதபாவம (தொடர்ச்சி)

நதர் மாந்தாதாவினுடைய சரித்திரத்தை ஸ்ருஞ்சயனுக்குக் கூறியது.)

ஸருஞசய! யுவனாஸவகுமாரனான மாநதாதாவும உயிரி
தானெனறு நாம் கேட்டிருககிறோம அநதமாநதாதாவை
வினிதேவதைகளிருவரும பிதாவினுடையகாபபததினினறு
ாபபுறததைபபிளநது வெளியிலஎடுததாாகள ராஜாவான யுவ
வன வேட்டையாடிக களைபபடைநத குதிரையுளளவனாகவும
கொணடவனாகவும புகையைககணடுசெனறு ஒருயாகசாலை
அடைநது தயிாததுளிகளகலநத நெயயைபபானஞசெயதான
ததபிருஷதாஜயமானது யுவநாஸவனுடையவயிறறில ஸூாி
போனற தேஜஸுடைய புததிரனாகப பரிணமிததததைககணடு,
தககாபபததை, வைததியாகளுளசிறநதவாகளான அஸவினீ
பாகளிருவாகளும வெளிபபடுததினாாகள பிதாவினுடைய மடி
தேவதையைபபோனற ஒளியுடன ஜவலிததுககொணடு படுத
கரும அக்குழநதையைககணடு தேவாகள, 'இநதக குழநதை
டம ஸதனயபானம செயயப்போகிறது?' எனறு பரஸபரம
லலிககொணடிருககையில, இநதிரன, 'தேவாகளே! இககுழந
எனனையே அடைநது பானமசெயயபபடடும்' எனறு சொன
பிறகு, இநதிரனுடைய விரலகளிலிருநது பாலும அமிரத
பெருக ஆரமபிததன இநதிரன, கருணையினால, 'எனனை

அடைந்து பானஞ்செய்யப்போகிறான்' என்று அனபோடு கூ
தனால, 'மாந்தாதா' என்றே அக்குழந்தைக்கு அற்புதம
பெயர் ஏற்படுத்தப்பட்டது பிறகு, மஹாத்மாவான அந்த யு
வகுமாரனுடைய வாயில இந்திரனுடைய கையானது
அமிர்தம இவைகளினுடைய தாரையைப் பெருக்கியது
தக குழந்தை இந்திரனுடைய கையைப் பானம செ
ஒரேநாளில விருத்தியடைந்தது வீர்யமுள்ள அக்குழந்தை
னிரண்டு நாளில பன்னிரண்டு பிராயமுள்ளவனுக்குச் சம
ஆயிற்று தர்மாத்மாவும தைர்யமுள்ளவனும வீர்யமுடையவ
ஸத்யஸந்தனும இந்திரியங்களை ஜயித்தவனுமான அந்தமாந்த
இந்தப்பூமண்டலமுழுமையும ஒரே நாளில ஜயித்தான மனு
சத்தில தோன்றின அவன், ஜனமேஜயனையும ஸுதன்வாவை
கயனையும பூருவையும பிருஹத்ரதனையும அஸிதனையும நரு
யும ஜயித்தான ஸூர்யன எவவிடமிருந்து தோன்றுகிறா
எவவிடத்தில அஸ்தமிக்கிறானோ அவற்றுக்குட்பட்டவிட
லாம யுவனாஸவகுமாரனான மாந்தாதாவினுடைய க்ஷேத்ரமெ
கூறப்படுகிறது மன்னவ! அந்த அரசன நூறு அஸவமே
களாலும நூறு ராஜஸூயயாகங்களாலும தேவர்களைப்பூஜி
பத்மராகரத்னம விளையக்கூடியதும பொன்னுக்கு விலைவி
யுள்ளதும [1] மேன்மைதங்கிய ஜனங்களுக்கு இருப்பிடமான
நூறுயோசனை தூரம நீண்டிருக்கிறதுமான மதஸ்யதேசத்
பிராமமணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தான மிக்கருசியுள்ள பா
காரமான பலவித பக்ஷ்யபோஜ்யங்களையும அன்னங்களையும
மணர்களுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்தான பிராமமணர்கள புஜி
மிருந்த பதார்த்தங்களைப்புஜிப்பதற்கு அவவிடத்தில போது
மனிதர்களில்லை பக்ஷ்யங்கள, சித்ரான்னங்கள, பானாஹ
வஸ்துக்கள இவைகளின குவியலகளும அன்னபர்வதங்க
விளங்கின நெய்மடுக்களுள்ளவைகளும பருப்பாகிற சே
யுடையவைகளும தயிராகிற நுரையுள்ளவைகளும பாய
ளாகிற ஜலமுள்ளவைகளும தேன பால இவைகளோடு பெ
கின்றவைகளும மங்களகரமுமான நதிகள பர்வதங்களில மோ
தேவாஸுரர்களும மனுஷ்யர்களும யக்ஷர்களும கந்தர்வர்க
உரகர்களும பக்ஷிகளும வேதவேதாங்கங்களில கரைகண்ட
ளான பிராமமணர்களும அங்குவந்திருந்தார்கள அந்தய
தில கற்றறியாதவர்களான பிராமமணர்களாவது ரிஷிகளா
இல்லை அந்தமாந்தாதா எல்லாஇடங்களிலும தனங்களால

[1] 'ஒருயோஜனை உயரமுள்ளதும' என்றுபொருள்கொள்ளுதல

ன் தும ஸமுததிரம சூழநததுமான அவவிதபபூமியைப
ாமமணாகளுககு அாபபணம செயதுவிடடுத தன அரண
னயை அடைநதான அநத அரசனும பலவித தக்ஷி
களுளள பலவிதயாகஙகளாலே தேவாகளை ஆராதிததுத
ாகீாததியினுல திககுககளை வியாபிததுககொணடு புணணியம
யதவாகளுடைய உலகஙகளை அடைநதான ஸருஞசய! தாமம,
ணம, வைராகயம, ஐஸவாயம இநநானகினுலும உனனைக
டியும மிககமேனமைபெறறவனும உனபுததிரனைககாடடியும
நதபுணயசாலியுமான அநதமாநதாதாவே மாணடான ஸருஞ
! விதிபபடி யாகமசெயயாதவனும தக்ஷிணைகொடாதவனு
ன உனபுததிரனைபபறறி நீ பரிதாபபபடவேணடாம

அறுபததுமூனறுவது அதயாயம்.

அபிமனயுவதபாவம (தொடர்ச்சி)

ாரதர் யயாதியினுடைய சரித்திரத்தை ஸருஞ்சயனுக்குக் கூறியது)

ஸருஞசய! நகுஷனுடையகுமாரனுன யயாதிமஹாராஜ
ம மாணடானெனறு நாம கேடடிருககிறேம எவன ஸமுததி
ளால சூழபபடடதும பாவதஙகளோடு கூடியதுமான இநதப
யை ஜயிததுச [1] சமயையை எறிவதனுல ஸமபூாண தக்ஷிணை
ளள வேதிகளை ஏறபடுததிப புணணியமான யஜஞஙகளால
வாகளை ஆராதிததுப பிரதக்ஷிணமாகச சுறறிவநதானே அவன
ய ராஜஸூயயாகஙகளாலும நூறு அஸவமேதஙகளாலும
ரம பௌணடரீகயாகஙகளாலும அவவாறே நூறு வாஜ
ஙகளாலும ஆயிரம அதிராததிரஙகளாலும இஷடபபடி
ஷடிககபபடட சாதுாமாஸயஙகளாலும அகநிஷடோமஙக
லும ஸமபூாணதக்ஷிணைகளுளள பலவித யாகஙகளாலும
வாகளைப பூஜிததுப பூமணடலததில மிலேசசாகளிடமிருநத
ஙகள முழுமையையும அவாகளிடமிருநது கவாநது பிராம
ாகளுககு அதீனமாககசசெயதான நதிகளுள மிககபுணயததை
டய ஸரஸவதிநதியும அவவாறே ஸமுததிரஙகளும மலைகளும
களும, யாகஞசெயகினறவனும மிககபுணணியசாலியுமான
ஷகுமாரனுன யயாதிராஜனபொருடடு நெயயையும பாலையும
தன அணிவகுககபபடட தேவாஸுரயுததததில தேவா

---

1 யஜஞஙகளில, முபபததிரணடு அஙகுலம அளவுளளதாகக கருங
க கடடையினுல செயயபபடடு ஒருபககம சிறுததும மறறொரு
ம பருததுமிருககிற ஒருவிதமான தடி சமயையை எறிநது அது
ய விழுநதூரம அளவுளளவையாக வேதிகளைசசெயதது என்றபடி.

களுககு உதவியைசசெயது, பிறகு, நானாவிதயாகஙகளால தே
களைப பூஜிதது இநதப்பூமிமுழுமையையும நாலாகபபஙகி
நானகுபோகளுககுப பிரிததுக கொடுததான தேவதைககு
பான அநத அரசன சுககிரனுடைய குமாரியான தேவயானியி
திலும (விருஷபாவாவெனகிற அஸுரராஜனுடைய குமாரியா
சாமிஷடாதேவியினிடததிலும தாமமாக உததமமான ஸநததி
உணடுபணணி எலலாததேவாரணியஙகளிலும இரணடாவது
திரனபோலத தனனிஷடபபடி ஸஞசாரஞசெயதுவநதான ஸ
வேதஙகளையுமறிநதவனான அநதயயாதிமஹாராஜன, எபபொழு
விஷயஸுகஙகளில சாநதியை அடையவிலலையோ அபபொழு
'இநதப்பூமியில நெறகளும யவதானயஙகளும ஸவாணமும ப
களும ஸதிரீகளும எவவளவுணடோ அவைகளெலலாம ஒருவ
ருககூடப போதா எனறு எணணிச சாநதியுடையவேணடும'
னும பொருளுளள இநதக காதையைசசொலலிவிடடு, மனைவியு
கானகம செனறான இவவாறாக, ஈஸவரனான யயாதி, காமஸு
களைவிடடுத தைாயததையடைநது, ராஜயததில பூருவைநிலைநி
திக கானகம செனறான ஸருஞசய! தாமம, ஞானம, வை
யம, ஐஸவாயம ஆகிய நானகினும உனனைககாடடிலும
சிறநதவனும உனபுததிரனைககாடடிலும அதிக புணயசாலியும
அநத யயாதியே உயிரிழநதான ஸருஞசய! விதிபபடி யா
செயயாதவனும தக்ஷிணைகொடாதவனுமான உனனுடையபு
னைபபறறி நீ வருததபபடவேணடாம

௬

அறுபததுநானகாவது அதயாயம

அபிமனயுவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் அம்பரீஷமஹாராஜனுடைய விபவத்தை ஸ்ருஞ்சயனுக்குச் சொல்லியது)

ஸருஞசய! நாபாகனுடைய குமாரனான அமபரீஷனும
ரையிழநதானெனறு நாம கேடடிருககிறோம எவன தான ஒ
னாகவிருநதுகொணடே பததுலக்ஷம அரசாகளோடு போா
தானோ அநத அமபரீஷனை அஸதிரஙகளால யுததஞசெயயும
தையறிநதவாகளும கோராகளுமான பகைவாகள அமஙக
மான வாாததைகளை உசசரிததுககொணடு யுததததில ஜயி
கருதி நானகுபககஙகளிலும எதிாததாாகள அநதமகாரா
தேகபலததினாலும கைசசுறுசுறுபபினாலும சிக்ஷாபலததின
அஸதிரபலததினாலும அநதசசததுருககளினுடைய குடை

யுதங்கள், கொடிமரங்கள், ரதங்கள், ஈட்டிகள் ஆகிய இவைக
யறுத்துத் துயரமற்றவனுன அந்தப்பகைவர்கள், யுத்த
னுக்தைதயிழந்து உயிரைவிரும்பினவர்களாக, 'நாங்கள்
மமைந்சேர்ந்த மனிதர்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த
ஹாராஜனே பரார்த்தித்துச் சரணயனுன அந்த அரசனைச்
ரணமடைந்தார்கள் குற்றமற்ற அந்த அம்பரீஷனே அவர்
ளைத் தனவசப்படுத்திக்கொண்டு இந்தப் பூமியை ஜயித்து
ஹேந்திரன்போல் மனத்திற்கு இஷ்டமான நூறுயாகங்க
ாலே தேவர்களை ஆராதித்தான் அந்த யாகத்தில் எப்பொழு
ம மற்ற ஜனங்களும் எல்லாவற்றாலும் நிறைந்த அன்னத்தைப்
ஜித்தார்கள் பிராமமணேத்தமர்கள் நன்றாகப் பூஜிக்கப்பட
வர்களும நன்றாகத் திருப்தியடைந்தவர்களுமானார்கள் அந்த
ாகத்தில் பிராமமணர்கள், மோதகங்களையும் பூரிகளையும்
ப்பங்களையும் சுவை மிகுந்த முறுக்குக்களையும் தேங்குழல்
ளையும் மாக்கலந்த தயிர்ப்பச்சடிகளையும் பெரும் திராக்ஷப்
ழத்தோடு சேர்க்கப்பட்ட பக்ஷணங்களையும் நன்றாகப் பக்கு
ஞசெய்யப்பட்ட அன்னங்களையும் பருப்புக்களையும் மத்யங்களை
ம பணியாரங்களையும் மாதுளை ரஸ திராக்ஷாரஸங்களால் சேர்க்
ப்பட்ட பானகங்களையும் நன்றாக (ஸம்பாரம்) சேர்க்கப்பட்ட
வைகளும மிருதுவானவைகளும வாஸனையோடுகூடியவைகளு
ான ருசியுள்ள அன்னங்களையும் நெய், தேன், பால், தீர்த்தம்,
சியுள்ள தயிர், பழம், மிக்க ருசியுள்ள கிழங்கு இவைகளையும்
ஜித்தார்கள் குடிக்கிறவர்கள் மயக்கத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடிய
வைகளான சாரயமுதலானவைகளைப் பாவத்துக்குக் காரணமா
ருப்பவைகளென்று அறிந்தும தங்களுக்கு ஸுகரமென்று
ணணிப் பாட்டுக்களோடும வாத்தியங்களோடும இஷ்டப்படி
டித்தார்கள் அவ்விடத்தில், குடிவெறிகொண்ட சிலர் காதை
ளைக் கானஞ்செய்தார்கள், களித்தவர்களாகிப் படிக்கவும் படித்
ார்கள் , நாபகளை ஸ்தோத்திரம்செய்துகொண்டு ஆயிரக்கணக்
க்க கூத்தும ஆடினார்கள் அந்தயாகங்களில் அம்பரீஷன் (ஒவ்
வொருவரும) பத்துலக்ஷம்யாகம் செய்த பத்துலக்ஷம் அரசர்
ளைத் தக்ஷிணையாகக்கொடுத்தான் யாகம்செய்கின்ற அம்பரீஷ
ஹாராஜன் ஸவிஸ்தாரமானயாகத்தில் பொன்மயமான கவ
த்தையணிந்தவர்களும் வெண்குடைகளும் சாமரங்களுமுள்ளவர
ளும தங்கத்தேரில் ஏறினவர்களும் பின்தொடர்ந்து வருகின்ற
ிவாரங்களையுடையவர்களுமான எல்லா அரசர்களையும் தக்ஷிணை
ாகக்கொடுத்தான் அந்த அம்பரீஷன் ஸைன்யங்களையும்பொக்க
ங்களுடைய கூட்டங்களையுமுடைய முடிசூடியமன்னர்களையும்

அநேகராஜகுமாரர்களையும் பிராமமணாகளுக்குத் தானஞ்செ
தான மஹரிஷிகள், அமபரீஷன விஷயததில பரீதியுளளவாகளா
அளவறற தக்ஷிணைகளோடு அவவரசனசெயகிறயாகததை, 'இ
விதமாக முனனோாகளும செயததிலலை, வருமகாலததில மறறவ
களும செயயபபோகிறதிலலை' எனறு இவவாறு புகழநதாாகள
ஸருஞசய! தாமம, ஞானம, வைராகயம, ஐஶவாயம ஆகிய நான
ஞலும உனனைககாட்டிலும மிகுநத பெருமைபெறறவனும உ
பிளளையைககாட்டிலும மிககபுணணியசாலியுமான அநத அம
ரீஷனே மாணடான ஸருஞசய! விதிபபடி யாகமசெயயாதவனு
தக்ஷிணைகொடாதவனுமான உனனுடைய புததிரனைபபறறி நீ வி
ஸனபபடவேணடாம

அறுபததைநதாவது அதயாயம்

அபிமன்யுவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் ஸருஞ்சயனுக்குக்கூறிய [1] சசிபிந்துவின்கதை)

ஓ! ஸருஞசய! சசிபிநதுவெனகிற அரசனும மாண
னெனறு கேட்டிருககிறோம ஐஶவரியமுளளவனும உண
யான பராகரமமுடையவனுமான எநதசசிபிநது பலவிதமா
யாகஙகளாலே தேவதைகளைப பூஜிததானே மஹாபுருஷனான அ
னுககு லக்ஷம மனைவிகளிருநதாாகள ஒவவொரு பாாயையி
டததிலும ஆயிரம ஆயிரம பிளளைகள பிறநதாாகள அநத அ
சன குமாராகளெலலோரும பராககிரமசாலிகளும லக்ஷம யாக
செயகினறவாகளும முககியமான யாகஙகளாலே தேவாகளை
பூஜிககினறவாகளும தனுாவேதததினது கரைகணடவாகளு
யிருநதாாகள சிகிபிநதுவின குமாராகளெலலாரும, ஸவாண
மான கவசம அணிநதவாகள, எலலாரும உததமமான வில
யுடையவாகள, எலலாரும அஸவமேதஙகளாலே தேவாகளை ஆ
தததவாகள இராஜஸரேஷ்டனும பிதாவுமானசசிபிநது அஸ
மேதயாகததில அநதபபுததிராகளைப பிராமமணாகளுககு
தானஞசெயதான அபபொழுது, ஒவவொரு ராஜகுமாரனை
நூறு நூறு ரதஙகளும கஜஙகளும ஸவாணஙகளால நனறு
அலஙகரிககபபட்ட கனனிகைகளும பினதொடாநதாாகள ஒ
வொரு கனனிகையும நூறு நூறு யானைகள பினதொட
தன ஒவவொருயானையையும நூறு நூறு ரதஙகளும, ஒவவொ
ரததததையும பலமுளளவைகளும பொனமாலைகளையணிநத

[1] இவனுககுச சசபிநது எனறும பெயாவழஙகுகிறது

ளுமான நூறு நூறு குதிரைகளும, ஒவவொரு குதிரையை
ம ஆயிரம ஆயிரமபசுககளும, ஒவவொரு பசுவையும ஐமபது
மபது ஆடுகளும பினதொடாநதுசெனறன மஹாபாகய
ாலியான சசிபிநது, அஸவமேத மஹாயாகததில, இவவளவு
னஙகளையும பிராமமணாகளினபொருடடுப போதாதவை
யனறு எனணிஞன அவனுடைய அஸவமேதமஹாயாகததில
ரததிஞல எவவளவு யூபஸதமபஙகளுணடோ அவவளவு ஸவாண
யமானவைகளும வேறு வேறு இருநதன அநத அரசனு
டைய அஸவமேதயாகம முடிநதபிறகும, ஒருகுரோச உயரமுளள
வைகளும பாவதமபோலப பிரகாசிககினறவைகளுமான பக்ஷயங
ள அனனபாஞதிவஸதுககள இவறறின பதினமூனறு குவியல
ள மிருநதன சசிபிநது இநதபபூமியை ஸநதோஷமும தேக
னமையுமுளள ஜனஙகளாலே வியாபிககபபடடதாகவும இடை
றுகளிலலாததாகவும ரோகமறறதாகவுமிருககுமபடி செயது
நடுஙகாலம அனுபவிதது ஸவாககமசெனருன ஸருஞசய ! தா
ம, ஞானம, வைராககயம, ஐஸவாயம ஆகியநானகிஞலும உன
ாககாடடிலும அதிகமானபெருமைபெறறவனும உனனுடைய
ததிரனைககாடடிலும மிகுநத புணணியசாலியுமாயிருநத அநதச
சிபிநதுவே மாணடான ஸருஞசய ! விதிபபடி யாகஞசெயயாத
னும, தக்ஷிணைகொடாதவனுமான உனனுடைய புததிரனைபபறறி
அனுதாபபபடவேணடாம

அறுபததாருவது அதயாயம

அபிமனயுவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் ஸ்ருஞ்சயனுக்குக்கூறிய கயன்கதை)

ஸருஞசய ! அதூாததரஜஸினுடைய குமாரனன கயனும
பிரையிழநதானெனறு நாம கேடடிருககிருேம அநதக கய
ஹாராஜன, நூறுவருஷகாலம ஹோமசேஷததையே புஜிதது ாக
ாணடிருநதான அநதக கயனுககு அகனிபகவான வரததைக
ாடுகக ஆரமபிததான கயனும, 'பாவக ! தவததிஞலும
மமசரியததிஞலும வரததிஞலும நியமததிஞலும குருககளு
டய அனுகரஹததிஞலும வேதஙகளையறியவிருமபுகிறேன, பிற
ருத தனபஞசெயயாமல க்ஷதரிய தாமததைமுனனிடடுககுறை
றதனததை அடையவிருமபுகிறேன பிராமமணாகளுககுக
ாடுககும விஷயததில எககாலததிலும எனககு ஸரததையுண
கவேணடும க்ஷதரியஜாதியிலபிறநத கனனிகைகளிடஙகளில

எனக்கு ஸத்புத்திரர்கள் உண்டாகவேண்டும் எனக்கு அன்ன
பலம் தேஜஸ் இவைகள் விருத்தியாகவேண்டும் தர்மத்தினிட
த்தில் என்மனம் இன்பமடையவேண்டும் தர்மகார்யங்களில் எ
ப்பொழுதும் எனக்கு இடையூறு உண்டாகாமலிருக்கவேண்டு
என்று அக்னியினிடத்திலிருந்து வரன்களை வேண்டினன் அக
பகவானும், 'அப்படியே உண்டாகும்' என்று சொல்லிவிட்
அந்தஇடத்திலேயே அந்தர்த்தானத்தை அடைந்தான் கயம
ராஜன் அவை எல்லாவற்றையும்பெற்றுத் தர்மத்தினுலஉலகத்தை
ஸந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு தர்சபூர்ணமாஸ இஷ்டிகளாலு
காலங்களில் செய்யும் ஆக்ரயண இஷ்டிகளாலும் சாதுர்மாஸ்ய
களாலும் ஸம்பூர்ணதக்ஷிணைகளுள்ள பலவிதயஜ்ஞங்களாலு
சிரத்தையோடு நூறுவருஷம் யாகஞ்செய்தான் நூறுவரு
காலம் லக்ஷம் பசுக்களையும் பதினயிரம் குதிரைகளையும் லக்ஷ
நிஷ்கங்களையும் அறுபதினயிரம் கன்னிகைகளையும் திரும்பவும் திரு
பவும் தானஞ்செய்தான் எல்லாநக்ஷத்ரங்களிலும் நக்ஷத்
தக்ஷிணைகளைக்கொடுத்துக்கொண்டு ஸோமனைப்போலவும் அங்
ரஸ்போலவும் பலவித யாகங்களாலே தேவதைகளை ஆராதி
தான் அந்தக்கயராஜன் அச்வமேதமஹாயாகத்தில் இந்த
பூமியை ஸ்வர்ணமயமாகவும் ரத்னமயமான சிறிய கற்களுள்ளதா
வும்செய்து பிராம்மணர்களுக்குத் தானம் செய்தான் அவ
டைய யூபஸ்தம்பங்களெல்லாம் தங்கமயமாகவும் ரத்னமிழைத்
வைகளாகவும் வேண்டினவையெல்லாம் நிரம்பினவைகளாக
எல்லாபபிராணிகளுடைய மனத்தையும் கவர்வனவாகவும் இரு
தன அப்பொழுது கயன் பிராம்மணர்களின்பொருட்டும் சந்தோ
ஷமடைந்திருக்கின்ற எல்லாப் பிராணிகளின் பொருட்டும் விரு
ப்பத்தக்க எல்லாவிதப்பொருள்களாலும் நிறைந்த அன்னத்தை
கொடுத்தான் கடல்களிலும் வனங்களிலும் தீவுகளிலும் நதிக
ளும் நதங்களிலும் ஜலங்களிலும் நகரங்களிலும் தேசங்களிலு
ஸ்வர்க்கத்திலும் ஆகாயத்திலும் வஸிக்கின்ற பலவிதப் பிராணி
கூட்டங்களும் யாகத்தின்சிறப்பினுல நன்றாகத் திருப்தியடைந்
'கயனுடைய யஜ்ஞத்திற்கு ஒப்பான வேறுயஜ்ஞமில்லை' என
கூறின யாகஞ்செய்பவனான கயனுடைய பின்புறத்திலும் மு
புறத்திலுமுள்ள இருபத்துநான்குவேதிகள் முப்பத்தா
யோசனை நீளமுள்ளனவாகவும் முப்பத்துயோஜனை அகலமுள்ள
வாகவும் ஸ்வர்ணமயமாகவும் முத்துக்களாலும் வஜ்ரங்க
ளும் மணிகளாலும் இழைக்கப்பட்டனவாகவுமிருந்தன மேலு
அபரிமிதமான தக்ஷிணைகளைக் கொடுக்கின்றவனான அந்
கயன், வேதத்தையறிந்த பிராம்மணர்களுக்கு வஸ்திரங்க

ஆபரணங்களையும் சாஸ்திரமுறைப்படி இன்னும் அநேகம் க்ஷிணைகளையும் கொடுத்தான் அந்தக் கயனுடைய யாகத்தில் ராஜனஞ்செய்து திருந்த அன்னங்களினுடைய பர்வதங்கள் நபத்தைந்து இருந்தன பாலவெள்ளம் பெருகிய வாய்க்கால் நம் (தேன் தயிர் முதலான) ரஸங்களினுடைய வாய்க்கால் நம் அப்பொழுது பெருக்கெடுத்துக்கொண்டிருந்தன ஆடை ஆபரணங்கள் வாஸனைப்பொருள்கள் இவைகளினுடைய குவி களும் தனித்தனி இருந்தன அந்தயாகத்தின் மஹிமையினலே லும் கிரியைகளை அழிவற்றனவாகச்செய்யும் 1 ஆலமரமும் பரி தமான அந்த பரமஸரஸும் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்தி றறனர் ஸ்ருஞ்சய! தாமம், ஞானம், வைராக்யம், ஐஸ்வர்யம் ரானகிலும் உன்னைக்காட்டிலும் மிகுந்த மேன்மைபெற்ற லும் உன்பிள்ளையைக்காட்டிலும் மிக்கபுண்ணியசாலியுமான தக்கயமஹாராஜனே இறந்தான் ஸ்ருஞ்சய! ஆகையால், களுசெய்யாதவனும் தக்ஷிணைகொடாதவனுமான உன்புத்திர பபற்றி நீ அனுதாபப்படவேண்டாம்.

அறுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

அபிமன்யுவத பர்வம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர், ஸ்ருஞ்சயனுக்குச்சொல்லிய ரந்திதேவர் கதை.)

ஸ்ருஞ்சய! ஸங்கிருதியினுடைய குமாரனன ரந்திதேவனும் னுலகையடைந்தானென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் மஹா ாவனன அந்த ரந்திதேவனுடைய அரண்மனைக்கு வருகின்ற திதிப்ராம்மணர்களுக்கு, நன்றாகப் பக்குவஞ்செய்யப்பட்டு ரித்துக்கொப்பாயுள்ள உத்தமமான அன்னத்தை இரவி பகலிலும் பரிமாறுகின்ற சமையற்காரர்கள் இரண்டுலக்ஷம் ர்கள் இருந்தார்கள் அவன் நியாயத்தினால் தேடப்பட்ட ருளைப் பிராம்மணர்களுக்கென்றே எண்ணினன் ரந்திதேவ ாராஜன் வேதங்களை அத்யயனஞ்செய்து பகைவர்களைத் தா தினல் தனவசப்படுத்தினன் கடுமையான விரதமுள்ளவனும் றைப்படி ஸத்ரயாகத்தைச்செய்கின்றவனுமான அவனை அநே பசுக்கள் ஸ்வர்க்கத்தைவிரும்பித் தாமாகவே வந்தடைந்தன் த அரசனுடைய யாகசாலையிலுள்ள தோற்குவியலிலிருந்து ருகிஓடிய பரிசுத்தமான உத்தமநதியானது சாமண்வதியென்று

---

1 'அக்ஷயவடம்' என்பது.

பிரவிததிபெறறது அவன செலவபபெருககினுலே, ''உமக்
நிஷகம, உமககு நிஷகம' என்று சொலலிககொணடே பிர
மணாகளுககு நிஷகமெனனும பொனனுணயஙகளைக கொ
தான 'உமககு, உமககு' என்று சொலலிககொணடே த
நாணயஙகளை ஆயிரககணககாகக கொடுததான பிறகு, தன
களைத தனனிடமிருநதுபெறறிருககினற பிராமமணாகளை மறு
யும ஸமாதானபபடுததிப பொன நாணயஙகளையே கொடுததா
'எனனுல இபபொழுது சிறிதே கொடுககபபடடது' என்று தி
பவும கோடிஸவாணநாணயஙகளை ஆயிரககணககாககொ
தான பிறகு, அபபடி தானமசெயத தினததிலேயே, '
பொழுது பிராமமணாகள எஙகுஇருககிறாகளோ'' என்று செ
லிககொணடே வாடுவான 'பிராமமணாகளுடைய கை (என
பததைவிடடு) விலகினுல எனககு நீஙகாத பெரியதுககம வ
விடும, ஸமசயமிலலை' என்று இவவாறுசொலலிககொணடு த
களைககொடுததான நூறுபசுககளால பினதொடரபபெறற
யும ஸவாணததினுல நிறைககபபடடவையுமான விருஷபஙகளை
ஆயிரமாயிரமாகத தானஞ்செயதான நூறறெடடு ஸவா
கொணட தனததை நிஷகமெனறு சொலலுகிறாகள அபப
பட்ட நிஷகஙகளை நூறுவருஷகாலம ஒவவொரு பகூததி
பிராமமணாகளுககுத தானஞ்செயதான அகநிஹோதரஙகளு
வேணடிய ஸாதனஙகளையும யாகததிறகுவேணடிய ஸாதனங
யும கமணடலுககளையும குடஙகளையும ஸதாலிகளையும பாண
தையும ரிஷிகளுககுத தானஞ்செயதான படுககைகள, ஆஸ
கள, வாகனஙகள, மாளிகைகள, வீடுகள, பலவிதமான மரங
அனனஙகள, தனஙகள இவைகளனைததையும தானஞ்செய்தா
புததிமானுன ரநதிதேவனிடததிலுளள அனைததும ஸவாண
மாகவே இருநதன முறகாலதது விருததாநதஙகளையறிநத ஜ
கள அசசமயததில ரநதிதேவனுடையதும மனிதாகளுககுககி
யாததுமான அநத ஐஸவாயததைக கணடு அவனவிஷயம
காதைகளைப பாடினாகள அநத ஐஸவாயததில வியபபுறறவா
'நமககு நிறைககபபடுகினற இபபடிபபட்ட தனமானது குபே
டையவீடொளினும பாாககபபடடதிலலை மனிதாகளிடஙகளில
கவேணடியதெனன? நிசசயமாக இநதநகரியானது அளகைத
என்று சொனனாகள ஸஙகிருதியினுடைய குமாரனுன ரநதி
னுடைய (அரணமனையில) அதிதிகள வாஸஞ்செயத அநத ரா
யில இருபததோராயிரம பசுககள கொலலபபடடன ,நனுறுக

டபபடட ர்தநஙகளிழைதத குணடலஙகளை யணிநதவாகளான
ஙகுளள சமையறகாராகள, 'பருபபை யதேஷடமாகப புஜியுங
ா இனறைககு முனபோல மாமஸமிலலை' எனறு உரககசசொன
ாகள ரநதிதேவனிடததில அககாலததில எதெது ஸவாணமய
கவிருநததோ அஃதனைததையும ஸவிஸதாரமான யாகததில
ாமமணாகளுககுக கொடுததான் அரசனுலே கொடுககபபடு
ற ஹவயஙகளையும கவயஙகளையும தேவாகளும பிதிாககளும
ிலவநது பெறறுககொணடாாகள பிராமமணோததமாகள
ந்த அநதச சமயததில விருமபியவறறையெலலாம அடைந
ாகள ஸருஞசய! தாமம, ஞானம, வைராககியம, ஐஸவாயம
கிய நானகினுலும உனனைககாட்டிலும மிகக மேனமைபெறற
னும உன குமாரனைககாட்டிலும மிகுநத புணயசாலியுமான
நத ரநதிதேவனே மாணடான ஸருஞசய! யாகஞ்செயயாத
னும் தக்ஷிணை கொடாதவனுமான உனபுததிரனைபபறறி
ாககவலை அடையவேணடாம

அறுபததெட்டாவது அதயாயம்

அபிமன்யுவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் ஸ்ருஞ்சயனுக்குக் கூறிய பரதன் கதை)

ஸருஞசய! துஷயநதனுடைய குமாரனுன பரதனும உயிரி
ததாகக கேட்டிருககிறோம அவன இளமைப பருவததில மறற
களால செயயமுடியாத காரியஙகளை அரணியததில செயதான
வானுன அநதப பரதன பனிபோல வெணமைநிறமுளளவை
நம நகஙகளையும கோரபபறகளையும ஆயுதஙகளாககொணட
களுமான ஸிமமஙகளைத தனபலததினுலே வீாயமறறவைகளா
செயது இழுததுககட்டினுன அரககுககுவியலகளோடுசோநத
ஞசிலைகளென்கிற கறகளபோனறவைகளும குரூரமானவை
நம மிககபயஙகரமுமான புலிகளை அடககித தனவசபபடுததி
ன மிககபலசாலியான அவன கொடிய ஜநதுககளையும உறுதி
ன அவயவஙகளுளள யானைகளையும தநதஙகளில பிடிததுப
ஙகாட்டியோடுகினறவையாகவும வாய வறணடவையாகவுஞ
யது தனவசபபடுததினுன மிககவலிமையுளள அவன, மிகுநத
முளளவைகளான காட்டெருமைகளையும இழுததான
கொழுபபுளள நூறறுககணககான ஸிமமஙகளையும பல
ளள ஸருமரமெனனும மானகளையும கடக மிருகஙகளையும பல

விதமான மறறபபிராணிகளேயும பலததிஞலே இழுததுககட
அடககிய பிராணஸஙகடமடையுமபடிசெயது காட்டில அவிழத
விடடான அவவிதமான இவனுடைய செயகையிஞல பிராமமண
கள, 'ஸாவதமனன' எனறு அவனே அழைததாாகள. தாயா
சகுநதலேயானவள, 'பிராணிகளே ஹிமஸைசெயயாதே' என
அவனேத தடுததாள வீாயமுளளவஞன அநதஸாவதமனன ய
னேககு அருகில நூறு அஸவமேதஙகளேயும ஸரஸவதீநதிகக
யில முநநூறுயாகஙகளேயும கஙகைககு அருகில நானூறு யா
களேயுமசெயதான அவன மீணடும ஆயிரம அஸவமேதஙகளாலு
நூறு ராஜஸூயயாகஙகளாலும ஸமபூாண தக்ஷிணைகளுள
மஹாயஜஞஙகளாலும அகநிஷடோமம, அதிராதரம, உகதிய
விஸவஜித இவைகளாலும தேவாகளேப பூஜிததான மிககபு
பெறறவனும சகுநதலேயின புததிரனுமான பரதராஜன நன
அனுஷடிககபபடட பததுலக்ஷம வாஜபேயஙகளால (தேவாக
ஆராதிததுத தனஙகளால பிராமணாகளேத திருபதிசெயது ஆயி
பதமஸஙகியையுளள ஜாமபூநதமெனனும சுததமான பொன
கணவருககுக கொடுததான எநதப பரதமஹாராஜனுடை
நூறுபாகம நீளமுளள பொனனுலாகிய யூபஸதமபஙகள பிர
மணாகளோடு சோநது இநதிராதிதேவாகளாலே எடுதது நி
தபபடடனவோ அநதபபரதன, மனததைககவரும எலலா
நஙகளாலும அலஙகரிககபபடடு விளஙகுகினறவைகளும பெ
ணிகளே உடையவைகளுமான யானே குதிரை தோகளே
ஒடடகங்களேயும செமமறியாடுகளேயும வெளளாடுகளேயும வே
காரிகள, வேலேககாராகள, தனதானயஙகள, கனறுகளே
கூடின நலலகறவைபபசுககள, கிராமஙகள, கிரஹஙகள,
நிலங்கள, பலவிதமான உபகரணஙகள இவைகளனேததை
கோடிக்கணககாகவும லக்ஷககணககாகவும பிராமமணாகளுக
தானஞசெயதான அவன கமபீரஸவபாவமுளளவனும ப
வாகளே வெனறவனும சததுருககளாலே ஜயிககபபடாதவ
சக்கரவாததியுமாச இருநதான. ஸருஞசய! தாமம், ஞானம,
ராகயம, ஐஸவாயம இநநானகிஞலும உனனேககாடடிலும ப
ஹிதததைச செயதவனும உனனுடைய புததிரனேககாடடி
மிககபுணணியசாலியுமான அநதபபரதனே மரணமடைநத
ஸருஞசய! யாகஞசெயயாதவனும தக்ஷிணைகொடாதவனும
உனபுததிரனேபபறறி நீ மனவருததமடைய வேணடாம.

அறுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

அபிமன்யுவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(நாரதர், ஸ்ருஞ்சயனுக்குச்சொன்ன பிருதுசக்கரவர்த்தியின் கதை)

ஸ்ருஞ்சய! வேனனுடைய குமாரனான பிருதுராஜனும் உயி
ழந்தானென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் மஹரிஷிகள் ஆலோசி
து அந்தப்பிருதுவை ராஜஸூயத்தில் அபிஷேகஞ்செய்தார்கள்
வன் நம்மனைவரையும் பிரஸித்தியடையும்படி செய்வான் என்ப
னால் பிருது என்னும் பெயருள்ளவனும், நம்மனைவரையும் [1]க்ஷதத
திருந்து காப்பான் என்றதினால் க்ஷத்திரியனுமானான் வேன
மாரனான பிருதுவைப் பார்த்துப் பிரஜைகள் அநுராகமுடைய
ர்களானோமென்று சொன்னார்கள் அந்த அநுராகத்தினால்
வனுக்கு ராஜா என்கிற பெயர் உண்டாயிற்று பூமியானது உழா
மல் பலிக்கின்ற பயிர்களுள்ளதாகி வேனகுமாரனான பிருதுவுக்கு
பீஷ்டங்களைப் பெருக்குகிறதாயிற்று எல்லாப்பசுக்களும் வேண்
யவளவு கறப்பவையாயின ஒவ்வோர் இலையிலும் தேன் உறைந்தி
ந்தது மரங்களெல்லாம் பொன்மயமாகவும் தொடுதற்கினிய
வகளாகவும் ஸுகத்தையுண்டுபண்ணுகின்றவைகளாகவும் இருந்
ன ஜனங்கள் அம்மரங்களினுடைய பட்டைகளை ஆடைகளாக
பயோகித்தார்கள், அவைகளின்மீதிலேயே சயனித்தார்கள்
மிர்தம்போன்ற பழங்களும் ருசியுள்ள தேன்களும் அப்பொழுது
வர்களுக்கு ஆகாரமாயிருந்தன. பிரஜைகள் ஆகாரமில்லாதவை
ாயிருக்கவில்லை மனிதர்கள் ரோகமற்றவர்களும் எல்லாவிருப
ங்களும் நிறைவேறினவர்களும் ஒரிடத்திலிருந்தும் பயத்தை
டையாதவர்களுமாகத் தங்கள் தங்களிஷ்டப்படி மரங்களிலும்
கைகளிலும் வாஸஞ்செய்தார்கள் அப்பொழுது, தேசங்களுக்
ம் பட்டணங்களுக்கும் பிரிவு ஏற்படவில்லை அவ்வாறாக இந்த
னங்கள் ஸந்தோஷமடைந்து இஷ்டப்படியும் ஸுகத்திற்குக்
றைவின்றியுமிருந்தார்கள் அவன் பகைவர்களின்மீது ஸமுத்
ரத்தைத்தாண்டிப் படையெடுத்துச் செல்லவேண்டிய ஸமயத்தில்
லம் ஸ்தம்பித்திருந்தது பர்வதங்களும் மார்க்கத்தைத் தந்தன
வனுடைய கொடிமரமானது முறிந்ததில்லை மரங்களும் மலை
ளும் தேவர்களும் அஸுரர்களும் மனிதர்களும் ஸர்ப்பங்களும்
பதரிஷிகளும் ராக்ஷஸர்களும் கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸுகளும்
திருக்களும் ஸுகமாக வீற்றிருக்கும் அந்த அரசனிடம் வந்து,
ஹாராஜரே! நீர் சக்கரவர்த்தியாயிருக்கிறீர், க்ஷத்திரியரும் அரச

[1] ஆயுதங்களாலுண்டான புண், மற்றத் துன்பங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்.

ரும ரக்ஷகரும எஙகளுககுப பிதாவுமாயிருககிறீர நாஙகள திரு
தியடைநது சாஶவதமான ஸுகததைபபெறறிருககுமபடி விரு
பபபட்ட வரஙகளைப பிரபுவானநீர எஙகளுககுககொடும’ என
பிராரததிததாாகள பிரஜைகளாலவேணடபபட்ட பலசாலியா
பிருதுசகரவாததி பிரஜைகளுககு ஹிதம செயயககருதி விருப
தோடு விலலையும அமபுகளையும கையில கொணடு பூமியைககுறித
ஓடிவநதான வேநதனே! பிறகு, பூமியானது அவனிடததிலிருந
உணடான பயததினாலே ஒரு பசுவடிவமுளளதாகி வேகமாக ஓ
யது ஓடுகினற அநதப பூமியைநோககிப பிருதுவானவன கைய
விலலை எடுததுககொணடு பினதொடாநது ஓடினன அவனிட
திலிருநது உணடான பயததினாலேயே பீடிககபபட்ட அந
பூதேவி பரமமலோகமுதலான லோகஙகளை அடைநதும விலலை
கையிலேநதி எதிரில நிறகினற அநதப பிருதுவைக கணடாள ர
ணததையடையாத பூமிதேவி, ஜவலிககினற அமபுகளாலே உ
மான தேஜஸுளள ஸூரியனுககுஒபபான காநதியுடையவனு
மஹாயோகியும மஹாதமாவும தேவாகளாலும ஜயிககமுடியாத
னுமான அநத பருதுவையே சரணமடைநதாள அரசனே! அந
பூமியானவள, அபபொழுது கைகளைக குவிததுககொணடு, மூ
கஙகளாலேயும பூஜிககததகுநதவனான அநதபபிருதுசகரவ
தியை நோககி, ‘அரசரே! இநத அதாமமான ஸதிரீவதததை
செயயததககவரலலீா எனனையனறிப பிரஜைகளை எவவா
ரக்ஷிககபபோகிறீா?’ எனறு சொலல, பிருதுசகரவாததி, ‘ஒருவ
முககியமாகத தன பிரயோஜனததிறகாவது பிறனுடைய பிர
ஜனததுககாவது ஒனறையோ அலலது அநேகம பிராணிகளே
உயிரை வாஙகுவனானால அது பாதகமாகாது பெணணே!
னொருவன கொலலபபட்டால அநேகாகள ஸுகமாகவிரு
யடைவாாகளோ அவன கொலலபபட்டால தோஷமில
பாவும, கொனறவனால அனுபவிககபபடமாட்டாது வஸ
தரையே! நான சொலலுகிறபடி இபபொழுது நீ என விருப
ததைச செயயாமறபோனால நான பிரஜைகளைககாபபாறறுவிப
தம, உனனைக கொலவேன என கட்டளையில அனுதரவாயி
கிற உனனைப பாணததாறகொனறு என ஆணையை செ
பிட்டு நானே பிரஜைகளைத தரிககபபோகிறேன தாமிகாகளு
சிறநதவளே! நீ சகதியுடையவளாயிருநதால ஸுககரமான
வாாததையை ஏறறுககொணடு எபபொழுதும பிரஜைக
ஜீவிககுமபடிசெய எனககுப ‘பெணணுககிருககும நிலை
யையும நீ அடையவேணடும இபபடி நீ செயவாயாகில உன

த்தமாகக கையிலெடுககபபடடதும பாாககப பயஙகரமாயுளளது
ன இநதப பெரிதான அமபை உபஸமஹாரம செயதுகொளள
வன்' என்று சொனனுன பூதேவி, 'பகைவரைக கொல்ப
ரே! மஹாராஜரே! எலலாவறறையும செயபவேன வேநதரே!
னபுடையவளான நான எநதககனறின வழியாகப பாலை
ருககுவேனே அபபடிபபடட கனறை நீா பாரும தாாமிகா
நளசிறநதவரே! எலலாம அறிநதவரே! எவவாறு எனனிடததி
னறும பெருககினறபாலை எலலாவிடததிலும பரவுமபடிசெய
வனே அவவாறாக என ஸவரூபததைச சமமாகச செயதுவிடும'
ன்று கூறினள வேனகுமாரனன பிருது, அபபொழுது நானகு
கஙகளிலும கறகுவியலகளை விலககிததளளினன அதனுல,
லகள விசேஷமாக [1] உடைக்கபபடடன பூமிககுமனனவனே!
ருஷடியின தொடககததில பூமணடலமானது மேடுபளளமா
ருககுங்காலத்தில நகரஙகளுககும கிராமஙகளுககும பிரிபபு
படவிலலை பயிாகளாவது பசுககாததலாவது கிருஷியாவது
ததகமாவது இலலை ராஜஙரேஷடனே! வேனபுததிரனு
டய அரசாடசிக் காலஙதொடஙகி இவைகளெலலாம உணடா
ன மஹாராஜனே! எநத எநத இடததில பூமி ஸமமாகியதோ
நத அநத இடததில பிரஜைகள முயறசியினல குடியிருபபுக
ரியஸதானததை அமைததுககொளள விருமபின எனறு இவ
று நாம கேடடிருககிறேம வேனகுமாரன, 'அவவாறேயா
டும.' எனறு சொலலிவிடடு, அஜகவமெனகிறவிலலையும ஒப
றறையும கோரமுமான அமபுகளையும எடுதது ஆலோசிததுப
மியைபபாாதது, 'பூமியே! இஙகு வா, வா, இவைகளுககு
ருமபபபடட பாலைச சீககிரமாகக கற என கடடளையை மீறி
நதால உனனை அமபுகளால நாசஞசெயவேன' எனறு கூறி
ன பிருது அவவாறு சொல்லககேடட பூதேவி, தன்னுடைய
மையை ஆலோசிதது அவனைபபாாதது, 'கனறையும பாததி
களையும பாலகளையும நீா கடடளையிடும ஐயா! எவனுககு
து விருபபமோ அது அனைததையும பிறகு நான கொடுபபேன
ரே! எனனை உமககுப பெணணுயிருககும ஸதானததில ஏற
ததிககொள்ளவேணடும' எனறு சொனனள ஜிதேநதிரிய
ன பருதுவானவன, 'அவவாறே ஆகடடும' எனறு சொலலி
டு, எலலா ஏறபாடடையும செயதான பிறகு, பூதஸமூகங
அநதபபூமியை அபபொழுது கறநதன முதலில அநதப
மியைககறகக எணணஙகொணடவைகளாக மரஙகள ஆரமபித

[1] விவாததிதா:' எனபது மூலம, விருததி செயயபபடடன எனறுமாம

தன அனபுடையவளான அநதபபூமி கனறையும கறபபவ
யும பாத்திரஙகளையும விருமபி நினறுள பூதத ஆசசாம
கனருகியது, அபபொழுது 1 இறலிமரம கறக்கிறவனுக ஏறப
டது வெட்டினவுடன துளிரபபதெனபது பாலாகியது அ
மரஙகளின கூட்டம பாததிரமாகியது உதயபாவதம கன
மஹாமேருபாவதம கறககிறவனும ரதனஙகளும ஓஷதிக
பாலும அஸதகிரியானது பாததிரமுமாயின தேவாகளுககு
திரன கனறும பாததிரம தாருமயமும தேவனுன ஸூரிய
கறக்கிறவனும பலததையுணடுபணணககூடிய வஸது பரியமா
பாலுமாயினா அஸுராகள அபபொழுது இருமபுபபாததிரத
அநதபபசுவினிடததினினறு மாயையைக கறநதாாகள அதை
கறககும விஷயததில சுககிராசாரியா கறககிறவரும விரோசன
கனறுமாஞாகள பூதலததிலுள்ள மனிதாகள 2 கிருஷியை
3 ஸஸ்யததையும கறநதாாகள அவாகளுககு ஸ்வாயம்புவம
கனறும பிருதுவே கறககிறவனும ஆஞாகள அவவாறே, ஸ
பஙகளாலே பூதேவியினிடததிலிருநது சுரைபபாததிரததில வி
மானது கறககபபடடது அநதஸாபபஙகளுககு தருதராஷ
நாகன கறககினறவனும தக்ஷகன கனறுமாஞாகள உத
மான காமாநுஷடானஙகளுள்ள ஸபதரிஷிகளாலே வேதம க
கபபடடது அவாகளுககு பருஹஸபதி கறககிறவரும சந
பாததிரமும ஸோமராஜன கனறும ஆஞாகள ராக்ஷஸாகளா
விசேஷமாகப பிரகாசிககினற, பூமிதேவியினிடததிலிருநது சுட
மணபாததிரததில அநதாததானமானது கறககபபட்டது அ
களுககுக குபேரன கறககிறவனும வருஷபதவஜா கனறுமா
கள கநதாவாகளும அபஸரஸுகளும தாமரைபபூவாகிற பா
ரததில பரிசுததமான கநதஙகளைக கறநதாாகள அவாகளுக
தலைவனுன சிதாரதன கனறும விஶுவருசி கறககிறவனுமா
கள பிதிாககள அநதபபூமியினினறு வெள்ளிபபாததிரஙக
ஸவதையைக கறநதாாகள் அபபொழுது அவாகளுககு ஸூ
குமாரனுன யமன கனறும அநதகன கறககிறவனுமாஞாக
இவவாறு அநதபபூதவாககஙகள விராடரூபியான அநதபபூ
வியை இஷடமானபாலைக கறநதன அவைகள அநதபபாத
ரஙகளோடும கனறுகளோடும இனறும சாஶுவதமாக ஜீ
திருககினறன பிரதாபசாலியும வேனகுமாரனுமான பிரு
ராஜன பலவிதயாகஙகளால தேவாகளைப பூஜிததும மனத
குபபிரியமான ஸாவாபீஷடஙகளாலும பிராணிகளை

1 'பலக்ஷ' எனபது மூலம், அததியுமாம
2 வேளாணமைத தொழில, 3 பயிா

ந்த திருபதியடையும்படி செய்தும் பூமியில் மனுஷ்ர் செய்யப்பட்ட எல்லாப்பதார்த்தங்களையும் ஸ்வர்ணமயமாகச்செய்து அவை ள அஸ்வமேத மஹாயாகத்தில் பிராம்மணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தான் அந்தப் பிருதுராஜன் அறுபதினாயிரம்பசுக்களையும் றாயிரம்யானைகளையும் ஸ்வர்ணத்தினால்செய்து பிராம்மணர்களுக் த் தானஞ்செய்தான் அவன் அகண்டமான பூமண்டலத்தை மணிகளாலும் ரத்னங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும் ர்ணமயமாகவும் செய்து பிராம்மணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தான் ஸ்ருஞ்சய! தாமம், ஞானம், வைராக்யம், ஐஸ்வர்யம் ய நான்கினாலும் உன்னைக்காட்டிலும் மிகுந்த மேன்மைபெற்ற வும் உன்பிள்ளையைக்காட்டிலும் மிகுந்த புண்ணியசாலியுமான தப் பிருதுசக்கரவர்த்தியே விண்ணுலகை அடைந்தான் ஸ்ருஞ் ! ஆதலால், யாகஞ்செய்யாதவனும் தக்ஷிணைகொடாதவனு ன உன் புத்திரனைப்பற்றி நீ மனவருத்தமடையவேண்டாம்

எழுபதாவது அத்யாயம்.

அபிமன்யுவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் ஸ்ருஞ்சயனுக்குக்கூறிய [1] பரசுராமர் கதை.)

பெருந்தவஞ்செய்பவரும் சூரரும் வீர்யமுள்ளவரும் உல களால் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரும் அளவற்ற கீர்த்திபெற்றவரும் தக்னியின் குமாரருமான பரசுராமரும் திருப்தியடையாமலே ரையிழக்கப்போகிறார் மன்னவ! எவர் அஸ்திரத்தினால் பூமி த தோஷமற்றதாகச் செய்துகொண்டு சுற்றிவந்தாரோ, எவ கு உத்தமமான ஐஸ்வரியத்தைப் பெற்றும் விகாரமுண்டாக லையோ அப்படிப்பட்ட ஜாமதக்நியரைப்பற்றி நீ கேட்டதில்லை அரசனே! முற்காலத்தில், கொல்லப்பட்ட [2] பந்துவையுடைய ம, (அதனால்) கோபங்கொண்டவரும், பிருகுவம்சத்தில் தோன் வர்களால், 'ராம! காப்பாற்று' என்று விகாரமான ஸ்வரத் டு அழைக்கப்பட்டவரும், வாட்டமுற்றவருமான பரசுராம ருவராலேயே பூமியானது [3] இருபத்தொருமுறை க்ஷத்திரியாக லாததாகச் செய்யப்பட்டது தம்பிதாவான ஜமதக்னி [4]கார்த்த

---

[1] சாந்திபர்வம், 28-வது அத்யாயத்தில், இவருடைய வரலாறு கூறப் பிலலை, சகரன் கதை கூறப்பட்டுள்ளது [2] தந்தை

[3] ஒருசொல் விடப்பட்டது [4] வேறுபாடம்.

வீாயனுடைய புததிராகளால கொலலபபடடவுடன், குழந
யாக இருநத பரசுராமா கோபமகொணடு சததுருககளால ஜய
முடியாதவனன காாததவீாயாாஜுனனை யுததததில கொன
பரசுராமா, மரணததுககாக ஒனறு சோநதிருநத ஆறுலக்ஷ
நாறபதினுயிரம க்ஷததிரியாகளை அபபொழுது ஒரு வில
உதவியினலேயே ஆயிரவா ஆயிரவராக ஜயிததாா பிறகு,
னிடையிலேயே, அவா மீணடும தநதகூரமெனகிற தேசத
பிராமணதவேஷிகளான வேறு பதினுலாயிரம க்ஷததிரியா
நிகரஹிதது ஸமஹாரம செயதாா, உலககையினல ஆயிரம
களை அடிததாா, ஆயிரம போகளைக கததியினல வெடடி
ஆயிரமபோகளை மரததில சுருககிடடுததூககினா, ஆயிரம
களை ஜலததில அமிழததினா, ஆயிரம போகளைப பற
யுடைதது அவவாறே காதுகளையும இழநதவாகளாகச செயத
பிறகு, ஏழாயிரம போகளை உககிரமான புகையைககுடிககும
செயதாா மீதியுளள சததுருககளைக கடடிவைததும கொன
அவாகளுடைய தலையைப பிளநதாா குணுவதிககு வடபுற
லும காணடவவனததிறகுத தெறகிலும மலைசசாரில ல
கணககான ஹேஹயதேசதது வீராகள யுதததில கொலலப
டாாகள பிதாவினுடைய வதததினல கோபமூடடப
வரும புததிமானுமான ஜாமதககியரால அஙகு வீராகள
ளோடும குதிரைகளோடும யானைகளோடும கொலலபபடடுப
தாாகள அபபொழுது, ராமா கோடாலியினல பதினுயிரம ய
வீராகளைக கொனரு 'பிருகுகுலததிலுதிததவனே! ர
விரைவாக ஓடிவா' எனறு பிராமமணோததமாகள கத
பொழுது, அநதப பிராமமணாகளாலே மிகுதியாகசசொ
படட அநதவாாததைகளை அவா ஸஹிககவேயிலலை பிறகு,
தாபசாலியான ஜாமதககியா காஶமீராகளையும தரதா
யும குநதிதேசததரசாகளையும க்ஷுததரகாகளையும மா
களையும அஙகாகளையும வஙகாகளையும கலிஙகாகளையும
ஹாகளையும தாமரலிபதாகளையும ரக்ஷோவாஹாகளையும
ஹோதராகளையும திரிகாததாகளையும மாாததிகாவதாகளை
சிபிதேசததாாகளையும மறறுமுளள அரசாகளையும அநதா
தேசஙகளையும ஆயிரமாயிரமாகக கூாமையானபாணஙகளி
ஸமஹாரம செயதாா கோடிககணககாகவும லக்ஷககணககா
ஆயிரககணககாகவும கொலலபபடுகினற க்ஷததிரியாகளுடை
படடுபபூசசிககும செமபருததிபபூவிறகும ஸமமான நிறமு

ந்தவெள்ளங்களால் தடாகங்களை நிரப்பினர் பார்க்கவா
தினெட்டுத்தீவுகளை முழுமையையும் தம்வசப்படுத்திக்கொண்டு,
திப்படி அமைக்கப்பட்டதும் ஸ்வர்ணமயமானதும் முப்பத்
ரண்டுமுழம் உயரமுள்ளதுமான வேதியை ஏற்படுத்தி
மபூர்ணமான சிறந்த தக்ஷிணைகளுள்ள பரிசுத்தமான அநேக
ங்களாலே தேவர்களை ஆராதித்தார். கஶ்யபர் நூற்றுக்
ணக்கான எல்லா ரத்நங்களாலும் நிரம்பியதும் அநேகம் கொடி
ரிகைகளையுடையதும் கிராமத்திலும் அரணியங்களிலுமுள்ள
ச்கூட்டங்களால் நிறைந்ததுமான இந்தப்பூமியை ஜமதக்நியின்
மாரரான பரசுராமரிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டார். பிறகு,
சுராமர் சிறந்த லக்ஷம் யானைகளைப் பொன்னால் அலங்கரித்துப்
மியைச் சத்துருக்களில்லாததும் சிஷ்டர்களான இஷ்ட ஜனங்க
ாலே நிறைந்ததுமாகச்செய்து அஶ்வமேதமஹாயாகத்தில் கஶ்ய
ருக்குத் தானஞ்செய்தார். பிரபுவும் சூரருமான ராமர் இருபத்
தொருமுறை பூமியை க்ஷத்திரியர்களில்லாததாகச்செய்து நூறு
கங்களாலே தேவர்களைப்பூஜித்து ஸப்தத்வீபங்களோடு கூடின
ண்டலத்தைப் பிராம்மணர்களுக்கென்றே எண்ணினர். மரீசி
மாரரான கஶ்யபப்பிராம்மணரும் அதனைப்பெற்றுக்கொண்டு
சுராமரைப்பார்த்து, 'என்னுடைய ஆஜ்ஞையினலே இந்தப்
மியை விட்டு விலகிப்போய்விடும்' என்று சொன்னர். கஶ்யப
டைய வசனத்தினல் யுத்தவீரர்களுள் சிறந்தவரான அந்தப்பரசு
மர் பிராம்மணருடைய கட்டளையை அனுஷ்டிப்பவராகி, ஓர்
ம்புபோய்விழும் தூரத்தில் நதீநாதனான ஸமுத்திரத்தை விலக
பர்வதங்களுள் சிறந்த மஹேந்திரபர்வதத்தை வாஸஸ்தான
க்கொண்டார். இவ்வாறு, அனேகம் குணங்களுள்ளவரும்
ருகுகுலத்தில் தோன்றினவர்களுக்குப் புகழை வளர்ப்பவரும்
ந்த புகழையும் காந்தியையுமுடையவரும் உன்புண்ணியத்தைக்
ட்டிலும் மிகுந்த புண்ணியத்தையுடையவருமான அந்த ஜாமதக்
ரியரே மரிக்கப்போகிறார். யாகஞ்செய்யாதவனும் தக்ஷிணை
ாடாதவனுமான உன் புத்திரனைப்பற்றி நீ மனவருத்தமடைய
ண்டாம். உத்தமபுருஷர்களுட்சிறந்தவனே! ஸ்ருஞ்சய! தர்மம்,
னம், வைராக்யம், ஐஶ்வர்யம் ஆகிய நான்கினலும் உன்னைவிட
திகமேன்மைபெற்றவர்களும் அனேகவிதமான மங்களங்களால்
ன்னைக்காட்டிலும் மிக்க சிறப்பையுடையவர்களுமான இவர்கள்
ண்டார்கள், மரிக்கவும் போகிறார்கள்' என்று கூறினர்.

ஏழுபததோராவது அதயாயம்

அபிமனயுவதபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(வியாஸர் யுதிஷ்டிரரை ஸமாதானப்படுத்தித் தமது ஆஶ்ரமம் சேன்ற

தாமநநதன ! புணயமானதும நீணட ஆயுளைததரு
மான பதினறு அரசாகளுடைய சரிததிரததைககேடடு, ரா
வான அநத ஸருஞசயன ஒனறும பேசாமல மௌனமாயி
தான, அபபொழுது, தீனனுகவிருககினற அநத ஸருஞசய
நோககி, மகிமை பொருநதியவரான நாரதமகரிஷி, 'நான செ
லியது உனமனததில நிலைபெறறதா ? அலலது, சூதரஸதிரீ
டையபதியை வைததுசசெயத சிராததமபோல முழுதும ந
மாயிறறு ?' என று கேடடாா இவவாறு சொலலககேடட அ
ஸருஞசயன, அபபொழுது கைகளைககுவிததுககொணடு, பு
ணாகளும யாகஞசெயதவாகளும ஸமபூாண தகஷிணை கொடுதத
களுமான ராஜரிஷிகளைபபறறியதும புததிரசோகததைபபே
ககககூடியதும புகழததககதும உததமமுமான சரிததிரதை
கேடடு,ஸூாய தேஜஸினலே இருளானது விலககபபடுவதுபே
ஆசசாயததினலே துக்கமானது விலககபபடடிருததலால, ந
துனபமறறவனும் பாவமறறவனுமாயிருககிறேன யான எ
செயயககடவேன ? சொலலும' என று விடையளிகக, நார
'தெயவாதீனமாக நீ புததிரசோகததை விடடாய இபபொ
நீ விருமபும வரஙகளை பெறறுககொள. அநத வரஙகளெல
உனககு ஸிததிககும நாஙகள பொயவாாததை சொலலு
திலலை' என று கூறினா ஸருஞசயன, 'மஹரிஷியே ! தேவரீ
என விஷயததில அருளுளளவராயிருததலாலேயே நான பரி
னுககபபடடேன பகவானே நீஙகள எவனவிஷயததில ப
யுளளவாகளாகிறீாகளோ அவனுககு இவவுலகததில துாலபம
வஸ்து ஒனறுமிலலை' என று தெரிவிகக, நாரதா, 'வீணாகச
துருககளாலே கொலலபபடட உனனுடைய பிளளையைக க
மான நரகததிலிருநது எடுதது, புரோகஷணம பணணபப
பசுபபோல, மறுபடியும தருகிறேன' என று சொனனா பி
ரீதியுளளவரான நாரதமஹரிஷியினலே கொடுககபப
அநத ஸருஞசயனுடைய புததிரனனவன ஆசசரியகரமான கா
யுளளவனும குபேரகுமாரனுககு ஒபபானவனுமாகத தே
றினன பிறகு, அரசன புததிரனேடு சோநது பிரீதியுடைய
ஞன ஸமபூாணமான சிறநத தகஷிணைகளுளள பரிசுததம

கஙகளாலே தேவாகளையும பூஜிததான புருஷார்ததஙகளை
ாநதவனும பயபபடுகிறவனும யுததஸனனுஹததை அறியாதவ
ம யாகஞசெயயாதவனும குழநதையிலலாதவனுமான அநத
நஞசய குமாரன அவரால திருமபவும பிழைததான சூரனும
னும கிருதாாததனுமான அபிமனயுவோ, ஆயிரககணககாகச
துருககளைக கொனறு யுததரஙகததில முனபுறததில அடிககப
டு ஸவாககததை அடைநதான (ஸாதுககள) பரமமசரியததி
னும ஸநததியினுலும வேதாதயயனததினுலும இஷடமான
கஙகளாலும எநத உலகஙகளை அடைவாாகளோ அநத அழி
றஉலகஙகளை உனது புததிரன அடைநதுவிடடான கறறறிந
ாகள புணணியகாமாககளாலே எபபொழுதும ஸவாககததை
டைய விரும்புகிறாாகளே தவிர, ஸவாககவாஸிகளாலே ஸ்வாக
தைவிடடு இமமணணுலகானது விருமபபபடுகிறதிலலை ஆத
ல, யுததததில கொலலபபடடு ஸவாககததை அடைநதிருக
ற அாஜுனகுமாரனை மீணடும இஙகு அழைததுவர முடியாது.
த இஷடம சிறிதும அடையமுடியாதது தியானததினலே
தமான அறிவுளள யோகிகளும உததமமான யாகஙகளை
னுஷடிககினற ஜனஙகளும உககிரமான தவததைச செயகினற
றரிஷிகளும எநதககதியை அடைவாாகளோ அகஷயமான அந
கதியை உனனுடைய குமாரன அடைநதான வீரனை (அபி
யு) மரணததிறகுப பிறகு, திருமபவும ஸமபததை அடைநது
பிரதமபமான தனகிரணஙகளோடு அரசனபோல விளஙகு
ன பிராமமணாகளுககுத தகுநததான அநதச [1] சநதிரனு
யதான தன சரீரததை அடைநத அநத அபிமனயு துககிககப
ததககவனலலன இவவிதம அறிநது மனவுறுதியுளளவனுகி
ஸனமடையாதே தைரியததைக கைககொளள தோஷமறறவ
! உயிருடனிருககும மனிதனவிஷயததில துக்கிததலதகும,
ாககததையடைநதவனவிஷயததில துககிததல தகாது மகா
னே! துககபபடுகிறவனுககுத துககமே விருததியடையும
லால, விவேகியானவன சோகததைவிடடு நனமையையடைவ
பொருடடே || முயறசிசெயயவேணடும கறறறிநதவாகள,
நதோஷம, பரீதி, ஆனநதம, பரியம, மனோகாமபீரயம இவை
சசுததஸவபாவமெனறு கூறுகிறாாகள துககமானது அசுதத
பாவமெனறு சொலலபபடுகிறது இவவிதம அறிநது நீ எழுந

[1] சநதிரனுடைய புததிரனுன வாசசஸினுடைய அமசததினல அபி
யு பிறநததினல இவவாறு கூறபபடடது
[2] இஙகு நீலகணடவயாகயானபாடம சிறிது வேறுபடுகிறது

திரு கலககமறற மனததையுடையவனுகஇரு வியஸனபபடா
மிருதயுவினுடைய உதபததியும, ஒபபறறவைகளான தவஙகளு
பரமமதேவரால சொலலபபடடிருககிற ஸாவபூதஸமதவமும உ
னுல கேடகபபடடன மரிததவனுன ஸருஞசயகுமாரன ?ிழை
மூடடபபடடவனுனெனற விஷயமும உனனுல் கேடகபபடட
மஹாராஜ! இவவிதம அறிநது நீ வியஸனமடையாதே ந
போகிறேன்' எனறு சொனனுா இவவளவு சொலலிவிடடு, விய
பகவான அவவிடததிலேயே மறைநதாா வாககுககளுககு ந
ரும மஹாமகிமையுளளவரும மேகமறற ஆகாயததின கா
போனற காநதியையுடையவரும புததிமானகளுள சிறநத
மான வியாஸா, யுதிஷடிரரை ஸமாதானபபடுததிச செ
வுடன, விதவானுன யுதிஷடிரா, மஹேநதிரனுககுசசமமான ப
கரமததையுடையவாகளும நியாயவழியினுலே அடையபப
பொருளையுடையவாகளுமான பூாவ ராஜஸரேஷடாகளுடைய
விதமான யாகஸமபததைககேடடு, மனததினுலே புகழு
சோகததை விடடவரானுா 'தனஞசயனைககுறிதது நானஎன
சொலவேன ?' எனறு மறுபடியும மனககவலையை அடைநது த
குள ஆலோசிககலானுா" எனறு கூறினன

அபிமன்யுவதபர்வம் முறறிறறு

எழுபததிரணடாவது அதயாயம்.

பிரதிஜஞா பாவம

(அர்ஜுனன் அபிமன்யுவைப்பற்றிப் புலம்பியது)

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! தனஞசயன ஸமசபதக
ளோடு போாபுரிநதுகொணடிருககவும, பலசாலிகளுள சிறந
னும பாலனுமான அபிமனயுவும (பகைவாகளால) கொலலப
டிருககவும, மஹரிஷிகளுள உததமரான வியாஸரும போக
துககததாலே பீடிககபபடட மனததையுடையவாகளான அ
யுதிஷடிரனும மறறப பாணடவாகளும பிறகு எனனசெயதாாக
வானரககொடியையுடையவனுன அாஜுனன ஸமசபதகாக
ளிருநது எவவாறு திருமபினுன ? புததிரனுகிறநெருபபு அவி
தெனறு அாஜுனனுககு எவனுல சொல்லபபடடது? இவைெ
லாவறறையும இபபொழுது எனககு உணமையாகச் சொ
வேணடும" எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலலலானுன

"அரசரே! பிறகு, கிருஷணனை ஸாரதியாகவுடையவ
எலலாஸைனயஙகளையும அககிபோலஎரிககினறவனுமான அா

ன அந்தஸமசபதகாகளிடமிருந்து திருமபினவிதததைககேளும
பா! ஸூாயன அஸதமிதது மாலைககாலமுமநெருஙகியவுடன, தன
சறையை அடையுமுன, அாஜுனனுடைய மனமானது கெடுத
த தெரிவிககினற நாமிமிததஙகளாலே அடைநதநிலைமையையும
ருஷணனாலே சொலலபபடடதையும பிளளையாகிய நெருபபா
து அவிககபபடடதெனறு அநத அாஜுனனுககுச சொலலப
டடதையும ஸவிஸதாரமாககச சொலலுகிறேன, அவைகளெலலா
றறையும எனனிடததிலிருநது கேளும பரதஸரேஷடரே!
ாரமானதும பிராணிகளுககு நாசததை உணடுபணணுகினறது
யிருநத அநதபபகல முடியவும, ஸூாயன அஸதமிககவும, ஸந
பாகாலம வரவும, எலலோாகளும வாஸஸதானததிறகுசசெலல
, சோபையுளளவனன வானரதவஜன திவயாஸதிரஙகளாலே
மசபதகாகூடடஙகளைககொனறு வெறறிபெறறு ஜயததைதத தரு
தான ரததததினமீதேறிந தனபாசறையை நோககிச சென்றுன
வவாறு செனறுகொணடே அாஜுனன, பாஷபததுடனகூடிய
ரலுளளவனுகிக கோவிநதரை நோககி, 'கேசவரே! எநதககார
ததினுல எனமனம பயததை அடைகிறது? வாககும தடுமாறு
றது? அசசுதரே! தேரில நான நிலைபெறவிலலை அவயவஙகள
டுகினறன எனனை வநது அடைநதிருககினற அனிஷடமா
து எனமனததை விடடு விலககவிலலை பூமியிலும திககுககளி
ம மிககக்கொடிய உதபாதஙகள எனனைப பயமுறுததுகினறன,
வாருகக காணபபடுகினறன, எலலாமே அனாததததைச
ாலலுகினறன மநதிரிகளோடுகூடினவரும எனககுககுருவு
ன யுதிஷடிரராஜா க்ஷேமமாக இருபபாரா?' எனறு வினவ,
ஸூதேவா, 'பாணடவ! பராதாககளோடுகூடின தாமராஜருககு
சயமாக க்ஷேமமே, நீ வியஸனபபடாதே அவவிடததில வேறு
ாவது ஒருவித அனிஷடம உணடாகியிருககவேணடும' எனறு
றினா வீராகளும சததுருஸமஹாரம செயதவாகளுமான
ஸூதேவரும அாஜுனனும பிறராலசெயயமுடியாதகாாயத
தச செயதுவிடடுப பிறகு மாலைககடனகளைசசெயது வீராகளின
ரை மாயககுமிடமான யுததரஙகததில நடநத விருததாநதத
ப பேசிககொணடு ரததததினமீதேறித தமசேனை தஙகியிருககும
தைநோககிச செனமுாகள பிறகு, பீபதஸூவானவன, உரு
ழிநத சிததிரமபோனற தனபாசறையைபபாாததது மனநிலைமை
றினவனுகிக கிருஷணனைபபாாததது, 'ஜநாாதனரே! இபபொ
து மஙகளகரமான வாததியஙகள முழஙகவிலலை துநதுபிதவனி
ளாடும தூாயவாததியஙகளோடுஙகூடின சஙகதவனிகளும

கேடகபபடவிலலை சம்மையெனனும தாளததின் ஒலிகளுட
கூடின வீணைகள இபபொழுது வாசிககபபடவேயிலலை மங
கரமும ஸதுதிகளோடுகூடியவைகளும மனோஹரமுமான கா
களை எனசேனைகளிலுள்ள வநதிகள பாடவுமிலலை, படிககவுமில
யுததவீராகளும எனனைபபாாததுவிடடுத தலைகுனிநது திரு
விடுகிறாாகள, முனபோலக காாயஙகளைசசெயது எனனைககுறித
அபிவாதனஞசெயகிறாாகளிலலை மாதவரே! இபபொழுது, எ
ஸஹோதராாகள க்ஷேமமாக இருபபாாகளா? மனவருததமுற
ருககினற சுறறததாாகளைககணடு எனமனம தெளிவடையவில
(அடுததவாகளுககுக) கௌரவததைககொடுகினற அசசுதே
பாஞசாலராஜனுககும விராடனுககும ஸமஸதமான யுததவீ
களுககும எனககும குறைவுநேரிடாமலிருககுமா? இபபொழு
ஸுபதராபுததிரனான அபிமன்யு, பிராதாககளோடு ஸநதோஷ
துடன சிரிததுககொணடு, யுத்தபூமியிலிருநது வருகினற எனனை
தகுாதபடி எதிாகொணடுவரவிலலை' எனறு சொனனான

இவவிதமாகப பேசிககொணடு அவவிருவரும தஙகள ப
றையிறசெனறு பாணடவாகளை மிகக நிலைமைமாறினவாகளாக
பிரஜஞையிழநதவாகளாகவும கணடாாகள அாஜுனன, தன பி
தாககளையும புததிராகளையுஙகணடு, ஸௌபதரனைககாணாமல ப
வருததமுறறு இநதவசனததைச சொலலலானான 'உஙகளெ
லோருககும முகததினுடைய நிறமானது தெளிவிலலாமல கா
படுகிறது அபிமனயுவையும நான பாாககவிலலை எனனைகக
நீஙகள ஸநதோஷவாாததை கூறவிலலை துரோணா பதமவியூ
வகுததிருககிறாரெனறு நான கேடடிருநதேன குழநதையா
ஸௌபததிரனைத தவிர அதனைஉடைககிறவன உஙகளுளஒருவனு
இலலை எனறால அவனுககு வயூகததினினறு வெளியிலவருமுப
மான்து உபதேசிககபபடவிலலை உஙகளாலே அநதபபாலன ப
வாபடையினுள புகுமபடி செயயபபடாமலிருநதானா? யுததத
சததுருவீராகளை வதமசெயகினறவனும சிறநதவிலலாளியுமா
ஸௌபதரன சததுருககளுடையவியூகததைபுடைதது அநேகவீ
களாலே ரணகளததில கொலலபபடாமலிருககிறானா? சிவநதக
களையுடையவனும நீணடகைகளையுடையவனும மலைகளிலுள
ஸிமமமபோனறவனும உபேநதிரனை ஒததவனுமான என கு
தையைபபறறின விருததாநததைச சொலலுஙகள எவவா
போரில கொலலபபடடான? ஸுகுமாரனும பெரியவிலலைக
யிறகொணடவனும இநதிரகுமாரனான எனககுபபுததிரனும
பொழுதும எனனுடைய அனபிறகுஉரியவனுமான அபிமனயுவை

ற்றிச சொலலுஙகள யுததததில எவவாறு கொலலபபட்டான்?
பதராதேவிககுப பிரியனுனபுததிரனும திரௌபதிககும கேச
ககும எனதாயாரான குநதிதேவிககும எபபொழுதும பிரி
மான அபிமனயுவைக காலததினுல புததிமயககங்கொண்ட
ன கொனருன? பராககரமததாலும சாஸதிரஜஞானததாலும
றபபெருமைகளாலும மஹாதமாவும விருஷணிகளுள வீரரு
ன ஸ்ரீகேசவருககு ஸமமான அவன யுததததில எவவாறு
ாலலபபட்டான? வருஷணிகுலததில தோனறியவளான
பதராதேவிககு பரியனும சௌரயமுளளவனும எனனுல எப
ாழுதும லாலனம பணணபபட்டவனுமான புததிரனை நான
ராமலபோனுல யமலோகமசெலவேன மிருதுவாயும சுருணடு
ககினற நுனிமயிருளளவனும பாலனும மானகுடடியினகண
ன்ற கணணையுடையவனும மததயானையின பராககரமம
ான்ற பராககரமததைதயுடையவனும விமமககுட்டிபோலப பாய
வனும புனசிரிபபுடன பேசுகினறவனும நனருகபபழககப
டவனும எபபொழுதும பெரியோாகளுடைய கடடளையைச
யகினறவனும இளமைபபருவததிலும ஒபபறறகாரியததைச்
யகினறவனும இனசொலலுளளவனும மாதஸரியமிலலாதவ
அதிகமான உதஸாஹமுளளவனும மிககபுஜபலமுடையவ
தாமரைபபுஷபமபோல நீணட கணகளையுடையவனும் தனனை
டினவாகளிடததில தயைபாராட்டுகிறவனும இநதிரியஙகளை
ககினவனும நீசாகளை அனுஸரியாதவனும நனறியறிவுடைய
ம ஞானததையுடையவனும அஸதிரவிததையில தோசசி
டாதவனும யுததததில பினவாஙகாதவனும யுததமசெயவதில
பவனும சததுருககளுககு எபபொழுதும பயததைவிருததி
ணுகினறவனும தனனைசசோநதவாகளுககு பரியததையும
மையையும செயவதில முயறசியுடையவனும தகபபனமாா
ககு ஜயததை விருமபுகினறவனும் யுததததில (பகைவாகளை)
லில அடிககாதவனும பரபரபபிலலாதவனுமான எனகுமா
யான பாராவிடடால யமலோகமசெலவேன ரதிகாகள எண
படுஙகாலததில மஹாரதனுக எணணபபட்டவனும யுததத
எனனிலும அரைமடஙகுமேலான குணஙகளுளளவனும தரு
னும பாஹுபலமுளளவனும எபபொழுதும பிரதயுமனனுக
கேசவருககும எனககும பிரியனுயிருபபவனுமான புததிரனைப
ாவிடடால நான யமலோகமசெலவேன அழகான மூககும நலல
றியும நலல கணகளும புருவஙகளும உதடுகளுமுளள அவனு
யமுகததைப பாராமலிருககினற எனனுடைய மனததிறகு

'ஆறுதலேது? தநதியினுடையநாதமபோல ஸுகததையுணடுப
ணுகினறதும மனோரமயமானதும ஆணகுயில கூவுவதுபோனற
மான அவனுடைய குரலைககேளாமலிருககிற எனமனததி
ஆறுதலேது? தேவாகளாலுமடையமுடியாததும நிகரறறதுமா
அநதச சூரனுன எனபுததிரனுடையவடிவததைப பாராமலி
கினற என மனததிறகு ஆறுதலேது? 1 அபிவாதனம பண
தில ஸமாததனும தகப்பனமாாகளுடையவசனததில பற
லுடையவனுமான அவனை இபபொழுது யான பாராவிடில எ
மனததிறகு ஆறுதலேது? ஸுகுமாரனும எபபொழுதும வி
முளளவனும மிககசிறநதபடுககையில படுககததகுநதவனும ந
னுடையவாகளுள சிறநதவனுமான எனகுழநதை பூமியில அ
தனபோல நிசசயமாகபபடுததிருககிறுன முனபு, சயனத
படுததிருககையில, உததமஸதரீகளால நனருகச சூழபபெறறிரு
மஹாபுருஷனுன அபிமனயு, இபபொழுது ஆயுதததால
படடுப பூமியில புரடடிததளளபபடட அஙகஙகளையுடை
ஞக, அவனை அமஙகளமான நரிகள சூழநதிருககினறன து
கினற எவன முனபு ஸூதாகளாலும மாகதாகளாலும வந
ளாலும எழுபபபபடுவனே அவனை இபபொழுது துஷடமிரு
கள விகாரமான குரலகளாலே நிசசயமாக எழுபபுகினறன கு
நிழலுககுத தகுநததும மஙகளகரமுமான அநத அபிமனயுவி
டைய அநத முகததை இபபொழுது யுததபூமியிலுணடான பு
யானது நிசசயமாக ஒளியை இழநததாகசசெயயபபோகிறது
ஆ! குழநதாய! புததிரனைப பாாககுமவிஷயததில எபபொழு
திருபதியடையாதவனும பாககயஹீனனுமான எனனிடததிலிரு
காலனுலே பலாதகாரமாக எவவாறுகொணடுபோகபபடடா
எபபொழுதும புணணியவானகளால அடையததகுநத ஸத
மான அநதஸமயமினீநகரமும உன காநதியினுலே மோகம
யுமபடிசெயவிககபபடடு, நிசசயமாக, மிகக ரமயமாகவிளங
விருமபததகக அதிதியாகவநதிருககினறவனும பயமறறவனும
உனனை வைவஸவதனும வருணனும இநதிரனும குபேரனும
சயமாகப பூஜிபபாாகள' எனருன

இவவிதம பலவாருகபபுலமபிக கபபலுடைநத வியாப
போல மிகுநத துககததால கவரபபடடவனுகி யுதிஷடிரரைப
தது, 'நீரும பீமஸேனனும தருஷடதயுமனனும இநதிரனு
பராககிரமமபோனற பராகரமததையுடைய ஸாதயகியும ஜீ

1 தான பெரியோாகளைவணஙகி அவாகள தனனை ஆசீாவதிக
படி செயவது

ருககையில, ஸுபதராபுததிரனை அபிமனயு எவவாறு பகை ாகளால கொலலபபடடான? குருநநதனரே! அநத அபிமனயு தருககளுககுத துனபததைதயுணடுபணணி யுததததில எதிாதது னறு உததமாகளானபோாவீராகளோடு யுதததுசெயது ஸவா கமடைநதானு? அவன யுதததகில ஸனனுககுமுடையவாகளான ந்ஷ்டிரேஷடாகளோடு ஸஹாயமறறவனுக யுதததுசெயது ஸஹா தண்த் விருமபி நிசசயமாக எனனை நினைததிருபபான பால ன அவன அமபுகளால பீடிககபபடடு, 'ஐயா! எனககுநேரில ரைநது ஒடி வாரும்' எனறு அலறிககொணடே, குரூராகளான கைவாகளால யுததரஙகததில வீழததபபடடானெனறே நான னககிறேன, அலலது, எனனிடததிலிருநது பிறநதவனும மாத நடைய மருமானும ஸுபததிரைபிடததில ஜனிததவனுமான வன இவவாறும சொலலக கூடியவனலலன் நீணட கைக ளளவனும சிவநத கணகளையுடையவனுமான என குழநதை பப பாராமலிருககினற எனமனம இரணடாக வெடிககாமை ல நிசசயமாகவே சிறநத வஜரததினுல செயயபபடடு மிகக றுதியுளளதாயிருககிறது வாஸுதேவருககு மருமானும எனக புததிரனும் பாலனுமான அபிமனயுவினமீது குரூராகளான ாவிலலாளிகள மாமஸதானததைதப பிளககககூடிய அமபுகளை வாறு பிரயோகிததாாகள? மனவுறுதிகுனறுத எவன, பகை ரயழிததுத திருமபிவருகினற எனனை, நாளதோறும எதிா ாணடுவநது மகிழவிபபனே அவன இபபொழுது எனனை ஏன ாககவிலலை? நிசசயமாகவே, அநத அபிமனயு தளளபபடடு ததால நனைககபபடடு வீழததபபடட ஸூாயனபோல அங களாலே பூமியைப பிரகாசிககசசெயதுகொணடு பூமியில படுத நககிருன எவன யுதததகில ஒடாதவனுன தன புததிரன யுத தில கொலலபபடடானெனபதைதக கேடடுத துககததால ககபபடடு நாசமடைவளோ,அபபடிபபடட ஸுபததிரையைப றி வியஸனிககிறேன அபிமனயுவைக காணுதவளான ஸுபத ர எனனைபபாாதது எனன சொலலுவள துககததால பீடிக படடஅநத ததிரெளபதியைககணடும நான எனனசொலவேன? ழகினறவளும துககததாலபீடிககபபடடவளுமான மருமகளைக டும ஆயிரம துணுககுககளாகாமையால எனநெஞசமானது ரததினுல செயயபபடடுளளது மகிழசசியடைநத தாாதத ஷ்டிராகளுடைய ஸிமமநாதமானது எனனுல கேடகபபடடது ாபுததிசாலியும வைஸயஸதிரீயினிடததில பிறநதவனுமான தஸுவும, 'தாமததைத அறியாத அரசாகளே! நீஙகள சகதி

யிறறவாகளாயிருநதுகொணடு மஹாபலசாலியான பாாதத
டைய குமாரனைககொனறுவிடடு என வெடகமடையாமலிருககிற
கள் ? பலததைபபாருஙகள யுததததில அநதககேசவா ஆாஜ
னன இருவருககும அபரியமான காாயததைசசெயதுவிடடு எ
தோஷமடைநது, துககககாலம நோநதிருககுமபொழுது என வி
மமபோலக காஜனமசெயகிறீாகள? நீஙகளசெயத கொடியசெய
யினுடைய பலனைது சீககிரததில உஙகளை அடையபபோகிற
கடுமையான அதாமமலலவோ உஙகளால செயயபபடடது அ
எவவாறு நெடுஙகாலம பயனைககொடாமலிருககும ?' எனறு
துருவீராகளைபபாாதது நிநதிததுசசொலலிக கோபததோ
துககத்தோடும ஆயுதஙகளை எறிநதுவிடடு (யுததரங்கததைவிட
விலகிவிடடானும இநதவிஷயம கிருஷ்ணனால கேடகபப
தாம வாஸுதேவரே ! யுததகளததில யாதுகாரணமபறறி இ
விருததாநததை நீா எனனிடமசொலலவிலலை ? அபபொழு
மகாரதாகளும குரூராகளுமான அநத எலலாவீராகளையும ந
எரிததிருபபேன ' எனறுகூறினன

புததிரசோகததால பீடிககபபடடவனும நீாநிறைநதகண
யுடையவனும கவலையுறறவனும 1 புததிரவிஷயமான மனோவிய
கொணடவனும ஸஹிககமுடியாத துககததையுடையவனுமா
அநத ஆாஜுனனை வஸுதேவகுமாரரான ஸ்ரீகிருஷணா தடுத
'நீ இவவாறு துககிககககூடாது' எனறு சொனனா 'விசேஷ
க்ஷததிரியாகளாகததோனறிய நமககுச சஸதிரஙகளாலே
ஜீவனம யுதததில பினவாஙகாத சூராகளனைவருககுமே இ
தானவழி புததிசாலிகளுள உததமனை ஆாஜுன ! எல
சாஸதிரஙகளையும கறறறிநதவாகளாலே, 'பினவாஙகா
யுததஞசெயகினற சூராகளுககு இதுதான கதி' எனறு ஏற
தபபடடிருககிறது பினனிடாமல யுததஞசெயகிற சூராகளு
யுததததில் மரணம நிசசயமனறோ ? அபிமனயு புணணி
செயகிறவாகளுககுரிய உலகஙகளையடைநதான , ஸமசயமி
பரதாகளுள சிறநதவனே ! சததுருககளுடைய காவத
போககுகினறவனே ! 'யுததததில எதிாதது மரணததைய
வோமா? ' எனகிற இநத விஷயம எலலாவீராகளாலும விரு
படுகிறது அநத அபிமனயுவும, யுததகளததில வீாயமுள
களும மஹாபலசாலிகளுமான ராஜகுமாரர்களைககொ
போரில எதிர்ததுநினறுகொணடே, வீராகளால விரு
பட்ட மரணததை அடைநதான புருஷஸ்ரேஷட ! நீ வியஸ

1 கூறியது கூறலால ஒருசொல விடபபடடது

டையாதே தாாமிகாகளான பூாவபுருஷாகளாலே க்ஷதரியா
ருககு யுததததில நாசமடைவது ஸனாதனமான தாமமெனறு
படுததபபட்டிருககிறது பாதகுலோததம! நீ அதிகதுகக
ளவனனல இநத உன பிராதாககள அரசாகள உனனுடைய
நேஹிதாகள ஆகிய எலலாரும வாட்டததை அடைவாாகள
ளரவததைதக கொடுககிறவனே! இவாகளே நலவாாததையினல
மாதானபபடுதது அறியததககது உனனலறியபபட்டிருக
து, நீ ரோகததைப பாராட்டத தககவனலலை' எனறு கூறினா
ஆசசரியமான செயகையுளள ஸ்ரீ கிருஷணனலே இவவாறு
ாதானபபடுததபபட்ட பாாததன, பிறகு, தனஸஹோதரா
ாயெலலாம பாாதது தழுதழுதத குரலுடன அபபொழுது
வாாததைகளேச சொலலலானன 'தீாககமான கையையுடைய
னும பெரிய தோளேயுடையவனும தாமரைமலாபோனற நீண்ட
ணேயுடையவனுமான அநத அபிமனயு மரிததை நடநதபடி
ன கேட்கவிருமபுகிறேன எனபுததிரனேககொனற அவாகள
தகளததில யானேகளோடும தோகளோடும குதிரைகளோடும
னல கொலலபபடுவதை வீராகள நிசசயமாக விரைவில பாாக
போகிருாகள அஸதிரவிததையில ஸமாததாகளான நீஙக
லலோரும ஆயுதபாணிகளாக இருககையில ஸாுபததிராபுததி
வஜரபாணியான இநதிரனேடெதிாததுப போாபுரிநதாலும
வாறு மரணமடையககூடும? எனபுததிரனே ரக்ஷிககும விஷயத
பாணடவாகளேயும பாஞசாலாகளேயும இவவணணம அசகதா
னறு யான அறிநதிருபபேனுயின மஹாயுததததில நானே
னேக காபபாறறியிருபபேன தேரினமீதுளள நீஙகள அமபு
ழுகளேப பொழிநதுகொண்டிருககுஙகாலததில, உஙகளே வீாய
றவாகளாககசெயது சததுருககளால அபிமனயு எவவாறு
லலபபட்டான? நீஙகள பாாததுககொணடிருககும்பொழுதே
மனயு வதமபணணபபட்டதனல உஙகளுககுப பெளருஷமு
லை, பராககரமமுமிலலை ஆசசரியம! ஆசசரியம!! யான மிகக
றறவாசளும பயமுளளவாசளும மனஉறுதியறறவாசளுமான
களே ஏவிச சென்ற காரணததினலே, எனனேயே நான நிநதித
கொளளுகிறேன அனறியும, எனபுததிரனேககாபபாறறுத
ளான உஙகளுககுக கவசஙகளும சஸதிரஙகளும ஆயுதஙக
வீண அலஙகாரமே உஙகளுககு வாககுககள ஸபைகளில
வதறகே' எனறுன பீபதஸுவானவன இநத வாககியத
ச சொலலிவிட்டுப பிறகு உததமமான கததியைக கையில
தது நினறுன, ஒருவனலாவது பாாபபதறகுமுடியாமலிருந

தான அபபொழுது வாஸுதேவரையும மூததவரான யுதிஷ
ரையும தவிர மறற நணபாகள, யமனபோலக கோபங்கொண
அடிககடி பெருமூசசுவிடுகினறவனும, வஜராயுததைதககை
கொணட மஹாபுஜங்களையுடைய மஹேநதிரனைபபோலிருககி
வனும, புததிரசோகததால வருநதிக கணணீா நிறைநதமுகத
யுடையவனுமான அநத அாஜுனனைபபாாககிறதறகாவது (அ
னுடன) பேசுகிறதறகாவது சகதியறறவாகளானாகள ஹித
ளான அவவிருவாகளும எலலாநிலைமைகளிலும அாஜுனனுடை
மனததை அனுஸரிததவாகள பஹுமானததினாலும பரீ
னாலும அவவிருவாகளும அாஜுனனோடு பேசுவதறகுத தகு
வாகள பிறகு, புததிரசோகததினாலே மிகுநத துனபமடை
மனததையுடையவனும தாமரைமலாபோனற கணணையுடை
வனும கோபமுணடவனுமான அாஜுனனைநோககி யுதிஷ
ராஜா பினவரும வசனததைச சொலலலானா

எழுபததுமூனறுவது அதயாயம

பரதிஜஞாபாவம (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் அபிமன்யு மரணமடைந்தவிதத்தை அர்ஜுனனுக்குக் கூ
தும், அர்ஜுனன் ஜயத்ரதனைக்கொல்வதற்குச் சபதஞ்செய்ததும்

யுதிஷடிரா, 'ஓ! மிகக புஜபலமுளளவனே! ஸமசபத
ருடைய படையைநோககி நீ போனவுடன, துரோணாசா
என்னைப பிடிககுமவிஷயததில உககரமான முயறசியைச செயத
பிறகு, அநத மஹாயுததததில சேனையை அணிவகுததுககொ
முயறசிசெயகினற துரோணரை நாஙகள சேனைகளோடுகூடி
ரணிவகுதது வனமையுடன எதிாததுப போாபுரிநதோம த
கபபடுகினற அவா, ரதிகாகளால நனறுகப பாதுகாக
படடிருககையில, கூாமையுளள அமபுகளாலே எஙகளை ஹிம
துககொணடு வேகமாக எதிாததுவநதாா அவவாறு அவ
பீடிககபபடும நாஙகள அவருடைய படையை யுததததில பாா
தறகும சகதியறறவாகளாயிருககையில அநத ஸைனயதன
பிளபபதறகு எவவாறு சகதியுளளவாகளாவோம? பிறகு, ந
ரதிகாகளுள ஒபபறறவனான அநத அபிமனயுவைநோககி, '
தத துரோணஸைனயததைப பிளநது எஙகளுககு வழியை உ
பணணு' எனறுசொனனோம அவவாறு எமமால ஏவபப
அநத அபிமனயு, வீாயமுளள நலலகுதிரைபோலப பொறு
தகாததாயிருநதாலும அநதப பாரததைப பொறுபபத

ரம்பித்தான். உன்னுடைய அஸ்திர மந்திரோபதேசத்தோடு
ாயத்தையுமுடையவனும் பாலனுமான அந்த அபிமன்யு, கரு
ன ஸமுத்திரத்தில் பரவேசிப்பதுபோல, அந்தப் படையில் புகுந்
ான வீரனான ஸுபத்ராபுத்திரனை ரணகளத்தில் அப்படிப்
ட நாங்களும் பின்தொடாந்து போய், அந்தச் சேனையில்
வன் நுழைந்த வழியினாலேயே நுழைய எண்ணங்கொண்
ாம் அப்பா! பிறகு, அல்பனாகிய ஸிந்துராஜனான ஜயத்
ன ருத்ரருடைய வரதானத்தினாலே எங்களனைவரையும்
ித்துவிட்டான். பிறகு, ஸுபத்ராபுத்திரனை, துரோணரும்
ருபரும் கர்ணனும் துரோணபுத்திரரும் கோஸலராஜகுமாரனும்
ருதவாமாவுமாகிய ஆறு ரதிகர்களும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்
ஹாரதர்களான அவ்வெல்லோராலும் யுத்தகளத்தில் சூழப்
ட பாலன், வல்லமையுடன் மிக்க முயற்சி செய்துங்கூட,
நேக வீரர்களாலே ரதத்தையிழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டான்
ிறகு, அவ்வாறு அவர்களால் விரைவாக ரதத்தையிழந்தவனா
செய்யப்பட்டு ஸம்சயத்தையடைந்து காலாளாகத் திறகின்ற
னும் பகைவர்களால் ஜயிக்கப்படாதவனுமான அந்த அபிமன்யு
ப்ப பார்த்து, துச்சாஸனகுமாரன் சீக்கிரமாகக் கதையை
ெடுத்துக்கொண்டு கொல்ல எண்ணி எதிர்த்துவந்தான். பிறகு,
ுத்திரகுமாரனை உனக்குக் குமாரனும் வீரனும் கதாயுதத்தில்
ாத்தனுமான அந்த அபிமன்யு, கதாபாணியான அந்தத் துச
ஸனகுமாரனைக்கண்டு தானும் கதையை எடுத்தான். எல்லா
ுதிரியர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, அவ்விரு
ர்களும் கதாமண்டலகதியை அடைந்து ஒருவருக்கொருவர்
ைகவிளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தைத் தேடிக்கொண்டு நன்றாக
ஞ்சாரம் பண்ணினார்கள். யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட
ிவ்விருவரும் பரஸ்பரம் கதைகளின் நுனிபினாலடிக்கப்பட்டுக்
ீழ்த்தள்ளப்பட்ட இந்திரத்வஜம்போலப் பலத்தையிழந்து பூமியில்
ிந்தார்கள். பிறகு, கௌரவர்களுக்குக் கீர்த்தியை விருத்தி
ிண்ணுகின்ற துச்சாஸனபுத்திரன் எழுந்திருந்து, எழுகின்ற அபி
ன்யுவைக் கதையினால் தலையில் அடித்தான். சத்துருவீரர்களைக்
ொல்லுகிறவனான ஸுபத்ராபுத்திரன் கதையினுடைய வேகத்தினா
ும் யுத்தசிரமத்தினாலும் மூர்ச்சையடைந்து பிரஜ்ஞையை இழந்து
ூமியில் விழுந்தான். அந்த அபிமன்யுவோ ஆயிரம்யானைகளையும்
ுதிரைகளையும் ரதங்களையும் காலாட்களையும் சிறந்த நூறு ராஜ
ுமாரர்களையும் கணக்கிலடங்காத அநேகவீரர்களையுங்கொன்று,
ுண்ணியவான் புருஷர்கள் அடையும் ஸ்வர்க்கத்தையடையும்படி செய்

தான் தீரனான அபிமன்யு' பகைவர்களைப் பயமுறுத்திப் பாந்
களை ஸந்தோஷிக்கச்செய்து தன் தகப்பன்மார்கள் அம்மா
இவர்களின் பெயரை அடிக்கடி காதில்விழும்படி செய்வித்
ஸ்வர்க்கத்தை ஜயித்தவர்களான புண்ணியவான்களுக்குரிய ப
ளகரமான லோகங்களை அடைந்தான் வீரனான அவன் அநேக
உறவினர்களைத் துக்கிக்கச்செய்துவிட்டு நாசமடைந்தான் பிற
சோகத்தினாலே மிகத்தபிக்கப்பட்டவர்களான நாங்கள் உன்னை
இப்பொழுது சோகத்தைப்பெற்றோம் இவ்வளவும் நமக்குச் சே
த்தை விருத்திபண்ணக்கூடிய காரியமாகவே முடிந்தது அந்
புருஷஸ்ரேஷ்டனான அபிமன்யுவோ ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடை
தான்' என்று கூறினார்

பிறகு, தர்மராஜரால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையைக்கேட்
அர்ஜுனன், 'ஆ! புத்ர!' என்று பெருமூச்சுவிட்டு மனவருத்
மடைந்து பூமியில் விழுந்தான் துயரமிக்கமுகத்தையுடையவ
ளான எல்லோரும் தனஞ்சயனைச்சூழ்ந்துகொண்டு தைன்யத்தை
பாராட்டி இமைக்கொட்டில்லாத கண்களால் பரஸ்பரம் பார்த்
கொண்டார்கள் பிறகு, இந்திரகுமாரன் பிரஜ்ஞையடை
கோபமூண்டு ஜ்வரத்தினால் நடுக்கமுற்றவன்போல் அடிக்கடி பெ
மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கையினால் கையைப்பிசைந்து பற்களைக்
கடவென்று கடித்து, மூன்றுகோணலாகப் புருவத்தை நெறித்
கோபத்தால் கண்கள் மிகச்சிவந்து, பைத்தியம்பிடித்த
போலப் பார்த்துக்கொண்டு இந்தவசனத்தை உரைக்கலானான்

'ஸத்யமாக உங்களுக்கு யான் ப்ரதிஜ்ஞை செய்கிறே
நாளைத்தினம் ஜயத்ரதனைக் கொல்லப்போகிறேன் மஹாராஜ
அந்த ஜயத்ரதன் வதபயத்தினால் பயந்தவனாகித் திருதரா
டிரகுமாரர்களை விட்டு விலகிப்போகாமலிருந்தாலும் நம
வரையுமாவது புருஷோத்தமரான ஸ்ரீகிருஷ்ணரையாவது
லது உம்மையாவது சரணமடையாமலிருந்தாலும் நாளைத்தி
அவனைக்கொல்லப்போகிறேன் திருதராஷ்டிர புத்திரர்களு
விருப்பத்தைச் செய்கின்றவனும் என்னிடத்திலுள்ள நேசத்
மறந்தவனும் பாபியும் பாலனுடைய வதத்திற்குக் கா
மாயிருந்தவனுமான ஜயத்ரதனை நாளைத்தினம் கொல்லப்போ
றேன் அரசரே! யுத்தகளத்தில் அந்த ஜயத்ரதனைக்
பாற்றுவதற்காக என்னுடன் யுத்தம்செய்பவர்கள் துரோ
ராஜனும் கிருபராஜனும் அவர்களை அம்புகளால் நான்
வேன் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களே! யுத்தத்தில் இவ்வாறு இ
யானை செய்யாமற்போனால் சூரர்களுக்கு ஸம்மதமாய்

ற புண்ணியம செயதவாகளுககுரிய உலகஙகளை அடையமாட
ன தாயைககொனறவாகளுககும தநதையைககொனறவா
ககும குருதாரகமனம செயகிறவாகளுககும எபபொழுதும
ளசொலலுகிறவாகளுககும ஸாதுககளைபபாரதது அஸூ
படுகிறவாகளுககும பிறாமீது பழிகூறுகிறவாகளுககும
டைககலபபொருளைக கவாபவாகளுககும விஸவாஸகாதகா
ககும முனபு அனுபவிககபபடட ஸதிரீயை நிநதிககினறவா
ககும பிறாகுறறததை வெளியிடுகினறவாகளுககும பிரமமஹ
செயதவாகளுககும பசுஹததிபணணினவாகளுககும பாய
, யவானனம, ாகம, எளளுபபொடி, கோதுமைமாவினால
த பக்ஷியஙகள, அபபஙகள, மாமஸஙகள இவைகளைக காரண
றிப புஜிககினறவாகளுககும எநதலோகஙகளுணடோ அநத
கஙகளை, நான ஜயதரதனைககொலலாவிடில சீககிரமாக அடை
டவேன வேதாதயயனமசெயதவனும மிகககடுமையான
ததை அனுஷடிககினறவனுமான பிராமமணோததமனையும
யோாகளையும ஸாதுககளையும ஆசாாயாகளையும அவமதிககிற
ள எநத லோகஙகளையடைவாாகளோ அநதலோகஙகளை நான
டவேன பிராமமணனையும பசுவையும நெருபபையும காலால
டுகிறவாகளுககும ஜலததில கபம மலம ஜலம இவைகளை விடு
ாகளுககும எநதககதியுணடோ அநதககஷடமான கதியை
ரதனைககொலலாவிடில நான அடையககடவேன வஸதிர
லாமல ஸநானம செயகிறவனுககும, மலடிககு அதிதியாக நோ
னுககும, நியாயவிருததமாகத தனம வாஙகுகிறவாகளுககும,
யசொலலுகிறவாகளுககும, வஞசகாகளுககும, மனசசாக்ஷி
விரோதமாகக காாயம செயகினறவாகளுககும, வீணாகத தற
சசிசெயகினறவாகளுககும, வேலைககாராகளும புததிராகளும
வியும ஆஸரிதாகளும பாாததுககொணடிருககுமபொழுது,பங
கொடாமல, மருஷடானனபோஜனம் பணணுகிற அறபா
ககும எநதககதியுணடோ அநதக கோரமானகதியை ஜயதரத
கொலலாவிடடால யான அடையககடவேன ஸாதுவும தன
தையில ஆதரவுளளவனும தனனை அணடினவனுமான ஒரு
ப போஷிககாமல நிநதிககிற களூரஸவபாவமுளளவனுககும
ததததைத தகுதியுளள அயலவீடடுககாரனுககுககொடாமல
தவாகளுககும அவவாறே விருஷளியினபதிககும கொடுக
னுககும மதுபானமபணணுகிறவன, வரமபு கடநதவன,
மறநதவன, எஜமானனை நிநதிககிறவன ஆகிய இவாகளுக

கும எநதககதியுணடோ அநதககதியை ஜயதரதனை விரைவா
கொலலாவிடில நான அடைவேன இடககையினால புஜிககி
வாகளுககும, மடியில ஆஹாரஙகளை வைததுணபவாகளுக
பலாசததால ஆஸனததையும துமபைசசெடியினால பலதுல
வதையும விடாதவாகளுககும, விடியறகாலததில தூஙகுகிற
களுககும, குளிருககுப பயபபடுகிற பிராமமணாகளுக
யுததததில பயபபடுகிற க்ஷததரியாகளுககும, ஒரேகிணறறுஜ
தோடு கூடியதும வேததவனியினால விடுபடடதுமான கிரா
தில ஆறுமாஸமவஸிககினறவாகளுககும, சாஸதிரததை நி
கினறவாகளுககும, பகலில ஸதிரீயினிடததில சேர்கினறவாக
கும, பகலில தூஙகுகினறவாகளுககும, வீடடில நெருபபுவ
கினறவாகளுககும, விஷததைககொடுககினறவாகளுககும, அ
காரயமபணணுதவாகளுககும, அதிதிஸதகாரமசெயயாதவாக
கும, பசுககள குடிககும தணணீாகளில இடையூறறைச
கினறவாகளுககும, ரஜஸவலையைபபுணாகினறவாகளுககும, த
தைபபெறறுககொணடு பெணணைககொடுககினறவாகளுககும,
ருககு யாகஞ செயவிபபவாகளுககும, நாயபோலவிருததியு
பிராமணாகளுககும,[1] பிராமமணனுககு பரதிஜஞைசெயதுவிட
பிறகு லோபததினால கொடாதவனுககும எநதககதியுணடோ
தககதியை, நாளைததினததில, ஜயதரதனைககொலலாவிடில
அடைவேன இனறுராததிரிகழிநது நாளைததினததில ஜயதர
யான கொலலாமறபோனால, தாமததைவிடடு விலகினவாகள
மறற எவாகள என்னால இஙகு சொலலபபடவிலலையோ, எவ
என்னால சொலலபபடடாகளோ, அவாகளுடைய கதியைச்
கிரததில யான அடைவேன இநத மறறுமொரு பரதிஜஞை
திருமபவும யான செயகிறேன அதனை அறியுஙகள இநதப
யானவன கொலலபபடாமலிருககுமபொழுது, ஸூரியன அ
மனததையடைநதால இவவிடததிலேயே ஜவலிககினற அகா
நான பிரவேசிபபேன அஸுராகளும தேவாகளும மனு
களும பக்ஷிகளும ஸாபபஙகளும பிதிாககளும ராக்ஷஸாக
பிரமமரிஷிகளும தேவரிஷிகளும சராசரஸவரூபமானஇவவுல
வேறு பொருளும, எனககு விரோதியான அநத ஜயதரத
பாதுகாபபதறகுச சகதியறறவாகளே இநத ஜயதரதன பா
லோகததையடைநதாலும உததமமான ஆகாயததை பாவது
நகரமான அமராவதியையாவது அலலது அஸுரபபடடண

4 [1] இடசசராயிருததலால அரைஸலோகம விடபபடடது,

வது அடைந்தாலும், நான் நாளைவிடியற்காலத்தில் அநேகம் ம்புகளால் அபிமன்யுவின் சத்துருவான அவன் தலையை நன்ருக றுக்கப்போகிறேன்' என்று கூறினன்

அர்ஜுனன், இவ்வாறு சொல்லிக் காண்டீவத்தை இடம்வல கட டங்காரம்பண்ணினன் அந்த வில்லின் ஒலியானது எல் வற்றையும் தாண்டி ஆகாயத்தைஅளாவியது அவனால் பர ஞை செய்யப்பட்டவுடன், அவ்விடத்தில் ஜநார்த்தனர் பாஞ்ச யத்தை முழக்கினார் பலகுன்ன மிகுந்தகோபமுற்றுத் தேவ த்மென்கிற சங்கத்தை ஊதினன் அச்சுதருடைய வாயக றினாலே உள்ளிடம் மிக நிறைக்கப்பட்ட அந்தப் பாஞ்சஜன ானது, தன்னிடத்தினின்று உண்டான ஒலியினாலே பாதாளம் ாயம் திக்குக்கள் திக்பாலகர்கள் இவர்களோடு உலகத்தை த்தினமுடிவிற்போல நடுங்கச்செய்தது மஹாத்மாவான அர் னனால் பரதிஜ்ஞைசெய்யப்பட்டவுடன், ஆயிரக்கணக்கான ன்குவித வாத்தியகோஷங்களும் பாண்டவர்களுடைய விமம ந்மும் தோன்றின காண்டீவம் நர்த்தனம் செய்கிறதுபோல ாங்கியது அம்பறாத்தூணியிலுள்ள அம்புகள் அப்பொழுது, த்தில் விருப்பமுள்ளவைகளாகி ஸந்தோஷத்தோடு தாமே ளியில் புறப்படுவதுபோல் விளங்கின ஓ! பாரதரே! மிக்க தோஷமுள்ள பீமஸேனன், தனஞ்சயனை நோக்கி ஸந்தோஷத் ல தடுமாறுகின்ற வாக்கோடு, 'உன்னுடைய பரதிஜ்ஞாசபதத் றும் கிருஷ்ணனுடைய சங்கின் ஒலியினாலும், திருதராஷ்டிர ாரனன இந்தத் துரியோதனன் சுற்றத்தாரோடும் வாரங்களோடும் நாசமடைந்தான் ஓ! புருஷஶ்ரேஷ்டனே! றா பரபாவமுடையதும் சிறந்தபொருளுள்ளதும் (நமக்கு) இஷ் ாயிருப்பதுமான இந்த வாக்கியமானது, அணிந்திருந்த பூமா மை வாடும்படி செய்ததும் உன்புத்திரசோகமயமுமான என் டைய ரோஷஸமூகத்தைப் போக்குகிறது' என்று கூறினன் ாராஜரே! ஸூதர்களோடும் மாகதர்களோடுங்கூடின ஸைனிகர் , பிறகு, சங்கவாத்யங்களாலும் பேரீவாத்யங்களாலும் பண ்களாலும் ஸ்தோத்திரங்களாலும் ஜயசீலனன அர்ஜுனனை ருகப் புகழ்ந்தார்கள் அப்பொழுது, அந்தச்சபதத்தினாலே ங்கரமான உம்முடைய சேனைமுழுமையும் மூர்ச்சையடைந்து ந்த வியஸனமுற்றதாகியது

எழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்
ப்ரதிஜ்ஞாபாவம (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனனுடைய ப்ரதிஜ்ஞையைக்கேட்டுப் பயந்த ஜயத்ரதனுக்கு துரோணரும் துரியோதனனும் தேறுதல் கூறியது)

புத்திரனிடத்தில் மிக்க அன்புடையவர்களான பாண்டவ ளுடைய அந்த மஹாசபதத்தைக்கேட்டும், சாரர்களாலே அ த்தும், ஸிந்துதேசாதிபதியான ஜயத்ரதன், பயந்து எழுந்திரு துக்கத்தால் மதிமயக்கங்கொண்டவனும் துன்பத்திலை மிக கலக்கப்பட்டவனும் ஆழ்ந்ததும் விஸ்தாரமுமான சோகமா கடலில் மூழ்கினவனுமாகிப் பலவாறு ஆலோசித்துக்கொ அரசர்களுடைய ஸபையை அடைந்தான். அவன் அபிமன்யு பிதாவினிடத்தில் பயந்து வெட்கமுற்று அந்த அரசர்களினரு புலம்பிக்கொண்டு (அவர்களைநோக்கி,) 'காமுகனான இந்திரனு பாண்டுவினுடைய மனைவியினிடத்தில் எவன் உண்டுபண்ணப் டானோ துர்ப்புத்தியுள்ள அவன் என்னொருவனை யமலோகத் அடையும்படி செய்ய விரும்புகிறானாம், உங்களுக்கு மங்களமு டாகட்டும் பிழைக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு என் போய்ச்சேருகிறேன் க்ஷத்ரியஶ்ரேஷ்டர்களே! இல்லையேல், பா தனுடைய அஸ்திரத்தை எதிர்ப்பதற்கு வல்லமையுடையவர்க யிருந்தால், அவனால் கொல்ல விரும்பப்பட்டிருக்கிற என்னைக் க பாற்றுங்கள் அப்படிப்பட்ட வீரர்களான நீங்கள் எனக்கு யங்கொடுங்கள், துரோணர் துரியோதனன் கிருபர் கர்ணன் ம தேசாதிபதியான சல்லியன் பாஹ்லீகன் துச்சாஸனன் முதல வர்கள் அந்தகனால் பீடிக்கப்பட்டவனையுங் காப்பாற்றுவத வல்லமையுள்ளவர்கள் இவ்வாறிருக்க, கொல்லவேண்டுமென எண்ணங்கொண்ட அர்ஜுனனொருவனிடமிருந்து என்னை மன களான நீங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ரக்ஷிக்கமாட்டீர்களா? பாண்ட களுடைய பிரதிஜ்ஞையைக்கேட்டு எனக்கு மிகுந்த பயமுண் யிருக்கிறது மன்னர்களே! மரிக்கப்போகிறவனுடைய அங் களைப்போல என்னுடைய அங்கங்கள் சோர்வடைகின்றன கா வத்தை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனனாலே என்வதமா நிச்சயமாகப் பிரதிஜ்ஞைசெய்யப்பட்டுவிட்டது அதற்கு ந சனமாகப் பாண்டவர்கள் துக்ககாலத்திலுங்கூடக் களிப்புள்ள களாக ஸிம்மநாதஞ்செய்கிறார்கள் அந்த அர்ஜுனனுடை ப்ரதிஜ்ஞையைத் தேவர்களாவது கந்தர்வர்களாவது அஸு

ாவது நாகாகளாவது ராக்ஷஸாகளாவது வேறுவிதமாகச
யவதறகுச சகதியுளளவாகளலலா (இவவாறிருகக), அரசா
் எவவாறு திறமையுடையவாகளாவாாகள? ஆதலால், புருஷஶ
ஷடாகளே! எனககு அனுமதிகொடுஙகள உஙகளுககு மஙகள
ணடாகடடும பாணடவாகள எனனைபபாராதபடி மறைநது
ாளளுகிறேன' என்று சொனனன

இவவாறு புலமபுகினறவனும பயததினலே மனககலககமுறற
னுமான அநத ஜயதரதனை நோககித துரியோதனராஜன தன
டைய காாயகெளரவததினலே, 'ஓ! புருஷஶரேஷடனே! பயப
வேணடாம, ஆணமையிறசிறநதவனே! யுததபூமியில க்ஷதரிய
ாகளின நடுவிலிருககினற உனனை எவன வதமசெயவதறகாக
ருமபுவான? மதயானைபோலச செலலுகினறவாகளும ஒனறு
ாநதவாகளுமான இவவரசாகளிடம இநதிரனும பயபபடுவான
ன, ஸூாயகுமாரனன காணன, சிதரஸேனன, விவிமசதி,
ஶரவஸ, சலன, சலயன, நெருஙக முடியாதவனன விருஷஸே
ா, புருமிதரன, ஜயன, போஜன, காமபோஜன, ஸுதக்ஷிணன,
றாபாஹுபலமுளள ஸதயவரதன, விகாணன, தாமுகன,
சாஸனன, ஸுபாஹு, ஆயுததததைக கையில எடுதத காளிங
, அவநதிதேசததரசாகளான விநதானுவிநதாகள, துரோணா,
ரோணபுததிரா, சகுனி, மாயாவியும பலமுடையவனும செளாய
டையவனுமான அலமபுஸனெனகிற ராக்ஷஸன ஆகிய இவா
ம மறறுமநேகாகளான பலவித தேசததரசாகளும ஸைனயங
ாடு உனனைக காபபாறறபபோகிறாகள, உனமனககவலை
கிபபோகடடும அளவறற காநதியுளள ஸைநதவ! நீயும
ாகளுள சிறநதவன, ஸவயமாகவே சூரன, அவவிதமான நீ
ணடவாகளிடததிலிருநது எபபடி பயததைப பாாககிறாய?
ாவீாயமுளள ஸைநதவ! உனனைக காபபாறறுமவிஷயததில,
னுடைய அக்ஷெளஹிணிகள முயறசியுடனே யுததமபணணப
கினறன, நீ பயபபடாதே, உனககுணடானபயம விலகடடும'
று கூறினன

அரசரே! இவவாறு உமமுடைய புததிரனலே ஸமாதானப
நதபபடட ஸைநதவன துரியோதனனுடனசோநது இரவில
ாணாிடததில சென்றன அநத ஜயதரதராஜன, துரோண
டய சரணஙகளில நமஸகரிதது அருகிலஉடகாாநது வணககத
ன பினவருமாறு கேடகலானன '(ஆசாாயரே!) லக்ஷி
தையடிபபதிலும தூரமாகப பாணததை பரயோகஞ்செயவதி
லாகவததிலும திடமாக அடிபபதிலும எனககும பலகுன

னுககுமுளள தாரதமயததை மஹிமையுளள தேவரீ சொல
வேணடும ஆசாாயரே! உணமையாகவே அாஜுனனுககு
எனககுமுளள விதயாவிசேஷததை நான தெரிநதுகொளள விரு
புகிறேன உணமையை எனககுசசொலலவேணடும' என
வினவ, துரோணா, 'அபபா! உனககும அாஜுனனுககும நா
பேதமினறி ஆசாாயததனமையை வகிததேன, அபயாஸததி
லும அநதக கஷடமான குருகுலவாஸததிலும உனனைககாட
லும அாஜுனன மேலானவன யுதததில பாாததனிடத
லிருநது எவவிதததிலும நீ பயபபடவேணடியதிலலை அபப
பயததினினறு யானுனனைப பாதுகாபபேன இவவிஷயத
ஸமசயம வேணடாம எனனைககளால காககபபடுகிற மனிதனுக
(தீஙகுசெயவதில) தேவாகளும சகதியுளளவாகளாகாாகள
ஜுனன எநத வியூஹததைத தாணடமாட்டானோ அபபடிபபட
வியூஹததை நான வகுககபபோகிறேன ஆதலால, நீ யுத
செய, பயபபடாதே, ஸவதாமததைக காபபாறறு மஹா
னே! தாதை மூதாதைகளின வழியை அனுஸரிததுச செலவாய
சாஸதிரமுறைபபடி உனனால வேதஙகள அதயயனமபணண
பபடடன, அககினிகள நனறாக ஹோமமசெயயபபடடன, அ
யாகஙகளால தேவாகள பூஜிககபபடடாாகள, பயஙகரமா
மருதயு உனககுக கிடையாது, மூடாகளான மனுஷயாகள
அடையததகாததான மஹாபாகயததையடைநது புஜபலததி
ஸமபாதிககபபடட ஸாவோததமமான திவயலோகஙகளை
அடையபபோகிறாய, கௌரவாகளும பாணடவாகளும வருஷ
களும மறறமனிதாகளும நானும எனபுததிரனும சாஸவதாக
லோமெனறு நினை நாஙகளெலலோரும பலவானான கால
வரிசையாக அடிககபபடடுத தததம வினைகளால தொடரபப
வாகளாகப பரலோசமபோசபபோகிறோம தபஸவிகள த
செயது எநத லோகஙகளையடைகிறாாகளோ அநத லோகங
க்ஷததிரியதாமததை அடைநத க்ஷததிரியவீராகள அடைகிறாாக
எனறு சொனனாா பாரதவாஜரால இவவாறு ஸமாதானபப
தபபடட ஸைநதவராஜன பாாததனிடததிலிருநதுணட
பயததை விடடான யுதததினபொருடடும மனததை உறு
படுததிககொணடான வேநதரே! பிறகு, ஸைனிகாகளுக
அநத ஜயதரதனுககும ஸநதோஷமுணடாகியது பயஙகரம
நானகுவித வாதயஙகளுடைய கோஷமும ஸிமமநாதஙகளே
சோநது தோனறியது

எழுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

பரதிஜஞாபாவம (தொடர்ச்சி)

(துரோணர் முதலானவர்கள் ஜயத்ரதனைக் காப்பதில் ப்ரதிஜ்ஞை செய்தது முதலியவைகளை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்குக் கூறியது)

பாரததனால ஸிநதுராஜனுடைய வதமானது பிரதிஜஞை ரயயபபடடபொழுது, மிகக புஜபலமுளள வாஸுதேவா, தனஞ யனை நோககி, பிராதாககளுடைய ஸமமததையறியாமல், ஸைநதவனை யான கொலலுவேன' எனறு உன வாககினால பிர ஜஞைசெயயபபடடது இபபடிசசெயயபபடட அநதபபிர ஜஞை ஸாஹஸமே, எனனோடுகூட ஆலோசியாமலே இநதப பரிய பாரததை நீ சுமகக ஆரமபிததாய எவவாறு நாம எலலா லகததோரகளாலும பரிஹஸிககத தகாதவரகளாவோம? தார தராஷடிரனுடைய படைவீடடில வைககபபடடிருநத சாரகள ரமாக இஙகுவநது விருததாநதததை நமககுத தெரிவிககிறா ர பிரபுவே! உனனால ஸிநதுராஜவதம பரதிஜஞை செயயப படடவுடனே, நான குவிதவாதயஙகளோடுகூடி இவவிடததில தானறின மிகக பெரிதான ஸிமமநாதமானது அவரகளால கடகபபடடது அநதச சபதததினாலே ஸைநதவனும திருதராஷ குமாரரகளும, மிகவுமபயநது, 'இநத ஸிமமநாதம அகாரண க உணடாயிராது' எனறு எணணி ஸநதததாரகளானாரகள ீணட கைவனமையுளள அரஜுனா! கௌரவரகளுடைய மிகப ரியஸிமமநாதமும யானைகள குதிரைகள காலாடகள தேரகள வைகளுடையபயஙகரமானசபதமும உணடாயின 'நிசசயமாக பிமனயுவினுடையவதததைககேடடுத துயரமுறற தனஞசயன கோபததோடு இரவில புறபபடடபபோகிறான' எனறு எணணிக ளரவரகள ஸநததாரகளானாரகள தாமரைமலாபோனற கண ணயுடையவனே! ஸிநதுராஜனைக கொலலுமவிஷயததில ஸதய நதனான நீ செயத அநத பரதிஜஞை முழுவதையும சாரகளிட ருநது அவரகள கேடடாரகள பிறகு, துரயோதனனுடைய மந திரிகளெலலாரும, வருததமுறறு, பலஹீனமான மானகளபோல கமுறறவரகளானாரகள அநத ஜயதரதராஜனும நடுககமுற ன பிறகு, ஸௌவீரதேசததுககும ஸிநதுதேசததுககும அரச ன ஜயதரதன, வாடடமடைநது மநதிரிகளோடு எழுநதிருநது ர படைவீடடினினறு ராஜஸபையை அடைநது மநதிரா லோசனை ஸமயததில க்ஷேமகரமான எலலாககாரியததையும லோசிததுககொணடு, ராஜஸபையில துரயோதனனை நோககி, னஞசயன புததிரனைககொனறவனெனபதனால நாளைததினம

என்னை எதிர்த்துவரப்போகிறான் அவன் சேனைகளினடுவி
என்னுடைய வதத்தை பரதிஜ்ஞை செய்தானும் ஸவ்யஸாசி
னுடைய அந்தப்ரதிஜ்ஞையைத் தேவர்களும் கந்தர்வர்களு
அஸுரர்களும் உரகர்களும் ராக்ஷஸர்களும் வேறுவிதமாகச்செ
வதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகார்கள் நீங்கள் யுத்தரங்கத்தி
என்னைக் காப்பாற்றுங்கள் தனஞ்சயன் உங்கள் தலையில் கா
வைத்து என்னை லக்ஷியமாக்கிக்கொள்ளவேண்டாம் தகுந்த
காரத்தை நீங்கள் செய்யுங்கள் குருநந்தன! அரசனே! என
டைய ரக்ஷையானது நன்றாகச்செய்யப்படாமற் போமாயி
எனக்கு நீ அனுமதிகொடு நான் வீடுபோய்ச்சேருகின்றே
என்று இந்தவாக்கியத்தைக் கூறினான் இவ்வாறு சொல்லியவை
கேட்ட துரியோதனன், மனவருத்தமடைந்து தலைகுனிந்து உ
னுடைய அவ்விதமான சபதத்தைக்கேட்டுக் கவலையடையலானு
அந்த ஜயத்ரதராஜன், மனவருத்தமடைந்த அந்தத்துரியோ
தனனைப்பார்த்து, 'மஹாயுத்தத்தில் எவன் அர்ஜுனனுடை
அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினால் முறிப்பனோ அவ்வித வீர்யத்துட
கூடின ஒரு வில்லாளியை இங்கு உங்களுள் யான் காணவில்
வாஸுதேவனை ஸஹாயமாகக்கொண்டு காண்டீவமென்ற வி
அசைத்துக்கொண்டிருக்கிற அர்ஜுனனுக்கெதிரில் எவன்
பான்? இந்திரனே நேரில் வந்தாலும் நிற்பது இயலாது முற
லத்தில் இமயமலையில் மஹாவீர்யமுள்ளவரும் லோகநாதருமா
மஹேஶ்வரரும் காலாளான அர்ஜுனனாலே யுத்தஞ்செ
யும்படி செய்யப்பட்டார் என்று கேட்கிறோம் தேவராஜனு
தூண்டப்பட்ட அர்ஜுனன் ஹிரண்யபுரத்தில் வஸிக்கி
ஆயிரக்கணக்கான அஸுரர்களை ஒரே தேரின் ஸஹாய
னாலேயே கொன்றான் புத்திசாலியான வாஸுதேவனோடுகூடி
கௌந்தேயன் தேவர்களோடுகூடின மூவுலகங்களையும் நா
செய்வானென்பது என்னுடைய எண்ணம் அப்படிப்பட்ட ந
உனக்கு மனமிருந்தால் மஹாத்மாவும் வீரரும் புத்திரனோ
சேர்ந்தவருமான துரோணராலே அனுமதிபெறுதலையாவது
லது காப்பாற்றப்பெறுதலையாவது விரும்புகிறேன்' என்று
க்கு ஹிதஞ்செய்பவையும் அபேக்ஷையுள்ளவையுமான இவ்
வார்த்தைகளை மிருதுவாகச் சொன்னான் அர்ஜுன! அந்
துரோணாசாரியர் அரசனாலே நேராகவே இந்தவிஷயத்தில் அ
மாகவேண்டப்பட்டாராம் அவரால் தகுந்த ஒழுங்கும் செ
பட்டு ரதங்களும் சித்தஞ்செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவாம் கா
பூரிஶ்ரவஸ், துரோணபுத்திரர், ஜயிக்கமுடியாத விருஷஸேன
கிருபர், மத்ரதேசாதிபதியான சல்யன் இவ்வாறுவரும் இ

த்தனுக்கு முந்திச்செல்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். துரோண லே விழுகமானது, பாதி சகடவடிவமாகவும் பாதிபதமவடிவமாகப் பதமத்தினுடைய கர்ணிகையினிடையில ஸூசிவடிவமாகவும் மைக்கப்பட்டிருக்கிறது மிக்க கொடியமதங்கொண்ட அந்த ருதராஜனன ஜயத்ரதன வீரர்களால காக்கப்பட்டு வியூகத்தி டைய பக்கததில நிறகப்போகிறான பார்தத! விலலிலும் அஸ் ததிலும் வீர்யததிலும பலததிலும மனோதைர்யததிலும இந்த று வீரர்களும பொறுக்கமுடியாதவர்களென்றே நிச்சயிக்கப டிருக்கிறார்கள் பரிவாரங்களோடுகூடின இவர்களை ஜயிக்கா ஜயத்ரதன அடையததக்கவனேயல்லன நரஸ்ரேஷ்டனே! இந்த ஆறுவீரர்களுடைய வீர்யததையும தனிததனியாக ஆலோ துப்பார ஒன்றுகூடியிருக்கிற இவர்கள எளிதில ஜயிக்கமுடி தவர்கள நான கார்யஸித்திக்காகவும நம்முடைய நனமைக் கவும மந்திராலோசனையை அறிந்தவர்களும நடபினர்களுமான திரிகளோடு சேர்ந்து மறுபடியும நீதிவிஷயததைப்பற்றி ஆலோ கப்போகிறேன' என்று கூறினார்

எழுபததாறுவது அத்யாயம

பரதிஜ்ஞாபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் தன் வல்லமையைக் கிருஷ்ணனிடம் கூறியது.)

அர்ஜுனன, 'மதுஸூதனரே! திருதராஷ்டிரகுமாரனான யோதனனுடைய எந்த ஆறு ரதிகர்களைப பலததினலதிகரிதத களென்று எண்ணுகினறீரோ அவர்களுடைய வல்லமையானது து வல்லமையினுடைய ஒருகூறறுக்கும ஈடாகாதெனபது னுடைய எண்ணம ஜயத்ரதனுடைய வததைவிரும்புகின்ற னுடைய அஸ்திரததினாலே இவர்களனைவர்களுடைய அஸ்திர பிளக்கப்படுவதை நீர பார்க்கப்போகிறீர கற்றறிந்தவரான ரோணர கூட்டததுடன பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, ன ஸிந்துராஜனுடைய தலையைப பூமியில தள்ளப்போகிறேன துஸூதனரே! ஸாத்யர்கள ருத்ரர்கள அஸ்வினீதேவர்கள ஸுக்கள இந்திரன மருத்துக்கள விஸ்வேதேவர்கள மற்ற வர்கள கந்தர்வர்கள பிதிருக்கள கருடர்கள ஸமுத்திரங்கள கள ஸ்வர்க்கம ஆகாசம பூமி திக்பாலகர்களோடுகூடின திக் கள ஸ்தாவரஜங்கமரூபங்களான கிராமங்களிலும அரணியங் லுமுள்ள பிராணிகள ஆகிய இவர்கள ஸிந்துராஜனைக்காப றுவதாயிருந்தாலும என்னுடைய அம்புகளாலே போர்க

களத்தில் ஜயத்ரதன் அடிக்கப்பட்டு விழுவதை நாளைத்தின
பார்க்கப்போகிறீர் ஓ! கிருஷ்ண! நான் ஸத்யத்தோடு சபத
செய்கிறேன், அவ்வாறே, ஆயுதத்தையும் தொடுகிறேன் கே
வரே! பாபியும் துர்புத்தியுடையவனுமான ஜயத்ரதனுக்கு ர
கரும் சிறந்த வில்லாளியுமான துரோணரையே முதலில் எதி
த்துப் போர்புரியப்போகிறேன் அந்தத் துர்யோதனன் அவரிட
தில் இந்த யுத்தம் கட்டுப்பட்டிருக்கிறதென்று எண்ணுகிற
ஆதலால், அவருடைய ஸேனாமுகத்தையே பிளந்து ஸைந்தவனை
குறித்துச் செல்லப்போகிறேன், மலையின் கொடுமுடிகள் வஜ்ர
ங்களாலே பிளக்கப்படுவதைப்போலத் தீக்ஷ்ணமானவை
தீட்டப்பட்டவையுமான அம்புகளாலே யுத்தகளத்தில் என்
பெரிய வில்லாளிகள் பிளக்கப்படுவதை நாளைத்தினம் நீர் பார்க்
போகிறீர் கூர்மையான அம்புகளாலே நனகு பிளக்கப்பட்டு வீ
கின்றவைகளும் விழுந்தவைகளுமான மனிதர்கள் யானைகள் குதி
கள் இவைகளினுடைய உடல்களிலிருந்து ரக்தம் பெருகப்போ
றது காண்டீவத்தினால் விடப்பட்டவைகளும் வேகத்தில் மனத்
கும் காற்றிற்கும் ஒப்பானவைகளுமான அம்புகள் ஆயிரக்கணக்க
மனிதர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் தேகத்தினின்
உயிர்நீங்கினவைகளாகச் செய்யப்போகின்றன என்னால் இந்
னிடமிருந்தும் பீஷ்மரிடமிருந்தும் கிருபரிடமிருந்தும் துரோ
ரிடமிருந்தும் தேவரான ருத்ரரிடமிருந்தும் எந்த அஸ்திரங்
பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்தக் கோரமான அ
திரங்களை இந்த யுத்தத்தில் மனிதர்கள் பார்க்கப்போகிறார்க
ஸைந்தவனைச் சூழ்ந்து காப்பாற்றுகின்ற எல்லாவீரர்களுடை
அஸ்திரங்களையும் என்னால் பரமாஸ்திரத்தினாலே யுத்தகளத்
நாசம்பண்ணப்பட்டவைகளாகப் பார்க்கப்போகிறீர் கேசவ
யுத்தகளத்தில் என்னுடைய அம்புவேகத்தால் நனகு அறுக்
படும் அரசர்களுடைய தலைகளாலே யுத்தபூமி பரப்பப்படுவ
நாளைத்தினம் நீர் பார்க்கப்போகிறீர் புலாலுண்பவைகளை
திருப்திசெய்விக்கப்போகிறேன், சத்துருக்களை ஓடும்படிசெய்
போகிறேன், சிநேகிதர்களை ஆனந்தப்படுத்தப்போகிறே
ஸைந்தவனை நாசஞ்செய்யப்போகிறேன் அநேகவிதமான குற
களைச்செய்தவனும் உறவினர்களில் இழிந்தவனும் பாபதே
தில் பிறந்தவனுமான ஸைந்தவராஜன் என்னால் கொல்லப்பட்
தன்பந்துக்களைத் துக்கமடையும்படி செய்யப்போகிறான் க்ஷ
ன்னபோஜனம் செய்கின்றவர்களும் யுத்தரங்கத்தில் ப
மான நடையுள்ளவர்களுமான எல்லாஸைந்தவர்களும் அர

ாடகூடவே என்னம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு நசிக்கப்போகிறா
ா கிருஷ்ண! உலகத்தில் யுத்தத்தில் எனக்கு ஸமமான வில்லாளி
ஒருவனில்லையென்று துரியோதனன் எண்ணும்படி காலை
ல் நான் செய்யப்போகிறேன் காண்டீவமென்கிற சிறந்த வில்லை
ம் யுத்தஞ்செய்கிறவனான தனஞ்சயனையும் ஸாரதியான ஹ்ருஷீ
கேசரையும் எவன் யுத்தத்தில் மீறுவான்? பகவானே! உம்மு
டைய அநுக்கிரகத்தினால் யுத்தத்தில் என்னால் அடையமுடியாத
ம் ஸஹிக்கமுடியாததும் என்ன இருக்கிறது? ஹ்ருஷீகேசரே!
தெரிந்தவராயிருந்தும் ஏன் என்னை நிந்திக்கிறீர்? ஜநார்த
னரே! சந்திரனிடத்தில் எவ்வாறு களங்கம் ஸ்திரமோ ஸமுத்தி
தில் ஜலம் எப்படி ஸ்திரமோ அவ்வாறே என்னிடத்தில் இந்தப்
திஜ்ஞை ஸத்தியமென்றறியும் என் அஸ்திரங்களையும் காண்டீ
த்தையும் பாஹுபலத்தையும் தனஞ்சயனாகிய என்னையும் அவம
காதீர் நரஸ்ரேஷ்டரே! ஹ்ருஷீகேசரே! வில்லோ தெய்வத்தன்
மயுள்ள காண்டீவம் யுத்தஞ்செய்கிறவனோ நான் ஸாரதியோ
வீர் இவ்விதமிருக்க, என்னால் எது ஜயிக்கப்படாததாகும்?
ன யுத்தத்திற் சென்று தோல்வியடையாமல் ஜயித்துக்கொண்
வருகிறதற்குக் காரணமான அந்த ஸத்தியத்தினால் யுத்தத்தில்
தரதனைக் கொல்லப்பட்டவனாக அறியும் மாதவரே! சத்துருக
பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் ஸைந்தவனைக்
ால்லும்படியான எல்லாவற்றையும் தேவரீரே செய்யப்போகி
பிராம்மணனிடத்தில் ஸத்யம் நிலைபெற்றுள்ளது ஸாதுக்க
டங்களில் வணக்கம் நிச்சிதமானது ஸமர்த்தர்களிடங்களில்
வீரியம் நிச்சிதமாயிருக்கிறது ஸ்ரீமந்நாராயணரிடத்தில் ஜயம்
சயம்' என்றுகூறினன் இந்திரகுமாரனான அர்ஜுனன், ஆத்ம
ரூபியான ஹ்ருஷீகேசரைப்பார்த்து இவ்வாறு தானாகவே
ால்லிவிட்டுக் கர்ஜித்துக்கொண்டு, பிரபுவான அவரைநோக்கி,
ருஷ்ண! இன்று ராத்திரிசென்று விடியற்காலத்தில் சிறந்த
ரானது ஸஜ்ஜமாயிருக்கும்படியும் என் பிரதிஜ்ஞை உறுதியா
க்கும்படியும் நீர் செய்யக்கடவீர்' என்று கூறினன்

எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

பிரதிஜ்ஞாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஸுபத்திரைக்குத் தேறுதல் சொல்லியது.)

துக்கத்தாலும் சோகத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டவர்களான
ஸுதேவர் தனஞ்சயனிருவரும் ஸர்ப்பங்களைப்போலப் பெரு

மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு அந்த இரவுமுழுவதும் உறங்கவில்லை ந
ராயனார்கள் கோபங்கொண்டதையறிந்து இந்திரனோடுகூடி
தேவர்கள், 'இஃது எவ்விதமமுடியுமோ' என்று வருத்தத்தே
கவலையுற்றார்கள் கொடியவையும் பயங்கரமானவையும் வி
த்தைத்தெரிவிக்கின்றவையுமான காற்றுகள் வீசின அவ்வா
ஸூரியனிடத்தில் தலையில்லாமுண்டத்தோடு கூடின பரிகமா
காணப்பட்டது முழக்கத்தோடும் மின்னலோடும் கூடிய மே
பிடிகள் விழுந்தன மலைகளோடும் வனங்களோடும் தண்ணீரோ
கூடின பூமியும் நடுங்கியது மஹாராஜரே! மகரங்களுக்கிருப்
மான ஸமுத்திரங்களும் கொந்தளித்தன அவ்வாறே, ஸமுத்
காமிகளான நதிகள் எதிர்த்துச்செல்லத்தலைப்பட்டன ஊ
பவைகளான பிராணிகளுடைய ஸந்தோஷத்தின்பொருட்டும்
னுடைய நாடு வளர்தற்பொருட்டும் தேர்களுக்கும் யானைகளுக்
குதிரைகளுக்கும் பதாதிகளுக்கும் விஷமமான யுத்தம் நட
தொடங்கியது அச்சந்தருபவையும் மயிர்பொடிக்கச்செய்ப
யுமான அந்த உத்பாதங்களையெல்லாம்கண்டு வாகனங்கள்
மலங்களைவிட்டுக்கொண்டு அழுதன பரதஶ்ரேஷ்டரே! ம
பலசாலியான ஸவ்யஸாசியினுடைய உக்கிரமானபிரதிஜ்ஞை
கேட்டு உம்மைச்சேர்ந்த அந்த எல்லாஸைனிகர்களும் துயரத்
அடைந்தார்கள் பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ள இந்திரகுமா
கிருஷ்ணனைநோக்கி, 'நீர் மருமகளுடனிருக்கும் உமதுஸஹோ
யான ஸுபத்திரையைத் தேறுதலடையும்படிசெய்யும் மாதவ
இவளுடைய மருமகளையும் தோழிகளையும் சோகத்தைவிலக்
வர்களாகச்செய்யும் பிரபுவே! நல்வார்த்தையினாலும் உண்
யும் உசிதமுமான வார்த்தையினாலும் ஸமாதானப்படுத்து
என்று கூறினன்

பிறகு, வாஸுதேவர், மிகுந்தமனவருத்தத்துடன் அர்
னனுடையவீட்டை அடைந்து, புத்திரசோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்
வளும் துயரமுற்றவளுமான ஸஹோதரியைப்பார்த்து, 'விருஷ்
குலத்தில் தோன்றியவளே! குமாரனைப்பற்றி நீ மருமகளு
சேர்ந்து துயரப்படவேண்டாம் பயந்தவளே! எல்லாப்பிர
களுக்கும் இவ்வாறானமுடிவானது காலத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்
ருக்கிறது நல்லகுலத்தில் பிறந்தவனும் சூரனுமான க்ஷத்தி
னுக்கே சிறந்ததான இந்தமரணம், உன்புத்திரனுக்குத் தகுந்
நீ விசனமடையாதே மகாரதனும் தீரனும் பிதாவுக்குஸமப்
பாரக்கிரமத்தையுடையவனுமான உன்னுடையகுமாரன்,
ருஷ்டத்தினால் க்ஷத்திரியனுக்குரிய முறையினால் வீரர்க
விரும்பப்பட்டகதியை அடைந்தான் பலவாறு சத்துருக

பித்து யமனிடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டுப் புண்ணியசாலிகளுக்
ரியவைகளும் ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் விளைவிப்பவைகளும் அழிவற்ற
வயுமான உலகங்களை அடைந்தான் தவத்தினாலும் பிரம்மசர்யத்
னாலும் வேதாத்தியயனத்தினாலும் ஞானத்தினாலும் ஸாதுக்கள்
ந்தக்கதியை அடையவிரும்புகிறார்களோ, அந்தக்கதியை உன்
டைய அருமைப்புதல்வன் அடைந்தான் நீ வீரனைப்பெற்றவள்
ரனுடைய மனைவி, வீரனிடத்தினின்று பிறந்தவள், வீரர்களைப்
ந்துக்களாகவுடையவள் நல்லகுணமுள்ளவளே! புத்திரனைப்
றி நீ வியஸனமடையாதே அவன் உத்தமமானகதியை
டைந்தான் பிராமணஸ்திரீயானவள் அத்தியயனத்தோடுகூடி
னும் (தாமானுஷ்டானத்தமாகத் திரவியத்தை நல்லோரிடமிருந்து)யாசிப்பவனுமான பிள்ளையைப்பெறுவாள் பசுமாடு சுமக்
ம காளையை உண்டுபண்ணும் பெண்குதிரை வேகமாகச்செல
கூடிய குதிரையை உண்டுபண்ணும் சூத்ரஸ்திரீ வேலை செய்பவ
ப பெறுவாள் வைசியஸ்திரீ தொழிலைச்செய்கின்ற புத்திரனை
ண்டுபண்ணுவாள் உன்னைப்போன்ற ராஜகுமாரி சூரனைப்பெறு
ள் பாலனைக்கொன்றவனும் பாபியுமான அந்த ஸைந்தவன்
நேகிதர்களின் கூட்டத்தோடும் பந்துக்களோடும் சேர்ந்து இந்த
தாமத்தினுடையபயனை அடையப்போகிறான் [1] சிறந்த இடை
ள்ளவளே! இரவு விடிந்தவுடன், பாதகத்தொழிலைச்செய்தவனான
வன் அமராவதிநகரத்தை அடைந்தாலும் பார்த்தனிடமிருந்து
டுதலையடையமாட்டான் நாளைத்தினம் நிச்சயமாக அறுந்து
ன்காலடியில் கொண்டுந்து சேர்க்கப்படும் ஸைந்தவனுடைய
லையைக் கால்களால் நீ தேய்க்கப்போகிறாய் வியஸனப்படாதே
ாதனம்செய்யாதே சூரனான உன்குமாரன் க்ஷத்திரியதாமத்
த முன்னிட்டு ஸத்புருஷர்கள் அடையுங்கதியை அடைந்தான்
ந்தயுத்தகளத்தில் நாங்களும் ஆயுதம் எடுத்து ஜீவிக்கின்ற இன்
ம மற்றவீரர்களும் அந்தக்கதியை அடையப்போகிறோம் சிறந்த
டையுள்ளவளே! அகன்றமார்பையுடையவனும் மிக்க புஜபல
ள்ளவனுமான உன் புத்திரன், சத்துருக்களுடைய கூட்டத்தி
ன்று பின் வாங்காதவனாகி ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தான் 'மன
ந்தத்தைவிடு வீர்யமுடையவனும் சூரனும் மகாரதனுமான
பிமன்யு பிதாவையும் தாயவர்க்கத்தையும் அனுஸரித்து
பிரவர் ஆயிரவரைப் பகைவர்களைக் கொன்று, பிறகு, தான்
ால்லப்பட்டான் ராஜபுத்ரி! மருமகளைஸமாதானப்படுத்து. க்ஷத்
ரியகுலத்தில் பிறந்தவளே! அதிகமனவருத்தம் அடையாதே.
ண்மணி! நாளைத்தினம் மிக்க அதிகமான பிரியவசனத்தைத்

1 'வராரோஹே' என்பது மூலம்

கேடடுச சோகததைதவிலககினவளாவாய பாாததனுல எது பிர
ஞைசெயயபபடடதோ அது அவவிதமே ஆகும வேறுவித
காது உனபாததாவினுல செயயவேணடுமெனறு இசசிககபபட
விஷயமானது ஒருபொழுதும பயனறறதாகாது மனிதாகளு
பனனகஙகளும பிசாசஙகளும ராக்ஷஸாகளும பக்ஷிகளும தே
களும அஸுராகளும யுததபூமியை அடைநதிருககினறவிரதா
னைக காககவநதாலும அவாகளோடு அநத ஜயதரதன கா
விருககபபோகிறதிலலை' எனறுகூறினா

எழுபததெடடாவது அதயாயம

பரதிஜஞாபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸுபத்திரை புலம்பியதும், கிருஷ்ணன் பின்னும் தேற்றியதும்)

மஹாதமாவான அநதககேசவருடைய இநத வாாததைகளை
கேடடு, ஸுபததரையானவள புததிரசோகததினுல பீடிககபபட
வளாகி, மிகக துயரமடைநது, 'ஐயோ! அலபபாககியமுளளவளா
எனபிளளையே! அபபா! பிதாவுககுஸமமான பராககிரமமுளள
எவவாறு யுதததகதிறசெனறு நாசததை அடைநதாய குழநதா
கருநெயதலபோலக கறுபபுநிறமுளளதும அழகானபறகளும க
களுமுளளதும யுததரஙகததிலுளள புழுதியினுலபடியபபடட
மான உனமுகமானது எவவாறு பாாககபபடும? சூரனும யுத
தினினறு திருமபாதவனும கீழேவிழுநதிருபபவனுமான உன
நிசசயமாக எலலோரும பாாபபாாகள அழகுளள தலை கழுத
கை தோள இவைகளையுடையவனும அகனறமாாபுளளவனு
ஒடடினவயிறுளளவனும சுநதரமானவையும நனருகபபு
யடைநதவையுமான எலலா அஙகஙகளும அழகியகணகளுமுள
யவனும ஆயுதமபடட புணகளால நிறைககபபடடவனுமா
உனனை எலலாபபிராணிகளும பூமியில உதிததிருககினற சந
னைபபோலப பாாககினறன ஸுகததுககு உரியவனுன நீ முன
உததமமான விரிபபுகளால மூடபபடட படுககையில படுத
உறஙகி, இபபொழுது அடிததுததளளபபடடவனுக, யுத
பூமியில எவவாறு படுததிருககிருய? நீணடகைகளையுடை
வீரனுன எவன முனபு உததம ஸதிரீகளால அனுஸரிக
படடானே அபபடிபபடடவன இபபொழுது யுததபூமியில த
ளபபடடு நரிகளால எவவணணம அனுஸரிககபபடுவான்? எவ
முனபு மகிழநதவாகளான ஸூதாகளாலும மாகத
ளாலும வநதிகளாலும ஸதோததிரம செயயபபட்டானே அவ

பொழுது கோரமாக ஊளையிடுகின்ற ஊனுண்ணும பிராணி
நடைய கூட்டஙகளால அடையபபட்டிருபபான பிரபுவே!
ரகளான பாணடவாகளும விருஷணிகளும பாஞசாலாகளும
தகாகளாயிருககும்பொழுது அநாதன்போல யாரால நீ கொல
பட்டாய? ஓ! குழநதாய! கேசவா நாதராயிருககுமபோது,
ாதனபோல எவ்வாறு நீ கொலலபபட்டாய? குறறமறற
ன! குழநதாய! உன்னைப் பாாககுமவிஷயததில திருபதிபெரு
ளும பாககியமில்லாதவளுமான நான நிசசயமாக இப
ாழுது யமனுடைய வீட்டை அடையபபோகிறேன புதர!
ாலமான கணகளுள்ளதும மஙகளகரமான நுனிமயிருடன
டீ்துமா இனியசொலலுள்ளதும நலலவாஸனையையுடையதும
பமிலலாததுமான உனமுகததை மறுபடியும எபபொழுது
ரபபேன? யுததரங்கததை அடைநதிருககிற வீரனுன உன
க காபபாறறச சகதியறறுபபோன பீமஸேனருடைய பலததை
திககவேணடும, அாஜுனருடைய விலதிறமையை நிநதிகக
ணடும, விருஷணிவீராகளுடைய வீாயததை நிநதிககவேண
, பாஞசாலாகளின சேனையை நிநதிககவேணடும, கேகயா
ரயும சேதிதேசததவாகளையும மசசநாடடாகளையும ஸருஞசயா
ரயும நிநதிககவேணடும, அபிமனயுவைபபாராமல சோகததி
கலஙகின கணகளையுடையவளான நான இபபொழுது பூமி
ச சூனயமபோலவும் காநதியையிழநததுபோலவும காண
றன வாஸுதேவருககு மருமானும காணடீவததை விலலாக
டய வீரருககுப புததிரனும அதிரதனும வீரனுமான உனனை
பொழுது தளளபபட்டவனுக எவவாறு பாாபபேன? குழந
ப! தாகமகொணடவுனன நீ சீககிரம வா, வா, பாககியமறற
நம பாாபபதில திருபதியடையாதவளுமான என மடியின
தறிப பாலினுல நிரமபின இரணடு ஸதனஙகளையும சீககிரம
னமபணணு ஆ! வீர! ஸவபனததில காணபபட்ட பொருள
ால எனககுக கணணிலதோனறி மறைநதாயே! ஆசசரியம!
ஷயததனமை அநிதயமானது, நீாககுமிழிபோலச சஞசல
னது அபிமனயுவே! உனனைபபறறின மனைவியாகிகளால
ரமிககபபட்டவளும யௌவனமுடையவளும ஜாதியினுல
ாநதவளும நலல ஸவபாவமுடையவளும இனிமையாகபபேசு
றவளும கீாததியுடையவளும மிருதுவான சரீரமுளளவளும
டகணகளையுடையவளும பூாணசநதிரனுககொபபான முக
ளவளும இளநதளிாபோனற மெலலிய அஙகததையுடைய
நம மதயானைபோலச செலகினறவளும கொவவைககனி
னற உதடுகளையுடையவளும எனககு மருமகளுமான உத

த்தரை என்கிற இந்த உன் பிராணநாயகியை மெதுவாகக் கட்
அணைந்து ஆனந்தப்படுத்து புத்ர! கன்றைவிட்டுப்பிரி
பசுவைக் காப்பாற்றுவதுபோல், உன்னைவிட்டுப்பிரிந்தும்
னழிந்தும் மனமவிழ்ந்துமிருக்கின்ற இந்த உத்தரையை நா
எவ்வாறு காப்பாற்றுவேன்? குழந்தாய்! உன்னைப் பார்க்
விஷயத்தில் மிக்க ஆவலுடையவளான என்னைப் பலன்வருங்கா
தில் விட்டுவிட்டு அஸமயத்தில் புறப்பட்டுப்போய்விட்டாய்
ஆ!! கேசவா நர்தராயிருக்கும்பொழுதே நீ அநாதனைப்போல்
த்தில் கொல்லப்பட்டமையால் நிச்சயமாகத் தெய்வத்தினுடை
கதியானது கற்றறிந்தவர்களாலும் எவ்விதத்தாலும் அறியமு
யாதது யாகஞ்செய்தவர்களும் தானம் கொடுப்பதே இ
கையாயுள்ளவர்களும் சுத்தசித்தமுள்ளவர்களுமான பிராமண
களுக்கும் பிரம்மசாபத்தை அனுஷ்டித்தவர்களுக்கும் புண்
தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்கின்றவர்களுக்கும் நன்றிமறவ
வர்களுக்கும் ஔதார்யமுடையவர்களுக்கும் குருபணிவிடை செ
கின்றவர்களுக்கும் ஆயிரக்கணக்காகத் தக்ஷிணைகொடுத்த
களுக்கும் எந்தக்கதியுண்டோ அந்தக் கதியை நீ அடைவாய
திரும்பாமல் யுத்தம் செய்கின்ற சூரர்களுக்கும் யுத்தத்
ப்கைவர்களைக்கொன்று கொல்லப்பட்டவர்களுக்கும் எந்தக
யுண்டோ அந்தக் கதியை நீ அடைவாயாக குழந்தாய்! ஆயி
பசுக்களைத் தானம் செய்கின்றவர்களுக்கும் யாகத்தைநடப
கின்றவர்களுக்கும் எந்தக்கதியுண்டோ, விவாஹத்துக்கு
யோக்யமான கிருஹத்தை உபகரணங்களுடன் தானம்செய்கிற
களுக்கு மங்களகரமான எந்தக்கதியுண்டோ, சரணமடையத்
பிராம்மணர்களுக்கு நிதியைக்கொடுக்கின்றவர்களுக்கும் அகங்
ரத்தைவிட்டவர்களுக்கும் எந்தக்கதியுண்டோ, அந்தக்கதியை
அடைவாயாக ஓ! குழந்தாய்! கடுமையான விரதத்தை அனு
டிக்கின்ற மஹரிஷிகள் பிரம்மசாபத்தினால் எந்தக்கதியைய
கிறார்களோ, பதிவ்ரதாஸ்திரீகள் எந்தக்கதியையடைகிறார்க
அந்தக்கதியை நீ அடைவாயாக ஓ! குழந்தாய்! நன்னடக
களாலே அரசர்களுக்கு நிலைத்ததான எந்தக்கதியுண்டாகிறதே
(மேலும்) முன் உள்ள புண்யங்களால் ஸந்யாஸத்தை அடைந்தி
கிறவர்களுக்கும் எப்பொழுதும் ஏழைகளிடம் இரக்கமுள்ள
களுக்கும் தானம்செய்கின்றவர்களுக்கும் கோள்சொல்வதினின்
விலகினவர்களுக்கும் எந்தக்கதியுண்டோ, அந்தக்கதியை நீ அ
வாயாக. குழந்தாய்! விரதங்களையனுஷ்டிக்கின்றவர்களுக்கும்
மிகர்களுக்கும் குருபணிவிடைசெய்கின்றவர்களுக்கும் அதிதி
டைய விருப்பத்தை ஸபலமாகச்செய்கின்றவர்களுக்கும் எந்தக்

ணடோ, அநதககதியை நீ அடைவாயாக அருமைககுழநதாய!
ாறுததறகரிய துககககாலஙகளில சோகாகனியால பீடிககபபட
மனததை உறுதிபபடுததிககொளளுகிறவாகளுககு எநதககதி
ணடோ, அநதககதியை நீ அடைவாயாக இவவுலகததில எபபொ
தம தாயதநதையாகளுககுப பணிவிடைசெயகிறவாகளுககும
மனைவிகளினிடததிலேயே பறறுதலுளளவாகளுககும எநதக
யுணடோ, அதனை நீ அடைவாயாக குழநதாய! ருதுகாலததில
மனைவிகளைசசோகினறவாகளும பரஸதிரீகளிடமிருநது மனத
த திருபபினவாகளுமான விவேகிகளுககு எநதககதியுணடோ,
தனை நீ அடைவாயாக மாதஸாயததை விடடு எலலாபபராணி
யும அனபோடு பாாககினறவாகளுககும பரஹமசை செய
தவாகளுககும பொறுமையுளளவாகளுககும எநதககதியுண
ா, அநதககதியை நீ அடைவாயாக குழநதாய! மதுமாமஸத
விலககினவாகளுககும மதம டமபம பொய பரஹமசை
யாயம இவைகளினினறு விலகினவாகளுககும எநதககதி
ாடோ, அநதககதியை நீ அடைவாயாக லஜஜையுளளவாகளும
லாச சாஸதிரஙகளையும அறிநதவாகளும ஞானததால திருபதி
டைநதவாகளும இநதிரியஙகளை அடககினவாகளுமான ஸாதுக
எநதககதியையடைகிறாாகளோ, அநதககதியை நீ அடைவா
க' எனறு புலமபினள

இவவாறு புலமபுகினறவளும வாடடமுறறவளும சோகத
ல் பீடிககபபடடவளும உததரையுடனிருபபவளுமான ஸுபத
ரயினிடததில அபபொழுது பாஞசாலியானவள வநதுசோந
ா அரசரே! அபபொழுது அநத ஸுபததிரை மிகவும
நது அதிக வியஸனமுறறுப ஜபததியமபிடிததவளபோலப
மபி பரஜஞையபறறுப பூமியில விழுநதாள புணடரீகாக்ஷரான
கிருஷ்ணரோ, மிகுநத வியஸனததையுடைநது, துககிததவ
ன தம ஸஹோதரியை ஜலததை முகததில தெளிதது உபசா
செயது ஸமாதானபபடுததி ஹிதமான அநதஅநத வாாததை
சசொலலி, பரஜஞையுறறவளபோனறு அழுது புரளுகினற
ம நடுககமுறறவளுமான அவளைப பாாததது, 'ஸுபததிரையே!
திரனைககுறிததுநீ வியஸனபபடாதே, பாஞசாலி! உததரை
த தேறுதலடையும்படி செய க்ஷததிரியசிரேஷ்டனை அபி
யு பரலிததமான கதியை அடைநதான ஸுநதரமுகி! நம
டைய குலததில இனனும மறறபபுருஷாகளெலலாரும கீாததி
றன அபிமனயுவினுடைய கதியை அடையபபோகிறதிலலை
ாரதனை உன குமாரன ஸஹாயமறறவனாக எநதககாரியத
சசெயதானோ அதனை நாஙகள(சோநது)செயயபபோகிறோம

ந்முடைய ஸஹாயத்தைக்களும செயவாாகள்' என்று இவவாறு
வாாத்தையைககூறினா மிகக புஜபலமுடையவரும சத்ருக்க
அடக்குகிறவருமான ஸ்ரீ வாஸுதேவா, தம ஸஹோதரியா
ஸுபத்திரையையும திரௌபதியையும உத்தரையையும இவவா
ஸமாதானபபடுததிவிட்டுப பாாத்த்னுடைய பககத்தையே வ
ண்டந்தாா பிறகு, அவா, அரசாகளுக்கும பந்துக்களுக்கும அ
வாறே அாஜுனனுக்கும அனுமதிகொடுத்துவிட்டு அந்தபபு
தில பரவேசித்தாா அவாகளும தங்கள தங்கள வாஸஸ்தான
போயசசோந்தாாகள

எழுபததோனபதாவது அதயாயம்

பரதிஜ்ஞாபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் த்ரியம்பகருக்குப் பலிபோடும்படி அர்ஜுனனுக்
சொல்லித் தாருகனோடு சம்பாஷித்தது)

செந்தாமரை மலாபோன்ற கண்களையுடையவரும பிர
மான ஸ்ரீ வாஸுதேவர், பிறகு, சிகரறறதான் அாஜுனனுடை
அரண்மனை சென்று தீாத்தத்தை ஆசமனம செயது மங்கள
மான லக்ஷணங்களுள்ள தரையில வைடூாயத்திறகொபப
தாபபங்களை நலல படுக்கையாகப பரபபினா பிறகு, அந
படுக்கையை உத்தமமான ஆயுதங்களால சூழபபட்டதா
செய்து, மாலையினாலும அக்ஷதங்களாலும மிகக மங்கள
மான கந்தங்களாலும சாஸ்திரமுறைபபடி அலங்கரித்த
பிறகு, தீாத்தத்தை ஆசமனம் செயதவனும வணக்கமு
பரிசாரகாகளையுடையவனுமான பாாத்தனுக்கு, திரியமபக
பொருட்டுத தினந்தோறும இரவில செயவதான பலி
முறையைக காணபித்தாா பிறகு, பாாத்தன ஸந்தே
மடைந்து மாதவரைக கந்தங்களாலும பூமாலைகளாலும அ
காரஞ்செயது, இராத்திரியில செயவதான அந்தப்பலியை அந
திரியமபகரைஉத்தேசித்து நிவேதனஞ்செயதான கோவிந்தா
குனனைப பாாத்து, 'நலலது, நலலது' என்று மறுமொழி செ
னா பிறகு, ஸ்ரீமானான கிருஷ்ணா, 'பாாத்த! நீ தூங்க
உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும, மங்களத்தினபொருட்டே ந
செலலுகிறேன' என்று சொலலிவிட்டு, ஆயுதபாணிக
வாயிலகாபபவாகளை ரக்ஷகாகளாகவைத்துவிட்டுத தாருகனுட
தொடரபபெறறுத தமசேனை தங்கியிருக்குமிடம சென்றா அ
பலவாறான செயகையை மனத்தில ஆலோசித்துககொண்டு வெ
மையான படுக்கையில படுத்தாா ஷாட்குணயபரிபூரண
செந்தாமரைபோன்ற கண்களையுடையவரும ஸாவேஶவராக

ம ஈஸ்வரரும பெரிய கீாததியுள்ளவரும விஷணுஸவரூபியும
சீலனுன அாஜுனனுககுப பிரியததைச செயகினறவருமான
வாஸுதேவா, நனமையை விளைவிபபதில விருபபததுடன
ாகததைதயடைநது (அதில) மனததைதசசோதது, பலததையும
நதியையும வளாபபதும, சோகததையும மனககவலையையும
குவதுமான விதியை அாஜுனனுககாகச-செயதாா அநத
ததிரி பாணடவாகளுடைய பாசறையில ஒருவராவது தூஙக
லை வேநதரே! விழியபானது எலலாஜனஙகளையும வநதடைந
ா 'புததிரசோகததால பீடிககபபடடவனும காணடீவததை
லாககொணடவனுமான மஹாதமாவினலே நாளைததினம
நதுராஜனை வதஞசெயயவேணடுமெனறு பிரதிஜஞைசெயயப
டது மிகக புஜபலமுளளவனும சதருவீராகளைக கொலலு
றவனும இநதிரகுமாரனுமான அாஜுனன எவவாறு பிர
ஞையை ஸபலமாககசெயவான' எனறு எலலோரும நன்ருக
லோசிததனா மறறும சிலா, 'புததிரசோகததால பீடிககப
டவனும மஹாதமாவுமான பாணடவனுலே பெரிய பிர
ஞையானது செயயபபடடுவிடடது இநத முயறசி மிகவும
டமானது சூராகளான பிராதாககளும அளவிலலாத சேனை
ம திருதராஷடிரனுடைய புததிரனுல நானகுபககஙகளிலும்
ருக அமைககபபடடிருககிருாகள அநத அாஜுனன, பகை
கூடடமனைததையுமகொனறு மஹாவிரததை நிறைவேறறி
ததில ஸைநதவனைககொனறு மறுபடி ஜயமுளளவனுகவும
கமுளளவனுகவும திருமபிவரவேணடும நமககுச சிறிது
ாயமிருககுமாகில, அாஜுனன ஸைநதவனைக கொலலுக்
ததன எலலாபபகைவரையுமவெனறு இநத மகாபயததி
று நமமைக காககடடும' எனறனா இவவாறு பிராாததிக
ற அவாகள [1] உபஸருதியை எதிாபாாததிருநதாாகள இஷட
ா உபஸருதியைக கேடடு மனககளிபபடைநது நிசசயமாக
ததைத விருமபினாாகள 'இநதக காாயம எவவாறு முடியுமோ'
று ஜனஙகள பேசிககொணடாாகள 'அாஜுனன விநது
னை நாளைததினம கொலலாமறபோனுல அககிபரவேசம செய
போகிருன விஜயனுல செயயபபடட பிரதிஜஞையைப பொய
சசெயவது முடியாதலலவா? பாாததன சோகததினுல
ககமுறறுப பெரிய ஸாஹஸததையனறே செயதுவிடடான்?
ஜுனன மாணடபிறகு, ராஜாவான தாமநநதனா எபபடி
பபாா? அநத அாஜுனனிடததிலலலவோ பாணடுநநதன

1 தாம எணணியிருபபதறகனுகூலமாகவோ பரதிகூலமாகவோ
ல பிறததல

ரான தாமபுத்திரரால எலலா விஜயமும வைககபபடடிருநத
நமககுச சிறிது ஸுகருதமாவது தானபலமாவது யாகபலமா
இருககுமேயாஞல அவை எலலாவறறினுடைய பலததிஞ
ஸவயஸாசி சததுருககளை ஜயிககவேணடும' எனறு பேசிககொ
டாாகள பிரபுவே! மனனரே! இவவாறு ஸமபாஷிதது ஜ
ததை விருமபிககொணடிருககினற அவாகளுககு அனறிரவு அ
கஷடததுடன கழிநதது அநத ராததிரியின நடுவில ஸ்ரீ ஜநா
தனா, விழிததுககொணடு பாாததனுடைய பிரதிஜ்ஞையை நி
துத தாருகனைபபாாதது, 'தாருக! கொலலபபடட பநது
யுடையவனும மனவருததஙகொணடவனுமான ஆாஜுனனு
'நாளைததினம ஜயததரதனைககொலலபபோகிறேன' எனகிற
திஜ்ஞை செயயபபடடுவிடடது அநத பரதிஜ்ஞையைத துரி
தனனகேடடு, யுததததில பாாததன ஜயததரதனைக கொலலாத
மநதிரிகளோடு ஆலோசிககபபோகிறுன அநத எலலா அகெ
ஹிணி சேனைகளும ஜயததரதனைககாபபாறறபபோகினறன எ
அஸதிரவிதிகளிலும கரைகணடவரான துரோணரும தமதுபு
ரோடு பாதுகாககபபோகிறூா ததிபதானவாகளுடைய
ததை அழிபபவனும ஆயிரஙகணகளுளளவனும நிகரறற
மான அநத இநதிரனும துரோணராலே காககபபடட ஜயதர
யுததததில கொலவதறகுச சகதியுளளவனுகான குநதீபுதர
ஆாஜுனன ஸூாயன அஸதமனமடைவதறகுள ஜயதரத
கொலலுமபடி நான நாளைததினம செயயபபோகிறேன எ
ககு குநதீபுததிரனன ஆாஜுனனைககாடடிலும மிகக அனபு
பாததிரமானவன வேறெருவனுமிலலை, மனைவிகளாவது ஸ
தாகளாவது ஞாதிகளாவது பநதுககளாவது இலலை தா
முகூாததகாலஙகூட இவவுலகததை ஆாஜுனனையிழநத
பாாபபதறகு நான சகதனலலேன அஃது அவவிதம ஆகப
கிறதிலலை நான குதிரைகளோடும யானைகளோடும கா
டும துரியோதனனேடுஙகூடின அநத எலலாக கெளரவவீர
யும சீககிரமாக ஆாஜுனனநிமிததமாகக கொனறு ஜயமடை
போகிறேன தாருக! மஹாயுததததில தனஞசயனபெ
'டுப பராககிரமததை வெளிபபடுததுகினற எனனுடைய
பததைப போாககளததில நாளைததினம மூவுலகஙகளும
* கடடும தாருக! நாளைததினததில யுததபூமியில குதிரைக
டும யானைகளோடும தோகளோடும ஆயிரககணககான அரச
யும நூறறுககணககான இராஜகுமாராகளையும ஓடுமபடி செ
போகிறேன யுததததில கோபஙகொணட எனனல பாண
நிமிததமாகச சகராயுதததால தவமஸமபனனபபடடுக கிடே

பபடிருககிற அநத அரசாகளுடைய சேனையை நாளைததினம ாாககபபோகிருய தேவாகளோடும கநதாவாகளோடும பிசா ்களோடும உரகூரளோடும ராகூஷஸாகளோடுமகூடின எலலா லகஙகளும என்னை நாளைததினததில ஸவயஸாசிககு நடபாளனுக றியபபோகினறன் எவன அநத அாஜுனனைப பகைககிருனே வன என்னைப பகைககிருன எவன அவனை அனுஸரிககிருனே வன என்னை அனுஸரிததவன அாஜுனன என சரீரததில தியாவன- எனறு புததியினுல நிசசயிபபாயாக நீ இனறு இரவு டநததும, உததமமான ரததகை யுததமுறைபபடி விததனு யது ஜாககிரதையோடு கொணடுவா ஸூத! கௌமோதகி னகிற திவயமான கதையையும சகதியையும சகரததையும விலலை அமபுகளையும எலலா உபகரணஙகளையும ரததகினமீது ததுவைததது, வீாயமுளளதும யுததபூமியில ரததகில விளஙகு றதும கருடவடிவமுளளதுமான எனனுடைய கொடிமரத ககுத தேரினநடுவில இடததையும ஏறபடுதது சூரியனும கனியுமபோனற காநதியையுடையவைகளும விஸவகாமாவினுல யயபபடடவைகளும திவயமானவைகளும பொனனுறசெயத வகளுமான பூஷணஙகளால குடையையும குதிரைகளையும லஙகாரமசெய தாருக! அநததேரில வலாஹகம மேகபுஷ சைபயம ஸுகரீவமெனகிற உததமமான குதிரைகளைபபூடடி ம கவசமபூணடு நில மேகததின இடிமுழககமபோனற பயங மான பாஞசஜனயததினுடைய பேரொலியைககேடடு நீ வேக க எனனிடம வநதுசோ தாருக! என பிதாவுககு ஸஹோ புததிரனும எனககுப பிராதாவைபபோலிருககினறவனுமான ஜுனனுடைய கோபததையும் எலலாததுககஙகளையும ஒரு லில போககபபோகிறேன யுதததகில திருதராஷடிரபுததி கள பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, பீபதஸுவானவன தரதனைககொலலுமபடி எலலா உபாயஙகளாலும முயறசிசெய போகிறேன பீபதஸுவானவன எவனெவனைக கொலலும டயததில முயறசியைச செயயபபோகிருனே அவனவனை யுத தில அநதஅநத இடததில கொலலுவான எனறு நான எணணு றன' எனறு கூற, தாருகன, 'புருஷஸரேஷடரே! எவனுக தேவரீா ஸாரதியாக இருககும் நிலைமையை அடைநதீாகளோ, னுககு நிசசயமாக ஜயமே தோல்வியானது எவவிடததி நது உணடாகும? விஜயனுடைய ஜயததினபொருடடு என் ககுறிததுத தேவரீா சொனனதை இநத இரவினுடைய கடை மததில செயயபபோகிறேன' எனறு விஜஞாபனஞசெயதான.

எணபதாவது அத்யாயம

ப்ரதிஜ்ஞாபாவம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் ஸ்வப்னத்தில் கிருஷ்ணனோடு கைலாஸத்துக்குச் சென்றதும், ருத்ரரைத் துதித்து மகிழ்வித்ததும்.)

எனனுதறகரிய பராககிரமமுளளவனும தனசபததனை காபபவனுமான தனஞசயன, திருதராஷடிரகுமாரனை தூா தனனுடைய அநத ஆலோசனையை நினைததுககொணடே ப மயககமுறறுன- சோகததினுல மிககதாபமடைநதவனும தியான செயகினறவனுமான அநத அாஜுனனிடம மகாதேஜஸவியா 'கருடததவஜா ஸவபனததில வநதாா- தாமாததமாவான பலகுன எலலாநிலைமைகளிலும பகதியினுலும அனபினுலும கிருஷ ருககு எழுநதிருநது மாியாதைசெயவதை' எபபொழுதும வி திலலை அவன ஸ்ரீ கோவிநதரை எதிாகொணடழைததுத த ஆஸனததை அவருககுககொடுததுவிடடு அபபொழுது தான உ காருவதில புததியைசசெலுததாமல நினறுன பிறகு, மஹா ஜஸவியும உலகததினுடைய நிசசயததை அறிநதவருமான கிருஷணபகவான, உடகாாநதுகொணடு, நினறுகொணடிருக குநதிபுததிரனைநோககி, 'பாாதத! துககததில மனததைசசெ தாதே காலம (ஒருவராலும) ஜயிககமுடியாததனறே? க மானது எலலாபபிராணிகளையும (ஸுகதுககஙகளில அல ஜனனமரணஙகளில) கடடுபபடுததுகிறது நரஸ்ரேஷடனே! எ நிமிததமாக உனககுத துககம உணடாயிருககிறது? அ எனககுசசொல கறறறிநதவாகளுள சிறநதவனே! நீ துககிக தககவனலலை சோகமானது காாயஙகளைக கெடுககுநதனமை உடையது எநதககாாயம அவசியம செயயததககதாயிருககு அதனைச செயகையினுல நனருக அனுஷடானமசெய தனஞ்ச செயகையிலலாதவனுககுச சோகமெனபது சததுரு, சோ தைபபாராடடுகினறமனிதன சததுருக்களை ஸநதோஷிக செயது பநதுககளை வருததமடையசசெயகிறுன், க்ஷயததை அடைகிறுன ஆதலால், நீ துககிபபதறகுததகுநதவனலலை' என இவவிதமானவாககியததை உரைததாா

கறறறிநதவனும பகைவாகளால ஜயிககபபடாதவனும பீபதஸுவானவன, வாஸுதேவா இவவாறுசொலலியவ கேடடு, அபபொழுது, 'கேசவரே! எனபுததிரனைககொனறவ துராததமாவை நாளைததினம கொலலபபோகிறேனெனறு பெ பிரதிஜஞை ஜயததரதனைககொலலுமவிஷயததில' எனனுல்செய படடது அசசுதரே! என-பரதிஜஞையை வீணுகச செ

ரபொருட்டு மஹாரதர்களான எல்லாத் , திருதராஷ்டிரா
நும் ஸைந்தவனைக்காப்பாற்றிப் பின்பக்கத்தில் வைத்துக்
ரள்வார்கள் மாதவரே ! அந்தயுத்தகளத்தில் பதினோ
க்ஷௌஹிணி ஸைனியங்கள் இருந்தன அவைகளில் கொல்லப்
ட்டவைபோக மிச்சமிருக்கும் இவை வெல்லமுடியாதவை.
ஸாத்வரே ! அவைகளாலும் எல்லாமஹாரதர்களாலும்
த்தில் சூழப்பட்ட துராத்மாவான ஸைந்தவன் என்னால்
வாறு பார்க்கத்தக்கவனாவான் ? கேசவரே ! பிரதிஜ்ஞை
றவேறப்போகிறதில்லை. பிரதிஜ்ஞையானது தவறுமேயானால்,
னைப்போனறவன் எவ்வாறு ஜீவிப்பான் ? வீரரே ! எனதுக
தினுடைய முடிவைப்பற்றிய ஆவலானது கூறுகிறது ஸா
மும் வேகமாய்ச்செல்லுகின்றன ஆதலால், யான் இவ்வாறு
ால்லுகிறேன் என்று இவ்விதமான ஆர்த்தபுஷ்டியுள்ள
த்தையைச்சொல்லினன் அரசரே ! பார்த்தனுடைய துக்கத்
கு ஆஸ்பதமான அந்தவசனத்தைக்கேட்டுக் கருடத்வஜரும
ரு தேஜஸ்வியும் தாமரைபோன்றகண்களுள்ளவரும் ஸைந்தவ
டைய வதத்தில் ஸமர்த்தருமான ஸ்ரீ கண்ணபிரான், கிழக்குமுக
விருந்து ஜலத்தைத்தொட்டுப் பாண்டுபுத்திரனை அர்ஜுன
டைய ஹிதத்தின்பொருட்டு, ‘பார்த்த ! தேவரான மஹேச
, எந்த அஸ்திரத்தினால் எல்லாத்தைத்யர்களையும் யுத்தத்தில்
ன்றாரோ, அப்படிப்பட்ட பாசுபதமென்கிற உத்தமமான
த்திரமானது சாசுவதமானது அந்த அஸ்திரத்தை இப்
ழுது நீ அறிந்தால் நாளைத்தினம் ஜயத்ரதனைக்கொல்வாய்
லால், அதனை அறிவதற்காக விருஷபத்வஜரை மனத்தினால்
மடைவாயாக தனஞ்சய ! அந்தத்தேவரை மனத்தினாலே
னம்செய்து மௌனத்துடனிரு பிறகு, அவருடைய அனுக்ர
தினாலே மகிமையுடைய அந்த அஸ்திரத்தைப் பகதியினால்
டைவாய்’ என்று இந்த வாக்கியத்தைச்சொன்னார்
பிறகு, கிருஷ்ணனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுத் தனஞ்
ன தீர்த்தத்தினால் ஆசமனம்செய்து ஏகாக்ரசித்தத்தோடு பூமி
உட்கார்ந்துகொண்டு மனத்தினால் ருத்திரரைத்தியானித்த
பிறகு, அர்ஜுனன் தியானத்திலிருந்துகொண்டு மங்கள
ன அடையாளங்களுள்ள [1] பிராம்மமுகூர்த்தத்தில் தன
கேசவருடன் ஆகாயத்திற்கண்டான பரிசுத்தமானதும
திர மண்டலங்களால நானருபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டதும்
தர்களாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பட்டதுமான

[1] விடிய ஐந்து நாழிகை இருக்கும் ஸமயம், இது உத்தமமான வ்ரத
வேளை.

ஹிமயபாவததகின தொடாசசிமலையான மணிமானென னும
வததகைதயும கணடான ஸாவவயாபியான கேசவரால வ
கையிலபிடிககபபட்டு, அநதபபாாததன அவரோடு வாயுவே
போனற வேகததைதயுடைய கதியுடையவனுக ஆகாயத
அடைநதான தாமாதமாவான அவன ஆசசரியகரமான தோ
முளள அனேக வஸதுககளைபபாாததுககொணடு வடதிசை
வெணணிறமுளள ஒரு மலையையும குபேரனுடைய சைதர
மெனனும உததியானததில தாமரைமலாகளால அலஙகரிக
பபட்ட தாமரை ஓடையையும கணடான, நதிகளுள சிறநத
அதிகமான ஜலமுளளதும எபபொழுதும புஷபஙகளும ப
களுமுளள மரஙகளால சூழபபடடதும ஸபடிகமயமானக
ளுளளதும ஸிமமஙகளாலும புலிகளாலும நானகுபககஙகளி
சூழபபடடதும பலவிதமான மிருகஙகளாலே வியாபிககபப
தும பரிசுததமான ஆஸரமஙகளுளளதும மனததிறகு இ
மானதும அழகுளளபகூஷிகளால அடையபபடடதுமான அ
கஙகையையும பாாததான கினனராகளுடைய உரதத
கீததவனியினுல ஒலியுளளதாகச் செயயபபடடவையும வெ
யும தஙகமுமான கொடுமுடிகளோடு பலவித ஓஷதிகளா
விளஙகுகினறவையும அவவாறே பூததிருககினற மநதாரவிருக
களாலே பிரகாசிககினறவைகளுமான மநதரபாவததினு
பிரதேசங்களையும கணடான பளபளபபான மைககுவிய
போனற வடிவமுளள காலபாவததைதயும பரமமதுஙகததை
மறறுமுளளநதிகளையும தேசஙகளையும உயரமானசதப
கம சாயாதிவனம அஸவசிரஸதானம அதாவணரிஷியினு
ஆஸரமம விருஷதமசமெனகிற உததமமானபாவதம
ஸரஸுகளால நானகுபககஙகளிலும சூழபபடடதும கின
களால விளஙகுவதுமான மஹாமநதரபாவதம இவை
யும அடைநதான அநதபபாவததில கிருஷணனேடு செ
கினற அாஜுனன, மஙகளகரமான அருவிகளால நிர
தும ஸவாணமயமான தாதுககளாலலஙகரிககபபடடதும ச
கிரணஙகளபோல பரகாசிககினறமேனியுளளதும பட
களுடைய வரிசையோடுகூடியதுமான பூமியையும ஆசசரி
மான ஸவரூபமுளள கடலகளையும பலவித உலோகஙகள வி
மிடஙகளையும கணடான கிருஷணனேடுகூடின அாஜுனன,
சததைதயும ஸவாககததைதயும பூமியையும அவவிதமாகவே விஷ
பதமெனனுமிடததைதயும அடைநது ஆசசரியததை அ
வனுக விலலிலிருநது விடுபடட அமபுபோலச் செனருன
பொழுது அவன கிரஹஙகள நகூஷததிரஙகள சநதிரன
யன அகனி இவறறிறகுநிகரான ஒளியுளள ஒரு மலை

ணடான அநத மலையை அடைநது, அதனஉசசியில தபோ
ஷடையிலிருககினறவரும தமதேஜஸினாலே ஆயிரம ஸூாயாக
ககு ஸமானமாக விளஙகுகினறவரும சூலததைககையிலேநதிய
ரும சடைமுடியைத தாஙகியவரும வெளளைநிறமுளளவரும மரப
டையையும யானைததோலையும தரிததவரும ஆயிரஙகணக
ாடு விசிததிரமான அஙகஙகளுளளவரும மஹாபராகரமசாலி
பாாவதிஸமேதரும பரகாசிககினற பூதகணஙகளோடுகூடிய
ரும கானம நானாவிதவாதயஙகள இவைகளுடைய நாதஙக
ாடும விகடததோடும நாததனததோடும கூடியவரும இஙகு
ரும ஸஞசாரததோடும கைகொடடுதலோடும உரததஸிமம
ததோடும சேரநதவரும பரிசுததமான கநதஙகளால அடை
படடவரும பிரமமவாதிகளான தேவரிஷிகளால ஸதோததரஙக
லே துதிககபபடுகினறவரும எலலாபபிராணிகளுககும ரக்ஷக
ஜகதீஶவரரும அபீஷடஙகளைககொடுககினறவரும மஙகள
ரூபியும மஹாதமாவுமான விருஷபதவஜரைககணடான
மாதமாவான வாஸுதேவரோ, பாாததனோடுகூட அவரைப
ததது, சாஶவதமான வேதமநதிரததை உசசரிததுககொணடு
வினால வணஙகினா உலகஙகளுககு ஆதியும விஶவகாமஸவ
யும பிறபபிலலாதவரும ஜகததிறகுப பிரபுவும விகாரமறறவ
மனததினுடைய பரவிருததி நிவிாததிககுக காரணரும ஜகத
குக காரணமாயிருபபவரும ஆகாசஸவரூபியாயும வாயுஸவ
யாயும தேஜஸஸுகளுககு நிதியாயுமிருபபவரும வாரிதாரைகளை
ஷடிககினறவரும பூமிககு ஆதியான மூலகாரணரும தேவா
அஸுராகள யக்ஷாகள மனுஷயாகள இவாகளுககுச சிக்ஷ
யோகதாசிகளுககுப பரமாதாரமாயிருபபவரும பிரதயக்ஷ
ததோனறியிருககினற பிரமமவிததுககளுடைய ரகஸயமா
பபவரும சராசரஙகளைப படைததழிககினறவரும யமன
னற கோபததையுடையவரும மஹாதமாவும இநதிரனுடைய
வாயமபோனற ஐஶவாயமுடையவரும ஸூாயனபோல பிர
ததையுடையவருமான அநத ஈஶவரரை அபபொழுது கிருஷ
ஜுனா இருவரும வாககினாலும மனததினாலும புததியினாலும
கையினாலும நமஸகாரஞசெயதாாகள ஸூக்ஷமமான அத
மஸதானததை விருமபுகினறவாகளான ஞானிகள எவரைச
ாமடைகிறாகளோ பிறபபிலலாதவரும காரணஸவரூபியு
அநதசசஙகரரை அவவிருவாகளும சரணமடைநதாாகள
ஜுனனும அநததேவரை ஸாவபூதஙகளுககும ஆதி எனறும
காலஙகளிலுமுளள வஸதுககளுககுக காரணரெனறும

அறிநது மறுபடியும மறுபடியும வநதனம பணணினன அ
ஜுனாததனரோடுகூடி ரடசிபபதில ஸமாததரும ஸாவரக்ஷக
காநதியுடையவரும ஐஸவாயமுளளவரும ஸாவேஸவர
ஜகநநாதருமான ருததிரரைச சரணமடைநதான பிறகு, ஈஸ
வநது சரணமடைநத நரநாராயணஸவரூபிகளான அவவிரு
களையுமபாாததது மிகக பிரஸனனமான மனததையுடையவரா
புனனகையுடன, 'புருஷஸரேஷடாகளே ! உஙகளுககு நலவர
சிரமததை விடடுவிடடு எழுநதிருஙகள வீராகளே ! மேலும,
கள மனததிலுளள விருபபததைச சீககிரமாக உரைககக
நீஙகள வநதகாரியம எனன ? அதனை நிறைவேறறுகிறேன
உஙகளுககு நனமையானதோ அதனை விருமபுஙகள அஃத
தையும உஙகளுககுக கொடுககிறேன' எனறு கூறினா

பிறகு, அநத வாாததையைககேடடு, மிகுநதபுததிசாலிக
மஹாதமாககளும குறறமறறவாகளுமான வாஸுதேவா
ஜுனனிருவரும எதிாமுகமாக எழுநதிருநது கைககளைககுவித
கொணடு பகதியோடு திவயமான ஸதோததிரததினால பின
மாறு துதிததாாகள 'ஸாவலோகஙகளுககும பிரபுவாயிருககி
வரும பிராணிகளை ஸமஹரிககினறவரும அழசசெயபவரும வ
களைககொடுககினறவரும பசுககளுககுப்பதியும எபபொழு
உகரஸவரூபியும ஜடையுளளவரும தேவாகளுள சிறநததேவ
பயஙகரமானவரும மூனறுகணகளையுடையவரும சாநதியுடை
வரும ஜகததைஸவாயமுளளவரும யாகததை அழிததவரும அ
கன எனனும அஸுரனைககொனறவருமான தேவரீருககு
னம சுபபிரமணியருககுப பிதாவும நீலகணடரும உலகத
ஸருஷடிததவரும பிநாகமெனகிறவிலலைககைககொணடவ
ஹவிஸைபபெறததககவரும அழிவறறவரும எபபொழுதும
வததில நிலைபெறறிருபபவரும மிககசொநிறமுடையவரும
லானகாநதியுடையவரும [1]வேடரும பிறரால ஜயிககபபடாதவ
எபபொழுதும கறுதத சிகையுடையவரும சூலததையுடையவ
ஞானககணணையுடையவரும தீக்ஷையையுடையவரும ரக்ஷக
மூனறுகணகளையுடையவரும வேடரும அகனியினிடததில இரு
யததைவிடடவரும எணணததகாதவரும அமபிகாநாதரும
லாததேவாகளாலும துதிககபபெறறவரும விருஷபததைக கொ
யாகவுடையவரும மூணடிதமானவரும ஜடையையுடையவ
பிரமமசாரியாயிருபபவரும ஜலததில தவம செயகினறவ
பிராமமணாகளுககு ஹிததததைத தேடுகினறவரும ஜயிககபபட

1 வேடவடிவம இருமுறைகொணடமையால, இஙகு இருமு
கூறபபடடது.

ரும உலகததை வடிவமாகவுடையவரும உலகததை ஸ்ருஷ்டிதத
ரும உலகததைச சூழநதுகொணடிருககினறவரும பூதகணங
ால ஸேவிககததககவரும எபபொழுதும பிரபுவாயிருக
றவருமான தேவரீருககு வநதனம, வநதனம, வேதங
ால கிரமபினமுகததையுடையவரும ஸாவஸவரூபியும மங்க
ததையுணடுபணணுகிறவரும மஙகளஸவரூபியும விததைக
லலாம அதிபதியுமான தேவரீருககு வநதனம பரஜைகளுக
ப் பதியான தேவரீருககு வநதனம அடையததககவரும
நமபததககவரும ஸதோததிரம செயயததககவரும எபபொழு
ம உததமமான பததிலிருககினறவரும தேவாகளுககுததேவ
ம மஹாபூதஙகளைததரிககினறவருமான தேவரீருககு வநதனம.
லாவுலகஙகளுககும நாதரான உமககு வநதனம காலாடக
ன யுததவீராகளுககுப பதியான தேவரீருககு வநதனம. உல
திறகு நாதராயிருககினறவரும மஹததுககளுககெலலாம
யாயிருககினறவருமான தேவரீருககு வநதனம, வநதனம.
ிரம சிரஙகளையுடையவரும ஆயிரம கைகளையுடையவரும
நதயு ஸவரூபியாயிருககினறவரும ஆயிரமகணகளையும கால
யுமுடையவரும எணணமுடியாத செயகைகளையுடையவரு
ன தேவரீருககு வநதனம, வநதனம பிரபுவே! பொனனிற
டையவரும பொறகவசமணிநதவரும எபபொழுதும பகதாகள
யததில தயையுளளவருமான தேவரீருககு வநதனஞ செயகி
ம எஙகளுடைய அபீஷடமானது ஸிததிக்கவேணடும்"
று கூறினாகள இவவாறுக அாஜுனனோடுசோநது வாஸு
வா மஹாதேவரை ஸதோதரம செயதுவிடடு அபபொழுது
பதாஸதிரததை அடைவதறகாக அவரை பரஸனனமாகும
செயதாா

எண்பததோராவது அதயாயம

பரதிஜஞாபாவம (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் ஸ்வப்னத்தில சங்கரிடத்திலிருந்து பாசுபதாஸ்திரம்
பெற்றுக் கிருஷ்ணனுடன் தன்பாசறைக்குத் திரும்பிவந்தது.)

அரசரே! பிறகு, தெளிநதமனததையுடைய பாாத்தன
களைக் குவிததுககொணடு ஸமஷடிஸவரூபியும தேஜோநிதியு
ன விருஷபதவஜரை மலாநதகணகளால கணடான தனனுல
ுக இரவில ஏறபடுததபபடடதும வாஸுதேவருககு நிவேத
செயயபபடடதும சாஸதிரததில சொலலியமுறைபபடி

அனுஷடிககபபடடதுமான அநதபபலியையும முககணணருகி
கணடான பிறகு, பாணடவன கிருஷணனையும ஈஶவரரைய
மனததினலே நனருகபபூஜிததுச சஙகரரை நோககி, ‘நா
திவயமான அஸதிரததை விருமபுகிறேன’ எனறு கூறினு
பிறகு, சஙகரா, அபபொழுது பாாததனுடைய வசனத
வரததை அடைவதினபொருடடெனறு எணணி, மநதஹாஸ
செயதுகொணடு வாஸுதேவரையும அாஜுனனையுமபாாத
‘நரஶரேஷடாகளே! உஙகளுககு நலவரவா? உஙகளமன
னலே விருமபபபடட விஷயம எனனல அறிநதுகொளளப
டது எநத விருபபததோடு இஙகுவநதீாகளோ அநதவர
உஙகளிருவாகளினபொருடடும நான தருகிறேன சததுருக
அழிககினறவாகளே! அமிாதமயமான திவயமான தட
மொனறு ஸமீபததிலிருககிறது அநதத தடாகததில முறகா
தில எனனல திவயமானவிலலும அமபும வைககபபடடிருக
றன கிருஷணாஜுனாகளே! எதனல தேவசததுருககள அ
வாகளும யுததததில எனனல மடிககபபடடாாகளோ அமபு
கூடின உததமமான அநதவிலலை அநததடாகததினி
கொணடுவாருஙகள’ எனறு கூறினா வீராகளான அவவிரு
களும, ‘அபபடியே ஆகுக’ எனறு சொலலிவிடடு அஙகிரு
எலலாசசபையோாகளோடுஙகூடி அநேக திவயஐஶவரியங
யுடைய அநதத திவயஸரஸைககுறிததுப புறபபடடாா
விருஷபதவஜரான ருதரராலே ஸாவாாததஸாதகமும பாவ
மான எநதததடாகம குறிபபிடபபடடதோ அநததடாகத
நரநாராயணரிஷிஸவரூபாகளான அவவிருவரும பரபரபபி
அடைநதாாகள பிறகு, அநத அாஜுனனும அசசுத
ஸூாயமணடலததிறகொபபான அநததடாகததை அடை
ஜலததிலுள பயஙகரமான ஒரு ஸாபபததைக கணடாாகள
ரம தலைகளுளளதும பெரிய ஜவாலைகளைக கககிககொணடிருக
றதும அககினியினுடைய காநதிபோனற காநதியையுடையதுப
இரணடாவதான வேறு ஒரு சிறநத ஸாபபததையுஙகண
கள பிறகு,வேதஙகளையறிநதவாகளான கிருஷணரும பாாதத
தீாததததினல ஆசமனஞசெயது கைகளைககுவிததுககொ
அறிதறகரிய பிரமாணமுளளவரும விருஷபததைககொடிய
கொணடவருமான ருததிரரை நமஸகரிதது ஸாவவிததததின
அடைநது சதருதரியமெனகிற அநத வேதமநதிரததை
சரித்துககொணடு அநத இரணடு ஸாபபஙகளையும ஸதோத
பணணினாகள் பிறகு, அவவிரணடு பெரிய ஸாபபங

தருடைய மகிமையினலே ஸாபபஸ்வரூபததைவிட்டுச சத
ருககளை ஸம்ஹரிககிற ஒருவிலலும அமபுமாயின மஹாத
ககளான அவவிருவரும மகிழநது நலல ஒளியுளள வில
மபு இரணடையும கையிலெடுததுககொணடு வநது மஹாத
வான பரமசிவனிடததில கொடுததாாகள பிறகு, மஞசள
மான கணகளுளளவரும தவததுககு இருபபிடமானவரும
சாலியும கறுபபும சிவபபுமான நிறமுளளவருமான ஒருபிரமம
ரி விருஷபதவஜருடைய பககததிலிருநது திருமபிவநதாா
யா அநத உததமமான விலலைக கையிலெடுதது ஏகாகரசிதத
ு வீரனிறகும நிலைமையோடு நினருா பிறகு, அமபுடன
ன உததமமானவிலலைச சாஸதிரபபடி இழுததாா சிநதிககத
ாத பராகரமமுளள பாணடவன அவருடைய நாணகயிறறை
கைபபிடியையும நிறகுமநிலைமையையுஙகணடு ருதரராலசொல
பட்ட மநதிரததைககேட்டுப பெறறுககொணடான அதி
ராலியான அநதபபிரபுவானவா குளததிலேயே அநதஅம
ப பிரயோகமசெயதாா மறுபடியும அநதவீரா அககுளததி
யே அநத விலலையும எறிநதாா பிறகு, சிறநத ஞாபகசகதி
டயவனுன அாஜுனன அபபொழுது ஈஸவரரைப பிரீதியுளள
கவறிநது, 'ஈஸவரரே! எனககு அது கிடைககவேணடும'
று முனபு அரணயததில ஈஸவரரால தனககுககொடுககப
ட வரததையும அவருடைய தரிசனததையும மனததினல
ணினன ஸநதுஷடரான சஙகரா அவனுடைய அவவிதமான
பபிராயததை அறிநது கோரமான அநதப பாசுபதாஸதிரத
யும பிரதிஜஞையினுடைய நிறைவேறுதலையும வரனுகவளித்
பிறகு, சததுருககளால ஜயிககமுடியாதவனுன அாஜுனன்
வரிடததிலிருநது திவயமான பாசுபதாஸதிரததைப பெறறு
மமபுளகிதத மேனியுடன தன காாயம நிறைவேறின
ாறே எணணினன பிறகு, பகைவாகளைககொலபவாகளான
ஜுனனும ஹிருஷீகேசரும ஸநதோஷமடைநது அநத
றஸவரரை முடிகளாலே பலமுறை வணஙகினாகள அநத
ாததில சூராகளான அாஜுனனும கேசவரும ருதரரால அனு
கொடுககபபட்டு மிகுநத ஸநதோஷததோடு தமஸேனை தஙகி
ககுமிடததை வநதடைநதாாகள ஜமபனுடைய வதததை
மபின்வாகளான இநதிரன உபேநதிரனிருவரும பெரிய அஸு
ளக்கொலபவரான ஈசுவரரால அனுமதிகொடுககபபட்டு பிரீதி
டநததுபோலக கிருஷணாாஜுனா இருவரும அவரால அனுமதி
டுககபபெறறு பிரீதியையடைநதாாகள

எணபததிரணடாவது அதயாயம்

பரத்ஜஞாபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தது)

அரசரே! அநதககிருஷணன தாருகன இருவருமஅவவ
ஸலலாபம செயதுகொணடிருககுமபொழுதே அனறிரவு செ
றது பிறகு, தாமபுததிரா எழுபபபபடடாா ஸதோதரஙக
பாடுகிறவாகளான மாகதாகள கைததாளததோடு பாடினாச
வைதாளிகாகளும ஸூதாகளும புருஷஶரேஷடரான தாமபு
ரரை ஸதோததிரஞசெயதாாகள நாததகாகளும நாடடியம
ஞாகள இனியகுரலுளள பாடகாகள குருவமசததினு
ஸதோததிரததைப பொருளர்ககொணட பாடடுகக்ளை இனி
யாகப பாடினாகள மிருதஙகஙகளும ஜாஜரஙகளும பேரிக
பணவஙகளும ஆனகஙகளும கோமுகஙகளும சிறுபறைகளும
கஙகளும பெரியஒலியுளள துநதுபிகளும முழககபபடடன
தரே! ஸமாததாகளும நனறுகததோநதவாகளுமான மனிதா
ஸநதோஷமடைநதவாகளாக இவவாறு இநத வாதயஙக்ளை
மறறும வேறு எலலாவாதயஙக்ளையும வாசிததாாகள பெரிய
மேகததின இடிமுழககததிறகொபபானதுமான அநதசசப
ஆகாயததைஅளாவியது தூஙகிககொணடிருநத ராஜஶரே
ரான யுதிஷடிரரையும எழுபபியது விலையுயாநத சிறநதசய
தில ஸுகமாகபபடுததுத தூஙகிவிழிததவரான அரசரும எழு
ருநது அவசியமசெயயவேணடிய காாயததிறகாக மஞசனசா
குசசெனறாா பிறகு, வெள்ளைவஸதிரம தரிததவாகளும ஸநா
செயதவாகளும யெளவனமுடையவாகளுமான நூறறெடடு [1]
பகாகள நீாநிரமபின பொறகலசஙகளோடு மஹாராஜரை
தடைநதாாகள மெலலியவஸதிரததை உடுதது நாலுபககங
ளும ஸமமான ஆஸனததில நனறாக உடகாாநதவரான தா
ஜா பலமுடையவாகளும நனகு தோசசியடைநதவாகளும
வேலைககாராகளாலே எலலாவிதமான ஒஷதிகளாலும செ
படட கஷாயததினாலே மேனியிலதேயககபபடடுச சநத
தோடுசோககபபடடவையும ஜபிககபபடடவையுமான தீா
களால ஸநானம செயவிககபபடடாா வாசனைததிரவ
களோடு சோநததும நலலமணமுளளதுமான தீாததத
ஸநானமசெயதவரான தாமநநதனா, தளாசசியாகவைகக
டதும ராஜஹமஸமபோனறதுமான தலைபபாகையை எடு

1 ஸநானமசெயவிககினறவாகள

மபோவதறகாக அதைதத தலையில சுறறிககொணடார
கக புஜபலமுளளவரும உதாரமான மனததை உடையவரும
தபுருஷாகளுடைய வழியை அனுஸரிபபவருமான கெளநதேயா,
பபான சநதனததை மேனியிலபூசி மாலையை அணிநது நிாமல
ன வஸதிரததைததரிதது அஞசலிபநததுடன கிழககுமுக
க இருநது இநதிரியஙகளையும மனததையும ஒருமைபபடுததி
ிககததகக மநதிரததை ஜபிதது அசசமயததில வணககமுடைய
ாகி, ஜவலிககினற அகநியோடுகூடிய அகநிகிருஹததில பிர
சிததுப பரிசுததமான ஸமிததுககளாலும மநதிரஙகளால பரி
ததமான ஆஹுதிகளாலும அககினியைபபூஜிதது அநதக கிரு
ததினினறு வெளியில வநதாா புருஷஶரேஷடரும மகாபாகு
முளளவருமான அரசா அரணமனையின இரணடாவதுகடடை
டு வெளியிலவநது அஙகு வேதஙகளை அறிநதவாகளும முதிாந
ாகளும இநதிரியஙகளை அடககினவாகளும நியமாதயயனம
யதவாகளும விரததை அனுஷடிததவாகளும யாகஙகளின
டிவில அவபிருதஸநானம செயதவாகளும ஆயிரம சிஷயாகளை
டையவாகளும சூரியனை உபாஸிககினறவாகளுமான ஆயிரத
டுப பிராமமணோததமாகளைககணடு அவாகளை அக்ஷதஙகளா
ம புஷபஙகளாலும அாசிதது ஸவஸதிவாசனஙகளைச்சொல
மபடி செயவிதது, தேன நெய இவைகளோடும மிகசசிறநத
ளகரமான பழஙகளோடும ஒவவொரு பிராமமணருககும
வொரு நிஷகம பொனனையும அலஙகரிககபபடட அநேகம
ிரைகளையும வஸதிரஙகளையும இஷடமான தக்ஷிணைகளையும
டுததாா பிறகு, பாணடுநநதனரான யுதிஷடிரா, அவவாறே
லகறவையுளளவைகளும கனறுகளையும ஸவாணமயமான
மபுககுமிழகளையும வெளளிககுளமபுகளையுமுடையவைகளு
ன காராமபசுககளை அநதப பிராமமணாகளுககுக கொடுததுப பர
ிணஞசெயது, [1]ஸவஸதிகஙகளையும [2]சராவஙகளையும [3]நநதயா
ததஙகளையும பூமாலையையும ஜலததினாலநிறைநதகுடஙகளை
ஜவலிககினற நெருபபையும பூாணமான அக்ஷதபாததிரஙகளை
மாதுளமபழததையும கோரோசனையையும அவவாறே நனறுக
ஙகரிககபபடட லக்ஷணமுளள கனனிகைகளையும தயிரையும
யையும தேனையும ஜலததையும மஙகளகரமான பக்ஷிகளையும
றுமுளள சிறநத வஸதுவையும பாாததும, தொடடும, பிறகு,
ிககடடை வநதடைநதாா பிறகு, அவவிடததில நிறகினற

1 பெணகள வலககையை இடததோளிலும இடககையை வலத
ளிலும மாறறிககடடிககொளளும மஙகலககுறி 2 மடககுககள
லமூடியுளள ஆகாயபாததிரஙகள

நீணடகைகளையுடைய அவவரசருககுப பரிசாரகாகள ஸ்வா
மயமானதும [1] ஸாவதோபதரமெனனும வடிவமுளளதும மு
துககளாலும வைடூரியஙகளாலும அலஙகரிககபபடடதும சிற
மேலவிரிபபினுல மூடபபடடதும மேலே மறறெரு வஸதி
விரிககபபெறறதும விலையுயாநததும விஸவகாமாவினுல செய
படடதும தேவஸமபநதமபெறறதும உததமமுமான ஆஸ
ைதககொணாநதாாகள வேலைககாராகள, அநதஆஸனததில
றிருககும மஹாதமாவான யுதிஷடிரருககு, விலைமதிகக
யாததவையும எலலாவிததததிலும மாசறறவையுமான ஆபர
களைக கொணடுவநது ஸமாபபிததாாகள மஹாராஜரே! தரு
ஆபரணஙகளோடும வேஷததோடும கூடிய மஹாதமாவ
யுதிஷடிரருடைய ரூபமானது பகைவாகளுககுச சோகத
விளைவிககிறதாயிறறு அவா சநதிரகிரணமபோனற காநதியு
வையும ஸவாணமயமான பிடிகளுளளவையும மிகக மஙகள
மானவையும அடிககடி வீசபபடுகினறவையுமான சாமரஙகள
மேகமானது மினனறகொடிகளால பிரகாசிபபதுபோலப
காசிததாா அவா ஸூதாகளால நனறுகதது துதிககபபடுகி
வரும வநதிகளால நமஸகரிககபபடுகினறவரும பாடகாகள
பாடபபடுகினறவருமாயிருநதாா பிறகு, ஒரு முகூாததகாலம
திகளுடைய பெரிய சபதமும தேருருளைகளின சபதமும குதி
களுடைய குளமபடியினுலுணடான சபதமும தோனறின ய
மணிகளுடைய ஒலியினுலும சஙகவாதயஙகளுடைய சபத
னுலும மனிதாகளுடைய காலடிஓசையினுலும பூமியானது ந
முறறதுபோலாகியது பிறகு, குணடலமணிநதவனும கததிகட
கொணடவனும கவசமபூணடவனும யெளவனமுடையவனுப
ஒரு துவாரபாலகன அநதபபுரததை அடைநது முழஙகாலக
பூமியிலூனறி, நமஸகரிககததககவரான அநத அரசனைத
யால வணஙகி மஹாதமாவான அவருககுக கேசவாவநதி
ைதத தெரிவிததான புருஷஶ்ரேஷடரான அநதத தாமப
ரா, 'மாதவரை நலவரவுகூறி எனனிடம அழைதது வாருங
ஏன தாமதிககவேணடும? மதுவெனகிற அஸுரனைககொ
ரான ஸ்ரீகிருஷணருககு மிககசிறநத ஆஸனமகொடுஙகள்' எ
சொனனா பிறகு, யுதிஷடிரா விருஷணிகுலததிலதோன
ஸ்ரீகிருஷணரை அநதபபுரததில பரவேசிககச்செயது உததம
ஆஸனததில உடகாரவைதது மரியாதைசெயது அவர
தாமும மரியாதைசெயயபபடடுக குசலபரஶனமபணணினா

1 இதன இலககணததை, சபதகலபதருமததில விரிவாககா

எண்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

ப்ரதிஜ்ஞாபர்வம் (தொடர்ச்சி)

யுதிஷ்டிரர் ஜயத்ரதனைக் கொல்ல முடியாதென்று ஸந்தேஹிக்கக் க்ருஷ்ணன் தேற்றியது)

யுதிஷ்டிரர், 'ஓ! மதுஸூதனரே! தேவரீர்களுக்கு இராத்
ஸுகமாக விடிந்ததா? அச்சுதரே! தேவரீர்களுடைய
லா ஞானங்களும் ப்ரஸன்னமாயினவா?' என்று வினவினா
ஸுதேவரும், யுதிஷ்டிரரைநோக்கி, 'இனியகுணமுள்ளவரே!
து தாசனத்தினாலேயே எனக்கு ஒருவிதமான அசுபமுமில்லை'
று அதற்குத்தகுந்த மறுமொழி கூறினார். பிறகு, ஸாரதி
னவன், [1] ப்ரக்ருதிகள் வந்திருக்கிறதாகத் தெரிவித்தான்
சராலே அனுமதிகொடுக்கப்பட்ட அந்த ஸாரதியானவன்
ர்களை ப்ரவேசிக்கச்செய்து, விராடன் பீமஸேனன் த்ருஷ்டத்
னன் ஸாத்யகி சேதிதேசாதிபதியான த்ருஷ்டகேது மஹார
ன் த்ருபதன் சிகண்டி நகுலஸஹதேவர்கள் கேகயதேசத்
ரோடுகூடின சேகிதானன் குருகுலத்தில் தோன்றினவனான
த்ஸு பாஞ்சாலராஜகுமாரனான உத்தமௌஜஸ் யுதாமன்யு
பாஹு எல்லாத் த்ரௌபதிகுமாரர்கள் ஆகிய இவர்களும்
னும் மற்றுமுள்ள நண்பர்களும் பாண்டவரைப்பார்க்கும்படி
தான யுதிஷ்டிரரால் அனுமதிகொடுக்கப்பெற்று அவர்கள்
ரை நமஸ்காரஞ்செய்துவிட்டுத் தகுதியான சிறந்த ஆஸனங்
ல் ஸுகமாக வீற்றிருந்தார்கள். வீரர்களும் மஹாபலசாலி
மான க்ருஷ்ணனும் யுயுதானனும் யாகவேதியில் இரண்டு
கிகள்போல் ஒரே ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்தார்கள். பிறகு,
ஷ்டிரர், அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, மது
ன்கிற அஸுரனை ஸம்ஹரித்தவரான புண்டரீகாக்ஷரை
ழத்து, 'க்ருஷ்ணரே! தேவர்கள் மஹேந்திரனை அடைந்தது
ல் நாங்கள் உம்மொருவரையே அடுத்து யுத்தத்தில் ஜயத்தை
சாச்வதமான ஸுகங்களையும் வேண்டுகிறோம், தேவரீர் எங்
க்கு நேர்ந்த ராஜ்ய நாசத்தையும் சத்ருக்களால் ஏற்பட்ட
மானத்தையும் பலவிதமான கஷ்டங்களையும் அப்படிப்பட்ட
ா விஷயங்களையும் அறிந்திருக்கிறீர். பக்தவத்ஸலரே! மது
தனரே! ஸர்வேசரே! எங்களெல்லோருடைய ஸுகமும் யோக
மமும் உங்களையே சார்ந்திருக்கின்றன. வ்ருஷ்ணிகுலத்தில்
தவரே! தேவரீரிடத்தில் என்மனம் நிலைபெறும்படி செய்ய
ாடும் அர்ஜுனன் செய்யவிரும்பிய ப்ரதிஜ்ஞையை நீர்

[1] ராஜ்யத்தின் அங்கத்தினர்

ஸதயமாகச செயயவேணடும மாதவரே! அபபடிபபட்ட தே
துககமும ரோஷமுமாகிற இநத மஹாஸமுததிரததிலிருநது
களைக கரையேறறிவிடவேணடும இபபொழுது, அககரை
அடையக கருதிய எஙகளுககுத தேவரீா ஒடமாகவேணடும
வரே! தேவரீா ஸாரதியாகவிருககும நிலைமையயடைநது யுத
தில எதைசசெயகிறீரோ அதைக காதத்வீாயனபோனறவ
னும வேறு ஒரு யுததவீரனும செயயமாட்டான மிகக பு
முளளவரே! ஜநாாததனரே! எலலா ஆபததுககளிலும எவ
விருஷணிகளைப பாதுகாககிறீரோ அவவாறே எஙகளையும வி
னததிலிருநது ரகூஷிககவேண்டும. சஙக்சகரக்தாதரரே! ஆழ
தும தெபபமிலலாததுமான் குருஸேனையாகிற கடலில மூ
யிருககினற பாணடவாகளைத தேவரீா கபபலாகவிருநது
யேறறிவிடவேண்டும தேவதேவேசரே! சாஙாவதரே! சதரு
ஹாரகரே! விஷணுவே! ஜயசீலரே! ஹரியே! கிருஷண
வைகுணடரே! புருஷோததமரே! உமககு வநதனம மாதவ
நாரதா தேவரீரை உததமரான் புராதனரிஷியெனறும வரத
றும சாாஙகபாணியெனறும சிரேஷடரெனறும சொலலியி
ருா அநத வாாததையை ஸதயமாகச செயயும' எனறு மா
முளள வாாததையைச சொனனா தாமராஜா ஸபையில
வாறு சொலலக்கேடடு, நனருகப பேசுபவரான ஸ்ரீ புண
கூா யுதிஷடிரரைநோககி நீருணட மேகததின முழககமபோ
சபததறேரடு மறுமொழி கூறலானா

'பாாததனென தனஞசயனபோனறவிலலாளி, தேவாக
கூடின எலலாஜனஙகளிலும ஒருவனுமிலலை வீாயமுளளவ
அஸதிரஙகளாலநிறைநதவனும பராககரமமுடையவனும மஹ
சாலியும யுததததில ஸமாததனும எபபொழுதும ரோஷமு
வனும தேஜஸவினல மனிதாகளுளசிறநதவனும யெளவனமு
வனும விருஷபததினுடைய திமிலபோனற தோளையுடையவ
நீணடகைகளையுடையவனும மிககபலசாலியும ஸிமமதை
விருஷபததையும்போனற நடையுடையவனும ஸ்ரீமானு
அநத அாஜுனன உமமுடைய பகைவாகளை வதஞசெயயப
ருன நானும அநதககாரியததைச செயயபபோகிறேன
வாறே குநதிபுததிரனை அாஜுனனும், திருதராஷடிரபுததிர
துாயோதனனுடைய சேனைகளை, நெருபபானது வி
எரிபபதுபோல எரிககபபோகிறுன அாஜுனன, இன
தினததில, பாபமான காாயததைச செயதவனும அலபஸவ
முளளவனும ஸுபததிராபுததிரனைககொனறவனுமான
ஜயதரதனை அமபுகளாலே மீணடும பாாககமுடியாதவழியில

போகிறான் அந்தப் பாபியினுடைய மாமஸங்களை இன்றைத்
த்தில் கழுகுகளும் பருந்துகளும் கோரமான நரிகளும் நரமாம
ங்களைத் தின்னுபவையான மற்றஜந்துக்களும் பக்ஷிகளும்போ
றன இந்திரனோடுகூடிய எல்லாத்தேவர்களும் அந்த ஜயத்ர
க்காப்பாற்றினும் தாபபுத்தியுடைய அவன் இன்றைக்குக்
லலப்பட்டு யமனுடைய ராஜதானியை அடையப்போகிறான்
ரரே! ஜயசீலனான அர்ஜுனன் இன்றைத்தினத்தில் ஸைந்த
க்கொன்றுவிட்டு உம்முடைய ஸமீபம் வரப்போகிறான் நீர்
கத்தைவிட்டு மனக்கவலையற்று ஆறுதலை முன்னிட்டவராக
பீராக' என்று சொன்னார்

எண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

பரதிஜ்ஞாபர்வம் (தொடர்ச்சி)

ஜுனன், ஜயத்ரதனை எதிர்க்கும்போழுது யுதிஷ்டிரரைக்காக்கும்
படி ஸாத்யகிக்குக் கட்டளையிட்டது)

அவர்கள் அவவாறு பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, தனஞ்
ர், நண்பர்கூட்டத்துடனிருக்கிற பரதகுலோத்தமரான தாம
ரைப்பார்க்க எண்ணங்கொண்டு அங்குவந்துதோன்றினன் மங்
ரமான தம்மிருப்பிடத்தில் பிரவேசித்தவனும் அபிவாதனஞ்
து எதிரில் நிற்கின்றவனுமான அந்த அர்ஜுனனைப் பாண
ரேஷ்டரான தர்மநந்தனர் எழுந்திருந்து அன்புடன்கட்டிக்
ண்டு உச்சிமோந்து கையினால் ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு
மமான ஆசீர்வாதங்களைச் சொல்லிப் புன்சிரிப்புடன் அவனை
கி, 'அர்ஜுன! யுத்தத்தில் மிகப் பெரியவெற்றியானது
கு நிச்சயமாக உண்டாகப்போகிறது அஃது எல்லோருக்
தெரிந்தவிஷயமே உன்முகக்காந்தியானது அவ்விதரூபத்
விளங்குகிறது ஜநார்த்தனரும் பிரஸன்னராகவிருக்கிறார்'
கூறினார் பிறகு, ஜிஷ்ணுவானவன், தர்மபுத்திரரைப்பார்
'கேசவருடைய அனுக்ரஹத்தினாலுண்டானதும் உங்களுக்கு
கரமானதும் பெரிதும் சிறந்ததுமான ஓர் ஆச்சரியத்தை
கண்டிருக்கிறேன்' என்றுசொன்னான் பிறகு, அவன்
ஸ்நேகிதர்களின் மனத்தேறுதலின்பொருட்டு த்ரியம்பகரை
த்தைத் தான் கண்டபடி உரைத்தான் பிறகு, அவர்கள்
லாரும் ஆச்சரியங்கொண்டவர்களாகிச் சிரஸினால் பூமியைத்
டு விருஷபத்வஜரான பரமசிவனுக்கு வந்தனம்பண்ணி, 'நல
நல்லது' என்றுசொன்னார்கள் பின்பு எல்லாநண்பர்களும்
த்திரரால் அனுமதிகொடுக்கப்பெற்று ஸந்தோஷத்தையடை

நது யுததஸனனாகததுடன போருககு விரைநது சென்றாகள
தானனும அசசுதரும அாஜுனனும ஸநதோஷததோடு தாப
ஜரை வநதனஞசெயதுவிட்டு அவவிடமிருநது புறபபட்டாா
ஒருவராலும ஜயிககமுடியாத வீராகளான யுயுதானன ஜநா
னிருவரும ஒன்றுசோநது ஒருதேரினமீதேறி அாஜுனனு
வாஸஸதானததை அடைநதாாகள அநத இடததையடை
சாஸதிரஙகளை அறிநத ஹிருஷீகேசா ரதிகஸ்ரேஷடனான அாஜ
னுடைய யுததததினபொருட்டுச சிறநதவானரததை தவ
ககொணட ரததததை ஆயததஞ செயதாா மேகமுழககத
கொபபான முழககமுளளதும புடமிடட தஙகததால பிரக
கினறதும விததமசெயயபபடடதும சிறநததுமான அநத ர
னது பாலஸூாயனபோல விளஙகியது பிறகு, புருஷஸ்ரே
ரான ஸ்ரீ கிருஷணா, புருஷஸிமமனான அாஜுனனிடத
'ரதமானது துவஜததையும பதாகையையுமுடையதாக ஸன
மாக இருககிறது' என்று எலலாவறறையும தெரிவிததாா
கததில புருஷாகளுள சிறநதவனான கிரீடி, பொறகவசமபூ
விலலையும அமபையும கையிறகொணடு அநததேரினை பர
ணமசெயது தவததினாலும விததையினாலும வயதினாலும மு
தவாகளும, காயானுஷடானமுடையவாகளும, ஜிதேநதிரியா
மான மஹானகளாலே வெறறியையுணடாககுமபடியான
வாதஙகளாலே துதிககபபெறறு ஜயததைககொடுககககூடிய
களும யுததததிறகுரியவைகளுமான மநதிரஙகளாலே முந
அபிமநதிரணம செயயபபடட மஹாரததததில காநதியுளளவ
ஸூாயன உதயபாவததததில ஏறுவதுபோல ஏறினான ஸ
மயமான ரததததில, ஸவாணததால மூடபபடடிருககிற ரதிக
ஷடனான அநத அாஜுனன மேருபாவததததில நலலகாநதிய
நிாமலமானஸூாயனபோல விளஙகினான அாஜுனனு
பின யுயுதானனும ஜனாததனரும, சாயாதியினுடைய ய
ஞைததககுறிததுவருகினற தேவநதிரனுககுபபின ஏறின அ
தேவாகளபோல ஏறினாாகள பிறகு, கடிவாளமபிடிததுக
ரையை நடததுகிறவாகளுள ஸ்ரேஷடரான கோவிநதா,
ராஸூரனைக கொலலவதறகாகப புறபபடபபோகினற இந
டைய குதிரைகளின கடிவாளஙகளை மாதலி பிடிததுபே
கடிவாளஙகளைப பிடிததாா அவவிருவரோடுஙகூடின அ
பாாததன, உததமமான ரததததையடைநது, புதசுககிராக
கூடி இருளைநாசஞசெயகினற சநதிரனபோல விளஙகினான
தவனைககொலல எணணஙகொணடு புறபபடடவனும ப
களைக கூடடமாக நாசஞசெயகிறவனுமான அாஜுனன,

னககொலலுஙகாலததில வருணனுடனும ஸூரியனுடனுமகூடின
நதிரனபோல விளஙகினன பிறகு, புறபபடுகிற வீரனன
ஜுனனை மாகதாகள நானகுவித வாதயகோஷஙகளோடும
ஙகளகரமும சுபமுமான ஸதோதரஙகளாலே துதிததாாகள
யததைவிளைவிககககூடிய ஆசீாவாததததோடும புணணியாஹ
நதிரகோஷஙகளோடும நானகுவித வாதயகோஷததோடும
டின ஸூதமாகதாகளுடைய சபதமானது அவாகளுககுப பிரீ
யையுணடுபணணியது அநத அாஜுனன புறபபடடவுடனே,
வனுககுபபின புறபபடடதும பரிசுததமான வாஸனைபொருநதி
தும மஙகளகரமுமானகாறறுனது அவனை ஆனநதிககசசெயது
காணடும, சததுருககளை வறடசியடையுமபடி செயதுகொணடும
சியது அரசரே! பிறகு, அநத க்ஷணததில பலவிதமாயும மங
ளகரமாயுமுளள அநேகநிமிததஙகள பாணடவாகளின வெறறி
யத தெரிவிப்பனவாகத தோனறின ஐயா! உஙகளைசசோநத
ாகளுடைய அபஜயததினபொருடடு விபரீதமான அனேகதுா
மிததஙகள தோனறின அாஜுனன, நிமிததஙகளைககணடு
ஹாவிலலாளியும விஜயததையடைவதினபொருடடுத தனமனே
ாவததை அனுஸரிததிருககினறவனுமான யுயுதானனைநோககி,
னிகளுள உததமனே! யுயுதான!இநத நனனிமிததஙகள காணப
டுவதனல இனறைததினம எனககு யுததததில விஜயமானது
சசயமெனறே தோறறுகிறது எநதவிடததில ஸிநதுதேசததரச
ன ஜயதரதன யமலோகததையடையவிருமபி எனவலலமையை
திாபாாததுககொணடிருககிறுனே அநத இடததிறகு யான
லலபபோகிறேன ஸைநதவனைககொலவதானது எனககு எவ
று உததமமானகாரியமாக ஏறபடடதோ அவவாறே தாம
ஜரைககாபபாறறுவதும மிகவுமபெரியகாரியமாக ஏறபடடிருக
து மிககபுஜபலமுளள யுயுதான! அவவிதமான நீ இபபொ
து அரசரைப பாதுகாககவேணடும எவவாறு எனனல அவா
ஷிககபபடுவரோ அவவாறே உனனலும ரக்ஷிககபபடவேண
தான தேவராஜனுயிருநதாலும, யுததததில வாஸுதேவ
பபோனற உனனை ரணகளததில ஜயிககககூடியவனை உலகத
யான காணவிலலை நரஶரேஷட! உனனிடததிலும மஹாரத
ன பிரதயுமனனிடததிலும மிககநமபிககையைவைதத நான
றொருவரையும எதிாபாராமலே ஸைநதவனைக கொலவதறகுச
தியுளளவனுவேன எனனை ஒருவரும அனுஸரிககவேணடாம
தகேசவா எனககு ரக்ஷகராகவிருககிறுா எலலாவிதததி
லும நீ அரசருடைய மிகசசிறநதகாபபையே செயயவேணடும
தவிடததில மிககபுஜபலமுளள ஸ்ரீவாஸுதேவரும யானும

சோநதிருககிரேமோ அநதவிடததில ஒருவஸதுவும ஆபததி
குளளாகாது இது நிசசயம' எனறு இவவிதமான வாாததையை
சொனனுன பாாததன இவவாறு சொலலியதைககேடடுச ச
துருவீராகளை ஸமஹரிககினறவனுன ஸாதயகி, 'அவவிதமேஆகு
எனறு சொலலிவிடடு யுதிஷடிரராஜரிருககுமிடம சென்றுன
எனறு கூறினுன

ப்ரதிஜ்ஞாபர்வம் முற்றிற்று

எணபதஞ்தநதாவது அதயாயம்
ஜயதரதவதபாவம.

(திருதராஷ்டிரன் துக்கித்து ஸஞ்சயனை மறுபடியும் போரைக்கூற ஏவியது)

திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! அநதஅபிமனயு கொல
படடபிறகு, துககததையும மனவருததததையுமடைநதவ
ளான அநதப பாணடவாகள மறுதினததில எனனசெய்த
கள? எவாகளோடு யுததமசெயதாாகள? நமமைசசோநதகெ
வாகள அநத ஸவயஸாசியினுடைய செயகைகளையறிநதிருநத
அவவிதத தீயசெயகையைசசெயது எவவாறு பயமறறிருநத
கள? சொலவாயாக புததிரசோகததால மிககதாபததையடை
தவனும சோபமகொணடவனும மிருதயுவைபபோல எலல
பிராணிகளுடைய உயிரையுமவாஙக எணணஙகொணடுவரு
வனும புருஷஶரேஷடனுமான ஆாஜுனனைக கௌரவாகள எ
வாறு யுததததில பாாததாாகள? வானரசிரேஷடனுன ஹ
மானை தவஜமாககககொணடவனும யுததததில பெரியவிலலையை
பவனும புததிரசோகததால மனவருததமுறறவனுமான அ
ஆாஜுனனைபபாாதது எனனைசசோநதவாகள எனனசெயத
கள? ஸஞசய! யுதததில துரியோதனனைபபறறி எனனநடநத
இபபொழுது வீடுதோறும பெரிதான அழுகைககுரல கேட
படுகிறதனறே? ஸைநதவனுடைய வீடடில மறறசசபதஙக
யும மிஞசி அதிகமானசபதமுணடாயிருககிறது ஸூதபுத
பௌராணிகாகளுடையவையும தூயவாதயஙகள சஙகஙகள
துபிகள இவைகளுடைய கோஷததோடுகூடின ஸூதாகள மாக
கள வநதிகள நாடடியமாடுகிறவாகள இவாகளுடையவையுமா
சபதமானது இனறைததினததில முனபோலக கேடகப
விலலை எநத இடததில நானுவிதமான விருமபததககசபதஙகளை
கேடடேனே அநத இடததில இபபொழுது அஙகுளளவா
மனமநொநதவாகளாகிவிடடமையால நனறுக முழககப

ந்தாசபதஙகளை நான கேடகவிலலை அபபா! ஸஞசய! யான
றகாலததில ஸதயதிருதி ஸோமததன இவாகளுடைய கிரு
ததில உடகாாநதுகொணடு உததமமான சபதததைககேட
டன புணணியஙகுறைநதவனுன நான இபபொழுது அதே
ருஹததை அழுகுரலால ஓசையுளளதாகவும உதஸாஹததை
ழநததாகவும விகாரததை அடைநததாகவும காணகிறேன
விமசதி தாமுகன சிதரஸேனன விகாணன இனனுமமறற என
ளைகள இவாகளுடைய அவவாருன கோலாஹலமானது
கடகபபடவிலலை மஹாவிலலாளியும என புததிராகளுககு
ககியகதியுமாயிருககினற எநதத துரோணபுததிரரைச சிஷயா
ான பிராமமணாகளும கூஷதரியாகளும வைஸயாகளும உபா
ிககிருாகளோ, எவா [1] விதணடைகளாலும பேசசுககளாலும
ஸலலாபஙகளாலும அதிவேகமாக வாசிககபபடுகிற நானகு
தவாதயஙகோஷஙகளாலும இஷடமான பலவித கானங
ாலும இரவும பகலும ஆனநதமடைகிருரோ, எவா அநே
களான கௌரவாகளாலும பாணடவாகளாலும ஸாத
தாகளாலும உபாஸிககபபடுகிருரோ, அநததுரோணபுததிர
டைய கிருஹததில முனபோல இனிமையான சபதமானது
டகபபடவிலலை மஹாவிலலாளியான துரோணகுமாரரை
தக காயகாகளும நாததனமபணணுகிறவாகளும மிகவும உபா
பபாாகளோ அவாகளுடையசபதம கேடகபபடவிலலை ஸாயங
லததில விநதானுவிநதாகளுடைய பாசறையில கேடகபபடும
ொலியானது இனறு கேடகபபடவிலலை அபபா! கேகயா
ின வீடுகளிலும தினநதோறும ஸநதோஷமடைநது கூததாடு
ற கூடடஙகளுடைய பெரிய தாளததுவனிகளும கீததவனி
ம இனறைககுககேடகபபடவிலலை யாகஙகளைசசெயகினறவா
ம வேதசாஸதிரஙகளுககு நிதியான பூரிஸரவஸை உபா
ககிறவாகளுமான யாகம செயபவாகளுடைய சபதமும கேட
படவிலலை துரோணருடைய கிருஹததில நாணொலியும
தகோஷமும தோமரம கததி ரதம இவைகளுடைய சபத
ஓயாமலிருநதன அவறறை இபபோது நான கேடக
லை பலவித தேசஙகளிலுணடான நானகுவித வாதய
ஷஙகளோடுகூடிய கானஙகளுடைய முனனிருநத பெரியசபத
னது இபபொழுது கேடகபபடவிலலை ஸூத! ஸமா
னததை விருமபினவரும தமமைசசாாநதவாகளைக கைவிடா
ருககினற விரததததையுடையவருமான ஜநாாததனா உபப

---

[1] தனனுடைய பகூஷததைஸாதிகக யுகதியைசசொலலாமல, பிறா
ததை மாததிரம கணடிககிற வாதம ; இருவா தனிததுபபேசுவது.

லாவயததிலிருநது எலலாபபிராணிகளிடததிலும கருணைபாராட்
வதினபொருட்டு வநதபொழுதே, நான மநதனான தாயோத
னைப பாாதது, 'புதர ! வாஸுதேவராகிற உபாயததை முனனி
டுப பாணடவாகளோடு ஸமாதானததையடை தாயோதன
இதுதான இநதஸமயததிறகுத தககதெனறு எணணுகிறேன
நீ உலலஙகனம செயயாதே அநதப பிராதாககளோடுஸமாதா
மடைநது அரசாகளையும பரிபாலனமசெய நனமையினபொரு
டே ஸமாதானததை வேணடுகினறவரும சொலலுகினறவ
மான கேசவரை நீ அலக்ஷியமசெயவாயாகில உனககு யுததததி
ஜயம கிடைககாது' எனறு சொனனேன எலலாவிலலாளிகளு
ளும சிறநதவரும அனுகூலமானவசனஙகளைச சொலலுகினறவ
மான அநதததாசாாஹரைக காணன துசசாஸனன தாபபுத
யுடையவனான சகுனி இவாகளுடைய அபிபபிராயததிறகு இண
கினவனான அநததாயோதனன நிராகரிததான அநீதியி
ஸ்ரீகிருஷணா வாாததைககு ஸமமதிககவிலலை குலததிறகு நா
ததைத தேடுகினற தாியோதனனால நீணடகைகளையுடைய அ
அவமானம பணணபபடடாா பிறகு, காலததால இழுக
படடுக கெடடபுததியையடைநத தாியோதனன, எனனை நீ
விடடுத துசசாஸனன காணன இவாகளுடைய அபிபபிராயத
யே அனுஸாிததான நானாவது விதுரனாவது துரோணராவ
யுததததை விருமபவேயிலலை அவவாறே பாஹலீகரும ஸோ
தததனும பீஷமரும துரோணபுததிரரும சலனும பூாிஸரவஸ
புருமிததிரனும விவிமசதியும ஜயனும தாமாதமாவானகிருப
இனனும மறறுமுளள எனபநதுககளும யுததததைவிருமபவில
எனபுதரன இவாகளுடைய ஸமமததததிறகிணஙகியிருநதிருபப
கில, இநதப பூமணடலததை இவாகளுககுபபிாியும எனக
பிாியும அனுபவிபபான கபடமறற ஸவபாவமுடையவாக
இனபமாகப பேசுகினறவாகளும ஞாதிகளுடையமதயததில பி
மானவாாததைகளைச சொலலுகினறவாகளும நறகுலததில பி
தவாகளும நனகுமதிககபபடடவாகளும கறறறிநதவாகளும
மனிதாகள ஸுகமாகஜீவிககிறாாகள நிததியம தாமத
எதிாபாாககினறமனிதன எலலாவிடததிலும ஸுகததைஅ
கிறான , மாிததபிறகும நிாததோஷமான மஙகளததைஅ
கிறான பூமியை அனுபவிபபதிலும தனவசபபடுததிகசெ
வதிலும அவாகள தகுநத ஸாமாததியமுடையவாகள ஸ
திரமவரையிலுளள பூமியானது அவாகளுககும தகப
பாடடனபரமபரையாகக கிடைததிருககிறது குநதீபு
ராகள, தாமததைவிடடு, உனனை அவமதிககமாடடாா

டஙகளுடபடடு நீதிமாககததிலிருபபாாகள அபபா ! பாண
ாகள எவாகளுடைய வாாததைதையைக கேடபாாகளோ அப
பபடட ஞாதிகள எனககு இருககிறாாகள அபபா ! உனக
கச் சலயன ஸோமதததன மஹாதமாவான பீஷமா துரோ
விகாணன பாஹலிகனு கிருபா இவாகளிடததிலும மஹாத
ங்களும பரதகுலததில் பிறந்தவாகளுமான இனனும மறறப
ரியோாகளிடததிலும நான சொனனேனு அவாகள அநதவச
களை ஏறறுககொளளாமலிருககவிலலை முறகூறியவாகளுள
ரை இதைககாட்டிலும வேறுவிதமாக உனககு உபதேசிப
ரெனறு நீ எணணுகிறாய ? கிருஷணா தாமததைதக கைவிட
டாா அநத எலலாப்பாணடவாகளும அநதககிருஷணரை
வசரிபபவாகளே வீராகளான அநதப்பாணடவாகள தாமத
டுகூடின வாககியததை நானசொன்னாலும செயயாமலிருகக
டாாகள ஏனெனறால, பாணடவாகள தாமததிலேயே
ததைதச செலுததினவாகள ' எனறு சொனனேன ஸூத !
 இவவாறு புலமபிககொணடு புததிரனைககுறிததுப பல
ச்சொனனேன மூடன எனவாாததைதயைக கேடகவிலலை
ததினுடைய விதயாஸமெனறே நான நினைககிறேன எவ
ததில விருகோதரன, அாஜுனன, விருஷணிகளுள வீரனான
ந்யகி, பாஞசாலயனான உததமௌஜஸ, ஒருவராலும ஜயிகக
பாத யுதாமனயு, அவமதிககமுடியாத திருஷடதயுமனன,
சவாகளால ஜயிககமுடியாத சிகணடி, அஸமகாகள, கேகயா
 ஸோமககுமாரனான க்ஷததரதாமா, சேதிதேசாதிபதியான
ஷடகேது, சேகிதானன, காசிராஜகுமாரனான அபிபூ, திரௌ
தமாராகள, விராடன, மஹாரதனான துருபதன, புருஷஸரேஷ
ளான நகுலஸஹதேவாகள, மநதிரியான மதுஸூதனா இவா
நககிறாாகளோ அநத இடததில இவாகளோடு இவவுலகததில
ராடிருகக எணணங்கொணட எவன ஒரு ஸமயததிலாவது
ரபுரிவான ? திவயாஸதிரஙகளை பரயோகஞசெயகினறவா
ன எனனுடைய பிளளைகளைத துரியோதனன, காணன,
ரபலனான சகுனி, துசசாஸனன இநத நாலவரையுமதவிர
 எவன ஸஹிபபான ? ஐநதாமவனை யான காணவிலலை
பகஸேனரூபியான ஸ்ரீ கிருஷணா ரததததிலிருநதுகொணடு
களுடைய சொறபடி நடககிறாரோ, (எவாகளுககு) அாஜு
 ஸனனததனான யுததவீரனோ, அவாகளுககு அபஜயம
 அவவாறான எனனுடைய புலமபலகளை இநதத துரியோ
ா (இபபொழுது) நினைககமாடடான புருஷஸரேஷடா
ன பீஷமா துரோணாிருவரும கொலலபபடடாாகளெனறு

நீ சொல்லுகிறாய், தீர்க்காலோசனையோடு சொல்லப்பட்டிருக்கி
அவ்விதமான விதுரவாக்கியங்களுடைய இவ்விதப்பலனைக்க
என்புத்திரர்கள் தூக்கிப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன் ஸ
யக்கியினாலும் அர்ஜுனனாலும் ஸேனை அவமதிக்கப்பட்டிருக்கி
றதையும் தேர்களின் நடுவிடங்கள் சூன்யமாயிருக்கின்றதை
கண்டு என்புத்திரர்கள் தூக்கிப்பார்களென்று நான் நி
கிறேன் பனிக்காலத்தின்முடிவில் காற்றினால் விருத்தி
ணப்பட்ட பெரியதீயானது உலர்ந்தகாட்டை எவ்விதம் எ
குமோ அவ்விதமே அந்தத்தனஞ்சயன் என்னுடைய ஸேனை
எரிப்பான் ஸஞ்சய! நீ ஸமர்த்தனாக இருக்கிறாய் அ
யெல்லாவற்றையும் எனக்குச் சொல் அப்பா! அபிம
வைக் கொன்று பார்த்தன்விஷயத்தில் பாதகத்தைச் செ
ஸாயங்காலத்தில் கௌரவர்கள் திரும்பிவந்தபொழுது, உங்
மனம் எவ்விதமிருந்தது? அப்பா! யுத்தகளத்தில், கா
வத்தை வில்லாகக்கொண்ட அந்த அர்ஜுனனுக்குப் பெரிய
காரத்தைச்செய்துவிட்டு என்னைச்சேர்ந்தவர்கள் ஒருகா
அவனுடைய செய்கைகளைத் தாங்கச் சக்தியுள்ளவர்களா
கள் இவ்வாறு காரியம்நடந்தபிறகு, அவர்களுள் துரி
தனன் கர்ணன் துச்சாஸனன் சகுனி ஆகிய இவர்கள் எ
செய்யப்போகிறதாகக் கூறினார்கள்? ஸஞ்சய! அப்பா!
னை துரியோதனனுடைய பெரிய அநீதிகளாலே ஒன்றுசே
ர்களான என்னுடைய எல்லாப்புத்திரர்களுக்கும் யுத்த
எது ஸம்பவித்தது? ஸஞ்சய! பேராசையை அநுசரித்தவ
கெட்ட எண்ணமுடையவனும் கோபத்தினால் மனநிலை
பின்னவனும் ராஜ்யத்தில் ஆசைகொண்டவனும் மூடனும்
ஸாயத்தினால் கெடுக்கப்பட்ட சித்தவிருத்தியையுடையவனு
அந்தத் துரியோதனனுடைய கெட்டதோ நல்லதோ அந்த
தாந்தத்தை எனக்குச் சொல்வாயாக" என்று வினவினன்

எண்பத்தாறுவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன், திருதராஷ்டிரனை நிந்தித்து யுத்தத்தைச்சொல்ல
தொடங்கியது)

ஸஞ்சயன், "எல்லாவற்றையும் நேரில்கண்ட நான்
குச் சொல்லப்போகிறேன் ஸ்திரமாக இருந்துகொண்டு
கேட்பீராக உம்முடைய அநியாயம் பெரிதன்றோ? அ
...போனபிறகு அணைகட்டுவதுபோல உம்முடைய